1896. 31

Ἀριθ. 7879.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν ὀγδόην Μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ ἕκτου ἔτους, ἡμέραν [illegible], ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ὑπ' ἀριθμὸν ΚΕ' [illegible] 1893 [illegible]

[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]

ὅτι [illegible] ὑπ' ἀριθ. 7876 [illegible]

[illegible]

τὸν ἀπὸ τῆς [illegible] τῆς 25 Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους

1893 κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 88 τοῦ ἔτους 1893 ἀπο-

φάσεως τοῦ ἐν Ῥουμανίᾳ [illegible]

[illegible] καὶ τὴν [illegible]

[illegible] Ῥουμανικῆς ἀρχῆς,

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ [illegible], ἐὰν [illegible] ἡ Ῥουμανικὴ

Κυβέρνησις [illegible]

[illegible] καὶ [illegible]

[illegible] καὶ τὴν [illegible] τῆς

[illegible] τοῦ Κουτσοβλάχων [illegible]

[illegible] ὅτι

[illegible] Κράτος [illegible]

[illegible], [illegible] τῆς [illegible]

τοῦ Κουτσοβλάχων [illegible], [illegible]

[illegible], [illegible]

τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, [illegible]

[illegible] καὶ [illegible],

[illegible] ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ [illegible]

[illegible]

[illegible] τοῦ Κουτσοβλάχων [illegible]

[illegible] τοῦ Κουτσοβλάχων

[illegible], [illegible]

[illegible]

πρὸς τοῦτο [illegible]

[illegible] τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους

[illegible], [illegible]

[illegible] τῆς [illegible] τοῦ Κουτσοβλάχων

[illegible] καὶ παραδίδωσι ταῦτα εἰς τὴν [illegible]
[illegible]. Οἱ δὲ Θεόδωρος [illegible] καὶ Ἀλεξ-
[illegible] ὑπὸ τῆς [illegible] [illegible] τῶν, ἐδήλωσαν
ὅτι παραδέχονται πάντα τὰ ἀνωτέρω.

Ταῦτα [illegible] καὶ παραδεχθέντων ὑπὸ τῶν
συμβαλλομένων, συνετάχθη τὸ παρόν, ὅπερ ἀναγνω-
σθὲν [illegible] καὶ μεγαλοφώνως ἐνώπιον
αὐτῶν καὶ τῶν δύο μαρτύρων [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] καὶ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Ἀθηνῶν, [illegible] παρ' ὅλων
αὐτῶν καὶ ἐμοῦ —

Οἱ μάρτυρες
Γ. [illegible]
Σ. [illegible]

Οἱ συμβαλλόμενοι
Θ. [illegible]
Ἀγ. [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Γ. Δ. [illegible]

1896.

Ἀριθ. 7880

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν ὀγδόην (ἀριθ. 8) Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ ἕκτου ἔτους ἡμέραν Δευτέραν ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ(αὶ) πλατείας τῆς Κ.Ε. Μαυρέλου (?) κειμένῳ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὅπου ἐπίτηδες μετέβην, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου κ(αὶ) κατοίκου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Ἀθηνίου (?) τοῦ ... ἑδρεύοντος αὐτόθι, παρουσίᾳ κ(αὶ) τῶν κάτωθι κατονομαζομένων μαρτύρων, ἀμφοτέρων Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι κ(αὶ) μὴ ἐξαιρετέων ὑπὸ τοῦ Νόμου ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι κ(αὶ) ἄσχετοι πάσης συγγενείας ἐμοί τε κ(αὶ) τοῖς μάρτυσιν ἀφ' ἑνὸς ὁ κ. Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης (?), ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντιπροσωπεύων τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον καθολικὸν κληρονόμον τοῦ Κωνσταντίνου Χ. Ζάππα κ(αὶ) ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαΐμης κτηματίας κ(αὶ) βουλευτὴς παριστάμενος ἐν τῷ παρόντι συμβολαίῳ ὡς πρόεδρος τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς, κ(αὶ) ἀντιπροσωπεύων ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΡΞΑ Νόμου τοῦ ἔτους 1893 (χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐννενηκοστοῦ τρίτου) περὶ τῆς ἐν δικαστηρίοις παραστάσεως τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς, κάτοικοι ἀμφότεροι Ἀθηνῶν, κ(αὶ) ἐξ ἑτέρου ἡ κ. Μαρία (?) σύζυγος Παναγιώτου Σούτσου (?), θυγάτηρ Ἀθανασίου Ζάππα, περὶ τὰ οἰκιακὰ ἀσχολουμένη ἄνευ ἐπαγγέλματος, κάτοικος Κωνσταντινουπόλεως κ(αὶ) ἤδη προσωρινῶς διαμένουσα ἐνταῦθα. κ(αὶ) μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν

καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιτροπῆς ἐδήλωσεν καὶ ὑπέγραψε.
Ἡ μὲν Μαρία Π. Ζώνου ὅτι παραιτεῖται τῆς ἐφέσεώς της, ἀσκηθείσης ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Βουκουρεστίου, κατὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν ὀγδοήκοντα ὀκτὼ (88) τοῦ ἔτους 1893 ἐνενηκοστοῦ τρίτου, ἀποφάσεως τοῦ ἐν Ρουμανίᾳ Πρωτοδικείου Ἰλφόβου, δι' ἧς διετάχθη ἡ παραχώρησις εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς κληρονομίας τοῦ Κωνσταντίνου Ἀρ. Ζάππα, τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ἡ ὁποία καὶ παραχωρεῖ τοῦτο δικαίωμα αὐτῷ, τὴν ἐν Ρουμανίᾳ κληρονομικὴν ταύτην περιουσίαν, ἀναγνωρίζουσα ὡς ἐγκύρους καὶ νομίμους, τήν τε ἀπὸ δεκάτης ὀγδόης Ἰανουαρίου 1891 ἐνενηκοστοῦ πρώτου ἔτους, ἰδιόγραφον διαθήκην τοῦ εἰρημένου Κωνσταντίνου Ζάππα, καὶ τὴν ἀπὸ δωδεκάτης Ἰουνίου 1891 ἐνενηκοστοῦ πρώτου ἔτους προσθήκην αὐτῆς, καὶ παραιτουμένη πάσης ἀξιώσεως αὐτῆς ἐπὶ τῆς εἰρημένης κληρονομίας ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, ὡς μόνου κληρονόμου τοῦ διαθέτου, παραιτουμένη καὶ αὐτῆς τῆς αἰτήσεώς της ἐνώπιον τοῦ εἰρημένου Πρωτοδικείου περὶ παραπομπῆς της εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς κληρονομίας ταύτης· ἀναλαμβάνει δὲ προσέτι ἡ Μαρία Π. Ζώνου τὴν ὑποχρέωσιν, ἐὰν ἡ διὰ τοῦ παρόντος γενομένη παραίτησις δὲν θεωρηθῇ κατὰ τοὺς ἐν Ρουμανίᾳ νόμους ἱκανοποιοῦσα ὅσον δεῖ, νὰ κάμῃ ἄλλην παραίτησιν ἀπὸ τῆς ἐφέσεώς της καὶ τῆς εἰρημένης αἰτήσεώς της, δηλοῦσα πᾶσαν πρὸς τοῦτο ἁρμοδίας ἐν Ρουμανίᾳ ἀρχάς, ἂν ἤθελε ζητήσῃ ταῦτα τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐξ ἧς θέλει

μένη ἐπισήμως καὶ αὐθεντικὴ ἡ ἑρμηνεία τοῦ Πρωτοδικείου ἀποφάσεως, καὶ συνεπείᾳ ὅλης τῆς διὰ τοῦ παρόντος γενομένης παραστάσεως, δύναται τὸ Ἑλληνικὸν Δικαστήριον καὶ προσαγάγῃ ἐνώπιον τοῦ Ρουμανικοῦ Ἐφετείου, ἢ καὶ κοινοποιήσῃ τῷ Προέδρῳ τοῦ Ἐφετείου, ὅσον δεήσῃ ἐπικυρώσεως ἢ ἐξαγάγῃ — Τὸ δὲ Ἑλληνικὸν Δικαστήριον διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου του ἐπὶ τῶν Θρησκευτικῶν Ὑπουργοῦ κ. Θεοδώρου Π. Δηλιγιάννη καὶ ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπὴ διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς κ. Ἀλεξάνδρου Θ. Ζαΐμη ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδέχονται πάντα τὰ ἐκτεθέντα. Ἀμφότερα δὲ τὰ συμβαλλόμενα μέρη ἐδήλωσαν τῷ συμφώνῳ ὅτι οὔτε καταργοῦσι τὴν περὶ Ζαππ-ειακῶν δίκην καὶ συμψηφίζουσι τὰ ἑκατέρωθεν γενόμενα δικαστικὰ ἢ ἄλλα κατὰ τὴν δίκην ταύ-την ἔξοδα. Ἐν τέλει δηλοῦται ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἀντίθετον συμ-βαλλομένη ἡ Μαρία Π. Σούτσου μὴ γνωρίζουσα καλῶς τὴν Ἑλληνικήν, ἀλλὰ τὴν Ρουμανικὴν γλῶσ-σαν, προσέλαβε διερμηνέα τὸν [illegible] τὸν κ. Βασίλειον Δημητρίου Θέδε, δημοδιδάσκα-λον καὶ Φοιτητὴν τῆς Νομικῆς, κάτοικον Ἀθηνῶν, εἰδότα Ἑλληνικά, ἐνήλικον γνωστόν μοι καὶ μὴ ἐξαι-ρετέον ὑπὸ τοῦ Νόμου, εἰδήμονα τῆς τε Ἑλληνικῆς καὶ Ρουμανικῆς γλώσσης, ὃν παρουσίᾳ πάντων κα-τὰ τὸν Νόμον ὥρκισα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Εὐαγγε-λίου ἵνα καλῶς πιστῶς καὶ ἀκριβῶς διερμηνεύσῃ τὰ περιεχόμενα τοῦ παρόντος πρὸς αὐτὴν τὴν Μα-ρίαν Π. Σούτσου καὶ τὰς δηλώσεις καὶ ἀπαντήσεις αὐ-τῆς πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἑτέρους συμ-

βαλλομένης. Ταῦτα ἐκθεσάντων καὶ συνομολογη-
θέντων τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη τὸ πα-
ρὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως εἰς
ἐπήκοον αὐτῶν, τοῦ διερμηνέως διερμηνεύσαντος
σαφῶς καὶ ἀκριβῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος
πρὸς τὴν Μαρίαν Π. Ζόσιμα ἐδήλωσαν δ' αὐτοὶ
ὅτι ἔχει καλῶς καὶ ὅτι παρ' αὐτῶν ἐξηκριβώθη
καὶ ὑπὸ τῶν μαρτύρων Κ.Κ. Σωτηρίου Χατζηγεώ-
ργη ἐμπορευτοῦ καὶ κατοίκου Ἑρμου-
πόλεως, καὶ Γεωργίου Παγανίκη δικηγόρου καὶ κα-
τοίκου κατοίκου Ἀθηνῶν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ
αὐτῶν καὶ ἐμοῦ πλὴν τῆς Μαρίας Π. Ζόσιμα ὁμο-
λογούσης ἀγνοεῖν γράμματα. ———

Οἱ μάρτυρες — Οἱ Συμβαλλόμενοι

Γ. Παγανίκης — Θεόδωρος Π. Ζαχαρίου

Σ. Χατζηγεώργης — Μ. Θ. Ζαΐμης

ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν

(Τ.Σ.) Ἰωάννης Α. Γαϊτάνης — ὁ διερμηνεύς

Β. Θέος

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον πρὸς χρῆσιν τοῦ Δημοσίου

Ἀθῆναι αὐθημερόν. ———

ὁ Συμβολαιογράφος

Ἀθηνῶν

Ἰω. Α. Γαϊτάνης

(Δραχ. 157 500)

1896

Ἀριθ. 7881

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν ὀγδόην (ἀριθμῷ 8) Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ ἕκτου ἔτους ἡμέραν Δευτέραν, ἐν τῷ ἐνταῦθα ἐπί τῆς ὁδοῦ Σταδίου κ(αὶ) γωνίας τῆς [illegible] κειμένῳ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ὅπου κληθεὶς μετέβην ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου κ(αὶ) κατοίκου Ἀθηνῶν Ἰωάννου Ἀντωνίου Γαϊτάνου ἑδρεύοντος ἐνταῦθα, παρουσίᾳ κ(αὶ) τῶν κάτωθι μνημονευομένων μαρτύρων, πολιτῶν Ἑλλήνων ἐνηλίκων γνωστῶν μοι κ(αὶ) μὴ ἐξαιρετέων ὑπὸ τοῦ Νόμου, ἐνεφανίσθησαν οἱ γνωστοί μοι κ(αὶ) ἄσχετοι πάσης συγγενείας ἐμοί τε κ(αὶ) τοῖς μάρτυσι, ἀφ' ἑνός ὁ κ. Θεόδωρος Π. Δελιγιάννης, Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντιπροσωπεύων τὸ Ἑλληνικόν Δημόσιον, κληροδόχον κληρονόμον τοῦ Κωνσταντίνου Δημ. Ζάππα, κ(αὶ) ὁ κ. Ἀλέξανδρος Θ. Ζαΐμης κτηματίας κ(αὶ) βουλευτής, παριστάμενος ἐν τῷ παρόντι Συμβολαίῳ ὡς πρόεδρος τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς κ(αὶ) ἀντιπροσωπεύων ταύτην κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΡΖΑ' νόμου τοῦ ἔτους 1893 (χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ τρίτου) κάτοικοι ἀμφότεροι Ἀθηνῶν, κ(αὶ) ἀφ' ἑτέρου ἡ κ. Μαρία σύζυγος Παναγιώτου Ζούλα κ(αὶ) θυγάτηρ Ἀθανασίου Ζάππα, ὡς τὸ ὄνομα [illegible] ἄνευ ἐπαγγέλματος, κάτοικος Ἀργυροκάστρου κ(αὶ) διαμένουσα προσωρινῶς ἐνταῦθα κ(αὶ) εἶπον τὰ ἑξῆς — Ὅτι τὸ Ἑλληνικόν Δημόσιον ὡς κληροδόχος κληρο-

τόμου τοῦ Κωνσταντίνου Χρ. Ζαΐσσα μετὰ γνωμοδότη-
σιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως δοθείσης
ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν ἐξ τῆς Κοιν-
ωνικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις καὶ παρέσχε εἶναι βα-
ρέως τοῦ βίου, πρὸς τὴν ἀφηρημένην Μαρίαν
σύζυγον Παναγιώτη Ζούδη θυγατέρα τοῦ ἐκδα-
νειστοῦ Χ. Ζαΐσσα ἀμφιθαλοῦς ἀδελφοῦ τοῦ θα-
νέτου Κωνσταντίνου Χρ. Ζαΐσσα καὶ ἐξαδέλφου
κληρονόμου τούτου, συμβιβασθέντες, συναινέσει
καὶ τῆς Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόσχεται καὶ ὑποχρεοῦται
ἀναγνώσει τοῦ παρόντος καὶ κατακυρώσει ταύτης
ἀπὸ τῆς συντάξεως τοῦ παρόντος καὶ ἐν τῇ μέλλοντι
ἐξ ὅρου μετὰ τῆς, αὐτὴ τοῦ ἀφαιρέτου ταύτης κλη-
ρονομήματος εἰς φράγκα χρυσᾶ χιλιάδων συν-
τεινομένων τὰ ὁποῖα θέλει συμβιβάσῃ ἐκτάσεως ἀπὸ
τοῦ θανάτου τοῦ Κωνσταντίνου Ζαΐσσα μέχρι τοῦδε
φράγκα χρυσᾶ ἓξ χιλιάδας (6000) ἐκτὸς κα-
ταβλητέα αὐτῇ, εἴτε εἰς χρυσὸν εἴτε εἰς νόμι-
σμα τῆς ἀναγκαστικῆς ἐν Ἑλλάδι κυκλο-
φορίας ὅτε θέλει καταβληθῆσθαι ταύτῃ ἡ
ἡ διαφορὰ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ χρυσοῦ νομί-
σματος κατὰ τὸ τιμολόγιον τοῦ Χρηματιστη-
ρίου Ἀθηνῶν σχετικῶς τῆς διαφορᾶς τοῦ χρυσοῦ ὡς
τὸ χαρτονόμισμα κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς κατα-
βολῆς. Ἡ δὲ κυρία Μαρία σύζυγος Παναγιώ-
του Ζούδη συγχωρεῖ καὶ ἀποδέχεται πάντα ταῦ-
τα τέλεια. Δηλοῦται δὲ ἔτι ὅτι ἡ ἐν τῷ ἀντιγράφῳ
συμβολαιογραφουμένη ἡ Μαρία σύζυγος Παν. Ζούδη
μὴ γνωρίζουσα τὴν ἑλληνικὴν ἀγγλὶς ἢ βαπ-

τὴν γλῶσσαν, προσέλαβε διερμηνέα τὸν [illegible]-
[illegible] τοῦ κ. Βασιλείου Δημητρίου [illegible]
[illegible] καὶ Φοιτητὴν τῆς Νομικῆς, κά-
τοικον Ἀθηνῶν, πολίτην Ἕλληνα, ἐπίσης γνω-
στόν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέον ὑπὸ τοῦ Νόμου,
εἰδότα τὴν τε ἑλληνικὴν καὶ τὴν ἰταλικὴν
γλῶσσαν, ὃν παρουσίᾳ πάντων κατὰ τὸν νό-
μον, ὥρκισα ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν εὐαγγελίου
ἵνα πιστῶς καὶ ἀκριβῶς διερμηνεύσῃ
τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος πρὸς αὐτὴν
τὴν Μαρίαν Π. Ζώσιμα καὶ τὰς δηλώσεις καὶ ἀπαντή-
σεις αὐτῆς πρὸς ἐμὲ καὶ τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἑτέ-
ρους συμβαλλομένους καὶ τἀνάπαλιν. Πρὸς δὲ
ὅτι ὁ διερμηνεὺς οὗτος διερμήνευσε πιστῶς
καὶ ἀκριβῶς τὸ περιεχόμενον τοῦ παρόντος πρὸς
τὴν Μαρίαν Π. Ζώσιμα δηλώσασαν δι' αὐτοῦ
ὅτι ἔχει πλήρη γνῶσιν τοῦ [illegible]
καὶ τὴν δήλωσιν καὶ ἀπαντήσεις αὐτῆς πρὸς ἐμέ,
τοὺς μάρτυρας καὶ τοὺς ἑτέρους συμβαλλομένους.
Σημειοῦται δὲ ὅτι τὸ ὑπερβάλλον τέλος τοῦ
παρόντος ἐκ δραχμῶν τετρακοσίων (400) διὰ
τὴν ἀναγωγὴν τῶν χρυσῶν φράγκων εἰς δραχ-
μὰς ἐπληρώθη εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ [illegible]
κατὰ τὸ ὑπ' ἀριθ. 503 (πεντακόσια
τρία) τῆς σήμερον χρονολογίας γραμμάτιον
παραμένον αὐτοῦ προσηρτημένον ἐδῶ. Τού-
των [illegible] καὶ συμπαραδεχομένων
τῶν συμβαλλομένων συνετάχθη τὸ παρὸν
ὅπερ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως

ἀναγνωσθὲν αὐτοῖς, τοῦ διερμηνέως, διερμηνεύ-
σαντος κατὰ λέξιν, καὶ ὑπὸ τῶν δύο μαρτύρων
κ.κ. Σωτηρίου Δελημαρίνη, ... ἐξ Βου-
ζιώτου, κατοίκου Ἐρμουπόλεως καὶ Γεωργίου Πα-
γανίτη δικηγόρου ἐκ Βουργαρελίου κατοίκου
Ἀθηνῶν ὑπογράφεται παρ' ὅλων αὐτῶν καὶ ἐμοῦ,
πλὴν τῆς Μαρίας Δημ. Θάνου ἀγνοούσης
ὡς ἀγνοούσης γράμματα. —

Οἱ μάρτυρες
Γ. Παγανίτης
Σ. Δελημαρίνης

Οἱ συμβαλλόμενοι
Θεόδωρος Π. Δημητράκης
Ἀγ. Θ. Τσάμης

ὁ διερμηνεὺς
Β. Θεός

ὁ Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
(Τ.Σ.) Ἰωάννης Α. Τσιτάκης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον πρὸς χρῆσιν τοῦ δημοσίου
Ἀθῆναι αὐθημερὸν
ὁ
Συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν
Ι. Α. Τσιτάκης.

Ἀριθ. 1882.

1896

Ἐν Ἀθήναις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Κ. Κτε [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 1893 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] Καραγιάννη [illegible]
[illegible]
[illegible] Καρα-
γιάννη [illegible]
[illegible]
[illegible] 88 [illegible] 1893 [illegible]
[illegible]
[illegible]

τὴν [illegible] τοῦ Κωνσταντίνου [illegible], τὴν δὲ
παραίτησιν ταύτην παντελῶς ὑπὲρ τοῦ [illegible]
[illegible], τὴν [illegible] [illegible] καὶ τὴν ἄλλην
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
ὅτι οὐδεμίαν ἔχει ἀξίωσιν ἐπὶ τῆς κληρονομίας
ταύτης καὶ ὅτι τὴν παραίτησιν ταύτην παντελῶς
καὶ [illegible] [illegible] τὸ κῦρος της καὶ [illegible]
τὰ [illegible] ἀποτελέσματα. Προσθέτομεν [illegible] ὅτι
τὴν παραίτησιν ταύτην παντελῶς καὶ ἐξ ὀνό-
ματος τοῦ [illegible] καὶ [illegible] αὐτοῦ
ἀδελφοῦ Σάββα (ἢ Σάββας) [illegible] τοῦ Καρα-
γιάννη καὶ [illegible] (ἢ [illegible]) [illegible] τοῦ
Καραγιάννη [illegible] Μιχαὴλ Καραγιάννη, καὶ
τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], καθόσον [illegible] ἐξ [illegible]
κληρονομίας αὐτοῦ, ἂν καὶ δὲν [illegible] αὐτοῦ
νὰ [illegible], ἀλλὰ δὲ τὸ πρὸς τοῦτο δικαίωμα,
[illegible] τοῦ ἀπὸ 18 τοῦ μηνὸς [illegible]
[illegible] τοῦ 1313 ἔτους [illegible], [illegible]
τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
Μιχαὴλ [illegible] (ἀπὸ [illegible] [illegible]
μετὰ [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
κοῦ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] τὸ
[illegible], καὶ ὅτι τὴν παραίτησιν ταύτην [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] [illegible] Καραγιάννης [illegible]
[illegible] [illegible] αὐτοῦ καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἢ ἄλλης [illegible], ἂν [illegible] [illegible]
τοῦτο τὸ [illegible]. Τὴν παραίτησιν ταύτην μετὰ
[illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible]

και γνώριμοι των [illegible] των [illegible]
ως του [illegible] [illegible] αναδεχθέντες οι κκ.
Θεόδ. Δ[illegible] και Αλέξανδρος Ζ[illegible],
υπό τας άνω μνημονευθείσας ιδιότητάς των. Το
[illegible] ταύτα οι συμβαλλόμενοι εδήλωσαν ότι
συμφωνήσαντες [illegible] τα δικαστικά έξοδα
της [illegible] της δίκης [illegible] [illegible] των [illegible]
και [illegible] ότι [illegible] έχουσι και [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] ή [illegible] εν
τη δίκη [illegible].

Ταύτα [illegible] και [illegible]
των συμβαλλομένων [illegible] το παρόν [illegible]
[illegible] [illegible] και [illegible] εις [illegible]
[illegible] αυτών και των δύο μαρτύρων [illegible]
[illegible] κτηματίου και [illegible] [illegible]
[illegible] και Γεωργίου [illegible], [illegible] της
[illegible] [illegible] Αθηνών, υπογράφεται παρά
όλων αυτών και εμού

Οι μάρτυρες
[illegible]
Γ. [illegible]

Οι συμβαλλόμενοι
Θ. Δ[illegible]
Αλέξ. Ζ[illegible]
Σ. Σ. [illegible]

Ο Συμβολαιογράφος Αθηνών
[illegible] Γαϊτάνος

8/7/1896 35

Δρ. 122500.

Ἀριθ. 7883.

Ἐν Ἀθήναις σήμερον [illegible]
[illegible] ἔτους [illegible]
[illegible] Κ.Ε.
[illegible]
[illegible]
[illegible] Ἀθηνῶν [illegible]
[illegible], [illegible] αὐτόθι, [illegible]
[illegible] μαρτύρων, [illegible]
γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέων ἀπὸ τοῦ νόμου, ἐμ-
φανισθέντες [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος
Ζαΐμης, βουλευτὴς καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] τοῦ ΒΡΞΒ νόμου τοῦ 1893, κάτοικοι
[illegible] Ἀθηνῶν, καὶ [illegible] ὁ κ. [illegible]
[illegible] Καραγιάννης, [illegible]
[illegible]
[illegible] 1/6 [illegible]
[illegible]
(ἢ [illegible]) [illegible] Καραγιάννη [illegible]
[illegible]
[illegible] (ἢ [illegible]) [illegible]
[illegible] Καραγιάννη [illegible] Μιχαὴλ Καραγιάννη,
[illegible]
[illegible], [illegible] τοῦ 18 τοῦ μηνὸς
[illegible] τοῦ ἔτους Ἐγείρας 1313 [illegible]
[illegible]
[illegible] Μεχμέτ-[illegible],

αίτε τουρκιστί συντεταγμένας καθώς και εις την ελλη-
νικήν μετάφρασιν αυτών, γεγραμμένας υπό του [illegible]
[illegible] του Οθωμανικού [illegible]
[illegible] [illegible], προσηρτημένας εις το υπ'
αριθ. 7882 της [illegible] χρονολογίας [illegible]
μου και [illegible] το [illegible]. Ότι αποθανόντος
του [illegible] [illegible] και [illegible] δια-
θήκης αυτού [illegible] από 18 Ιανουαρίου 1891
έτους μετά της από 19 Φεβρουαρίου 1891 έτους προσθήκης
αυτής, [illegible] αυτού το Ελληνικόν Κράτος,
[illegible] [illegible] ο [illegible] [illegible] Καραγιάννης
[illegible] [illegible] εξ [illegible] του αποθανόντος [illegible]
μάλιστα και την κληρονομίαν αυτού εις την [illegible]
κατοχήν της [illegible], ενώπιον του [illegible]
δικαστηρίου, [illegible] [illegible] αυτού [illegible] [illegible] από
της [illegible] [illegible] [illegible] και από [illegible] [illegible]
αυτών [illegible] της [illegible], [illegible] διά
της [illegible] αριθ. 7882 της [illegible] χρονολογίας
αγωγής μου. Ότι [illegible] του [illegible] ο [illegible]
Ε. Καραγιάννη και [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] αυτού [illegible] και [illegible] [illegible] ότι
συμβιβασθέντες μετά του Ελληνικού [illegible]
και της [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] το [illegible] και την [illegible] της [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] και [illegible] [illegible]
[illegible] αυτής και [illegible] και [illegible] [illegible]
υπό της κληρονομίας [illegible]. Ότι το Ελληνικόν
Δημόσιον και [illegible] [illegible] μετά [illegible]
[illegible] [illegible] και [illegible] αυτών [illegible] του
[illegible] του [illegible] και της [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] και [illegible] να [illegible]
εις τον [illegible] [illegible]. [illegible] Καραγιάννη [illegible]
διά [illegible] [illegible] αυτού [illegible] [illegible] αυτών από [illegible]

εἰς ἀξίαν δράχμας χρυσᾶς τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας
ἑκατέρας, τὰ ὁποῖα θὰ διανέμονται εἰς τέσσαρα, ἵνα
λαμβάνῃ ἕκαστος αὐτῶν τὸ ἓν τρίτον τῶν πεντακοσίων
τῶν δραχμῶν χρυσῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων
μὲ τὴν συμφωνίαν ὅτι ἂν τις τῶν τριῶν τούτων
ἀδελφῶν ἀποθνήσκῃ τὸ μερίδιον αὐτοῦ θέλει περιέρ-
χεσθαι εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἐκκλησίας ταύτης.
Τὰς τρισχιλίας πεντακοσίας ταύτας χρυσᾶς δραχμὰς
θέλουν πληρώνεσθαι ἢ εἰς χρυσὸν ἢ εἰς χαρτονόμισμα
τῆς ἀναλόγου συναλλαγματικῆς, κατὰ τὴν τιμήν, ἣν
θὰ ἔχῃ τὸ χρυσοῦν δράχμα ἐπάργυρα κατὰ τὴν ἀγο-
ραίαν, συμφώνως με τὸ ἐπίσημον δελτίον τοῦ Χρημα-
τιστηρίου Ἀθηνῶν, ὥστε θέλει πληρώνεσθαι πρὸς
τὰς δικαιούχους τρεῖς χιλιάδας πεντακοσίας εἰς ὅτι
ἀξίαν διαφορὰ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ δράχμα καὶ
τοῦ δραχμοῦ κατὰ τὸ ἐπίσημον δελτίον. Ἡ ἐκκλησία
θέλει γίνεσθαι κύριος τοῦ ὅλου κληρονομίας ἀπὸ σήμερον.
Ὁ δὲ ἐκτελεστὴς τῆς Καραγιάννη, εἰς ὃν περιέρχεται
ἰδιοκτησία, εἶναι δὲ ἐκεῖνος καὶ ὁ ἐπιστάτης τῶν
ἀδελφῶν τῶν ζώντων καὶ ὅλας ἐπιστατούμενος
ταῦτα, ἐξαγοράζων τὸ δικαίωμα
εἰς τὴν Βασιλικὴν Τράπεζαν, λέγω ὅτι οὐδεμία
πλὴν ἄλλων ἀναλήψεων ἐκ τοῦ γραμματικοῦ
τοῦ Κουντουριώτου Σπύρου. Ἐπαγγέλλομαι
δὲ ὅτι αἱ ἀξίαι τῆς αὐτῆς ἀξίας εἰς τὴν
γραμματικόν, ἀδελφοί μου δικαιοῦμαι εἰς
τοῦ παρόντος συμβολαίου.
Διατάττω δὲ ταῦτα ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ
ἔργου τοῦ χαρτονομίου τοῦ παρόντος ἐξόφλησιν
ἐξαγορᾶς τῶν χρυσῶν δραχμῶν εἰς δραχμὰς
κατὰ τὴν βάσιν τοῦ δελτίου τοῦ Χρηματιστηρίου.
Ταῦτα ἐβεβαίωσα καὶ ἀναγνωρίζομεν
τῶν συγκληρονόμων συντασσόμενοι τὸ παρόν, ὅπως
ἐκτελεσθῇ αὐτοτελῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς

[illegible] αὐτοῖς καὶ τοῖς δύο μάρτυσι [illegible]
[illegible], [illegible] καὶ [illegible] κατοίκου
[illegible] καὶ Γεωργίου [illegible], [illegible]
καὶ [illegible] κατοίκων [illegible], ὑπογράφεται
παρ' ὅλων αὐτῶν καὶ ἐμοῦ. —

Οἱ μάρτυρες
[illegible]
[illegible]

Οἱ συμβαλλόμενοι
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ὁ συμβολαιογράφος [illegible]
[illegible]

Παρατηρήσεις

ἐπί τῆς κατά Ἰούλιον 1896 συνομολογηθείσης συμβάσεως μεταξύ τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου καί τῶν ἀδελφῶν Χρήστου καί Ἀποστόλου Ζάππα

Διά τί ἀπό ὁ Ἰουλίου 1896 καί οὐχί ἀπό 1876 συμβολαιογραφικῇ πράξει τοῦ ἐν Ἀθήναις συμβολαιογράφου Ἰ. Γαλάτου τό Ἑλλην. Δημόσιον, ὡς γενικός κληρονόμος τῆς περιουσίας Κ. Ζάππα διά τοῦ [illegible] τῶν ἀποφασισθέντων, τῆς συμπαραστάσεως καί τοῦ προέδρου τῆς Ζαππείου ἐπιτροπῆς, συνῆψε σύμβασιν μετά τῶν ἀδελφῶν Χρήστου καί Ἀποστόλου Ζάππα, κληρονόμων κατά τήν διαθήκην Κ. Ζάππα, δι' ἧς οὗτοι παραιτοῦνται τῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου Βουκουρεστίου ἐκκρεμοῦς δίκης των καί τῆς ἀπό 8ης [illegible] 1892 ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου [illegible], ἐπιδικασάσης αὐτοῖς τό Ἑλλην. Κράτος τήν ἐν Ρουμανίᾳ ἀκίνητον Κ. Ζάππα περιουσίαν ἐξ [illegible] τῆς διαθήκης του. Ἀνεγνώρισαν δέ διά τῆς περί ἧς σύμβασις τό Ἑλλην. Κράτος ὡς καθολικόν κληρονόμον τοῦ [illegible] Ζάππα διακαιώματι κατά συνέπειαν νά [illegible] τήν κυριότητα αὐτοῦ ἐπί πάσαν τῶν ἐν Ρουμανίᾳ καί ἀλλαχοῦ εὑρισκομένων ἀκινήτων καταλειφθέντων ἐκ τῆς ἑνώσεως τοῦ κληροδοσίου ἐπί τῇ ἐκτελέσει τῆς διαθήκης καί συμπεφωνημένων ἐπιτρέπεσθαι τῶν διαθετικῶν τῆς [illegible] τῆς διαθήκης διατάξεων. Πρός τό σκοπόν δέ τοῦτον ἀντιχειρίσθησαν διά τοῦ ἰδίου ἐγγράφου οἱ ἀνωτέρω ἀδελφοί Ζάππα ὅπως τό Ἑλλην. Κράτος [illegible] ἐκ τῆς κυρίας ἐξ ὧν [illegible] [illegible] καί κατά τάς [illegible] τά ἐν Ρουμανίᾳ [illegible] καθ' ὅ [illegible] [illegible] δικαστικῶς τό [illegible] ἐπί [illegible] πρός ἐπίλυσιν τῆς καταλήψεως τῆς δίκης καί [illegible]

/

/

ἐγκατάστασιν τοῦ ἑλλην. Δημοσίου εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς ἐν Ρουμανίᾳ κληρονομίας — Δι' ἑτέρας δὲ συμβολαιογραφικῆς πράξεως ὑπ' ἀρ. 7099 ἀπὸ 8 Μαρτίου 1896 μεταξὺ τῶν αὐτῶν συμβαλλομένων ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἑλλην. Δημοσίου καὶ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἀδελφοῦ Χρίστου ἢ Αναστασίου Ζάππα τὸ ἔγκυρον τῆς διαθήκης τοῦ Κωνστ. Ζάππα, ὅσον ἀφορᾷ τὰ διὰ ταύτης ἀφιερωθέντα [illegible] κληροδοτήματα ὡς καὶ τὰ [illegible] ἐν γένει [illegible] καὶ προσωπικὰ δικαιώματα, [illegible] τοῦ μετ. κληρονόμου ἐκ τῆς [illegible] αὐτῶν, [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] τοῦ Κ. Ζάππα ἤτοι ἀπὸ 21 Ἰανουαρίου 1892.

Καθ' ὃν ἐν τούτοις καιρὸν [illegible] αἱ ἀνωτέρω συμβάσεις, ὁ ἐκ τῶν συμβληθέντων Χρῖστος Ζάππας ἐτελεύτησε, ὡς ἀφῆκε [illegible] καὶ ἄλλους κληρονόμους, διεκδικοῦντας τὰ ἐν Ρουμανίᾳ [illegible] Κ. Ζάππα ὡς μέρος τῆς ὑπὸ τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου ἐγκαταστάσεως μετὰ θάνατον τοῦ Κωνστ. Ζάππα τεθείσης δικαστικῆς ἐπιτροπῆς (sequestre judiciaire) ἀποτελουμένης ὑπὸ τῶν εἰρημένων Χρίστου Ζάππα καὶ ἑτέρων δύο μελῶν Ε. Constantinescu ἢ C. Miclescu. Τότε δὲ κατὰ Φεβρουάριον 1894 ὁ Χρῖστος Ζάππας [illegible], ὑπὸ τὴν [illegible] τοῦ κ. Δ[illegible] [illegible], [illegible] καὶ μετὰ [illegible] [illegible] τοῦ μετ. κληρονόμου, εἶχεν ἀναθέσει τῷ κ. Πιλαβάκῃ [illegible] μεταβῇ εἰς Βουκουρέστιον, [illegible], μεταξὺ ἄλλων [illegible], ἀφορῶντα τὴν ἐν Ρουμανίᾳ περιουσίαν Κ. Ζάππα καὶ τὴν [illegible] τοῦ [illegible] διακανονίσεως τῆς ἀνωτέρω [illegible], μετ' [illegible] καὶ [illegible] τῶν ἐν τῇ [illegible] αὐτῆς [illegible] διαφόρων ἑλλήνων καὶ [illegible] τῶν τοῦ

/

Καίτοι [illegible] κ. Ζαΐμη κατά την [illegible]
[illegible] η παράδοσις αυτών της [illegible] διαχει-
ρίσεως. [illegible] της παραλαβής [illegible]
εν τω [illegible] του εν Βουκουρεστίω
[illegible] υπό του αδελφού Ζαΐμη απο-
φάσεως του [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ανέβαινον [illegible]
[illegible] [illegible] διαχειρίσεως [illegible]
[illegible] [illegible] έχοντα [illegible]
[illegible] [illegible] έγγραφα και
μόνον μετά την [illegible]
[illegible] [illegible] από 8 Ιουλίου 1896
μετά του αδελφού Ζαΐμη, εγένετο η παράδοσις και
του [illegible] [illegible] διαχειρίσεως [illegible]
[illegible] του εν Βουκουρεστίω [illegible]
η [illegible] από 15 Νοεμβρίου 1896 συντα-
χθείσης [illegible] παραδόσεως — [illegible]
[illegible] από 6 Ιουλίου 1896 [illegible]
[illegible] [illegible] μετά
του αδελφού Ζαΐμη [illegible]
[illegible] διαχειρίσεως [illegible]
[illegible] [illegible] και ο Χρηστ.
Ζαΐμης αναφέρεται, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] διαχειρίσεως, [illegible]
[illegible] [illegible] έγγραφα — [illegible]
[illegible]
[illegible] από του έτους
1893 [illegible]
[illegible] διαχειρίσεως

και ίδια του κυριωτέρου μέρους αυτής Αχιλλέως
Ζαΐμη, δι' εκθέσεων και υπομνημάτων του κ.
Λεβίδου προς τον κ. Δραγούμην προσέθεσε ότι
η Ζαϊμική συλλογή αύτη και εδημοσιεύθησαν
εν ιδιαιτέρω αυτής τεύχει μετ' άλλων εγγράφων
και ελληνικών αρχείων του θησαυροφυλακίου Κ. Ζαΐμη.
Τοιουτοτρόπως διά της τοιαύτης παραχωρήσεως του Ελλην.
κληρονόμου [illegible] να λάβη εν τω [illegible], και προ
πάσης άλλης αναγνωρίσεως των δικαιωμάτων του κλη-
ρονόμου αδελφού Ζαΐμη, της αναπληρωτής και αυτών
και ιδίως του Αχιλλέως Ζαΐμη αι μερίδες της [illegible]
μένα δικαιώματα συλλογής [illegible], επειδή αφή-
νουσι να όλης [illegible] και της βάσει του Ελλην.
κληρονόμου αυθαίρετα παράδοσις των εγγράφων της δια-
χειρίσεως αυτής τω εν Κωνσταντινουπόλει αντιπροσώπω
αυτού κ. Γ. Ρακαβή [illegible] από 15 Νοεμβρίου 1896 προσωρινού
παραδόσεως, [illegible] ανάλογα [illegible] εν ιδιαιτέρω
υπομνηματικώ αναφοράς του κ. Λεβίδου. Αρμοδίως
δε χαρακτηριστικόν γνώρισμα της εν γένει [illegible] του
Ελλ. κληρονόμου ως προς την εν [illegible] θησαυροφυλακίου Κ.
Ζαΐμη, είναι και το ότι της [illegible] [illegible] εξεγ-
γ[illegible] όλων και [illegible], των [illegible] της [illegible] [illegible]
[illegible] παραδοθέντων εγγράφων, προσέθη [illegible] τώδε ο Ελλ. κληρονόμος,
μετά παρέλευσιν τριών [illegible] ετών από της παραδόσεως
[illegible], μεθ' όλην την [illegible] της [illegible] [illegible] του κ.
Ρακαβή, και αφού [illegible] [illegible] αναγκασθείς εν τω [illegible]-
μένω [illegible] τη μελέτη των παραδοθέντων
εγγράφων διαχειρίσεως [illegible] και [illegible] <u>μη [illegible]</u>
[illegible] και κατά [illegible] την [illegible] του [illegible]
[illegible]! [illegible] [illegible] [illegible] και [illegible]
ιδιαιτέρας [illegible] είναι [illegible] και [illegible] [illegible]
935593 [illegible] 30/ο [illegible] [illegible] της
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] του

Στρατοδικείου κατὰ τὴν 15 Νοεμβρίου 1896, τῆς εἰσαγωγῆς [illegible] ἀντικειμένων τῆς διαχειρί-σεως ὑπὸ τῆς κηδεμόνος Κ. Ζαΐμη, μεθ' ὧν καὶ συμβουλεύσαι [illegible] τῆς ἀνωτέρω [illegible] [illegible] τοῦ μη. κηδεμονευομένου ἐκ τῶν κτημάτων ἐν Ρουμανίᾳ κηδεμον-ὸς Κ. Ζαΐμη, διὰ [illegible] τοῦ κ. Ραλλάκη, καὶ [illegible] [illegible] [illegible] στρατοδικείου ἐν τῇ ἀνωτέρω [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Κωνστ. Ζαΐμη [illegible] ~~[illegible]~~ κατοχῆς τοῦ κηδεμονευομένου Θρασ. Ζαΐμη εἰς τὴν ἐν [illegible] κηδεμονίᾳ Κ. Ζαΐμη ἐν Ρουμανίᾳ, [illegible] [illegible] [illegible] τῆς κηδεμόνος [illegible], ἐπὶ διὰ τοῦ κατὰ Ὀκτώβριον 1892 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μετὰ τῶν ἀδελφῶν Χρίστου καὶ Αριστείδου Ζαΐμη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], ὁ μη. κηδεμο-νευόμενος ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible] τῆς κηδεμόνος Θρασ. Ζαΐμη, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τῶν ἀδελφῶν Ζαΐμη [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] ἐν Ρουμανίᾳ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] δὲ κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κατοχῆς [illegible] [illegible] καὶ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]...

Καὶ ταῦτα μὲν [illegible] [illegible] τὸ μετὰ τοῦ μη. κηδεμονευομένου [illegible] Χρίστου Ζαΐμη, [illegible] [illegible] τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐν Ρουμανίᾳ κηδεμόνος Κ. Ζαΐμη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] δὲ τὸν Αριστείδην Ζαΐμην τὸν [illegible] [illegible] [illegible] μετὰ τοῦ μη. κηδεμονευομένου Αλεξάνδρου Ζαΐμη, διὰ τῆς ἀνωτέρω [illegible] τοῦ [illegible] Ιουλίου 1896, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Ὁ [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ [illegible] τοῦ

Κωνστ. Ζάππα [illegible] τῆς διαθήκης τοῦ αὐτο-
γράφου δὲ κατὰ τὴν [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] ἐν τῇ χαρτῷ Μηχ. Κα[illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Κυρια-
κῆς καὶ [illegible].— [illegible] τοῦ Κωνστ. Ζάππα
τὸ ἔσχατον [illegible], [illegible] Γεν. [illegible] αὐτοῦ [illegible]
τῆς [illegible] τῶν [illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ
[illegible] τῶν ἀνωτέρω κτημάτων ἀπὸ 15 Μαΐου
1892, [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]-
[illegible] [illegible] τὰ [illegible] τῶν ἐν αὐτῇ [illegible]-
[illegible] κτημάτων [illegible] [illegible] τῆς [illegible]-
[illegible] διαθήκης τῶν [illegible] αὐτοῦ [illegible]
τῶν τοῦ [illegible] αὐτοῦ Ἀποστόλου Ζάππα, [illegible]-
[illegible] ἐν [illegible] τὰ στοιχεῖα ΑΖ ἐπὶ τῶν [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καθ'
[illegible] [illegible] ἐν [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] καὶ Ἀπο-
στόλου Ζάππα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] ὅτι ὁ ἐν [illegible] [illegible] τῶν ἀνωτέρω κτημάτων
Ἀπόστολος Ζάππας [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τῶν ἐν [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
ὡς καὶ [illegible] τὰ [illegible] κατὰ τὴν [illegible] τοῦ
Κωνστ. Ζάππα, [illegible] [illegible] αὐτοῦ [illegible]
καὶ [illegible] μετὰ τῆς [illegible] τῶν κτημάτων
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ
Γεν. [illegible] τῆς [illegible] τῶν [illegible]-
[illegible] καὶ τὴν [illegible] τῶν ἐν αὐτῇ [illegible]
κτημάτων. [illegible] δὲ τὸ [illegible] τοῦ Μηχ. Κα[illegible]-
[illegible] [illegible] καὶ ἡ [illegible] τῆς διαθήκης [illegible] ἐν
[illegible] [illegible] ἐν τῇ [illegible] αὐτῆς,
[illegible] τὴν [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
ὁ [illegible] [illegible] [illegible] τῆς διαθήκης περὶ τῶν
[illegible] καὶ [illegible] τῶν κτημάτων, [illegible] καὶ [illegible]

[illegible]

[illegible] 5 καὶ 6 Δεκεμβρίου [illegible]

[illegible] κ. Ζαΐμη [illegible] 9ης [illegible]

[illegible]

7/

ἐξήγησιν ὁ γεν. γραμματεὺς ἀναγκάζεται νὰ προσθέ-
σῃ ἔτι τὰ χειρόγραφα ἄλλων στοιχείων πρὸς καταρ-
τισμὸν αὐτῆς [illegible], καὶ πρὸς τοῦτο ὁ Ζαΐμης
ἐπέδειξεν εἰς τὸν γραμματέα τοῦ κ. Δραγούμη ἐπι-
γράφοντα, ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ γεν. γραμμα-
τέως, ἐπιστολὴν δι' ἐγγράφου τῆς ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου
1894 τοῦ κ. Λεβίδου πρὸς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸν
ἄλλων ἐκδοθέντων ἐν Γερμανίᾳ ἐν σχέσει πρὸς τὸν
ἐπὶ Γερμανικοῦ Κ. Ζαΐμη, μεγάλης ἐπιδείξεως
καὶ τῆς ἐπίσημου τῶν ἐν Γερμανίᾳ κληρονόμων καὶ
ἰδιαιτέρως τῶν τοῦ γνωστοῦ Κάρολου τῆς Δακαρ-
ρίσεως Ανδρέου Ζαΐμη, ὅπως ἔδειξε τὰ πρὸς ἐξέ-
λεγξιν αὐτῶν στοιχεῖα ἐν τῷ παραδοθέντι σχετι-
κῷ ἐγγράφῳ τῆς Γερμανικῆς Πρεσβείας ἐν Ἀθήναις
τῷ ἐν Γερμανίᾳ διορισμῷ Κ. Ζαΐμη κατὰ τὸν μῆνα
μετὰ Μάρτιον 1892 ἀναφερομένῳ. Ἐπι-
λαβὼν ὅμως δι' ὧν ἄλλων ἀφορῶν ἔσχεν ὁ ἐν λόγῳ
τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀπόφασιν ἀνεγνωρισμένην ἀρχὴν
καὶ ἡ ἐπίσημος ἐκείνη [illegible] ἔχουσα ἐν
τῷ κειμένῳ αὐτῆς τὰ αὐτὰ ἐν ἐγγράφῳ τῆς Γερμανίας
μηνὸς Νοεμβρίου 1896. Ἐπειδὴ οὐχ ἧττον καὶ
ὑπέβαλεν ὁ γεν. γραμματεὺς κατὰ τὴν παρασκευ-
ασθεῖσαν ἐν αὐτῷ ἔρευναν μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ζαΐμη,
δι' ἧς ἀνεγνωρίσθησαν αὐτοῖς αἱ κληρονομικαὶ τὰ
ὑπὸ τῆς διαθήκης ἐπικυρωθέντα αὐτοῖς δικαιώματα
μετὰ τῆς ἐκ τῆς καταχωρίσεως ἐξ ἧς εὑρέθη τὸ ἐν
τοῦ Ανδρέου Ζαΐμη κειμένων καὶ κατὰ τὰς δια-
τάξεις τῆς διαθήκης Κ. Ζαΐμη ἀνακοινωθέντων, τὰ
ἀνατεθέντα δι' οὗ πρὸς αὐτοὺς ἄλλων ἀπαγορεύσεως
τῶν συγγενῶν τοῦ καὶ αὐτοῖς αὐτὰ τῶν
κληρονομημάτων προσαχθέντων ἐν τῇ ὅλῃ τὰ
στοιχεῖα τῆς ἐν Γερμανίᾳ, δι' ἃ ἐπ' αὐτοῖς ἐξαιρέτως

ἡ Ἀποκατάστασις (ἐξήγησε) τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεως
αὐτοῦ μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ μν. κληρονόμος
ἐγένετο εἰς τὴν ἀνωτέρω [illegible]. Καθ' ὃν [illegible]
ἄλλον μέρος τῆς διαχειρ. [illegible] τῶν Ζαΐμη
κληρονόμων κ. Ζαΐμη [illegible] ὁ [illegible] τῶν [illegible]
ἀδελφοῦ Ζαΐμη [illegible] ὁ Χρίστος Ζαΐμης καὶ [illegible]
τῆς [illegible] ἐν [illegible] τῶν ἀνωτέρω στοιχείων καὶ [illegible]
κατὰ τὴν [illegible] ἐν [illegible] ἀναγκαστικὴν καὶ πα-
ράδοσιν αὐτῶν, τῆς ἀνωτέρω [illegible], δὲν ἠδύνατο
[illegible] νὰ [illegible] οὗτος εἰς τὴν [illegible] τοῦ [illegible] ἐκείνου
[illegible]. Ἀλλ' ὁ μν. κληρονόμος [illegible] ταῦτα
ταῦτα, [illegible] ἀδελφὸς ἀπο-
[illegible] τοῦ ἀδελφοῦ Χρίστου ὁ Ἀνδρέας Ζαΐμης
[illegible] νὰ [illegible] εἰς τὰ [illegible] τῶν
Ἀνδρέα Ζαΐμη [illegible] σχεδὸν ὅλων
ἀπὸ τῆς [illegible] τοῦ Κωνστ. Ζαΐμη [illegible]
καὶ [illegible], ἅπαντα καὶ [illegible]
τῆς [illegible] καὶ ἄλλης [illegible], τῶν
[illegible] Καρρέρ κ. Τσακαλώτου, οὗτος [illegible]
[illegible] ἄλλων στοιχείων, [illegible] καὶ ἐπὶ τῆς [illegible]
[illegible] δὲν ἠδύνατο νὰ [illegible] αὐτὰ εἰς [illegible]
καὶ νὰ [illegible] ἐκ [illegible] τὸ ἐξ αὐτῶν
[illegible] εἰς [illegible] τοῦ Ἀνδρέα Ζαΐμη [illegible]
[illegible] δρ. χρυσῶν 113321.30, [illegible]
[illegible] αὐτοῦ ἐν τῇ διαχειρίσει [illegible] ἀνωτέρω [illegible].
Καὶ εἰς τὸ [illegible] τοῦτο [illegible] ὁ μν. κληρονόμος,
[illegible] νὰ [illegible] ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰ
[illegible] ἐκ [illegible] χρυσᾶ
[illegible] χρυσᾶ [illegible], [illegible]
[illegible] ὡς ἐπὶ τῆς [illegible] ἀνωτέρω
[illegible] τῆς [illegible] τοῦ
[illegible]. Καὶ [illegible] τοῦτο ἀλλ' ἡ [illegible]
[illegible] ἐν τῇ [illegible] ὁ κ. Τσακαλώτος, ἐν τῇ

./.

4/ [illegible] τῶν [illegible] [illegible]
[illegible] ὅτι ὁ κ. Ἀνδρέας Ζαΐμης μέχρι τοῦ [illegible]
[illegible] ἐπί τῇ βάσει τῶν [illegible] [illegible], δια-
[illegible] [illegible] καί [illegible] [illegible] διαχειρίσεως
ἀπό τοῦ θανάτου τοῦ [illegible] τοῦ μηνός [illegible] 1892
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δραχ-
μάς, [illegible] [illegible] [illegible] ἡ διαχείρισις αὐτοῦ [illegible]
αὐτοδικαίως ἀπό [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] 21 Ἰανουαρίου
1892, καί ἀφοῦ [illegible] τοῦτο [illegible] [illegible]
[illegible] ἀπό [illegible] [illegible] [illegible] τά [illegible] [illegible]-
τα, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καθ' ὅλα
τοῦτο τό [illegible] ἐν [illegible]!

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
1892, [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Μετάφρασις ἐκ τοῦ Ὀθωμανικοῦ

1896

36α

Πρακτικόν.

Σήμερον τὴν 15ην Νοεμβρίου 1896 οἱ ὑπογεγραμμένοι διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας κ. Ζαΐμη, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἐκ τῆς ὑπ' ἀρ. 23004 κοινοποιηθείσης διὰ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] διὰ τῶν ἀπὸ 203 καὶ 204 ἀποφάσεων τοῦ [illegible] τὴν [illegible] τοῦ [illegible] κράτους εἰς τὴν διαχείρισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος κ. Ζαΐμη,

γνωστοῦ ὄντος ὅτι καὶ ἐπιδοθείσης ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς [illegible] ὑπ' ἀρ. 3497 τῆς 12 Ἀπριλίου 1896 ἐπιστολῆς, δι' ἧς ἡ Α. Ἐ. ὁ κ. Κιαμὶλ Πασᾶς ἐπιφορτίζεται τὴν παραλαβὴν τῆς περιουσίας κ. Ζαΐμη, οἱ ὑπογεγραμμένοι διαχειρισταὶ τῆς περιουσίας ταύτης ἀφ' ἑνὸς καὶ ὁ κ. Κιαμὶλ Πασᾶς ἀφ' ἑτέρου προέβημεν εἰς τὴν παράδοσιν καὶ παραλαβὴν τῶν ἑξῆς [illegible]:

ἐπειδὴ αἱ ἀποφάσεις τοῦ ἐν [illegible] [illegible] καὶ ἡ [illegible] περιουσία [illegible] ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν,

ἐπειδὴ αἱ περιουσίαι αὗται κατὰ τὴν [illegible] τῆς διαχειρίσεως τῶν ἐν [illegible] διαχειριστῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μετεβιβάσθησαν εἰς χεῖρας,

ἐπειδὴ δὲ [illegible] τῶν διαχειριστῶν [illegible] ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου δικαστηρίου [illegible] ἐκ τῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible]

ἐπειδὴ ἡ διαχείρισις αὐτῆς [illegible] ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου μέχρι μόνον τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου τ. ἔ.

Διὰ τὰ ἀνωτέρω [illegible] [illegible] τὸ [illegible] ταύτην ἐν [illegible] τῆς [illegible] [illegible] παραδόσεως

/.

[illegible] Γραμμάτια εἰς [illegible]

[illegible] εἰς τὴν [illegible] τοῦ βιβλίου τοῦ [illegible] Χρεωστῶν σελ. 334-336 [illegible] Δρ. 87316. [illegible] τοῦ κ. [illegible]

Καθ' ὅσον [illegible] τοῦ [illegible] Δρχ. 86566/96 9021/93 44864/95 44711/95 39592/96 61622/96 73259/96 καὶ 76141/96 [illegible] ἄρα Δρ. 935593.30/00 καὶ [illegible] τοῦ κ. [illegible] —

[illegible] Δρ. 174809.79/00 [illegible] —

[illegible] Δρ. 3781 [illegible] —

[illegible] βιβλίον [illegible] Χρεωστῶν [illegible] —

[illegible] —

[illegible] τοῦ κ. [illegible]

ὡς παραδώσαμεν εἰς τὴν αἴτησιν του-

λει πρὸς τὴν διακρίβωσιν τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τὸ στρατιωτικὸν [illegible] κατακρατεῖ-
ται [illegible] οἱ διακριβωθεῖσαι [illegible] [illegible] [illegible]
τὸ [illegible] αὐτῆς.

[illegible] πρὸς τῆς ἐπιτροπῆς [illegible] κατὰ τὸ [illegible]
ἐγένετο καταγγελία

1ον Δελτίον – [illegible] [illegible] – Διαγραφ. Ἐπιτρο-
πείας 458/35 – [illegible] ἀποδεικτικά

2ον Δελτίον – [illegible] τοῦ [illegible] Kraft – [illegible]
[illegible] α' [illegible] – [illegible] 24 [illegible] 97.

3ον Δελτίον – [illegible] [illegible] [illegible] – α' [illegible] [illegible]
[illegible] – [illegible] 386/35 – 24 [illegible] 97.

4ον Δελτίον – [illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] 67/34
[illegible] ἀποδεικτικά

5ον Δελτίον – [illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] 231/34

6ον Δελτίον – [illegible] [illegible] 337/35 [illegible] ἀποδεικτικά

7ον Δελτίον – [illegible] [illegible] 3ον [illegible] 1179/35

8ον [illegible] [illegible] – [illegible] [illegible] [illegible].

(ἐσώκλειστα [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible])

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Κράτος [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Δελτίον
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

τῆς διατριβῆς μας ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου μέχρι σήμερον.

Ὁ ὑποψήφιος κ. [illegible] καθηγητὴς ἔλαβεν ἐξ [illegible] τὰ ἀπαιτούμενα ἔγγραφα ἐν [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible] ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐξετάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. [illegible] [illegible] [illegible] ὅσον εἶναι ἀνθρώπως. [illegible] καθηγητὴς ὁ ὑποψήφιος ἐδιδάχθη? καὶ [illegible] [illegible] [illegible] σήμερον [illegible] [illegible] τῷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἔγγραφα —

Ἐγένετο δὲ [illegible] ἡ [illegible] [illegible] [illegible] ἐν παραδόσει τῇ Α.Σ. [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] [illegible] συνεδρίᾳ σήμερον 10 Νοεμβρίου 1896 ἐν [illegible] ἐν τῇ ἕδρᾳ τῆς [illegible] [illegible] ὁδοῦ Ἀθηνᾶς ἀρ. 6.

Πρὸς τὸν κ. [illegible]

[illegible]
Κ. [illegible]
[illegible]

Πληροφορίαι
περὶ τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἀγρονομίας Κ. Ζαούσα

Πληροφορίαι
ἐπὶ τῆς ἐν Ρουμανίᾳ κληρονομίας Κ. Ζάππα

Ἀποβιώσαντος τοῦ Κωνστ. Ζάππα κατὰ Ἰανουάριον 1892, ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Ἑλλην. Πρεσβεία [illegible] καὶ τῶν Ρουμαν. Ἀρχῶν [illegible] τὴν [illegible] ἐν Βουκουρεστίῳ καταστήματι τοῦ Βρανκοβενικοῦ(?) [illegible] αὐτοῦ [illegible] κατὰ Μάρτιον 1892 [illegible] ἐν [illegible] κληρονόμων. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὴν [illegible] ταύτης [illegible] ἐν μέσῳ τοῦ τε Ρουμαν. Δημοσίου, τῶν [illegible] κληρονόμων Εὐαγγ. Ζάππα καὶ τῶν ἀδελφῶν Χαρικλείας(?) καὶ Ἀλεξάνδρου Ζάππα, τὸ [illegible] καὶ τὸν Ἑλλην. [illegible] (sequestre judiciaire) [illegible] C. Miclescu ἢ C. Constantinescu, [illegible] τοῦ ἐν Βρανκοβενικῷ(?) [illegible] κατὰ τὸν θάνατον τοῦ Κ. Ζάππα, [illegible] κατὰ τὴν ἀπὸ 24 Ἰουνίου 1892 [illegible] τοῦ ἰδίου καὶ παρὰ τῶν [illegible] καὶ εἰς τὸν ἐνταῦθα [illegible]—

Κατὰ δὲ [illegible] μετὰ τὴν [illegible] ἀνέρχεται εἰς Λει χρυσᾶ 1,492,801.84/00

—

/ συνεβάλμενα εἰς ἐξαίρεσιν γενομένων, [illegible]
ἀφέθησαν, μεταφερθέντα ἐκ τῶν ταμείων, ὅσα ἐκ [illegible]
χρεωστῶν διὰ [illegible] ἢ γραμματικῶν [illegible]
[illegible], καὶ ἄλλα ἀλλὰ κατὰ τὰ ἐν τῷ ἰδίῳ [illegible] ἀνα-
[illegible] - Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τῶν παραδο-
θέντων [illegible] τῷ [illegible] ταμείῳ [illegible] ἄμεσος, πρό-
[illegible] τῶν στρατιωτικῶν [illegible] αὐτῆς [illegible]
μέχρι τοῦ 15 Νοεμβρίου 1896 [illegible], [illegible]
[illegible] μεταξὺ τοῦ ἐθνικοῦ δημοσίου καὶ
τοῦ [illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible]
1896, [illegible] τοῦ [illegible] Βουκου-
ρεστίου [illegible] κ. [illegible]
[illegible] τοῦ ἐθνικ. δημοσίου [illegible]
[illegible] αὐτοῦ, [illegible]
[illegible] ταμείου, [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] αὐτῆς, παραδοθέντα [illegible] μέχρι τῆς [illegible]
τῇ [illegible] αὐτῆς τῷ ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible]
τοῦ ἐθν. δημοσίου κ. Κ. Ῥαγκαβῇ, κατὰ τὸ ἀπὸ 15 Νοεμβρίου
1896 [illegible] αὐτῆς [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]
[illegible] -
Καὶ ἐν [illegible] ἐκ τοῦ [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible]
[illegible] τῷ κ. Ῥαγκαβῇ [illegible]
[illegible] μέχρι τῆς 15ης Νοεμβρίου 1896, [illegible]
[illegible], [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible]
[illegible] κατὰ [illegible]
αὐτῆς [illegible] μέχρι τῆς 30ῆς Σεπτεμβρίου 1896,
[illegible], ἐν τῷ ἰδίῳ [illegible], [illegible]
οἱ ἀπὸ τῆς [illegible] μέχρι τοῦ 15 9βρίου 1896
[illegible] [illegible] ἐξ [illegible], [illegible]
[illegible] τοῦ ἐν [illegible] - Δέον
δὲ νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ κ. Ῥαγκαβῆς διὰ [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] τὸ [illegible]
/

ἐξ ἐν γένει ἐλλείψεως τῶν ἀπαιτουμένων αὐτῷ χρημάτων ὅσον εὐθὺς [illegible], καθ' ἃ ἀλλαχοῦ σημειοῦσιν ἄλλοτε καὶ [illegible] εἰς τοῦτο ὅλην [illegible], [illegible] μικρὰ ὅμως [illegible] ἄχρι τοῦδε ἐγένετο τὰ δὲ [illegible] ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible] καταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ [illegible] [illegible] ἔργα [illegible] [illegible], [illegible] παραμένοντα καθ' [illegible] τοῦτο [illegible] μέχρι σήμερον [illegible] χρονικὸν διάστημα εἰς τὰ [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εἰς [illegible] [illegible] τὸ [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible], καθ' ἃ καὶ [illegible] μετὰ τὸν [illegible] [illegible] ὑπὸ τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible]· αὐτὸν [illegible] τὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible] τῆς [illegible] καὶ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ τὴν [illegible] ἐν γένει [illegible] [illegible] [illegible] ἔργα!—

Καὶ ἤδη [illegible] εἰς τὰ [illegible] τῆς ἐν [illegible] [illegible] [illegible] τὰ ἀκόλουθα.

α΄. Περιουσία Κληροδοσιῶν

Η περιουσία τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] ὑπὸ τῆς [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] τῶν [illegible] τῶν [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible] κ. Ζαΐμη [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ τὴν 15ην Νοεμβρίου 1896 [illegible] [illegible] [illegible]

Χρηματικά, κατατεθειμένα παρὰ τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Τραπέζῃ τῶν Παρακαταθηκῶν, Φράγκα χρυσᾶ	935593.30
Οἰκίαι [illegible] [illegible] [illegible]	87916 —
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]	174809.79
[illegible] [illegible] ([illegible])	3781 —
Ἐν ὅλῳ Φρ. χρυσᾶ	1202100.09

Ἀπ[illegible] ἐπὶ τοῦ κοινοῦ [illegible] δεοὶ ν' ἀφαιρεθῶσι [illegible]

Δρ. χρ. 220.000 [illegible] ἐπὶ τῆς [illegible] [illegible] χρεωγράφων [illegible] τοῦ [illegible] Κ. Ζαΐμη [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] τῆς [illegible] τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] κατὰ τὸ 1894 τῆς [illegible] [illegible] τῆς [illegible] αὐτὰς [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] — [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] ἐπὶ [illegible] τῶν [illegible] [illegible] καὶ [illegible] χρηματικῶν [illegible] παρὰ τῆς [illegible] [illegible], [illegible]

Δρ. χρ. 115000 —

Δρ. χρ. 335000 — Ὥστε [illegible] [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] τῶν [illegible] ἀνέρχεται εἰς Δρ. χρ. 867100.09 [illegible] Δρ. χρ. 1492801.84 ἄρα ἡ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κατὰ τὸ [illegible] [illegible] τῆς 24 Ἰουνίου 1892 [illegible] [illegible] [illegible] εἰς Δρ. 625701.75

Τὰ κινητὰ καὶ ἔγγραφα

Ὅτι [illegible] καὶ [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τὰ ἐν τῇ [illegible] [illegible] κινητὰ καὶ ἔγγραφα [illegible] ὅτι τὰ [illegible] εἰς τὴν [illegible] τοῦ κ. Κ. [illegible] ὅτι [illegible] τὰ [illegible] [illegible] τοῦ — [illegible] [illegible]

μνεία τῶν τοιούτων κειμένων καὶ ἐγγράφων ἐπιμεμε-
λημένης ἀντιγραφῆς, οὐδ' ἐδόθη ποτέ μεταγενεστέρας
τινὸς ὑπάρξεως τοιαύτης παραδόσεως καὶ ἐπιγραφικῆς ποιῶν
κειμένων καὶ ἐγγράφων, ἐν σχέσει πρὸς τῆς συνταχθείσης αὐ-
τοῦ κατὰ Μάρτιον 1892 τῷ ἐν Βρυξέλλαις ἐκδοθείσῃ
σελ. 1-184 ἢ 1-47 καὶ τῷ ἐν Καραπάνου σελ.
3-326 αὐτῆς καὶ ἐπιμελείᾳ ἐν Παρισίοις τιμῆς ὑπὸ
τῆς ... ἐπιτροπῆς. –

γ΄. Ἐπιγραφικαὶ δέλτοι

Ἐν τῇ ἀνωτέρω γραπτικῇ παραδόσει ἐκ τῶν ἀνα-
γεγραμμένων δελτίων ἐπιγραφικῆς δέλτας κατὰ δελτίων ἐπι-
γραφικῶν ἀναφέρονται τῆς ἐπιγραφῆς Κ. Ζαώνα, ἡ ἐπι-
γραφὴ τῶν ἀρχαίων ἀντιτύπων ὑπὸ τοῦ κ. Β. Ζανέσκου μεθ-
οδευμένων περὶ τὰς 500 κατὰ μῆνας, τινὰς ἐν τῷ
ἐπιγραφικῷ καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἀνεκδότους ποιῶν
ἀρχαϊκῶν γραφικῶν παραδιδομένων μὲ τὰ σχετικὰ ἀποτε-
λέσματα, καὶ τῆς ποιᾶς σημειώσεως διατηρήσεως ἐκτίθενται ἀ-
νωτέρω ἐν τῷ ἐπόμενῳ τμήματι τὰ δελτία μέτρα

δ΄. Ἔγγραφα ἰδιαίτερα Κ. Ζαώνα

Οὐδεμία ἀναφέρεται μνεία παραδόσεως τῶν τοιούτων
ἐγγράφων μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἀνωτέρω γραπτικῇ ὑπάρχει τὰ
ἔγγραφα, ἀλλ' ἐγένετο τοιαύτη ἡ παράδοσις ἰδιαιτέρων ἐγγρά-
φων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ Μάρτιον 1892 γενομένης ἀναγρα-
φῆς τῶν ἐν τῷ ἀρχείῳ Χαμψιανόπουλου καὶ τῶν ἰδιαιτέρων
ἐν Βρυξέλλαις γραφείων τοῦ αὐτοῦ κ. Ζαώνα ἐπιτιθε-
μένων ἐγγράφων ἀρχαίων καὶ καταγραφέντα ὑπὸ ἀρ. 1-173
παραδίδονται τῇ ἀνωτέρω διαχειρ. ἐπιτροπῇ. – Σημειωτέον
δὲ ὅτι τὰ ὑπόλοιπα τῶν ἐγγράφων εἶναι ἔργον συνδιαλέξε-
ως ἀπόντων, ἀναφερομένης τῆς ἀρχειακῆς Κ. Ζαώνα, καὶ τῶν συνα-
φῶν ... ἐπιστολῶν Ζαώνα . . .

Ε'. Λογαριασμοί Ζελεπίλη

Ως τω αδελφώ [illegible] παραδόσεως αναφέρεται και η γενομένη [illegible] παράδοσις των [illegible] των [illegible] [illegible] Ζελεπίλη [illegible] [illegible] να [illegible] τα [illegible] τα επόμενα —

Ο [illegible] Κ. Ζαΐμης [illegible] [illegible] Απρίλιον 1894 μετά του Χ. Ζελεπίλη [illegible] [illegible] εν Βουκουρεστίω υπό του [illegible] Χ. Λ. Ζελχίλη, [illegible] [illegible] [illegible] τα δύο [illegible], [illegible] υπό των [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μιάς [illegible], [illegible] μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1893. [illegible] Κ. Ζαΐμης [illegible] παρεδόθη υπό του [illegible] Ζελεπίλη [illegible] μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1890 [illegible] [illegible] παράδοσιν [illegible] από 1 Ιανουαρίου 1891 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1893 [illegible] [illegible] Φεβρουάριον 1894 [illegible] [illegible] Ζελεπίλη [illegible] [illegible] [illegible] Κ. Ζαΐμη [illegible] [illegible] τω [illegible] Κ. Ζαΐμη [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Των [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] εν Βουκουρεστίω [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ζελεπίλη [illegible] [illegible] [illegible] από Απριλίου 1894 μέχρις [illegible] Δεκεμβρίου 1893, [illegible] [illegible] [illegible] Κ. Ζαΐμη, [illegible] [illegible] και [illegible] [illegible] —

μενης διαχειρίσεως αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Καλαβρύτων Δημητρίου [illegible]
προηγουμένως. Σημειώνω δὲ [illegible] τὸ ἐκκλησιαστικὸν
Βουλευτήριον [illegible] τὴν σχετικὴν ἔκθεσιν [illegible]
[illegible] προγραμματισμὸν [illegible] τοῦ κ. [illegible]
[illegible] γραμματέως τοῦ Συνεδρίου τῶν [illegible], ὅτι οὐ
μόνον [illegible] [illegible] [illegible], παραλείψας [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καταστάσεις,
ἐν τῇ [illegible] [illegible] [illegible] γραμματεία τοῦ
ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, [illegible] [illegible] [illegible] τὰ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] τῶν
ἐτῶν 1891–1893 καὶ τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] κ. [illegible] – [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, [illegible] [illegible]
[illegible] 1195/95 [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] προγραμματισμοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ 11 Μαρτίου 1895 μετὰ
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] κ. [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] δρ. χρυσοῦ 102074.90 καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] 40.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] αἱ ἐπὶ βάσει
τοῦ [illegible] κ. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῆς
τὴν [illegible] τοῦ ἐν [illegible] ἐκκλησιαστικοῦ [illegible]

καθὰ τὸ οἶκον Δεληγιώρη, καὶ ἐπὶ σύμβασις τῆς κυβερνήσεως
Κ. Ζαΐμη, ἐπανεβεβαιώθησαν ὑπὸ τοῦ [illegible] Πα-
τριάρχου, τὸ σχετικὸν δὲ ἔγγραφον τῆς ὑπηρεσίας παρεδόθησαν
τῷ κ. Γερμανῷ διὰ τοῦ ἀναλόγου πρωτοκόλλου τῆς 15 Φεβρ.
1896 – Ἀλλὰ ὅμως μεθ' ὅλον τὸ προσηνὲς σημεῖον τοῦ
μεν. υπουργείου [illegible] ἀπεστάλη τῆς διαταγῆς τῆς ὑπη-
ρεσίας, [illegible] περὶ [illegible] ποσοῦ ἀπὸ τοῦ
[illegible] [illegible], οὐδεμία [illegible] ἡ [illegible] κα-
τεβλήθη ὑπὸ τῶν ἐν Ῥουμανίᾳ [illegible] αὐτοῦ ὡς
ἔλαβον ἐκ τοῦ [illegible] ἐν [illegible] γραμματικοῦ
τῆς Γραμματείας τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible], ἐγώ
προσκαλῶ, ὅτι καὶ ἡ παράδοσις τῆς ὑπηρεσίας [illegible]
[illegible] τῷ κ. Γερμανῷ ἀπὸ τῆς 15ης Φεβρουαρίου 1896, ὁ ἐν
Βουκουρεστίῳ [illegible] [illegible] τοῦ [illegible]. [illegible]
[illegible] κ. [illegible] μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1897, ἤτοι
μετὰ ἑπτὰ ὅλους μῆνας ἀπὸ τῆς ἀνωτέρω παραδόσεως
[illegible] ὅπως, δι' αἰτήσεώς του περὶ [illegible] διαταγῆς.
[illegible] [illegible] τὴν [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] ὑπο-
[illegible] τῆς [illegible] Κ. Ζαΐμη – ἐκ τοῦ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible], οὐ [illegible] μὲν [illegible] [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] χα-
[illegible], ὑπ' αὐτοῦ [illegible] τοῦ [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ἔγγραφον [illegible]
[illegible], [illegible] ὅτι καθ' ὅλον τοῦτο [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ τῆς [illegible] τῆς [illegible]
τῆς [illegible] ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible] [illegible], καὶ τῆς
ὑπ' αὐτῆς παραδόσεως τῆς ὑπηρεσίας Δεληγιώρη τῷ ἐν Βου-
κουρεστίῳ [illegible] τοῦ [illegible]. [illegible] περὶ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible], οὐδεμία [illegible] [illegible] τῆς [illegible]
κατεβλήθη εἰς τοῦτο, [illegible] ἐν [illegible] [illegible], καίτοι
[illegible] [illegible], διὸ [illegible] [illegible] [illegible] τῆς

τὸ ἔλλειμμα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως μεθ' ὅλων τῶν προ-
[illegible] τοῦ μν. [illegible] πρὸς [illegible] τῆς
δίκης, καὶ τοῦ ἐκ τῆς βιαίας παραλαβῆς [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] ποσοῦ.

Συμπέρασμα

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων προκύπτει καθαρῶς

α'. ὅτι μεθ' ὅλην τὴν [illegible] [illegible] τοῦ ἐν Ραψάνῃ
[illegible] πρὸς τὴν [illegible] [illegible] τὴν παραλαβὴν αὐτῶν
διὰ τὸ ἀπὸ 15 9βρίου 1896 πρακτικοῦ [illegible] [illegible]
[illegible] τῆς πρώτης [illegible], [illegible] ἐν Ραψάνῃ [illegible]
Κ. Ζώτου, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ μν. [illegible], [illegible] [illegible]
τῶν [illegible] [illegible] καθ' ὅλην τὴν [illegible]
αὐτῆς [illegible] ἀπὸ 22 Ἰουνίου 1892 μέχρι 15 9βρίου
1896 [illegible] [illegible] [illegible] τῶν [illegible] [illegible]
μένα [illegible] [illegible].

β'. Μετὰ τὴν παράδοσιν [illegible] [illegible] τοῦ ἐν Ραψάνῃ
[illegible] τῆς [illegible], [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τὴν
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
καὶ [illegible] [illegible], καὶ [illegible] [illegible] τὴν ἀπὸ 30 Σεπτεμ-
βρίου μέχρι 15 Νοεμβρίου 1896 [illegible] αὐτῆς [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible], [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ἐν τῷ ἀνω-
τέρω [illegible] παραδόσεως —

γ'. Ἐκ τῆς ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] Κ. Ζώτου ἐν Ραψάνῃ καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ἐν δρ. Χρ 625/01. 75/100 [illegible]
πρὸς τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ὑπὸ τοῦ μν. [illegible]
[illegible] ἔλλειμμα —

Δ'. Οὐδεμία ἀπόδειξις [illegible] καὶ [illegible] τῆς παραδόσεως τῶν διατάξεων αὐτῶν καὶ [illegible] τοῦ ἐν [illegible] καὶ [illegible], ὡς καί τοῦ [illegible] ἐν [illegible] [illegible] τῇ [illegible] Κ. Ζαΐμη, [illegible] ἐν [illegible] τῷ κ. [illegible] ἐπί τῇ βάσει τῶν [illegible] κατά Μάρτιον 1892 [illegible], καὶ τῆς [illegible] τοῦ [illegible]. [illegible] [illegible] αὐτοῦ τῇ [illegible] [illegible] κατά τήν [illegible] αὐτῆς ἀπό 22 Ἰουνίου 1892.

Ε'. Ὅτι ἐν [illegible] διατάξει ὁ κ. [illegible] κατά τήν [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible] τῇ [illegible] αὐτῷ [illegible] [illegible] [illegible] τῷ [illegible] Κ. Ζαΐμη ἐν [illegible] κατά [illegible] [illegible].

ΣΤ'. Οὐδεμίαν [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ἐν [illegible] [illegible] τοῦ κ. [illegible] [illegible] τήν [illegible] τῇ κατά [illegible] [illegible] ἐπί τῇ βάσει [illegible] ἀπό τοῦ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible], [illegible] τό [illegible] [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] τοῦ κ. [illegible] [illegible] καὶ [illegible] τοῦ [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible] τῷ [illegible] [illegible] τεῦχος [illegible] ὁ κ. [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] τῇ [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] ἐν τοῖς [illegible] ἀρχείοις τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τό τεῦχος [illegible]...

[illegible] τῆς [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] τά [illegible] [illegible] Κ. Ζαΐμη [illegible] [illegible] κατά τήν [illegible] τοῦ [illegible] [illegible], [illegible]

τὴν αἰτίαν γενικωτέραν μᾶλλον εἶναι δὲ ἐμφαίνεται τὸ
πρὸς [illegible] τῆς καταστάσεως ταύτης, διαταχθῇ
καὶ ἡ τῆς [illegible] ἀπόδειξις [illegible] πρὸς τὸ [illegible]
προσώπου [illegible] αὐτῷ [illegible]

I Νὰ ἐξηγήσῃ τὰ περὶ τῆς ἐν Βουκουρεστίῳ τῆς
Ἑλλην. πρεσβείας καταλειφθέντα ἐξ [illegible] ἔγγραφα
καὶ [illegible] διατηρήσεις τῆς ἐν [illegible] διαχειρίσεως [illegible]
[illegible] καὶ τὴν [illegible] τοῦ κ. [illegible] παράδοσιν, καὶ
ἐπὶ τῇ βάσει τῆς [illegible] ἐξηγήσεις συντάξῃ καὶ [illegible]
τοῦ γεν. [illegible] κατάστασιν τῆς [illegible] δια-
χειρίσεως, [illegible] τὰς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] τὴν διαχείρισιν τῆς [illegible] ἀπὸ
22 Ἰουνίου 1892 μέχρι 15 Νοεμβρίου 1896 ὅτε [illegible]
[illegible] ὁ γεν. [illegible] τὴν [illegible]
[illegible].

II Νὰ ἀνακοινώσῃ [illegible] τὰ καὶ
τῆς [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] καὶ τῆς [illegible]
[illegible] τοῦ κ. [illegible] ὑπὸ τῆς [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] ἢ [illegible] τοῦ [illegible]
τὴν [illegible] τοῦ Ἑλλην.
Δημοσίου [illegible] τῆς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible].

III Νὰ ἐξηγήσῃ τὰ ὑπὸ τῆς [illegible] διαχει-
ρίσεως παραδοθέντα [illegible] τοῦ κ. [illegible] ἔγγραφα [illegible]
[illegible] πρὸς τὴν [illegible] κατὰ Μάρτιον 1892
[illegible] τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ [illegible]
καὶ [illegible] τοῦ ἐν τῷ [illegible] ἐν Θεσσαλονίκῃ [illegible]
Κ. Ζάννα [illegible], [illegible] ἔγγραφα.

IV Νὰ [illegible] μετὰ τοῦ ἐν Βου-
κουρεστίῳ [illegible] τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου [illegible]
[illegible] τῆς καὶ [illegible] καὶ

ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τοῦ ἀνωτέρω μνημονευθέντος συνεργασθεί-
σης ἐπιτροπῆς τοῦ Δήμου παρασχεθείσης αὐτῷ ὅπως ἐπιστη-
μονικὴν ἀντικειμενικὴν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἐξαχθέντα πορί-
σματα τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης —

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Δη-
μητρίου Ζαΐμη ἐπιτροπὴ κατέδειξε πρὸ παντὸς
τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ὑποδείξασα τοῦ Δήμου
τῆς ἐν Γερμανίᾳ ἀκαδημίας κ. Ζαΐμη, ἐπεδείξατο δια-
φωνοῦσα πρὸς τὴν ἀνωτέρω μνημονευομένην ἔκθεσιν τῆς ἀπὸ 3
Φεβρουαρίου 1894, ἀναφερομένης τῆς διεξαγωγῆς ἀδείας ὑπερ-
βολικοῦ μεγαλείου ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐν Γερμανίᾳ καὶ
ἀλλαχοῦ σπουδάσαντα κ. Ζαΐμη, καὶ τὴν ἐπέμβασιν ἐπί-
σης τοῦ Δήμου διακρίσεως τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς ὡς
ἐπίσης καὶ τὴν διατεθειμένην ἀπομακρυνθεῖσαν ἐκ προσω-
ρινῆς ἀναφορᾶς τοῦ παραδοθέντος αὐτῷ κατὰ τὴν
ἐμφάνισιν τῆς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, διαφόρων
ἐγγράφων καὶ ἰδίᾳ τῶν τοῦ ἰατρικοῦ μεγαρίου κ.
Ζαΐμη — Ἀλλ' ἡ παραδοθεῖσα ὑπηρεσία τῆς ...
κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐπιστημονικῆς δίκης πρὸς
ὑπεράσπισιν τῆς διαδικασίας κ. Ζαΐμη ἥν ἐπέδειξε τὴν δια-
φωνίαν τῆς τελικῆς ἐνεργείας καθ' ὅσον ἡ ἐπιτροπὴ αὐτῆς
ἀπομακρύνθη τὴν διαχειριστικὴν αὐτῆς ἐνέργειαν ἔχουσα
ἐκ τῆς τελικῆς αὐτῆς τὰ ἐνταῦθα ἔγγραφα τοῦ Δήμου, τῆς
ἀποφάσεως τὴν 15 Νοεμβρίου 1896 μετὰ τὴν ἐκδί-
κασιν τῆς δίκης, ἐπρόκειτο τοῦ μεγ. ἀφιερωμένου διὰ τῶν
ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων αὐτῶν ἡ Γερμανία κατεδείχθη
ἀπαξ καὶ τὴν τελικὴν ἔκθεσιν τῆς διαχειρίσεως τῆς ἐπὶ ἀκα-
δημαϊκῆς ἕδρας —

[illegible signature]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἀπὸ 3
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 16 [illegible] 1856 [illegible]
[illegible] 25 [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

Κληρονομικά ζητήματα

αναφερόμενα εις τας εν Ρουμανία κληρονομίας Κωνσταντίνου και Ευαγγέλου Ζάππα

Α. Επί της κληρονομίας Κ. Ζάππα

Μετά θάνατον του Κωνστ. Ζάππα κατά Ιανουάριον 1892 [illegible] κατά της εν Ρουμανία κληρονομίας [illegible] το [illegible] [illegible] της και του Ελλην. Δημοσίου, κληρονομίαν [illegible] διαθήκης της κληρονομίας [illegible] [illegible] [illegible] διαχειριστικήν [illegible] επί [illegible] [illegible] χρυσών [illegible] [illegible] κατά [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Η επιτροπή αύτη, ως [illegible] και ο κατά την διαθήκην Κ. Ζάππα κληροδόχος Χρίστος Ζάππας ανέλαβε την διαχειριστικήν επιτροπείαν της κατά Ιούνιον 1892 επί τη βάσει [illegible] απογραφής της απάσης κληρονομίας. Ήτις δε καθ' όσον αφορά την κληρονομίαν των εν Βεσσαραβία και [illegible] [illegible] [illegible] και [illegible] [illegible] και [illegible] της [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] και [illegible] [illegible] των [illegible] [illegible], [illegible] εν Βεσσαραβία [illegible] μη καθαρών κτημάτων [illegible] εις [illegible] χρυσά 1.492.801 κατά την από 24 Ιουνίου 1892 συνταχθέν και κατατεθέν έγγραφον παρά τω [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] και η εν Αθήναις Ζαππεία Επιτροπή [illegible] [illegible] [illegible].

Έως δε κατά [illegible] 1896 [illegible] [illegible] [illegible] αδελφού [illegible] και [illegible] Ζάππα [illegible] [illegible] [illegible] εν Ρουμανία [illegible] [illegible] της διαθήκης Κ. Ζάππα [illegible] το Ελλην. Δημόσιον ως κληρονόμος της κληρονομίας Κ. Ζάππα

[illegible]

γωγῆς δὲ καὶ ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἀνωτέρα διαχειριστικὴ
ἐπιτροπὴ παρέδωκε κατὰ Νοέμβριον 1896 τὰ κατάστιχα
καὶ λοιπὰ διαχειριστικὰ τῆς ἐπικαρπίας συντεταγμένα, τῷ
ἐν Ρουμανίᾳ ἀντιπροσώπῳ τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου κ. Ραγκαβῆ ὅστις
διὰ [illegible] [illegible] ἀπὸ 15 Νοεμβρίου 1896 ἐπι-
[illegible] [illegible] τὴν [illegible] τῶν λοιπῶν τούτων καθ' ὅσον
[illegible] ὡς ἀναγκαῖον ἐν αὐτῷ [illegible] ἐξ αὐτῶν δὲν ἔχει
οὐδὲ [illegible] κατὰ [illegible] [illegible] τῷ ἐπικαρπ. διαχειριστικῷ.

[illegible] τῆς ἀνωτέρω [illegible] παρεδόθησαν
[illegible] τῷ κ. Ραγκαβῇ ὑπὸ τῆς διαχειριστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible] τὰ κατὰ τοῦ
ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
τοῦ [illegible] μετὰ τοῦ ἀποβιώσαντος Κ. Ζάππα [illegible]
[illegible] [illegible] τῶν [illegible] Βουκουρεστίου [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] ἐν [illegible] [illegible]
κατὰ τὴν [illegible] τοῦ Ι. [illegible] [illegible] ἐξέλεγξιν τῶν
[illegible] [illegible] κατὰ Μάρτιον 1895, ἣν [illegible] [illegible]
διαχειριστικὴ ἐπιτροπή.

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ὁ κ. [illegible]
τοῦ [illegible] ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἑλλην. Δημοσίου, καθ-
[illegible] [illegible] τῆς [illegible] Κ. Ζάππα, τὰ [illegible]

I. Ἐὰν ἐγένετο ἡ [illegible] τῆς ἐπικαρπίας [illegible] καὶ
ἐξέλεγξις τῶν ὑπὸ τῷ κ. Ραγκαβῇ παραδοθέντων [illegible]
καὶ λοιπῶν διαχειρίσεως τῆς [illegible] ἐν Βουκουρεστίῳ δια-
χειριστικῆς ἐπιτροπῆς, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] καθ' [illegible] τὴν [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ 24 [illegible] 1892
μέχρι 15 Νοεμβρίου 1896 καὶ ποῖα [illegible]
καὶ παραδοθέντα [illegible] [illegible] [illegible] τῷ κ. Ραγκαβῇ [illegible]
[illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

II. [illegible] [illegible] [illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible]
[illegible] διὰ τὴν ἐν Ρουμανίᾳ ἀντιπροσωπείαν αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] τῆς ἀνωτέρω κατὰ [illegible] [illegible]

καὶ ἡ ἐπίσης ἀρχαία διαταγὴ [illegible] αὐτῇ μετὰ [illegible] [illegible] ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1896 [illegible] ἄλλη [illegible] διάθεσις [illegible] [illegible] χαρακτῆρα ἡ [illegible] [illegible] ἔτει [illegible] [illegible] [illegible].

III. Ἐὰν μετὰ τὴν [illegible] [illegible] ἡ [illegible] [illegible] [illegible] ἐκ Ρουμανίας ὑπὸ τῆς [illegible], [illegible] καὶ τὰ διάφορα ἔγγραφα τὰ [illegible] ἐν τῷ [illegible] καὶ τῷ ἐν αὐτῷ [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] Κ. Ζάππα καὶ παραδοθέντα τῇ ἐν [illegible] [illegible] κατὰ τὴν [illegible] κατὰ Μάρτιον 1892 [illegible] [illegible] 1–199 [illegible] τῷ διὰ τοῦ [illegible] [illegible] τῷ μετ. [illegible] [illegible] ἀπὸ 5 Δεκεμβρίου 1892 παρὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible] τῆς Ἑλλάδος κ. Στεφανοπούλου —

IV. Ποῖα μέτρα ἐλήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως [illegible] ἐν Βουκουρεστίῳ καὶ [illegible] ἀκινήτων [illegible] καὶ ἐὰν [illegible] διὰ τὴν [illegible] εἰς μίσθωσιν αὐτῶν [illegible] ὅτι [illegible] [illegible] [illegible] ἀναπόσπαστος [illegible] αὐτῶν [illegible] —

Ε΄. Περὶ τῆς [illegible] Εὐαγγέλου Ζάππα

Οἱ ἀδελφοὶ [illegible] καὶ Ἀπόστολος Ζάππα [illegible] τοῦ [illegible] αὐτῶν [illegible] Ζάππα, παρὰ τὸ [illegible] τῆς διαθήκης αὐτοῦ συνεβιβάσθησαν μετὰ τοῦ [illegible] Εὐαγγ. Ζάππα διὰ [illegible] [illegible] τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ [illegible] κατὰ Ὀκτώβριον 1892 [illegible] λάβωσι τὸ 1/3 τῆς [illegible] [illegible] ἐν Ρουμανίᾳ περιουσίας Εὐαγγ. Ζάππα, παραιτούμενοι [illegible] Εὐαγγ. Ζάππα πάσης ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῆς ἐν Ρουμανίᾳ περιουσίας Κ. Ζάππα καθ᾽ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μετὰ θάνατον τοῦ Κ. Ζάππα [illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] περιουσίας Εὐαγγ. Ζάππα —

Διὰ τῆς συμβάσεως [illegible] ταύτης [illegible]

καὶ οἱ ἀδελφοὶ Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος Ζάππα [illegible]
μετὰ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων Εὐαγγ. Ζάππα τῷ
ἐν Ῥουμανίᾳ [illegible] [illegible] κατὰ τῆς ἐν [illegible] κληρο-
νόμων Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν ἢ κληροδοτημάτων. Μετὰ
τὸν [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] κληρο-
νόμου τῆς [illegible] [illegible], τὸ [illegible]. Δημόσιον, ἡ
[illegible] τῆς [illegible] Ἐπιτροπῆς, [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] μετὰ [illegible] [illegible] τοῦ [illegible] [illegible]-
[illegible] εἰς τὸ [illegible] τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς [illegible] τοῦ
διὰ τῆς διαθήκης Κ. Ζάππα [illegible] κληροδοτηθέντα τοῖς
ἀδελφοῖς Χρήστῳ καὶ Ἀποστόλῳ Ζάππα, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] μετὰ τῶν κληρονόμων
Εὐαγγ. Ζάππα [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] τῶν [illegible] [illegible] τὴν [illegible] [illegible] [illegible]
τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν.

[illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] ὑπὸ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς [illegible] [illegible]
τῶν κληροδοτημάτων τοῖς [illegible] ἀδελφοῖς Ζάππα καὶ τὸ
[illegible] [illegible] τῷ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Δημόσιον [illegible]
τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]-
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῶν ἀδελφῶν Χρήστου
καὶ Ἀποστόλου Ζάππα [illegible] [illegible] [illegible]. Δημόσιον [illegible] (ἀδελφοὺς τῆς [illegible])
[illegible] εἰς [illegible] τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπιακῶν [illegible]
[illegible] ἐπὶ τὸ [illegible] τοῖς ἀδελφοῖς Χρήστῳ καὶ
Ἀποστόλῳ Ζάππα 1/3 [illegible] ἐκ τῆς κληρονομίας Εὐαγγ.
Ζάππα, [illegible] [illegible] μετὰ τῶν [illegible] [illegible]-
[illegible] ἀπὸ τοῦ 1892 [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible].

Μετὰ τὸ [illegible] [illegible] καὶ [illegible]
ἡ ἀρχὴ τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἐν τῷ [illegible] [illegible]
[illegible] ὅτι. [illegible] τῶν [illegible] τῆς [illegible]-

/ συντάξαι τὴν ἐν Παιδικῇ Σχολῇ Ζαΐμη κατασκευασθεῖσαν
ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῶν [illegible] κληροδοτημάτων, τὰ ἀκόλουθα·

I Ποσὸν δραχμῶν μετὰ τῶν χρημάτων τὸ ἄνω καλυφθησόμενον ἐκ τῶν κληροδοτημάτων τῶν ἀδελφῶν Χρ[illegible] καὶ Ἀντωνίου Ζαΐμη καὶ τὸ ἐνοίκιον τῶν [illegible] [illegible] εἰς τὸ [illegible] Δημοσίων [illegible] [illegible] αὐτῆς, προσθέσαντες τὸ ἄθροισμα καὶ [illegible] τὸ [illegible] τῆς κατασκευῆς ἐπὶ τούτῳ [illegible] [illegible] κληροδοτημάτων ἀπὸ [illegible] [illegible].

II Ἀνέκαθεν ἡ [illegible] παρακατάθεσις ἢ [illegible] [illegible] εἰς τὸ [illegible] δημόσιον τῶν ἀδελφῶν Χρ[illegible] καὶ Ἀντωνίου Ζαΐμη [illegible] ἀποχωρισθῇ [illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τῷ [illegible] Δημοσίῳ —

Α.

1894

39

Υπομνηματικόν σημείωμα περί του ζητήματος των Ρουμανικών

Διά του από 3/15 Ιουνίου 1894 εγγράφου της εν Αθήναις Ζαππείου Επιτροπής υπό την προεδρείαν του κ. Δραγούμη ενετέλλετο ο κ. Γ. Λοβέρδος ο εν Βουκουρεστίω πρεσβευτής να λάβη μέτρα εν σχέσει προς την εν Ρουμανία περιουσίαν του αοιδίμου Κ. Ζάππα, ως δε προκύπτει, ανετέθη και η διαχείρισις της περιουσίας της υπό των Ρουμανικών δικαστηρίων διορισθείσης διαχειριστικής επιτροπής (sequestre judiciaire) επί της περιουσίας Κ. Ζάππα.

Την εν λόγω εντολήν εξετέλεσεν ευσυνειδήτως εν μέρει μόνον, καθότι ο κ. Λοβέρδος ... επί της οριστικής ... ενώπιον των Ρουμανικών δικαστηρίων περί κλήσεως της κληρονομίας Κ. Ζάππα, και ως εκ τούτου ... ανεξέλεγκτος η διαχείρισις της εν λόγω επιτροπής, καθόσον αύτη εξακολούθησε διαχειριζομένη τα της περιουσίας ... μέχρι Νοεμβρίου 1896 ότε επήλθε συμβιβασμός μεταξύ της Ελλην. κυβερνήσεως και των ανεψιών Κ. Ζάππα κατά Ιούλιον 1896 καθ' ήν ... των Ρουμανικών δικαστηρίων ... παρεδόθησαν υπό της ... επιτροπής και οι ... της διαχειρίσεως αυτής τω εν Βουκουρεστίω αντιπροσώπω της Ελλην. κυβερνήσεως κ. Κ. Ραγκαβή όστις διά του συνταχθέντος από 15 Νοεμβρίου 1896 πρακτικού παραλαβής ... την διαχείρισιν των εν λόγω ... εν τω αυτώ δε πρακτικώ αναφέρεται ότι ... παρεδόθησαν τω κ. Ραγκαβή –

/

πρὸς εἴσπραξιν καὶ διάθεσιν [illegible] καὶ χρηματι-
κὰ τοῦ [illegible] τῆς κληρονομίας Κ. Ζάππα, καὶ ἄλλα
πρὸς τούτοις ἔγγραφα [illegible] [illegible] διὰ τῆς
[illegible] τῆς ἰδίας κληρονομίας κατὰ τὸν [illegible], τὰ χρηματικά
[illegible] κατάλογον.

Καθ' ὅσον [illegible] εἰς τὴν [illegible] δέν
γινώσκομεν μέχρι τοῦδε τὰ διαπραχθέντα ὑπὸ τοῦ κ. Ραγκαβῆ
καὶ καταλειφθέντα [illegible] ἐν τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Ἑλλην.
Πρεσβείᾳ, ὅσον καὶ μέχρι σήμερον εὑρίσκονται, ἔγγραφα
βιβλία καὶ [illegible] διαχειρίσεως τῆς [illegible] [illegible]
εἶναι [illegible] [illegible] καὶ [illegible] ὅτι
κληρονομίας [illegible] ἑλλην. [illegible] [illegible] μέχρις σήμερον
ἐν [illegible] [illegible] τῶν ὑπὸ τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] κατὰ τὴν [illegible] σχεδὸν διάρκειαν,
ἀπὸ Ἰουνίου 1892 μέχρις Νοεμβρίου 1896, διαχειρίσεως
τῆς ὑπὸ τῆς ἐν Ρωμανίᾳ [illegible] [illegible] Κ. Ζάππα
[illegible] εἰς [illegible] [illegible] [illegible] ~~χρυσᾶ~~
1,492,801 τὰ ὁποῖα [illegible] αὐτῆς κατὰ τὴν [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] αὐτῆς [illegible] καθίσταται
πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μετ. κληρονόμων ὅπως τὸ [illegible]
τῶν [illegible], ὡς ἀντιπροσωπευόμενον τὸ ἑλλην. Δημόσιον
δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Ζάππαν [illegible] [illegible]
[illegible] τὸν διαχειριστὴν [illegible] [illegible] ὅπως μετ.
ταῦτα εἰς Βουκουρέστιον [illegible] τῆς [illegible] τῆς [illegible]
1) Να ἐξετασθῇ καὶ μεταφρασθῇ [illegible] τὰ παρὰ
τῇ ἐν Βουκουρεστίῳ Β. Ἑλλην. πρεσβείᾳ κατατεθειμένα βιβλία
ἔγγραφα καὶ [illegible] διαχειρίσεως τῆς [illegible] διαχειρ.
[illegible] (sequestre judiciaire) ἐπὶ τῆς περιουσίας Κωνστ.
Ζάππα κατὰ τὴν [illegible] τοῦ κ. Ραγκαβῆ — [illegible]
καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς [illegible] [illegible] [illegible] καὶ

/ κατάθεσιν εἰς ἐνταῦθα Ζαππείου ἐπιτροπῆς γενικὸν κατάλο-
γον τῶν ἐν [illegible] [illegible] [illegible] ἀπὸ ἐτῶν
τῆς [illegible] [illegible] [illegible] ἐπὶ τῇ βάσει
τῆς παραδοθείσης αὐτῇ [illegible] κατὰ τὴν [illegible] τοῦ Ρω-
μουνικοῦ Δημοσίου [illegible] ἀπὸ 22 Ἰουνίου
1894 καὶ [illegible] τῆς [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τῆς διαχειρίσεως τῆς [illegible] [illegible] ὁ
γεν. ἐπίτροπος [illegible] [illegible] διαχειριζόμενα
2). Νὰ καταγράψῃ τὰ [illegible] [illegible] τῆς
μετὰ τὴν παράδοσιν [illegible] [illegible] ἀπὸ
15 Νοεμβρίου 1896 καὶ ἐντεῦθεν [illegible] κατα-
[illegible] καὶ [illegible] ἐπὶ τῇ βάσει τῶν παραδοθέντων, τῶν
ἐν Βουκουρεστίῳ Κ. [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ χρηματικῶν [illegible] [illegible] τῆς ἐπιτρο-
πῆς Κ. Ζάππα.
3) Νὰ ἀναζητήσῃ [illegible] [illegible] τὰς [illegible] Ζαππεί-
[illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] τοῦ Ρουμουνικοῦ
Δημοσίου [illegible] [illegible] τῆς ἐπιτροπῆς
κατὰ τὴν παράδοσιν [illegible] [illegible] καὶ τῆς [illegible]
[illegible] [illegible] ~~[illegible]~~ [illegible] [illegible]
τῶν [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
χιλιάδων 500 [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ὁ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
4) Νὰ [illegible] [illegible] μετὰ τοῦ ἐν Βουκου-
ρεστίῳ [illegible] Κ. Boerescu καὶ Κ. [illegible] [illegible]

διὰ τῆς ἐπιδείξεως [illegible] ἡ διαμαρτυρία τῆς κατὰ τὸν Σεπτέμ-
βριον [illegible] Ζερβῆ ἐπεισοδίου [illegible] τῆς ἐπαναστάσεως
τῆς ὑπηρεσίας Κ. Σάρδα, καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπὸ τοῦ
κ. Λεβίδου ἐξηγηθέντων διαφορῶν τῶν μετὰ τὸν
θάνατον Κ. Σάρδα [illegible] [illegible] τοῦ αὐ-
τοῦ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] τῷ [illegible] πρὸς τὸ [illegible] τῆς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τὰ [illegible]
[illegible] [illegible] τῆς [illegible] [illegible] [illegible].

5) Νὰ ἀνακοινώσῃ [illegible] τῇ [illegible] Σαάνδρεια [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] πρὸς τὸ [illegible] [illegible] Κατὰ [illegible].

[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] τοῦ
[illegible] ὁ κ. Ι. Λεβίδης [illegible] [illegible] [illegible] καὶ
[illegible] [illegible] [illegible] πρὸς τῆς [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] [illegible]
τοῦ [illegible] τοῦ [illegible] Ζερβῆ [illegible] τῆς [illegible] [illegible]
τῆς ὑπηρεσίας Κ. Σάρδα [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] —

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Ἰουνίου(?) 1899

Ἀριθ. 66680

Τὸ

Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Πρὸς

τὴν [illegible] Τράπεζαν

Τὸ Δημόσιον καὶ ἡ ἐπὶ τῶν [illegible] καὶ Κτη-ματοδοτημένη(?) Τράπεζα, δικαιοῦνται κατὰ Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Γαΐτσα(?) τὸ πρῶτον ἐξ ἀδικοπραξίας τῆς παρε-κτάσεως(?) τοῦ [illegible] [illegible], ἔλαβον καθ' αὐτῶν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ὑπὸ ἀπὸ 27 Μαρτίου 1898 κυρίαν ἀγωγὴν των, ἐπιβαλόντες εἰς χεῖρας τῆς [illegible] Τραπέζης διὰ τῶν ἀπὸ 20 Μαρτίου 1898 καὶ 15 Μαΐου 1898 κατασχετηρίων κατασχέσεων ἐπὶ τῶν ὑπ' αὐτῆς εἰς ἑκάτερον τῶν καθ' ὧν ἡ κατάσχεσις καταβαλλομένων δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ Κωνσ. [illegible] ἐκ [illegible] καὶ τῆς [illegible] ων χρυσῶν [illegible] ἐπιχορηγήσεις καὶ ἔλαβον ἐκ τῆς ἀπὸ 27 Μαΐου 1898 περὶ κύρους κατασχέσεως ἀγω-γῆς.

Ἐπὶ τῆς οὕτω ἐνοχληθείσης δίκης ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 5364 ε.ε. ἀπόφασις, ἐπιβάλλουσα τοῖς [illegible] τὴν ἀπόδειξιν τῶν ἐν αὐτῇ θεμάτων. Ἐπειδὴ δὲ δέχεται ταῦτα, οὔτε τὸ Δημόσιον, οὔτε ἡ Τράπεζα τῆς [illegible] εἶναι δυνατὸν ἀποδείξωσι, τὸ Νο-μικὸν Συμβούλιον, ἐρωτηθὲν περὶ τούτου, διὰ γνωμο-δοτήσεώς του, ἐγκριθείσης ὑπὸ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἐγνω-μάτευσε πρὸς ἀποφυγὴν ματαίων καὶ δαπανηρῶν περαιτέρω ἀγώνων, νὰ παραιτηθῶσι τό τε Δημόσιον καὶ ἡ ἄλλη Τράπεζα τοῦ δικογράφου τῆς κυρίας ἀγωγῆς καὶ τῶν εἰς χεῖρας τῆς [illegible] Τραπέζης ἐπιβληθεισῶν κατὰ τῶν ἄνω κατασχέσεων. Τούτων γενομένων συνετάχθη μεταξὺ τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Γαΐτσα(?) τὸ ὑπὸ χθε-σινὴν ἡμερομηνίαν ὑπ' ἀριθ. 14838 συμβόλαι-

ον τοῦ ἐνταῦθα συμβολαιογράφου Γεωργίου Πα-
σόχα, οὗ ἀντίγραφον ἐγχειρίζομεν ὧδε διὰ τὰ
καθ' ὑμᾶς. —

ὁ ἀναπληρῶν τὸν Δικαστικὸν Σύμβουλον
Α. Γκαράνης

Ἀριθ. 90

Γνωμοδότησις

Τὸ νομικὸν Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπὸ 27 Μαρτίου 1898 καὶ 27 Μαΐου 1898 ἀγωγὰς τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπῆς κατὰ τῶν Χρήστου Ζάππα καὶ Ἀποστόλου Ζάππα περὶ διεκδικήσεως τοῦ τρίτου ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἢ ἀποζημιώσεως διὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ περὶ κυρώσεως τῆς εἰς χεῖρας τῆς [illegible] Ἐπιτροπῆς ἐπιβληθείσης κατ' αὐτῶν συντηρητικῆς κατασχέσεως, τὴν ἐπὶ τῶν ἀγωγῶν τούτων ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 5364 ε.ε. ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, δι' ἧς ὑποχρεοῦται τὸ Δημόσιον καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων Ἐπιτροπὴ ν' ἀποδείξωσι τὰ ἐν αὐτῇ θέματα καὶ διὰ μαρτύρων, καὶ ἔχον ὑπ' ὄψιν τὴν σχετικὴν περὶ τῆς κληρονομίας Ε. Ζάππα ἀλληλογραφίαν, ἐκθέτει ὅτι ἐπειδὴ δύναται ν' ἀποδειχθῶσι τὰ διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τεθέντα θέματα καὶ γνωμοδοτεῖ, ἵνα πρὸς ἀποφυγὴν ματαίου καὶ δαπανηροῦ περαιτέρω δικαστικοῦ ἀγῶνος παραιτηθῶσι τὸ Δημόσιον καὶ ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ δικογράφου τῆς ἄνω ἀγωγῆς καὶ τῆς κατασχέσεως, ἐπιφυλασσόμεναι πάντα τὰ δικαιώματά των καὶ περαιτέρω πάσας ἀπαιτήσεις δι' αὐτὴν κατὰ τῶν ἀδελφῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα, συμπληρο-

μένων των εξόδων.—

Εν Αθήναις τη 19 Ιουνίου 1899

Ο Δημοσιονομικός Σύμβουλος — Οι Νομικοί Σύμβουλοι

Δ. Πετρόπουλος — Α. [illegible]

Ε. [illegible]

Π. Βάλβης

Α. Θεοδωρίδης

Α. Παπαρρήγας

Εγκρίνεται

Αθήναι τη 19 Ιουνίου 1899

Ο Υπουργός

Α. Σιμόπουλος

Ακριβές αντίγραφον

Εν Αθήναις τη 31 Ιουλίου 1899

Ο Διευθυντής του Υπουργείου των Οικονομικών

Δ. Νικολαΐδης

Ἀριθ. 14838 47

Ἐν Ἀθήναις σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Πέμπτην, ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Εὐριπίδου ἀριθ. 14 κειμένου τοῦ Ἱεροῦ Λόχου γραφείου μου ἰδιοκτησίας τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ συμβολαιογράφου καὶ κατοίκου Ἀθηνῶν Γεωργίου Ι. Πανόγλου ἑδρεύοντος ἐν Ἀθήναις παρουσίᾳ καὶ τῶν κάτωθι μνημονευομένων καὶ προσυπογεγραμμένων μαρτύρων, ἐνεφανίσθησαν αὐτοπροσώπως οἱ γνωστοί μοι καὶ μὴ ἐξαιρετέοι ἀφ' ἑνὸς ὁ Ἀναστάσιος Στεφάνου, νομικὸς σύμβουλος ἐνεργῶν καὶ ἀντιπροσωπεύων τοῦ Υπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἀντιπροσώπου τοῦ δημοσίου, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 66289 τῆς 21 Ἰουλίου ἐνεστῶτος ἔτους ἐγγράφου παραγγελίας του ἥτις προσαρτᾶται, κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ Χρῆστος Ζάππας κτηματίας κάτοικος Βουκουρεστίου, διαμένων προσωρινῶς ἐνταῦθα καὶ Ἀπόστολος Ζάππας, κτηματίας καὶ βουλευτής κάτοικος Ἀθηνῶν καὶ ἀνεκοίνωσαν τὰ ἑξῆς: [illegible] Ἀναστάσιος Στεφάνου ὑπὸ τὴν [illegible] ἰδιότητά του ἀνέφερον ὅτι τὸ Δημόσιον καὶ ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ Κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή, παραιτεῖται τοῦ δικογράφου τῆς κατὰ τῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα ἀπὸ εἰκοστῆς ἑβδόμης Μαρτίου 1898 ἔτους ἀγωγῆς του περὶ διεκδικήσεως τοῦ τρίτου ἐξ ἀδιαιρέτου τῆς περιουσίας

Ἀπρ. 14 838

τοῦ Εὐαγγέλη Πάσσαρη, ἡ ἀποφηγνύουσα διά
τὴν ἔξοδον αὐτοῦ καὶ τὰ εἰς χεῖρας τοῦ Πασσάρη
ἐπιστροφὴν καὶ αὐτὰς κατασχέσεις, ἐπιφυλασ-
σόμενοι τά τε δημόσια καὶ ἡ ἐπιστροφή αὐτῶν
δικαιώματά των. Οἱ δὲ Ἀπόστολος καὶ Χρύ-
σος Πάσσαρης ἀποδεχόμενοι ἐπὶ ἀμφοτέρα
δηλοῦν παραιτοῦνται πάσης ἀπαιτήσεως
κατά τε τοῦ ἀγοραστοῦ καὶ τῆς κατασχέσεως, συμ-
φωνούμενοι τὴν δικαστικὴν ἔξοδον. Ταῦ-
τα συνομολογήσαντες καὶ συναποδεχόμενοι
τοῦ συμβολαιογραφείου συνετάχθη τὸ παρόν
ἐν τῷ οἰκήματι τοῦ γραφείου αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
μαρτύρων Γεωργίου Μαγκουνίδου δημοσίου
ὑπαλλήλου καὶ Ἀθανασίου Ψαθίττου δικαστι-
κοῦ κλητῆρος, κατοίκων Ἀθηνῶν, [illegible]
ἐγγραμμάτων, ἐνηλίκων, γνωστῶν μοι καὶ μὴ ἐξ-
αιρετέων. Ἀναγνωσθὲν δὲ εὐκρινῶς καὶ μεγα-
λοφώνως εἰς ἐπήκοον πάντων καὶ βεβαιωθὲν
ὑπογράφεται παρ' αὐτῶν καὶ ἐμοῦ. —

Οἱ Μάρτυρες, Οἱ Συμβαλλόμενοι
Γ. Μαγκουνίδης Α. Σλούκη
Ἀθ. Ψαθίττος Ἀπ. Πάσσαρης
Χρ. Πάσσαρης

ὁ Συμβολαιογράφος
Γ. Ι. Πατσάκης.

1899

43

Μεταθέσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας

Πρὸς
Γραμματεία
τοῦ Ἐμποροδικείου Σύρου (Κοινοποιητικόν)
Ταχυδρομικῶς

Κατόπιν τῆς γενομένης μοι αἰτήσεως ὁ ὑπογε-
γραμμένος Γραμματεὺς πιστοποιῶ ὅτι ἐν ἐκθέσει ἐπὶ τῆς
περιγραφῆς τοῦ δικαστικοῦ τόμου ὑπ' ἀρ. 67/94
διαπραγματευομένης τὴν μεταξὺ τῶν διαδίκων τῆς
συγκεκριμένης ἐταιρείας Κ. Ζαΐμη καὶ Χρ. Μπερτάκη
καθ' ὅσον τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γιαννοπούλου ὑπογραφείσης
καὶ ὑπ' ἀρ. 11999 τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1897 κατα-
χωρισθείσης αἰτήσεως ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1897 δι' ἧς
ἐζητεῖτο τὴν κήρυξιν εἰς τὴν πτώχευσιν τῆς ἐφημ.
Κράτος ὡς γενικοῦ κηρυσσομένης τῆς ἑταιρείας τοῦ
ἀπολυθέντος Κ. Ζαΐμη τὸ Δικαστήριον ἀποδεχθὲν
τὴν αἴτησιν ταύτην διατάξαν τὴν κήρυξιν τοῦ μεταξὺ
τῆς ἐπαναλήψεως τῆς δίκης διὰ τῆς 15 Δεκεμβρίου
1897, ὅπου διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 7200/97 ἐφετειακοῦ μὲ
κηρυχθείσης τοῦ ἐπὶ ἐγγράφοις κηρυχθέντος Θ. Λαμπάκου
ἀνεβλήθη ἡ συζήτησις διὰ τῆς 10 Νοεμβρίου 1897
καὶ εἶτα διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 9084/97 ἐφετειακοῦ διὰ
τῆς 22 Ἰανουαρίου 1898, διὰ δὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. 708/98
διὰ τῆς 16 Μαρτίου 1898, ἀμφοτέρων τούτων τῶν
ἀναβολῶν γενομένων τῇ αἰτήσει τῶν μερῶν, διὰ
δὲ τοῦ ὑπ' ἀρ. 2874/98 ἐφετειακοῦ διὰ τῆς 18 Μαΐου
1898 διὰ τὴν προσκομιδὴν ἀναγκαίων ἐγγράφων,
διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5508/98 ἐφετειακοῦ διὰ τῆς 21 Σεπτεμβρίου
1898 τῇ αἰτήσει τοῦ ἐφημ. Κράτος, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ.
9774/98 διὰ τῆς 30 Νοεμβρίου 1898 δι' ἔλλειψιν ἐγγρά-
φων δικαστικῶν, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 12925/98 διὰ τὴν
1ην Φεβρουαρίου 1899 τῇ αἰτήσει τῶν μερῶν, διὰ τοῦ ὑπ'
ἀρ. 1343/99 διὰ τῆς 18 Μαρτίου 1899 ὅτε ἀπεκατεστά-
θησαν τῷ κ. Λαμπάκῃ καὶ τῇ ἐφημ. Κράτος τὰ ὑπὸ τῶν

/

τῷ κ. Δεληγιάννῃ χειρογραφούμενα ἔγγραφα, διά
τοῦ ὑπ' ἀρ. 3625/99 τῆς 13 Μαΐου 1899 διά
δέ μεθ' ἀνακοινώσεως τῶν ἀνωτέρω ἐγγράφων καί
ἐν τέλει διά τοῦ ὑπ' ἀρ. 6045/99 τῆς 16 Σεπτεμβρίου τρέχοντος ἔτους.

Ο Γραμματεύς
(Τ. Σ.) Κ. Κωνσταντινίδης
ἀρ. 17902.

Ο ἀντιγράψας
Μαρινάκης.

1899 Αὐγούστου 23.

Ἐστάλησαν αἱ ἀνακοινώσεις τῶν [illegible]
Διοικητικῆς Ἐπιτροπείας τῆς [illegible]
μετά [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] ἀπό τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τῆς Ἐπιτροπείας.

Απ. 29 Ιουλ.

1896

29/4 Ιουλίου 1896.

44

Ἀξιότιμε καὶ σεβαστέ μοι κ. Δ. Δραγούμη.

Εἰς Ἀθήνας.

Ὅσα σᾶς ἐκοινοποίησα καὶ [illegible] ὅτι κατὰ τὸ [illegible] τοῦ 11 [illegible] τῆς [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

τὸ τηλεγράφημα τῆς Ἀθηνᾶς [illegible] μου τῇ
[illegible] τῆς [illegible], ἔγραψε πρὸ καιροῦ
ἐκ τοῦ κ. [illegible] μετὰ τῆς Σαλονίκης
[illegible] ὅτι ἔχει [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] ἐκ τοῦ
[illegible] αὐτῆς καὶ συνεχίσω τῆς [illegible]
[illegible] μου ἐκ τοῦ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] ὅτι ἡ Σαλονίκη
[illegible] [illegible] μετὰ [illegible] [illegible]
διὰ [illegible], ὡς καὶ ἐκεῖ [illegible], τὸ
μὴ [illegible] [illegible] [illegible] πρὸς
[illegible] τοῦ [illegible] ἐν
[illegible] [illegible] [illegible] ὡς πρὸς
τὸ [illegible] τοῦ Καθ. Σαλονίκα καὶ
[illegible] τὸ [illegible] τοῦ [illegible] ἐκ [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] καὶ τὸ

Ἐγκρατὴς τοῦτο κάθισμα τῆς Συνεδριάσεως

ἐστι — ὅτι ἀσθενὴς ἢ ἐνδημοῦντος ἐν τῇ

Ὁμοιότητα ἄλλοτε καὶ τὸν ἐπὶ τὸ ἔργον

ἐν Ἀθήναις διαμονήν μου ἢ μὴ εἶναι

ὅτι καὶ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ γυμνασίου

διδάσκαλον εἰς τὴν προσφορὰν τῆς ἑαυτοῦ

ἐπιτροπῆς θὰ ἐπαρκοῦν αὐτῷ δῆλα

καὶ πρὸς ἡμᾶς καθ' ὃν μάλιστα ἔχρῃζε

ἕνεκεν ὅτι ἐπειδὴ ὑπὲρ ἡμῶν [illegible]

δι' ἀναλαβόμενος καὶ περὶ τὸ γυμνάσιον

ἀφιερώσει τῆς διδασκαλίας ὑπὲρ τῆς [illegible]

προσωπικῆς καλλιέργειας — ὅτι ἐν τούτῳ

λαμβάνω τὴν τάξιν ἢ παρακαλῶ

ἡμᾶς ὅπως μετὰ τὴν παρακολούθησιν κτλ.

ἐπανέλθωσι τὸ ἀμοιβαῖον ἀναστροφὴ

τὰ ἐπίσης εἰς τὸν κ. Ζαΐμην καὶ μετὰ τῆς

εὐφροσύνης ἐὰν εἶναι ἀνάγκη ἢ ἐπιστολὴ

τὴν αἰτίαν ἀναχωρήσεώς μου.

Ἀεὶ εὐγνώμων καὶ πρόθυμος σας.

/.

/.

Θέσεις αἱ τῆς [illegible] δια-
τάσεις ἔδειξαν ἰδέας ἡμῶν μεθ' ἐνδι-
αφέροντος ὅσης καί τῆς [illegible]
[illegible] [illegible] τὸ σύστημα
ἡμῶν συνδεσμικόν. Εὔχομαι δὲ ὅπως
ἡ παροῦσα μου θέσις [illegible] [illegible]
[illegible] ὑμῶν [illegible] καί ἐπὶ τῆς
[illegible] [illegible] [illegible]

Διατελῶ μετὰ τῆς [illegible] τιμῆς
καί [illegible]

Πρόθυμος [illegible]
Γ. [illegible]

Αργοστόλιον
22/4 Ιουλίου 1876

Απ. 20 Ιουλ. 1899

Ἀξιοσέβαστέ μοι Κύριε Σ. Δραγούμη!

Στηριζόμενος ἐπί τῆς μέχρι τῆς χθὲς πρός με εὐνοίας σας, ἐλπίζω γράφων καί αἰτῶν ὑμῖν πατρικήν συμβουλήν καί εὐγενῆ συνδρομήν σας. ὅτι θέλω τύχης τοιαύτης, ἥν ποτέ ὁ εὐγενής σας χαρακτήρ δέν ἠρνήθη εἰς ἀδίκως πάσχοντας ὡς ἐμέ.

Πρόκειται σεβαστέ μοι Κύριε περί τῆς ὑπό τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως ἐπιβληθείσης μοι ἐπί τοῦ κληροδοτήματός μου κατασχέσεως, λόγῳ τῆς ἐνταῦθα διεξαγωγῆς τῆς δίκης τοῦ εὐαγ. Ζάππα

Εἶναι μέν ἀληθές ὅτι τήν ἐκχώρησιν εἰς τήν ἐπιτροπήν τῶν Ὀλυμπίων ἐπί τοῦ ἀναλογοῦντος μεριδίου μου ἐνταῦθα ἦν εἰς τά 1892 ἔκαμα, ἀνεκάλεσα κατόπιν ἐγγράφου γνω

νομίζω ὅτι καί ἐγώ εἶμαι εἷς ἐξ ἐκείνων, διά τόν λόγον ὅτι ὤν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγ. Ζάππα ἐδικάσθην ἅπαξ μετά τῆς σεβαστῆς Κυβερνήσεως καθ' ὅλα τά στάδια ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν πληρεξουσίων πρός τούς ἐνταῦθα δικηγόρους της καί ἐκ τῶν διαφόρων διαμειφθέντων διπλωματικῶν ἐγγράφων ὡς ἐπίσης καί ἐκ τῶν δικαστικῶν δι' ὧν ἀνεγνώρισε τήν ἁρμοδιότητα τῶν Ρουμουνικῶν δικαστηρίων.

Οὕτως λοιπόν ἐχόντων τῶν πραγμάτων δέν ἔχω δίκαιον σεβαστέ μοι Κύριε νά νομίζω ὅτι ἀδικοῦμαι ἀφοῦ μοῦ ζητεῖται νά δικασθῶ δίς δι' ἕν καί τό αὐτό πρᾶγμα;

Εἴθε λοιπόν ἡ θέσις τῶν

κοδοτήσεως τῶν δικηγόρων κ.κ. Ζε-
νοφῶντος Ψαρᾶ, Νικολάου Θηριαρᾶ
καί Ἀραβαντινοῦ πρώην Ἀρειοπαγίτου.
Ἐάν δέ προέβην εἰς τοιοῦτό τι
προέβην διότι δέν ἠδυνάμην νά
ἐννοήσω πῶς! εἰς ἐμέ μόνον, ὄντα
μάλιστα καί κατ' εὐθεῖαν κληρο-
νόμον τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλου
Ζάππα ἐπεβλήθη τοιαύτη ἐκχώρη-
σις πρός τήν ἐπιτροπήν τῶν Ὀλυμπίων
ἐνῶ Χρῆστος καί Ἀπόστολος Ζάππας
μή ὄντες κληρονόμοι, ἀλλ' ἐρχόμενοι
εἰς τήν ἐν λόγῳ κληρονομίαν λόγῳ
συμβιβασμοῦ, ἠδυνήθησαν τότε
νά συμβληθῶσι μετά τῆς Ἑλληνικῆς
κυβερνήσεως, χωρίς κἄν νά γίνῃ
αὐτοῖς μνεία περί τοιαύτης πρός τήν
ἐπιτροπήν τῶν Ὀλυμπίων ἐκχωρή-
σεως. ἐνῶ ὡς βεβαίως ἐνθυμεῖσθε
ὄντες ὑμεῖς τότε πρόεδρος τῆς εἰρημένης
ἐπιτροπῆς μοί εἴπατε τάς λέξεις «ὅτι ἡ
θέσις τῶν πραγμάτων εἶναι τοιαύτη ὥστε
ἄνευ τοιαύτης ἐκ μέρους των ἐκχωρήσεως
οὐδείς ὤν ἐν τοῖς πράγμασι θά ἐδύνατο
νά τούς συμβιβάσῃ» καί ὅμως συνέβη
τό ἐναντίον ὅπερ ἠνάγκασέ με νά προ-
βῶ εἰς τήν διά τῆς νομίμου ὁδοῦ ἀνά-
κλησιν τῆς ἐκχωρήσεώς μου.

Ἐσομένης γενομένης τῆς νομίμου
ἀνακλήσεως αὐτῆς, ἐκχώρησίς μου νο-
μικῶς δέν ὑφίσταται καί ἀπόδειξις
τούτου ὅτι οὐδέ λόγος τῆς γίνεται
αὐτοῖς ἐν τῷ πρός τε ἀγωγῇ τῆς Κυβερ-
νήσεως.

Αἰρουμένης λοιπόν ἐκ τοῦ μέσου τῆς ἐκχω-
ρήσεως, ἔρχομαι εἰς τήν ἐξήγησιν τῶν
ἀνωτέρω λέξεων (ἀδίκως πάσχοντας)

πραγμάτων ἢ ἐξαναγκάσας
με νὰ σᾶς ἐνοχλήσω ζητῶν ὑμῖν
τὴν πολύτιμόν μου Προστασίαν
καὶ συνδρομήν σας ἥτις σᾶς ἱκε-
τεύω θερμῶς θεωρήσατέ με
ἄξιον.

διατελῶ μετ' ἀπείρου σεβα-
σμοῦ καὶ ὑπολήψεως.
ὑμέτερος

Π. Ζάννας

Βουκουρέστιον Ξενοδοχεῖον Κολλάρου
τῇ 11/23/7/99.

Σεβαστέ μοι Κύριε Δραγούμη

Ἀπαντῶ εἰς τὴν ἀπὸ 20 παρελθόντος
σεβαστήν μοι ἐπιστολήν σας, ἥτις λόγῳ τῶν
ἐν αὐτῷ ὀρθῶν σας παρατηρήσεων, ἀλη-
ἐννοῶ καλῶς ὅτι ἀποβλέπουσι εἰς τὴν ἠ-
θικήν μου ἀνύψωσιν καὶ οὐχὶ εἰς τὴν
ὑλικήν μου βλάβην, μ' ἐνέβαλε εἰς σκέ-
ψιν ἀρκούντως σοβαράν (ἧς ἕνεκεν δὲν σας
ἀπήντησα ἀμέσως ἐνθυμῶν ἐάν ἦτο δυ-
νατόν ν' ἀκολουθήσω τὴν συμβουλήν σας.
Ἀλλὰ σεβαστέ μοι κύριε μοὶ εἶναι
ἀδύνατον ἕνεκεν τοῦ οἰκονομικοῦ μου
σήμερον καταστάσεως, λόγῳ τοῦ ὑστέρου
ἀποκαταστάσεως τοῦ ἀδελφοῦ μου, καὶ τῆς
μέχρι χθὲς θυσίας μου πρὸς συντήρησιν
ὅλων ἐν γένει τῶν συγγενῶν μου ὡς τοῦτο
πολὺ καλῶς γνωρίζετε· τούτων λοιπὸν
ἕνεκεν
παρακαλῶ θερμῶς ὑμᾶς μὴ μὲ παρεξηγήσητε

καὶ καταμαρσίνετε ὡς φιλοχρήματον· ἀλλ' ἐξ ἐναντίας συνδράμετέ μοι καὶ ἐνεργήσατε διὰ τῶν πολυτίμων μοι μέσων σας ὅπως ἀρθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ κληροδοτήματός μου ἡ κατάσχεσις ὡς αὕτη ἤρθη ἤδη ἀπὸ τὰ κληροδοτήματα τῶν Χρίστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα. Πληρεξούσιοί μου αὐτόθι τυγχάνουσιν οἱ κ.κ. Γαράς καὶ Δημαράς.

Διατελῶ μετ' ἀφοσιώσεως
καὶ σεβασμοῦ
ὅλως ὑμέτερος

[illegible]

Βουκουρέστιον τῇ 3/8/99

22/3/1900

47

Μεγάλιμε Άνερ.

Διά της παρούσης προσερχόμεθα όπως σάς εκφράσωμεν την άπειρον ημών ευγνωμοσύνην διά την υψωθείσαν παρά της υμετέρας εξοχότητος ισχυράν φωνήν εν τω Κοινοβουλίω περί της λογοδοσίας της Ζαππείου επιτροπής. Όντως, Μεγάλειμε Άνερ ημείς οι εν τη αλλοδαπή ζώντες μετά τεθλιμμένης καρδίας και ψυχικού άλγους βλέπομεν, ότι τα κληροδοτήματα δεν εκτελούνται ταχτικώς. Ότι δε χειρότερον είναι Μεγάλειμε Άνερ ότι η Ζάππειος επιτροπή ως προς την γενέτειραν των αειμνήστων εκείνων ανδρών εφάνη τόσον σκληρά, ώστε ουδέ κατά κεραίαν προέβη εις την εκτέλεσιν των διά της διαθήκης του Κωνστ. Ζάππα καθιερωμένων κληροδοτημάτων υπέρ αυτής. Ως γνωρίζετε, Μεγάλειμε Άνερ μεταξύ των μελών της Ζαππείου επιτροπής συγκαταλέγονται και οι δύο ανεψιοί του Κωνστ. Ζάππα. Η υμετέρα εξοχότης, ο αληθής διάδοχος του μεγάλου και αειμνήστου εκείνου ανδρός, γνωρίζει νομίζομεν την μετά τον θάνατον του Κωνστ. Ζάππα εκδηλωθείσαν διαγωγήν προς την Σεβαστήν Ελλ. Κυβέρνησιν εκ μέρους των ανεψιών του. Βεβαίως η υμετέρα εξοχότης θα ενθυμείται εν άρθρον δημοσιευθέν εν τη εφημερίδι «Το άστυ» εναντίον της τότε Ελλ. Κυβερνήσεως, ης προΐστατο ο μέγας

Τω Μεγαλείμω ανδρί και μεγάλω πολιτευτή
Κυρίω κυρ. Στεφάνω Δραγούμη κ.τ.λ. κ.τ.λ.
Αθήνας

πολίτης τῶν Ἑλλήνων Χαρίλαος Τρικούπης.

Προσερχόμεθα λοιπόν, ὅπως παρακαλέσωμεν θερμῶς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἵνα ὑψώσῃ τὴν ἰσχυρὰν αὐτῆς φωνὴν καὶ ὑπὲρ τῆς γενετείρας τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων ἀνδρῶν. Τὸ Λέχωβον σήμερον, Ἐξοχώτατε, εὑρίσκεται εἰς τὸ ἔσχατον σημεῖον τῆς πενίας καὶ τῆς ἀθλιότητος· τὰ σχολεῖα, τὰ ὁποῖα ἄλλοτε ἤνθουν, καὶ ἡ ἐκκλησία ἐγκατελείφθησαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Προστρέχομεν καὶ ἐκλιπαροῦμεν τὴν ὑμετέραν οἱ κάτωθεν κάτοικοι ἐκ Λεχώβου καὶ ἤδη διαμένοντες ἐν Βουκουρεστίῳ, ἵνα εὐδοκήσῃ καὶ εἰσακούσῃ τὴν ταπεινὴν ἡμῶν παράκλησιν. Ἡ Κοινότης Λεχώβου ἤθελεν εἶναι ἐντελῶς ἀμέτοχος ὡς πρὸς τὰς ἐν Ρωμανίᾳ διεξαχθείσας καὶ διεξαγομένας δίκας τῆς περιουσίας Ζάππα. Βεβαιοῦμεν μάλιστα τὴν ὑμ. Ἐξοχότητα, ὅτι ἐὰν δὲν εἶχε γίνει ὁ ὑφιστάμενος συμβιβασμὸς μεταξὺ τῶν κληρονόμων τοῦ Εὐαγ. Ζάππα ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα ἀφ' ἑτέρου, οἱ κληρονόμοι τοῦ Εὐαγ. Ζάππα εἶχον πᾶσαν τὴν διάθεσιν να ἔλθουν εἰς συνεννόησιν μετὰ τῆς Σεβ. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως· ἠναγκάσθησαν δὲ να προβῶσιν εἰς τὸν εἰρημένον συμβιβασμὸν ἕνεκα τῆς ἐπεμβάσεως τῶν δύο ἀνεψιῶν κ. Ζάππα ἐνταῦθα ἐν Ρωμανίᾳ ὑφισταμένας δίκας. Συνεπείᾳ τῆς ἀναμίξεως των ταύτης μένει [illegible] καὶ ἡ ἐνταῦθα ἰδιαιτέρα περιουσία τοῦ κ. Ζάππα, ἥτις ἄλλως τε πρὸ πολλοῦ θα εἶχε περιέλθει εἰς χεῖρας τῆς Σεβ. Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως.

Δέχθητε παρακαλοῦμεν τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ ἰδιαιτέρου πρὸς ὑμᾶς σεβασμοῦ.

Εὐπειθέστατοι

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 22 Μαΐου 1900

Κωνσταντῖνος Μ. Καλόσου
Σπυρίδων Σ. Νδέλιας

Ἡ Πατρίδα

48

Πέραν 20 Μαρτ.
1900.

Φίλτατε Στέφανε,

Ἐν ταῖς ἐφημερίσι βλέπω τὰ λεχθέντα ἐν τῇ Βουλῇ περὶ Ζαννάδων ἐμπρο-βολημάτων. — Ἂν ἐφρόντιζον περὶ πολιτικῆς ἐνεργείας δὲν θὰ ἐθεώρουν ὀρθὸν νὰ σώζω ἴσα χρήματα, ἀλλ' ἐπει-μένα ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, ἔθνικ καὶ εἰς τὸν ἀρχαῖον φίλον, μεταβληθεῖσα εἰς φιλο-

γερόν ἀντικατοπτριζόμενον ρυθ-
μα. Ἀλλά φοβοῦμαι περί
ἐπαναλήψεως καί περί ἐκτ-
τάσεως τοῦ μετροδοχήματος,
ὁ ... φοβοῦμαι ὅτι ἡ Πα-
χάρισις ... χαλαρώνει.
Διά τοῦτο ἐνόμισα ὅτι δύναμαι
καί σοί παράσχω ...
...σας, ἄλλως θά ὁ ...
παρακαλῶ μόνον νά ...
... ἐχεμυθίαν ἡ πρός
Τήν ... τῶν ...
καί ... παρακαλῶ νά μή
παρακαλῶ, ἤ ἔλθῃς εἰς φῶς, τό

ιδώμηγζον ἔγγραφον, Παλιβα-
ζόμενος οσι μόνος ὅπως μὴ
ἔχω να' ἐπαναλαμβάνω τα' ἐν
αὐτῷ ἐπιχειρήματα. — Τὸ πρόγραμμα
ἄλλως Ιε ἦτα ἀργοῦν. — Τὸ
Ζάωνγον Παρδεν. (οὕτινος η
δράσεις αρτζη) λείαν τῶν ἐξόμα-
οσυ του μαδυζερήματος, καὶ
Ιάς ὑπεμφορας Ιης μηνθριμω
Σωλρουνὶδ, ναρσωσίεθη ἐπανηγη-
μένως, τα' δε παρόσοντα ὑπεζη-
ριξεν ἡ Πρεσβεία. — Ξέχος τὸ
Ιόνουελ. Ιῶν ἔξωι. ὑπεσχέθη
καὶ κέμψη αὐτὸ 600 λίρας,
ἀλλ' οὐ ἐμπράζονται δια' της

ἐσωτερικοῦ αἱ προσφέρουσαι
εὐχαριστίαι, Παρακαλεῖται δέ
συγχρόνως καὶ νέα ἀναφο-
ρά, ἐπιστρέφεται ἐν τῷ μεταξύ,
τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παρθενα-
γωγείου. Τὰ εὐχαριστήρια
Ταμείου ἐγκρίσεως ἐκ τοῦ ἐσω-
τερικοῦ. Ἂν ὅμως δέχεσθε δύ-
ναμαι νὰ ζητήσω καὶ σοί
ὑπόμνημα ἀντίγραφον τῆς ἐγγρά-
φου τῆς Ἐπιτροπῆς. —
Ἐκεῖ τούτοις, ἀσπαζό-
μενός σε, Παραμένω
Προθυμότατος Φίλος
Μ. Μαυροκορδάτος

48α

<u>Ἀντίγραφον</u>

Πέραν, τῇ 29 Φεβρουαρ. 1900

Ἀρ. 407

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀνακοινώσας παραυτα εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ζαππείου Παρθεναγωγείου τὸ περιεχόμενον τοῦ ὑπ' ἀρ. 2374, ἀπὸ 23 τ.μ. ὑμετέρου ἐγγράφου, παρεκλήθην δὲ νὰ διερμηνεύσω τὴν ἔκφρασιν τῆς θερμῆς εὐγνωμοσύνης αὐτοῦ τῇ Β. Κυβερνήσει ἐπὶ τῇ διδομένῃ χρηστῇ ἐπιχορηγίᾳ ἥτις πραγματοποιουμένη δύναται νὰ θεραπεύσῃ ἐπιτακτικὰς ἀνάγκας καὶ ἀποσοβήσῃ τὸν ἀπειλοῦντα τὴν ὕπαρξιν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἱδρύματος κίνδυνον.

Πρὶν ἢ ἔτι μοὶ περιέλθῃ ἡ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου θερμὴν σύστασίν μου εὐμενὴς ὑμῶν ἀπάντησις, ἔλαβον ἐπιστολὴν τοῦ ἐν λόγῳ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἣν ἔχω τὸ καθῆκον νὰ ὑποβάλω ὧδε, ἐν πρωτοτύπῳ. Θέλετε κατίδει, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα, ἅτινα προβάλλει ἡ ἐπὶ τοῦ Ζαππείου κεντρικὴ Ἐπιτροπή,

17/30/3/1900

49

Αξιότιμε κ. Σεβαστέ μοι κ. Δήμαρχε,

Ευχαρίστως έλαβον τα
σημειωθέντα [illegible] της γενομένης
δι' ημών ερωτήσεως εν τη βουλή
επί [illegible] του υπό του κ. Πρωθυ-
πουργού υποσχεθείσης
υπέρ χορηγίας Δρ. 30000 υπό
του Δημοσίου εις τ' Ζάππειον Παρθε-
ναγωγείον - Κωνσταντινουπόλεως, επειδή ουδεμία
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] και [illegible] και
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]

/

/

Ἐργασία τοῦ αὐτοῦ [illegible] καὶ μετὰ
[illegible] [illegible] τὴν ὁποίαν [illegible]
[illegible] ἐν [illegible] κατεβάλετο τὰ
καὶ αὐτήν, διὰ τοῦτο δὲ θέλω νὰ μετα-
φράσω, ἀναγράφων τὸ πρωτότυπον αὐτὸ
[illegible] καὶ τὴν [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τοῦ τὸ [illegible]-
[illegible] αὐτὸ [illegible] [illegible]....

Καταλαμβάνομαι [illegible] νὰ
[illegible] ὅτι [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] τὴν [illegible] νὰ
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
τὴν [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] τὸ [illegible]-
[illegible] τοῦ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

/

ἡ μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ζαΐμη συνεχ-
ισθεῖσα τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς διὰ
τῆς σπονδυλώσεως καταστρέψασα τὰς
ἐλπίδας καὶ αὐτοῦ [illegible] καὶ τῆς
[illegible] αὐτῆς παραστήσασα αὐ-
τὰς [illegible] ἐκ τῆς [illegible]
ἐπαγγελίας ἐν ἀρχαῖς [illegible]
[illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] ἀδελφοῦ
Ζαΐμη [illegible] ἐκ τῆς [illegible]
[illegible] — Χαρακτηριστικὸν δὲ γνώρι-
σμα τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] τῆς [illegible] [illegible]
[illegible] τοῦ ἀδελφοῦ Ζαΐμη εἶναι
καὶ τὸ [illegible] τοῦ [illegible], διὰ
[illegible] [illegible] [illegible]
ἐν τῷ [illegible] [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] [illegible] ὁ [illegible] τῆς

Ἐπέμβασις τοῦ Δήμου τῆς [illegible]

[illegible] ἐπιτροπῆς τοῦ τῆς Ρωμα-

νίας [illegible] κ. Ζαΐμη εἰς μεγάλας

ἀπελάσεις καὶ ὁ ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ζαΐμη

Χρ. Ζαΐμης, μετ᾽ ὀλίγον δὲ καὶ τοῦ

Ὀθωνικοῦ [illegible] ἐν μελέτῃ τοῦ [illegible]

Ραγκαβῆ κατὰ τὸν [illegible] αὐτὸ

παράδοσιν τοῦ Χρυσοῦ τῆς [illegible]

[illegible] κατὰ Ἰούλιον 1896, [illegible]

[illegible] τοῦ [illegible] τῆς [illegible]

[illegible] τῶν [illegible] [illegible]

[illegible] ὅσον [illegible] ἐκ τῶν [illegible]

τῆς παραδόσεως αὐτῆς [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] τὸ [illegible] [illegible] τῶν [illegible]

[illegible] τῆς [illegible] τοῦ [illegible] [illegible]

Σεπτῷ τῷ [illegible] τῆς ἀθρια-
[illegible] [illegible] τοῦ [illegible] ἀνα-
[illegible] ὑπὸ τοῦ [illegible] [illegible].
Καὶ ἐν τῷ [illegible] ἄλλο [illegible]
[illegible] ἀπὸ τοῦ 1895 [illegible]
μενῆς ἐν [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] καὶ
ἡ Μαυρομιχάλης [illegible] [illegible]
[illegible] μου Σεπτῷ τῷ δὲ [illegible]
[illegible] [illegible] ἔγραψας,
[illegible] μάλλον καθ' ὅσον, ἐν καὶ
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible]-
[illegible] τῶν ἄλλων [illegible] [illegible] αὐτῆ-
[illegible] [illegible] αὐτῆς [illegible]-
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] αὐτῆς εἰς τὸ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Χειρονό-

συνδεδεμένα ποσὰ ἐκ τῆς ἐκ
ἐξ ἄλλων μνημονευθείσης [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] ἐκ τῆς [illegible] αὐτὸ τῆς
[illegible] τῶν ἐν Ρωμαϊκῇ ἐπαρ-
χίᾳ [illegible] Νομισματικῶν, [illegible]
ἢ ἄλλων — Ξαναλαμβάνων καὶ διὰ
[illegible] μου [illegible] δὲ εἶμαι ἕτοιμος
[illegible] τὰ [illegible] τῆς τοῦ [illegible]
[illegible] [illegible] ἄλλο δὲ
[illegible] τὰ [illegible]

Δεχθῆτε μετὰ τῆς προσφιλοῦς
[illegible] ἢ σεβασμοῦ
[illegible] [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]

[illegible]

Ἀθῆναι 17/30 3/1900

(ὁδὸς Σίνα ἀρ. 3)

50

post 1902

Διά τῆς ὑπό ἡμερομηνίαν 18 Ιανουαρίου 1891 διαθήκης του Κωνσταντίνου Ζάππα, τῆς εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως δημοσιευθείσης ὑπό ἡμερομηνίαν 24 Ιουνίου τοῦ 1892 καί κληροδοτεῖ ἐν ἐτήσιον εἰσόδημα εἰς φράγκων χρυσῶν εἴκοσι χιλιάδων. Ἀπό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τοῦ 1898 ἐλάμβανον αὐτό τακτικῶς καί ἀπροσκόπτως.

Τῷ 1898 ὅμως ἐπειδή ἤγειρεν ἡ ἐν Ρουμανίᾳ κυβέρνησις δίκην περί τῶν ἐκεῖ ἀκινήτων τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, ἀποβᾶσα, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας, ὑπέρ τῶν κληρονόμων, μεταξύ τῶν ὁποίων τυγχάνομεν ἐγώ μέν ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ Εὐαγγέλου, οἱ δέ Χρῖστος καί Ἀπόστολος Ζάππας ὡς ὑπεισελθόντες (χωρίς νά ἔχωσιν οὐδέν ἐπ' αὐτῆς πραγματικόν κληρονομικόν δικαίωμα) διά συμβιβασμοῦ, ὅν πρός τούς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους συνῆψαν καί ἐπειδή ἐκ τῶν πολλῶν κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλου μόνοι ἐν Ἑλλάδι ἔχοντες περιουσίαν (ὡς κληροδόχοι Κωνσταντίνου) εἴμεθα οἱ Χρῖστος καί Ἀπόστολος Ζάππας καί ἐγώ, τούτου ἕνεκεν, ἄν καί τό Δημόσιον κατά τήν ἐκεῖ διεξαγωγήν τῆς δίκης ἀνεγνώρισαν τήν ἁρμοδιότητα τῶν ἐκεῖ δικαστηρίων, προκειμένου νά δικασθῇ ὑπόθεσις ἀφορῶσα ἀκίνητα ἐν Ρουμανίᾳ καί εἰς ἥν δίκην ἄν καί ἡ διαφορά ἦτο μεταξύ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καί Ρουμανικοῦ Δημοσίου ἐπειδή ὅμως παρεμβαίνομεν καί ἡμεῖς ὡς ἄτομα, τούτου ἕνεκα ἠναγκάσθησαν κατά Νόμον νά ἀναγνωρίσωσι καί αἱ Κυβερνήσεις τήν ἁρμοδιότητα τῶν Δικαστηρίων καί ν' ἀφομοιωθῶσι πρός ἡμᾶς τά ἄτομα.

Ἐπειδή λοιπόν ὡς ἄνω ἀναφέρομεν, ἐκ τῶν πολλῶν κληρονόμων

μόνοι ἔχοντες περιουσίαν ἐν Ἑλλάδι ἤμεθα τρεῖς, δηλαδή ὁ Χρῆστος (εἰσόδημα ἐτήσιον 25 000 χιλιάδων δραχμῶν χρυσῶν) Ἀπόστολος Ζάππας (εἰσόδημα ἐτήσιον 40,000 χιλιάδων δραχμῶν χρυσῶν) καί ἐγώ (εἰσόδημα ἐτήσιον 20,000 δραχμῶν χρυσῶν) ἄν καί τό Δημόσιον διά τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ἐκεῖ δικαστηρίων (δι' ἰδικῆς δηλώσεως) καί ἄν καί ἐδικάσθη ἅπαξ πρός ἡμᾶς κατ' ἐξοχίαν μόνον τοῦτο ὅμως μᾶς ἤγειρεν ἐνταῦθα ὑπό ἡμερομηνίαν 27 Μαρτίου τοῦ 1898 ἀγωγήν ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικείου καί δι' αἰτήσεως πρός τόν τότε πρόεδρον ὑπό ἡμερομηνίαν 20 Μαρτίου τοῦ 1898 ἐζήτησεν ἄδειαν συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπί τῶν εἰσοδημάτων μας ἥτις καί ἐδόθη αὐθημερόν. Καί ἤγειρε τήν ἀγωγήν καθ' ἡμᾶς ἐπέβαλε τήν κατάσχεσιν τό Δημόσιον, ζητοῦν νά τῷ ἀποδώσωμεν ἕκαστος τήν ἀναλογοῦσαν του μερίδα. ἐν τῇ πρός ἡμᾶς ἐπιδικασθέντων ἀκινήτων τοῦ Εὐαγγέλου χωρίς ποσῶς ν' ἀναφέρῃ τί ἐν τῇ ἀγωγῇ περί τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ γενομένης δίκης (ἄρα αὐθαίρετος ἀγωγή καί κατάσχεσις).

Μετά καιρόν διά τοῦ ὑπό τοῦ συμβολαιογράφου Ἠλία Τσικνᾶ συνταχθέντος συμβολαίου (ὑπ' ἀριθ. 10750) ἔρχεται τό ἴδιον Δημόσιον καί παραιτεῖται τῆς ἀγωγῆς καί αἴρει τήν κατάσχεσιν ὡς αὐθαίρετον ἐπί σκοπῷ δέ τοῦ ἀναγνωρίσῃ καί τό ἐπιδεδικασμένον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ῥουμανίας, μόνον ὅμως ὡς πρός τόν Χρῆστον καί Ἀπόστολον, οὐχί ὅμως καί ὡς πρός ἐμέ, ἄν καί τοῦ αὐτοῦ

λόγου, την αὐτήν ἡμερομηνίαν καί τάς αὐτάς δύναμαι εἰπεῖν
λέξεις εἶχον αἱ καθ' ἡμῶν ἀγωγαί τοῦ Δημοσίου. ——
Τέλος μετά τοσαύτην ταλαιπωρίαν μου καί πρίν ἡ ἐπέλθη
ἡ ἀναγνώρισις τῆς Φορμαλάς τῆς ἐπιλέξεως τῆς δημοσίας
ἤ γραμμικοῦ πρωτοτύπου (διότι τούτου τοῦ λόγου καί μόνου
ἕνεκα ἔλαβε τό Δημόσιον τῆς Φορμαλάς) καί πρίν
ἤ τό Δημόσιον γνώσῃ τῆς Φορμαλάς δηλαμένης τῆς
ἀπαγορεύσεως αὐτῆς τήν ἀναθεώρησιν τῆς δίκης ἐξ ἧς σή-
μερον πωλοῦνται τα πράγματα, ἐγώ διά τῆς εἰς τό ὑ-
πουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρωτοκολληθείσης αἰτή-
σεώς μου (ὑπ' ἀριθ. 22331 τῆς 7 Μαρτίου 1902) καί
διά τῆς συμπληρωματικῆς τῆς εἰς τήν Γάστιον Εισπρακτορίαν
ἀποσταλείσης καί πρωτοκολληθείσης ὑπ' ἀριθμόν
231 (29 Απριλίου 1902) ἐδήλωσα ὅτι εἶμαι πρόθυμος
να ὑποχωρήσω καθ' ὅλην την γραμμήν καί ἐπομέ-
νως να παραιτηθῶ ὑπέρ τοῦ Δημοσίου ὅσα δήποτε
εἶχον ἐπί τῆς περιουσίας αὐτῆς κληρονομικά δικαιώματα
Παρ' ὅλα ταῦτα καίτοι τοσοῦτος χρόνος ἀπό τότε παρ-
ῆλθε, καίτοι ὁ λόγος ὁ προβληθείς πρός δικαιολογίαν
τῆς κατασχέσεως ἔπαυσε πλέον, καίτοι καί αὐτή αὕτη
ἡ κατάσχεσις ἤρθη ὑπό τοῦ Δημοσίου ὡς πρός δύο τυγ-
χάνοντας εἰς τήν αὐτήν πρός ἐμέ κατηγορίαν ἐν τού-
τοις ἐγώ ἐξακολουθῶ ἀκόμη νά βασανίζωμαι καί νά
μη ἠμπορῶ νά ἴδω τό τέρμα ὑποθέσεως εἰς ἥν ἔχω ἀπό-
λυτον δίκαιον.

1/

1ον Ἱστορικόν τῆς ὑποθέσεως Εὐαγγέλου Ζάππα.
2ον Κατάσχεσις παρά τοῦ Δημοσίου τοῦ κληροδοτήματος.
3ον Λόγος τῆς κατασχέσεως.—

Διαθήκη Εὐαγγέλου. Περιουσία Κωνσταντίνου. Ἀρχή καί πρόοδος τῆς δίκης. Θάνατος Κωνσταντίνου. Ἐμφάνισις Χρίστου καί Ἀποστόλου Ζάππα.

Οἱ δύο Ζάππαι Εὐάγγελος καί Κωνσταντῖνος ἦσαν (πρῶτοι) ἐξάδελφοι.— ὁ Εὐάγγελος Ζάππας ἀποθανών κατά τό 1865, κατέλιπε διαθήκην, δυνάμει τῆς ὁποίας ὁλόκληρος ἡ ἐν Ῥουμανίᾳ, ἐξ ἀκινήτων συγκειμένη περιουσία του, περιήρχετο εἰς τήν ἐνταῦθα Ἐπιτροπήν τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων, μετά τόν θάνατον ὅμως πάντοτε τοῦ ἐξαδέλφου του Κωνσταντίνου, διότι ὑπέρ τούτου ἐφ' ὅρου ζωῆς κατέλιπε τήν ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης ἐπικαρπίαν.—
Οὕτω δ' ἔμενον τά πράγματα μέχρι τοῦ 1889, δηλ. ὁ Κωνσταντῖνος διεχειρίζετο καί ἐκαρποῦτο τήν περιουσίαν τοῦ ἐξαδέλφου του συμφώνως τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀειμνήστου, καί ἐκ τῆς περιουσίας ταύτης ἐσχημάτισεν ἰδίαν περιουσίαν, ἥν ἐτοποθέτησεν ἐνταῦθα εἰς τήν Θεσσαλίαν, ἀγοράσας κατά διαφόρους ἐποχάς ἐπ' ὀνόματί του ἀγροτικά κτήματα. Ἅτινα καί αὐτός, διά διαθήκης του ὑπό ἡμερομηνίαν 18 Ἰανουαρίου 1891 καί δημοσιευθείσης εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὑπό ἡμερομηνίαν 24 Ἰουνίου τοῦ 1892, ἐκληροδότησεν ὑπέρ τοῦ Δημοσίου, ὅπερ συμφώνως τῇ διαθήκῃ τοῦ διαθέτου συνέστησε τήν Ζάππειον Ἐπιτροπήν.—
Τῷ 1889 ὅμως τά πράγματα ἔλαβον ἄλλην τροπήν, διότι οἱ ἐκ πλαγίου καί ἐξ ἀδιαθέτου συγγενεῖς τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, τέκνα τοῦ ἀδελφοῦ του Ἀναστασίου καί τῆς ἀδελφῆς του Μαρίας (διότι ὁ ἴδιος δέν ἐνυμφεύθη,) προσέβαλον τήν διαθήκην, ζητοῦντες παρά τοῦ Κωνσταντίνου τήν ἀπόδοσιν τῆς περιουσίας, καί οὕτω ἐγεννήθη μεταξύ κληρονόμων καί Κωνσταντίνου Ζάππα ἡ πρώτη δίκη, διαρκέσασα ἐπί τριετίαν ὁλόκληρον μέχρι τοῦ 1892, ὅτε δηλ. ἀπέθανεν ὁ Κωνσταντῖνος.—
Μετά τόν θάνατον τοῦ Κωνσταντίνου τήν παραπομπήν εἰς τήν κατο-

κὴν τῆς περιουσίας Εὐαγγέλου Ζάππα ἐζήτησαν ἀφ' ἑνὸς ἡ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων, ὡς καθολικὸς κληρονόμος τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, ἀφ' ἑτέρου οἱ κληρονόμοι ὡς προσβάλλοντες τὴν διαθήκην καὶ ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι, ἐκ τρίτου τὸ Ρουμανικὸν Δημόσιον, ὡς θεωροῦσαν τὴν περιουσίαν σχολάζουσαν, διὰ τοὺς λόγους ὅτι οἱ μὲν κληρονόμοι δὲν εἶχον ἀκόμη ἀποδείξῃ τὴν ταυτότητά των, ἡ δὲ Ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων δὲν ἐδικαιοῦτο κληρονομεῖν ὡς μὴ οὖσα ἀνεγνωρισμένη παρὰ τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ ἑπομένως οὐδὲ ἦτο Νομικὸν Πρόσωπον δυνάμενον νὰ παραστῇ εἰς τὰ δικαστήρια, καὶ δ./ ὁ Χρῖστος καὶ Ἀπόστολος Ζάππας, ἀνεψιοὶ ἐξ ἀδελφῶν τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα, διεκδικοῦντες καὶ οὗτοι τὴν περιουσίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Εὐαγγέλου Μαρία καὶ Ἀναστάσιος εἶχον παραιτηθῆ ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντίνου (διότι πράγματι εὑρέθησαν τοιαῦται παραιτήσεις μὴ ἔχουσαι ὅμως οὐδεμίαν Νομικὴν ὑπόστασιν) τούτου δὲ θανόντος περιήρχετο ἡ περιουσία τοῦ Εὐαγγέλου εἰς αὐτοὺς ὡς κληρονόμους τοῦ Κωνσταντίνου. Καὶ οὕτω ἐγεννήθη ἡ μεγάλη καὶ ἐπὶ ἑξαετίαν ὁλόκληρον διαρκέσασα δίκη, ἀρξαμένη ἀπὸ τῆς 5ης Ἰουνίου τοῦ 1892 καὶ λήξασα εἰς τὰς 13 Μαρτίου τοῦ 1898.—

Συμβιβασμὸς κληρονόμων Εὐαγγέλου μετὰ Χρίστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα. Ἔκβασις τῆς δίκης.—

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι, ἐπειδὴ εἶχον νὰ παλαίσωσι συγχρόνως πρὸς τρεῖς ἀντιδίκους ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ὑποθέσει, τούτου ἕνεκεν ἐθεωρήθη ἐπάναγκες παρὰ τῶν δικηγόρων, πρὸς ἀποφυγὴν διαιωνίσεως τῆς ὑποθέσεως, νὰ συναφθῇ συμβιβασμὸς πρὸς ἕνα τῶν ἀντιδίκων καὶ ὡς τοιοῦτος «ἄνευ οὐδενὸς συντρέχοντος λόγου» ἐθεωρήθη ὁ μετὰ τοῦ Χρίστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα συμβιβασμός (ἂν καὶ οὗτοι οὐδὲν ἐπὶ τῆς περιουσίας κληρονομικὸν δικαίωμα εἶχον, ὡς καὶ αἱ παραιτήσεις τῶν ἀδελφῶν τοῦ Εὐαγγέλου ὑπὲρ τοῦ Κωνσταντίνου οὐδὲν νομικὸν κῦρος εἶχον.). — Τέλος συνησπισμένοι καὶ ἀπὸ κοινοῦ οἱ κληρονόμοι

μετά τοῦ Χρίστου καί Ἀποστόλου Ζάππα προσεχώρησαν εἰς τήν δίκην ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων καί ἐναντίον τοῦ Ρουμανικοῦ Δημοσίου.—

Ἡ δίκη δ' αὕτη, ὡς ἄνω ἀνέφερον, ἦλθε μετά ἐξαετῆ ἀγῶνα, διατρέξασα καί τά τρία στάδια. Οὕτω δ' ἔχομεν τήν ἀπόφασιν τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Πρωτοδικείου Ἴλφοβ ὑπό ἡμερομηνίαν 4 Μαρτίου τοῦ 1893. Ἡ ἀπόφασις αὕτη ἐπεκυρώθη διά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Βουκουρεστίου ὑπό ἡμερομηνίαν 15 Νοεμβρίου 1896. Τέλος ἡ τοῦ Ἐφετείου ἀπόφασις ἐγένετο ὁριστική καί ἀμετάκλητος διά τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας ὑπό ἡμερομηνίαν 13 Μαρτίου τοῦ 1898.——

Διαχείρισις Κωνσταντίνου. Κατάσχεσις ὑπό τῶν κληρονόμων Εὐαγγέλη τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου. Νέα δίκη.—

Διαχειρισθείς ἐπί 27ετίαν ὁ Κωνσταντῖνος τήν τοῦ Εὐαγγέλου περιουσίαν ἐξεποίησεν ἐν τῷ μεταξύ ἀγροτικά, χρεόγραφα καί ἕν ξενοδοχεῖον, ἐν Βουκουρεστίῳ κείμενον καί ὀνομαζόμενον ξενοδοχεῖον "Ἀθῆναι". Καί ἀπό μέν τά χρεόγραφα δέν γνωρίζω τί ποσόν εἰσέπραξεν· ἀπό δέ τό ξενοδοχεῖον ἔλαβε περίπου τό ποσόν τῶν 200,000 φράγκων χρυσῶν.—

Τήν ἀξίαν δέ αὐτήν τῶν τε χρεογράφων καί τοῦ ξενοδοχείου προσέθηκεν εἰς τήν ἰδίαν του περιουσίαν, ἐνῷ ἀνῆκεν αὕτη εἰς τήν τοῦ Εὐαγγέλου.—

Τούτου ἕνεκεν οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, πρίν ἡ ἐκδοθῇ ἡ ἄνω ῥηθεῖσα ἀπόφασις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας, χάριν πάσης ἀσφαλείας, κατέσχον λόγῳ τῶν ἄνω ἀπαιτήσεων, τήν ἐν Ρουμανίᾳ ἐναπολειφθεῖσαν περιουσίαν τοῦ Κων. Ζάππα. Διότι καί μέν ὁ Κωνσταντῖνος ἐτοποθέτησεν, ὡς ἄνω εἶπον, τήν περιουσίαν του εἰς Θεσσαλίαν, ἀγοράσας ἀγροτικά ἐπ' ὀνόματί του κτήματα· ἀλλά κατά τόν θάνατόν του εὑρέθη ἐν Ρουμανίᾳ περιουσία του ὑπολειπομένη περί τῶν τριῶν

ἑκατομμυρίων. Αὐτήν λοιπόν τήν περιουσίαν κατέσχον οἱ ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμοι τοῦ Εὐαγγέλου. Καί οὕτω ἐγεννήθη νέα δίκη μεταξύ κληρονόμων καί Δημοσίου ἤ Ζαππείας Ἐπιτροπῆς ὡς καθολικοῦ κληρονόμου τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα.-

Κληροδοτήματα τοῦ Κωνσταντίνου.- Κατάσχεσις τῶν κληροδοτημάτων ὑπό τοῦ Δημοσίου, μετά τήν ἐν Ρουμανίᾳ ἀπόφασιν περί τῆς περιουσίας Εὐαγγέλου.—

Ὁ Κωνσταντῖνος ἐκληροδότησε μέν τήν περιουσίαν του εἰς τό Δημόσιον ἤ τήν Ζάππειον Ἐπιτροπήν, τήν ὑπεχρέωσε ὅμως καί εἰς πληρωμήν διαφόρων κληροδοτημάτων ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τῆς περιουσίας. Μεταξύ τῶν κληροδοτημάτων τούτων συμπεριλαμβάνονται καί τό πρός τόν Χρῖστον Ζάππαν ἐτήσιον ἐξ 25,000 χρυσῶν φράγκων, τό πρός τόν Ἀπόστολον Ζάππαν ἐπίσης ἐτήσιον ἐκ 40000 χρυσῶν φράγκων, καί τό πρός με ἐπίσης ἐτήσιον ἐξ 20000 χρυσῶν φράγκων.—

Μετά τήν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας καί τήν ἐπιδίκασιν τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλου εἰς τούς κληρονόμους (μεταξύ τῶν ὁποίων συμπεριλαμβάνομαι καί ἐγώ) ὁ τότε Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν Κος Στρέϊτ, ὡς προϊστάμενος τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων (διότι πάντοτε προΐσταται αὐτῆς ὁ ἑκάστοτε Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν) ἐσκέφθη νά πιέσῃ ὅσους ἐξ ἡμῶν ἠδύνατο. Καί ἐπειδή ἐκ τῶν πολλῶν κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλου, μόνοι ἔχοντες περιουσίαν ἐν Ἑλλάδι (ὡς κληροδόχοι Κωνσταντίνου Ζάππα) εἴμεθα τρεῖς ὁ Χρῖστος Ζάππας, ὁ Ἀπόστολος Ζάππας, καί ἐγώ, τούτου ἕνεκεν μᾶς ἤγειρεν ὑπό τήν ἰδίαν ἡμερομηνίαν, καί διά τόν αὐτόν λόγον τήν ἀπό 27 Μαρτίου τοῦ 1898 ἀγωγήν ἐνώπιον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν. Δι' αἰτήσεως δέ πρός τόν τότε Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ὑπό ἡμερομηνίαν 20 Μαρτίου τοῦ 1898 ἐζήτησεν

ἄδειαν συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπί τῶν κληροδοτημάτων μας, ἥτις καί ἐδόθη αὐθημερόν. Οὕτω δέ ἠγέρθη ἐνταῦθα νέα δίκη μεταξύ Χρίστου, Ἀποστόλου, ἐμοῦ καί Δημοσίου δι' ἀκίνητα ἐν Ρουμανίᾳ τοῦ Εὐαγγέλου, ὅλα δή δι' ὑπόθεσιν δικασθεῖσαν ἤδη ἐν Ρουμανίᾳ, καί εἰς ἥν παρεστάθη ἡ ἐπιτροπή τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων δικασθεῖσα ἐκεῖ κατ' ἀντιμωλίαν πρό ἡμῶν καί δεχθεῖσα τήν ἁρμοδιότητα τῶν ἐκεῖ δικαστηρίων.—

Ἄρσις τῆς κατασχέσεως ὡς πρός τόν Χρίστον καί Ἀπόστολον. Διατήρησις τῆς κατασχέσεως ὡς πρός ἐμέ.—

Μετά ὀλίγους μῆνας ἀπό τῆς ὑπό τοῦ Δημοσίου ἐπιβολῆς τῆς κατασχέσεως ἐπί τῶν κληροδοτημάτων μας, οἱ Χρίστος καί Ἀπόστολος Ζάππας δι' ἐνεργειῶν καταλλήλων καί διά τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Ἀποστόλου ὡς βουλευτοῦ (δηλώσαντες φιλίαν πρός τήν τότε Κυβέρνησιν) κατώρθωσαν νά ἐπιτύχωσι τόν μετά τοῦ Δημοσίου συμβιβασμόν, τόν εἰς τό Συμβολαιογραφεῖον Ἠλία Τσουκα= συνταχθέντα ὑπ' ἀριθ. 10750. Διά τοῦ συμβιβασμοῦ δέ τούτου ὄχι μόνον ἤρθη ἀπό τῶν κληροδοτημάτων των ἡ κατάσχεσις ὡς αὐθαίρετος, ἀλλ' ἐπί πλέον, ἄνευ οὐδενός συντρέχοντος ὑπέρ τοῦ Δημοσίου λόγου, τοῖς ἀνεγνωρίσθη καί τό δεδικασμένον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας διά τήν ἀκίνητον περιουσίαν τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα, εἰς τήν ὁποίαν οὗτοι ὑπεισῆλθον διά συμβιβασμοῦ χωρίς νά ἔχωσιν οὐδεμίαν νόμιμον μοῖραν. ——

Τοῦτ' αὐτό ὅμως δέν ἐγένετο καί διά τό κληροδότημά μου ἄν καί ἐπανειλημμένως παρά τῶν ἐνταῦθα πληρεξουσίων μου, τοῦ ἀειμνήστου Ψαρρᾶ καί τοῦ Κυρίου Δημαρᾶ παρεστάθη τό ἄδικον καί ἐζητήθη ἡ ἐπανόρθωσις, ἀλλά μονομερῶς καί μόνον δι' αὐτούς· ἐνῷ τόν αὐτόν λόγον, τήν αὐτήν βάσιν καί τάς αὐτάς ἀκριβῶς λέξεις εἶχον αἱ ἐναντίον μας ἀγωγαί τοῦ Δημοσίου. Τούτου ἕνεκα μετά ἑπτά ἤ ὀκτώ μῆνας ἀπό τῆς συντάξεως τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ Δημοσίου μετά Χρίστου καί Ἀποστόλου

Ζάππα καί τῆς μή ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεώς μου εἰς ἔδει, τῇ προτροπῇ, ἐννοεῖται, τῇ ἐπιλαΐδα διηγόρει μου, ἠναγκάσθην νά κατέλθω μόνος μου ἐκ Ρουμανίας πρός ἐπιδίωξιν πραγματοποιήσεως καί ἐκπληρώσεως τῆς ὑποσχέσεώς μου.—

Ἐνέργειαί μου διά τήν ἄρσιν τῆς καταστάσεως. Πολιτική τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμοπούλου.—

Ἅμα τῇ ἀφίξει μου μετέβην εἰς τόν τότε Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν Κύριον Σιμόπουλον καί τῷ παρέστησα τό ἄδικον τῆς τοιαύτης πρός με στάσεως τοῦ Δημοσίου, συνάμα δέ παρεκάλεσα αὐτόν ὅπως ἐπανορθώσῃ τό ἀδίκημα, καί ἀποδώσῃ τό δίκαιον, ἵνα μή τό Δημόσιον συντελέσῃ καί γίνῃ ἕρμαιον τῶν τοκογλύφων, πρᾶγμα δηλαδή ὅπερ ἀντιβαίνει πρός τόν σκοπόν καί πρός τό πνεῦμα τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Κωνσταντίνου Ζάππα, ὅστις, φοβούμενος ἴσως τήν τε ἡλικίαν μας καί τήν ἀπειρίαν μας, κατέλιπεν οὐχί ἐφ' ἅπαξ κεφάλαιον ὡρισμένον, ἀλλά χρηματοδοτήματα ἐτήσια, ἅτινα νά λαμβάνωμεν παρά τοῦ Δημοσίου ἤ τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς τῆς τήν περιουσίαν αὐτοῦ διαχειριζομένης. Εἶναι δέ ἀληθές ὅτι ὁ τότε Ὑπουργός τῶν Οἰκονομικῶν μέ ἐδέχθη μετά πολλῆς εὐγενείας καί μέ ἤκουσε μετά πολλῆς προσοχῆς, ἐν τέλει δέ μοί ἀπήντησεν αὐτολεξεί ὡς ἑξῆς: "Κύριε Ζάππα, ἔχετε ἀπολύτατα δίκαιον. Δέν ἔχετε δέ παρά νά μοῦ κάμετε αἴτησιν, καί ἐμέ προκειμένου περί τόσον δικαίου πράγματος, βεβαιωθῆτε ὅτι τίποτε δέν θά μέ κωλύσῃ νά σᾶς ἀποδώσω τό δίκαιον· διότι ἄλλως τε ἔχομεν καί ὑποχρέωσιν, προκειμένου περί τῆς οἰκογενείας σας."

Ἐγώ μετά τοῦτο εὐχαριστήσας αὐτόν θερμῶς διά τε τόν καλόν του τρόπον καί διά τήν ἑτοίμην του ὑπόσχεσιν, ἀπεχώρησα.— Τήν ἐπομένην λοιπόν ἀμέσως ὑπέβαλα ἁρμοδίως τήν αἰτηθεῖσαν μοι αἴτησιν.—

Ἡ διαγωγή ἑνός νομικοῦ Συμβούλου. Ἄδικοι ἀξιώσεις.

Παρῆλθον ὄχι ἑβδομάδες, ἀλλά μῆνες ὁλόκληροι ἀπό τῆς

ἐπιδόσεως τῆς ἀπὸ αἰτήσεώς μου. Μάτην ἀνέμενα ἐξ αὐτῆς ἀπάντησιν. Τοιαύτης δὲν ἠξιώθην. Τέλος ἀπελπισθεὶς παρεκάλεσα τὸν ἀείμνηστον Ψαρρᾶν, ἵνα ~~μεταβῶμεν~~ παρὰ τῷ δικαστικῷ συμβούλῳ κ. Πετροπούλῳ καὶ ἐρωτήσωμεν αὐτὸν περὶ τῆς τύχης τῆς αἰτήσεώς μου. Πράγματι τὴν ἐπομένην μετέβημεν. Ἐρωτηθεὶς δὲ ὁ κ. Πετρόπουλος παρὰ τοῦ ἀειμνήστου Ψαρρᾶ τί γίνεται ἡ ὑπόθεσίς μου, ἀμέσως ἀπήντησεν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ κ. Χάσσα λύεται ἀμέσως, ἐάν, ἐννοεῖται, θελήσῃ ὁ ἴδιος καὶ πείσῃ δηλαδὴ τοὺς ἀδελφούς του νὰ παραιτηθῶσι τῆς ἐν Ρουμανίᾳ ὑπ' αὐτῶν ἐπιβληθείσης συντηρητικῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῆς ἐναποτεθείσης ἐκεῖ περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Χάσσα. —

Εἰς τὴν παρατήρησιν δὲ τὴν ἰδικήν μου ὅτι οἱ ἀδελφοί μου πάντες ἔχουσι ἤδη τὴν νόμιμον ἡλικίαν καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἐξαρτᾶται παρ' ἐμοῦ καὶ ὅτι οὔτε ὀρθὸν οὔτε δίκαιον εἶνε νὰ καταλογισθῶ ἐγὼ ὁ ἀδελφὸς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τῶν ἀδελφῶν μου, μοὶ ἀπήντησεν. "Εἴμεθα καλῶς πληροφορημένοι, κ. Χάσσα, ὅτι σεῖς συντηρεῖτε αὐτοὺς καὶ ἐπομένως σεῖς τοὺς ἄγετε καὶ τοὺς φέρετε. Μετέπειτα τί θέλετε, νὰ σᾶς ἐλευθερώσωμεν καὶ σᾶς δώσωμεν χρήματα ἰδικά μας ἵνα δι' αὐτῶν μᾶς πολεμῆτε." Ἐγὼ ἀπήντησα τότε ὅτι οὐδενὸς χρήματα δέχομαι οὐδὲ ἐλεημοσύνην παρ' οὐδενὸς ζητῶ· ἀλλ' ἐγὼ μόνον τὸ δίκαιόν μου, καὶ τοῦτο, καὶ μόνον ζητῶ. —

Ὅσον δ' ἀφορᾷ ἐμὲ αὐτόν, ἐγὼ εἶπον, ἐγὼ ἀτομικῶς ἐν τῇ ἰδιότητί μου, ὡς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ Εὐαγγέλου Χάσσα προθύμως παραιτοῦμαι πάσης ἀξιώσεως ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου, ἐπιφυλάττων ὅμως, ἐννοεῖται, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ἀκέραια τὰ δικαιώματά μου ὡς κληροδόχος αὐτοῦ. Ἐφάνη πρὸς στιγμὴν σκεφθείς, μετέπειτα δὲ μοὶ ἀπήντησεν. —

«"Ἔχει καλῶς. Κάμε καὶ φέρε μου τὴν δήλωσιν." —

Ταύτην πραγματικῶς ἔκαμον καὶ ἐπρωτοκόλλησα τὴν ἐπομέ-

την εἰς τό Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθ. 83444. — Ἀλλά καί πάλιν, ἄν καί παρῆλθον μῆνες ὁλόκληροι, οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἔτυχον. —

Ὀρθοφρονέστεραι σκέψεις.

Ἀλλοπρόσαλλος διεξαγή τῆς ὑποθέσεως.

Παράλογοι ἀπαιτήσεις τοῦ κ. Ὑπουργοῦ.

Ἀπαίτησίς μου πρός αὐτόν. —

Ἠναγκάσθην δέ τότε καί πάλιν νά μεταβῶ εἰς τόν κ. Σιμόπουλον καί τῷ εἶπον τά ἐν τῷ μεταξύ διατρέξαντα, τῷ ὑπεθύμισα δέ ἐπίσης καί τήν ἄλλοτε πρός με ὑπόσχεσίν του. Ὁ Κύριος Ὑπουργός μοί ἀπήντησε. Νά μείνω ἥσυχος, διότι ἡ ὑπόθεσίς μου δέν εἶνε ζήτημα, διά τό ὁποῖον ν' ἀνησυχῶ. Ἡ ἐπιβράδυνσις, εἶπεν, ἐάν ἐγένετο, ἐγένετο λόγῳ τῶν πολλῶν ἀσχολιῶν του, καί ὅτι θέλει καλέσῃ παρ' αὐτῷ ἀμέσως τόν κ. Πετρόπουλον καί θέλει τῷ συστήσῃ τήν ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος, καί ὅτι ἄνευ ἀμφιβολίας ὀλίγωρα θά ταχτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις. —

Πάλιν λοιπόν ἐκφράσας τήν εὐγνωμοσύνην μου διά τήν μέριμνάν του αὐτήν ἀνεχώρησα. Ἀλλά ματαίως ἀνέμεινα καί πάλιν, διότι οὐδέν καί πάλιν ἐγένετο ἐπί μῆνας ὁλοκλήρους. —

Τότε ἠναγκάσθην καί αὖθις νά μεταβῶ εἰς τόν ἴδιον Ὑπουργόν. Τῷ εἶπον κάπως ἐντονώτερον ὅτι ἐμπαίζομαι καί ὅτι τόν θερμοπαρακαλῶ νά φροντίσῃ περί τῆς τύχης μου, ἀφοῦ αὐτός προΐσταται, καί ἀφοῦ ὡς ὁ ἴδιος ὡμολόγησε, γνωρίζει ὅτι ἀδικοῦμαι. —

Παραδόξως ὅμως εὗρον τόν κ. Ὑπουργόν ἐξ ὁλοκλήρου μεταβεβλημένον διότι μοῦ ἀπήντησε.

« Πρέπει, Κύριε Ζάππα, νά μᾶς φέρετε τούς ἀδελφούς σας νά παραιτηθοῦσι τῆς κατασχέσεώς των ἐπί τῆς ἐν Ῥουμανίᾳ περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα ». —

Τῷ λέγω ὅτι τοῦτο εἶνε ἀδύνατον διά τόν λόγον ὅτι οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἐξουσιάζω, καί ὅτι ἤδη τούς ἐπληροφόρησα περί τούτο καί ὅτι μοῦ ἀπήντησαν ὅτι προθύμως δέχονται, ἐάν ἐγώ τούς ἀποζημιώσω, πρᾶγμα ἀδύνατον, διότι ἡ τοιαύτη προσφορά, καί ἄν θελήσω ἡ περιουσία μου δέν ἐπαρκεῖ πρός τοῦτο. Μοῦ ἀπαντᾷ τότε ξηρῶς: « ἀφοῦ ἡ γνώμη τοῦ Δικαστικοῦ Συμβουλίου εἶνε νά ἀποδοθῇ, μήν περιμένετε τίποτε παρ' ἐμοῦ, διότι οὐδέν ὑπέρ ὑμῶν θά πράξω». Τόν παρεκάλεσα ἤδη, ἀφοῦ γνωρίζει καλῶς ὅτι ἡ πρᾶξις εἶνε ἄδικος, ὡς Ὑπουργός, νά μήν τήν ἐπικυρώσῃ· ἡ ἀπάντησις ὅμως αὐτοῦ: « Καί διατί ὄχι; ἀφοῦ εἶμαι κηδεμών τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἐννοῶ νά τά ὑποστηρίξω». Τόν ἐρωτῶ «διά πάντας, Κύριε Ὑπουργέ;» μοῦ ἀπαντᾷ «ἔστω καί διά πάντας».

Τῷ παρατηρῶ τότε καί ἐγώ (παρεκτραπείς ἴσως) ὅτι ἡ πρᾶξις εἶνε ἄδικος καί ἀνήθικος καί ἑπομένως δέν εἶνε ὀρθόν νά τήν ἐπικυρώσῃ.—

Ἐξεγερθείς τότε μοῦ λέγει ἀπειλητικῶς: « Πρόσεξον εἰς τάς ἐκφράσεις σου καί λάβε ὑπ' ὄψιν ὅτι εὑρίσκεσαι ἐνώπιον Ὑπουργοῦ». Τῷ ἀπήντησα ὅτι λυποῦμαι, διότι αὐτός ὁ ἴδιος, ἄν καί Ὑπουργός, μ' ἔφερε εἰς τό σημεῖον αὐτό, ὡς μή λαμβάνων ποσῶς ὑπ' ὄψιν τό δίκαιόν μου ὡς ἀδικουμένου, καί ἀμέσως ἀπεχώρησα.——

Ματαία προσφυγή παρά τῷ κ. Θεοτόκῃ.—

Μετά τόν ἄνω διάλογον μέ τόν κ. ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν ἐθεώρησα καλόν νά μεταβῶ παρά τῷ τότε Πρωθυπουργῷ κ. Θεοτόκῃ καί τῷ ἀναφέρω τά διατρέξαντα, ζητήσας δέ συνάμα τήν μεσολάβησίν του, πρός μή ἐμμονήν εἰς τήν παράλογον ἀξίωσιν, τοῦ νά θεωρηθῶ δηλαδή ἐγώ ὑπεύθυνος διά τάς πράξεις τῶν ἀδελφῶν μου, παρά μόνον νά θεωρηθῶ ὑπεύθυνος διά τάς ἰδικάς μου. Ἀλλά καί πάλιν δυστυχῶς ἔλαβον κενάς ὑποσχέσεις καί κενήν διαβεβαίωσιν,

χωρίς οὐδέν νά ἐπιλυθῇ, διότι καί πάλιν ἄν καί παρῆλθον μῆνες, οὐδέν τό ἀποτέλεσμα ἐπῆλθεν. —

Ἡ ἀληθής αἰτία τῆς κατ' ἐμοῦ ἀντιπράξεως.

Ἡ διαγωγή τῶν Χρίστου καί Ἀποστόλου Ζάππα.

Ἡ ἀφορμή τῆς κατ' ἐμοῦ καταφορᾶς αὐτῶν. —

Τέλος ἀπελπισθείς (διότι συνεχῶς εὑρισκόμην πάντοτε πρό ἀνυπερβλήτων προσκομμάτων) ἐζήτησα νά μάθω πόθεν αἱ πηγαί τῶν ἐναντίον μου ἐνεργειῶν. Καί μανθάνω ὅτι ἐν κύκλῳ πατριωτῶν μας Ἠπειρωτῶν καί γνωστῶν μας προσώπων, λόγου γινομένου περί τῆς ὑποθέσεώς μου αὐτῆς, ὁ Ἀπόστολος Ζάππας ἐκαυχᾶτο λέγων, ὅτι αὐτός μετά τοῦ ἀδελφοῦ του μέχρι σήμερον ἀντενήργησαν εἰς τήν ὑπόθεσίν μου. Αὐτός μέν ἐνταῦθα, ὡς βουλευτής Κυβερνητικός, ἐν Ρουμανίᾳ δέ ὁ ἀδελφός του διά τοῦ Πρέσβεως (ὅστις συνεχῶς οὐδέ κατ' ὄψιν μέ γνωρίζει) ἔρριψαν καταλήψεις ἐν τῷ μέσῳ καί ἐπισήμως τό ὅτι ἐγώ ἄγω καί φέρω κατά βούλησιν τούς ἄλλους καί ἑπομένως διά τοῦτο καί πιέζομαι καί ὅτι αὐτός, ἐφ' ὅσον δύναται, οὐδέποτε θά ἐπιτρέψῃ τήν λύσιν τοῦ ζητήματός μου. Ὡς ἀφορμήν δέ εἶχεν, ἔλεγε, τήν ὑπ' ἐμοῦ ἐν Ρουμανίᾳ προσβολήν τοῦ συμβιβασμοῦ τοῦ γενομένου μετ' αὐτῶν καί τῶν κληρονόμων. Εἰς τόν συμβιβασμόν ἐγώ εἶχον λάβει μέρος οὐχί αὐτοπροσώπως, παρά διά πληρεξουσίου. Τό δέ πληρεξούσιον αὐτό ἦτο συντεταγμένον εἰς ἐποχήν, καθ' ἥν ἐγώ δέν εἶχον ἀκόμη τήν νόμιμον ἡλικίαν. Τήν πρᾶξιν δέ αὐτήν τοῦ τότε πληρεξουσίου μου, μεταβάς εἰς Ρουμανίαν, δι' ἰδιωτικῆς ἀγωγῆς ἐζήτησα νά προσβάλω. Καί ἰδού ἡ πραγματική ἀφορμή τοῦ πολέμου, ὅστις ἄνευ λόγου πανταχόθεν μοῦ εἶχεν στηθῆ. —

Μαθών λοιπόν ταῦτα καί πεισθείς τελείως περί τῆς ἀληθείας των ἠθέλησα νά ζητήσω παρά τοῦ ἰδίου ἐξηγήσεις. —

Ἀλλ' αὐτός, ὄχι μόνον μοῦ ἠρνήθη τά πάντα, ἀλλά καί μέ

διεβεβαίωσεν ὅτι προθύμως αναλαμβάνει τήν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποθέσεώς μου, διότι, ὡς βουλευτής Κυβερνητικός, δύναται νά ἐπιτύχῃ τοιαύτην, ἀφοῦ ἄλλως τε εἶνε καί δικαία. —

Ἄτοποι προτάσεις τοῦ Ἀποστόλου Ζάππα πρός ἐμέ. Ἀπόκρουσις αὐτῶν. —

Διάφοροι μαρτυρίαι. —

Τήν ἑπομένην ὅμως ἔρχεται πρός συνάντησίν μου ὁ ἐνταῦθα κατά τάς ἡμέρας ἐκείνας παρατυχών, γνωστός του καί φίλος μου ἔμπορος ἐκ Βόλου κ. Ζωσιμάς Χριστοζήσης καί μοῦ λέγει ὅτι, Ὁ Ἀπόστολος τοῦ εἶπε νά μοῦ εἴπῃ ὅτι, ἐάν θέλω νά ἀναλάβῃ αὐτός τήν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποθέσεώς μου, πρέπει νά τοῦ καταθέσω εἰς μέρος τι ποσόν 15000 δραχμῶν· διότι αὐτός διά νά ἐπιτύχῃ τήν θέσιν τοῦ βουλευτοῦ, ἐξώδευσε, καί ἑπομένως πρέπει καί ἐγώ νά τοῦ ἔλθω ἀρωγός εἰς τά ἔξοδά του τά ἐκλογικά, ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται νά μέ ὑπηρετήσῃ. —

Ἀπέκρουσα εἰς τόν κ. Χριστοζήσην, μέ τήν παράκλησιν νά τοῦ τά διαβιβάσῃ, ὅτι αὐτό εἶνε ἄτιμον, κακόηθες καί ἐξευτελιστικόν ἐκ μέρους οἱουδήποτε καί μάλιστα προτεινόμενον ἐκ μέρους Ζάππα καί ἑπομένως ἐγώ ὡς Ζάππας οὐδέποτε θέλω ὑποβάλλῃ τοιαύτην κακοήθειαν. —

Μετά παρέλευσιν δέ καιροῦ, ἡ ὁμιλία γινομένη περί τῆς ὑποθέσεώς μου, εἶπον εἰς κύκλον γνωστῶν μας τό τί ὁ Ἀπόστολος διά τοῦ κ. Χριστοζήσην μοῦ παρήγγειλεν. Τότε δέ, ἐπειδή τινες ἐφάνησαν δυσπιστοῦντες, ὁ καί ἀνεψιός μάλιστα τοῦ κ. Αν. Ζάππα Σπυρίδων Καραγιάννης, ἰατρός, μοῦ λέγει: " Καί εἰς ἐμέ πρό καιροῦ εἶπε νά σᾶς εἴπω αὐτό τό ὁποῖον τώρα λέγετε ἀλλά τῷ ἀπέκρουσα νά εὕρῃ ἄλλον πρός διεξαγωγήν τοιούτων διαπραγματεύσεων, διότι ἐγώ εἶμαι ἐντελῶς ἀκατάλληλος πρός τοῦτο".

Ὁ δέ φαρμακοποιός κ. Γρηγόριος Μέξης λέγει τότε ὅτι καί εἰς αὐτόν εἶπε τά αὐτά, ἀλλ' ἐδυσφόρησε πολύ νά μή μοῦ τά διαβιβάσῃ. ——

Ἄλλαι φάσεις τῆς ὑποθέσεώς μου. —

Προτάσεις μου συντελεστικαί πρός ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. —

Τέλος μετά τά ἄνω, ἀφοῦ ἐπί ματαίῳ, εἰς προτίτερον ἀπέμεινα ἐπί πολύν καιρόν ἄνευ ἀποτελέσματος, καί ἀφοῦ πάντοτε μοί ἐτίθεντο εἰς προσκόμματα αἱ τῶν ἀδελφῶν μου καί λοιπῶν συγγενῶν μου ἀπαιτήσεις ἐπί τῆς ἐν Ρουμανίᾳ ἐγκαταλειφθείσης περιουσίας Κων. Ζάππα, ἐσκέφθην, πρό τοῦ ἀδιεξόδου εὑρισκόμενος, νά εὕρω λύσιν. Τούτου δ' ἕνεκεν, ἔκαμον πάλιν τήν εἰς τό ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πρωτοκολληθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 76433/28/7/901 δήλωσίν μου, εἰς ἥν ἐν πρώτοις ἐπανελάμβανον τήν ἄλλοτε τοιαύτην μου πρός τό αὐτό ὑπουργεῖον, ἐν ᾗ ἔλεγον ὅτι εἰς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμος τοῦ Εὐαγγέλου οὐδεμίαν εἶχον οὐδέ ἔχω ἀξίωσιν ἐπί τῆς καταλειφθείσης περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου, ἐπιφυλάττομαι ὅμως, ἔλεγον, ἐπιφυλάττω πᾶν δικαίωμά μου ἐπί τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς κληροδόχος του. Καί δεύτερον ἔλεγον ὅτι τό Δημόσιον, προκειμένου περί τῆς ἐξ ἄνω εἰρημένης περιουσίας τοῦ Κωνσταντίνου, ἀντί νά σκέπτηται περί βιαίας ἐκβιάσεως, ἥν ἐπ' ἐμοῦ ἐξασκεῖ, διατί νά μή σκέπτηται νά συμβιβάσῃ τήν ὑπόθεσιν, ἀφοῦ ὁ συμβιβασμός ἀντί πάσης ἄλλης ἐνεργείας εἶναι συμφερώτερος διά τό Δημόσιον. Διότι ἀφ' ἑνός μέν αἱ ἀπαιτήσεις τῶν κληρονόμων ἦσαν δίκαιαι, ἀφ' ἑτέρου δέ τό Δημόσιον, διεκδικοῦν αὐτήν ἀπό τοῦ 1892, δέν κατώρθωσε νά τήν δικάσῃ οὐδ' ἅπαξ εἰς τό Πρωτοδικεῖον. Οὕτω δέ ἡ ἄνω ῥηθεῖσα περιουσία ὑφίσταται μεγάλας ζημίας. Καί ἀπόδειξις εἶναι τό ὅτι, ἐνῷ ἡ καταλειφθεῖσα περιουσία τοῦ Κωνσταντίνου κατά τόν θάνατον

αὐτοί ἐπορισθῶσι ποσόν πλέον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἀπό τῆς ἐποχῆς ἐκείνης καί μέχρι σήμερον, ὁλονέν τοκιζομένη, γνωστόν τυγχάνει ὅτι δέν ἀντιπροσωπεύουσι σήμερον ποσόν πλέον τοῦ ἑνός καί ἡμίσεος ἑκατομμυρίου. — Ὥστε ἐάν καί πάλιν ἐφαρμοσθῇ ἡ αὐτή ἤ ἡ πρότερον τακτική, τότε βεβαίως ἡ ἄνω ἐναπομείνασα περιουσία θά καταστραφῇ, πρᾶγμα ὅπερ τά μέγιστα ἤθελε βλάψῃ τά συμφέροντα τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς. Τούτου δ' ἕνεκεν ἐγώ, ὅς ἔχω ἄμεσον ἠθικόν συμφέρον κοινόν μετά τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς, ὡς ἐκ τοῦ κληροδοτήματός μου, καί ἐνδιαφερόμενος κατά συνέπειαν ὑπέρ τῆς εὐημερίας τοῦ ταμείου αὐτῆς, προτείνω τά ἄνω. Ἐν τέλει δ' ἐδήλουν ὅτι πρόθυμος ἀνελάμβανον δι' ἰδίων μου ἐξόδων, ἐάν μοί ἐδίδετο τοιαύτη ἐντολή, νά μεταβῶ εἰς Ρουμανίαν, συμβιβάσω τήν ὑπόθεσιν καί ἐλευθερώσω τήν περιουσίαν, ὄχι μόνον ἀπό τούς ἀδελφούς μου, ἀλλά καί ἀπό τούς ἄλλους συγγενεῖς μου, κληρονόμους τοῦ Εὐαγγέλου, ἐξασκῶν, ἐννοεῖται ὑπέρ τοῦ δημοσίου, καί τήν ἐπιρροήν μου ἐπ' αὐτῶν ὡς συγγενής, ἔχων ὅμως πάντοτε νά τούς παρουσιάσω ἀντάλλαγμα, διότι ἄνευ τοιούτου βεβαίως ἦτο ἀδύνατον.—

Ἀπό τοῦ Ἄννα εἰς τόν Καϊάφαν.

Ἡ πρόφασις τῆς ἀποφυγῆς τῶν εὐθυνῶν. —

Ἀφοῦ ὁ κ. Σιμόπουλος ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἄνω δηλώσεώς μου παρ' ἐμοῦ καί τοῦ κ. Καναρῆ (ἐπειδή μετέβημεν εἰς τό Ὑπουργεῖον καί τοῦ τήν ἀνεκοινώσαμεν) μοῦ εἶπεν ὅτι αὐτός πράγματι διαβλέπει τό ὠφέλιμον τῆς δηλώσεως, ἀλλά ἵνα μή φέρῃ εὐθύνην, ἀνάγκη νά προκαλέσωμεν ἐπισήμως πρός αὐτόν τῶν μελῶν τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς. — Προσέθηκεν συγχρόνως ὁ κ. Ὑπουργός ὅτι, βεβαίως δέν θά δυσκολευθῶσι τά μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς νά δώσωσι τοιαύτην, ἀφοῦ τόσον ὠφέλιμοι τυγχάνουσιν αἱ προτάσεις μου αὗται.— Ἐμείναμεν τότε σύμφωνοι μετά τοῦ κ. Καναρῆ νά μετα-

ἐν παρόντι τῷ κ. Ζαΐμῃ καὶ τῷ κ. Σημαντήρᾳ μετὰ τοῦ κ. Διονυσίου Στεφάνου.— Παρεκάλεσα λοιπὸν τὴν ἐπομένην τὸν κ. Στεφάνου νὰ μεταβῶμεν καὶ ἐδέχθη προθύμως. Μετέβημεν ἐφ' ἁμάξης εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κυρίου Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. Τὸν εὕρομεν εἰς κατάλληλον διὰ ἡμᾶς ὥραν. Ἐξεθέσαμεν εἰς αὐτὸν ἐν λεπτομερείᾳ ἅπαντα τὰ πρὸ πάντων τοῦ ἐπιστήσαμεν τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κινδύνου, ὃν ἐν Ρουμανίᾳ διέτρεχεν ἕνεκεν τῆς ἐφαρμοζομένης τακτικῆς ἡ ἐπανορθωθεῖσα περιουσία Κ. Ζάππα. Καὶ τέλος τῷ εἶπον ἐγὼ ὅτι, προκειμένου περὶ τῆς ἄνω ῥηθείσης περιουσίας, ἐὰν μὲν ἐγκρίνῃ ἡ Ἐπιτροπή, ἂς ἐνεργήσῃ ὡς συνεβούλευσα διὰ τῆς δηλώσεώς μου· εἰ δ' ἄλλως νὰ μοῦ δοθῇ ἡ παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ ζητουμένη ἐπιστολή, ἵνα μὴ ἀδίκως καὶ ἄνευ λόγου ἐκ νέου ταλαιπωροῦμαι. Μοὶ ἀπήντησεν ὅτι, ἐὰν καὶ ὁ κ. Σημαντήρας πεισθῇ νὰ δώσῃ τοιαύτην, δὲν θὰ δυσκολευθῇ τότε καὶ αὐτὸς νὰ δώσῃ, ἄλλως ὅμως μόνος δὲν δύναται. Ὥστε ἀνάγκη πᾶσα, στραφεὶς πρός με λέγει ὁ κ. Στεφάνου, νὰ μεταβῶμεν εἰς τοῦ κ. Σημαντήρα. Τῷ ἀπήντησα: Μάλιστα· ὁρίσαμεν λοιπὸν τὴν ἐπομένην (διότι ἔτυχε νὰ εἶναι Δευτέρα, ὁπότε συνεδριάζει ὁ Ἄρειος Πάγος) καὶ μεταβῶμεν εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον. Μετέβημεν πρωὶ πρὶν ἢ ἀρχίσῃ ἡ συνεδρίασις! Εὕρομεν μόνον τὸν κ. Σημαντήραν, ἐξεθέσαμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα ἐν ἐκτάσει, ὡς καὶ εἰς τὸν κ. Ζαΐμην.— Ἀλλὰ εἰς ἀπάντησιν στραφεὶς εἰς ἐμὲ λέγει: Διατί σᾶς ἔστειλε εἰς ἐμὲ ὁ κ. Ζαΐμης ἀφοῦ αὐτὸς εἶναι Πρόεδρος; Προσέθετε δ' ἅμα ὁ κ. Σημαντήρας ὅτι θεωρεῖ περιττὴν καὶ ἄσκοπον τὴν ἐπιστολὴν καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν δύναται νὰ δώσῃ τοιαύτην. Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν ἠδυνήθην νὰ λάβω οὐδεμίαν τῶν ἄνω ἐπιστολῶν ὁ κ. Ὑπουργὸς εὑρέθη καὶ πάλιν ἀρνούμενος δεδικαιολογημέ-

νος ἀπέναντί μου, εἰπών μοι ὅτι δέν ἠμπορεῖ νά φέρῃ εὐθύνας.

Ὁ Ἀντίπους τοῦ κ. Πετροπούλου. —

Ὁ Νομικός Σύμβουλος κ. Γλαράκης. —

Συνετή καί δικαία αὐτοῦ ἐνέργεια. —

Ἐπειδή λοιπόν ἐξ ὅλων τῶν Νομικῶν Συμβούλων ὁ μόνος ἐμμένων εἰς ἀδίκους καί ἀδυνάτους δι' ἐμέ ἀξιώσεις ἦτο ὁ κ. Πετρόπουλος τούτου ἕνεκεν, ὅτε αὐτός ἔλαβεν ἄδειαν ἀπουσίας διά τό ἐξωτερικόν, ἐσκέφθην πολύ φρόνιμον ποιῶν, νά ζητήσω ἐν ἀπουσίᾳ του νά ἐλευθερωθῶ. —

Παρουσιασθείς λοιπόν εἰς τόν τότε ἀναπληροῦντα αὐτόν κ. Γλαράκην, τοῦ εἶπον τάς διά τῆς τελευταίας μου αἰτήσεως προτάσεις μου καί τόν παρεκάλεσα νά ἐπιληφθῇ τῆς εἰς τάς ἑλληνικάς καλένδας παραπεμπομένης ὑποθέσεώς μου. Μοί ἀπήντησε: «Κύριε Ζάππα, ἄσχετος ἡ μία ὑπόθεσις τῆς ἄλλης, ἡμεῖς δέ δέν δυνάμεθα χωρίς νά προηγηθῶμεν, νά ἐπιληφθῶμεν αὐτῆς. Προκειμένου ὅμως περί τῆς ὑποθέσεώς σας, ἐπειδή ἔχετε δίκαιον, καί ἐπειδή λείπει καί ὁ κ. Πετρόπουλος, ὅστις καί μόνον ἐξ ὅλων μας, εἶχεν ἐναντίαν γνώμην, τήν ἐρχομένην ἑβδομάδα θέλω καλέσῃ τό Νομικόν Συμβούλιον, ἵνα ἀποφανθῶμεν ἐπί τῆς ὑποθέσεώς σας». Καί ἀμέσως καλέσας παρ' αὐτῷ τόν κλητῆρα τοῦ εἶπε νά ζητήσῃ καί νά φέρῃ τήν δικογραφίαν μου· ἥτις ὅμως δέν εὑρέθη παρά μετά δύο ἡμέρας, πεταμένη εἰς τά ἀρχεῖα. —

Πράγματι λοιπόν τήν μεθ' ἐπομένην ἑβδομάδα κληθέν τό Νομικόν Συμβούλιον (εἰσηγητοῦ τῆς ὑποθέσεως ὄντος τοῦ κ. Ροΐλου) ἀπεφήνατο ὁμοφώνως ὑπέρ τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως, ὅπερ καί ἔμαθον τήν ἰδίαν τῆς συνεδριάσεως ἑσπέραν παρά τε τοῦ κ. Γλαράκη καί τοῦ κ. Ροΐλου, οἵτινες καί μέ συνεχάρησαν διά τοῦτο. —

Πρός τελείαν λοιπόν τακτοποίησιν δέν ὑπελείπετο τίποτε

ἄλλο ἐκτὸς ἡ ἔγκρισις πλέον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, καὶ ἡ σύναψις τοῦ Συμβολαίου. —

Ἡ Ἀντίδρασις τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ μεσολάβησις τοῦ κ. Ἀλεξ. Μ. Κανάρη. —

Ἀφοῦ λοιπὸν εἰς τὸ ἐπόμενον Νομικὸν Συμβούλιον ἐπεκυρώθησαν τὰ πρακτικὰ τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, ὑπογεγραμμένα παρ᾽ ὅλων, ὁ κ. Γκαράκης εἰς συνεργασίαν του μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ, τῷ παρουσίασε πρὸς ἐπικύρωσιν τὰς διαφόρους ἀποφάσεις τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου. — Οὗτος δὲ ἁπάσας τὰς ἐπεκύρωσεν, ἁπάσας ἐκτὸς τοῦ τῆς ὑποθέσεώς μου ἐγγράφου, εἰπὼν ὅτι κρατεῖ αὐτὸ διὰ νὰ τὸ μελετήσῃ. Ἔκτοτε παρῆλθεν ἑβδομὰς ἀλλὰ ἡ ἔγκρισις δὲν ἐπῆλθεν. Τούτου ἕνεκεν ἠναγκάσθην νὰ μεταβῶ εἰς Ἐρέτριαν, καὶ παρακαλέσω τὸν τότε βουλευτὴν Νέων Ψαρρῶν κ. Ἀλέξανδρον Κανάρην, νὰ ἔλθῃ μαζύ μου εἰς Ἀθήνας, καὶ λάβῃ αὐτὸς παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τὴν ἔγκρισιν· διότι ἄλλως τε εἰς αὐτόν, ὡς ὁ ἴδιος μοῦ εἶχεν εἰπῇ, πρὶν ἢ διὰ τὴν Ἐρέτριαν ἀναχωρήσῃ, ὁ κ. Σιμόπουλος εἰς παράκλησιν, ἣν τοῦ ἔκαμε περὶ τῆς ὑποθέσεώς μου, τοῦ ὑπεσχέθη. —

Πράγματι λοιπόν, ἀφοῦ ἤλθομεν ἐξ Ἐρετρίας, τὴν ἐπομένην μεταβὰς ὁ κ. Κανάρης εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐζήτησε τὴν ἔγκρισιν παρὰ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ὃς τοῦ ὑπεσχέθη, καὶ ὅστις τὸν διεβεβαίωσεν, ὡς μοῦ εἶπεν ὁ κ. Κανάρης, ὅτι προθύμως θὰ τὸ κάμῃ. —

Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐπὶ ἡμέρας μακρὰς ἀνέμενα ἄνευ ἀποτελέσματος. Τούτου ἕνεκεν παρεκάλεσα ἐκ πάλιν τὸν κ. Κανάρην, ἵνα ἅπαξ ἔτι μεταβῇ παρὰ τῷ Κῳ Ὑπουργῷ καὶ τοῦ ἀπαιτήσῃ, εἰ δυνατὸν τὴν ἔγκρισιν.

5

Πάλιν ὁ Χρῖστος καί Ἀπόστολος Ζάππας Συκοφαντίαι κατ' ἐμοῦ. —

Τήν ἑπομένην λοιπόν μετέβημεν· ἀλλ' ἐκεῖ ἐρωτήσαντες τίς εἶνε εἰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, ἐμάθομεν παρά τοῦ κλητῆρος, ὅτι ἦσαν οἱ δύο ἀδελφοί Ζάππαι, Χρῖστος (ὅστις ἔτυχε νά εἶνε τότε ἐδῶ) καί Ἀπόστολος. Ἀμέσως λοιπόν ἐνόησα ὅτι περί ἐμοῦ ἐπρόκειτο· διότι ἐγνώριζον καλῶς τά κατ' αὐτούς. τό ὅτι δηλαδή μετά τήν καλλοποίησιν τῆς ὑποθέσεώς των οὐδέν πλέον κοινόν ζήτημα εἶχον εἰς τό Ὑπουργεῖον. —
Ἡ ὁμιλία των αὐτή μετά τοῦ Ὑπουργοῦ, διήρκεσεν ἐπί ἡμίσειαν ὥραν, ὁπότε καί ἐξῆλθον. Μετ' αὐτούς εἰσῆλθεν ὁ κ. Καλαίρης, ἐγώ δέ τόν ἀνέμενα ἔξω εἰς τό γραφεῖον τοῦ ἰδιαιτέρου γραμματέως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ. — Ὅταν λοιπόν ἐξῆλθεν ὁ κ. Καλαίρης, μοῦ λέγει ὅτι τά πράγματα δέν εἶνε καλά· διότι ἐν τῷ μεταξύ τῶν ἄλλων ἡμερῶν οἱ Ἀδελφοί Ζάππαι, Χρῖστος καί Ἀπόστολος, ὡς τοῦ εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός, μαθόντες τά τῆς ὑποθέσεώς μου, μετέβησαν ἀπό κοινοῦ εἰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ καί τοῦ εἶπον νά μή ἐγκρίνῃ τήν ἀπόφασιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, διότι θέλει ἐάν ἀποζημιώσουν ἐμέ, ἐγώ θέλω συνδράμῃ ὑλικῶς τούς ἀδελφούς μου, καί κατά συνέπειαν αὐτοί ὄντες ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι, θά ἐμμείνουν εἰς τάς ἀξιώσεις των ἐναντίον τοῦ Δημοσίου. Καί ὅτι αὐτός τούς ἀπήντησεν ὅτι δέν δύναται νά μή ἐγκρίνῃ, διότι τοῦτο εἶνε πλέον [illegible] φανερά, εἰς ἥν δέν δύναται πλέον νά ἐμμείνῃ, καί μάλιστα μετά τήν γνωμοδότησιν αὐτήν τῆς ὁλομελείας τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου καί ὅτι ὡρισμένως ἀπεφάσισε νά τήν ἐγκρίνῃ. —

Αἱ νηφάλιοι σκέψεις τοῦ Ὑπουργοῦ ἀνατρέπονται. — Καί πάλιν τό σατανικόν

ἐπιχείρημα ὅτι ἐγώ τροφοδοτῶ τούς ἐν Ρου-
μανίᾳ κληρονόμους.

Τό συμπέρασμα τῆς ὅλης ἐνεργείας.-

Εἷς Ὑπουργός φοβεῖται τάς εὐθύνας ἐκεῖ ὅπου δέν εἶνε, καί δέν φοβεῖται ταύτας ἐκεῖ ὅπου πράγματι εἶνε. —

Αὐτοί ὅμως, μ' ὅλην τήν ῥητήν αὐτήν δήλωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ, δέν ἀπησχολήθησαν, ἀλλ' ἐπεχείρησαν ἄλλως νά ἐνεργήσωσι αὐτῆς. Δηλαδή ἔπεισαν καί τά ἄλλα μέλη τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς (διότι καί αὐτοί δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ διαθέτου τυγχάνουσι μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς) καί ἀφ' οὗ ἐπροκάλεσαν κατ' ἐπιστολήν πρός τόν Κον Ὑπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν (τοῦ Προέδρου τῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη, ἀπουσιάζοντος τότε εἰς Αἴγιναν) μετέβησαν μετά τοῦ μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς καί Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Σημαντήρα, εἰς τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καί τοῦ ἐπανέλαβον (ὡς σημειωτέον) τά αὐτά καί μάλιστα, ὡς εἶπεν ὁ κ. Ὑπουργός, τόν κατέστησαν ὑπεύθυνον. Τῷ ἀπέδωκαν δηλαδή εὐθύνην, χωρίς νά ὑπάρχῃ πράγματι τοιαύτη. (ὡς ἐκ τῶν ἄνω λεχθέντων ἐμφαίνεται) Καί ὁ κ. Ὑπουργός, ὡς εἶπεν, ἐφοβήθη καί τούτου ἕνεκεν δέν ἠθέλησε νά ἐπιμείνῃ πρός τήν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως. Ἐφοβήθη δηλαδή ὁ κ. Ὑπουργός νά μοῦ ἀποδώσῃ τό δίκαιον, ὁ Ὑπουργός ἀκριβῶς ἐκεῖνος, ὅστις ἄνευ οὐδενός συντρέχοντος ὑπέρ τοῦ δημοσίου λόγου, δέν ἐδίσταζε νά χαρίσῃ ἀκριβῶς (διά τοῦ εἰς τό Συμβολαιογραφεῖον Ἠλιά Τσουκᾶ συνταχθέντος Συμβολαίου ὑπ' ἀριθμόν 10750) τρία ἑκατομμύρια εἰς τούς Χρῆστον καί Ἀπόστολον Ζάππαν καί τοῦτο διότι ὁ τελευταῖος ἔτυχε

νά εἶνε πολιτικός του φίλος ἐνῷ ἐγώ, ὁ ἐπίφοβος ἐχθρός δέν ἤμην οὔτε βουλευτής, οὔτε πολιτικός του φίλος. —

Ὁ δέ κ. Ἀλέξανδρος Κατάρης ἄν καί ἐπιμόνως εἶχε πεισθῆ περί τοῦ ἀπολύτως δικαίου μου, ἐξ αἰτίας τοῦ ὁποίου ζ' μόνον πάνυ εὐγενῶς εἶχεν ἀναλάβη νά συνηγορήση παρά τῷ Ὑπουργῷ ὑπέρ ἐμοῦ, μ' ὅλα ταῦτα ὅμως περιωρίσθη μόνον εἰς ἁπλάς παρ' αὐτῷ συστάσεις, αἵτινες ὅμως ἀπέναντι τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Ἀποστόλου εἰς οὐδέν ἴσχυσαν, εἰς δέ ἴσχυσαν ἐπίσης καί αἱ συστάσεις τοῦ κ. Διονυσίου Στεφάνου, βουλευτοῦ Ζακύνθου, ἅς οἱ συνήγοροί μου εἶχον πρό καιροῦ προσλάβη. —

Καί οὕτως, ὡς βλέπετε, μέχρι τῆς πτώσεως τῆς Κυβερνήσεως Θεοτόκη ἔμεινα ἄνευ ἀποτελέσματος μέ κενάς ὑποσχέσεις καί μέ φρούδας ἐλπίδας. ὁπότε καί ἐσχηματίσθη Νέα Κυβέρνησις ὑπό τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Ζαΐμη. —

Ποῖαι αἱ ἐνέργειαί μου παρά τῇ Κυβερνήσει Ζαΐμη καί;

Ποῖα τ' ἀποτελέσματα. —

Μετά τόν σχηματισμόν τῆς Κυβερνήσεως Ζαΐμη, παρουσιάσθην, ἴσως ἐκ τῶν πρώτων, εἰς τόν ἐπί τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν κ. Φωκίωνα Νέγρην, καί τόν παρεκάλεσα ([illegible] τοῦ εἴδου πολύ ἀπησχολημένου) εἰ δυνατόν νά μοῦ ὁρίση κατάλληλον δι' αὐτόν ὥραν, διότι πρόκειται νά τοῦ ὁμιλήσω περί ὑποθέσεως σπουδαίας ἀφορώσης ἐμέ καί τό Δημόσιον. Μοί ἀπήντησε ὅτι δέν δύναται εἰς ἐκ τῶν πολλῶν του ἀσχολιῶν νά μοῦ ὁρίση ἄλλην ὥραν καί ὅτι ἀμέσως δύναμαι νά τῷ εἴπω τό τί θέλω. Τῷ εἶπον ἐν ὀλίγοις τά τῆς ὑποθέσεως. Μοί ἀπαντᾷ ὅτι διά τήν ὑπόθεσιν αὐτήν πρέπει νά συνεννοηθῶ μετά τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ζαΐμη· διότι αὐτός

εἰς μὴ γνωρίζων τὴν ὑπόθεσιν δὲν δύναμαι ν' ἀναμιχθῶ. Τῷ παρατηρῶ ὅτι αὐτὸς εἰς ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν προΐσταται τῆς Ἐπιτροπῆς, ἄρα αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο. Μοὶ ἀπαντᾷ ὅτι ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῇ πλέον μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ" καὶ ὅτι ἐπομένως πρέπει ν' ἀπαλλάξω. Ὅπερ καὶ ἔπραξα ἐπὶ πολὺν καιρόν, ἄνευ ὅμως καὶ πάλιν ἀποτελέσματος.

Ἡ μία Κυβέρνησις ἀντιγράφει τὴν ἄλλην.

Πίθος Δαναΐδων.

Ἡ Πολιτικὴ φιλία τοῦ κ. Ἀποστόλου Ζάννα.

Ἠναγκάσθην εἰς τοῦτο νὰ μεταβῶ εἰς τὸν κ. Ζαΐμην, τὸν τότε Πρωθυπουργόν, τὸν καὶ Πρόεδρον τῶν δύο Ἐπιτροπῶν. Μετὰ πενταήμερον δὲ συνεχῆ πολιορκητικὸν μαρτύριόν μου (νὰ κάθωμαι ἐπὶ μακρὸν ἔξωθι τοῦ γραφείου του, ἀναμένων νὰ μὲ δεχθῇ) ὑπέσχετο τέλος ὁ κ. Ζαΐμης, τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν, νὰ μοῦ δώσῃ ἀκρόασιν. Τῷ ἀνέπτυξα σχεδὸν τὰ αὐτά, ἃ καὶ πρότερον. Μὲ διεβεβαίωσε νὰ μείνω ἥσυχος, ὅτι ἅμα ὅτι θέλει ἐνεργήσῃ. Τὸν ηὐχαρίστησα καὶ ἀπῆλθον. Ἀλλὰ καὶ πάλιν, ὡς πάντοτε, οὐδὲν τὸ ἀποτέλεσμα. —

Τῇ παρακλήσει μου μετέβη ἐνδιαφερόμενος παρ' αὐτῷ ὁ κ. Διονύσιος Στεφάνου. Πάντοτε ὅμως καὶ ὁ κ. Στεφάνου ἐλάμβανε κενὰς ὑποσχέσεις, αἵτινες μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ κ. Ἀποστόλου Ζάννα πολιτικῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Ζαΐμη φιλίας κατέληξαν εἰς τελείαν ἄρνησιν. Καὶ ἰδοὺ πάλιν ἐγὼ εὑρισκόμενος εἰς τὸ ἀδιέξοδον. —

Τὸ ἀδιέξοδον.

Ὑποχώρησις καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν

6

Αγανάκτησις δημοσιογράφου διά τάς παραλόγους ἀξιώσεις ἀνωτάτου ὑπαλλήλου τοῦ Κράτους. —

Μ' ὅλα ταῦτα δέν ἀπηλπίσθην. Ἀλλά παριστάς εἰς τό ἀδιέξοδον, ἀπεφάσισα νά ἐπιχειρήσω καθ' ὅλην τήν γραμμήν εἰς τάς τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεις. Ὅθεν εἰς παρακολούθησίν μου, μετέβη ἐξ ὀνόματός μου, ὁ κ. Γεώργιος Τεό, δικηγόρος καί δημοσιογράφος, εἰς τόν κ. Φωτίου Νέγρη, εἰς ὅν εἶπεν, ὅτι ὡς ἐπιτετραμμένος μου ἐπιθυμεῖ νά μάθῃ τί ἀκριβῶς ζητεῖ παρ' ἐμοῦ τό Δημόσιον διότι ὡς ἐντεταλμένος παρ' ἐμοῦ εἶπεν ὅτι εἶμαι διατεθειμένος εἰς πᾶσαν ὑπέρ τοῦ Δημοσίου θυσίαν, ἀρκεῖ μόνον τό Δημόσιον νά ἄρῃ τήν ἀπό τοῦ κτήματός μου κατάσχεσιν. Ὁ κ. Νέγρης ἐπήγε παρ' αὐτῷ τόν κ. Διοικητήν Συμβούλου κ. Πετρόπουλον, ἵνα τόν ἐρωτήσῃ ποῖαι αἱ τοῦ Δημοσίου κατ' ἐμοῦ ἀπαιτήσεις καί ποία εἰς τέλος συμβιβαστική λύσις δύναται νά δοθῇ εἰς τήν ὑπόθεσιν αὐτήν. Οὗτος δέ ἀπήντησεν, ὡς φαίνεται, νά πείσω τούς ἀδελφούς, ἵνα παραιτηθῶσι τῶν ἀξιώσεών των ἐπί τῆς ἐν Ρουμανίᾳ περιουσίας Κων. Ζάππα. Ἀκούσας τό τοιοῦτον ὁ κ. Τεό, ἐνώπιον τοῦ ἰδίου κ. Πετροπούλου, ἐστράφη πρός τόν κ. Ὑπουργόν καί λέγει: Ἀκούετε, κ. Ὑπουργέ! αὐτό! ὡς ἐκβιασμός οἷος οὗτος προβάλλεται ὡς νόμιμον μέσον παρά Δημοσίου ὑπαλλήλου, κατέχοντος θέσιν, οἵαν ἔχει ὁ κ. Πετρόπουλος, καί σεῖς ὡς Ὑπουργός ἀνέχεσθε νά γίνηται τοιοῦτόν τι ἐνώπιόν σας! καί τέλος σεῖς ἐγώ καί τέλος σεῖς ἐγώ, ὁποίας ἔχω, ἀνέχομαι ν' ἀκούω τό τοιοῦτον. Ὁ κ. Πετρόπουλος τότε πρό τῆς παρατηρήσεως τοῦ κ. Τεό λέγει· Ἀφ' οὗ χαρακτηρίζεται τό ζήτημα τῆς ἀσκήσεως τοῦ ἐκβιασμοῦ τότε εἶναι τε τοῦ νά παραιτηθῇ τῶν ἀξιώσεών του ἐπί τῆς ἀκινήτου τοῦ Ζάππα γέροντος ἐν Ρουμανίᾳ ὑπέρ τοῦ Δημοσίου καί τότε αἴρομεν ἀμέ-

εἰς τήν κατάσχεσιν. Τοῦ ἀπαίτησιν. αὐτό μάλιστα, καθότι καί τοι τάξιν φέρει τά στοιχεῖα τοῦ ἐκβιασμοῦ, δύναται ὅμως νά προβληθῇ ἡ ἀξίωσις. —

Εἰσαγωγή τῆς ὑποθέσεως εἰς κανονικήν ὁδόν.

Αἱ δηλώσεις μου. —

Ἐπιστρέψας ὁ κ. Πώπ, μέ ἀνεκοίνωσε τά λαβόντα χώραν, ἐγώ δέ ἀμέσως συνήνεσα πρός τοῦτο, παρακαλέσας μάλιστα αὐτόν νά συνεννοηθῇ, πρίν ἢ κάμω τήν τοιαύτην περί παραιτήσεως τῶν ἀποζημιώσεων μου δήλωσιν, μετά τοῦ κ. Χαίμη ὡς τυγχάνοντος Προέδρου καί τῶν δύο Ἐπιτροπῶν. Ἐπιστρέψας ἐκ τοῦ κ. Χαίμη ὁ κ. Πώπ, μοῦ δηλεῖ ὅτι καί ὁ κ. Χαίμης εἶναι συνεπέστατα— σύμφωνος, μέ τήν τελευταίαν ἀξίωσιν τοῦ διαρκοῦς Συμβούλου κ. Πετροπούλου, καί ὅτι ἐάν ἀμέσως ὑποβάλω τήν δήλωσιν, δι' ἧς οἰκειοθελῶς ἤ τόν ἀποζημιούμην ὑπέρ τοῦ Δημοσίου παντός δικαιώματος ἐπί τῶν ἐν Ρουμανίᾳ, ἀκινήτων τοῦ Εὐαγγέλου, τότε βεβαίως ἀ-μέσως ἐντός ἑβδομάδος ἤθελε δοθῇ πέρας εἰς τήν πολυθρύλητον τέως κατάστασιν ὑποθέσεώς μου.

Ἡ αἰτηθεῖσα δήλωσις ἐγένετο, ἐστάλη καί πρωτοκολλήθη εἰς τό Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ὑπ' ἀριθ. 22331 τήν 7. Μαρτίου τοῦ 1902 ἥτις καί παρά τοῦ διαρκοῦς Συμβούλου κ. Πετροπούλου ἐστάλη εἰς τήν Ζάππειον Ἐπιτροπήν, ὅπως αὕτη ἀποφανθῇ ἐπ' αὐτῆς, ἐάν δηλαδή συν-αινῇ νά πληρώσῃ τά δεδουλευμένα καί καθυστερούμενα μισθοδοτήμα-τά μου, ἐντός ἕξ μηνῶν ἀπό τῆς συνάψεως τῆς συμβολαιογραφικῆς πρά-ξεως, τῆς ἄρσεως τῆς κατασχέσεως παρά τοῦ Δημοσίου καί ἐάν ἀπο-δέχεται ὅσον ἀφορᾷ τά ἑπόμενα μισθοδοτήματα νά μέ πληρώνῃ εἰς τόν τρόπον τῆς πληρωμῆς ὡς ἐν τῇ ἄνω δηλώσει μου ἠξίουν. —

Ἐπειδή ὅμως, πρίν ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπή περί τούτου συνεδριάσει, εἰς ὁμιλίαν μου μετά τοῦ κ. Σημαντήρα, περί τῶν ἄνω οὗτος μοί

ἴσως ὅτι ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπή θ᾽ ἀπαντήσῃ, πρός τό Ὑπουργεῖον
ἀποφατικῶς, διότι φοβεῖται μήπως ἡ μέν Ἐπιτροπή δέν ἔχῃ χρή-
ματα, ἐγώ δέ μετέπειτα ζητήσω τόκους ὑπερημερίας, διά τοῦτο
προτείνει εἰς τό ἀκόλουθον. —
Φοβηθείς μήπως καί πάλιν τά πάντα ματαιωθῶσιν, ἔπεμψα τήν
ἀπ᾽ εὐθείας εἰς τήν Ζάππειον Ἐπιτροπήν δήλωσίν μου, τήν καί
πρωτοκολληθεῖσαν ὑπ᾽ ἀριθ. 231 ὑπό ἡμερομηνίαν 29 Ἀπριλίου
1902, δι᾽ ἧς ἐδήλουν ὅτι, συμμορφοῦμαι δι᾽ αὐτῆς τήν εἰς τό Ὑπουργεῖον
τῶν Οἰκονομικῶν [illegible] μου, δηλῶ ὅτι ἐν περιπτώσει, καθ᾽ ἥν
εἰς τό Ταμεῖον τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς δέν θά ὑπῆρχε χρῆμα τότε
βεβαίως δέν θά ἔχω οὐδεμίαν ἐναντίον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀξίωσιν τό-
κων ὑπερημερίας, καί ὅτι δι᾽ ἐμέ ἦτο ἀρκετή ἐγγύησις αὐτή
περί τούτου τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς ὑπόσχεσις. —

Ὑπόκωφοι ἀντιδράσεις τῶν αὐτῶν προσώπων καί πατρική μέριμνα τοῦ κ. Κετσέα. —

Τρίς δέ ἀπό τότε ἡ Ζάππειος Ἐπιτροπή συνεδρίασεν, ἀλλά
τήν δηλώσιν μου δέν ἐπελήφθη. Ὁ δέ κ. Γραμματεύς τῆς
Ἐπιτροπῆς, ὁ καί εἰσηγητής τῆς ὑποθέσεως, ἑκάστοτε μοί ἔλεγεν
ὅτι δέν τήν ἐνήργησε, διότι ἡ Ἐπιτροπή εἶχε πολλάς ὑποθέσεις.
Ἠναγκάσθην νά μεταβῶ εἰς τοῦ κ. Δημοσιογράφου Κετσέα,
μέλους τῆς Ἐπιτροπῆς καί τόν παρακαλέσω, ὅπως, εἰς ἐπερ-
χομένην συνεδρίασιν ζητήσῃ παρά τοῦ κ. Γραμματέως
τάς ἄνω ῥηθείσας δηλώσεις μου καί προκαλέσῃ ἐπ᾽ αὐτῶν συ-
ζήτησιν. Πολύ εὐγενῶς μοί ὑπεσχέθη καί τό ἔπραξεν. —
Διότι πράγματι ἡ Ἐπιτροπή μετά τήν πρώτην συνεδρίασιν,
ἥν ἔκαμε, ἀπήντησεν εἰς τό Ὑπουργεῖον ὅτι δέν θά δυσκο-
λευθῇ, ἐάν θά ἔχῃ χρῆμα, νά μέ πληρώνῃ, ὡς ἐζήτησα, ἐπισυνάψα-
σα συνάμα καί τάς ἄνω δηλώσεις μου. —

Μετά μήνα δέ καί πλέον από της εις τό Υπουργείον αποστολής της Τεχ-
νικού Επιτροπής καί της επιστροφής τών δηλώσεών μου εις αυτό.
Τό Υπουργείον έστειλε, ως μού είπον, εις τήν Επιτροπήν τών δημοσίων
καί ημερολογημάτων τήν δήλωσίν μου, να ερωτηθή η Επιτροπή
εάν δέχεται. Καί επομένως απάντησις εις τό Υπουργείον· να ερω-
τηθή δηλαδή, εάν δέχεται να παραιτηθώ εγώ (ως εδήλουν διά της
ήν δηλώσεως) ακριβώς πάντων όσων διά της αγωγής μου εζήτει (τί
άρα γε τότε πλέον ηδύνατο να μού απαιτηθή;). Τέλος όμως καί μετά
τά άπειρα μάτην τότε πολύ ανέμενα, διότι η Επιτροπή δέν συνεδρίαζεν,
όπως αποφανθή.

Συνέχεια τών παθημάτων. Ενέδρα εις τήν Βουλήν πρός συνάντησιν τού κ. Ζαΐ-
μη· υποσχέσεις αυτού, ανεκτέλεστοι ή απραγματοποίητοι, ως πάντοτε. —
Ματαίως επανειλημμένως μετέβην εις τό Υπουργείον τών Εσωτερι-
κών, όπως παρακαλέσω τόν κ. Πρόεδρον της Επιτροπής καί Πρό-
εδρον της τότε Κυβερνήσεως Κύριον Αλέξανδρον Ζαΐμην
να, συνεδριάζουσα η Επιτροπή, επιληφθή της υποθέσεώς μου. —
Δέν κατώρθωσα όμως να τόν ίδω, διότι ως Πρωθυπουργός, έχοντα πολλάς
ασχολίας, δύσκολον ήτο να τόν ίδωσι καί οί βουλευταί, δέν ήτο δέ δυνα-
τόν να ευρεθή καιρός διά τούς ιδιώτας οίος εγώ, τούτο ένεκα ηναγ-
κάσθην να τού στήσω κυριολεκτικώς ενέδραν εις τήν Βουλήν, ίνα
κατορθώσω τουλάχιστον καί τού είπω δύο λέξεις· καί πράγματι
δέν απέτυχα. Διότι εις τόν διάδρομον της Βουλής, εν ώρα συνεδριά-
σεως αυτής, εξελθόντα πρός στιγμήν τόν επλησίασα καί τω είπον·
Κύριε Πρόεδρε, συμφώνως τη εντολή σας, ως μετά τού κ. Πρό
εμείνατε σύμφωνοι, έκαμον ήδη τήν δήλωσιν πρό καιρού, δι' ής δηλώ
ότι είμαι διατεθειμένος να παραιτήσω πάν δικαίωμά μου υπέρ
τού Δημοσίου εις ά εν τη εναντίον μου αγωγή του ζητεί τό Δημό-
σιον, καί σάς τόν παρακαλώ να καλέση όσον τάχιστα τήν Επιτρο-

ἔτι πρός τοῦτο. Μοί ἀπήντησεν αὐτολεξεί τά ἑξῆς: "Φίλε Κύριε
» Ζάννα, ἤμεθα καθ' ὅλα σύμφωνοι, ἀλλ' εἰς βραχέα ἕνεκεν τῆς
» τῆς Βουλῆς Συνεδριάσεως δέν ἔχω καιρόν, διότι ἔχοντες τόν
» Προϋπολογισμόν ἀγρυπνοῦμεν δι' ὅλης τῆς νυκτός" Τοῦ λέγω
βεβαίως δέν εἶπον ἐγώ τώρα, ἀλλά μετά τήν ψήφισιν τοῦ
Προϋπολογισμοῦ τουλάχιστον. Τοῦτο δέ ρητῶς μοῦ τό ὑπεσχέθη.
Ὁ Προϋπολογισμός ἐψηφίσθη, ἡ Βουλή διελύθη καί οὐδέν πάλιν
τό ἀποτέλεσμα. —

Φιλική μεσολάβησις τῶν κ. κ. Βενιζέλου καί Βοζίκη. —

Εἰς μάτην λοιπόν ἀπέβησαν τά πάντα ἔτι καί αἱ ὑπέρ ἐμοῦ
προφορικαί συστάσεις τοῦ συγγενοῦς του καί ἀξιοτίμου βουλευ-
τοῦ Αἰγίνης κ. Γεωργίου Βενιζέλου, ὅς μετά καιρόν ἱκανόν
πλειστάκις καί πάλιν τά πολλά μεταβάς ἐπί τούτῳ εἰς Αἴγιναν
παρεκάλεσα αὐτόν καί μοῦ ἔδωκεν ἐπιστολήν πρός τόν Κύριον
Πρόεδρον, συνιστῶσαν τήν ὑπόθεσίν μου, ἥν μεταβάς εἰς τό Ὑπουρ-
γεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπέδωκα αὐτῷ διά τοῦ κλητῆρος. Ἀλλά
καί πάλιν οὐδέν. Ἐπανειλημμένας ἐπίσης συστάσεις ὑπέρ
ἐμοῦ, ἔκαμεν παρ' αὐτῷ καί ὁ ἀξιότιμος βουλευτής Κυνου-
ρίας κ. Χαράλαμπος Βοζίκης, ὁ καί φίλος του προσωπικός,
ἀλλά καί αὐτοῦ αἱ συστάσεις ἀπέβησαν μάταιαι, ὡς πᾶσαι
αἱ προηγούμεναι, καί τοῦτο διότι αἱ συστάσεις καί τό δίκαιον
ἀπέναντι πολιτικῶν ἀντιπαθειῶν (οἷα ἐπίσης ἡ τοῦ Ἀποστόλου
Ζάννα ἐναντίον μου), ὡς βλέπει τις, δέν λαμβάνονται ποσῶς
ὑπ' ὄψιν.

Ἄν καί ἀπηλπισμένος πλέον, μετέβην ἐν τῷ μεταξύ ἐπανειλημμέ-
νως εἰς τό Ὑπουργεῖον πρός συνάντησίν του. τόν εἶδον τρίς ἤ τετρά-
κις. τοῦ εἶπον μετά τήν τελείαν ἐκχώρησίν μου ὑπέρ τοῦ δη-
μοσίου, μή ὑπάρχοντος πλέον λόγου ἐναντίον μου, νά δώσῃ πέ-
ρας εἰς τήν ὑπόθεσιν, χάριν τοῦ ὁποίου ἐκ μόνου ἔκαμον ὅλας τάς

ἄνω ῥηθείσας ὑποχωρήσεις. —

Μετοχή τῆς Ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων εἰς τήν ἐν Ρουμανίᾳ δίκην —

Ἐν τῷ μεταξύ ἡ Ἐπιτροπή τῶν Ὀλυμπίων καί κληροδοτημάτων ἀνεγνωρίσθη ἐν Ρουμανίᾳ ὡς Νομικόν πρόσωπον καί ἐπειδή ἕνεκεν τοῦ λόγου τούτου καί μόνου κατά τήν μεγάλην ἐν Ρουμανίᾳ δίκην (ὡς μή οὖσα ἡ Ἐπιτροπή Νομικόν πρόσωπον) ἀπώλεσε τήν ὑπόθεσιν (ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ἀκυρωτικοῦ τῆς Ρουμανίας τῇ ὑπό ἡμερομηνίᾳ 13 Μαρτίου, τοῦ 1898) Διά τοῦτο μετά τήν ὡς ἄνω ἀναγνώρισιν, ἔκαμε νέαν ἀγωγήν ἐν Ρουμανίᾳ ζητοῦσα τήν ἀναθεώρησιν τῆς ἐκεῖ δίκης. —

Ὁ Ἱστός τῆς Πηνελόπης
Ἡ πολιτική φιλία τοῦ κ. Ἀποστόλου Ζάππα. —

Ἰδού λοιπόν καί πάλιν διά τόν κ. Ζαΐμην τό „Ἀφορμήν γυρεύανε κ' ὁ Θεός τήν ἔδωκε" καί ἑπομένως ὁ νομιζόμενος τότε φίλος του Ἀπόστολος (διότι ἤλλαξε καί πάλιν πολιτικήν) δέν θά δυσηρεστεῖτο. Καί τούτου ἕνεκα, ἐνῷ πρότερον εἶχον ἐλπίδας, μανθάνω ὅτι συνεδρίασις ἔγινε, ἡ δήλωσίς μου ὑπό τοῦ Εἰσηγητοῦ παρουσιάσθη εἰς τήν Ἐπιτροπήν ἀλλ' ἡ Ἐπιτροπή, τῇ προτάσει τοῦ Προέδρου αὐτῆς, δέν συνεζήτησε, εἰποῦσα ὅτι θ' ἀναμείνῃ τήν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Βουκουρεστίου. —

Κρίσεις τοῦ κ. Βοζίκη
Περί τῆς πολιτικῆς τῶν ἀναβολῶν —

Μαθών τοῦτο τήν ἑπομένην τῆς συνεδριάσεως, μετέβην εἰς τοῦ ἀξιοτίμου βουλευτοῦ Κυνουρίας κ. Βοζίκη καί τοῦ εἶπον τά ἄνω· Ἔκαμε μορφασμόν δεικνύοντα ὄχι εὐχαρίστησιν διά τά γενόμενα· μετέπειτα δέ μοῦ εἶπε, ὅτι ἐπειδή τήν ἑπομένην ἐπρόκειτο ν' ἀναχωρήσῃ διά Κυνουρίαν, θά προσπαθήσῃ ἐντός τῆς ἡμέρας νά ἴδῃ τόν κ. Ζαΐμην, νά ἐπί τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς τοῦ ὁμιλήσῃ. —

Ἐγώ δέ τότε τόν παρεκάλεσα νά τόν ἐρωτήσῃ· Τί δηλαδή ἐπί τέλους καί ἐάν ἐπιδικασθῇ ὑπέρ τοῦ Δημοσίου ἡ περιουσία τοῦ Ζάππα δύναται νά κερδίσῃ παρ' ἐμοῦ τό Δημόσιον παρ' ὅ,τι ἐκεῖ μοῦ ἀνήκει; καί ὅτι ἀφοῦ ταύτης σήμερον οἰκειοθελῶς ἀποξενοῦμαι ὑπέρ τοῦ Δημοσίου, διατί νά μή θέλῃ νά μ' ἐλευθερώσῃ;

Εὐγενής καί πάλιν παρέμβασις τοῦ κ. Βοζίκη

Προφάσεις διά νέαν ἀναβολήν. —

Παράτασις τῆς ὑποθέσεως ἀτέρμων καί ἀτελεύτητος. —

Ἀφοῦ ἐπανῆλθε μετά ἀρκετῶν ἡμερῶν ἀπουσίαν ὁ κ. Βοζίκης μετέβην πρός συνάντησίν του, νά τόν ἐρωτήσω ἐάν ἐπανελθών εἶδε τόν κ. Ζαΐμην. καί νά τῷ εἴπω ὅτι ἐν τῷ μεταξύ οὐδέν ἐγένετο. Μοῦ εἶπεν ὅτι τόν εἶδα, ἀλλά ὅτι δικάζεται ἐν Ῥουμανίᾳ ἡ ὑπόθεσις; τοῦ εἶπον ὅτι ἀπεφασίσθη μετά δέκα ἀπό τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἡμέρας. Τότε λέγει, μετά τήν ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ῥουμανίας, καθίσατε καί ἄν εἶναι αὐτή, θά λυθῇ ἀμέσως ἡ ὑπόθεσις· διότι ἔτσι ὁ κ. Ζαΐμης μοῦ τό ὑπεσχέθη. —

Εἰς ἐρώτησιν δέ ἰδικήν μου, διατί τοῦτο, ἀφοῦ πιστεύει ἐπί πλέον ὅτι θά κερδίσῃ τό Δημόσιον; Μοῦ λέγει· μή ζητεῖτε τούς λόγους ἀλλά σεῖς ὑπομείνατε Κύριε Ζάππα, ἀναμείνατε καί ὀλίγας ἡμέρας, ἀφοῦ εἶναι καί τόσον ὀλίγαι. Τοῦ ἀπήντησα, ἔστω ἄς ἀναμείνω λοιπόν. — Ἡ ὑπόθεσις ὅμως ἐξεδικάσθη ἐν Ῥουμανίᾳ ἐσχάτως· ἡ δέ περιουσία ἐπεδικάσθη ὡς γνωστόν εἰς τό Δημόσιον. Ἀλλά ἰδού καί πάλιν νέα ἄρνησις τῶν ἁρμοδίων (ξένου τοῦ κ. Πετρόπουλου) ἐπί τῇ προφάσει, ὅτι θέλουσιν ἀναμείνῃ καί τήν τοῦ Ἐφετείου ἀπόφασιν τῆς Ῥουμανίας. —

3000000 | 200

15000

130000

10

650000

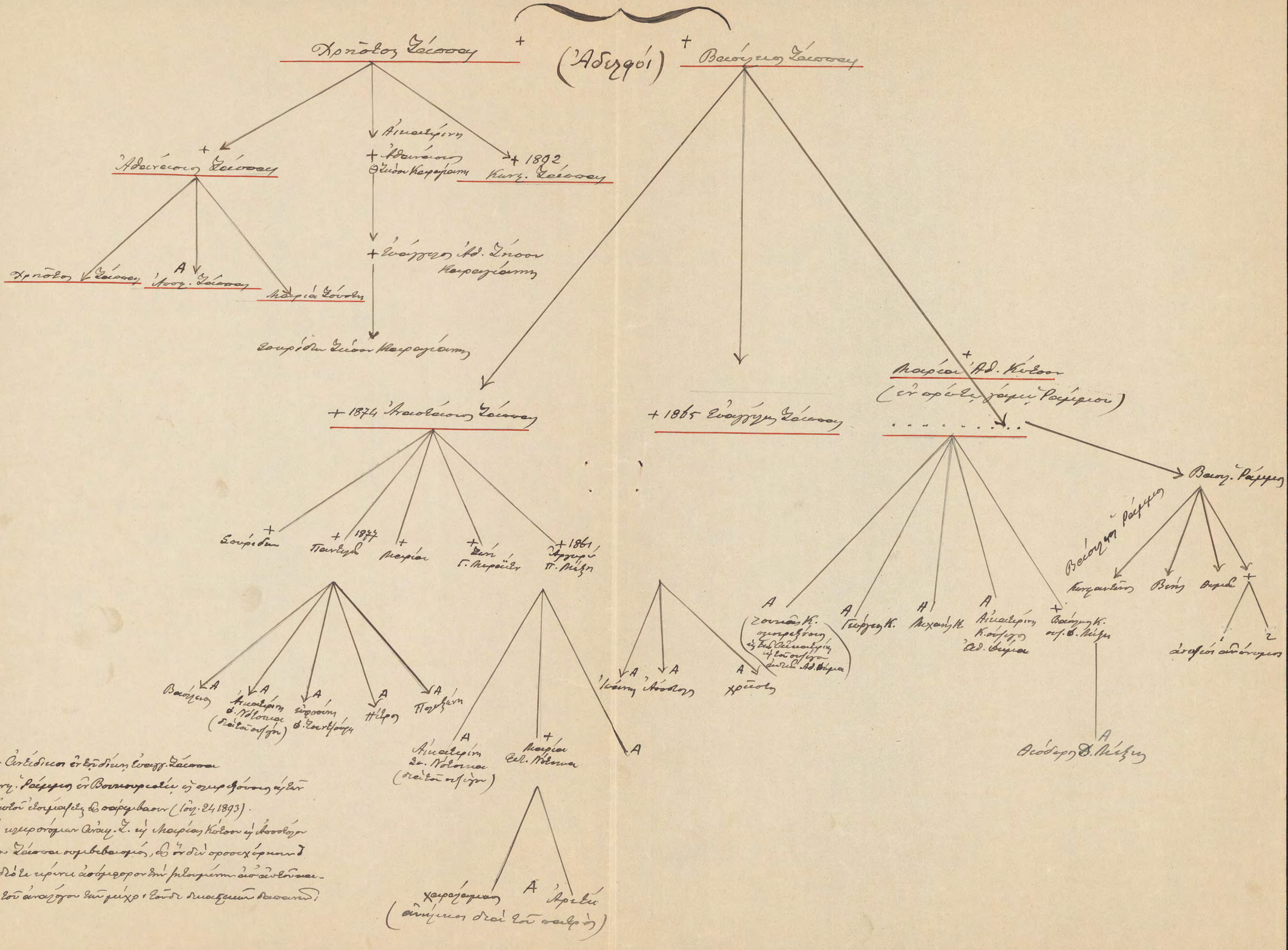

Σημ. Α = Ἀντίδικοι ἐν τῇ δίκῃ Εὐαγγ. Ζαΐμου

Ὁ Κων. Ῥάμμος ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τὸ συμφέρον (Ἰαν. 24 1893).

Μεταξὺ κληρονόμων Ἀναστ. Ζ. καὶ Μαρίας Κώτσου καὶ Ἀσπασίας καὶ Χρήστου Ζαΐμου συμβιβασμός, εἰς ὃν δὲν προσεχώρησεν ὁ Ῥάμμος διότι κρίνει ἀσύμφορον διὰ [illegible] ἀποτέλεσμα τοῦ ἀναγόγου [illegible] τοῦ δικαστικοῦ [illegible]

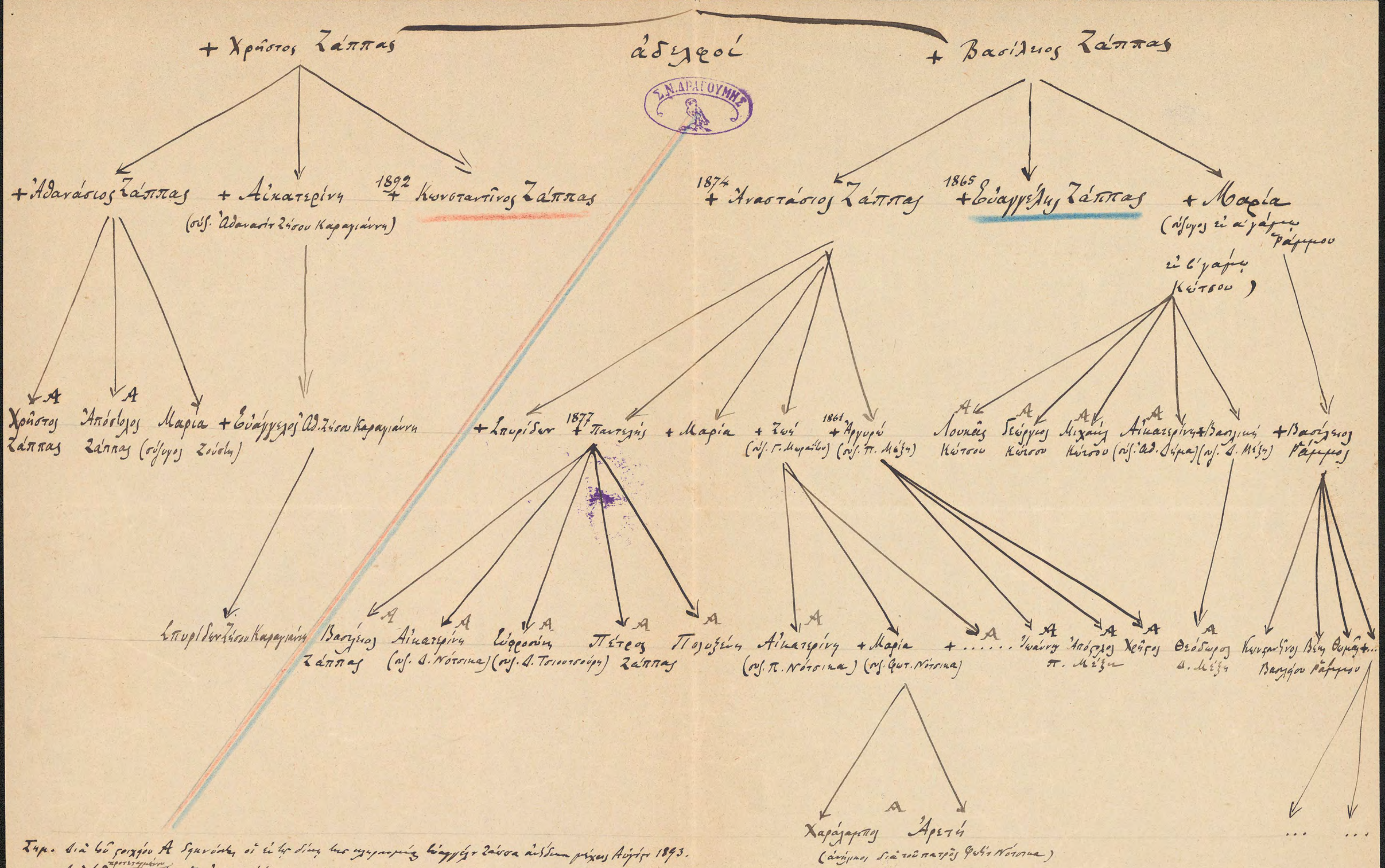

Σημ. Διὰ τοῦ στοιχείου Α σημειοῦνται οἱ ἐν τῇ ζωῇ κατὰ τὴν σημερινὴν ... Ζάππα ... μέχρις Αὐγούστου 1893.
Διὰ τοῦ προτεταγμένου σημείου + οἱ ἀποθανόντες.
Διὰ τῶν ἀποσιωπητικῶν ... οἱ κατ' ὄνομα ἄγνωστοι.

Ὁ πίναξ οὗτος κατεσκευάσθη ἐπὶ τῇ βάσει πίνακος καὶ πληροφοριῶν δοθεισῶν διὰ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου (ἀριθ. 9232 τῆς 15 Αὐγούστου 1893) ... ἐν Βουκουρεστίῳ.

9232
9232/15 ... 93]

Πίναξ Ι.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

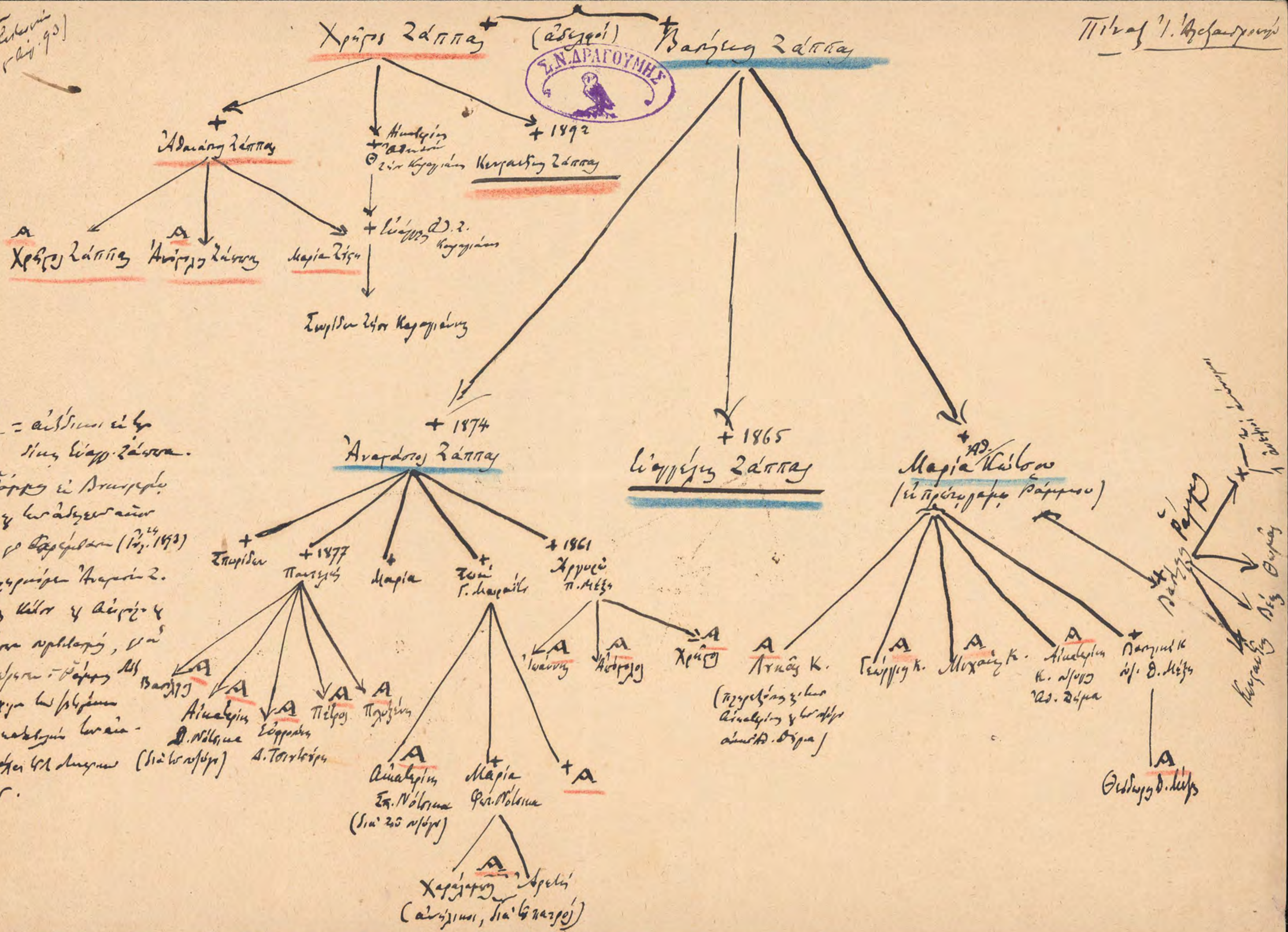

Σημεῖον A = [illegible]
[illegible] Εὐαγγ. Ζάππα.

Ὁ Κων. [illegible] [illegible] (Φεβ. 24 1893) [illegible] Ἀναστ. Ζ. [illegible] Μαρίας [illegible] Κων. Ζάππα [illegible] [illegible].

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, τροποποιοῦνται τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ΑΥϞΔ΄ τοῦ 1887 «περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας», ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, τὴν συγκρότησιν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων. Εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὁριζόμενα εἰς πέντε ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου ΑΥϞΔ΄, προστίθενται δύο ἔτι, διότι κατεδείχθη ἀναγκαῖον ἐκ τῆς πείρας, διὰ τὰς ποικίλας ὑπηρεσίας καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ὑπάρχωσι καὶ πλείονα μέλη, καί τινα τούτων οἰκειότερον πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἔχοντα. Οὕτω τέσσαρα μέλη, ὑποδεικνυόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ διορίζωνται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ τρία, κατονομαζόμενα ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ἐκ τῶν διευθυνόντων κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἔχοντας σχέσιν πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἦναι μόνιμα, πρὸς συντήρησιν τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συνεχείας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ θὰ καθιστῶσι στενωτέραν τὴν ἐπαφὴν Κυβερνήσεως καὶ ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος
Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου
Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου ΑΥϞΔ΄, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΧϞΒ΄ περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΑΥϞΔ΄ τῆς 28 Μ
1887 ὁριζομένη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπ
καὶ κληροδοτημάτων συγκροτεῖται ἐξ ἑπτὰ μελῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ §§ α΄ καὶ β΄ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΑΥϞΔ΄ τ
Μαΐου 1887, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΧϞ
26 Ἰανουαρίου 1889, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς.

«Ἡ ἐπιτροπὴ, συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ διευθυντ
Πολυτεχνείου, τοῦ τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργε
τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας, τοῦ τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμήματος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ἐκ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διορίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑπηρετεῖ ἀμισθεί.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν πρόεδρ
καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κατὰ πλειονοψηφίαν, παρόντων πέ
τοὐλάχιστον μελῶν. Τὸν πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμεν
ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1895.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος
Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου
Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης.

53

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Πρὸς τὴν Βουλήν.

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου, τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλωμεν εἰς τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς, τροποποιοῦνται τὰ ἄρθρα 1 καὶ 2 τοῦ νόμου ΑΥΚΔ΄ τοῦ 1887 «περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας», ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, τὴν συγκρότησιν καὶ τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσίας μελῶν τινων τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων. Εἰς τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς, ὁριζόμενα εἰς πέντε ὑπὸ τοῦ εἰρημένου νόμου ΑΥΚΔ΄, προστίθενται δύο ἔτι, διότι κατεδείχθη ἀναγκαῖον ἐκ τῆς πείρας, διὰ τὰς ποικίλας ὑπηρεσίας καὶ ἀσχολίας τῆς ἐπιτροπῆς, νὰ ὑπάρχωσι καὶ πλείονα μέλη, καί τινα τούτων οἰκειότερον πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς ἔχοντα. Οὕτω τέσσαρα μέλη, ὑποδεικνυόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, θὰ διορίζωνται κατὰ τριετίαν, τὰ δὲ τρία, κατονομαζόμενα ἐν αὐτῷ τῷ νόμῳ ἐκ τῶν διευθυνόντων κλάδους τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ἔχοντας σχέσιν πρὸς τὰς ἐργασίας τῆς ἐπιτροπῆς, θὰ ἦναι μόνιμα, πρὸς συντήρησιν τῆς ἑνότητος καὶ τῆς συνεχείας ἐν τῇ διεξαγωγῇ τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, καὶ θὰ καθιστῶσι στενωτέρ τὴν ἐπαφὴν Κυβερνήσεως καὶ ἐπιτροπῆς, χωρὶς ἐκ τούτου μεταβληθῶσιν αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΑΥΚΔ΄ ὁριζόμεναι σχέσεις τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ χωρὶς νὰ ὑποστῇ μείωσίν τινα τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸς
Βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος
Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς
Βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου
Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ μεταρρυθμίσεως τοῦ νόμου ΑΥϞΔ', ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΧϞΒ' περὶ διοικήσεως τῆς ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καταλειφθείσης εἰς τὸ ἔθνος περιουσίας.

Ἄρθρον 1.

Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου ΑΥϞΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887 ὁριζομένη πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων συγκροτεῖται ἐξ ἑπτὰ μελῶν.

Ἄρθρον 2.

Αἱ §§ α' καὶ β' τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου ΑΥϞΔ' τῆς 28 Μαΐου 1887, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ νόμου ΑΧϞΒ' τῆς 26 Ἰανουαρίου 1889, ἀντικαθίστανται ὡς ἑξῆς.

«Ἡ ἐπιτροπή, συγκροτουμένη ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολυτεχνείου, τοῦ τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν τμήματος τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας, τοῦ τμηματάρχου τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν τμήματος τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, καὶ ἐκ τεσσάρων ἄλλων μελῶν, προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διορίζεται κατὰ τριετίαν διὰ Β. Διατάγματος, προτάσει τῶν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, καὶ ὑπηρετεῖ ἀμισθεί.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκλέγει ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὸν πρόεδρον καὶ τὸν ἀντιπρόεδρον κατὰ πλειονοψηφίαν, παρόντων πέντε τοὐλάχιστον μελῶν. Τὸν πρόεδρον, ἀπόντα ἢ κωλυόμενον, ἀναπληροῖ ὁ ἀντιπρόεδρος.»

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 25 Ἰουνίου 1895.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Βουλευτὴς ἐκ Γόρτυνος
Θεόδωρος Π. Δηλιγιάννης.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν
Βουλευτὴς ἐξ Οἰτύλου
Κυρ. Π. Μαυρομιχάλης.

5 ba[illegible]

UL

Vineri 9 Apr. 1910

NTREAGĂ

E NAŞTERE

ELUI

M. Sale Regeluĭ.

„Cetăţenii ieşenĭ, fericiţĭ de a sărbători împlinirea vârsteĭ de 71 anĭ a Majestăţeĭ Voastre, Vă transmit prin mine sentimentele lor de iubire şi devotament şi Vă zic cut oată căldura inimeĭ, după datina bătrânească: „Ceĭ mulţĭ înainte, Majestate, dimpreună cu M. S. Regina şi Augusta Familie Regală".

(ss) primar, N. Gane

Ploeştĭ, 7 Aprilie.

Azĭ, cu ocazia aniversăreĭ a 71-a a naştereĭ M. S. Regeluĭ, s'a oficiat un Te-Deum în catedrala Sf. Ion, de către protoereul judeţuluĭ.

Aŭ asistat d. prefect, precum şi autorităţile civile şi militare.

Onorurile aŭ fost date de o companie din reg. 7 Prahova, cu drapel şi muzică.

După terminarea serviciuluĭ divin, d. colonel Văleanu a primit defilarea trupelor.

Un serviciŭ religios s'a celebrat şi în sinagoga israelită Luca Moise, de către cantorul Justermann.

Tulcea, 7 Aprilie.

Aniversarea naşteriĭ Suveranuluĭ s'a serbat în chip deosebit în localitate.

Dimineaţa la orle 11 s'a oficiat un Te-Deum în catedrala oraşuluĭ, asistând autorităţile civile şi militare, corpul didactic primar şi secundar, elevele de la externat, eleviĭ liceuluĭ şi un public numeros.

Onorurile militare aŭ fost date de o companie de infanterie cu drapel şi muzică, din reg. 33. Răspunsurile religioase aŭ fost date de corul catedraleĭ, sub conducerea maestruluĭ Zavalidi. In timpul zileĭ oraşul a fost pavoazat.

Şcoalele n'aŭ ţinut cursurĭ.

Telegrame de felicitare

D. Christu Zappa, ca preşedinte al comunităţiĭ ortodoxe albaneze din Bucureştĭ, cu prilejul aniversăreĭ de erĭ, a adresat M. S. Regeluĭ următoarea telegramă:

M. S. Carol I, Regele României

Cu ocaziunea aniversăreĭ Majestăţiĭ Voastre, în numele comunităţiĭ albaneze ortodoxe din Bucureştĭ depun din adâncul inimeĭ la picioarele gloriosuluĭ Tron urările respectuoase de viaţa lungă şi fericită pentru prosperitatea Ţăreĭ.

Preşedintele comunităţeĭ ortodoxe

(ss) *Christu Zappa*

GROAZNICUL INCENDIU

NGAL

5058

...omiciliu

...3—Telefon 6/39

...TORI

...t de legat

...i de întors Fîn

...ri Americane

...ri de 50 cm. diametru

...in renumita fabrică:

...o. Batavia (America)

...nia:

...reprinderi Technice fost

...U 4979

...ES

..., Craiova, Constanța, Varna

BRONCHOSAN

Aprobat de Consiliul Sanitar superior.

Estecel maĭ bun și sigur medicament, pentru vindecarea și ameliorarea afecțiunilor de gât, plămânĭ, catarulŭĭ, răgușeleĭ, tuseĭ, bronșiteĭ cronice, tuseĭ convulsive (tusa măgărească la copiĭ) 4 leĭ flaconul.

Se găsește la toate farmaciile și drogueriile din țară.

Depozit la drogueria cooperativă *Centrala. Bucureștĭ*. Depozit general la farmacia **C. Ține**, Galațĭ.

In localitățĭ unde nu se găsește, se trimite după cerere, franco ramburs, din depozitul general, Farmacia C. Ține, Galațĭ.

DE VINZARE
SAU EXPLOATARE

Moșia muntoasă **Boia-de-Jos**, districtul Argeș, comuna Grăblești-Câinenĭ, la câțĭ-va chilometri de rîul Olt și gara Cornetu pe valea rîuluĭ Boia ce dă in Olt, cu intindere de 2000 pogoane, cu frumoase fânețurĭ și compus din piatră marmoră granit albă, albastră, roșatică și alte culorĭ, plus aur, aramă și alte mine.

Doritoriĭ se pot adresa la d-l **Al. Carpenișeanu**, str. Modeĭ No. 12. Dau un comision de **șapte** la sută celuĭ care îmĭ va da un bun doritor.

4970

Publicațiune

Direcțiunea Șantierului de Construcțiunĭ Navale din T.-Severin, aduce la cunoștința generală că la 10 Aprilie 1910, orele 3 p. m., se va ține licitațiune publică, pentru aprovizionarea șantieruluĭ cu grinzĭ și trunchĭ de brad, cum și scândurĭ de brad și molift.

Condițiunile de licitațiune, tabloul de specificarea materialuluĭ și caetul de sarcinĭ, sunt publicate in „Monitorul Oficial" No. 273|910, paginele

55

Σᾶς παρακαλῶ σᾶς
νὰ τοὺς [illegible] τῶν ἐπα-
[illegible] τῆς διαθήκης
διὰ τὴν μεγάλην
[illegible] των.
[illegible] ἐγκρίνουν εἰς τοὺς
[illegible] τοῦ Βουκουρε-
τίου [illegible]

Παρακαλεῖσθαι τὴν [illegible]
τοῦ ἀνεψιοῦ Ζαΐδα καὶ
[illegible] αὐτὴν μὲ τὴν ὑπογρα-
φὰν τὴν ὁποῖαν μεταφέρουν
πρὸς σας

[illegible]

56

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Ἀρ. 1225. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 7 Ἰουλίου 1863

Ὁ ἐπὶ φιλογενείᾳ γνωστὸς τῷ Πανελληνίῳ Εὐαγγέλης Ζάππας, ἱδρυτὴς τῶν ἐν Ἀθήναις Ὀλυμπίων, πρὸ δύω περίπου μηνῶν προσεβλήθη, δυστυχῶς, καθὰ κοινῶς βεβαιοῦται, ὑπὸ φρενιτιάσεως ἢ μονομανίας τινός, προελθούσης πιθανῶς εἴτε ἐκ καταχρήσεως τονικῶν φαρμάκων ληφθέντων πρὸς ἀνάκτησιν τῶν σωματικῶν αὐτοῦ δυνάμεων, ἃς ἕνεκα τοῦ προβεβηκότος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, εἶχεν ἀπολέσει, εἴτε ἕνεκα ὑπερβάλλοντος πλούτου, τὸν ὁποῖον κατώρθωσε νὰ ὑπεραυξήσῃ μέχρι μυθώδους ποσοῦ.

Ἀποβάσης εἰς μάτην τῆς τε χρήσεως διαφόρων, φαρμάκων, χορηγηθέντων ἐκ συμβουλῆς τῶν πλείστων τῆς πόλεως ταύτης ἰατρῶν, καὶ πάσης ἀποπείρας ἐνταῦθα ἀπεφάσισε, τῇ ἐπιμόνῳ προτροπῇ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ ἀδελφιδοῦ τινὸς Κωνσταντίνου Ζάππα καλουμένου, νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Εὐρώπην.

Ὅθεν παραλαβὼν τὸν ἀδελφιδοῦ τοῦτον καὶ σὺν αὐτῷ τοὺς Κ. Ἀνδροκλῆν Φωτεινὸν, ἰατρὸν παρὰ τῷ ρωμανικῷ στρατῷ, ἐκπαιδευθέντα ἐν τῷ Ἐθνικῷ τῆς Ἑλλάδος Πανεπιστημίῳ καὶ ὃν ἐσύστησεν αὐτῷ τὸ ἰατροσυνέδριον Βουκουρεστίου ὡς ἰατρὸν δόκιμον καὶ ἀπολαύοντα τῆς εὐνοίας τῆς Ρουμουνικῆς Κυβερνήσεως, ἀπῆλθον ἐντεῦθεν κατὰ τὰ τέλη τοῦ λήξαντος μηνός.

Ὁ ὑποφαινόμενος, καὶ διότι εἶχον παραγγελίας τινὰς ἐκ διαφόρων ἐν Ἀθήναις φίλων τοῦ κ. Ζάππα, καὶ διότι ἐνόμισα καθῆκόν μου ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως νὰ πεισθῶ περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγιείας αὐτοῦ, προὐθέμην νὰ μεταβῶ εἰς τὰ ἀγροτικὰ μέγαρά του, ὅτε ἐπληροφορήθην ὅτι, κρύφα διελθὼν τῆς πρωτευούσης, ἀνεχώρησεν εἰς Γιούργεβον, πόλιν παραδουνάβειον, ὅπως ἐκεῖθεν ἀπέλθῃ εἰς τὴν Εὐρώπην διὰ τοῦ Δουνάβεως· ἅμα πληροφορηθεὶς τοῦτο, ἔσπευσα, ἀντὶ πάσης δαπάνης καὶ κόπου, νὰ μεταβῶ εἰς Γιούργεβον καὶ κατώρθωσα νὰ ἴδω τὸν κ. Ζάππαν ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου. Καίτοι ἐτύγχανον πρὸ δεκατετραετίας περίπου τῆς ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωριμίας του, καίτοι πολλάκις ἐπὶ τῆς συστάσεως τῶν Ὀλυμπίων ἐχορήγησα αὐτῷ τὴν ἐμὴν γραφικὴν συνδρομὴν κατὰ τὴν μετὰ τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἀλληλογραφίαν

του, μεθ' ὅλα ταῦτα, εἰς ἣν εὑρίσκετο κατάστασιν, οὐδόλως μὲ ἀνεγνώρισε. Προὐγεύετο ἐκ διαλειμμάτων καὶ λίαν ἀτάκτως ἔν τινι ἰδιαιτέρῳ δωματίῳ τοῦ ἀτμοπλοίου διέκοπτε συνεχῶς τὸ πρόγευμα καὶ ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον ἵστατο σύννους καὶ μελαγχολικὸς παρατηρῶν με ἀσκαρδαμυκτεὶ καὶ μηδὲ λέξιν προφέρων. Πάντα ταῦτα ἔπεισάν με ὅτι αἱ διανοητικαὶ δυνάμεις τοῦ φιλοπάτριδος ὁμογενοῦς προσεβλήθησαν δυστυχῶς καὶ διὰ τοῦτο ἐνόμισα ἄσκοπον νὰ προβῶ εἰς ὅσα παρηγγέλθην ὑπὸ τῶν φίλων αὐτοῦ ὅπως ἐνεργήσω παρ' αὐτῷ ἐπ' ἐθνικῷ ἀγαθῷ.

Ἐν τοσούτῳ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα, πληροφορηθεῖσα τὰ περὶ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως ταύτης τοῦ κ. Ζάππα, ἐνόμισε πρόσφορον καὶ δυνατὸν νὰ ἐπωφεληθῇ ἐξ αὐτῆς ὅπως καταβροχθίσῃ, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀνδρός, τὴν κολοσσιαίαν αὐτοῦ περιουσίαν. Καὶ δὴ ἐμηχανεύθη καὶ κατώρθωσε νὰ πείσῃ αὐτόν, παραφρόνως τὸ νῦν ἔχοντα, ὅπως ὑπογράψῃ ἀναφοράν, δι' ἧς δηλοῖ ὅτι παραιτεῖται πάσης ξένης ἐθνικότητος καὶ ζητεῖ ὅπως καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἐγχωρίων Βλάχων. Λέγεται μάλιστα ὅτι αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν προσεκάλεσε προσωπικῶς τὸν Κ. Ζάππαν καὶ ἐπειθανάγκασεν αὐτὸν νὰ ὑπογράψῃ τὴν προκειμένην ἀναφοράν. Τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον δὲ δὲν ἐδίστασε νὰ μοὶ γράψῃ τὴν ὑπ' ἀριθ. 4412 διακοίνωσίν του, ἧς ἀντίγραφον λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω συνημμένως ὧδε, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν ἐνόμισα δέον ν' ἀπαντήσω διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1150, ἐγγράφου μου, οὗ τινος ἐπίσης ἐπισυνάπτω ἀντίγραφον.

Πλὴν τῶν ἐν τῇ ἀπαντήσει μου διαλαμβανομένων λόγων. εἶχον ν' ἀντιτάξω καὶ ἑτέρους νομίμους ὡς πρὸς τὴν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας παραίτησιν τοῦ κ. Ζάππα· οἷον ὅτι αὐτὴ ἡ Ὑψηλὴ Πύλη, ἡ χωροδεσπότις δύναμις, ἀνεγνώρισε τὸν Κ. Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ἕλληνα ἐν ἔτει 1855, ὅτε, διακοπεισῶν τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας διπλωματικῶν σχεσεων, διὰ φιρμανίου πρὸς τὸν τότε Ἡγεμόνα τῆς Βλαχίας Στίρβεην, ᾐτήσατο τὴν πέραν τῶν βλαχικῶν ὁρίων ἀπέλασιν αὐτοῦ· βραδύτερον δὲ (ἐν ἔτει 1857) αὐτὸς οὗτος ἔργῳ ἐδήλωσε τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα αὐτοῦ προσελθὼν εἰς τὸ Γ. τοῦτο Προξενεῖον καὶ ἐξαιτησάμενος τὴν ἐπικύρωσιν τῆς μυστικῆς αὐτοῦ διαθήκης, ἣν ἐπὶ τούτῳ καθυπέβαλε. Ἀλλὰ τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα ἐθεώρησα δέον νὰ ἐπιφυλάξω ἐμαυτῷ ὡς ἐπιβοηθητικά, ἐν

περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Βλαχικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐπιμένει χαρακτηρίζουσα τοῦ λοιποῦ τὸν κ. Ζάππαν ὡς ἐγχώριον.

Δὲν ἀπόκειται εἰς ἐμὲ νὰ καθοδηγήσω τοὺς ἐμοὺς προϊσταμένους περὶ τῶν ληπτέων μέτρων κατὰ τὴν παροῦσαν περίστασιν. Προκειμένου, ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων τὸ Σ. Ὑπουργεῖον γινώσκει, περὶ ἐνιαυσίου εἰσοδήματος τετρακοσίων χιλιάδων δραχμῶν περίπου, ὅπερ, καθὰ κοινῶς βεβαιοῦται καὶ καθὰ σήμερον ἔτι ὁ διαληφθεὶς Ζάππας, καίτοι ἐν παραφροσύνῃ διακείμενος, ὑπάρχει διατεθειμένον κατὰ τὸ πλεῖστον μέρος ὑπὲρ φιλανθρωπικῶν καὶ ἄλλων ἀγαθοεργῶν ἐν Ἑλλάδι καθιδρυμάτων, διὰ τακτικῆς ἰδιογράφου διαθήκης, ἐπικυρωθείσης, ὡς προεῖπον, ὑπὸ τοῦ Γ. τούτου προξενείου, προκειμένου λέγω, περὶ οὕτω σημαντικῆς περιουσίας, παρὰ μικρὸν ἴσως ἀπολλυμένης, ἡ Σ. Κυβέρνησις ἐν τῇ φρονήσει αὐτῆς καὶ ἐν τῷ ἐθνικῷ συμφέροντι, θέλει σπεύσει συντόνως ὅπως ἐνεργήσῃ τὰ εἰκότα.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων Γραμματεὺς
Π. Βενιζέλος

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 1225 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DES PRINCIPAUTÉS-UNIES

N° 1150. Bucarest, le 6/18 Septembre 1863.

J'ai l'honneur de vous accuser réception de la Note que vous avez bien voulu m'écrire le 26 Août (7 Septembre) a. c. sub N° 4412, par laquelle vous me faites part que M. Evanghéli Zappa, dans une pétition adressée au Ministère des Finances, expose que, bien qu'il soit considéré comme sujet Hellène, toutefois il ne relève d'aucune protection étrangère, ainsi qu'il a constaté en 1844, époque a laquelle il a acquis ici des propriétés.

Je m'empresse de vous informer, Monsieur le Ministre, que Mr Zappa à juste titre a été et est toujours considéré comme sujet Hellène, non seulement parce qu'il a pris une part très-active dans notre guerre de l'Indépendance, et qu'il a ainsi acquis des droits incontestables à la nationalité Hellénique, mais aussi pour ses relations non interrompues avec le Gouvernement, dont j'ai l'honneur de relever, et pour ses bienfaits envers sa patrie, par lesquels il a donné les preuves les plus éclatantes de son attachement à la nationalité.

De plus, Mr Zappa, comme officier supérieur de l'armée Hellénique, dans laquelle il a obtenu des avancements même depuis son installation dans les Principautés, se trouverait sous la menace de la rigueur des lois militaires, si, avant de songer à renoncer à la nationalité Hellénique, il n'aurait pas demandé, conformément aux lois et par le canal de l'autorité compétente, a être rayé des rôles de l'armée Hellène. Quant à ce qui concerne l'acquisition des biens immeubles dans le pays, ce Consulat Général n'en a aucune connaissance officiellement, et il considère cette circonstance comme une concession exception-

nelle, accordée à M. Zappa, ainsi qu'à d'autres étrangers, qui, quoique ayant acheté des propriétés dans le pays, sont restés néanmoins sous la juridiction des autorités Consulaires dont ils relevaient.

Pour ces motifs et d'autres généralement connus, la demande de M. Zappa aujourd'hui ne peut pas être prise en considération, n'étant pas légalement valable, par conséquent, ce Consulat Général continuera à considérer M. Zappa comme relevant exclusivement de sa juridiction.

Agréez, M. le Ministre etc

G. P. Venizelos.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀρ. 1225 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES EN VALACHIE

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

A BUCAREST

N° 4412. Bucarest, le 26 Août 1863.

Le Sieur Vanghéli Zappa, dans une pétition adressée au Ministère des Finances, expose que, bien qu'il soit considéré comme sujet Hellénique, toutefois il ne relève d'aucune protection étrangère, ainsi qu'il l'a constaté en 1844, époque à laquelle il a acquis ici des propriétés, et pour écarter tout doute à cet égard, Monsieur Zappa vient de solliciter du Ministère des Finances un document de petite naturalisation roumaine.

En conséquence, le Ministère des Finances avant de satisfaire à cette demande, a cru devoir recourir à mon intervention auprès de Vous, Monsieur le Gérant, pour être informé si effectivement M. Zappa n'est plus placé sous la protection de cet honorable Consulat Général.

En attendant cette information de Votre obligeance, je saisis cette occasion pour vous réitérer, Monsieur le Gérant, l'assurance de ma haute considération.

Odobesco.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1645. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 16 Νοεμβρίου 1863.

Τὴν 3/15 ὑπερμεσοῦντος ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω περὶ τῆς σπουδαίας ὑποθέσεως Ζάππα τὸ ἑξῆς πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον τηλέγραμμα.

«Affaire intéressante arrangée. Tous les parents reconnurent compétence Consulaire. Agis conformément art. 658 procédure civile».

Κατόπιν τοῦ τηλεγραφήματός μου ἐκείνου καὶ εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπ' ἀριθ. 5750 καὶ 5781 διαταγῶν τοῦ Σ. Ὑπουργείου, σπεύδω μετὰ πλείστης ὅσης εὐχαριστήσεως νὰ προσθέσω ὅτι, ἅμα ἐπληροφορήθην ἐμπιστευτικῶς ὑπὸ τοῦ Γραμματέως τοῦ Κ. Ζάππα κ. Νικολάου Πολύκαλα ὅτι ἡ ἔκθεσις τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν βεβαιοῖ τὴν ἀλλοίωσιν τῶν διανοητικῶν δυνάμεων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὡς λαβοῦσαν χώραν κατὰ τὸν Μάρτιον μῆνα, συνεκέντρωσα ἁπάσας τὰς προσπαθείας μου εἰς τὸ νὰ λάβω ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς ἐκθέσεως ταύτης, ὅπως δι' αὐτῆς δυνηθῶ νὰ προσβάλω τὴν περὶ παραιτήσεως ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος καὶ περὶ ἐγγραφῆς μεταξὺ τῶν ἐγχωρίων Βλάχων δήλωσιν τοῦ πάσχοντος, γενομένην τὸν Ἰούλιον ε. ε. Ἀφοῦ δὲ τοῦτο κατώρθωσα διὰ τῆς συνδρομῆς τοῦ προμνησθέντος Πολύκαλα καὶ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ φρενοβλαβοῦς, καὶ ἔλαβον οὕτως ὅπλον ἀκαταμάχητον εἰς χεῖράς μου, ἔσπευσα ἐμμέσως νὰ γνωστοποιήσω τὸ περιεχόμενον αὐτῆς ταύτης τῆς ἰατρικῆς ἐκθέσεως πρὸς τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα τοῦ τόπου, ὅστις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀποφανθῇ δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαίτησιν ἐκ τῆς περιουσίας Ζάππα ἔχει, ἢ ἐκείνην μόνον τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 16,000 φλωρίων αὐστριακῶν ὅπερ ὑπεσχέθη ὁ πάσχων τῇ ὑψηλότητί του διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς κανονοστοιχίας. Οὐχ ἧττον καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ πάσχοντοςς συνειδότες τὴν πλάνην των καὶ πεισθέντες ὅτι οἱ φόβοι των περὶ δημεύσεως δῆθεν ἐκ μέρους τῆς Βλαχικῆς Κυβερνήσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Ζάππα ἦσαν ἀνυπόστατοι, προσέτρεξαν εἰς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον, ἐκήρυξαν μεταμέλειαν διὰ τὴν σκολιὰν ὁδόν, ἣν

μέχρι τινὸς εἶχον χαράξει εἰς τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, καὶ παρεκάλεσαν ἵνα ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ἐπιληφθῇ καὶ ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ νόμου διατάττόμενα. Οὕτω καθοδηγηθέντες τέσσαρες οἱ πλησιέστεροι συγγενεῖς τοῦ πάσχοντος, συνέστησαν συγγενικὸν συμβούλιον, προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, καὶ παμψηφεὶ ἐγνωμοδότησαν ἵνα συστηθῇ Προξενικὸν δικαστήριον καὶ προβῇ τοῦτο ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενοβλαβοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸν διορισμὸν κηδεμόνος αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του.

Ἡ διαδικασία ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω αἰτήσεως ἐδέησε νὰ γενῇ συνοπτικωτάτη. Τὸ δικαστήριον, ὅπερ ἀπηρτίζετο ὑπὸ τοῦ ὑποφαινομένου, καὶ δύο ἐκ τῶν μᾶλλον εὐϋπολήπτων καὶ διακεκριμένων ὁμογενῶν, ἤτοι τῶν κκ. Ἰωάννου Στάμμου καὶ Ἰωάννου Ἀλ. Μάνου, καί τοι λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὸ πιστοποιητικὸν τῶν ἐν Παρισίοις πέντε ἰατρῶν, ἐνόμισε μολαταῦτα δέον ἵνα ὀνομάσῃ ἐξ ἐπαγγέλματος δύο τῶν ἐνταῦθα ἐπιστημόνων καὶ ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως ἀνεγνωρισμένων ἰατρῶν, καὶ ὡς τοιούτους διώρισε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 154 ἀποφάσεώς του τοὺς κκ. Δ. Λαμπὲρτ καὶ Ἐμμ. Τριανταφυλλίδου, οἵτινες, ἀφοῦ προηγουμένως ἔδωκαν ἐνώπιον τοῦ Προξενικοῦ δικαστηρίου δημοσίᾳ συνεδριάζοντος τὸν κατὰ νόμον ὅρκον, μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πάσχοντος, καὶ συνέταξαν τὴν δέουσαν ἔκθεσίν των, βεβαιοῦσαν τὰ περὶ τῆς φρενοβλαβείας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. Οὐχ ἧττον καὶ αὐτὸ τὸ δικαστήριον μετέβη ἐν σώματι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ (μὴ ὄντος εἰς κατάστασιν νὰ παρουσιασθῇ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου διὰ τὴν κατὰ νόμον ἐξέτασιν σύμφωνα πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρ. 661 τῆς Πολ. Δικονομίας) καὶ μετὰ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν ἁπασῶν τῶν νομίμων διατυπώσεων, ἐξέδοτο τὴν ὑπ' ἀριθ. 155 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 4 ὁδεύοντος μηνὸς ὁριστικὴν ἀπόφασίν του, δι' ἧς ἐκήρυξεν ἀπηγορευμένον τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν, καὶ διώρισε κηδεμόνας αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του τοὺς ὑπὸ τοῦ συγγενικοῦ Συμβουλίου προταθέντας, ἤτοι τὸν Κωνστ. Ζάππαν πρῶτον ἐξάδελφον τοῦ πάσχοντος, διαπεπιστευμένον πρὸ ἐτῶν τὴν διαχείρισιν τῆς ὅλης περιουσίας, καὶ ἔχοντα ἰδίαν κτηματικὴν κατάστασιν οὐκ εὐκαταφρόνητον καὶ βοηθὸν αὐτοῦ τὸν Ἀναστάσιον Ζάππαν, ἀδελφὸν τοῦ φρενοβλαβοῦς.

Ἐν τοσούτῳ σκεφθὲς ὅτι ἂν ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ ὤφειλε

νὰ ἐξασφαλίσῃ ἰδιωτικὰ συμφέροντα, οὐχ ἧττον εἶχε καθῆκον ἱερὸν νὰ φροντίσῃ καὶ περὶ τῶν ἐθνικῶν, προσεκάλεσα τοὺς διαληφθέντας συγγενεῖς τοῦ Ζάππα καὶ τοὺς ἐγνωστοποίησα τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 4 Ἀπριλίου 1858 ἀναφορᾶς αὐτοῦ πρὸς τὸ Γεν. τοῦτο Προξενεῖον (ἧς ἀντίγραφον ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1551 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 25 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐγγράφου μου), ὑποδείξας αὐτοῖς ὅτι ἐν τοιαύτῃ καταστάσει διατελοῦντος τοῦ ἀσθενοῦς, ἀναγκαῖον καθίσταται ἵνα ἡ διαθήκη κατατεθῇ εἰς τ' ἀρχεῖα τοῦ Προξενείου, συνταττομένης τῆς δεούσης ἐκθέσεως. Ἀλλ' οἱ συγγενεῖς οὗτοι ἀπεποιήθησαν νὰ παραδεχθῶσι τὴν πρότασίν μου, ἰσχυριζόμενοι ὅτι δὲν γνωρίζουσί τι περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια θ' ἀποδειχθῇ μετὰ τὸν ἐπικείμενον θάνατον τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅτε ἐνεργηθήσεται καταγραφὴ τῶν ἐγγράφων καὶ πραγμάτων του.

Ἐπὶ τέλους ὁ Κωνστ. Ζάππας, ὅστις διωρίσθη κηδεμών, ὡς εἴρηται, καὶ ὁ ὁποῖος ἐξασκεῖ οὐ μικρὰν ἐπιῤῥοὴν καὶ παρὰ τοῖς λοιποῖς, ὡμολόγησεν ἐνώπιόν μου ὅτι ἡ πρωτότυπος διαθήκη ὑπάρχει εἰς χεῖράς του.

Τὴν ὁμολογίαν του ταύτην ἀκούσας, ἔσπευσα νὰ προσκαλέσω τὸν γνωστὸν τῷ Σ. Ὑπουργείῳ σεβάσμιον ὁμογενῆ Κύρ. Ἰωάννην Στάμμον, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ἐπανέλαβεν ὁ Κωνστ. Ζάππας τὴν περὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς διαθήκης ὁμολογίαν του.

Κατόπιν ὅλων τούτων δικαιοῦμαι, φρονῶ, νὰ πιστεύσω ὅτι καὶ ἡ διαθήκη αὕτη ὑπάρχει ἐξησφαλισμένη, καὶ δι' αὐτῆς πᾶν Ἑλληνικὸν συμφέρον. Καίτοι δ' ὅλη ἡ κινητὴ καὶ ἀκίνητος περιουσία τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα εὑρίσκεται, μετὰ τὴν παραφροσύνην αὐτοῦ εἰς χεῖρας τῶν συγγενῶν του, οἵτινες τὴν διαχειρίζονται κατ' ἀρέσκειαν, προτίθεμαι μολαταῦτα, σύμφωνα πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς ἐκδοθείσης ὁριστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Δικαστηρίου, νὰ μεταβῶ εἰς τὸ κτῆμα Βροσθένι, ἔνθα διαρκῶς κατῴκει ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας, καὶ ἐνεργήσω τὴν κατὰ νόμον ἀπογραφὴν τῆς διασωθείσης περιουσίας αὐτοῦ καὶ τὴν παράδοσίν της πρὸς τοὺς διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως διορισθέντας κηδεμόνας. Ἐπὶ τῷ τέλει δὲ τούτῳ ἀναχωρῶ ἐντεῦθεν τὴν προσεχῆ δευτέραν (18 ὁδεύοντος) καὶ θέλω ἐπανέλθει πιστεύω μετὰ 3—4 ἡμέρας. Κατὰ τὸ μικρὸν τοῦτο τῆς ἀπουσίας μου

διάστημα θέλω ἀναθέσει τὴν ἐνέργειαν τῆς κατεπειγούσης τοῦ Προξενείου ὑπηρεσίας εἰς τὸν διερμηνέα κ. Ἐπ. Φραγκούδην, ὑπὸ ἰδίαν μου εὐθύνην.

Ἐλπίζω δὲ καὶ θέλω προσκαλέσει νὰ ἐξασφαλίσω δι' οἱουδήποτε δυνηθῶ καταλληλοτέρου μέσου τὴν πρωτότυπον διαθήκην ἣν θέλω ἐπιμείνει νὰ μοὶ παραδώσῃ ὁ τὴν ὕπαρξίν της ὁμολογήσας Κωνστ Ζάππας.

Μετὰ τὰ ἐκτεθέντα ἀπόκειται εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον νὰ ἐκτιμήσῃ ἂν ἐξεπλήρωσα αὐστηρῶς καὶ πιστῶς τὸ καθῆκόν μου, καὶ κατὰ συνέπειαν εὐαρεστηθῇ νὰ δώσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας μου τὴν λευκὴν ἢ μέλαιναν ψῆφόν του.

Ἐπιφυλαττόμενος προσεχῶς ν' ἀποστείλω ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν, ἧς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἀναγκαῖον νὰ λάβῃ γνῶσιν.

Ὑποσημειοῦμαι εὐσεβάστως.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεὺς
Π. Βενιζέλος

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1725. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 30 Νοεμβρίου 1863.

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω συνημμένως ὧδε τὸ ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 1671, 1685 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 23 φθίνοντος μηνὸς ἀναφορᾷ μου μνημονευόμενον ἀντίγραφον τοῦ πιστοποιητικοῦ τῶν ἐν Παρισίοις ἰατρῶν, ὅπερ κατὰ παραδρομὴν τῆς διεκπεραιώσεως δὲν συνυπεβλήθη διὰ τῆς προμνησθείσης ἀναφορᾶς μου.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεύς,
Π. Βενιζέλος.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΙΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΗΜΜΕΝΗ ΕΙΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1723 ΕΚΘΕΣΙΝ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ.

LES MÉDECINS SOUSSIGNÉS:

M^r le Docteur Calmeil médecin en chef de l'asile Impérial de Charenton St-Maurice, officier de la légion d'honneur;

M^r le docteur Tardieu professeur de médecine légale à la faculté de Paris, médecin consultant de l'Empereur, médecin de l'hôpital Lariboisière, membre de l'académie de médecine, officier de la légion d'honneur;

M^r le docteur Fotino médecin major de 1ère classe dans l'armée Roumaine;

M^r le docteur Zambaco chef de clinique de la faculté de médecine de Paris, membre de l'ordre du Sauveur;

M^r le docteur Rota médecin directeur de la maison de Santé de Picpus;

M^r le docteur Trélat médecin en chef à l'asile des femmes aliénées de la Salpétrière, membre de la légion d'honneur;

Ont été réunis en consultation le vendredi 1er Septembre 1863 rue de Richelieu N° 17 à l'hôtel d'Orléans et les vendredi et mardi suivants 25 et 29 Septembre dans la maison de Santé Reboul-Richebraque pour y examiner Mr Evanghéli Zappa âgé de 64 ans, et pour apprécier son état de santé, particulièrement sa situation mentale.

Monsieur Zappa grand propriétaire en Valachie a été amené à Paris par Monsieur son frère et par M^r le docteur Fotino.

Il est d'une stature très-élevée, son attitude est imposante, et sa figure belle, son front développé, mais la partie postérieure de la tête est comme coupée droit de haut en bas et privée de son enflement occipital.

Quoique il n'ait reçu ni éducation ni instruction premières, sa physionomie porte l'empreinte de la re-

flexion, son geste a le caractère du commandement. C'est que l'emploi qu'il a fait de sa vie a promptement comblé le vide de ses premières années.

Sa jeunesse a été consacrée aux armes. Il a très-activement pris part à la guerre d'émancipation de la Grèce. Il s'est ensuite entièrement livré, dans de grandes proportions, à la culture de la terre, au défrichement et à la mise en valeur d'une superficie considérable de terrain et y a recueilli une immense fortune.

Voilà le beau et honorable côté de son existence. Ce n'est point là qu'il a puisé la cause de sa situation morbide.

Mais fortement adonné à ses travaux agricoles, éloigné de tout grand centre de population et des rapports intellectuels qu'on y rencontre, il ne sut trouver à sa portée d'autre distraction, d'autre délassement, d'autre repos que les plaisirs physiques. Malheureusement il s'y livra aussi quotidiennement et avec la même ardeur qu'au travail. En ce pays de mœurs faciles le péril est plus grand encore que partout ailleurs. Une vie si laborieuse voulait du repos, un repos réel, et non les excès qui préparaient inévitablement la ruine de cette belle organisation à laquelle il n'eût fallu que plus de modération et plus de retenue pour fournir une longue carrière.

L'homme n'achève sa vie complète qu'autant qu'il est sage et modéré dans ses plaisirs. Il peut impunément travailler beaucoup. Le grand labeur, l'excès même de cette activité productive fait rarement mal, mais il n'en est pas ainsi de l'excès des plaisirs physiques. Celui-là ruine la constitution la plus forte et détruit la vie la mieux préparée et la plus richement trempée.

Toutefois, dans cette résidence champêtre où tout avait été institué avec une grande intelligence et où la présence d'un frère également capable et dévoué à la prospérité de l'établissement ne donnait jour à aucun sinistre, on fut longtemps à s'apercevoir du changement qui s'effectuait chez M. Zappa.

L'esprit de subordination éloignait les observateurs, le respect du maître empêchait qu'on ne le vit de près. Ce n'est que depuis deux mois, à vrai dire, qu'on soupçonna le dommage, mais alors il était si grand qu'en jetant un regard en arrière on put se

rappeler que, dès le mois de Mars dernier, la mémoire de M. Zappa était déjà fort affaiblie. Il avait toujours été généreux et grand dans tout ce qu'il faisait, et il lui était fréquemment arrivé de faire de magnifiques hommages soit à son pays, soit à la nation pour laquelle, dans la jeunesse, il avait pris les armes; mais dans ce dernier temps sa libéralité était devenue de la prodigalité du désordre. Il parlait de faire bâtir un palais et d'en faire dorer la toiture. Il annonçait aux premiers venus qu'il leur donnerait de fortes sommes, et en même temps qu'il fournissait ainsi les signes évidents de l'état maladif auquel il est aujourd'hui en proie, il continuait de se livrer au genre de vie et aux excès dont il s'était fait une habitude. Alors le mal fit des progrès, son frère s'alarma, consulta et dans le but généreux de ne rien négliger pour obtenir sa guérison, il prit la détermination de le conduire à Paris. Mais rien au monde ne put le convaincre qu'il était souffrant. «Jamais il n'avait été » malade, disait-il, jamais il ne serait ». On ne put obtenir son consentement au départ qu'à l'aide d'un pieux mensonge. Son frère se plaignit d'être sérieusement atteint dans sa santé et manifesta le désir de consulter les médecins de Paris. M. Zappa n'hésita plus à faire ce grand voyage par tendresse pour lui.

Lorsque les médecins soussignés furent appelés rue de Richelieu à l'hôtel d'Orléans, ils durent se prêter à cette supercherie, paraître examiner le frère du malade et lui donner quelques conseils. Une circonstance sauvait les difficultés de la situation. M. Zappa ne parle que les langues russe et grecque et ne sait pas un mot de français.

Dans cette première exploration les médecins appelés purent constater unanimement les plus tristes dommages et porter le pronostic le plus fâcheux.

Quoique, dans ces conditions où vivait le malade, personne n'eût pu suivre la marche progressive de la maladie, l'état morbide était très-avancé, la mémoire affaiblie, la raison obscurcie, les idées de satisfaction, de domination et de grandeur parvenues à un très-haut degré. Pendant que les médecins qu'il voyait pour la première fois étaient assis dans son salon, il allait et venait, dans l'attitude et avec l'apparence d'un maître de maison qui donne ses ordres. Il les embrassa tous les uns après les autres, puis les

congédia poliment 25 minutes à peine après leur arrivée. Heureusement il n'avait pas fallu davantage pour porter le diagnostic du mal et pour indiquer la voie qu'il fallait suivre.

Le malade ne se rendait plus compte de sa situation «de la gravité du voyage qu'il avait fait, de l'importance des intérêts qu'il avait laissés». Il allait, disait-il, avoir une audience de l'Empereur avec lequel il avait à s'entendre». — Quoique Mr Zappa ne parle pas le français et que cette circonstance rende plus difficile l'exploration de la netteté de la parole, on crut remarquer un peu d'embarras à la langue.

Mais sans qu'on eût besoin d'en tenir compte, la démence était déjà caractérisée. L'examen, quelque court qu'il eût été, par la volonté du malade, avait suffi pour faire prédire la prochaine période d'agitation, de malpropreté, et pour faire conseiller comme urgente la séquestration dans un asile de traitement.

M. Zappa fut immédiatement conduit dans la Maison Reboul-Richebraque. On n'éprouva aucune difficulté de sa part en lui disant que le lieu où on le plaçait avait été choisi par l'Empereur pour être sa résidence provisoire. Il y fut visité par les mêmes médecins (25 7bre) huit jour après le premier examen.

Leur prédiction ne s'était que trop réalisée. Le malade était déjà pris du besoin de déchirer. Il avait deux fois mis en pièces le draps de son lit, il avait une fois mouillé sa couche. Du reste, à cette visite, il se montra peu accessible. Il s'était couché sur son lit et s'y tenait la tête caché sur la couverture. On provoquait sa mauvaise humeur et même quelques injures de sa part en cherchant à le découvrir. Il ne s'était pas aperçu, pendant ces huit jours de séquestration, qu'il ne voyait plus son frère. Il ne l'avait pas demandé.

Le mardi 29 7bre quatre jours après la seconde visite, le malade est joyeux et fait très-bon accueil aux médecins. Il les embrasse tous en leur disant qu'il donne à chacun deux mille ducats. Il s'étonne de n'avoir pas encore été appelé chez l'Empereur avec lequel il doit traiter des affaires de la plus haute importance. Il a mouillé son lit. Sali ses vêtements de la manière la plus fâcheuse et encore déchiré ses draps, il ne parle pas du tout de son frère qu'il a toujours tendrement chéri.

Cette affection si grave, si implacable, si meurtrière qui n'a paru obscure et lente à son début que parce qu'elle n'a pas été observée de près, a fait de bien rapides progrès dans ces derniers jours. Les signes confirmatifs ne se sont pas fait attendre et ont éclaté de la manière la plus décisive.

Il n'est plus permis d'avoir le moindre doute ni sur le diagnostic ni sur le pronostic de la maladie de Mr Zappa.

Il est atteint de démence et paralysie générale. Cette maladie prend depuis quelque temps chez lui la *forme* et la *marche galopantes.*

Elle doit dès à présent, imposer de la manière la plus expresse des mesures conservatoires pour l'administration de la fortune de la famille.

M. Zappa, en sa situation, est absolument incapable de toute gestion. Les malades en paralysie générale sont les administrateurs les plus dangereux. Si l'on ne prend à temps les mesures légales commandées par la position, si on ne les fait promptement interdire, ils ruinent leur famille par des dons excessifs ou par des acquisitions et des ventes déraisonnables.

M. Zappa en démence est irresponsable et dans le cas légitime et pressant d'interdiction. Mais non seulement il faut sauvegarder l'avenir, il faut faire plus et vérifier le passé. S'il avait, dans ces derniers temps quelque acte non consommé et encore réparable, il faudrait s'employer à y porter remède. On se rappelle que dès le mois de Mars il s'était déjà fait en lui un changement notable. Dès cette époque il n'avait plus de mémoire. Sa maladie et son incapacité remontent au moins à cette date. Dès ce moment il devait être irresponsable. Les liberalités qu'il aurait faites depuis, les engagements qu'il aurait pris, il les eût faites ou les eût pris à l'insu de lui même, à l'insu de M. Zappa bien portant, de M. Zappa en possession de sa raison, de M. Zappa capable d'administrer, de gérer ses biens et d'en disposer.

Tout acte fait par lui depuis son état maladif est illégitime et devrait être frappé de nullité.

La famille ne peut conserver d'incertitude sur la gravité de la maladie. Il n'y a pas de guérison à espérer. On voit quelquefois des rémissions, c'est-à-dire un temps d'arrêt, des intervalles ou un ralentissement dans la marche du mal, mais dans le cas parti-

culier, quoique une remission ne soit pas absolument impossible encore, elle est peu probable. Si le début de cette paralysie générale est passé inaperçu, sa marche actuelle est d'une effrayante rapidité. Ce n'est plus seulement la raison du malade qui est atteinte, son existence est sérieusement menacée. Le pronostic à porter est des plus tristes. Il est fort possible que M. Zappa n'ait plus que peu de temps à vivre et il est du devoir des médecins soussignés de déclarer que dans l'état d'affaiblissement où il est déjà, le moyen de prolonger son existence serait de lui éviter la fatigue d'un long voyage. Et d'ailleurs, une fois de retour chez lui, comment y instituer toutes les conditions du traitement, comment y prendre toutes les mesures de sécurité pour lui et pour les autres? Dans un lieu où il a toujours exercé une autorité absolue, comment réprimer son agit tion sans le faire beaucoup souffrir?

Cela doit être l'objet de sérieuses réflexions de la part de la famille.

Si toutefois, par esprit de nationalité et pour éviter la sépulture en terre étrangère, on prend la résolution de ramener Mr Zappa chez lui, il faut que ce voyage soit fait avec de grands ménagements, à petites journées et de manière à ménager les forces du malade.

Le traitement doit être presque tout hygiénique. L'alimentation sera celle de la santé. Il faut qu'elle soit fortifiante sans être excitante et que les repas soient suffisamment et exactement exposés. On évitera l'usage des liqueurs spiritueuses et l'abus du café.

L'exercice sera journalier et modéré. Les bains tièdes sont favorables et tout les soins de propreté nécessaires.

On surveillera attentivement l'exactitude des évacuations intestinales et on combattra la constipation par des lavements et quelquefois par de légers purgatifs.

S'il survient de l'agitation et de la violence, on peut être obligé de recourir à l'emploi du gilet de force. On devra prendre ses précautions et en emporter au moins deux.

Il peut arriver des congestions, des attaques apoplictiformes ou épiliptiformes auxquelles le médecin traitant opposera les purgatifs, les révulsifs et, selon

l'état du pouls quelques sang-sues. Il pourra être indiqué de recourir soit aux préparations de quinquina pour fortifier, soit aux calmants nocturnes pour procurer du sommeil.

Dans les derniers périodes de la paralysie générale les malades avalent difficilement et sont quelquefois menacés de suffocation.

Il demandent alors une grande surveillance pendant le repas. Il faut leur venir en aide, avoir l'œil sur le quantité d'aliments introduite dans la bouche, quelque fois faire hacher leur viande; d'autres fois retirer le bol alimentaire sur le point de les suffoquer.

La déglutition peut devenir impossible et il est indispensable alors de les nourrir par l'introduction des aliments liquides dans l'estomac, à l'aide de la soude œsaphagienne.

La vessie peut se paralyser et il faut pratiquer le cathéterisme.

La surveillance dont ces malades doivent être l'objet dans les derniers temps ne saurait être trop éveillée. Ils tombent et ont besoin d'être soutenus. Ils se brûlent si on les laisse près du feu. Il est indispensable qu'une intelligence saine veille sans relâcher sur chacun de leurs actes.

L'homme tombé en paralysie générale ne peut prolonger la portion d'existence qui lui reste qu'avec beaucoup d'aide de la part de ceux qui jouissent de toute leurs facultés.

Paris, le 5 Octobre 1863.

Calmeil

Vu pour la légalisation de la signature de M. le Docteur Calmeil, apposée ci-dessus

A. I. Maurice, le 6 Octobre 1863.

Le Maire par interim

(LS) Trelat Dutran

Vu par nous Maire du XIII arrond. (Gobelins) pour la légalisation de la signature de M. Trelat, apposée ci-dessus.

Paris, le 6 Octobre 1863.

Le Maire

Lebel

Dʳ Zambaco
19 rue de Marignan

Vu à la Mairie du II arrond. de Paris pour légalisation de la signature de Mʳ le Docteur Zambaco, apposée ci-dessus.

Fait à Paris, le 19 Octobre 1863.

Ozennam

Ambroise Tardieu.

Vu par nous Maire du premier arrondissement de Paris, pour légalisation de la signature de Mʳ le Dʳ Ambroise Tardieu apposée ci-dessus.

Paris, le 16 Octobre 1863.

A. Vesserau

Rota

Vu par nous Maire du douzième arrond. de Paris, pour la légalisation de la signature du Dʳ Rota apposée ci-dessus.

Paris, le 20 Octobre 1863.

(Signé) . . . . . .

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρ. 21. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1864.

Εὐγνωμονῶν ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ὑμ. Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ μοὶ ἐκφράσῃ εὐαρέσκειαν, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6,862 (π. ε.) διαταγῆς της, σπεύδω συμμορφούμενος πρὸς τὰς δι' αὐτῆς διδομένας μοι ὁδηγίας, ν' ἀναφέρω εὐσεβάστως ὅτι ἡ πάσχουσα ὑγεία τοῦ ἀτυχοῦς Ζάππα βαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπὶ τὰ χείρω· ὅτι ἐν τῇ παραφροσύνῃ του οὐδὲν ἄλλο μέλημα ἔχει ἢ τὴν ἐκ Παρισίων (ὅπου καὶ μέχρι σήμερον νομίζει ὅτι εὑρίσκεται) εἰς τὰ ἐν τῇ ἐξοχῇ τοῦ Βουκουρεστίου μέγαρα αὐτοῦ ἐπάνοδόν του, καὶ ὅτι οἱ συγγενεῖς του, ἐπιθυμοῦντες νὰ χορηγήσωσι πρὸς τὸν πάσχοντα ὅ,τι ἠδύνατο νὰ δοθῇ πρὸς τὸν κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς του φερόμενον εἰς τὴν λαιμητόμον κατάδικον ἀπεφάσισαν νὰ ἐνδώσωσιν εἰς τὴν θέλησίν του καὶ τὸν ἐπαναφέρωσιν ἐν τῷ τερπνοτάτῳ κτήματι αὐτοῦ, Βροσθενίῳ καλουμένῳ, ἔνθα δυστυχῶς τῷ ἀνεφάνη ἡ πρώτη προσβολὴ τῆς καταμαστιζούσης αὐτὸν σήμερον ὀδυνηρᾶς νόσου, καὶ ὅπου, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, δὲν θέλει βραδύνει νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ὁ θάνατος, διότι ἡ ἀνάμνησις τῶν γεγονότων ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐν τῷ αὐτῷ μάλιστα οἴκῳ, ὅπου ἐπῆλθεν αὐτῷ ἡ πρώτη προσβολή, ἡ ἀνάμνησις, λέγω, ἐκείνη θέλει ἔχει ἐπιβλαβεστάτην ἐπιρροὴν εἰς τὴν ὑγείαν του, ἢ μᾶλλον θέλει ταχέως τὸν ἀπαλλάξει τῆς λυπηρᾶς καταστάσεως εἰς ἣν εὑρίσκεται, τοῦθ' ὅπερ καὶ οἱ πλησιέστεροι αὐτοῦ συγγενεῖς ἐπιθυμοῦσι, καὶ πᾶς τις πρέπει νὰ εὔχηται.

Ἡ Ἡγεμονικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἐπέφερεν ἀντίπραξιν εἰς τὰς ἐνεργείας μου, οὐδὲ προτίθεται, καθὰ πληροφοροῦμαι, νὰ ἐνεργήσῃ τι κατόπιν τῆς Ἰατρικῆς ἐκθέσεως τῶν ἐν Παρισίοις ἐπιστημόνων ἰατρῶν, βεβαιούντων ὅτι ἡ νόσος ἐπῆλθε κατὰ μῆνα Μάρτιον, πολὺ τουτέστι προγενεστέρως τῆς ἐποχῆς καθ' ἥν, ὡς κοινῶς ὁμολογεῖται, ὁ ἐνταῦθα ἀνώτατος ἄρχων τοῦ τόπου προσεκάλεσε τὸν ἀτυχῆ Ζάππαν καὶ ἔλαβεν ὑπ' αὐτοῦ ἀπεριόριστον ἔγγραφον πληρεξουσιότητα νὰ διαθέσῃ μετὰ τὸν θάνατόν του κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν τὴν ὅλην περιουσίαν τοῦ πάσχοντος. Ὅτι δὲ σήμερον οὐδεμίαν ἔχει πρόθεσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἡ Α.Υ.

τὴν κατὰ τὰς στιγμὰς τῆς παραφροσύνης τοῦ Ζάππα
ληφθεῖσαν ἔγγραφον ἐντολήν, ἀποδεικνύει τὸ γεγονὸς, ὅτι
ἔν τινι ἡγεμονικῷ δείπνῳ ἐν ᾧ παρεκάθηντο πολλοὶ τῶν
ἐν τέλει, ἡ Α. Υ. εἶπε δημοσίᾳ ὅτι οὐδεμίαν ἄλλην ἀπαί-
τησιν ἐκ τῆς περιουσίας Ζάππα δύναται νὰ ἔχῃ ἢ ἐκείνην
μόνον τοῦ νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ποσὸν τῶν 16,500 αὐστρ.
φλωρίων, ἅτινα τῷ ὑπεσχέθη, διὰ τὴν ἀγορὰν μιᾶς κανονο-
στοιχίας, καὶ ὅτι, καί τοι μὴ ὑπαρχούσης ἐγγράφου ὑπο-
σχέσεως τοῦ Ζάππα, ἡ ἡγεμονικὴ μολαταῦτα βεβαίωσίς
του (προσέθεσεν ἡ Α. Υ.) ἀναπληροῖ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ἐγ-
γράφου.

Εἰς ταῦτα πάντα, ἅτινα ἐπιτηδείως προσπαθῶ νὰ μαν-
θάνω, οὐδεμίαν πώποτε ἐπέφερα ἀντίρρησιν. καὶ γενικῶς
μάλιστα ἐξεφράσθην ὅτι, ἂν νομίμως ἀποδειχθῇ ὡς λα-
βοῦσα ποτὲ χώραν τοιαύτη ὑπόσχεσις, οἱ νόμιμοι ἢ οἱ ἐκ
διαθήκης κληρονόμοι θέλουσι προθυμοποιηθῇ, πέπεισμαι,
εἰς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσίν της.

Ὅπως ποτ' ἂν ᾖ, ἐλάχιστον δύναται νὰ μὲ πτοήσῃ
σήμερον, ὅτε ἐνεργηθείσης τακτικῆς ἀπογραφῆς τῆς περι-
ουσίας τοῦ πάσχοντος, ἐξησφαλίσθη πληρέστατα ἡ διαθήκη
αὐτοῦ, ἥτις ἤθελεν ἀφεύκτως ἐξαφανισθῇ ἂν ἡ Προξενικὴ ἀρχὴ
δὲν ἤθελε προβῇ ἐγκαίρως εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενο-
βλαβοῦς καὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας
αὐτοῦ.

Περὶ τῆς ἐν ἔτει 1858 συνταχθείσης διαθήκης ἔσπευσα
νὰ ἐρευνήσω καὶ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἀπογραφῆς καὶ
ἀκολούθως ὅλους τοὺς συγγενεῖς καὶ συνοίκους τοῦ πά-
σχοντος, ἰδίᾳ δὲ τὸν παρ' αὐτῷ ἀγαπητὸν ἐξάδελφον
Κωνστ. Ζάππαν, ὅστις μ' ἐβεβαίωσε μετὰ τῶν λοιπῶν ὅτι,
ἐπειδὴ τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας τοῦ πάσχοντος ηὔξανε
κατ' ἔτος, καθὸ μὴ δαπανωμένου οὐδὲ τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ
τῶν ἐτησίων προσόδων, ἀνενέου οὗτος ἀπὸ καιροῦ εἰς
καιρὸν τὴν διαθήκην του, εἰς ἣν συμπεριελάμβανε τὰ νέα
κέρδη τοῦ μεσολαβοῦντος χρονικοῦ διαστήματος ἀπὸ τῆς
συντάξεως τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης νεωτέρας διαθήκης.
Οὕτω δὲ καὶ τὴν ἐν ἔτει 1858 συνταχθεῖσαν ἀντικατέ-
στησε διὰ τῆς εὑρεθείσης, ἥτις, κατὰ μεγίστην πιθανότητα,
ἢ μᾶλλον βεβαιότητα, ἐστὶ μεταγενεστέρα, καὶ ἀκριβῶς
τῆς ἐποχῆς τῆς φαινομένης ἐν τῷ ἐξωτερικῷ περιβλήματι,
διότι ἐφ' ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν σπουδαίων ἐγγράφων του
παρετήρησα ὅτι ἦν ἐπιγεγραμμένον ἰδιοχείρως ὑπὸ τοῦ

Εὐαγγέλη Ζάππα τό τε περιεχόμενον ἑνὸς ἑκάστου καὶ ἡ
χρονολογία αὐτοῦ. Ἡ χρονολογία δ' αὕτη ἐφ' ὅλων ἀνε-
ξαιρέτως τῶν ἐγγράφων τούτων ἦν ἡ αὐτὴ μὲ ἐκείνην τὴν
ἐν τῷ σώματι τοῦ ἐγγράφου ὑπάρχουσαν, καὶ ἑπομένως δι-
καιοῦμαι νὰ πιστεύσω μετὰ πεποιθήσεως ὅτι δὲν ἐφήρμοσεν
εἰς τὴν προκειμένην διαθήκην ἐξαιρετικὴν ἀρχήν.

Κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐκτεθέντα, ἐδικαιούμην νὰ ζητήσω
ἴσως καὶ νεωτέραν διαθήκην, συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ
Ζάππα πρὸ τῆς παραφροσύνης του, ἀλλ' ἐνῷ εἶχον ὑπ' ὄψιν
ὅτι συνάμα μὲ τὴν σύνταξιν τῆς νέας, ἐξηφάνιζε τὴν πα-
λαιοτέραν, καὶ ἑπομένως δὲν ἠδύνατο νὰ ὑπάρχῃ ἡ ἐξασφα-
λισθεῖσα, ἐπληροφορήθην μετὰ θετικότητος ὅτι τὸ περισ-
σεῦσαν κέρδος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, ἤτοι ἀπὸ τῆς συν-
τάξεως τῆς ἐν λόγῳ διαθήκης καὶ μικρὸν πρὸ τῆς παρα-
φροσύνης του κατέβαλεν εἰς ἀγορὰν κτήματος ἀξίας 31,000
αὐστρ. φλωρίων ὅπερ ἐδώρησε τῷ λίαν ἀγαπητῷ, ὡς προ-
ανέφερα, ἐξαδέλφῳ του Κωνστ. Ζάππα, χάριν τῶν πολυε-
τῶν καὶ εἰλικρινῶν ὑπηρεσιῶν του, ἢ μᾶλλον ἠγόρασεν
αὐτὸ τοῦτο τὸ κτῆμα ἐπ' ὀνόματι τοῦ διαληφθέντος Κωνστ.
Ζάππα, ἑπομένως ἀφοῦ εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῆς περιουσίας
του δὲν εἶχε νὰ προσθέσῃ ἄλλην, ἐθεώρησε καὶ περιττὸν νὰ
ἀνανεώσῃ τὴν διαθήκην τοῦ 1860, ἥτις, καθὰ ἐμπιστευτι-
κῶς μὲ διεβεβαιοῖ ὁ ἔχων γνῶσιν αὐτῆς ἐξάδελφος τοῦ δια-
θέτου, δὲν ἐμπεριέχει διατάξεις ἢ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὲρ κοι-
νωφελῶν καὶ φιλανθρωπικῶν τῆς Ἑλλάδος καταστημάτων,
καὶ ὑπὲρ τῆς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ πατρίδος.

Τὸ βραχὺ τέρμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀτυχοῦς Ζάππα θέλει
φέρει εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν. Τὸ ἐπ' ἐμοὶ δὲ δὲν θέλω λείψει,
κατὰ καθῆκον, νὰ καταβάλω πᾶσαν προσοχὴν καὶ πᾶσαν
προσπάθειαν διὰ τὴν ἐξασφάλισιν παντὸς ὑπὲρ Ἑλλάδος
συμφέροντος, εἴτε συνεπείᾳ τῆς διαθήκης ταύτης, εἴτε συνε-
πείᾳ τῶν ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀτυχὴς Ζάππας ἔδω-
κεν εἰς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν πρὸς ἵδρυσιν τῶν Ὀλυμ-
πίων καὶ τὰς ὁποίας δὲν ἐτήρησεν καθ ὁλοκληρίαν μέχρι
τοῦδε, καθὰ εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω μετὰ πάσης ἀκρι-
βείας καὶ λεπτομερείας.

Διατελῶ μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθ. Γραμματεὺς
Γ. Βενιζέλος

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 540. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 4 Ἀπριλίου 1864.

Καίτοι τὸ περὶ ἐθνικότητος τοῦ ἀτυχοῦς φιλοπάτριδος Εὐαγγέλη Ζάππα ἐκκρεμὲς μετὰ τῆς Ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως ζήτημα ἐδικαιούμην νὰ θεωρῶ ὁριστικῶς λελυμένον καὶ ἀποφασισμένον, ἀφοῦ, ἑπτὰ ἔκτοτε παρελθόντων μηνῶν, οὐδεμίαν τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον ἐπήνεγκεν ἀντίρρησιν εἰς τὴν πρὸς αὐτὸ ὑπ᾽ ἀριθ. 1150 διακοίνωσίν μου, ἧς ἀντίγραφον διεβίβασα ἐν καιρῷ πὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 1225 ἀπὸ 7 Σεπτεμβρίου π. ε. ἀναφορᾶς μου, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ὁριστικῶς ἐγνωστοποίουν ὅτι τὸ Γεν. Προξενεῖον ἐθεώρησε, θεωρεῖ, καὶ θέλει θεωρεῖ πάντοτε τὸν κ. Ζάππαν ὡς ὑπήκοον Ἕλληνα, μολαταῦτα ἐπωφεληθεὶς ἐκ τῆς ἐπεμβάσεως τῶν ἐνταῦθα Γενικῶν Προξένων τῶν εὐρωπαϊκῶν φίλων τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐγγυητριῶν τῶν Ἡγεμονιῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς δολοφονίας τοῦ Ἕλληνος Βέρου, περὶ ἧς γνωρίζει ἤδη τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, ἐνόμισα πρόσφορον ὅπως δώσω νέαν ὤθησιν εἰς τὸ προμνησθὲν ζήτημα τῆς ἐθνικότητος Ζάππα, καὶ προσκαλέσω μὲν νέαν πάλην, κατορθώσω δὲ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς καὶ διὰ πάντα τὸ πολυθρύλλητον τοῦτο καὶ σπουδαῖον ζήτημα, ὢν ἐκ προοιμίων βέβαιος ὅτι ἐν πάσῃ ἐναντίᾳ περιπτώσει ἤθελον τύχει τῆς αὐτῆς συνδρομῆς τῶν προμνησθέντων ἓξ Γεν. Προξένων.

Καὶ δὴ τὴν 26 Μαρτίου ε. ε. ἀπηύθυνα διακοίνωσιν ὑπ᾽ ἀριθ. 463 πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐνταῦθα Ὑπουργεῖον, δι᾽ ἧς παρεκάλουν αὐτὸ νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὁμοιάριθμον διακήρυξιν τοῦ Γεν. Προξενείου γνωστοποιοῦσαν ὅτι τῇ αἰτήσει τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν τοῦ φρενοβλαβοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα ταγματάρχου καὶ ὑπηκόου Ἕλληνος, τὸ Προξενικὸν δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ᾽ ἀριθ. 155 τελεσιδίκου ἀποφάσεώς του, προέβη εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ φρενοβλαβοῦς, διώρισε κηδεμόνα αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του κτλ.

Ἐνῷ δ᾽ ἔπεμψα τὴν ἀνωτέρω διακοίνωσιν, ἐμμέσως ὑπέδειξα πρὸς τὸν ἁρμόδιον Ὑπουργὸν ὅτι ἤμην ἕτοιμος ν᾽ ἀναδεχθῶ τὸν ἀγῶνα καὶ μετ᾽ ἐμοῦ πάντες οἱ Γεν. Πρόξενοι

τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Ἡγεμ. Κυβέρνησις ἤθελε διαφιλονεικήσει τὴν ἑλληνικὴν ἐθνικότητα τοῦ Ζάππα.

Ἡ νέα αὕτη ἐκ μέρους τοῦ Γεν. Προξενείου πρόκλησις ἔφερεν εὐτυχῶς καρποφόρον ἀποτέλεσμα, διότι ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις ἐνέδωκε καθ' ὁλοκληρίαν εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ Γεν. Προξενείου, καὶ ἔσπευσε νὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 74 τῆς 31 Μαρτίου ἐ. ἔ. φύλλῳ τῆς ἐπισήμου Ἐφημερίδος «Moniteur» τὴν ὡς ἀνωτέρω διακήρυξιν ἀπαράλλακτον, ἀναγνωρίσασα οὕτω καὶ ἐπισήμως ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι Ἕλλην καὶ ταγματάρχης τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ὅτι ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος ὑπὸ τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ δικαστηρίου, καὶ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ κατέστη σήμερον τελεσίδικος.

Ταῦτα μὲν ὡς πρὸς τὴν ὁριστικὴν καὶ αἰσίαν λύσιν τοῦ περὶ τῆς ἑλληνικῆς ἐθνικότητος ζητήματος τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα. Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὴν πάσχουσαν ὑγείαν αὐτοῦ, μετὰ λύπης ἀναφέρω ὅτι αὕτη προβαίνει ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἐπὶ τὰ χείρω, καὶ ὅτι, καθὰ βεβαιοῦσιν οἱ ἐπισκεπτόμενοι αὐτὸν ἰατροί, δὲν θέλει βραδύνει τὸ τέρμα τῆς ζωῆς τοῦ ἀτυχοῦς τούτου ὁμογενοῦς.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Διευθύνων Γραμματεὺς
Γ. Π. Βενιζέλος.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 289. Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 20 Φεβρουαρίου 1865.

Ἡ ἐγχώριος Κυβέρνησις προέβη ἐσχάτως ἄνευ οὐδεμιᾶς προηγουμένης κοινοποιήσεως εἰς τὸ Γεν. Προξενεῖον, εἰς μέτρα παράτολμα ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβοῦς Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐφ' ἧς εἶχεν ἤδη ἐπιθέσει σφραγίδας, καὶ καθ' ἃ ἐπληροφορήθην, διατάξει ἀπογραφὰς καὶ διορίσει διαχειριστὰς αὐτῆς θεωρουμένης ὡς ἀνηκούσης εἰς ὑπήκοον Βλάχον.

Ἔκαμον ἀμέσως τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις τῇ Ἡγεμονικῇ Κυβερνήσει, ἀφ' οὗ προηγουμένως ἔλαβον προσωπικὴν ἐξήγησιν μετὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ἡ περιουσία σήμερον ἐπανῆλθεν εἰς ἣν εὑρίσκετο κατάστασιν πρὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν σφαγίδων, καὶ ἀνεγνωρίσθη ἔτι μᾶλλον ἐπὶ ἑδραιοτέρων βάσεων καὶ τελεσιδίκως ὡς ἑλληνική, καὶ ἑπομένως εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν δικαιοδοσίαν τῶν ἑλλ. ἀρχῶν τοῦ λοιποῦ ὑπαγομένη.

Ταῦτα ἔκρινα χρέος μου νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν, Κύριε Ὑπουργέ, ἐπιφυλαττόμενος μὲ τὸ προσεχὲς ταχυδρομεῖον νὰ ὑποβάλω Ὑμῖν λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῶν ἐσχάτως συμβάντων ἐπὶ τῆς προκειμένης σοβαρᾶς ὑποθέσεως, μετὰ τῶν σχετικῶν αὐτῇ ἐγγράφων.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀρ. 297. Ἐν Βουκουρεστίῳ, τὴν 22 Φεβρουαρίου 1865.

Συμμορφούμενος πρὸς τὴν ὁποίαν ἔδωκα ὑπόσχεσιν διὰ τη: ὑπ' ἀριθ. 289 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 20 ὁδεύοντος μηνὸς ἀναφορᾶς μου, λαμβάνω τὴν τιμὴν ν' ἀναφέρω τὰ καθέκαστα τῆς προκειμένης σκανδαλωδεστάτης καὶ σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως τῆς ἀφορώσης τὴν περιουσίαν τοῦ φιλοπάτριδος ἀλλ' ἀτυχοῦς ὁμογενοῦς Εὐαγγέλη Ζάππα.

Ἐκ διαφόρων ἐκθέσεων τοῦ Γεν. Προξενείου καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1225 (7 Σεπτεμβρίου 1863) 1645 (16 Νοεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους) 1671 (23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς,) καὶ 540 (2 Ἀπριλίου 1864), τὸ Σ. Ὑπουργεῖον γνωρίζει ἁπάσας τὰς λεπτομερείας τῆς σπουδαιοτάτης ταύτης καὶ σκανδαλωδεστάτης, ὡς προεξετέθη, ὑποθέσεως. Δὲν ἀγνοεῖ ὅτι τῇ αἰτήσει καὶ ὁμοφώνῳ γνωμοδοτήσει τῶν τοῦ πάσχοντος πλησιεστέρων συγγενῶν, ἐν συγγενικῷ συμβουλίῳ συνελθόντων, διετάχθη ἡ δικαστικὴ ἀπαγόρευσις τούτου καὶ διωρίσθη κηδεμὼν αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του ὁ ὑπὸ τοῦ συγγενικου συμβουλίου προταθεὶς καὶ γνωστὸς παρὰ τῇ Σ. Κυβερνήσει ἕνεκα τῶν ὁποίων ἐξεδήλωσε μέχρι τοῦδε πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθημάτων Κωνστ. Ζάππας ἀδελφιδοῦς τοῦ πάσχοντος, καὶ βοηθὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἀναστάσιος Ζάππας· ὅτι ἡ διατάξασα τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τὸν διορισμὸν κηδεμόνος αὐτοῦ καὶ τῆς περιουσίας του ὁριστικὴ τοῦ προξενικοῦ ἐνταῦθα δικαστηρίου ἀπόφασις κατέστη πρὸ πολλοῦ τελεσίδικος, καὶ ὡς τοιαύτη ἀνεγνωρίσθη καὶ ἐγγράφως συνωμολογήθη ὑφ' ὅλων τῶν συγκροτησάντων τὸ συγγενικὸν συμβούλιον πλησιεστέρων συγγενῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ τέλους αὐτὴ ἡ Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις οὐ μόνον τὴν Ἑλληνικὴν ἐθνικότητα τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ καὶ ἁπάσας τὰς ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ἐνεργείας τοῦ Γεν. Προξενείου, διότι τὸ μὲν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον ἔσπευσε νὰ διατάξῃ τὴν διὰ τοῦ ἐπισήμου φύλλου τῆς Κυβερνήσεως «Moniteur» δημοσίευσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 463 καὶ ἀπὸ 26 Μαρτίου π. ε. διακηρύξεως τοῦ Γεν. Προξενείου, τὸ δ' ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, συνεπείᾳ τῆς πρὸς αὐτὸ ὑπ' ἀριθ. 1870 διακοινώσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, παρήγγειλε διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 7270 διαταγῆς του πρὸς τὸ ἐγ-

χώριον δικαστήριον τοῦ Νομοῦ Γιαλομίτζας τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀναγνώρισιν τῶν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐπιτροποκηδεμόνων διορισθέντων, ἀπεκάλει δὲ τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὑπήκοον Ἕλληνα καὶ ταγματάρχην τοῦ Βασιλικοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ κλπ.

Κατόπιν ἐν τοσούτῳ ὅλων τούτων συγγενής τις τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα Λουκᾶς Κώτσου καλούμενος, ὅστις εἶχε μὲν γνωμοδοτήσει μετὰ τῶν ἄλλων συγγενῶν κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ συγγενικοῦ Συμβουλίου, εἶχε δὲ φαίνεται μεταμεληθῇ, διότι ἐπεθύμει νὰ φαίνηται μᾶλλον ἄρχων ἢ ἀρχόμενος, καὶ διότι ἀπέβλεπεν εἰς ὅλως ἀτομικὰ καὶ ἰδιοτελῆ συμφέροντα, καθὰ τὸ Γεν. Προξενεῖον ἔλαβεν ἐν καιρῷ τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσῃ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1096, 1104 καὶ ἀπὸ 26 Ἰουνίου 1364 ἀναφορᾶς του, ἠτήσατο, καθὰ γνωρίζει τὸ Σ. Ὑπουργεῖον, τὴν ἀπὸ τῆς ἐπιτροποκηδεμονείας ἔξωσιν τοῦ νομίμως διορισθέντος κηδεμόνος κ. Κωνστ. Ζάππα. Ἀφοῦ δὲ τὸ Γεν. Προξενεῖον, ἔχον ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5909 ἐπισημειώτου διαταγῆς τοῦ Σ. Ὑπουργείου διαβιβασθεῖσαν ὑπ' ἀριθ. 7827 (11 Αὐγούστου 1864) γνωμοδότησιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης, δὲν ἱκανοποίησε τὴν ἐπιθυμίαν ταύτην τοῦ Λουκᾶ Κώτσου, οὗτος προκαλεῖ πληρεξούσιον ἔγγραφον ἐκ μέρους τῆς μητρός του ἐν Ἰωαννίνοις τῆς Τουρκίας διαμενούσης, μεταβαίνει εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀναφέρεται πρὸς τὰς ἐκεῖσε Ὀθωμανικὰς ἀρχάς, αὗται δὲ συνιστῶσι τὴν αἴτησίν του πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὰς ὑποθέσεις τῶν Ἡγεμονιῶν Κ. Νέγρην, καὶ οὗτος πρὸς τὰς ἐνταῦθα Βλαχικὰς ἀρχὰς, αἵτινες, ἀνεξετάστως προσκαλοῦσιν, ἰδίᾳ δὲ τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον διατάττει κατεπειγόντως, τὴν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου τοῦ νομοῦ Γιαλομίτζας σφράγισιν τῆς ὅλης περιουσίας τοῦ πάσχοντος Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν περαιτέρω.

Ἅμα ὡς τ' ἀνωτέρω γεγονότα μοὶ ἐγνωστοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ κηδεμόνος, ἔσπευσα νὰ διαβιβάσω πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τὴν ἐν ἀντιγράφῳ ὑπ' ἀριθ. 2281 διακοίνωσίν μου, καὶ συγχρόνως ἔλθω εἰς προσωπικὴν συνεννόησιν μετά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ, παραστήσας πρὸς ἀμφοτέρους τὰ δέοντα, καὶ ὑποδείξας αὐτοῖς τὸ ἀναρμόδιον καὶ ἐναντίον τῶν ὑφισταμένων συνθηκῶν ἐπεμβάσεως τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν ἐπὶ περιουσίας ὅλως ἑλληνικῆς, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἡ

Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις διὰ τῶν πράξεών της ἀνεγνώρισεν ὡς τοιαύτην, ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος συνεμερίσθη καθ' ὁλοκληρίαν τὰς παρατηρήσεις μου, καὶ μοὶ ὑπεσχέθη τὴν συνδρομήν του ὡς πρὸς τὴν κατάργησιν τῶν τελευταῖον πλημμελῶς ἐνεργηθέντων, ὁ δὲ δεύτερος μὴ δυνάμενος νὰ εὕρῃ διέξοδον εἰς λαβύρινθον εἰς ὃν ἐξ ἐσφαλμένων, ἴσως, εἰσηγήσεων περιέπεσεν, ἀπέφυγε νὰ μοὶ ὑποσχεθῇ τι καὶ μάλιστα ἐπέμεινε θεωρῶν ὡς νομίμους τὰς ἐνεργείας του.

Τὸ δίκαιον τῆς ὑποθέσεως ἀφ' ἑνός, καὶ ἡ ψῆφος τῶν τὰ τῆς πολιτείας κρείττονα εἰδότων, καὶ αὐτῶν τῶν ἄλλων ὅλων συνυπουργῶν περὶ τῆς εὐνοϊκῆς διαθέσεως τῶν ὁποίων ἤμην ἐκ προοιμίων πεπεισμένος, μ' ἔκαμε νὰ μὴ ἀμφιβάλλω ποσῶς περὶ τῆς τύχης τῆς προκειμένης ὑποθέσεως καὶ νὰ πιστεύω μάλιστα ὅτι ἦτο καὶ εἶναι ὁριστικῶς ὑπὲρ τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν συμφερόντων λελυμένη.

Τὰς κρίσεις καὶ πεποιθήσεις μου ταύτας ἔτι μᾶλλον ἐνίσχυσεν ἡ ἀπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης ἀπομάκρυνσις τοῦ διατάξαντος τὴν σφράγισιν τῆς περιουσίας Ζάππα Ὑπουργοῦ Κρετζουλέσκου καὶ ἡ ἀντικατάσκασις αὐτοῦ προσωρινῶς μὲν ὑπὸ τοῦ Κυρ. Μπεντζέσκου, ὁριστικῶς δὲ ὑπὸ τοῦ Κ. Βερνέσκου, ἀνδρὸς νομομαθοῦς καὶ εἰς ἄκρον ἀνεπιλήπτου χαρακτῆρος.

Τῳόντι, ἅμα ὡς ὁ νέος οὗτος Ὑπουργὸς ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργείου, συνεκάλεσεν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐξέθεσεν αὐτῷ δι' ὑπομνήματος, λίαν ἀμεροληπτου, τὴν ὅλην ὑπόθεσιν, καὶ ἠτήσατο τὰς ψήφους καὶ τῶν λοιπῶν συναδέλφων του, οἵτινες ἐν πλήρει συνεδριάσει ἀπεφήναντο κατὰ τὴν 30ην Ἰανουαρίου ε. ε. ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι Ἕλλην, ἡ περιουσία του Ἑλληνική, καὶ κατὰ συνέπειαν τὸ Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος μόνον ἁρμόδιον νὰ τακτοποιήσῃ καὶ ῥυθμίσῃ αὐτὴν κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους, μὴ δικαιουμένων τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν εἰς τὴν ἐλαχίστην ἐπέμβασιν, καὶ μὴ δυναμένων νὰ παραδεχθῶσιν αἰτήσεις ξένων οἷα ἡ τοῦ Λουκᾶ Κώτσου

Κατὰ συνέπειαν τῆς γνωμοδοτήσεως ταύτης τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ ἐπὶ τῆς Δικκιοσύνης Ὑπουργὸς διέταξε τηλεγραφικῶς τὴν ἀποσφράγισιν τῆς περιουσίας, ἥτις καὶ ἐνηργήθη τὴν 7ην ὁδεύοντος μηνός.

Ἡ τοσοῦτον βεβαία πεποίθησις ἣν εἶχον σχηματίσει, ὡς προεξέθεσα, περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς προκειμένης ὑποθέσεως, μ' ἔκαμε ν' ἀναβάλω πρὸς καιρὸν τὴν πρὸς τὸ Σ.

Ὑπουργεῖον ἔκθεσιν, ἣν ὤφειλον νὰ διαβιβάσω κατὰ καθῆκον, ἀφοῦ μάλιστα ἐπεθύμουν νὰ γνωστοποιήσω συνάμα καὶ τὸ ὁριστικὸν ἀποτέλεσμα ὅπερ σήμερον μόλις εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν ν' ἀναγγείλω, διότι σήμερον ἔλαβον τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπίσημον ὑπ' ἀριθ. 697 γνωστοποίησιν τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, ἧς ἀντίγραφον λαμβάνω τὴν τιμὴν ἐπισυνάψω ᾧδε μετὰ μεταφράσεων τοῦ ἐν αὐτῇ μνημονευομένου referat καὶ τῶν πρακτικῶν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου· ἄλλως δὲν ἔλλειψα καὶ ἅμα ὡς πληροφορηθεὶς τὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν μετάβασιν τοῦ Λουκᾶ Κώτσου νὰ εἰδοποιήσω τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Β. Πρεσβείαν, καὶ ἀκολούθως νὰ καθιστῶ αὐτὴν καὶ μέχρι τοῦδε ἐνήμερον, ὡς θέλει πεισθῇ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβαλλομένης ᾧδε ἀλληλογραφίας ὑπὸ στοιχ. Α.-Μ.

Χαίρομαι δὲ καὶ ὡς δημόσιος λειτουργὸς καὶ ὡς ἕλλην ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς ἡγεμονικῆς Κυβερνήσεως ἢ μᾶλλον ἑνὸς τῶν μελῶν τοῦ τότε Ὑπουργείου παρεξήγησις τοῦ διεθνοῦς δικαίου καὶ ἡ πρὸς ὥραν ἀθέτησις τῶν μεταξὺ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως συνθηκῶν, ἔφερεν εὐτυχῶς καρποφόρα ἀποτελέσματα, διότι σήμερον ὁριστικῶς καὶ τελεσιδίκως ἐπεκυρώθη ὡς προεξέθεσα ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ἑλληνικὴ ἐθνικότης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἄλλως ἦτον ἀπρόσβλητος, καὶ καθιερώθη τὸ δικαίωμα τῆς Προξενικῆς Ἑλλ. ἀρχῆς τοῦ νὰ ρυθμίσῃ καὶ τακτοποιήσῃ κατὰ τοὺς Ἑλληνικοὺς νόμους τὴν προκειμένην περιουσίαν.

Ἐν τοσούτῳ ὁ ἀθλητὴς τοῦ δράματος Λουκᾶς Κώτσου καὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὁριστικὴν ἀπόφασιν δὲν παύει ὁτὲ μὲν φέρων τὴν προσωπίδα τοῦ πληρεξουσίου τῆς μητρός του ὀθωμανῆς ὑπηκόου ν' ἀναφέφέρηται ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστικῶν καὶ ἄλλων ἀρχῶν καὶ ζητῇ τὴν κατάργησιν τῶν ὑπὸ τοῦ Γεν. Προξενείου ἐνεργηθέντων, νὰ ὑπόσχηται δὲ καὶ ἐπισήμως εἰς τὴν Ἡγεμονικὴν Κυβέρνησιν τὴν προσφορὰν μιᾶς ὁλοκλήρου κανονοστοιχίας ἐν περιπτώσει καὶ ἅμα ὡς ἤθελεν οὗτος διορισθῇ ἐπιτροποκηδεμών, ὡς θέλει πεισθῇ τὸ Σ. Ὑπουργεῖον ἐκ τῆς ἐν ἀντιγράφῳ ὑποβαλλομένης ὧδε ἀναφορᾶς του, ὁτὲ δὲ ὡς Λουκᾶς Κώτσου καὶ ὡς ὑπήκοος ἕλλην ν' ἀναφέρηται ἐνώπιον τοῦ Γεν. Προξενείου, νὰ προσβάλλῃ τὰς προηγουμένας ἐνεργείας αὐτοῦ τὰς ὁποίας ἐν τοσούτῳ αὐ-

τὸς οὗτος ἀνεγνώρισε διὰ τῆς ὑπογραφῆς του, καὶ ἐπὶ τέλους νὰ ζητῇ οὗτος τὴν κηδεμονείαν.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Λουκᾶς οὗτος Κώτσου ἐδείχθη προδότης τῶν Ἑλλ. συμφερόντων καὶ κατέδωκεν αὐτὰ εἴς τε τὰς ὀθωμανικὰς καὶ τὰς βλαχικὰς ἀρχάς, διότι ἐνώπιον αὐτῶν ἠθέλησε ν' ἀποδείξῃ τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ὀθωμανόν, καὶ ὡς ἀφιχθέντα ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις μὲ διαβατήριον ὀθωμανικὸν (τεσκερὲ), ὅτι οὐδεμίαν ἔχει περιουσίαν δυναμένην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν διαχειρισθησομένην περιουσίαν, ὅτι ἡ δικαστικὴ ἀπόφασις κατέστη πρὸ πολλοῦ τελεσίδικος, καὶ ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αὕτη ἠδύνατο νὰ μεταρρυθμισθῇ, συγκαλουμένου ἐκ νέου συγγενικοῦ συμβουλίου, ἤθελον προσκρούσει σπουδαίως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ συμφέροντα, διότι ἅμα ὡς διοριζομένου τοῦ Λουκᾶ τούτου κηδεμόνος, ἡ μὲν Ἡγεμονικὴ Κυβέρνησις, ἤθελε τότε ζητήσει τὴν πραγματοποίησιν τῆς ὑποσχέσεως περὶ προσφορᾶς μιᾶς κανονοστοιχίας, ἢ μᾶλλον ἤθελεν ἐπιμείνει καὶ λάβει τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς ἐκ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ὁ δὲ Λουκᾶς Κώτσου οὗτος ἤθελε προσπαθήσει, ὅπως καὶ μέχρι τοῦδε προσεπάθησε, καὶ διαφόρους συνδυασμοὺς ἔκαμε νὰ ἐξαφανίσῃ τὴν διαθήκην, ἔχων, λέγω, ταῦτα πάντα ὑπ' ὄψιν, ἀπέφυγα νὰ παραδεχθῶ ἐπὶ τοῦ παρόντος οὐδεμίαν αἴτησιν τοῦ Κώτσου, ὡς καὶ ἐκείνην τοῦ νὰ χορηγήσω διάφορα ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα, ὧν χρῆσιν μόνον ἤθελε κάμει διὰ σκοποὺς καταχθονίους καὶ κατὰ συνέπειαν μηδὲ νὰ ἐγγίξω τι ἐπὶ τῶν ἐνεργηθέντων· ἀφῆκα δὲ τὰ πράγματα νὰ διατρέξωσι τὴν ὁποίαν τὸ Γεν. Προξενεῖον ἀπ' ἀρχῆς ἐχάραξεν ὁδὸν καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἀσφαλεστέρα πάσης ἄλλης, κατὰ τὴν κρίσιν μου, διότι ὁ ὑπάρχων κηδεμὼν καὶ ὑπόληψιν καὶ περιουσίαν κέκτηται, καὶ ὑπὸ φιλοπατρίας παντὸς ἐπαίνου ἀξίας διαφλέγεται.

Ὑποβάλλων δὲ μετὰ σεβασμοῦ πάντα τὰ ἐκτεθέντα ὡς καὶ ἀντίγραφα τῶν τριῶν διοικητικῶν ἀναφορῶν τοῦ διαληφθέντος Κώτσου, τολμῶ νὰ παρακαλέσω τὸ Σεβ. Ὑπουργεῖον ἵνα εὐαρεστηθῇ νὰ μοὶ δώσῃ τὴν γνώμην του, καὶ μ' ἐφοδιάσῃ ἐν γένει μ' ὅσας ἤθελε κρίνει λυσιτελεστέρας ἐπὶ τοῦ προκειμένου ὁδηγίας.

Ὑποσημειοῦμαι μὲ σέβας βαθύτατον.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Στ. Γκιώνης

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE A BUCAREST

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

Nº 2281. Bucarest, le 28 Décembre 1864.

J'ai l'honneur de Vous transmettre ci-joint copie en traduction d'une pétition soumise à ce Consulat Général par M. Constantin Zappa, curateur des biens de M. Evanghéli Zappa.

C'est avec la plus grande surprise que je viens, M. le Ministre, m'informer par la susdite pétition des procédés des autorités judiciaires à Yalomitza, sur la fortune d'un sujet Hellène.

Aussi tout en recommandant à Votre équité bien connue ce que réclame à très juste titre M. Constantin Zappa, je m'empresse de Vous prier, M. le Ministre, de vouloir bien intercéder instamment auprès de l'honorable Ministère de la Justice, afin que des ordres soient donnés au plus tôt et si c'est possible par la voie télégraphique, aux autorités judiciaires à Yalomitza, de lever les scellés apposés dans la maison de M. Evanghéli Zappa, sujet Hellène et officier supérieur de l'armée grecque, dont la fortune, reconnue déjà par l'honorable Gouvernement Princier, étant sous la protection exclusive des autorités Helléniques ne peut légalement être atteinte que par le canal de ce Consulat Général, qui s'empressera de son côté, soyez-en persuadé, de satisfaire à toute réclamation légale d'un sujet étranger soumise directement ou par la voie de l'autorité dont il relève.

En Vous réitérant mes prières sur l'affaire que j'ai l'honneur de Vous recommander, je profite de l'occasion pour Vous exprimer M. le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

St. Ghionis.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES
DES PRINCIPAUTÉS UNIES
AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 6747 Bucarest, le 31 Décembre 1864.

En vous accusant réception de la note que Vous avez bien voulu m'adresser le 28 Décembre sous N° 2281, relativement aux mesures prises par l'autorité de Yalomitza à l'égard de l'avoir de M. Evanghéli Zappa, j'ai l'honneur de porter à Votre connaissance que le Ministère de la justice, auquel j'en ai aussitôt fait part, vient d'avoir recours à ma médiation pour Vous prier de vouloir bien envoyer incessament sur les lieux un délégué Consulaire chargé d'assister conjointement avec nos autorités à la formation de l'inventaire de l'avoir dont il est plus haut parlé.

Veuillez agréer etc.

Pour le Ministre
E. V. Saan.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

N° 9 Bucarest, le 2/14 Janvier 1865.

J'ai l'honneur de répondre à la note que vous avez bien voulu m'adresser le 31 Décembre passé sous N° 6747 et par laquelle vous m'avez communiqué la demande de l'honorable Ministère de la Justice tendant à l'envoi d'un délégué consulaire pour assister à un nouvel inventaire de l'honorable Tribunal de Yalomitza de la fortune de M. E. Zappa sujet Hellène, et Major de l'armée R[le] Hellénique.

J'aurais peut être le droit, avant d'entrer dans l'exposé circonstancié de cette affaire, de demander les motifs légaux sur lesquels se base l'honor. Tribunal de Yalomitza pour justifier son intervention, mais le curateur de la dite fortune M.Const.Zappa ayant déjà exposé amplement à ce Consulat Général tous les détails de cette affaire, par une requête que j'ai eu l'honneur de vous recommander M. le Ministre, par ma note sous N° 2281, et dont l'honorable Ministère de la Justice ne conteste pas la justesse et l'exactitude, je vous prie de me permettre, en me basant sur des renseigments sûrs que j'ai reçus, de faire les observations suivantes.

Un certain Lucas Cotzou, sujet Hellène muni d'une procuration dénuée de toutes formes légales, délivrée par sa mère demeurant à Jannina en Turquie, a reclamé l'intervention des autorités Ottomanes à Constantinople dans le but d'attaquer les actes et la juridiction de ce Consulat Général touchant l'interdiction de l'aliéné E. Zappa et la nomination d'un curateur de la fortune de ce sujet Hellène, alléguant uniquement que sa mère, soeur de Mr E. Zappa, n'a pas été invité à participer au Conseil de famille établi ici et donner sa voix aux choix du curateur.

Il est incontestable, M. le Ministre, et reconnu même par l'hon. Ministère de la Justice qu'il s'agit de l'interdiction d'un sujet Hellène et de mesures pour garantir l'administration de la fortune, reconnu dis-je par l'honorable Ministère de la Justice, car s'il considérait cette fortune comme n'appartenant point à un sujet Hellène, il n'aurait pas recouru à l'assistance de ce Consulat Général à l'égard des actes que l'honorable Tribunal de Yalomitza a cru devoir effectuer.

En conséquence, puisque il s'agit d'une fortune appartenant à un sujet hellène il s'ensuit naturellement que tous les actes qui la concernent sont du ressort unique des lois Helléniques.

C'est ce qui a eu lieu en effet, depuis plus d'un an et demi, avec la complète approbation du Ministère Hellénique de la Justice, auquel ont été soumis tous les actes effectués à ce sujet.

Aussitôt après avoir reçu le rapport medico judiciaire constatant l'état de l'aliénation mentale de M. E. Zappa, ce Consulat Général n'était tenu que de prendre les mesures légales requises en pareille circonstance par le code Hellénique de procédure civile.

D'après l'article 647 il n'avait d'autre devoir que de demander l'avis d'un conseil de famille; d'après l'article 650, ce conseil ne doit être composé que de 4 à 8 parents tout au plus demeurant à une distance de la résidence de ce Consulat général, qui ne peut excéder 4 schênes (12,000 toises) et si dans cette distance de 4 schênes ne se trouveraient poi t de parents, ceux-ci peuvent être remplacés par des amis de l'interdit. Il est sévèrement défendu par l'article 651 du même code de faire participer au conseil de famille les mineurs et les femmes, excepté les pères et mères et autres ascendants.

Ce Consulat Général s'est donc strictement conformé aux prescriptions de ce code en invitant 4 des plus proches parents du Major et sujet Hellène Ev. Zappa et parmi ceux-ci le même Lucas Cotzou qui aujourd'hui attaque la validité de ces actes. Ces parents ont en conséquence nommé à l'unanimité le cousin de l'interdit M. Const. Zappa, en lui adjoignant le frère du malade M. Anastase Zappa, et le Tribunal Consulaire Hellénique ayant accepté la délibération du conseil de famille l'a confirmé par sa sentence sous N° 155 (1863), sentence que les dits parents se sont

empressés de reconnaître comme parfaitement légale et définitive par une déclaration écrite.

Toutes les faits qui précèdent sont parfaitement connus par Vous, M. le Ministre, et par l'honor. Département de la Justice, et pour cet effet Vous avez bien voulu ordonner la publication de la communication de ce Consulat Général sous N° 74 a. p., dans le «Moniteur», et d'autre pa t l'hon. Ministère de la Justice a bien voulu également ordonner à l'hon. Tribunal de Yalomitza par son office sous N° 7270 a. p., de reconnaître les actes effectués dans cette affaire par ce Consulat Général.

Par la suite, une discussion s'étant élevée entre le curateur sus-nommé et le dit Lucas Cotzou, discussion dont ce Consulat Général est parfaitement à même de connaître toutes les circonstances et qui n'a d'autre mobile que l'intérêt personnel, ce dernier a tenté de supplanter le curateur et de s'arroger ses attributions. Mais ne pouvant attaquer directement des actes qu'il a volontairement acceptés et reconnus, il a imaginé de se présenter comme fondé de pouvoirs de sa mère, ignorant que ce moyen détourné ne pouvait faire réussir son plan, puisque, ainsi que j'ai déjà eu l'honneur de le dire, il s'agissait et il s'agit d'une fortune Hellénique placée sous le ressort exclusif des autorités compétentes Helléniques.

Le motif sur lequel il fonde ses prétentions, savoir que sa mère n'a pas été appelée au conseil de famille, est tout-à-fait illégal, attendu que la distance de Bucarest à Jannina est beaucoup plus grande que de 4 schênes et attendu aussi que la personne au nom de l quelle il réclame, ne pouvait comme femme participer au conseil de famille.

Si toutefois, après tous les actes légaux qui ont été effectués, les membres du Conseil de famille qui ont élu M. C. Zappa ou d'autres parents avaient des raisons de se plaindre de la gestion de ce curateur ils ont la faculté d'exposer leurs griefs à ce Consulat Général, qui ne manquera pas, comme il est de son devoir, d'y faire droit.

Quant aux droits que les parents ou héritiers présumés de M. E. Zappa croiraient avoir à la succession après sa mort, ce Consulat Général s'engage en temps opportun à prendre en considération leur réclamation et à donner justice.

Je ne doute pas, M. le Ministre, que l'exposé qui précède ne Vous mette parfaitement à même de me prêter Votre bienveillant concours auprès de M. le Ministre de la Justice pour l'engager à vouloir bien donner au plus tôt possible et même par télégraphe les instructions nécessaires à l'honorable Tribunal de Yalomitza pour s'abstenir de toute intervention ultérieure, et en même temps pour faire lever les scellés qu'il a apposés sur la fortune d'un sujet Hellène Ev. Zappa.

A défaut, je me verrais à mon grand regret dans la nécessité de protester formellement contre qui de droit pour toutes les suites, en me réservant d'en référer où il appartient.

Dans l'attente du résultat de Vos bienveillantes démarches, je profite etc.

S. Ghionis.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE CONSULAT GÉNÉRAL HELLÉNIQUE

AU MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DES PRINCIPAUTÉS UNIES

N° 39. Bucarest, le 9/21 Janvier 1865.

Par ma note en date du 2/14 Janvier a. c. N° 9, j'ai eu l'honneur de réclamer, M. le Ministre, contre l'ingérence arbitraire et illégale de l'hon. Tribunal de Yalomitza dans la curatelle de la fortune de M. Ev. Zappa, sujet Hellène, et Major de l'armée grecque.

N'ayant reçu jusqu'à ce jour aucune réponse, et l'affaire étant de la plus grande urgence, vu que les scellés ayant été apposés par le Tribunal précité sur la fortune du sujet hellène et le curateur nommé par le Consulat Général expulsé de la maison et de l'administration de cette fortune, les nombreux intérêts qui en dépendent se trouvent en souffrance et sont exposés au plus grand danger.

C'est pourquoi, tout en ayant l'honneur de m'en référer à ma note susmentionnée, je me trouve obligé, M. le Ministre, de Vous répéter ma prière, de vouloir bien intervenir auprès de l'honorable Ministère compétent, à l'effet de lui faire prendre en mûre considération toute la gravité du cas, et l'engager à faire lever immédiatement les scellés apposés sur la fortune de M. E. Zappa, et à faire cesser toute ingérence des autorités locales pour éviter de plus grands préjudices. En cas de retard, je proteste de la manière la plus formelle pour toutes les conséquences, pertes, dommages et intérêts qui en résulteraient, en en laissant toute la responsabilité à la charge des autorités qui ont effectué les actes injustifiables précités, et me réservant d'en référer à qui de droit.

Dans l'attente d'une prompte et favorable solution, je profite etc.

St. Ghionis.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν

ΓΕΝΙΚΟΥ ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΥ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ

Ὑπόμνημα τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσ. Ὑπουργείου πρὸς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον τοῦ ἔτους 1864, τὸ Ἑλλην. Προξενικὸν Δικαστήριον ἐκήρυξε τὸν κύριον Εὐαγγέλην Ζάππαν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως καὶ διώρισεν ἐπιτροκηδεμόνα αὐτοῦ τε καὶ τῆς περιουσίας του.

Κατὰ τὸν Δεκέμβριον, ὁ κύριος Λουκᾶς Κώτζου, ὑπήκοος Ὀθωμανὸς ὑπὸ τὴν ταὐτότητα τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα, καὶ ἐπιτρόπου τῆς μητρός του Μαρίας Κώτζου, ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα, ἀναφέρεται ἐναντίον τῶν μέτρων ἅτινα ἔλαβεν τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον ἐπὶ τῆς ῥηθείσης, καὶ ὡς ὑπήκοος ὀθωμανὸς καὶ ὡς νόμιμος τοῦ πάσχοντος κληρονόμος, ζητεῖ ἵνα αἱ ἐγχώριοι ἀρχαὶ καταγράψωσι καὶ ἐξασφαλίσωσι τὴν περιουσίαν τοῦ συγγενοῦς του.

Τὸ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργεῖον συνιστᾷ τὴν αἴτησιν εἰς τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον ἵνα λάβῃ τὰ κατάλληλα μέτρα ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου. Ταὐτοχρόνως παραδέχεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην ὡς ἦτο συστημένος παρὰ τοῦ Προξενείου, ἐγνωστοποίησε τοῦτο πρὸς τὸν κ. Πρόξενον διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἵνα ἀποστείλῃ ἀπὸ μέρους του ὑπάλληλον νὰ συμπαρασταθῇ εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ δικαστηρίου.

Λαβὸν ὅμως διαμαρτύρησιν τοῦ κ. Προξένου κατὰ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐγχωρίου δικαστηρίου ἀφορῶσαν τὸ ἀντικείμενον τοῦτο, καὶ συγχρόνως ἔχον ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ κ. Ζάππας κατέχει ἀκίνητον περιουσίαν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ, θέλει νὰ πληροφορηθῇ ἂν ἀληθῶς ὁ κ. Ζάππας εἶναι ἢ μὴ ὑπήκοος ἕλλην, καὶ πραγματικῶς πληροφορεῖται ὅτι ὁ ἀναφερόμενος ἐν τῇ ἐποχῇ καθ' ἣν ἠγόρασεν ἓν κτῆμα ὅπερ κατέχει ἐν τῷ νομῷ Ἰαλομίτζας, ἐδήλωσε πρὸς τὸ Δικαστήριον αὐτολεξεὶ ὅτι «καί τοι εἶμαι τὸ γένος Ἕλλην, ἀλλ' »ἐπειδὴ ζῶ πλεῖστα ἔτη εἰς τὸ Ρωμουνικὸν ἔθνος, οὐδέ»ποτε διετέλουν ὑπὸ ξένην τινα προστασίαν καὶ ὅτι ἂν καὶ »ἐκ τῆς καταγωγῆς μου θεωροῦμαι ὡς ὑπήκοος Ἕλλην, »ἀλλὰ παραιτοῦμαι πάσης ξένης ἐθνικότητος».

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δηλώσεως ταύτης καὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 104 ἐγγράφῳ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουρ-

γεῖον ἐκτιθεμένων ἐν πλάτει λόγων, τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διατείνεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας, εἶναι ὑπήκοος Βλάχος καὶ ὅτι τόσον τὸ ὄνομα ὡς καὶ ἡ περιουσία αὐτοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῶν νόμων καὶ τῶν δικαστηρίων τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Πρόξενος διαμαρτύρεται· ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑποστηρίζει τὴν διαμαρτύρησιν ταύτην καὶ προσθέτει ὅτι, τὸ δικαστήριον συνεπείᾳ τῆς συστηθείσης αὐτῷ αἰτήσεως τοῦ Λουκᾶ Κώτζου ἐσφράγισε τὴν περιουσίαν τοῦ Ζάππα, δὲν κατέγραψεν ὅμως εἰσέτι ταύτην.

Ὁ ὑποφαινόμενος κατόπιν τούτων πάντων, ἐξετάσας τὰ σχετικὰ ἔγγραφα καὶ προσπαθήσας νὰ πεισθῇ ὅτι ὁ ἀπηγορευμένος Ζάππας εἶναι ἐγχώριος, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀντιῤῥήσεις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς κ. Μαρίας Κώτζου καὶ Λουκᾶ Ἀναστασίου Κώτζου, ἐκτιμῶν ἐπὶ τέλους τοὺς λόγους δυνάμει τῶν ὁποίων τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον καὶ τὸ ἐνταῦθα Ἑλληνικὸν Προξενεῖον διατείνονται ὅτι ὁ Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην, ἐπείσθην πραγματικῶς, ὅτι ὁ Εὐαγγέλης Ζάππας εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην, διότι μόνην ἀπόδειξιν ἣν προὐκάλεσεν ὁ προκάτοχός μου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἐναντίου, εἶναι ἡ δήλωσις ἡ γενομένη παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου Ζάππα, πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτζας καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν ἰδιοκτησίαν τινα.

Ἡ δήλωσις αὕτη ὅμως, καθὰ καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ ἐφάνη, οὐδὲν περιέχει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου προτεινομένης γνώμης· τοὐναντίον, δι' αὐτῆς ὁ Ζάππας ἀναφέρει ὅτι δὲν εἶναι ἐγχώριος καὶ προσθέτει μόνον ὅτι δὲν διετέλεσεν ὑπὸ ἄλλην οὐδεμίαν ξένην προστασίαν. Ἔτι μᾶλλον ἡ δήλωσις αὕτη εἶναι ἀποῤῥιπτέα κατόπιν γεγονότων ληφθέντων ὑπ' ὄψιν παρά τε τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου καὶ τοῦ ἐνταῦθα Ἑλληνικοῦ Προξενείου, γεγονότων ἐξ ὧν ἀρκεῖ μοι ἓν μόνον ἵνα σχηματισθῇ ἡ πεποίθησις Ὑμῶν. Ὁ κ. Ζάππας κατόπιν τῆς δηλώσεώς του ὑπῆρχεν ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ Ἡμῶν Πρόξενος Ἕλλην· ἐπομένως ὁ ὑποφαινόμενος θεωρῶν τὸν Ζάππαν ὡς ὑπήκοον ἕλληνα, ἀναγνωρίζω ὅπως τὸ Ἑλλ. Προξενεῖον ὅπερ ἐκήρυξε, συμφώνως μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους του, τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, εἶναι μόνον ἁρμόδιον νὰ λάβῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας αὐτοῦ, οἱ δὲ ἀναφερόμενοι ὡς ἐγχώριοι, δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων δικαστικῶν ἀρχῶν ἡμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατυπώσεων πρὸς ἐξασφάλισιν, ὡς ἁρμοδίου μόνον ὄντος τοῦ Ἑλλ. Προξενείου.

Διὰ ταῦτα ὁ ὑποφαινόμενος γνωμοδοτῶ, ἵνα τὸ αὐτόθι Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἐγκρίνῃ τὴν ἀνάκλησιν τῆς πρὸς τὸ δικαστήριον Ἰαλομίτζας δοθείσης διαταγῆς παρὰ τοῦ προκατόχου μου, διαταγῆς συνεπείᾳ τῆς ὁποίας τὸ μνησθὲν δικαστήριον ἔλαβε μέτρα τινὰ πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Ζάππα.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης ΒΕΡΝΕΣΚΟΣ

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ παρὰ τῷ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ Διερμηνεὺς

Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Διερμηνέως παρὰ τῷ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ.

Βουκουρέστιον, τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος

Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 297. Ἔκθεσιν Γεν. Προξ. Βουκουρεστίου

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

Σήμερον 30 Ἰανουαρίου 1865, ἡμέραν Σάββατον ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 4059 ὑπόμνημα τοῦ κ. Ὑπουγοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Δημ. Ἐκπαιδεύσεως, ἀφορῶν τὰς γενομένας ἐνεργείας, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, ὅστις δι' ἀποφάσεως τοῦ Προξ. Ἑλλην. δικαστηρίου ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος

Ἰδόντες ὅτι τὸ προμνησθὲν Προξενεῖον διώρισεν κηδεμόνα ἐπί τε τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς περιουσίας τοῦ μνησθέντος,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς ἀναφορὰς τοῦ κ. Λουκᾶ Κώτζου ὑπηκόου Ὀθωμανοῦ, ἀνεψιοῦ τοῦ κ. Ζάππα καὶ πληρεξουσίου τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας Κώτζου (ἀδελφῆς τοῦ κ. Ζάππα) δι' ὧν διαμαρτυρόμενος ἐναντίον τῶν ληφθέν- παρὰ τοῦ Προξενείου μέτρων ζητεῖ νὰ τακτοποιηθῇ ἡ ὑπόθεσις αὕτη παρὰ τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν, λόγῳ ὅτι οὗτος εἶναι ἐγχώριος,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰ παρὰ τοῦ Δικαστηρίου Γιαλομίτζης ληφθέντα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ κ. Ζάππα, συνεπείᾳ διαταγῆς τινος δοθείσης παρὰ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὴν δήλωσιν τοῦ κ. Ζάππα γενομένην παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου Γιαλομίτζης, καθ' ἣν ἐποχὴν ἠγόρασεν οὗτος κτήματά τινα ἐν τῷ μνησθέντι Νομῷ, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ κ. Ζάππας δὲν εἶναι ἐγχώριος, ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει καὶ ὑπὸ οὐδεμίαν ξένην προστασίαν,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ μνησθεῖσα διαταγὴ ἐδόθη δυνάμει μόνον τῆς δηλώσεως ταύτης γενομένης πρότερον παρὰ τοῦ κ, Ζάππα,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν, ὅτι οἱ ἀναφερόμενοι, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά των ὡς ξένοι, δὲν δύνανται νὰ ζητήσωσιν τὴν μεσολάβησιν τῶν ἐγχωρίων ἀρχῶν διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας ὑπηκόου τινός ξένου, ὅστις ἐκηρύχθη ἀπηγορευμένος παρὰ τοῦ Ἑλλ. Προξενείου, σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τοῦ Κράτους του·

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, συμμορφούμενον μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ἐγκρίνει τὴν

ἀνάκλησιν τῆς δοθείσης πρὸς τὸ Δικαστήριον Γιαλομίτζης διαταγῆς, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ἐλήφθησαν τὰ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου μέτρα.

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος πρακτικοῦ ἀνατίθεται εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κτλ. Ὑπουργόν.

Κ. Μποζιάνος, Βερνέσκος, Γ. Στράτος, Μάνος.

Ὅ,τι ἀκριβὴς μετάφρασις ἐκ τοῦ Βλαχικοῦ

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ Διερμηνεὺς παρὰ τῷ Γεν. Ἑλλ. Προξενείῳ

Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς τοῦ Αρ. Ζαμφειροπούλου Διερμηνέως τοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ πρόξενος

Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ 297. Ἔκθεσιν Γεν Προξ. Βουκουρεστίου.

Μετάφρασις τῆς ὑπ' ἀριθ. 4169 ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου 1865 διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης πρὸς τὸ Δικαστήριον Γιαλομίτζης.

Παρὰ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἀναγνωρισθέντος τοῦ Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα ὡς ὑπηκόου Ἕλληνος,

Ὁ ὑποφαινόμενος, σύμφωνα μὲ τὴν ἀπόφασιν τοῦ ἐνταῦθα Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, γνωστοποιῶ ὑμῖν Κύριε Πρόεδρε, ὅτι ἡ παρὰ τοῦ προκατόχου μου Κ. Ν. Κρετζουλέσκου δοθεῖσα ὑπ' ἀριθ. 6077 διαταγὴ ἀνεκλήθη καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνακαλοῦνται ἅπασαι αἱ συνεπείᾳ αὐτῆς γενόμεναι ἐνέργειαι.

Ὁ Ὑπουργὸς

ΒΕΡΝΕΣΚΟΣ

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς μεταφράσεως

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865

Ὁ διερμηνεὺς τοῦ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου

Α. Ζαμφειρόπουλος.

Ἐπικυροῦται τὸ γνήσιον τῆς ἀνωτέρω ὑπογραφῆς τοῦ κ. Ἀρ. Ζαμφειροπούλου Διερμηνέως τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Ἑλλ. Προξενείου.

Βουκουρέστιον τῇ 22 Φεβρουαρίου 1865.

Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος

Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 297 ἔκθεσιν Γεν. Προξενείου Βουκουρεστίου.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 697 Bucarest, le 19 Février 1865.

En vous accusant réception des notes de cet honorable Consulat Général en date du 14 et du 21 Janvier dr Nos 9 et 39 relatives à l'avoir de M. le Major Hellénique Vangheli Zappa, j'ai l'honneur de vous informer que M. le Ministre de la Justice, sur la base des explications que je lui ai données à cet égard, a présenté à l'honorable Conseil des Ministres un référé qui a été suivi d'un arrêté, en vertu duquel un ordre sous N° 4,169 a été transmis au Tribunal de Yalomitza d'avoir à déférer entièrement à cet honorable Consulat Général l'administration de l'avoir du Sieur Zappa reconnu et considéré de tout temps, d'après les lois et les conventions qui régissent la matière, comme sujet Hellénique.

En joignant ici pour plus ample informé copie des pièces susmentionnées, je profite etc.

BALANESCO.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΕΙΩ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 452. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 20 Μαρτίου 1865

Ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ ἐκδιδομένη ἐφημερὶς «Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» ἐμπνεομένη ὑπὸ τῶν μισελληνικωτέρων διαθέσεων καὶ ἀντιπολιτευομένη τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἡγεμόνος Κούζα ἐδημοσίευσεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 7/19 ὁδεύοντος μηνὸς φύλλῳ αὐτῆς ἀρθρίδιόν τι, δι' οὗ ἐμέμφετο τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου ἀναγνωρίσαντος τὸν Εὐαγγέλην Ζάππαν ὡς ὑπήκοον Ἕλληνα καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ ἑλληνικήν.

Εἰς τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο μὴ σπουδαίας ἐφημερίδος δὲν ἐνόμισα ἀξιοπρεπὲς ν' ἀπαντήσω τι καὶ μᾶλλον περιεφρόνησα τὸν συντάκτην της, ὅστις ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ περιβοήτου Λουκᾶ Κώτσου καὶ τῶν ὁμοίων του, κατεχώρισε πιθανῶς τὸ ἄρθρον τοῦτο, ἀλλ' ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν Κ. Μποζιάνος, ἀνὴρ ἐπὶ εὐθύτητι χαρακτῆρος διακρινόμενος καὶ εἰς οὐδένα ἐπιτρέπων νὰ ἐλέγχῃ ἄνευ δικαιώματος, πολλῷ δὲ μᾶλλον νὰ κατακρίνῃ τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ἀπήντησεν ἀξιοπρεπῶς διὰ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος «le Moniteur».

Μεταφράσεις ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐκθέσεων, καθῆκόν μου ἐνόμισα νὰ ἐπισυνάψω ὧδε πρὸς γνῶσιν τοῦ Σεβαστοῦ Ὑπουργείου.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 452 ἔκθεσιν Γενικοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου.

ΤΟ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ

Γνωστοποίησις.

'Αρ. 5707 'Εν Βουκουρεστίῳ τὴν 10 Μαρτίου 1865.

Ἡ ἐνταῦθα ἐκδιδομένη ἐφημερὶς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἡ Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 2 ἀπὸ 7|19 τρέχοντος Μαρτίου, φύλλῳ αὐτῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «'Επάνοδος τῆς Προξενικῆς Δικαιοδοσίας» ἐδημοσίευσεν ἄρθρον δι' οὗ ἐπικρίνει τὰ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ληφθέντα μέτρα ἀφορῶντα τὴν τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου Εὐαγγέλη Ζάππα.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ἦτο μὲν γεννημένος Ἕλλην δὲν εἶχε δὲ ἀποκτήσει τὴν ῥωμανικὴν ἰθαγένειαν.

Λαβόντες ὑπ'ὄψιν ὅτι οὔτε ἡ κατὰ συγκατάβασιν χορηγουμένη εἰς ξένον τινὰ ὑπήκοον ἄδεια ὅπως ἀγοράσῃ ἀκίνητα κτήματα ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις, οὔτε ἡ δήλωσις ἄλλου (ὅπως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀγορᾶς τῶν κτημάτων γενομένη ὑπὸ τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα) ὅτι δὲν εἶναι μὲν Βλάχος ἀλλ' ὅτι δὲν διετέλει ὑπὸ ξένην προστασίαν δὲν εἶναι λόγοι νόμιμοι διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς Ῥωμανικῆς ἐθνικότητος,

Λαβόντες ὑπ'ὄψιν πρὸς τούτοις ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγορὰν ἰδιοκτησιῶν τινων ὁ Εὐαγγέλης Ζαππας ἦτο Πρόξενος Ἕλλην,

Λαβόντες ὑπ'ὄψιν ὅτι ὁ Ζάππας ὑπὸ τὴν ἀδιαφιλονείκητον ταὐτότητά του ὡς ὑπηκόου Ἕλληνος ἠδύνατο νὰ κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως παρὰ τῆς ἀρχῆς του καὶ σύμφωνα πρὸς τοὺς νόμους τοῦ Κράτους ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται· ἕνεκα δὲ τῆς πολυχρονίου ἢ ὀλιγοχρονίου διαμονῆς αὐτοῦ εἰς ξένον τι Κράτος δὲν δύναται νὰ στερηθῇ τῶν πλεονεκτημάτων ἅτινα οἱ νόμοι τοῦ Κράτους του τῷ χορηγοῦσιν ἐφ' ὅσον δὲν μετέβαλεν ἐθνικότητα,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ 'Αρχὴ ἥτις εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ κηρύξῃ τὴν ἀπαγόρευσιν, εἶχε τὸ δικαίωμα καὶ νὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα διὰ τὴν διαχείρισιν καὶ τακτοποίησιν τῆς περιουσίας τοῦ ἀπηγορευμένου,

Λαβόντες ὑπ'ὄψιν ὅτι ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν

ἀναφυῇ ἀπαίτησίς τις ἐκ μέρους Βλάχου κατὰ τοῦ μνησθέντος Ζάππα, ὁ Βλάχος ἔχει τὸ δικαίωμα ἵνα ἐνάξῃ ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων τὸν ἐπιτροποκηδεμόνα τοῦ Ζάππα ὅπως ἤθελεν ἐνάξῃ αὐτὸν τὸν Ζάππαν πρὸ τῆς ἀπαγορεύσεώς του,

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν ἐπὶ τέλους ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ἡ «Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» λησμονῶν τὰς ἀνωτέρω ἐκτεθείσας ἀρχὰς καθόσον ἀφορᾷ τὸ διεθνὲς καὶ προσωπικὸν δίκαιον καὶ μνείαν ποιῶν περὶ τῆς προξενικῆς δικαιοδοσίας προσβάλλει τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, γενομένας σύμφωνα μὲ τὰς ἀνωτέρω ἀρχὰς καὶ ἐπομένως ὑποπίπτει εἰς παρεκτροπὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ ἄρθρ. 8 τοῦ περὶ τύπου Νόμου τοῦ ἔτους 1859.

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ μνησθέντος νόμου ὄντος ἐν ἰσχύϊ συνεπείᾳ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 518 καὶ ἀπὸ 2 Μαΐου π. ἔ. Ἡγεμονικοῦ Διατάγματος ἐκδίδεται ἡ παροῦσα πρώτη εἰδοποίησις εἰς τὸν ὑπεύθυνον συντάκτην τῆς διαληφθείσης ἐφημερίδος «Ἡ Σάλπιγξ τῶν Καρπαθίων» Ἰω. Κωνσταντινέσκου.

Ὁ Ὑπουργὸς
ΜΠΟΖΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ἀριθ. 1490. Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1865.

Συμμορφούμενος πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6313 ἐπισημειώτου διαταγῆς τοῦ Σ. Ὑπουργείου διαβιβασθέντος μοι καὶ συνημμένως ὧδε ἐπιστρεφομένου ὑπ' ἀριθ. 19829 ἐγγράφου τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω συνημμένως ὧδε ἀντίγραφον ἐπικεκυρωμένον τῆς τε ἀπὸ 30 Νοεμβρίου 1860 ὁλογράφου διαθήκης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα ὡς καὶ τοῦ ἀπὸ 24 Ἰουνίου πρακτικοῦ συνεδριάσεως τοῦ ἐνταῦθα Προξενικοῦ ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου.

Καθόσον δ' ἀφορᾷ τὸ ζητούμενον ἀντίγραφον τῆς ἐν καιρῷ ἐνεργηθείσης καταγραφῆς τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Ζάππα, τοῦτο ἀπεστάλη εἰς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 1671 καὶ ὑπὸ χρονολογίαν 23 Νοεμβρίου 1863 ἀναφορᾶς τοῦ Γεν. Προξενείου, ὡς τοῦτο ἐπανέλαβε καὶ διὰ τῆς μεταγενεστέρας του ὑπ' ἀριθ. 1589 (5 Σεπτεμβρίου 1864)· ἄλλως, καθόσον μὲν ἀφορᾷ τὴν κινητὴν περιουσίαν, αὕτη ἀνήκει τῷ ἐξαδέλφῳ τοῦ ἀποβιώσαντος καὶ ἐκτελεστῇ τῆς διαθήκης Κωνστ. Ζάππα, καθόσον δ' ἀφορᾷ τ' ἀκίνητα κτήματα, ταῦτα ἀκριβῶς περιγράφονται ἐν αὐτῇ τῇ διαθήκῃ.

Εὐπειθέστατος
Ὁ Πρόξενος
Σ. Γκιώνης.

Συνημμένον εἰς ὑπ' ἀριθ. 1490 ἔκθεσιν Γενικοῦ Προξενείου Βουκουρεστίου

Πρακτικὰ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Προξενικοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαστηρίου.

Συνεδρίασις τῆς 14 Ἰουνίου 1865.

Δικασταί	διάδικοι	Ὑπόθεσις
Σταμ. Γκιώνης Πρόξενος διευθύνων τὸ ἐν Βλαχίᾳ Γεν. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος προεδρεύων. Ἰωάννης Ἀλ. Μάνος καὶ Ἰωάν. Σ. Στάμμου. Πάρεδροι Δικασταί Γ. Π. Βενιζέλος Γραμματεὺς τοῦ Γεν. Προξενείου.	Εὐαγγέλης Ζάππας	Περὶ κύρους ἰδιογράφου μυστικῆς διαθήκης.

Ἔκθεσις τῶν πρακτικῶν

Ἡ συνεδρίασις ἐγένετο ἐν τῷ Προξενικῷ Καταστήματι δημοσίως.

Ὁ προεδρεύων ὑπέβαλεν εἰς τὸ Δικαστήριον ὅτι κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τῆς περιουσίας τοῦ φρενοβλαβείας ἕνεκεν εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως κηρυχθέντος διὰ δικαστικῆς τοῦ Προξενικοῦ τούτου δικαστηρίου ἀποφάσεως τοῦ ἔτους 1863 ὑπ' ἀριθ. 155 εὑρέθη μεταξὺ τῶν ἐγγράφων τοῦ τότε πάσχοντος καὶ νῦν (κατὰ τὴν 19 ὁδεύοντος μηνὸς) ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα φάκελλος ἐσφραγισμένος διὰ τριῶν σφραγίδων αὐτοῦ ὁμοίων, φερουσῶν δ' ἀρχικὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου του στοιχεῖα ἤτοι Ε. Ζ. καὶ ἐπ' αὐτῶν μικρὸν στέμμα, ἐπιγραφὴν δὲ φέρων «Ἰδιόχειρος ἡμῶν Διαθήκη»· ὅτι ὁ φάκελλος οὗτος περιεκλείσθη ὑπὸ τοῦ τότε διευθύνοντος τὸ Γεν. Προξενεῖον καὶ ἐνεργήσαντος τὴν ἀπογραφὴν Γραμματέως κ' εἰς ἕτερον φάκελλον μονογραφηθέντα παρ' ἁπάντων τῶν τότε παρόντων συγγενῶν καὶ μαρτύρων, καὶ σφραγισθέντα διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γεν. Προξενείου σφραγίδος καὶ τῶν ἰδιαιτέρων σφραγίδων τῶν κκ. Ἰω. Στάμμου, Κωνστ. Ζάππα καὶ Ἀναστ. Ζάππα, τοποθετηθέντα δὲ ἐν τῷ αὐτῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ ἐν ᾧ εὑρέθη, καὶ

μεταξὺ ἄλλων ἐγγράφων τοῦ διαθέτου, ὡς ταῦτα πάντα ἐξάγονται ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ἐκθέσει ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 19 σημειώσεως. Ὅτι ἀποβιώσαντος κατὰ τὴν 19 Ἰουνίου τοῦ διαθέτου Εὐαγγέλη Ζάππα ἀναγκαῖον καθίσταται ἵνα ἀποσφραγισθῇ καὶ δημοσιευθῇ ἡ διαθήκη αὕτη, γνωσθῇ δὲ κατὰ τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 11 Φεβρουαρίου 1830 περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος ἂν ἡ ἐν λόγῳ διαθήκη εἶναι ὅπως ἔξωθεν αὐτῆς σημειοῦται, ἰδιόγραφος τοῦ ἀποθανόντος Εὐαγγέλη Ζάππα, καὶ ὅτι ἐπὶ τῷ τέλει τούτῳ προσεκλήθησαν οἱ κκ. Κωνσταντῖνος Κατακουζηνὸς, Ἰω. Μ. Μάνος καὶ Παρασκευᾶς Γέργης, ἅπαντες κτηματίαι φίλοι στενοὶ τοῦ ἀποβιώσαντος μεθ' ὧν ἐτήρει ἀλληλογραφίαν, καὶ ἄνθρωποι ἀνωτάτης κοινωνικῆς τάξεως καὶ μεγίστης ὑπολήψεως ὅπως βεβαιώσωσι περὶ τῆς ταὐτότητος τῆς διαθήκης ταύτης, ὅπως ὁ νόμος κελεύει.

Μετὰ τοῦτο δὲ ἐπαρουσίασεν εἰς τὸ δικαστήριον ἐνώπιον καὶ τῶν ἀνωτέρω τριῶν μαρτύρων τὸν προμνησθέντα φάκελλον ἐπιγραφὴν φέροντα ὡς ἑξῆς·

»Ἐν Βροσθενίῳ σήμερον τὴν δεκάτην ἐννάτην τοῦ μηνὸς »Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ τρίτου »ἔτους, ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Τρίτην καὶ ὥραν 10 π. μ. »ἐνεργουμένης τῆς κατὰ νόμον ἀπογραφῆς τῆς περιουσίας »τοῦ ἀπαγορευθέντος Εὐαγγέλη Ζάππα, εὑρέθη μεταξὺ τῶν »ἐγγράφων του ἐν τῷ σιδηρῷ κιβωτίῳ αὐτοῦ ὁ παρὼν φά- »κελλος ἐπιγραφόμενος «Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη» 1860 »Νοεμβρίου 20.

Ἀφοῦ δὲ κατεγράφη ὑπ' αὐξ. ἀριθ. 19 ἐσφραγίσθη διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γενικοῦ Ἑλληνικοῦ Προξενείου σφραγῖδος, καὶ τῆς ἰδιαιτέρας τῶν συγγενῶν τοῦ κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, Ἀναστ. Ζάππα καὶ Κωνστ. Ζάππα, ὡς καὶ τῆς τοῦ μάρτυρος Ἰω. Στάμμου «μὴ ἐχόντων τῶν λοιπῶν μαρ- »τύρων καὶ τοῦ συγγενοῦς Δημ. Ἀλ. Ζάππα ἰδιαιτέραν »σφραγῖδα) καὶ ἐτέθη ἐντὸς ἰδιαιτέρου χωρίσματος τοῦ »σιδηροῦ κιβωτίου, ἐν ᾧ εὑρέθη, ὅπερ, χώρισμα ἐσφραγί- »σθη ἐπίσης διὰ τῆς ἐπισήμου τοῦ Γεν. Προξενείου σφρα- »γῖδος, καὶ ἐλήφθη ἡ κλεὶς αὐτοῦ, ὅπως κατατεθῇ εἰς τὸ »Γεν. Προξενεῖον. Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη ἡ παροῦσα »καὶ ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς ὑπεγράφη παρ' ὅλων τῶν »παρόντων συγγενῶν, παρὰ τῶν μαρτύρων, καὶ παρ' ἐμοῦ »τοῦ γραμματέως Διευθυντοῦ.»

«Ιω. Α. Μάνος, Ἀναστ. Ζάππας. Κωνστ. Ζάππας, Ἰω. »Στάμμου, Χ. Ζώνης, Δημ. Ἀλεξίου Ζάππας.»

Γ. Π. Βενιζέλος.

Δ. Χρόνης.

Κατόπιν ἐξετασθεισῶν ἀκριβῶς τῶν ἀνωτέρω σημειωθεισῶν σφραγίδων, τῶν ἐπὶ τῶν φακέλλων τούτων τεθειμένων, καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν, καὶ εὗρον ἐντὸς αὐτοῦ ἕτερον φάκελλον ἐπιγραφόμενον ὡς ἑξῆς·

Ἰδιόχειρος ἡμῶν διαθήκη ἐσφραγισμένη διὰ τριῶν σφραγίδων φερουσῶν τὰ στοιχεῖα Ε. Ζ. καὶ ἄνωθεν αὐτῶν μικρὸν στέμμα.

Ἐξετασθεισῶν δὲ καὶ τῶν σφραγίδων τούτων καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων ἐπίσης, τὸ δικαστήριον προέβη εἰς τὴν ἀποσφράγισιν καὶ τοῦ φακέλλου τούτου. Ἐν αὐτῷ δὲ ὑπῆρχεν ἡ διαθήκη τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα, ἥτις ἀρχομένη ἐκ τῶν λέξεων. «Ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος εἶναι θνητὸς καὶ ἐκ τῆς Θείας Προνοίας δὲν τοῦ ἐδόθη ἡ χάρις διὰ νὰ ὁρίσῃ κτλ.» καὶ περαίνουσα εἰς τὰς λέξεις. «Τὴν ἐπιβεβαιόνω διὰ τῆς ὑπογραφῆς μου, ὅπως ἔχῃ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν της εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα,» ἐπεδείχθη ἀμέσως πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σημειωθέντας μάρτυρας, οἵτινες ὁμοφώνως ἐβεβαίωσαν ὅτι ὡς φίλοι παλαιοὶ τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα γνωρίζουσι κάλλιστα τὸν χαρακτῆρα τοῦ γραψίματός του καὶ τὴν ὑπογραφήν του, καὶ βεβαιοῦσιν ὅτι ἡ ἐπιδειχθεῖσα αὐτοῖς διαθήκη εἶναι γνησία τοῦ Κ. Εὐαγγέλη Ζάππα, τουτέστιν ὅτι ὁλόκληρος εἶναι γεγραμμένη τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ χειρὶ καὶ ὑπογεγραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον.

Μετὰ ταῦτα δὲ ὁ γραμματεὺς ἐντολῇ τοῦ προεδρεύοντος ἀνέγνω γεγονυίᾳ τῇ φωνῇ τὴν ὡς ἀνωτέρω διαθήκην.

Διὸ καὶ πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρακτικὸν ὅπερ ἀναγνωσθὲν ἐπίσης εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως, ὑπογράφεται παρὰ τῶν μαρτύρων καὶ τοῦ δικαστηρίου,

Ὁ πρόεδρος — Οἱ πάρεδροι δικασταὶ

Στ. Γκιώνης. — **Ἰω. Α. Μάνος**

Ἰω. Στάμμου.

Οἱ μάρτυρες

Κωνστ. Κατακουζηνὸς,

Ἰωάννης Μάνος, μέγας Βόρνικος,

Π. Γέγης.

Ὁ γραμματεὺς

Γ. Π. Βενιζέλος.

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Βουκουρέστιον, τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1865.

Ὁ πρόξενος τῆς Ἑλλάδος

Στ. Γκιώνης.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΠΟΣΦΡΑΓΙΣΕΩΝ

Σήμερον τὴν τρίτην τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἑξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος Σάββατον, καὶ ὥραν 8ην ὀγδόην π. μ. ὁ ὑποφαινόμενος Γ. Π. Βενιζέλος Γραμματεὺς τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Γ. Προξενείου τῆς Ἑλλάδος συνεπείᾳ τῆς πρὸς ἐμὲ ὑπ' ἀρ. 1196 καὶ ὑπὸ χθεσινὴν χρονολογίαν παραγγελίας τοῦ Προξένου Διευθυντοῦ κ. Σταματίου Γκιώνη μετέβην ἐν τῷ χωρίῳ Μπροστένι τοῦ Νομοῦ Γιαλομίτσας πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς διὰ τοῦ αὐτοῦ ἐγγράφου ἀνατεθείσης μοι παραγγελίας.

Ἐνταῦθα μεταβὰς εὗρον τοὺς κκ. Κωνστ. Χρ. Ζάππαν Ἀναστάσιον Ζάππαν, Δημ. Ἀλεξίου Ζάππαν, Ἀναστάσιον Μαρτίνου, καὶ Γεώργ. Ἀθανασίου ἅπαντας συγγενεῖς τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλη Ζάππα. Παρουσίᾳ δ' ὅλων τούτων ὡς προσέτι τοῦ παρευρεθέντος Κ. Ι. Βεντούρα ὑπηκόου ἕλληνος, παρατηρηθεισῶν μετ' ἐπιστασίας καὶ εὑρεθεισῶν ἀλυμάντων τῶν ἐπὶ τῆς κινητῆς περιουσίας τοῦ προμνησθέντος μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα τεθεισῶν ἐπισήμων τοῦ Γ. Προξενείου σφραγίδων, τῶν μνημονευομένων ἐν τῇ ἀπὸ εἰκοστῆς πρώτης Ἰουνίου ε. ε. ἐκθέσει σφραγίδων τοῦ Προξενείου Διευθυντοῦ Κ. Σταματίου Γκιώνη, ἀπεσφράγισα ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ μνημονευόμενα τοῦ ἐπάνω καὶ κάτω πατώματος τῆς οἰκίας δωμάτια, τὸ σιδηροῦν κιβώτιον καὶ τὰ ἐντὸς τοῦ τοίχου δύο δουλάπια, καὶ παρέδωκα ἅπασαν τὴν ἐν αὐτοῖς ὑπάρχουσαν κινητὴν περιουσίαν πρὸς τὸν κ. Κωνστ. Χρ Ζάππαν, πρὸς ὃν καὶ ἀνήκει δυνάμει τῆς ἀπὸ 30 9βρίου 1860 ὁλογράφου διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγέλη Ζάππα κηρυχθείσης γνησίας καὶ ἐγκύρου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 216 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ Προξ. Ἑλλ. Δικαστηρίου.

Πρὸς βεβαίωσιν συνετάχθη τὸ παρὸν πρωτόκολλον καὶ ἀναγνωσθὲν εὐκρινῶς καὶ μεγαλοφώνως ὑπεγράφη ὑπό τε τοῦ παραλαβόντος τὴν περιουσίαν Κωνστ. Χρ. Ζάππα, τοῦ καὶ ἐκτελεστοῦ τῆς προμνησθείσης διαθήκης, τῶν λοιπῶν καὶ ἀνωτέρω μνημονευθέντων συγγενῶν, καὶ ὡς μαρτύρων χρησιμευσάντων, καὶ ὑπὸ τοῦ συμπαρευρεθέντος ἕλληνος Ι. Βεντούρα, πρὸς δὲ καὶ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ Γραμματέως.

Ὁ παραλαβὼν τὴν περιουσίαν τοῦ ἀειμνήστου Εὐαγγ. Ζάππα.

Ἐκτελεστὴς τῆς διαθήκης αὐτοῦ

ΚΩΝΣΤ. ΖΑΠΠΑΣ

Αν. Ζάππας
Δημ. Ἀλεξίου Ζάππας
Γεώργ. Ἀθανασίου
Ἀναστ. Μαρτῖνος
Ι. Βεντούρας

Ὁ Γραμματεὺς
Γ. Π. Βενιζέλος

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE BUCAREST

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 167. Bucarest, le 20 Janvier 1866.

J'ai l'honneur de vous accuser réception de la Note que vous avez bien voulu m'adresser aujourd'hui sous le N° 97 ainsi que de la somme de mille ducats Impériaux qui l'accompagnaient, à titre de don annuel légué à l'Etat par feu M. le Major Evanghéli Zappa sur le revenu de sa fortune immobilière dans le but de faciliter les études publiques en langue Roumaine dans le pays.

Je m'empresserai de faire parvenir cette somme au Département des Finances aux fins de son emploi conformément aux intentions dignes de tout éloge du testateur.

Veuillez, M. le Consul, exprimer mes remerciments bien sincères à M. Constantin Zappa pour l'exactitude qu'il met dans l'exécution de ce vœu de feu M. le Major Ev. Zappa et agréer etc.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 2381. Bucarest, le 25 Mai 6 Juin 1866.

En réponse à la Note que vous avez bien voulu m'adresser le 23 du courant sous N° 846 au sujet de l'action intentée par le Sieur Lucas Cotzu, au nom de sa mère, par devant le Tribunal local contre l'exécution testamentaire de la succession du sujet Hellène feu M. le Major Evanghéli Zappa, j'ai l'honneur de porter à votre connaissance que, en égard aux principes de droit international qui régissent la matière, je me suis empressé d'en recommander l'objet au Ministre de la Justice aux fins du renvoi de cette affaire par devant les autorités Helléniques seules compétentes dans la question.

Veuillez agréer, etc.

Pour le Ministre

J. A. Cantacuzène.

ΤΟ ΕΝ ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙῼ ΓΕΝ. ΠΡΟΞΕΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργεῖον τῆς Βλαχίας

Ἐν Βουκουρεστίῳ τὴν 25 Μαΐου 1866

Τὸ ἔντιμον Γ. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 846 διακοινώσεώς του διαμαρτύρεται κατὰ τοῦ 2ου τμήματος τοῦ δικαστηρίου τοῦ Ἰλφὼβ διότι ἐπεμβαῖνον ἐπιμένει νὰ συζητήσῃ τὴν ὑπὸ τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἀδελφῆς τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπηκόου ἕλληνος Εὐαγ. Ζάππα παρουσιασθεῖσαν εἰς ἐκεῖνον ἀγωγήν.

Ἀντικείμενον ταύτης εἶναι ἡ ἀκύρωσις τῆς διαθέσεως τοῦ τελευταίου καὶ τῶν ὅσα ἐπράχθησαν ἐν πλήρει δικαιώματι ὑπὸ τοῦ προξ. Δικαστηρίου συμφώνως ταῖς διατάξεσι τῆς διαθήκης καὶ τῇ νομοθεσίᾳ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἐθνικότης τοῦ μακαρίτου Εὐαγγέλη Ζάππα κατέστη ἤδη ἀναμφισβήτητος μεθ' ὅσα ἔλαβον χώραν πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς καὶ μετὰ τὰς περὶ τούτου ἀποφάνσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὰς ἐν τῇ πρὸς τὸ ἔντιμον Ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διαβιβασθείσῃ διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 5913 ἐγγράφου πράξει τοῦ εἰρημένου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου τὴν 30 Ἰανουαρίου 1865.

Δὲν δύναμαι κατὰ συνέπειαν ἢ νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου, πῶς τὸ 2ον τμῆμα τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὼβ παρεγνώρισε τοσοῦτον τὴν ὑπὸ τοῦ δικαίου τῶν ἐθνῶν καθιερωθεῖσαν ἀρχήν, ὅτι τὰ περὶ τοῦ ἀτόμου τοῦ πολίτου νενομισμένα ἀκολουθοῦσιν αὐτὸν καὶ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, ὥστε ἀπεφάσισε νὰ ἐπιληφθῇ τῆς συζητήσεως τῆς ἀγωγῆς τοῦ εἰρημένου ἀντὶ τοῦ νὰ τὸν παραπέμψῃ εἰς τὰς ἁρμοδίας ἑλληνικὰς ἀρχὰς, ὅπως καθυποβάλλῃ εἰς αὐτὰς ὁποιανδήποτε ἤθελεν ἔχει ἀπαίτησιν, καθότι τὸ ἐπαναλαμβάνω, αἱ τὴν περιουσίαν ξένου τινὸς ἀφορῶσαι πράξεις ἀνήκουσιν ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἀρχὰς ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ὁ ξένος.

Ὅθεν διὰ τὸν λόγον τοῦτον, περὶ τῆς ὀρθότητος τοῦ ὁποίου δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θέλετε συμφωνήσει μετ' ἐμοῦ, λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω ὑμῖν ἐπισυνημμένως τὰς πρὸς τὸ Γ. Προξενεῖον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Ζάππα κλήσεις τοῦ εἰρημένου δικαστηρίου, σταλείσας εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τοῦτο διὰ τῆς προμνησθείσης διακοινώσεως τοῦ εἰρημένου Γ. Προξενείου, παρακαλῶ ὑμᾶς Κύριε Ὑπουργὲ, ὅπως εὐαρεστούμενοι προσκαλέσητε τὸ 2ον τμῆμα τοῦ δικαστηρίου Ἰλφὼβ, ἵνα ὡς ἀναρμόδιον ἀπορρίψῃ τὴν αἴτησιν τοῦ πληρεξουσίου τῆς ἀδελφῆς τοῦ μακαρίτου ὑπηκόου ἕλληνος Εὐαγγέλη Ζάππα.

Δέξασθε κλπ.

Σ. Γκιώνης.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 3988. Bucarest, le 19/31 Août 1866.

Je m'empresse de vous informer que dès la réception de votre Note sous le N° 1408 du courant relative au différend entre la Dame Cotzu et la succession de feu le Major Ev. Zappa, me basant sur l'arrêté du Conseil des ministres en date du 30 Janvier 1865, j'ai provoqué auprès du Ministre de la Justice les instructions nécessaires au Tribunal d'Ilfov, à l'effet de se dessaisir de l'examen de cette affaire dont la solution incombe aux autorités Helléniques.

Veuillez etc.

Pour le Ministre

Al. Lahovary.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES

DES PRINCIPAUTÉS UNIES

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 4269. Bucarest, le 2/14 Septembre 1866.

Ayant communiqué au Ministère de la Justice, le contenu de la Note que vous avez bien voulu m'écrire le 25 Juillet dernier, 1313, touchant la succession du Sieur Evaughéli Zappa, ce Ministère vient de me répondre qu'il a donné ordre au Tribunal d'Ilfov d'avoir à prendre en considération la déclaration faite par l'honorable Consulat Général de l'incompétence du Tribunal local dans cette affaire et dans le cas où il aurait une communication ou notification à faire au Consulat Général d'en référer au Ministère des Affaires Etrangères, suivant les usages observés en pareille circonstance.

Veuillez etc.

Pour le Ministre

AL. LAHOVARY.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

AU CONSULAT GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 201. Bucarest, le 16/28 Janvier 1867.

En réponse à la Note que vous avez bien voulu m'adresser en date d'aujourd'hui N° 71, je m'empresse de vous accuser réception de la somme de trente deux mille piastres qui l'accompagnait à titre de don perpétuel et annuel légué par feu M. le Major Evanghéli Zappa sur le revenu de sa fortune immobilière, dans l'intention éclairée et patriotique, envers notre pays, de développer l'étude de la langue roumaine.

Je m'empresserai de faire parvenir cette somme au Département des Finances pour qu'elle soit employée conformément aux dispositions généreuses du testateur.

Veuillez, M. le Consul, être à cette occasion l'organe de mes remercîments à M. Const. Zappa, exécuteur testamentaire de feu M. le Major Ev. Zappa, et agréer etc.

LE MINISTÈRE DES AFFAIRES ÉTRANGÈRES DE ROUMANIE

A M. CLÉON RIZO RANGABÉ CONSUL GÉNÉRAL DE GRÈCE

N° 14311. Bucarest, le 25 7bre 1878.

Le Ministère des Cultes et de l'Instruction Publique me communique copie, ci-incluse, d'une Note de la Société Académique Roumaine se rapportant au legs testamentaire de feu Ev. Zappa, et récl mant de l'exécuteur testamentaire la somme de *444 frs 64 cent.* différence en minus résultant de l'escompte des papiers de valeur qui ont été transmis à la dite Société pour acquittement des annuités tant de l'année expirée que de l'année présente, annuités qui selon la volonté du testateur, devraient être versées dans la Caisse de la Société, en ducats c'est-à-dire en or et non en valeurs.

Bien que je ne croie pas nécessaire d'entrer dans de plus amples développements de cette question, je ne saurais toutefois me dispenser de vous recommander la réclamation de la Société Académique, en l'appuyant sur la seule considération que si la disposition testamentaire n'était observée en ce qui concerne l'acquittement en numéraire du legs dont il s'agit, la volonté du testateur ne serait point remplie, les papiers de valeurs étant sujets à des fluctuations de cours.

C'est pourquoi je ne doute nullement, M. le Consul Général, que les démarches que je vous prie de faire dans le sens de la présente, et dont je vous sais gré par avance, seront couronnées d'un plein succès.

Veuillez agréer, etc.

Pour le Ministre

OLLANESCO.

beim Papste gestiegen ist; eine wesentliche Aenderung der päpstlichen Politik darf man jedoch, wie schon einmal an dieser Stelle betont, als Folge dieses Besuches nicht erwarten. Die Verleihung des Schwarzen Adlerordens an den Kardinalstaatssekretär Rampolla deutet man in vatikanischen Kreisen als ein Symptom dafür, daß auch Kaiser Wilhelm II. seinerseits von der Unterredung mit dem Papste sehr befriedigt war; des Ferneren erblickt man darin einen Beweis, daß der Kaiser dem Kardinal-Staatssekretär dessen durch Unwohlsein verursachtes Fernbleiben von dem Mahle bei der preußischen Gesandtschaft nicht verübelt hat. Der Audienz des deutschen Staatssekretärs des Aeußeren, Frhrn. v. Marschall, beim Papste, welche die ungewöhnliche Dauer von zwei Stunden hatte, wird große Bedeutung beigelegt. Man vermuthet, daß in dieser Unterredung verschiedene in Deutschland schwebende Fragen, speziell diejenige betr. die Wiederzulassung der Jesuiten in ihren Einzelheiten, besprochen wurden, ohne daß jedoch, da ja die Regelung dieser Angelegenheiten weder vom Kaiser noch vom Papste allein abhängt, bestimmte Vereinbarungen getroffen worden wären.

Der Kaiser und die Kaiserin sind gestern 10 Uhr Vormittags von Karlsruhe abgereist; sie wurden vom großherzoglichen Paare und dem Erbgroßherzog zum Bahnhof geleitet, woselbst eine überaus herzliche Verabschiedung stattfand. Außerdem waren auf dem Bahnhofe anwesend Prinz und Prinzessin Wilhelm, Prinz Carl, der preußische Gesandte v. Eisendecher, General Schlichting, Oberhofmeister Edelsheim, Stadtkommandant Brösigke und Oberbürgermeister Schnetzler.

Der Kaiser richtete folgendes Telegramm an den Bundespräsidenten Schenk: „Es liegt Mir am Herzen, Ihnen beim Verlassen des Schweizer Bodens Meinen und der Kaiserin aufrichtigsten Dank für die freundliche Begrüßung seitens des Bundesrathes und den sympathischen Empfang, der Uns seitens des Schweizer Volkes zu Theil geworden ist, zu wiederholen und Ihnen als Repräsentanten der Schweiz und deren Bürger Meine besten Wünsche für die Gegenwart und Zukunft des Landes auszusprechen. Wilhelm."

Für die diesjährige Nordlandreise des Kaisers werden außergewöhnliche Vorbereitungen getroffen. In diesem Jahre wird der Kaiser auf seiner Reise von seiner Gemahlin und dem Kronprinzen begleitet sein. Dabei soll die gesammte Manöverflotte, soweit die ihr angehörigen Schiffe dienstlich abkömmlich sind, der Kaiserl. Familie auf dem südlichen Theil der Nordlandreise das Geleit geben.

Fürst Bismarck befindet sich nunmehr wieder vollständig wohl; er macht täglich seine gewohnten Spaziergänge und fährt auch aus. Dagegen befindet sich die Fürstin gar nicht wohl und deshalb hat auch der Prof. Schweninger kommen müssen. Es kommen jetzt wieder viele Verehrer des Fürsten nach Friedrichsruh. Besuch im Hause kommt jetzt täglich. Der Reichstagsabgeordnete v. Frankenthal war einige Stunden dort, ferner wurden v. Kardorff und Dr. Hans Busch erwartet.

Der Nachts im Reichstag eingebrachte Antrag Huene bedeutet gegenüber der Regierungsvorlage: eine dauernde Herabminderung der Präsenzziffer um 13,800 Mann, einschließlich von 1095 Unteroffizieren; ferner findet durch Nichteinstellung von 11,000 Gemeinen für die Unteroffiziermanquements für die ersten Jahre eine entsprechende Herabminderung statt, welche frühestens in 5 Jahren nach und nach verschwindet; endlich wird im ersten Jahre durch Entlassung der Dispositionsurlauber im bisherigen Umfange eine Minderpräsenz von 5000 Mann erfolgen; also: im ersten Jahre eine Gesammtherabminderung um 29,800 Mann. Dauernd werden 6500 Rekruten weniger sein, vorübergehend 11,000; die Minderkosten betragen dauernd neun Millionen, außerdem noch für das erste Jahr vier Millionen, welche in den folgenden Jahren entsprechend herabgemindert werden. Endlich sind nicht unerhebliche Ersparnisse der einmaligen Ausgaben vorgesehen.

In der Fraktionssitzung des Centrums, die Dienstag Abend abgehalten wurde und bis kurz vor Mitternacht währte, haben sich nach heftigen Debatten nach der „Voss. Ztg." nur acht Mitglieder gefunden, die bei der Abstimmung für das v. Huene'sche Compromiß eintraten.

Der Wahlaufruf der bayerischen Centrumspartei zu den Landtagswahlen ist jetzt erschienen. Bekämpft wird die Vermehrung der Militärlasten und das Festhalten an den bewährten Grundsätzen des Militärprozesses, sowie die Beseitigung von Soldaten-Mißhandlungen verlangt. Auf wirthschaftlichem Gebiet wird gefordert der gesetzliche Schutz gegen die rücksichtslose Konkurrenz, gegen die Konzentration des Kapitals, die Ausschreitungen des Terminhandels und des Börsen- und Aktienwesens. Der Aufruf tritt ein für Schutzzölle, spricht sich gegen neue, der Landwirthschaft verderbliche Handelsverträge aus und erblickt in der Sicherung des Gedeihens des Bauernstandes die Hauptaufgabe des Landtags. Die Staatshilfe sei nothwendig behufs billigerer Beschaffung des Realkredits und leichterer Kreditgewährung an Genossenschaften, speziell Raiffeisen'sche Vereine. Die Arbeiterversicherungsgesetze bedürfen einer vielfachen Aenderung und einer durchgreifenden Vereinfachung für die Landwirthschaft. Das Programm hält fest an der Forderung einer staatlich geleiteten Mobiliar- und Vieh-Versicherung, an dem Fortbestand des Identitätsnachweises und dem Schutz gegen Auswucherung des Bauernstandes und gegen die Güterzertrümmerung.

Ein offenes Geständniß der Beklemmungen, in die Regierungskreisen über den Ausfall etwaiger Reichstagsneuwahlen [illegible], legt der Berliner Berichterstatter der „Schles. Ztg." ab. Er schreibt: Nach allen Anzeichen denkt man in den maßgebenden Kreisen nicht daran, zum Aeußersten zu schreiten, bevor alle Möglichkeiten einer friedlichen Lösung erschöpft sind, und es wäre sehr zu wünschen, daß man sich ein entsprechendes Maß von Geduld in allen sich mit der großen Frage beschäftigenden Kreisen auferlegte. Schon hört man jetzt seitens der [illegible] Männer Worte des Hohnes über diejenigen, welche sich noch immer an einen Strohhalm zu klammern suchten. Wer die Reichstagsscenen der letzten Wochen überblickt, wird der Eventualität der Auflösung unter den heutzutage in Deutschland einherwogenden Strömungen wohl mit ernstem Herzen entgegensehen. Ob diese Strömungen in zwei Jahren nach dem natürlichen Ende der Legislaturperiode noch dieselben sein würden, ist keineswegs ausgemacht. Heute haben wir sie in voller Stärke vor uns, und kein ruhiger Beurtheiler wird sich der Hoffnung hingeben, daß der neuzuwählende Reichstag den militärischen Anforderungen günstiger sein, ja, daß er überhaupt die Unterlage für eine zur Noth noch angängige Fortführung der Reichspolitik bieten würde. Eine Neuwahl wie im Februar 1887 würde unser Ansehen nach außen stärken. Der heutzutage weithin herrschende Pessimismus, der sich in jüngster Zeit, soweit die parlamentarischen Dinge in Betracht kommen, vielfach bis zum Aeußersten gesteigert hat, schließt aber jede Hoffnung auf ein ähnliches Wahlresultat aus. Von der Auflösung bezw. den Neuwahlen ist also nicht nur eine trostlose Verwirrung im Innern, sondern auch eine Schädigung unseres Ansehens nach außen zu befürchten. Beides würde, wenn es einträte, die Reichsgewalt zu Schritten drängen müssen, die sich heute der Erörterung entziehen.

In der württembergischen Abgeordnetenkammer ist dieser Tage die Invaliditäts- und Altersversicherung einer sehr eingehenden und beachtenswerthen Erörterung unterzogen worden. Von allen Seiten wurden lebhafte Klagen über dieses Gesetz laut, und selbst der Regierungsvertreter, Oberregierungsrath v. Schicker, mußte zugeben, daß dieses Gesetz im ganzen Reiche Unzufriedenheit hervorgerufen habe. Aber gleichwohl wurde allseitig anerkannt, daß eine Wiederaufhebung dieses Gesetzes eine noch größere und bedenklichere Unzufriedenheit hervorrufen würde und deshalb ausgeschlossen sei. Dagegen wurden vielfache Aenderungsvorschläge gemacht. Vor allen Dingen wurde betont, daß weit schlimmer als die Kosten die zahlreichen Belästigungen seien, die das sogenannte Klebegesetz für die Arbeitgeber wie für die Arbeitnehmer mit sich bringe. Die Ausführung desselben müßte deshalb vereinfacht werden. In dieser Hinsicht wurde auch ein neuer Gedanke vorgebracht, der immerhin einer Prüfung werth erscheint, nämlich die Vereinigung der drei Versicherungseinrichtungen gegen Krankheit, Unfall und Invalidität bezw. Alter zu einem einzigen gemeinsamen Institut.

Aus Anlaß des in Aussicht stehenden Abschlusses von Handelsverträgen zwischen Deutschland einerseits und Rußland, Rumänien und Spanien andererseits, sind an den Reichstag im Ganzen 1036 Petitionen gelangt, die zum größten Theil von Bewohnern der östlichen preußischen Provinzen herrühren. Von diesen 1036 Petitionen sprechen sich 1033 gegen weitere Abschlüsse von Handelsverträgen, insbesondere gegen den Abschluß eines Handelsvertrages mit Rußland aus und nur 3 Petitionen befürworten einen solchen.

Der Regierungspräsident Steinmann in Gumbinnen hat eine Verordnung erlassen, nach welcher für den Umfang des Bezirks die Beförderung russischer (jüdischer) Auswanderer mit Wagen oder Schiffen verboten ist. Zuwiderhandelnde sollen mit Ordnungsstrafen bis zu 60 Mark, eventuell mit Haft belegt werden.

Der sozialistische „Vorwärts" schwelgt im Vorgefühl des Sieges: „. . . . Seitdem (seit 1848) hat das Proletariat reckenhaft die Glieder gedehnt, und ist aus dem Schlummer erwacht zu frischem, starkem Leben. Und gar wuchtig hat er gehämmert und hämmert fort der Titan, daß es fertig werde, das neue Gebäude, die neue Gesellschaft, das Reich der Freiheit, Gleichheit und Brüderlichkeit — der Zukunftsstaat. Die blöden Thoren, die nach dem Zukunftsstaat fragen: sie stehen bereits auf der Schwelle, und früher, als sie vermeinen, werden seine Geheimnisse sich ihnen erschließen. Er wächst vor ihren Augen. Freilich sie sind blind und sehen nicht. Der Zukunftsstaat, das ist die siegreiche Sozialdemokratie. Und am 1. Mai feiern wir im Voraus seine Ankunft." — Wenn der Zukunftsstaat der Maifeier entspricht, dann wird er recht langweilig ausschauen.

Die große landwirthschaftliche Versammlung, welche in Mainz abgehalten wurde, um den Bund der Landwirthe in Süddeutschland einzuführen, hatte, wie seiner Zeit berichtet wurde, dem Fürsten Bismarck als dem größten deutschen Bauern ein Huldigungstelegramm gesendet. Darauf ist an den Landesvorsitzenden des Bundes für das Großherzogthum Hessen, Herrn C. Lucke-Patershausen, folgendes bisher nicht bekannt gewordene Schreiben des Fürsten ergangen: Die warme telegraphische Begrüßung von der Versammlung in Mainz hat mich hoch geehrt und erfreut. Ich verfolge mit Befriedigung die Entwickelung des Bundes und hoffe, daß er zu einem dauernden Schutzmittel der deutschen Landwirthschaft werden wird. v. Bismarck."

Frankreich. Dumay (Sozialist) richtete in der Deputirtenkammer an die Regierung eine Interpellation wegen der Maifeier und sprach sich mißbilligend über die Herausforderungen der Polizei, die Schließung der Arbeitsbörse und über seine sowie die Verhaftung Baudin's aus. Der Minister des Innern Dupuy rechtfertigte die getroffenen Maßnahmen und führte aus, Baudin sei verhaftet worden, weil er die Menge aufgefordert habe, die Polizei anzugreifen. Der Minister fügte hinzu, die Regierung wolle, daß Jedermann das Gesetz respektire, und sie werde auch verstehen, demselben Achtung zu verschaffen. Jeder Deputirte, welcher die öffentliche Ordnung auf der Straße störe, werde verhaftet werden. (Unterbrechung auf der Linken.) Baudin blieb in seiner Erwiderung dabei, daß der Bericht der Polizei unrichtig sei; er habe sich keines Vergehens schuldig gemacht; er sei auf dem Polizeibureau von einem Polizeiagenten geohrfeigt worden. Millerand brachte eine Tagesordnung ein, wonach eine Untersuchung über die der Polizei zum Vorwurf gemachte Brutalität eingeleitet werden solle. Der Minister des Innern, Dupuy, sprach gegen diesen Antrag und verlangte die einfache Tagesordnung, welche mit 319 Stimmen gegen 150 angenommen wurde.

Spanien. Nach einer Depesche des Gouverneurs von Cuba werden die Aufständischen, deren Zahl etwa 700 beträgt, von einem gewissen Antonio Maceo geführt, der bereits im Aufstande von 1891 eine Rolle spielte. Im Ganzen befinden sich vier Bezirke der Provinz Santiago im Aufstande. Der Gouverneur bezeichnet die Revolution als aussichtslos, weil die große Mehrheit der Bevölkerung und die gesammte cubanische Presse die Regierung unterstützen. Der amerikanische Generalkonsul in Havanna begab sich zum Gouverneur und gab ihm die Versicherung, daß die Vereinigten Staaten die Niederwerfung des Aufstandes befördern werden, weshalb die cubanischen Emigranten in den amerikanischen Häfen überwacht würden. In Folge dieser günstigen Nachrichten beginnt man sich hier zu beruhigen. Trotzdem hält der Kriegsminister 8000 Mann zur Abfahrt nach Cuba bereit.

England. Im Truppenlager zu Aldershot fand Abends ein blutiger Kampf zwischen Kavalleristen und Infanteristen statt; letztere hatten einen Husaren gemißhandelt. Die Kavalleristen schlugen die Fenster der Infanteriekaserne ein, worauf ein mehrstündiger Kampf entbrannte. Eine Menge von Soldaten wurde verletzt. Andere Truppen stellten schließlich die Ordnung wieder her und nahmen zahlreiche Verhaftungen vor.

In Hull sind infolge Brandstiftung die von nicht unionistischen Arbeitern wiederhergestellte Schneidemühle, sowie acht Häuser abgebrannt; die Streikenden erklären sich für entschlossen, sechs Monate auszuharren.

Die Maikundgebung in London beschränkte sich hauptsächlich auf die Anarchistenversammlung bei der Reformeiche im Hydepark. Die Theilnehmer waren meistens Ausländer; sie gruppirten sich um eine blutrothe Fahne, die eine phrygische Mütze mit schwarzen Bändern trug. Unter den zahlreichen Inschriften sah man die Schlagworte: „Weg mit Autorität und Monopol!" „Weder Gott, noch Herr!" U. A. sprach auch Luise Michel über Sklaverei und Freiheit in gewohntem Stile.

In Dundee ist ein Streik der Jutearbeiter infolge einer 5prozentigen Lohnherabsetzung ausgebrochen. 19,000 Arbeiter feiern. Die Streikenden zogen mit Musik durch die Straßen.

Rußland. Die Nachrichten zahlreicher Blätter von ungünstigen Ernteaussichten in Rußland, sowie von einem beabsichtigten Roggenausfuhrverbot sind falsch. Infolge des späten Frühjahrs liegt vor der Hand kein Grund vor, schon von schlechten, selbst von mittleren Ernteaussichten zu sprechen. In Podolien, den Gouvernements Kiew und Cherson ist der Saatenstand zufriedenstellend, dagegen im Kaukasus, im Dongebiet, in Charkow, Jekaterinoslaw und Poltava vorzüglich. Im übrigen Rußland liegt noch Schnee. Bei der weiten Ausdehnung Rußlands ist stets in einzelnen Landstrichen eine Mißernte zu verzeichnen, welche die Gesammternte indessen keineswegs zu beeinträchtigen braucht.

Griechenland. Die Affaire Zappa nimmt immer mehr das größte Interesse der diplomatischen Kreise für sich in Anspruch. Nach dem Rechtsgutachten des Prof. Martens in Petersburg, welches bereits in unzweifelhaftester Weise darlegte, daß die Olympische Kommission in Athen bez. der Griechische Staat der gesetzliche Erbe der großen Liegenschaften Evangheli Zappa's in Rumänien sei und daß für die die Hinterlassenschaft betreffenden Rechtsstreitigkeiten allein das griechische Generalkonsulat in Athen und somit die griechischen Gesetze kompetent seien, haben sich zwei hervorragende Rechtslehrer der Pariser Fakultät, André Weiß und Armand Lainé, ganz in derselben Weise, ja eher noch nachdrücklicher als Martens zu Gunsten Griechenlands in ausführlichen Gutachten ausgesprochen. Prof. Weiß kommt zu folgenden Schlüssen: Daß der rumänische Staat als Partei keinen Antheil an der Angelegenheit hat; daß die griechische Regierung nicht gezwungen werden kann, dem Gerichtshofe von Bukarest den Rechtsstreit mit den natürlichen Erben Zappa's zur Entscheidung zu überlassen; daß die griechische Regierung im Recht ist, sich in den Besitz der rumänischen Liegenschaften Zappa's zu setzen; und daß die Wirksamkeit der Vermächtnisse unabhängig ist von der Genehmigung der rumänischen Regierung. Die Begründung ihrer Ansprüche seitens der rumänischen Regierung damit, daß die Hinterlassenschaft Zappa's vacant sei, weist Weiß durch die einfachen Thatsachen zurück. Die Inkompetenz der rumänischen Gerichtsbarkeit ergebe sich daraus, daß es sich um einen Rechtsstreit zweier Parteien, welche Fremde in Rumänien seien, handle. Ein Unterschied könne ferner nicht anerkannt werden zwischen der Berechtigung von Erbansprüchen einer physischen Person und eines fremden Staates, welcher von der Regierung des Landes anerkannt ist. Ebensogut wie eine Person durch Vermächtnisse eine Liegenschaft in einem fremden Lande erwerben dürfe, ebenso könne es ein Staat, welcher sich auf dieselben Rechtstitel stützt. Eine Genehmigung der Regierung des Landes für die Wirksamkeit der Vermächtnisse, welche dem griechischen Staat innerhalb des rumänischen Territoriums zufallen, sei nach Artikel 811 des rumänischen Civilgesetzbuches, welcher im Wortlaute mit Artikel 911 des Code Napoleon übereinstimme und welch' letzterer schon wiederholt in diesem Sinne Auslegung gefunden habe, nicht erforderlich. Die Rücksicht auf die Gefahr, welche sich für die rumänische Regierung daraus ergeben könnte, daß ein anderer Staat innerhalb des rumänischen Territoriums große Liegenschaften erwerbe, könne nicht soweit gehen, daß die Eigenthumsrechte des fremden Staates beeinträchtigt würden. Aber selbst wenn die rumänische Regierung aus höheren Rücksichten die Erwerbung der Liegenschaften seitens der griechischen Regierung von ihrer Zustimmung abhängig zu machen sich für verpflichtet hielte, hätte der griechische Staat diese Zustimmung doch schon erreicht durch die Haltung der rumänischen Regierung, welche sie bis zum Ausbruch des Rechtsstreits seit 27 Jahren beobachtet habe. — Professor Armand Lainé stellt zunächst fest, daß im Jahre 1865, als Evangheli Zappa's Testament rechtskräftig wurde, kein für Rumänien giltiges Gesetz die Fremden hinderte, Mobilien oder Immobilien in Rumänien zu erwerben. Das Testament war infolgedessen keiner Untersuchung der Nationalität Konstantin Zappa's, noch nach Gründen der Nationalität oder der persönlichen Eigenschaft sei es der olympischen Kommission in Athen oder des griechischen Staates unterworfen. Aus dem Zusammenhang der Thatsachen, durch welche seit 1865 bis 1892 die Haltung der rumänischen Regierung gekennzeichnet wird, geht in unzweifelhafter Weise hervor, daß diese Regierung die Giltigkeit des Testaments stets und von jedem Gesichtspunkte aus anerkannt hat. Während 27 Jahren hat sie eine Klausel desselben, welche sie als Nutznießerin mit Bezug auf die in Rumänien gelegenen Liegenschaften bestimmte, acceptirt und deren Wirksamkeit reklamirt und somit in der Person des griechischen Staates den eigentlichen Eigenthümer jener Liegenschaften anerkannt. Auch den Einwand der rumänischen Regierung, daß der Nachlaß Zappa's als vacant anzusehen sei, weist Prof. Lainé als durchaus unhaltbar zurück. Denn durch die ausdrückliche Anerkennung der Kompetenz des griechischen Konsulats mit Bezug auf die Erbfolge im Jahre 1865 ist die Erbfolge in diesem Jahre bereits thatsächlich eingetreten und der Nachlaß in das Eigenthum des griechischen Staates übergegangen. Indem die rumänische Regierung den griechischen Konsularbehörden damals die Entscheidung über die Ansprüche der natürlichen Erben überließ, hat sie deutlich bekundet, daß der rumänische Staat nach ihrer Ansicht kein Interesse habe, sich einzumischen; sie hat zugestanden, daß der griechische Staat als Eigenthümer der ihm vermachten Liegenschaften zu betrachten sei und indem sie die für die rumänische Akademie aus den Einkünften der Liegenschaften fließenden Legate annahm und reklamirte, hat sie diese Auffassung mehr und mehr bestätigt. Die in dem Artikel 7 § 5 der rev. Konstitution von 1879 enthaltene Bestimmung, welche dem Fremden verbietet, ländliche Liegenschaften in Rumänien zu erwerben, kann nicht von Einfluß sein auf die Legate, welche vorher dem griechischen Staate zugefallen sind. Prof. Lainé erhebt zum Schluß die Frage, ob es nicht angezeigt sei, auf dem Wege eines Vergleichs ein Arrangement zu treffen, indem der griechische Staat stillschweigend die Bestimmung der rev. Konstitution von 1879 respectirt und in einem angemessenen Zeitraum die ihm gehörigen ländlichen Liegenschaften veräußert.

Amerika. Heftige Wirbelstürme haben einige Theile von Texas verheert. Ganze Eisenbahnzüge wurden vom Geleise geweht und viele Beamte und Passagiere getödtet. Das Bild der Verwüstung ist unbeschreiblich. — In Cisko entstand ein Brand, bei dem 20 Personen um das Leben kamen.

Kunst und Wissenschaft.

† Residenztheater. „Unverhofft", „Umsonst" von Joh. Nestroy. Das Gesammtgastspiel der Mitglieder des Wiener Karltheaters verspricht außerordentlich interessant zu werden. Man sieht eine künstlerische Art, die nicht nur alle Lachgeister zu heiterem Aufschwärmen veranlaßt, sondern dem ästhetischen Nachdenken auch die merkwürdigsten Erfahrungen zuführt. Zwei Künstler von altbewährtem Namen stehen im Mittelpunkte dieser Darstellungen: Wilhelm Knaak und Karl Blasel und die ganze Kunstweise, die sie vertreten, die Kraft, die glänzende Virtuosität, mit welcher sie wirken, hat einen Zauber ganz eigener Art. Sie besitzen leider kaum die mächtigen Mittel, über welche ihr jüngerer Geistesgenosse Schweighofer verfügt, der eine verwandte Richtung aus der altwienerischen Ueberlieferung fortgepflanzt und mit einem persönlichen Alfresko-Stile vereinigt hat. Aber umso anziehender ist es, die vollendete Kultur und schauspielerische Selbstdisziplin zu studiren, welche man an den Gästen beobachtet. Es ist die liebenswürdigste Vereinigung von komischer Glossirung des Lebens mit einem Sinne für die Originalität der individuellen Erscheinung; es ist die merkwürdigste Darstellung des Intimen im Auftreten der Person, welche es zugleich versteht, dieses Intime in so deutlichen Umrissen zu zeichnen, daß es die energischsten Reaktionen des Gelächters hervorruft. Man hat nicht umsonst Herrn Knaak mit Friedrich Haase verglichen; es ist ein ähnlicher Sinn für das Individuelle in ihm, nur daß dieser Sinn gleichzeitig eine so breite Kraft der Veranschaulichung hat, wie sie auf die Entfernung und die geistige Perspektive des übermüthigen Humors nöthig ist. Herr Knaak spielt in Nestroy's „Umsonst" einen österreichischen Provinz- und Schmierenschauspieler. Wie er diese Spezialität in ihrer Verlumpung, Renommage, in ihrer schulmeisterhaften Lehrweisheit und Wohlweisheit schildert, wie dabei das vollständigste Selbstüberlassensein der Individualität durchbricht und gerade darin die Unwiderstehlichkeit der Komik liegt, das hat einen wundersamen ungewohnten Zauber. Man hat nicht die Empfindung mehr, daß dieses Herr Knaak oder die Kunst des Herrn Knaak sei; man wird vielmehr fortwährend gepackt durch das Unberechenbare der naiven Natur. Und ist nun dieses Unberechenbare in eine groteske Dimension übertragen, so entsteht daraus Etwas so Originelles, daß man es mit einem gewissen räthselhaften Staunen geistig in sich verarbeitet. Die große innere Naivität der Auffassung ist es auch, welche an Herrn Blasel fesselt, der in Nestroy's „Unverhofft" einen alten Junggesellen malt in großen Nöthen über den Umstand, daß man in seinem Bette ein fremdes Kindchen, ein Neugeborenes findet, dessen Herkunft Niemand kennt. Die schauspielerische Schilderung des etwas schrullichen und verwöhnten alten Herrn mit süßlichen Manieren, die mimische Darstellung seiner Aengste und Sorgen, seines guten Herzens, ist ganz durchsetzt mit den intimsten Lebensbeobachtungen und die Liebenswürdigkeit dessen, was der Künstler dabei auswählt, was er betont und zur breiten Darstellungskomik erhebt, das ist auch hier das innerlich Fesselnde. In der tollsten Ausgelassenheit, in der [illegible] Schilderung der harmlosen Anstößigkeiten, jener „naturalia", die nicht „turpia" sind, verräth sich ein vollendeter Takt, eine künstlerische Kultur, die wirklich die Herzen erobert. Etwas von dieser alten Kunstkultur, wie sie in Wien zu Hause ist, geht auch auf andere Mitglieder des Karltheaters über. Vor Allem ragt Frl. Lina Stengel hervor, welche im ersten Stücke eine drollige Haushälterin, im zweiten eine komische alte Jungfer giebt, hier ist innere Fülle des Talentes und eine sehr tüchtige Technik, der man überall eine solide Schule und ein bewußtes Kunstverfahren anmerkt. Die Herren Rakowitsch, Lechner, Waldeck erweisen sich als lebendig schaffende Künstler, die Damen Marie Boczkay, Regina Natzler u. A. führten sich in ihren kleineren Rollen zum Mindesten angenehm ein. Und so ist anzunehmen, daß die Besucher in diesen Vorstellungen nicht fehlen werden. Die Nestroy'schen Stücke selbst gehören der Bühnengeschichte an; es sind Schauspielerstückchen, die eben nur den Hauptrollen zu Liebe geschaffen sind, sie stehen und fallen mit den Nachfolgern Nestroy's selbst, mit der schauspielerischen Tradition, die eine besondere Art des Spiels fortpflanzt, eine Mimik, der zu Liebe die Handlungen selbst, Situation und Aufbau erfunden sind. Man folgt der Handlung gerade so lange mit Interesse, als die Hauptkünstler auf der Bühne stehen, da sie dieselbe aber kaum verlassen, so ist man für den ganzen Abend auf's Heiterste beschäftigt.

Wolfgang Kirchbach.

† Das Königl. Schauspiel bringt heute Schiller's „Wallenstein's Lager" und „Die Piccolomini" zur Aufführung. Die Vorstellung begint halb 7 Uhr.

† Das rege Interesse, das sich für das Gastspiel der Wiener Gäste im Residenztheater kundgiebt, dürfte seinen Höhepunkt in der Vorführung der Lokalposse: „Die Eigerln von Wien" finden, welches heute, Donnerstag, zum ersten Male gegeben wird. Das Stück hat allein in Wien 275 Vorstellungen hintereinander erlebt und ist dann mit unbestrittenem Erfolge an vielen deutschen und österreichischen Bühnen in Scene gegangen. In der heutigen Vorstellung sind mit den Herren Blasel und Knaak sämmtliche Herren und Damen des Wiener Ensembles beschäftigt.

† Wie bereits erwähnt, finden von dem Ensemble der Mailänder Skala in Wien und Berlin einige Vorstellungen von Verdi's „Falstaff" statt. In Wien soll das Werk mit den Original-Dekorationen des Scala-Theaters am 21. Mai, in Berlin am 2. Juni in Scene gehen. Dem Vernehmen nach hat auch die Königl. Generaldirektion Verhandlungen angeknüpft, um ein ähnliches Gastspiel an der Königl. Hofoper stattfinden zu lassen. Wenn sich das Projekt verwirklicht, dürften die Mailänder ihren „Falstaff" in Dresden nach dem Berliner Gastspiel zur Aufführung bringen. Selbstverständlich könnte es sich in diesem Falle nur um eine sehr beschränkte Anzahl von Vorstellungen handeln.

† Die Direktion der Wiener Hofoper hat das Novitätenprogramm für die nächste Saison festgestellt und wird folgende Operndichtungen zur Aufführung bringen: „A Santa Lucia", Melodram von Tasca mit Frl. Bellincioni und Herrn Stagno in den Hauptrollen, „Die Bajazzi" von Leoncavallo, „Das Maifest" von Richard Heuberger, „Der Kuß" von Friedrich Smetana und das Ballet: „Die fünf Sinne" von Ernst Van Dyck und Roddaz.

† Die „Tägl. Rundsch." schreibt: Es ist unseren Lesern bekannt, daß das Judenthum jetzt einen Sturm auf Mainz versucht, um dort endlich ein Heine-Denkmal unterzubringen. An Hindernissen fehlt es auch dort nicht, indessen man hofft sie zu überwinden. Der Vorsitzende des dortigen Heine-Denkmals Justizrath Bloem hat dortigen „Freunden des verunglimpften Dichters" mitgetheilt, daß sich folgende Männer bereit erklärt haben, dem für Mainz zu bildenden Ausschuß beizutreten: Friedrich Spielhagen, Ernst v. Wildenbruch, Carl Frenzel, Julius Rodenberg (Herausgeber der „Deutschen Rundschau", Schriftstellername für Julius Levy aus Rodenberg in Hessen), Emil Rittershaus, Wolfg. Kapp, M. Satorius, L. Ahrweiler, Justizrath Bloem, A. v. Randow, L. F. Seyfarth, Prof. Eschke und Direktor Wiebe.

† In Bonn wird nächsten Dienstag, den 10. d. M., das Beethoven-Museum mit einem Prolog von E. v. Wildenbruch eröffnet. Zu dem im Anschluß an diese Feier stattfindenden fünftägigen Kammermusikfest hat der preußische Kultusminister sein Erscheinen in sichere Aussicht gestellt.

Paul Müller
Minna Müller geb. **Grüneberger**
Vermählte.
Dresden, am 4. Mai 1893.

Oskar Breitenborn,
Bureau-Assistent beim Königl. Sportelfiskalat,
Martha Breitenborn geb. Künzel
Vermählte.
Dresden, den 1. Mai 1893.

Todes-Anzeige.

Allen Freunden und Verwandten die traurige Nachricht, daß mein lieber guter Mann, der **Sattlermeister u. Wagenbauer**

Ernst Wilhelm Hofmann,

heute früh sanft entschlafen ist. Dies zeigen hiermit tiefbetrübt an
Stenn i. S., den 3. Mai 1893
Minna Hofmann und Kinder.

Nach schwerem Leiden verschied gestern Abend unser guter Vater, Groß- und Schwiegervater

Carl Gottlob Irmer,
pens. Königl. Kutscher.

Dies zeigt hiermit tiefbetrübt an mit der Bitte um stilles Beileid
Dresden, Berlin, Leipzig, Philadelphia
E. Irmer, Postschaffner,
im Namen sämmtlicher Hinterlassenen.
Tag und Stunde des Begräbnisses wird morgen bekannt gegeben.

Lieben Freunden, Bekannten und Verwandten zur traurigen Nachricht, daß mein lieber theurer Sohn

Martin

im 13. Lebensjahre seinem vor 14 Tagen vorangegangenen Vater und Schwester in die Ewigkeit folgte.
Im tiefsten Schmerz zeigt dies nur hierdurch an
Ottilie verw. Ehinger geb. Blechschmidt.
Die Beerdigung findet Freitag Nachmittag 4 Uhr auf dem alten Annenfriedhofe, Chemnitzerstraße statt.

Nach Gottes unerforschlichem Rathschlusse entschlief sanft heute Nachmittag ½3 Uhr nach langem schwerem Leiden, im Alter von 67 Jahren, unser guter, lieber Gatte, Vater, Schwieger- und Großvater, der Privatus

Friedrich Traugott Schurig.

Alle, die den theuren Entschlafenen gekannt, werden den uns betroffenen Schmerz ermessen.
Dresden, Wachsbleichgasse 15, den 2. Mai 1893.
[illegible]lich tiefgebeugten Hinterlassenen.
[illegible] Freitag Nachmittag 3½ Uhr von der Parentation[illegible] [illegible]heren Friedrichstädter Friedhofes aus statt.

Der unerbittliche Tod entriß uns den Liebling Aller, unseren heißgeliebten Sohn und Bruder

Hans

nach kurzem schwerem Krankenlager im Alter von 3½ Jahren.
Dies zeigen nur hierdurch lieben Verwandten, Freunden und Bekannten an
Dresden, den 2. Mai 1893
die tieftrauernden Eltern
Wilhelm Tredopp, Baugewerke,
Marie Tredopp geb. Sonntag
nebst Kindern.

Allen lieben Verwandten und Bekannten hierdurch die traurige Nachricht, daß heute früh ¼6 Uhr unsere gute Tochter u. Schwester

Linna

nach langem Leiden im 23. Lebensjahre sanft verschieden ist.
Um stille Theilnahme bittet
Familie Rüdiger, Johann-Meyerstraße 6, pt.
Die Beerdigung findet Sonnabend Nachmitt. 4 Uhr von der Todtenhalle des weiten Neustädter Friedhofs aus statt.

Heute früh ½7 Uhr verschied sanft nach kurzem Krankenlager unser innigst geliebter Gatte, Vater, Schwiegervater, Großvater, Bruder und Schwager
Herr Kaufmann

Christian Friedrich Eduard Albrecht

im 81. Lebensjahre. Schmerzerfüllt zeigt dies hiermit an
Dresden, Dürerstraße 36, I.,
den 3. Mai 1893,
Sophie Albrecht geb. Jördens
im Namen der trauernden Hinterlassenen
in Dresden, Chemnitz und Limbach.
Die Beerdigung findet Sonnabend, den 6. Mai, Vormittags ½10 Uhr von der Parentationshalle des Trinitatis-Friedhofes aus statt.

Innigster Dank.

Zurückgekehrt vom Grabe meines viel zu früh von uns geschiedenen Gatten, Sohnes, Bruders, Schwagers und Onkels, des Flaschenhändlers

Hermann Rasch,

drängt es mich, aus aufrichtigem Herzen den innigsten Dank hiermit Allen entgegen zu bringen. Besonderen Dank Herrn Diakonus Schmiedel für seine tiefergreifenden Worte am Sarge des Entschlafenen. Nicht minder Dank Herrn Dr. Hirschberg, welcher rastlos bemüht war, mir das Leben des Theuren zu erhalten. Innigsten Dank der verehrten Böttcherinnung für das Geleite mit Fahnenschmuck zu seiner letzten Ruhestätte. Herzlichen Dank aber auch allen seinen lieben Freunden für die gemeinschaftliche Blumenspende nebst Trauermusik, sowie zahlreiche Begleitung, welche ihn hierdurch noch im Tode ehrten. Es hat mir wohlgethan und war der Balsam zur Linderung meines Schmerzes
In tiefster Trauer
Maria Rasch geb. **Hönig nebst Hinterlassenen.**
Dresden, Meißen, Gretzsch.

Wiege, Altar, Grab.

Aufgeboten. Tischler J. Hottaß m. Köchin J. M. Leuschke, D. Arbeiter H. H. Müller mit Dienstmädchen A. M. Matthes, D. Schuhmacher F. A. Nestmann mit W. verw. Osterland geb. Bielitz, D. Porzellanmaler G. A. Franz mit Haustochter K. J. Hertzschuch, D. Tischler B. A. Bauer mit A. P. Karnahl, Stubenmädchen, Hartenstein bei Zwickau. Arbeiter E. H. Ficke mit Cigarettenarbeiterin J. M. Künzelmann, D. Milchhändler G. A. Eimert, Naußlitz, mit L. M. W. Reinhardt, Hausmädch., D. Concertsänger C. J. Klement, Löbtau, mit Rentnerin A. G. v. Möller, D. Kutscher E. C. Rädisch m. F. C. verw. Menzel geb. Frank, D.

Heute früh verschied nach kurzem, aber schwerem Leiden unser lebensfrohes

Hannchen

im noch nicht vollendeten 6. Lebensjahre. Tiefbetrübt zeigen dies allen Verwandten, Freunden und Bekannten hiermit an
Dresden, 2. Mai 1893
Hennig, Stadtpostbote,
u. Frau nebst Kindern.
Die Beerdigung findet Donnerstag Nachm. 5 Uhr vom St. Pauli-Kirchhof aus statt.

Freunden und Bekannten die traurige Nachricht, daß unser liebes

Ernachen

am 2. d. früh 6 Uhr verschieden ist.
Die trauernden Eltern
Julius Baldeweg
und **Frau** geb. **Wolf.**

Lieben Verwandten, Freunden und Bekannten die traurige Nachricht, daß gestern Morgen 1 Uhr unser herzensguter, lebensfroher

Otto

im Alter von 6 Jahren von seinem schweren Leiden erlöst worden ist.
Dies zeigen schmerzerfüllt an
die tiefgebeugten Eltern
Ernst Köhler
und Frau **Anna** geb. **Ullrich.**
Die Beerdigung findet Sonnabend Nachm. ½3 Uhr auf dem Löbtauer Friedhofe statt.

Dank.

Für die herzliche Theilnahme, den reichen Blumenschmuck und zahlreiche Begleitung, den Ortsverein Ober- und Niedergorbitz für die zahlreiche Begleitung und freiwilliges Tragen zur letzten Ruhestätte, sowie für die erhebende Trauermusik beim Heimgange meines lieben Mannes
Herrn
August Schäfer,
Niedergorbitz,
sagt ihren herzlichen Dank
A. verw. Schäfer
nebst Kindern.

Brieftasche
mit Photographien u. 1 Schein **verloren.** Gute Belohnung bei Rückgabe im Fundamt, Hauptpolizei.

Verloren
am 29. April ein gold. Medaillon mit Stein. Abzugeben gegen Belohnung b. **Ehrichsohn,** Holbeinstraße 81, 1.

Armband verloren
letzten Sonntag Abend im Residenz-Theater im 1. Rang oder in der Restauration daselbst, od. auf dem Wege nach und vom Theater. Der Reif ist spanische damasirte Arbeit (Stahl m. Gold- und Silber-Einlagen), mit dem Monogramm H. S. Geg. gute Belohnung abzugeben **Leubnitzerstraße 5, part.**

Verloren
wurde ein breit. goldn. Ring m. roth. Stein. Geg. Belohn. abzug. **Mathildenstr. 39, 2,** rechts.

W. Spitz zugelaufen
in **Laubegast,** Uferstraße 11, I.

Koralle,
selten großes Stück, Sonntag früh **verloren.** Gegen sehr gute Belohnung abzug. Sachsenplatz 2, 2. Et. l.

Hotel.
Das erste u. beste Haus einer größ. Garnison- u. Industriestadt Sachsens muß **wegen Krankheit** des Besitzers bei 50—60,000 Mk. Anzahlung verkauft werden. Selbstreflect. erh. näh. Auskunft kostenfrei durch
B. H. Merzenich,
Leipzig, Klostergasse 5.

Stadtziegelei,
Danneberger Ringofen-System, guter Absatz, 1—1½ Millionen fertigend, ist unter günstigen Bedingungen zu verkaufen wegen Zurruhesetzung. — Kauflustige wollen Adr. unter **G. S. 36461** in die Exp. d. Bl. niederlegen.

Haus-Kauf!
Ein kl. Haus mit 2 Wohnung. u. Garten (Laden nicht ausgeschl.) in nächst. Nähe v. Dresden bei 1500 Mk. Anzahl. zu kaufen gesucht. Offerten mit Preisangabe u. **A. E. 36422** Exp. d. Bl.

Kaufe Land,
ca. 2 Schffl., für Gärtnerei pass., Striesen, Gruna, Seidnitz bevorzugt. Agenten verbeten. Offerten erbeten unter **V. E. 1075** an **Rudolf Mosse, Dresden.**

Größere Baustelle,
schöne Lage in der Neust., billig zu verkaufen. Off. **M. G. 5** erb. Fil.-Exp. d. Bl., gr. Klosterg. 5.

Eine Villa
in Kötzschenbroda, 5 Min. vom Bahnhof, mitt. i. staubfr., gut gepfl. Obst- und Blumengarten, Hochpart., Salon m. Veranda. 4 Zimm., 4 Kamm., gr. Küche, Keller, Watercloset 2c., Seitengebäude m. Waschhaus, Holz- u. Kohlenschuppen, überall Wasserleitung i. Gart. u. Geb., Alles in bester Ordnung, soll Wegzugs halber sofort f. M. 18,000 billig verkauft werden. Anzahl. gering. Off. **D. D. F. 1503** Exp. d. Bl.

Haus-Verkauf.
In einer an Eisenbahnen belegenen kleinen belebten Stadt der Provinz Sachsen ist in gut. Geschäftslage, ziemlich am Markt, ein in gutem Bauzustande befindliches 2stöckiges Wohnhaus zum Preise von 13,000 M. zu verkaufen. Dasselbe eignet sich seiner Beschaffenheit und Lage wegen zu einem jeden Geschäft, namentlich aber zu ein. Bäckerei, zumal am Orte nur 3 vorhanden sind. Gef. Off. u. **D. D. C. 1228** i. d. Exped. d. Bl. erb.

Gute Kapitalsanlage für Rentier oder Pensionair.
Schöne **Zinsvilla,** Garten, Balkon, Gebirgsaussicht, nahe Warmbrunner Park, 32,000 Mk., 6 % verzinslich, zu **verkaufen oder vertauschen.** Sichere Miethen. Off. unter **1893** an **Rudolf Mosse** in **Hirschberg i. Schles.**

In Radebeul
bei **Dresden,** Grenzstr. 2, drei Min. v. d. Bahn, ist das 1630 Q.-Mtr. große
Eckgrundstück
für **Mark 30,000 zu verkaufen.** Die Villa enthält 10 Zimmer u. s. w., umgeben von einem herrlichen Ziergarten. Besichtigung des Grundstücks gern gestattet.

Bäckerei.
Hausgrundstück, für Bäcker pass., in lebhaftem Kurort bei Dresden sofort zu verkaufen. Näh. b. **O. Beege,** Reinhardstr. 6, Hth. 1.

Grundstücks-Verkauf.
In nächster Nähe d. Kurhauses v. Klein-Zschachwitz verkaufe ich wegen Abreise nach Wien mein schönes Grundstück mit Garten, Stallung, schönen Kellereien 2c., pass. f. Weinstube, Fleischer, Getreide- od. Kohlengeschäft, auch vorzügl. für Privat, billig für 32,000 Mk. bei 15,000 Mk. Anz. Hyp. fest gereg., Ertrag ca. 1500 Mk. Selbstkf. erth. Ausk. Th. Lehmann, Dresd.-N., Melanchthonstraße 20, zunächst d. Karlstr.

Sichere Existenz!
Wegen Uebernahme e. Grundstückes soll ein in verkehrs- und zukunftsreicher Lage Dresdens belegenes, seit Jahren mit bestem Erfolge betriebenes **Cigarren-Geschäft** sof. verkauft w. Alles in best. Zustand, Kundsch. fest u. gut. Off. **D. Q. 715** Exp. d. Bl. erb.

Seifengeschäft.
Von einer einzelnen Dame wird baldigst oder später ein feineres Seifengeschäft mit gut. Kundsch., g. Geschäftsl., zu kaufen gesucht. Off. mit Preisang. bittet man an **Haasenstein & Vogler, A.-G., Dresden,** unter Chff. **P. C. 159** zu senden.

Gute Brotstelle
für Kaufleute, Köche od. Restaurateure! In Görlitz in bester Geschäftslage ist ein seit 11 Jahren bestehendes Geschäft (Branche täglicher Bedarfs-Artikel) mit 5—6000 Mark Anzahlung sofort zu **verkaufen.** Off. unter **C. S. 1062** Annoncen-Exped. **C. Schoenwald, Görlitz.**

Kleinere Klempnerei
mit guter Kundschaft zu kaufen gesucht. Off. mit Preisangabe unter **C. P. 694** Exped. d. Bl. erbeten. Agenten verbeten.

Acht Restaurants
in Dresden, Preis M. 1800, 3300, 5000, 6000, 6500, 6500, 7500 u. 15,000, verkauft kostenfrei **C. A. Schwarz,** Dresden-A., Maternistraße 4, 1. Etage.

Zu kaufen gesucht
ein gutgeh. **Geschäft,** einerlei wo u. welcher Branche, am liebst. kleines **Fabrik-Geschäft,** welch. netto ca. 6—7000 M. jährl. einbringt. Offerten, welche die Forderung, Anzahlg., erforderl. Betriebskapital, sowie Grund des Verkaufs enthalt., u. **J. U. 615** an **Haasenstein & Vogler, A.-G., Magdeburg** einzus.

Mit 20,000 Mark sucht ein erfahrener u. tüchtiger Kaufmann ein nachweislich rentables
Fabrikgeschäft
sofort zu kaufen. Offerten unter **D. Q. 718** an die Expedition dieses Blattes erbeten.

1 kl. Fuhrwerksgeschäft
ist wegen Todesfalls sof. zu verkaufen. Off. unter **D. Q. 716** Exped. d. Bl. erbeten.

Ein sehr rentables
Restaurant
mit Ausspannung, Uebernachtung und **Conditorei,** in e. schönen Luftkurort, ist sofort bei 6—7000 Mark Anz. zu verkaufen. Kapitalzinsen decken Sommerwohnungen. Alles Nähere bei **Körner** in **Copitz** bei **Pirna.**

Ein Produkten- u. Grünw.-Geschäft
im Preise von 1700—1900 M. ist wegzugshalber sofort zu verkaufen. Näh. Rähnitzgasse 3, II.

Pacht-Bäckerei,
Dresden, Miethe 600 und Preis 1100 Mark, verkauft **kostenfrei C. A. Schwarz,** Dresden-A., Maternistraße 4, I.

Eine nachw. gutgeh. Bäckerei
nahe bei Dresden gelegen, ist sofort zu verkaufen. Nähere Auskunft ertheilt **Paul Gündel,** Hänichen, Bez. Dresden.

Geschäfts-Verkauf.
Ein Seidenschnur.-Fabr.-Gesch. mit Wasserbetrieb und sehr guter Kundschaft in bevölkertem großen Wohnorte des Erzgebirges, wie nach auswärts, ist mit guten, neuen Maschinen preiswerth zu verkaufen und sind gefl. Offerten u. **C. 150** postlag. **Annaberg** im Erzgeb. erbeten.

Gasthaus-Verkauf.
In mittl. Fabrikstadt Sachsens in bester Verkehrsstraße ist ein rentables Gasthaus mit gutem Fremdenverkehr und reichlichem Inventar erbtheilungshalber sof. zu verkaufen. Off. mit Freimarke an Destillateur **Thiele,** Roßwein erbeten.

Geschäfts-Verkauf.
Mein rentables Colonialw.- u. Delikatess.-Geschäft, in bester Lage d. Altstadt, beabs. w. Krankheit **preiswerth zu verkaufen.** Gefl. Off. unter **F. S. 741** in die Exp. d. Bl. erbeten.

Delicat.- u. Fischw.-Gesch. in Dresden, f. einz. Leute p., für 400 Thlr. sof. zu verkaufen. Auskunft ertheilt **Lehmann,** Dresden-N., Melanchthonstr. 20, im Laden.

Ein kl. oder mittleres Restaurant
wird geg. sof. Kasse zu kaufen gesucht. C. Kletzsch, Wallstr. 4.

Eine Landschmiede
mit guter Kundsch. für 7500 M. bei 2500 M. Anzahlung sofort zu verkaufen durch **H. Thiele** in **Roßwein.**

Restaurant.
Ein nicht zu großes Restaurant wird zu pachten gesucht. Off. erb. unter **H. S. 5** Fil.-Exp. d. Bl., gr. Klostergasse 5.

Stellenverm.-Bureau,
alteingeführtes Geschäft, ist sofort für 300 Mk. zu verkaufen. Off erb. unter **O. H. 1133** an **Rudolf Mosse,** Altmarkt 15, 1

Wurstwaaren-
u. Delicatessen-Geschäft mit feinster Kundsch. ist sofort f. 2500 M. zu verkaufen. Off. unt. **N. H. 1132** an **Rudolf Mosse, Dresden,** Altmarkt 15, 1.

Cigarren-Geschäft
in guter Lage der Altst. für **1800** Mk. **zu verk. d. Klein & Co.,** Schloßstr. 8, 1.

Kl. Putzgeschäft,
sehr gut gehend, mit dauernder Kundschaft, wird wegen Verheir. **bill.** verkauft. Gute Lage, **wenig Kapital** nothwendig. Michaeli zu übernehmen. Off. **A. H. 243 „Invalidendank" Dresden.**

Eine gutgehende
Bäckerei
wird von einem tüchtigen Manne erst zu pachten gesucht. Gefl. Off. unter **F. F. 36640** in die Exp. d. Bl. erbeten.

Restaurant, Hotel.
Köchen, Kellnern, Bierausgebern u. Hausdienern, **Fachleuten** bietet sich Gelegenheit, ein gutgehendes Eck-Restaurant, welches mit Hotel resp. Gasthaus eingerichtet werden soll, zu kaufen. 6—8000 M. erfordlich. Agenten finden keine Auskunft, **nur Käufer.** Adr. u. **H. U. 784** i. d. Exped. d. Bl. erbeten.

Eine Bäckerei mit Konditorei,
in guter Lage, zu vermiethen. Die Geschäftseinrichtung ist billig zu übernehmen. Adr. u. **Z. D. 217 „Invalidendank" Dresden.**

Unternehmen,
unbedingt **hohen** Gewinn sichernd, **keine** Konkurrenz, **nur Kassen-Artikel, brillante Existenz** für jungen Mann, auch Dame, keine Fachkenntnisse nöthig, ist Verhältnisse halber **sofort billig zu verkaufen** oder **Betheiligung** hierzu **gesucht.** Kapital 6—8000 Mk. ausreichend. Reflektanten werden ersucht, werthe Offerten unter **Z. U. 232** im **„Invalidendank" Dresden** einzusenden.

Wer kauft
mein Papiergeschäft, verbunden mit Fabrikation eines Specialartikels? Einrichtung billig. Günstige Miethe u. Lage. Fachkenntnisse nicht nöthig. Offerten unter **P. P. 103** lagernd Hauptpost Dresden.

Restaurant-Verkauf.
Nur **wegen hohen Alters** soll möglichst bald ein in unmittelbarer Nähe einer größeren Gymnasialstadt gelegenes, **nachweislich sehr flottgehendes** Restaurant mit neuem Inventar, schönem Concertgarten, Kegelbahn u. verpachteter Fleischerei zu dem **ausnahmsweise billigen Preis** von Mk. 67,000 bei Mk. 10,000 Anzahlung **verkauft** werden. Nähere Auskunft **ertheilt** kostenfrei
Friedrich Riebe,
Pragerstraße 35.

Produkten-Geschäft
mit Kaffeeschank für 1400 Mark, gute Lage, sofort zu verkaufen. Ausk. Neuegasse 11. **Rabisch.**

Bäckerei-Verkauf,
gutes Geschäft, in einer Prov.-Stadt Nähe Dresdens, sofort. Anzahlung nicht unter 6000 Mk. zu verkaufen. Adressen erbeten u. **M. M. 100** hauptpostlagernd.

Gutgehendes Produktengeschäft
hübsche u. billige Wohn., stark. Bierumsatz, ist Verhält. halber sofort zu verkaufen. Näheres Schäferstr. 35, Porzellangeschäft von Schulze. Agenten verbeten.

Eine größere
Brotbäckerei
in bester Lage Leipzigs ist mit allem Inventar, Pferden und Wagen, für 5000 Mk. zu verkaufen. Umsatz ca. 4000 Ctr. Mehl. Auch kann das Grundstück mit übernommen werden. Adr. unter **V. 431** an **Haasenstein und Vogler, A.-G., Leipzig** erbeten.

Eine junge Dame
sucht ein **kleines Geschäft** zu kaufen. Handschuhbranche bevorzugt. Off. Circusstr. 6, 3. Et. l.

Garten-Restaurant

m. neuerbauter Kegelbahn (auch heizbar) krankheitshalber bald zu verkaufen. Adr. u. **D. D. H. 1226** Exp. d. Bl.

10 Produktengeschäfte

in Dresden, Preis 650, 700, 900, 1000, 1200, 1300, 1600, 1800, 2500 und 3000 Mark verkauft kostenfrei **C. A. Schwarz,** Dresden-A., Maternistraße 4, 1.

Für Fleischer.

Im bevölkertsten Vorort Dresdens, zukunftsreiche Lage, auf der ganzen Straße kein Fleischer, ist eine

Fleischerei mit Produktenhandlg.,

event. auch ohne letztere, wegen Wittwenstand **preiswerth**

zu verkaufen.

Einrichtung und Schlachthaus in gutem Zustand. Näheres bei Hrn. **Schumann,** Gerbergasse 9.

Cigarren-Geschäft,

15 Jahre besteh., in Altstadt, ist sofort zu verkaufen. Erforderl. 2—300 Mk. Gefl. Off. erb. u. **E. R. 730** Exped. d. Bl.

Eine Fisch- und Delikatessen-Handlung

bei Dresden (10,000 Einw.), die einzige am Platze, guter Umsatz, billige Miethe, veränderungshalber **sofort für billigen Preis zu verkaufen.** Selbstkäufer bittet man, Adressen unt. **C. P. 699** in der Expedition dieses Blattes niederzulegen.

Zu verkaufen:

1 Eisen- u. Kurzw.-Gesch.
1 Liqueur-Fabrik.
Echt Berl. Weißb.-Gesch.
Restaurationen.
1 Fuhrwerks-Geschäft.
1 Leinenwaaren-Gesch.
1 Conditorei & Café.
1 Weinhandlung.
Blumen-Geschäfte.
1 Milch- u. Butter-Gesch.
1 Seifen-Geschäft.
2 Putz-Geschäfte.
1 Fleischerei-Geschäft.
Colonialwaaren-Gesch.
Produkten-Geschäfte.
Klein & Co., Schloßstr. 8, I.

Jede Art

Trauer-Bindereien,

Palmen, Fächerpalmen, Kränze u. s. w. werden **geschmackvoll** und **preiswerth** gebunden. **Prompter Versandt** nach **auswärts. E. Ulbricht,** Waisenhausstraße 36

Grosses

Etiquetten-Lager.

Oswald Neubert
Dresden
Ring-Strasse
Im Hause der Mohren-Apotheke.

Kellnerinnen!

Confections-Damen!

Extra hoch-, wie tiefschnürende **Corsets,** a. w. evt. n. Maaß gefertigt in Borchardt's Corset Fabrik, nur Frauenstr. 8, 1. Etg.

Weiche Filzhüte,

außerordentlich leicht, circa 60 Sorten am Lager, in allen Formen und Farben.

Lange & Jäger,
Marienstrasse 13,
gegenüber Margarethenstraße.

Wenn Sie in **Dresden-Friedrichstadt, Dresden-Striesen und in den Dresdner Vororten** irgend etwas bekannt machen wollen, so inseriren Sie am besten im

Central-Anzeiger

weil dieses Blatt in allen Häusern daselbst gelesen wird.
Expedition: Schäferstr. 25.

Damenhüte

werden chic und billig bei assortirtem Lager garnirt. **Frau Meißner,** Modistin, Walpurgisstraße 9, parterre.

Hocharmige

Nähmaschinen

mit Fussbank
empfiehlt
H. Grossmann,
Nähmaschinen-Fabrik
5 Waisenhausstrasse 5.
Fernsprecher 1937, Amt I.

Gloria-Garantie-Schläuche,

prämiirt mit dem **ersten Preise** in letzter Gartenbau-Ausstellung, empfehlen

Baeumcher & Co.,
Hoflieferanten,
Seestr. 2, Wilsdrufferstr. 2, Breitestr. 6.

Wer überläßt einem strebsamen fleißigen Kinde gegen nicht zu hohen Preis ein zu seiner Ausbildung erforderliches **Clavier,** da seine Eltern nicht im Besitz vieler Mittel sind. Näheres Freibergerplatz 8, Hinterh. 1.

Die **Harmonika-Fabrik** von **C. Zieschang** befindet sich jetzt in **Plauen** b. Dr., **12 Räcknitzerstraße 12** — Endstation der Pferdebahn. — **Concert-Harmonikas und Bandonions** in vollkommenster Ausführung.
Unterricht, Reparatur. Solide Preise u. Bedienung.

Eisenmöbel-Fabrik & Lager A. F. Müller

Annenstrasse 23/25
{ Hôtel Annenhof. }

Kronleuchter, Tischleuchter u. Wandleuchter für Kerzen, Kronleuchter, Ständer-Lampen, Hängelampen, Tischlampen, Ampeln, Laternen 2c. für Petroleum in reicher Auswahl empfiehlt
Julius Schädlich,
Am See 16 pt. u. 1. Etage.

Haarfärbe-Salon

für Herren und Damen.

Geöffnet von 9—5 Uhr. Von vereid. Autoritäten begutachtetes unschädliches **Haarfärbemittel** zu Mk. 4,50 und Mk. 3 nur echt zu beziehen durch **A. Georges Nachf., Frau E. Maetzke,** Neust., Martin-Lutherstraße 27, ptr.

Zahn-Arzt Hille,

Waisenhausstr. 28, II.
(Ecke Victoriastr.).
Sprechst. tägl. 9—1, ½3—5.
Sonntags nur Vormittags 9—11.

Pfingsten.

Veni, sancte spiritus
f. gemischten Chor, comp. von
Louis Grosse.
Op. 56. Part. 40 Pf., 4 Singst. 60 Pf.
Georg Näumann, Musik.-Verl.

Butter.

Für 15—20 Kg. feine Molkerei-Butter wöchentl. wird ein regelmäßiger Abnehmer gesucht. Näh. erth. Molkerei Prischwitz b. Göda.

Werthvolle

Bücher-Offerte

neuer gediegener **Gelegenheitskäufe.** Alles **sehr gut erhalten;** Vieles fast **wie neu! Andree's** Handatlas, eleg. Origb., st. 28 M. nur 19 M. **Brehm's** illustrirt. Thierleben, colorirt, 10 Origbde., st. 150 M. nur 90 M. **Becker's** illustr. Weltgeschichte, 12 in 6 tadellos. Origbdn., st. 36 M. nur 24 M. **Kurz,** Litteraturgeschichte, 4 eleg. Origbde., wie neu, statt 57 M. nur 35 M. **Schnaase,** Kunstgeschichte, 8 eleg. Hfzbde., st. 75 M. nur 50 M. **Pracht-Ausg. Goethe,** 5 Prachtbde., st. 60 M. nur 36 M. **Schiller,** 4 Prachtbde., statt 48 M. nur 30 M. **Heine,** 6 Prachtbde., st. 60 M. nur 40 M. **Körner,** 2 Prachtbde., st. 24 M. nur 15 M. **Lessing,** 3 Prachtbde., st. 35 M. nur 20 M. **P. Heyse's** ges. Werke, 21 Origbde., st. 94½ M. nur 55 M. **Gurlitt,** Barockstyl, 3 eleg. Hfzbde., st. 55 M. nur 35 M. **Justi,** C. Winckelmann, 3 eleg. Liebhbde., äußerst selten und gesucht. Ferner antiquar. Werke von **F. Dahn, G. Ebers, G. Freytag, Reuter, Rosegger, J. Scherr, J. Stinde, C. Sylva, J. Wolff** u. A. m.

Ausführl. Lager-Kataloge über alle Wissenschaften gratis und franco!

Klassiker in ganzen **billigen** Collectionen u. auch einzeln von M. 1.50 an.

Kochbücher, Jugendschriften und andere Geschenkwerke.

Reise-Führer, Karten u. Lectüre in großer Auswahl u. antiqu. **sehr billig!**

Schul- und Wörterbücher.

C. Winter, Antiquariat u. Buchhandlg.
12 Galeriestr. 12.

Steindruck-Handpresse (gut erhalten) **zu kaufen gesucht Kunstdruckerei „Union“,** Dürerstraße 113.

Gelegenheits-Gedichte

ernst u. humorist., formvollendet und den Verhältnissen stets genau angepaßt. **Tafellieder, Toaste, Polterabendscherze, Coupl., Prologe.** Ausarbeitung von Prospecten 2c. im **lit. Bureau „Parnaß,“** Striesenerstr. 38, 2.

Seminarist

sucht **Nachhilfe-** oder **Musikstunden.** Gefl. Offerten erbet. u. **E. R. 739** i. d. Exped. d. Bl.

Engl. u. Franz.

8 Stunden 2 Mk., lehrt nach bester Methode e. Lehrerin. Adr. u. **E. R. 725** in die Exp. d. Bl.

Jung. Mädch., w. d. f. Damenschneiderei erlern. will, k. sich zu dem am 15. Mai beg. Cursus melden Wilsdrufferstraße 42, 3.

Oskar Wünschmann,
14 Rampischestraße Nr. 14,
Gesuche, Gedichte
Toaste, Tafel-Lieder, Käufe, Testamente 2c. (auch briefl.).
Steuer-Reklamationen.
Rath in Rechtssachen.

Gründliche Ausbildung in

Buchführung,

kaufm., einf. u. dopp., gewerbl., amerikan., prakt. bewährt, gepr. u. empf. Ausbildung i. all. **einschlägig.** Fächern. **Herren u. Damen** getrennte Kurse **jederzeit Gottschalck,** Marschallstr. 20.

Literat R. Schneider,
Breitestraße 14, 2. Et.,
Steuer-Reklamationen,
Gesuche, Gedichte,
Toaste, Tafellieder, Briefe 2c.

Tanz-

Unterricht Zahnsgasse 2.
Altrenomm. Institut.
Aufnahme in die **Kurse:** den 2. Mai 8 Uhr und den 7. Mai 6 Uhr Abends. Honorar 10 Mk. **Privatstunden** zu jeder Zeit. Für ält. Personen ungenirt. In 4 Stunden lehre ich alle Rundtänze. **J. Büchsenschuss.**

Frau Muche

hält Sprechstunde Dienstag und Freitag v. 3—5 Uhr, Sonntag v. 9—10 Uhr **Elbberg 20, 2.** bei Herrn **Glöckner.**

Gründlichen Unterricht erhalten **Damen** im **Schneidern, Maßnehmen** u. **Schnitt-Zeichnen.** Honorar 15 Mark. **Selma Gaudich,** große Meißnerstraße 7, II.

Dopp. Buchhalt.

lehrt in **3 Tag.** Herren u. Damen **schriftlich und mündlich H. Frauenlob,** Weinligstr. 11.

Strümpfe

werden angestrickt, Hosenkreuze eingesetzt bei **F. Asch,** Dresden, Scheffelstraße 20.

Frisir-Unterricht

w. in kurz. Zeit gründl. u. billig erlernt Pillnitzerstraße 48, 1. Et.

Klavierspielen lernt Jeder leicht u. schnell ohne Lehrer nach Frankf. Klav.-Schule zum Selbstunterr. Preis M. 5.—. Leipzig, Rich. Roßke, Turnerstraße 21.

Begr. 1861.

Fleischer's Expedition:
(offen: 9-1 u. 3-7, Sonnt. 11-1)
Wilsdrufferstr. 28, 2.,
fert. **discret, schnell u. schön:**
Tafellieder, Gedichte, Toaste, Prologe, Festreden,
Käufe, Testamente, Gesuche, Briefe, Verträge 2c.
Auskunft und Rath!
Steuer-Reclamationen.
Auch **briefl.**

Rackow,

Altmarkt 15.

Schönschnellschreiben. Richtigsprechen, Richtigschreiben, Buchführ., Briefstyl, Rechnen 2c. Auskunft u. Prospekte kostenlos.

Damen-Garderobe fertigt schnell und billig, sowie Schnittzeichnen und Zuschneiden lehrt nach einfachster Methode in kurzer Zeit **J. Richter, Annenstraße Nr. 16, 1.**

Feiner Putz

w. in **4—8 Woch.** nachweisl. gründl. **erlernt.** Frau Sid. Heninger, **Pillnitzerstr. 48, 1. Et.** Für **Auswärtige** Pension.

Nähmaschinen-Reparatur.

Auch werden Strohhut-Nähmasch. reparirt. Seilergasse 1, 2.

Das **Cigarettenmachen** wird gründl. gel.
Am See 15, 1. Et. l.

Strümpfe

werden angewirkt, neue Kreuze in Unterhosen nur **Seilergasse Nr. 14,** Werkstatt im Hause.

Mäntel,

Jaquettes, Umhänge werden gefertigt u. umgearbeitet.
F. Dachsel, Querallee 11, 2.

Gasthof Grosszschachwitz

10 Min. vom Bahnhof Nieder-Sedlitz, empfiehlt seine schönen Lokalitäten, sowie 2 Säle für Gesellschaften zur freien Benutzung. Gute Betten. Vorzügliche billige Küche, gut gepflegte Biere und ff. Weine.
Hochachtungsvoll
Theodor Lorenz.

Hotel „Louisenhof“

in **Königstein** a. d. E. in der Sächsischen Schweiz, paradiesisch schön, inmitten imposanter Gebirge und Waldungen gelegen. Billigster und gesündester Höhen-Aufenthalt für **Sommerfrischler** (auf Wunsch Pension). Mai und Juni ermäßigte Preise. Gute Küche, billige Weine, ff. Biere. Centralpunkt d. Touristen. Logis von 1 Mark an.

Klotzsche mit Königswald,

Luftkurort und Sommerfrische, 15 Min. v. Dresden. Geschützte Höhenlage. Prachtv. Wald-Umgeb. Ausk. Gemeinde-Vorstand **Hendrich, Klotzsche,** und Gemeindeältester **Kolbe, Königswald.**

Moritzburg. Adam's Gasthof

Etablissement 1. Ranges.
Speisen der Saison. Diners und Soupers. Neuer Saal für alle Festlichkeiten — Scheibenschießstand u. Sommerwohnung.
Hochachtungsvoll G. Naumann.

Rich. Güldner's Weinstuben

Briesnitz, am Hofbrauh. Cotta.
Täglich frischer
Maitrank.

Das herrlichste **Panorama** über das ganze Elbthal hat man von der

Victoria-Höhe,

Loschwitz.

Constantia Cotta-Dresden

Apfelbäume in schönster Blüthe!

Gasthof

Weißer Hirsch.

Schönster Ausflug, gesunde Lage, elegante Zimmer, hochfeine Küche.

Special-Ausschank

echt

Erlanger Export-Bier,
Brauerei
Henninger, Erlangen,
im **Gartenrestaurant** von
Major's Hotel garni,
Weinhdlg. u. Weinstuben
Marschallstr. 50,
neben dem neuen Amtsgericht.

Bienenkorb,

Schloßstraße Nr. 15.
I. Culmbacher,
ff. Münchner Augustiner
in halben Liter-Gläsern à 20 Pf.
Ernst Marcus.

Beliebter Mittagstisch mit bedeutendem Rabatt beim Gastwirth **Richard Valentin,**

Dresden, Zwingerstraße 17 u. 18

Restaurant u. Hotel Reichspost.

In Schandau:
Bad-Allee 216, 217 und 218.

P. S.
Die Herren von d. Post speisen gemeinschaftlich in einem eigens für sie reservirten Saale.

Bahnhotel Kötzschenbroda.

Besitzer:
Otto Kühne.

Echt Münchner Spatenbräu.

Ein schönes

Vereinszimmer

mit gutem Instrument ist zu vergeben **Odeum,** Carusstraße 3.

Felsenkeller

empfiehlt sich einer geneigten Beachtung.
E. Weichelt.

Friedensburg

die Perle der Lößnitz.
Herrliche Baumbluth.

Vegetarier-Heim,

Wettinerstr. 5, 1.
Vorzüglicher Mittagstisch.
Gemüse à Portion 25 u. 20 Pf.
Suppe u. Nachspeise à 15 Pf.

Echt Münchner

Hackerbräu,

längst bewährter **Musterstoff,** spielt unter den **Münchner Bieren die erste Geige!** Dazu tägl. Frei-Concert meines neuen **Riesen-Musikwerkes. „Dös gibt a Hetz!“**
Um gütigen Besuch bittet
Heinrich Schäfer,
Rähnitzgasse Nr. 4,
fr. Saxonia.

Fischhaus,

Große Brüdergasse 17.

Vorzügl. Fischkost, à Portion 15 Pf. **ff. Biere u. Weine. L. Dornauer,** Fischhauswirth.

Zum Chinesen

23 gr. Brüdergasse 23.
Gutes Restaurant.
15 verschied. Speisen à 15 Pf.

Stadtgut Räcknitz.

Von heute an verzapfe ich wieder das weltberühmte echte Münchner

Löwenbräu

wovon gef. Notiz zu nehmen ich alle Kenner wirklich guter Biere hierdurch bitte.
Hochachtungsvoll
Ad. Hanitzsch.

Zu

Vereinsvergnügen

für den Sommer:
Vogelschießen, Wander-Abende, Tanzvergnügen, auch **Sonntags** halte ich den

Schützenhof

bestens empfohlen.
Gustav Fritzsche,
langj. Bes. des Eldorado Dresden.

Bad Nauheim. Kaiserhof

Hotel I. Ranges mit allem Comfort. In nächster Nähe der Badehäuser.
Ludwig Theobald, Besitzer.

1. Culmb. Actien-Brauerei
Filiale Dresden, Schützenplatz 3b.
Verkauf in Gebinden von 16 Litern an, ff. Dunkel Monopol Salon-Tafelbier, St. Petri-Bräu.

Goldenes Schild,
Webergasse Nr. 10,
empfiehlt
vorzüglichen Mittagstisch.
Jeden Tag **Fleisch mit Gemüse. Biere** wie bekannt **hochfein,** in 5/10-Gläsern.
Hochachtungsvoll
M. Böhme.

Rebengold,
Wein- und Frühstücksstube, Schössergasse 25, n. d. Altmarkt.
Fernsprechstelle 1926.
Hermann Görner.

Hoffmann's Hotel und Restaurant
Seestrasse 7.
Heute sowie jeden Donnerstag von Mitt. an außer reicher Karte
Vogtländische Klöße
mit div. Beilagen.
NB. Auch außer dem Hause. Echt Münchner Leistbräu von Sedlmayr. Kulmbacher v. Sandler. Felsenkeller und Radeberger Böhmisch.
Hochachtungsvoll
Th. Hoffmann.

Achtung.
Einen gemüthlichen u. angenehm. kühl. Aufenthalt bieten
Albin Voigt's bürgerl. Weinstuben
7 Frauenstraße 7.
Außer einem **guten** Glas **Wein** erhält man daselbst ein **vorzügl., preiswerthes, jeden Tag** abwechselnd. **Wiener Gabelfrühstück.**
Pa. Astr. Caviar.
Täglich frische
Maibowle.
Telephon 1684.

PRIVAT BESPRECHUNGEN

Gedächtniss-Feier
zu Ehren
O. L. Heubner's
Freitag, den 5. Mai Abds. 1/28 Uhr in **Braun's Hotel** (Prolog, Gedächtnißrede, Vortrag Heubner'scher Gedichte, Gesänge des Lehrergesangvereins).
Die **Mitglieder der Dresdner Lehrervereinigungen** werden hierdurch noch ganz besonders zu dieser Feier eingeladen.
D. A.

Don Carlos
Heute keine Versammlung.

Heute Monats-Versammlung.

Orpheus.
Probe z. C.,
wozu die sing. Mitglieder dring. gebeten werden. Mittheilungen.
Nächsten Sonnabend **Haupt-Versammlung** und Vorstands-Neuwahl.

Neustädter Chorgesang-Verein.
Von heute an finden die Uebungen im oberen Saale statt. Anfang 8 Uhr. Vorstandssitzung. (München u. Sommerprogr.)

Allgemeiner Hausbesitzer-Verein.
Die geehrten Mitglieder werden ersucht, ihre miethfreien Wohnungen bis 5. d. Mts. im Bureau **Moritzstr. 2** anzumelden.
Der Bureauvorstand.

Turnverein der Leipziger Vorstadt, Dresden.
Freitag, den 5. Mai 1893
13. Stiftungs-Fest
im Saale zu **„Stadt Bremen"**, Leipzigerstraße.
Die geehrten Mitglieder und deren Angehörige werden um zahlreiche Betheiligung höflichst gebeten.
Der Vergnügungs-Ausschuß.

Militär-Verein I.
Die statutengemäße
General-Versammlung
findet **Sonnabend, 6. Mai c. Abends 8 Uhr** im **Tivoli** statt. Auch werden hierbei neue Kameraden, auch Mitglieder für die Frauenbegräbnißkasse aufgenommen, sowie der Vorsteher, Kassirer, Schriftführer und neun Vorstandsmitglieder sind zu wählen, der Jahres- und Rechenschaftsbericht wird zum Vortrag gelangen und verschiedene Vereinsangelegenheiten zu besprechen sein. Der Wichtigkeit wegen bittet um recht zahlreiches Erscheinen der geehrten Kameraden
der Gesammtvorstand.

Turnverein Vorwärts zu Dresden
bietet Dienstags und Freitags Abends 8—1/210 Uhr älteren und jüngeren Leuten sowie Zöglingen Gelegenheit zu geregelten Leibes-Uebungen: Ehrlichstraße 12. Bez.-Schule **(2. Halle).** Anmeldung daselbst.

Döring-Verein.
Donnerstag 4. Mai c.
Gesellschafts-Abend
im **Carolagarten,** Blasewitzerstraße 8, Abends 8 Uhr.

Bäcker-Innung.
Die ordentliche Innungs-Versammlung kann eingetretener Verhältnisse wegen **nicht** in Meinhold's Sälen abgehalten werden, sondern findet selbige bestimmt Freitag den 5. Mai Nachmittags 3 Uhr in
Braun's Hotel
statt. Die Versammlung wird punkt 3½ Uhr eröffnet.
Der Gesammt-Vorstand durch **Joseph Hauswald,** Obermeister.

Sonntag den 7. Mai
Gr. Radwettrennen
auf der **Siksay'schen Rennbahn Striesen.**
Anfang präcis 3 Uhr.

Allgemeiner Hausbesitzer-Verein zu Dresden.
Dienstag, den 9. Mai 1893
Ausflug mit Sonderzug nach Freiberg.
Vormittags: Besichtigung der **Muldenhütten** sowie der **Sehenswürdigkeiten Freibergs. Nachmittags: Gesellige Vereinigung** mit dem **dortigen Hausbesitzer-Verein (Concert u. Tanz),** sowie Gelegenheit zum beliebigen Besuche des **Lutherfestspieles.**
Abfahrt: Früh 1/28 Uhr in Dresden, Rückfahrt: ab Freiberg 11 Uhr 20 Min. Nachts. Preis der Theilnehmerkarte für Fahrt und alle Darbietungen ist 2 M. 50 Pf.
Anmeldung beschleunigen, die Theilnehmerzahl ist beschränkt!
Fahrkarten von Freitag an bis Montag Nachm. 2 Uhr im Vereinsbureau Moritzstr. 2, 1. und den Herren **Seeling,** Pillnitzerstraße 10, **Winter,** Körnerstr. 2, **Söffge,** Hauptstraße 26.

„Th" 5. Mai: **Haupt-Versamml.** Seilergasse 1. 12. u. 26. Mai Uebg.

„A" — Heute Abend 9 Uhr
Monats-Versammlung.
Den 18. u. 25. Uebungsabende. Den 8., 15. u. 29. Fortbildungskursus. Gäste willkommen.
Sonntag, den 7. d. **Ausflug lt. Programm.**

Verein für Gesundheitspflege u. arzneilose Heilweise.
Freitag den 5. Mai c., Abends 8 Uhr, im **Eldorado,** Steinstraße,
Mitglieder-Versammlung
1) Vortrag von H. Naturheilkundigen **Köhler-Pirna:** „Akute u. chronische Magen- und Darm-Krankheiten und deren naturgemäße Heilung und Verhütung".
2) Geschäftliche Mittheilungen und wichtige Beschlüsse.
Außer im Versammlungslokal liegen Petitionen gegen das
Seuchen-Gesetz
bei den Herren Baumstr. **Hartmann,** Albrechtstraße 1, 3., **Glöckner,** Elbberg 20, 2., **Leupold,** Wilsdrufferstraße 25, 2., **Heinicke,** Weißeritzstr. 9. und dem Vorsitzenden, Galeriestr. 12, zur Unterzeichnung bereit.
Der Vorstand.

Bezirksverein Vorstadt Strehlen.
4. Monats-Versammlung Donnerstag den 4. d. M., Abends 8 Uhr, im oberen Vereinszimmer **„Zur Goldenen Krone".**
Tages-Ordnung:
1) Die bevorstehende Einweisung des Pfarrers der Kirchengemeinde Vorstadt Strehlen.
2) Die Beschleußung Strehlens.
3) Der Stand der Angelegenheit: den Bau der Reicker Straße betr.
4) Der Stand des Bebauungsplanes und der Bauordnung für Strehlen.
Mitgliedsfähige Gäste sind willkommen.

Militär-Verein D. Kavallerie.
Heute Abend 1/29 Uhr
Monatsversammlung
im Vereinslokal **Tivoli.**
Um zahlreiche Betheiligung ersucht **der Vorstand.**

Unterstützungskasse für Maschinisten u. Heizer
im Bezirke der Kgl. Kreishauptmannschaft Dresden.
E. H.
Sonnabend, den 6. Mai Abends 9 Uhr
Monats-Versammlung
im Vereinslokal Restaurant **Stadt Paris.**
Mitglieder werden aufgenommen. Zahlreiches Erscheinen wünscht **der Vorstand.**

Verein Dresdener Gastwirthe.
(Eing. G. m. d. R. jur. Pers.).
Heute Donnerstag, 4. Mai, Nachm. punkt 4 Uhr
Monats-Sitzung
beim Vereinsgenossen **Müller** („Helbig's Etablissement") Weißer Saal.
Tages-Ordnung:
1. Eingänge.
2. Aufnahme neuer Mitglieder.
3. 20. Deutscher Gastwirthstag in Metz.
4. Frühjahrspartie.
5. Innere Vereins-Angelegenheiten.
In der letzten Gesammt-Vorstandssitzung sind 28 neue Mitglieder aufgenommen worden, außerdem erfährt der Waarenmarkt eine größere Ausdehnung und ist deshalb zahlreiches Erscheinen dringend geboten.
Die Frauen und Angehörigen unserer Mitglieder sind zum Waarenmarkt gern gesehene Gäste.
Die **Ausstellung** findet im **blauen Saale** statt.
Der Gesammt-Vorstand. Carl Herold, Vors.

Riesen's Liedergarten.
Heute 8 Uhr im **Eldorado**
Liederabend u. Ball.

M. E. 6000.
Warhaideschlößchen, habe Ihren Brief zu spät abgeholt. Brief liegt Postamt Heinrichstr.

Ein dreifach donnerndes Hoch! daß die ganze Stephanienstraße u. Umgebung wackelt, dem früheren Fuhrwerksbesitzer Herrn
Rob. Klemm
und **Gemahlin**
zur Feier der silbernen Hochzeit.

M. E. 6000.
Den **131** geehrten Herren Reflektanten auf unser Heirathsgesuch hierdurch zur Kenntniß, daß uns diese hohe Zahl zum **Denken** Veranlassung gab und wir uns daher unserem Geschick überlassen werden
Die beiden 6000 Thlr.-Schwestern.

Warnung.
Ich warne Jedermann, meiner Ehefrau etwas zu borgen, da ich für dieselbe nichts mehr bezahle.
F. A. Rabenstein,
Bahnmeister-Ass. a. D., im ehemaligen Chausseehause Königsbrückerstraße.

Wiedersf. u. spr. Jehovabl.

Bitte sehr um Entschuldigung, wenn ich beleidigt habe, war durchaus nicht Absicht, seien Sie hierdurch meiner größten Hochachtung versichert. **E. Z.**

Verspätet. A. O. 42. Brief liegt.

Mai 140. hfftl gi? grß D. i Gft. ts.

Auf ein Löffelchen voll (etwa soviel als 2 Erbsen)
COCO
des Pulvers schüttet man in ein Gefäß 1 Liter Wasser. Sofort färbt sich dieses wie Rothwein oder wie Weißwein. Man nimmt mehr od. weniger nach Geschmack. Der Trank ist zum Genuß fertig, sobald das Pulver ganz aufgelöst ist.

B. G. 5.
Bitte sof. Brief abholen im bek. Postamt.

Geehrte Damen
bitte zu notiren!
Wünschen Sie eine **geschmackvolle** Frisur, so betrachten Sie gefälligst **Schaufenster** von **Kirchel's Damen-Frisirsalon, Marienstraße Nr. 13,** gegenüber d. 3 Raben, wie Sie auch **größte** Auswahl der beliebten **Zöpfe ohne Schnur** (von höchst gereinigten Menschenhaaren und **nicht theurer** als solche **mit Schnuren), Stirnlocken** von **naturkrausen** Haaren, **künstliche Scheitel** in **vollend. Naturtreue, neueste** Ersatzmittel bei **kahlen Stellen** des **Hinterhaares,** sowie die **besten giftfreien Haarfärbemittel** finden! **Kirchel's balsamische Kopfwaschungen** (von geübten Frauenhänden ausgeführt) sind **berühmt** durch **ihre Wirksamkeit gegen das Ausfallen des Haares!**
Veritas.

Goldene Ringe,
Uhren, Ketten, Armbänder, Brochen, Ohrringe, Cravatt-Nadel, Kreuze rc. sowie sämmtliche **Schmucksachen in Gold, Silber, Granaten, Corallen, Türkisen, ff. Simili-Brillant.** und **Gold-Double kauft man solid und staunend billig** bei **Julius Seidel, Wilsdrufferstraße 42, nur erste Etage (kein Laden). Illustr. Preis-Catalog gratis.**
L. H.

Höchst wichtig
ist und bleibt für jede Dame die Sommer-Toilette. Wer dieselbe recht geschmackvoll u. preiswerth einkaufen will, dem können wir nur aus vollster Ueberzeugung empfehlen, dem seit 23 Jahren bestehenden altrenommirten Geschäft v. **Robert Böhme jr., Georgplatz 16,** einen Besuch abzustatten. Keine Dame wird dieses Geschäft unbefriedigt verlassen, da daselbst sämmtliche **Neuheiten** in Wasch-Kleiderstoffen, als **Satin, Madapolam, Toile, Battist, Cachemir** und **Woll-Mousseline** in überraschend großer Auswahl am Lager sind und zu den denkbar billigsten Preisen zum Verkauf gelangen. Doch wolle man beachten, daß sich die 50 Meter tiefen Geschäfts-Räume dieser Firma **nur Georgplatz 16, Eckhaus der Waisenhausstraße,** befinden.
J. Sch. M. L. H. Sch.

Es wird Niemand mehr
einfallen, **Bonbons, Chocolade, Cacao, Bisquits** rc. wo anders zu kaufen als in **Hering's Chocoladenfabrik-Niederlage gr. Brüderg. 25, Amalienstr., Ecke Zeughausstraße,** und **Ammonstr., Ecke Poliergasse,** weil man da **besser** u. **billiger** kauft wie wo anders.
Einer, der schon **überall gekauft hat.**

Wer eine gute Uhr
billig kaufen will, bemühe sich zu **Oehme,** an der Sophien-Kirche. **Reparaturen** schnell und gut. **Preisangabe vorher. M. B.**

In der **Special-Abtheilung** von **Robert Böhme, Altmarkt,** Eckhaus der Schreibergasse, findet man
Unterröcke
in unvergleichlicher Auswahl. Infolge eigner Herstellung werden selbige zu **Engros-Preisen** verkauft, worauf ich bei Bedarf besonders aufmerksam mache.
Frida K.

Verlobungs-,
Hochzeits- und Trauer-Anzeigen, sowie Visitenkarten in einfachster bis hochfeinst. Ausführung liefert die Buchdruckerei von **Wilh. Klemich, Wallstraße 12,** schrägüber der Zahnsgasse, in kürzester Zeit. **F. R.**

Linderung
bei Husten, Heiserkeit, Halsleiden, Verschleimung verschafft man sich nur durch **Schmidts Hustenstiller,** bestes diätetisches Genußmittel. Zu haben in den meisten Colonialwaaren- sowie Drogengeschäften Dresdens und Umgegend.
D. Sch.

Tabakspfeifen,
Imhoff's Patent-Gesundheits-Pfeifen, Studenten- u. Arbeits-Pfeifen, sowie größte Auswahl v. Spazierstöcken, eigene Fabrikate, findet man billig bei **B. Schädlich's Nachf.,** Marienstr. 13. **R.**

Praktische Damen sollten nicht verfehlen, beim Einkauf von
Kleiderstoffen
spec. hellen Sommer- u. schwarzen Stoffen von 80 Pf. an in reiner Wolle dopp. elfenbeinf. Braut- und Gesellschaftskleidern den nur noch kurze Zeit dauernden **Ausverkauf** wegen gänzl. Geschäftsaufgabe von **Paul Kremmler,** Landhausstr. 27, am Pirnaischen-Platz, zu besuchen. Preise enorm billig bei Garantie solidester Qualitäten.
P. O.

Das **Neueste** in
Landkarten-Tischdecken
(Europa, bunt ausgef., Größe 115×140) für längliche Tische findet man **Schössergasse 7** im Wachstuchgeschäft. **R.**

Bei Einkauf von
Ausstattungen
mache ich aus eignem Antriebe ganz besonders auf das weit und breit bekannte **Manufactur-, Leinen- u. Baumwollwaaren-Haus v. Robert Böhme jr., Georgplatz 16,** Eckhaus der Waisenhausstraße, aufmerksam. Die Ausstattungen meiner Töchter, sowie meinen sämmtlichen Bedarf in der Wirthschaft an: **Wischtüchern, Handtüchern, Leinewand, Bettzeug und Tischwäsche** habe ich allezeit zu meiner größten Zufriedenheit dort eingekauft, und kann ich nicht umhin, allen meinen Mitbürgerinnen bei Bedarf dieses wirklich solide Geschäft zu empfehlen. **A. Sch.**

Alte Thaler
u. **Medaillen** Ein- u. Verkauf, sowie **altes Gold, Silber** und **Uhren** kauft der Juwelier **Franz v. Schlechtleitner,** Annenstr. 31, direkt bei der Kirche. **R.**

Das Atelier für Zahnersatz von **Paul Beyer, Wallstr. 1** Ecke der Wilsdrufferstraße, wird allen **Zahnbedürftigen** hiermit bestens empfohlen. Künstliche
Zähne
werden daselbst schmerzlos, gut passend und **billig** eingesetzt, **Zähne** gewissenhaft plombirt u. gereinigt u. **Zahnschmerzen** beseitigt. **R. O.**

Der leichte weiche
Filzhut,
den die Firma **Rich. Schubert,** Annenstraße 12a, vis-à-vis der neuen Post, schon im vorigen Jahre als Reise-, Sport- und Promenaden-Hut brachte, ist dieses Jahr noch verbessert und vervollkommnet und fanden denselben so leicht, elegant u. billig, daß wir ihn Jedermann empfehlen können. **F. V.**

Das Vorzüglichste in verstellbaren
Zuggardinen,
Messer, Gabeln, Löffeln, Scheeren, Stuhlsitzen, allen Sort. Bügeleisen findet man **nur** in größter Auswahl zu sehr billigen Preisen im Eisen- und Wirthschaftsmagazingeschäft **Freibergerpl. 22.**
L. K.

Allen Besuchern von
Coßebaude
wird die **Weinstube** von **H. Fleischer** am Bahnhof bestens empfohlen. Weine hochfein. **E. J.**

Reisetaschen,
Brief-, Markt- und **Damentaschen, Koffer, Baedeker, Gürtel, Cig.-Etuis, Portemonnaies, Albums** rc. gut u. billigst bei **C. Heinze,** Breitestraße 21, **Eckladen, Lederwaaren-Spezialität. R.**

Martin Neumann,
Zahnkünstler, fr. Geschäftsführ. in **Grobeckers** Atelier f. Zahnersatz, wohnt jetzt **Schloßstr. 5** (Haus Schlesinger). **N.**

Jede Dame
kauft am vortheilhaftesten bei der Firma **Carl Eifler,** eigene Fabrikniederlage mit **Anprobier-Zimmer, 43 Annenstr. 43,** zwischen Humboldt- u. Josephinenstraße, **Sommer-Blousen** in neuesten Façons, aus Battist, Zephyr, Voile, Gloria, Satin, Barchent, Flanell; **Tricot-Taillen,** ferner **Tricot-Knaben-Anzüge, Unterröcke, Normal-Leibwäsche, Touristen-Hemden, Strümpfe** und **Handschuhe.** Die geehrte Leserin wolle versuchen, größte Zufriedenheit wird ihre Belohnung sein. **A. S.**

Herren-, Damen- und Kinder-
Stiefel,
sehr gut u. dauerhaft, in schöner Form, kauft man zu billigsten Preisen beim Schuhmachermstr. **K. Oehmig,** Freibergerplatz Nr. 22. **S. W.**

Alma.
Unter **Alma** Nr. 61 verkauft Herr **A. E. Simon,** Pillnitzerstraße, Ecke Cirkusstraße eine **6 Pfg.-Cigarre,** die unstreitig das Beste ist, was geliefert werden kann. **Ein Kenner.**

Nicht
passende Gebisse arbeitet **Frau Elise Weichhold,** Serrestr. 1, 2. billig um. **L.**

Kochgeschirr,
Emaille und gußeisernes, **Tischmesser, Gabeln,** Solinger Stahlwaaren a. A., **Plattglocken** mit geschm. Stählen erhält man in bester Qualität und billig bei **Schmeisser & Lesser, Webergasse 25. K.**

Auf den billigen Verkauf von
Linoleumrester,
zu ganzen Zimmern passend, sowie auch als **Läufer,** wird aufmerksam gemacht. **Schössergasse 7,** im Wachstuchgeschäft. **R.**

Clichés, die uns zur Insertion zugegangen, ersuchen nach Ablauf derselben baldigst abholen zu lassen. Exped. der Dresdn. Nachr.

Theater, Concerte, 4. Mai.
Filial-Billet-Verkauf: „Invalidendank", Seestraße 6, I.

K. Hoftheater. Altstadt,
Geschlossen.
Freitag: Der fliegende Holländer.
Sonnabend: Don Juan.

(In der Neustadt.)
Mittel-Preise.
10. Vorstellung im siebenten Abonnement.
Wallensteins Lager.
Vorspiel in 1 Akt zu dem dramatischen Gedicht „Wallenstein" von Schiller.
Die Ouverture ist von Wilhelm Fischer

Ein Wachtmeister	Hr Jaffé
Ein Trompeter	Hr Georgi
Zwei Holkische Jäger	Hr Dettmer / Hr Gunz
Zwei Kürassiere	Hr Drach / Hr Eichberger
Ein Constabler	Hr Schmidt
Zwei Arkebusiere vom Regiment Tiefenbach	Hr Leichert / Hr Neumann
Buttlerische Dragoner	Hr Gutzichbach / Hr Kruis
Ein Kapuziner	Hr Swoboda
Ein Rekrut	Hr v. Straunwitz
Ein Bürger	Hr Löber
Ein Bauer	Hr Zink
Ein Bauernknabe	Frl Müller
Eine Marketenderin	Frau Wolff
Eine Aufwärterin	Frl Schendler
Scharfschützen	Hr Richter I / Hr Lorenz
Ein Kroat	Hr Olbrich
Ulanen	Hr Helbig / Hr Willi
Ein Soldatenschulmeister	Hr Scheibe
Soldatenjunge	Frl Leder

Die Piccolomini.
Schauspiel in 5 Akten von Fr. v. Schiller.

Wallenstein, Herzog	Hr Porth
Octavio Piccolomini	Hr Starcke a. G.
Max Piccolomini, s. Sohn	Hr Franz
Graf Terzky	Hr Busse
Illo, Feldmarschall	Hr Bauer
Isolani, General	Hr Swoboda
Buttler, Chef ein. Regim.	Hr Jaffé
Tiefenbach, (Generäle unter Wallenstein)	Hr Zink
Don Maradas,	Hr Bürgin
Götz,	Hr Richter II
Kolalto,	Hr Willi
Rittmeister Neumann	Hr Gunz
Kriegsrath v. Questenberg	Hr Wiene
Baptista Seni, Astrolog	Hr Schmidt
Herzogin von Friedland	Frau Bayer
Thekla, Prinzessin	Frl Politz
Gräfin Terzky	Frl Ulrich
Ein Kornet	Hr Helbig
Kellermstr. d. Graf. Terzky	Hr Löber
Erster (Diener)	Hr Neumann
Zweiter (Diener)	Hr v. Straunwitz
Dritter (Diener)	Hr Jüchtzer
Ein Diener des Octavio	Hr Scheibe
Ein Diener Terzky's	Hr Olbrich

Anfang 1/27 Uhr. Ende gegen 10 Uhr.
Freitag: Nach Madrid.
Sonnabend (zum ersten Male): Um ein Haar. Der Winkelschreiber.

Residenz-Theater.
(Fernsprech-Amt 3, Nr. 3202.)
Gewöhnliche Preise.
Drittes Gesammt-Gastspiel der Mitglieder des K. K. priv. Carl-Theaters zu Wien unter Leitung ihres Direktors Carl Blasel.
Zum ersten Male:
Die Gigerln von Wien.
Lokalposse mit Gesang in vier Akten von J. Wimmer. Musik von Karl Kleiber.

Lorenz Strobel	Blasel
Resi, seine Frau	Poldi Augustin
Poldi (Arbeiterinnen)	Regina Natzler
Tini (Arbeiterinnen)	Olga Raimann
Stefan, Lehrjunge	Karl Schmidl
Frau Moldaschl	Lina Stengel
Herr von Wackelburg	Julius Wittels
Ein Werkelmann	Otto Mand
Ein Wachtmann	Fritz Stam
Pimeskern	Gustav Lechner
Nini Flatterschöpl	Ernst Liebing
Willi Ganauser	Josef Petza
Gabi Sumserlich	Leopold Blasel
Edi Spannagel	Marcel Waldeck
Die Unbekannte aus Vichy	Carla Ernst
Eine Dame mit dem Mops	Anna Petza
Spreng-Ferdl	Albert Hofr
Reisinger, Fleischhauer	Emil Norini
Eva, seine Frau	Lina Käthe
Dr. Nebelschleier	Wilh. Knaak
Plattner, Beamter	Josef Czasta
Zastupiel, Schneider	Ad. Rakowitsch
Olga (Modistinnen)	Anna Boscka
Melanie (Modistinnen)	Bertha Wunderl
Franz, Zahlkellner	Edm. Zeigenhofer
Fräulein Klara	Hermine Kleiber

Anfang 1/28 Uhr. Ende gegen 10 Uhr.
Freitag: Viertes Gastspiel der Mitglieder des K. K. priv. Carl-Theaters zu Wien: **Die Gigerln von Wien.**

Das feinste Aroma hat gerösteter
Karlsbader Kaffee!
Höchster Extractgehalt!
Max Thürmer, Dresden, Kaulbach-Strasse 18.

Dresdner Nachrichten

38. Jahrgang. Aufl. 56,000 Stück.

Dresden, 1893.

Sommer-Saccos und Joppen für Herren und Knaben.
Schlafrock-Meyer, Frauenstr. 8 u. 10.

Grösstes Schuhlager Dresdens
Fernsprecher Nr. 1699.
Alle denkbaren Sorten.
Sächs. Schuhmacherei Voigt jetzt Altmarkt (Ecke Schreibergasse), Laden und I. Stock.

Franz Pillnay
Fabrik zweckentsprechender Lacke für alle Branchen
Dresden-Neustadt.

Patent-Waagen-Fabrik E. Holl & Co. Dresden, Maternistr. 3.

Atelier für feine Corsets nach Maass; neueste Pariser, Brüsseler und Wiener Modelle.
Heinrich Plaul, Dresden, Wallstr. 25. Fernspr.-A. I, 167.

Dresdener Vernickelungs-Anstalt von Otto Büttner, Falkenstrasse 1—3. Fernsprechstelle 1606.

Nr. 124. Spiegel: Mehrheit für die Militärforderungen. Hofnachrichten, Dresdner Rennen, Kohlenpreise, Maifeier, Münzsammlung, Handwerkerverein, Miethbewohnerverein, Gerichtsverhandlungen. Wiener Karl-Theater-Ensemble. Donnerstag, 4. Mai.

Politisches.

Es wird jetzt Ernst, die Entscheidung über die wichtige Frage, die seit langen Monaten gleich einem Schatten über unserem öffentlichen Leben ruht, steht nahe bevor. Wer immer über die nächste Ackerfurche hinwegzuschauen vermag, der muß überzeugt sein, daß von dem nächsten Votum des Parlaments nicht nur die Lösung einer einzelnen Frage, sondern die Gestaltung der ganzen Zukunft abhängen kann. Denn mit einer stritten Ablehnung der Militärvorlage ist die Nothwendigkeit der Reichstagsauflösung gegeben. Kämpfe von nie gekannter Leidenschaft und Erbitterung werden sich anschließen und wenn dann neue Vertreter in das Parlament einziehen, die noch weniger den Pfaden des Grafen Caprivi zu folgen geneigt sind, dann kann gar leicht sich Konflikt an Konflikt reihen und keiner der kämpfenden Faktoren wird daraus ohne schwere Wunden hervorgehen.

Wenn der Wunsch, unser Heer zu verstärken, weitere Kreise ergriffen hat, so geschah dies nicht wegen des Verhaltens des Kanzlers, sondern trotz desselben, und wenn jetzt in letzter Stunde noch der Kompromißantrag des Herrn v. Huene die Mehrheit erlangt, so wird die Genugthuung hierüber abermals nicht mit einer Anerkennung für den Grafen Caprivi verknüpft sein, sondern mit tiefer Bitterkeit darüber, daß der leitende Staatsmann in ausschließlicher Berücksichtigung militärischer Nützlichkeiten mit unbegreiflicher Schroffheit jeden bisherigen Verständigungsversuch zurückwies, sodaß er schließlich die Militärvorlage und die Erhaltung seines Amtes wie ein Gnadengeschenk von einigen Klerikalen und Freisinnigen entgegennehmen muß. Sachlich wird man ja, da nun einmal der Karren soweit verfahren ist, daß er anders nicht mehr herausgezogen werden kann, den bereits skizzirten Vorschlägen des Herrn v. Huene zustimmen können, zumal sie die von uns seit allem Anfang gestellte Forderung einer etappenweisen Durchführung der allgemeinen Dienstpflicht in den Vordergrund stellen. Und in der That scheint es, daß für diese Vorschläge des aristokratischen Führers eine Mehrheit gewonnen werden könnte. Glänzend allerdings wird diese Mehrheit in keinem Falle sein. Der Reichstag zählt z. B. 394 Mitglieder; erscheinen sie sämmtlich auf ihrem Platze, so braucht Hr. v. Huene 198 Mann. Die Stimmenzahl der Konservativen, Nationalliberalen, Polen und der Reichspartei beträgt 141, dazu kämen von den „Wilden" etwa 9 Stimmen. Rechnet man weiter damit, daß Fürst Bismarck sowohl wie die Elsässer der Abstimmung fern bleiben werden, daß also die höchste Zahl der Voten sich auf 383, die zur Mehrheit nöthige Stimmenzahl also sich auf 192 beläuft, so wären von den Freisinnigen und den Gefolgsleuten Huene's noch 42 Stimmen aufzubringen. Ob das möglich ist, steht dahin, doch will es wahrscheinlich werden. Denn einerseits steckt in den Wadenstrümpflern um Rickert eine Heidenangst, daß „ihr" Caprivi, der so schön auf ihren wirthschaftlichen Bahnen wandelt, von seinem Platze weichen könnte — andererseits dürften die nach den römischen Tagen vom Vatikan aus herübergesponnenen Fäden mehr als einen der klerikalen Hampelmänner in Bewegung setzen. Einige Mannesseelen, die gern Nein sagen möchten, aber es nicht wagen, werden außerdem fehlen und zuletzt wird vielleicht gerade eine Stimme den Ausschlag geben. Und wenn nun die Fraktionen auseinanderplatzen wie die Schoten, wenn ein Stückchen Freisinn und ein Stückchen Centrum abbröckelt und in's Regierungslager fällt, wird dann überhaupt noch ein Zusammenbleiben der einzelnen Theile möglich sein? Werden dann noch Richter und Rickert, werden Ballestrem, v. Huene und Lieber mit einander ausharren? Würde nicht in Zukunft der Schlachtruf lauten müssen „Hie Richter — hie Rickert" und „Hie Huene — hie Lieber"? Schon soll Graf Ballestrem, der offizielle Nachfolger des alten Windthorst, den Vorsitz in seiner Fraktion niedergelegt haben, von einer Anzahl Freisinniger heißt es, sie hätten sich der Ruthe Richter's entzogen; es scheint, als stehen wir noch nicht am Ende aller Ueberraschungen. Das aber mag betont bleiben, daß die Schwenkung der Freisinns- und Centrumspartikel nicht aus Ueberzeugung, nicht aus patriotischen, sondern rein aus partei-taktischen Gründen erfolgt. Doch dem sei, wie ihm wolle, klar ist es schon jetzt, daß in der ganzen Entwickelung, ob nun das Ja siegt oder das Nein, etwas Klägliches steckt, das für unsere Reputation im Auslande nicht gerade günstig wirkt, das aber leicht bei einer geschickteren Zügelführung hätte vermieden werden können. Uebrigens ist von dem Führer des aristokratischen Centrumsflügels mit einer gewissen Schlauheit ein ganz wesentliches Moment außer Betracht gelassen worden. Der Antrag Huene beschäftigt sich absolut nicht mit der Frage der Kostendeckung. Er würde die Summe, die Anfangs gefordert wurde, doch nur um Weniges, höchstens um 10 Millionen, verringern. Die bisherigen Vorschläge der Regierung haben gar keine Aussicht auf Annahme mit Ausnahme einer Erhöhung der Börsensteuer. Soll diese nun Alles tragen? Oder werden andere Pläne erwogen? Ist dies der Fall, dann thut allerdings Eile noth, dann wird Hr. v. Maltzahn sich seinen preußischen Kollegen Miquel wohl zum Muster nehmen müssen, der bekanntlich neue Steuerobjekte mit erstaunlichster Leichtigkeit ausbrütet. Der Reichstag kommt aber dabei in eine ziemlich prekäre Lage, er ist in die Rolle eines leichtsinnigen Schuldenmachers gedrängt, der sich einen neuen Anzug bauen läßt, ohne die geringste Ahnung zu haben, womit er seinen Schneider bezahlt. Und das ist wiederum ein Fehler, wie es von allem Anfang an verhängnißvoll war, für die Kostendeckung Vorschläge zu machen, die nicht genügend in ihrer Tragweite waren. Hätte man da sogleich die Steuerschraube auf der richtigen Stelle angesetzt, so wäre viel Bitterkeit vermieden worden.

Noch eine Frage drängt zur Entscheidung. Wenn schließlich doch noch ein Kompromiß zu Stande kommt, das seinen Vater in dem Wunsche Rickert's findet, den Kanzler vor der Abdankung zu behüten, wird da trotzdem ein Verbleiben des Grafen Caprivi auf seinem Posten möglich sein? Der zweite Kanzler hat wiederholt erklärt, mit seiner Vorlage zu stehen und zu fallen, er hat erklärt, keinen Mann und keinen Knopf von seiner Forderung aufgeben zu können, er hat durch diese Hartnäckigkeit im Wesentlichen die ganze, noch immer nicht beendete Krise heraufbeschworen, er darf überdies mit Recht vermuthen, daß die gegen die Militärvorlage gerichtete Opposition zum guten Theile dem mangelnden Vertrauen in seine Geschäftsleitung entsprang und daß die Schatten seiner bisherigen Amtsthätigkeit zu seinen ärgsten Feinden gehören — wird er die gleichen Konsequenzen ziehen, wie einst, als das preußische Volksschulgesetz ihm den Posten des Ministerpräsidenten raubte? Qui vivra verra.

Li.—

Fernschreib- und Fernsprech-Berichte vom 3. Mai.

Berlin. Reichstag. Auf der Tagesordnung: Zweite Berathung des Gesetzentwurfs, betreffend die Friedenspräsenzstärke des deutschen Heeres. Die Kommission (Ref. Abg. Gröber) hat Alles abgelehnt. — Abg. Althaus und Gen. (freis.) beantragen Aufnahme einer Bestimmung in die Verfassung, wonach die aktive Dienstzeit auf zwei Jahre herabgesetzt wird. Die Friedenspräsenzstärke des Heeres soll nach dem Antrag vom 1. Oktober 1893 bis zum 31. März 1895 auf 486,983 Mann festgesetzt werden. — Abg. Frhr. v. Huene (Centr.) beantragt, die Friedenspräsenzstärke vom 1. Okt. 1893 bis 31. März 1899 auf 479,729 Mann festzusetzen. Der Referent Abg. Gröber erklärt, daß der Antrag Huene von der Kommission jedenfalls abgelehnt worden wäre. Das Ausland werde in der Ablehnung der Vorlage kein Zeichen der Schwäche erblicken dürfen, denn im Augenblicke der Gefahr werde es Deutschland immer einig sehen. Das Volk müsse aber im Frieden geschont werden, um für den Krieg gerüstet zu sein. (Beifall links und im Centrum.) — Reichskanzler Graf Caprivi will nochmals diejenigen Gesichtspunkte zusammenfassen, welche für die verbündeten Regierungen bei der Einbringung der Vorlage maßgebend waren. Diejenige Partei, die die zweijährige Dienstzeit immer gefordert, sei nicht geneigt, die nöthigen Kompensationen zu bewilligen. Die Konservativen seien nur schweren Herzens an die Aufgabe der zweijährigen Dienstzeit herangegangen und er könne Namens der verbündeten Regierungen den Konservativen nicht genug danken, daß sie auch in dieser Frage ihre Bedenken bei Seite und sich auf Seite der Regierung gestellt haben. (Beifall rechts, Lachen links.) Die Absicht der verbündeten Regierungen war bei Einbringung der Vorlage, Deutschland seine heutige Machtstellung zu erhalten. Moltke und Roon würden, wenn sie noch am Leben wären, noch entschiedener für die Vorlage eintreten, als wir dies können. Es habe sich noch kein General gefunden, der der Ueberzeugung wäre, wir wären stark genug, um mit derselben Mehrheit schlagen zu können, wie 1870/71. Alle stimmten darin überein, daß wir qualitativ und quantitativ einer Verstärkung bedürfen. Es handle sich um die Ehre und die Zukunft der deutschen Nation. (Oho! links und im Centrum, Beifall rechts.) Wir brauchen eine Verstärkung, um den Frieden zu erhalten. Wenn wir erst handeln wollen, wenn sich die politische Lage verschlechtert habe, sei es zu spät. Und die politische Lage, unsere politische Stellung werde verschlechtert, wenn die Vorlage nicht angenommen werde. Eine gute Diplomatie mache es allein nicht. Fürst Bismarck habe auch Verstärkungen gefordert und es werde Niemand im Hause sein, der ihn nicht für den größten Diplomaten halte. Solche Diplomaten können wir nicht immer haben. Wenn es aber nicht möglich sein sollte, den Frieden zu erhalten, dann wollen wir siegen und nicht unser Geschick in die Hände des Feindes legen. Wir bedürfen aber dazu schneller Erfolge, kurzer Kriege, wir müssen also die Möglichkeit der militärischen Offensive haben, die Lage sei ernst. Wir müssen das Schicksal unserer Grenzbezirke in's Auge fassen. Er erinnere an die Drangsale, welche die Pfalz und welche Danzig seiner Zeit zu erdulden hatten. Es sei dafür zu sorgen, daß unsere Grenzbewohner nicht bei jedem politischen Wetterleuchten zittern müßten. (Beifall.) Auch die Elsaß-Lothringer seien unsere Brüder, die geschützt werden müßten. Man sollte nicht mit Gespött darüber weggehen. Sachlich sei die Vorlage in keinem Punkte widerlegt. Man habe nur gesagt: wir geben Euch nicht mehr, seht zu, wie ihr auskommt. Man habe sich auf die Steuerbelastung berufen und gesagt, wir würden ein Volk von Bettlern werden. Das sei doch eine arge Uebertreibung. Die Regierung halte auch an ihren Vorschlägen zur Aufbringung der Kosten erst unbedingt fest. Die Vorlage sei auf das mindeste Maß zugeschnitten. Die Armee sei der Hauptfaktor bei der Zusammenschweißung der deutschen Stämme gewesen; man sollte also nicht von dem Moloch-Militarismus reden. Man berufe sich auf die Stimmung der Wahlkreise. Aber sollte man so lange warten, bis das Verlangen nach Erhöhung der Wehrkraft aus den Wahlkreisen komme? Die Stimmung im Lande dürfte für die verbündeten Regierungen kein Motiv sein, zu thun, was sie für nothwendig erkannt haben. Wenn die Vorlage nicht zu Stande komme, werde im Volke und in der Armee das Gefühl Platz greifen, daß wir nicht mehr stark genug sind; Handel und Wandel würden unter dem Gefühl der Unsicherheit leiden. Wir wollen dem Vorwurf nicht ausgesetzt sein, zur rechten Zeit das Nothwendige unterlassen zu haben. Der Deutschen im Auslande habe sich schon bei den bisherigen Verhandlungen im Reichstage über die Vorlage ein peinliches Gefühl bemächtigt. Der Antrag Althaus sei für die verbündeten Regierungen unannehmbar, er würde der erste zum Milizsystem sein. Dr. Lieber habe in einer Versammlung gesagt: Auch wenn die Vorlage an sich berechtigt wäre, so müßte man im Fraktionsinteresse dagegen stimmen, da der Bestand des Centrums für das Deutsche Reich wichtiger sei, als diese Heeresverstärkung. Es sei schwer, aus dieser Aeußerung den patriotischen Kern herauszuschälen. Bebel habe die politische Lage in der Kommission in einer Weise geschildert, daß die Zustimmung zu der Vorlage eigentlich die Konsequenz hätte sein müssen. Der Antrag Huene bietet eine annehmbare Lösung der Militärvorlage und mit der Zustimmung zu derselben komme man den verbündeten Regierungen sehr weit entgegen. Im Fall von Neuwahlen würden sich diese Konzessionen nicht aufrecht erhalten können. Helfen Sie uns mit, Das zu thun, was für den europäischen Frieden, was für die Ehre und die Sicherheit des Vaterlandes erforderlich ist. (Beifall rechts.) — Preuß. Kriegsminister v. Kaltenborn wendet sich gegen die wider die Vorlage in der Kommission erhobenen Haupteinwände, die Kostenfrage und die Unteroffiziers-Manquements. Die Vorlage beschränke die Kosten auf das Nothwendigste. — Abg. Frhr. v. Huene (Centr.): Es sei für ihn ein ernster und schwerer Entschluß gewesen, seinen Antrag an den Reichstag zu bringen, da er wußte, daß nur eine kleine Minderheit seiner Freunde dafür stimmen würde. Wenn er es dennoch gethan, so hätten ihm dazu die großen vaterländischen Interessen veranlaßt, die hier auf dem Spiele stehen. Was helfe uns die Einigkeit vor dem Feinde, wenn uns die Wehrhaftigkeit fehle. Bei der 1. Lesung habe er nicht geglaubt, soweit entgegenkommen zu müssen, er habe sich aber von der Nothwendigkeit überzeugt. Redner begründet sodann seinen Antrag im Einzelnen und weist insbesondere darauf hin, daß die allgemeine Wehrpflicht schon in der Verfassung vorgesehen sei, daß also mit ihrer Durchführung gar nichts Neues geschehen würde. Er fürchte, wir treiben einem Konflikte entgegen; seine Schultern seien zu schwach, um die Verantwortung dafür zu übernehmen. Sein Antrag diene dazu, die Gefahr abzuwenden. Er bitte, denselben anzunehmen. — Abg. Frhr. v. Manteuffel (kons.) beantragt mit Rücksicht darauf, daß der Antrag Huene erst heute vorgelegt worden sei, Vertagung, damit die Fraktion Gelegenheit habe, zu dem Antrage Huene Stellung zu nehmen. — Abg. Richter (freis.) hält das zwar nicht für nöthig, will aber dem Antrage nicht widersprechen. — Abg. Gröber (Centr.) weist die an seine Aeußerung geknüpfte Bemerkung Huene's über die Einigkeit vor dem Feinde zurück. Huene sei zu solchen Bemerkungen umso weniger berechtigt, als seine heutige Rede die Wandelbarkeit in militärischen Dingen beweise. — Weiterberathung morgen.

Berlin. Abg. Frhr. v. Huene hat seinen Antrag allein ohne sonstige Unterschriften aus dem Centrum eingebracht. Die Fraktionsverhandlung des Centrums gestern Abend verlief sehr stürmisch und dauerte bis nach Mitternacht. — Graf v. Ballestrem hat den Vorsitz in der Fraktion des Centrums niedergelegt. Nur er und 7 andere Mitglieder derselben (Prinz Arenberg, v. Salza, die Grafen Adelmann, Matuschka, Saurma haben sich für das Kompromiß erklärt; ein neues dazu bereites Mitglied soll krank sein. Bei den Deutschfreisinnigen wird die Zahl der dem Kompromiß geneigten Mitglieder nach wie vor auf etwa 15 angegeben, doch soll ein Theil davon nur dann für den Antrag Huene stimmen wollen, wenn er sichere Aussicht auf Annahme hat. Die bisherigen Berechnungen über die Aussichten der Militärvorlage gingen von der Voraussetzung aus, daß die 10 keiner Fraktion angehörenden Abgeordneten aus Elsaß-Lothringen den Verhandlungen fern bleiben würden; die reichsländischen Abgeordneten sind aber heute im Reichstag erschienen und es wird versichert, daß sie mit einer Ausnahme gegen die Vorlage stimmen werden. Dem Seniorenconvent des Reichstages ist seitens der Reichsregierung mitgetheilt worden, daß im Fall der Ablehnung der Militärvorlage der Reichstag sofort aufgelöst und auf die Erledigung der noch ausstehenden Gesetzentwürfe verzichtet werde. — Der Antrag Huene besagt im Wesentlichen: Die Friedenspräsenzstärke des deutschen Heeres an Gemeinen, an Gefreiten und Obergefreiten wird für die Zeit vom 1. Oktober 1893 bis 31. März 1899 auf 479,229 Mann als Jahresdurchschnittsstärke festgestellt. An derselben sind die Bundesstaaten mit eigener Militärverwaltung nach Maßgabe der Bevölkerungsziffer betheiligt. Die Einjährig-Freiwilligen kommen auf die Friedenspräsenzstärke nicht in Anrechnung; die Stellen der Unteroffiziere unterliegen in gleicher Weise wie die der Offiziere, Aerzte und Beamten, der Feststellung durch den Reichshaushaltsetat. In offenen Unteroffiziersstellen dürfen Gemeine nicht verpflegt werden. Vom 1. Oktober 1893 ab wird die Infanterie in 538 Bataillone und 173 Halbbataillone, die Kavallerie in 465 Eskadrons, die Feldartillerie in 494 Batterien, die Fußartillerie in 37 Bataillone, die Pioniere in 24 Bataillone, die Eisenbahntruppen in 7 Bataillone, der Train in 21 Bataillone formirt. Für die Zeit vom 1. Oktober 1893 bis 31. März 1899 treten bezüglich der aktiven Dienstpflicht folgende Bestimmungen in Kraft: Während der Dauer der aktiven Dienstpflicht ist die Mannschaft der Kavallerie und der reitenden Feldartillerie die ersten drei, alle übrigen Mannschaften die ersten zwei Jahre zum ununterbrochenen Dienst bei der Fahne verpflichtet. Im Falle nothwendiger Verstärkungen können auf Anordnung des Kaisers die nach der Bestimmung des 1. Absatzes zu entlassenden Mannschaften im aktiven Dienst zurückbehalten werden; eine solche Zurückbehaltung gilt für eine Uebung. Mannschaften, welche nach einer zweijährigen aktiven Dienstzeit entlassen worden sind, kann im ersten Jahre nach ihrer Entlassung die Erlaubniß zur Auswanderung, auch in der Zeit, in welcher sie zum aktiven Dienst nicht einberufen sind, verweigert werden; auch bedürfen diese Mannschaften keiner militärischen Genehmigung zum Wechsel des Aufenthalts. Mannschaften der Kavallerie und der reitenden Feldartillerie, welche nach erfüllter aktiver Dienstpflicht zur Landwehr übertreten, dienen in der Landwehr 1. Aufgebots nur drei Jahre. Der Antragsteller giebt folgende Bemerkung hierzu: Der Antrag bedeutet gegenüber der Vorlage erstens eine dauernde Herabminderung der Präsenzziffer von rund 13,800 Mann, einschließlich 1095 Unteroffiziere; darunter befindet sich eine Herabsetzung der Oekonomiehandwerker um rund 2300 Mann, sodaß die Armeeverstärkung nicht nur keine Erhöhung, sondern eine Herabsetzung des jetzigen Zustandes um ca. 800 Köpfe herbeiführt. Ferner findet durch Nichteinstellung von rund 11,000 Gemeinen für Unteroffizier-Manquements für die ersten Jahre eine entsprechende Herabminderung statt, welche frühestens im Laufe von 5 Jahren nach und nach verschwinden wird. Endlich wird im ersten Jahre durch Entlassung der Dispositionsurlauber im bisherigen Umfange eine Minderpräsenz von 5000 Mann erfolgen; also im ersten Jahre eine Gesammtzahlverminderung von 29,800 Mann. Zweitens werden dauernd Rekruten weniger 6500, vorübergehend 11,000 Mann, zusammen 17,500 Mann; drittens betragen die Minderkosten rund dauernd 9 Millionen; außerdem für das erste Jahr noch rund 4 Millionen, welche in den folgenden Jahren dem Armeebestande entsprechend herabgemindert werden; endlich werden nicht unerhebliche Ersparnisse in den einmaligen Ausgaben eintreten.

* Kiel. Der „Kieler Zeitung" zufolge ist das Ruderboot des Schiffsjungenschulschiffes „Moltke" von dem Dampfer „Helene" angerannt worden. Es verlautet, mehrere Schiffsjungen seien ertrunken.

* Dortmund. Bei der Reichstagsersatzwahl wurden der „Dortmunder Ztg." zufolge bisher für Möller 12,561, Eickhoff (dfr.) 1546, Lensing (Centrum) 10,486, Tölcke (Soz.) 12,684, Kohn (Demokrat) 245 und König (Antisemit) 525 Stimmen gezählt. Eine Stichwahl zwischen Möller und Tölcke gilt als gewiß.

* London. Das Unterhaus nahm in zweiter Lesung die Bill betreffend die Beschränkung des Arbeitstages in Bergwerken auf 8 Stunden mit 279 gegen 201 Stimme an.

Berlin. Der Kaiser und die Kaiserin treffen heute Abend im Neuen Palais in Potsdam ein, woselbst von nun ab wieder die kaiserliche Familie ihren Sommeraufenthalt nimmt. — Der Kaiser hat gestern in Karlsruhe auf die Ansprache des Oberbürgermeisters Lauter in Karlsruhe, in welcher derselbe betonte, daß der Kaiser ohne Sorge für die Wehrhaftigkeit des Reiches sein könne und deren Sicherung ohne innere Kämpfe wahrscheinlich sei, geantwortet: Er theile diese Hoffnung und freue sich, dies in der Hauptstadt des Fürsten aussprechen zu können, der stets den nationalen Gedanken gepflegt habe. — Aus Coburg wird mitgetheilt, daß einer dort aus Gotha eingetroffenen Meldung zufolge, Herzog Ernst II. von einem Schlaganfall betroffen worden sein soll. Derselbe soll eine Lähmung herbeigeführt haben, die den hohen Patienten verhindert, Speise und Trank selbst einzunehmen. Eine offizielle Bestätigung liegt bis jetzt nicht vor. (Soeben kommt aus Coburg folgendes Telegramm: Die auswärts verbreiteten Gerüchte über eine Erkrankung des Herzogs entbehren durchaus der Begründung. Nach den neuesten Berichten aus Nizza befindet sich der Herzog in bestem Wohlsein.) — Der Bevollmächtigte im Bundesrath, der Königl. sächsische Finanzminister v. Thümmel und der Minister des Innern v. Metzsch sind hier angekommen. — Auf der Tagesordnung der morgenden Sitzung des Bundesrathes steht der von Preußen beantragte Gesetzentwurf, betreffend die Ge-

Pfund's sterilisirte (keimfreie) Kindermilch. Trocken-fütterung
Dresdner Molkerei Gebr. Pfund, Bautznerstr. 79.

währung von Unterstützungen an Invaliden aus dem Kriege vor 1870 und an deren Hinterbliebene behufs deren Gleichstellung denen des Krieges von 1870/71, ferner der Handels- und Zollvertrag mit Serbien, das Uebereinkommen mit Serbien über den gegenseitigen Muster- und Markenschutz, Abänderung des Vertrages wegen der Postdampfschifffahrts-Verbindungen mit Ostasien und Australien, sowie die Novelle zur Konkursordnung.

Berlin. Das Herrenhaus nahm heute das Gesetz betr. die Bildung von Zwangspensionskassenverbänden der Volksschullehrer unter Ablehnung des Antrages der Bürgermeistergruppe, die Großstädte von dem Gesetze auszuschließen, an. — Das Abgeordnetenhaus nahm die Sekundärbahnvorlage endgiltig an. Das Gesetz über die Stadterweiterungen wurde einer Kommission überwiesen. — Die deutschen Pilger treffen am Sonnabend in Rom ein und werden am Dienstag vom Papst empfangen.

Pest. Der Kaiser traf gegen ¾6 Uhr Morgens hier ein und wurde enthusiastisch von der überaus großen Volksmenge begrüßt. Der Kaiser zeichnete den Ministerpräsidenten Dr. Wekerle durch eine Ansprache aus, reichte den Ministern und dem Erzbischof Czaßka die Hand, sprach auch den Abgeordneten Tisza sowie die Bürgermeister an und fuhr sodann unter enthusiastischen Zurufen der dichtgedrängten, Spalier bildenden Menge auf die Hofburg.

Bern. Der deutsche Gesandte Dr. Busch begab sich heute zu dem Bundespräsidenten, um demselben im Auftrage des Kaisers noch ganz speziellen Dank für den sympathischen Empfang auszusprechen.

London. „Daily News“ erfährt über Wien, der Papst habe im Laufe der Unterredung mit dem deutschen Kaiser erklärt, es sei unrichtig, daß er die enge Freundschaft Frankreichs und Rußlands begünstige, damit diese Mächte den Dreibund erfolgreich angreifen könnten. Der päpstliche Stuhl würde niemals ruhiger Zuschauer bleiben, wenn das katholische Oesterreich von Rußland gedemüthigt und vielleicht gezwungen werde, von Katholiken bewohnte Provinzen abzutreten. Er sei dem Dreibunde nicht unfreundlich gesinnt, aber er müsse sein Aeußerstes thun, um Frankreichs Stellung unter den Großmächten Europas zu heben, da dies seine einzige Hoffnung sei, die Unabhängigkeit des päpstlichen Stuhles wieder hergestellt zu sehen.

Sofia. Offiziös werden die Meldungen über eine Reise des Prinzen von Bulgarien nach Konstantinopel als unbegründete Gerüchte bezeichnet.

Die Berliner Börse wies Anfangs für Bergwerke, Rubelnoten, russische Anleihen und östliche Bahnen, auf das Dementi der ungünstigen russischen Saatenstandsberichte festere Haltung auf. Deutsche 3prozentige Anleihen waren billiger angeboten im Hinblick auf die ungewissen politischen Aussichten und die Lage der großen Geldmärkte. Auch die lokalen Banken konnten sich nur schwach behaupten. Kreditaktien gingen auf matte Wiener Notirungen ca. ½ Prozent zurück. Bergwerke konnten später ihre Besserung nicht aufrecht erhalten. Besonders matt lagen in letzter Stunde Laurahütte, die durch starke Abgaben von 107 auf 105 gedrückt wurden. Schweizerische Bahnen schwach, auch Schifffahrtsaktien abgeschwächt. Die Börse schloß befestigt auf Wiener Meldungen. Im Kassaverkehr bestand starkes Angebot in deutschen Staatsanleihen, besonders schwach lagen 3prozentige, von denen Reichsanleihe 0,30 Proz., preußische Konsols 0,40 Prozent verloren. Auch fremde Anleihen konnten sich nicht voll behaupten. In Industriepapieren überwog das Angebot. Privatdiskont 2⅜ Prozent. Nachbörse fester. — Wetter: Regnerisch, Südostwind.

Frankfurt a. M. (Schluß.) Credit 282¼. Disconto 186,00. Dresdner Bk. 146,20. Staatsb. —. Lombarden 91¼. Laura 105,60. Ung. Goldr. —,—. Portugiesen —. Siemens —. Reichsanl. —. Zellstoff Dresden —. Fest.

Paris. (3 Uhr Nachm.) Rente 96,95, Italiener 92,77, Spanier 65⅝, Portugiesen 23,31, Türken 22,25, Türkenloose 90,87, Ottomanbank 599,00, Staatsbahn 645,00, Lombarden 251,25. Matt.

Paris. Produkten (Schluß.) Weizen per Mai 20,80, per Sept.-Dez. 22,20, fest. Spiritus per Mai 49,00, per September-Dezember 43,75, ruhig. Rüböl per Mai 59,25, per September-Dezember 61,50, fest.

Amsterdam. Produkten (Schluß). Weizen per Mai 175, per November 181, Roggen per Mai 138, per October 134.

London. (Produkten-Bericht.) Markt allgemein sehr ruhig. Weizen und Hafer stetig, Mehl fest, Stadtmehl 23 bis 29, fremdes 12½ bis 34½. Angekommene Weizenladungen: Wallawalla 27½ geboten. — Wetter: Regendrohend.

Zoologischer Garten. Concert- und Gesellschafts-Haus. Prächt. Saal u. Nebensäle, rauchfr. Restaur.-Lok. im Part. Echte Biere u. Weine. Déjeun., Diners, Soupers zu mäss. Preis. Wöch. mehr. Concerte.

Oertliches und Sächsisches.

— Ihre Majestäten der König und die Königin haben gestern Vormittag 10 Uhr 30 Min. mit dem bereits mitgetheilten Gefolge die Reise nach Sibyllenort angetreten. Zur Verabschiedung hatten sich auf dem Schlesischen Bahnhofe eingefunden: Ihre Königl. Hoheiten Prinz Georg, Prinzeß Mathilde, Prinz Johann Georg, Generaldirektor Hoffmann, Kammerherr v. Minckwitz, Adjutant Rittmeister Frhr. v. Müller und Hofdame Gräfin Vitzthum. Se. Majestät der König trug schwarzen Gehrock und helles Beinkleid. Mit den Königl. Majestäten, die sich ab Mochbern eines Sonderzuges bedienten, ist der päpstliche Hausprälat, Herr Präses Buk, nach Sibyllenort gereist.

— Mit allgemeinem Bedauern vernimmt man, daß Se. Königl. Hoheit Prinz Max an den Masern erkrankt ist. Das gestern Mittag 12 Uhr ausgegebene Bulletin lautet: „Se. Königl. Hoheit Prinz Max, höchstwelcher am 29. April auf einige Tage von Oschatz hierher gekommen war, ist an den Masern erkrankt. Das Fieber ist ziemlich hoch; die übrigen Erscheinungen sind dem Stadium der Krankheit entsprechend. Dr. Fiedler.“

— Infolge der Erkrankung Sr. Königl. Hoheit des Prinzen Max an den Masern ist die auf heute festgesetzt gewesene Uebersiedelung Sr. Königl. Hoheit des Prinzen Georg mit hoher Familie von hier nach dem Sommersitz in Hosterwitz bis auf Weiteres verschoben worden.

— Se. Königl. Hoheit Prinz Friedrich August hat sich in Begleitung seines persönlichen Adjutanten, Rittmeisters Frhrn. v. Lindeman, gestern Mittag 12 Uhr 15 Minuten zu kurzem Aufenthalte zur Auerhahnjagd nach Rehbockgrün i. B. begeben.

— Se. Durchlaucht Fürst Boris Sidomon-Eristoff und Gemahlin aus St. Petersburg sind gestern früh hier eingetroffen und im „Hotel du Nord“ abgestiegen.

— Se. Excellenz Graf von Osten-Sacken, Kaiserl. Russischer Gesandter und bevollmächtigter Minister in München, traf mit Gemahlin hier ein und stieg im „Hotel du Nord“ ab.

— Dem vormaligen Schirrmeister Roßberg in Niederstaucha ist das Allgemeine Ehrenzeichen verliehen worden.

— Der Oberaufseher bei der Königl. Korrektionsanstalt in Hohnstein, August Naumann, tritt nach 41½jähriger Dienstzeit, und zwar 29 Jahre im Anstaltsdienst und 12½ Jahre beim Militär, am 1. Juli in den Ruhestand.

— Das Ministerium des Innern hat der Kranken- und Begräbnißkasse der Zimmerer zu Dresden, Kranken- und Begräbniß-Unterstützungskasse „Vereinigte Kleidermacher“ zu Chemnitz, Allgemeinen Kranken- und Begräbnißkasse Union zu Zwickau, Maurer- und Zimmergesellen-Kranken-Unterstützungs- und Begräbnißkasse zu Plauen und Umgegend sämmtlich eingeschriebene Hilfskassen bescheinigt, daß sie vorbehältlich der Höhe des Krankengeldes den Anforderungen des Krankenversicherungsgesetzes genügen.

— Herr Gürtlerinnungsmeister Arthur Börner, hier, erhielt gestern anläßlich der Begehung seines 50jährigen Bürgerjubiläums ein Glückwunschschreiben seiner Kollegen.

— An den beiden nächsten Renntagen des Dresdner Rennvereins, am Himmelfahrtstage, Donnerstag den 11. d. M., und Sonntag den 14. d. M., wird sich in hervorragender Weise das Königl. preußische Hauptgestüt Graditz betheiligen. An beiden Tagen finden je 6 Rennen statt. Der 11. Mai weist ein Offiziersrennen (Preis von Wachwitz, 1500 M., Distanz ca. 1600 Mtr., 11 Unterschriften), ein Herrenreiten (Loschwitzer Handicap-Steeple-Chase, 2000 M., Distanz ca. 4000 Mtr., 29 Unterschriften, von denen 16 angenommen) und vier Jockey-Rennen auf. Unter den letzteren bietet das Hauptinteresse das Rennen um den großen Sachsenpreis (8000 M., Distanz ca. 2000 Mtr., 21 Unterschriften, von denen 12 stehen blieben). Im Königsteiner Rennen (Union-Klub-Preis 1800 M., Distanz ca. 1800 Mtr.) sind 16 Pferde eingeschrieben, hierunter von Graditz „Elegant“, „Anstrebung“ und „Wirrwarr“. — Der Renntag am 14. Mai bringt mit dem Herrenreiten um den Preis von Albrechtsberg (Union-Klub-Preis 1200 M., 2000 Mtr. Distanz); auf der Liste der 19 Unterschriften finden sich viele bekannte Namen. Den Mittelpunkt dieses Renntages bildet das große Dresdner Armee-Jagd-Rennen für aktive Offiziere der deutschen und österreichisch-ungarischen Armee (Ehrenpreis Sr. Maj. des Königs Albert neben einem Preis von 5000 M., Distanz ca. 5000 Mtr.); bis jetzt haben von 41 Unterschriften 16 die Annahme erklärt. Die übrigen vier Rennen sind Jockey-Rennen. In dem Großen Pillnitzer Handicap (Preis 3000 M., Distanz 2000 Mtr.) haben von 21 Unterschriften 12 angenommen. Stärker ist die Betheiligung am Moritzburger Jagdrennen (1500 M., 3600 Mtr.), zu welchem 21 Pferde genannt sind, darunter 13 auswärtige. Der Preis von Seidnitz (2000 M., 1600 Mtr.) hat 10 Unterschriften gefunden, darunter das Hauptgestüt Graditz 3.

— Der jährliche Bedarf der sächsischen Staatseisenbahnen an Lokomotiv-, Werkstätten- und Lokalheizungs-Kohlen umfaßt eine Gesammtmenge von über 7½ Millionen Centnern. Die Lieferung dieses Bedarfes wird alljährlich im April ausgeschrieben und das Ergebniß dieser Lieferungsausschreibung ist nicht nur für die Eisenbahnverwaltung, sondern für industrielle Kreise überhaupt von Bedeutung, da der Ausfall dieser großen Submission ein Bild von der wirthschaftlichen Lage und der Aussicht auf die Zukunft bietet. Bei der diesmaligen Submission lagen 72 Angebote von sächsischen, schlesischen, böhmischen und Meuselwitzer Werken oder ihren Vertretern vor, welche weitaus mehr als das verlangte Quantum anboten. Von den Steinkohlenwerken des Zwickauer, Lugau-Oelsnitzer und Plauen'schen Reviers, denen der Löwenantheil an der Kohlenlieferung zuzufallen pflegt, sind genau dieselben Kohlenpreise wie bei der vorjährigen Ausschreibung gestellt worden. Die Angebote der schlesischen Steinkohlenwerke, welche sich an der Lieferung des Lokomotivkohlenbedarfes im östlichen Theile des sächsischen Bahnnetzes betheiligen, zeigen eine Ermäßigung von 1 Pfennig für den Centner. Ohne Aenderung des Preises ist die Meuselwitzer Braunkohle angeboten, dagegen haben die starkbetheiligten böhmischen Braunkohlenwerke ihre Preise bis zu vier Pfennigen für 100 Kilogramm erhöht, wahrscheinlich in Folge höherer Frachtsätze auf den Böhmischen Bahnlinien. Im großen Ganzen zeigen hiernach die Kohlenpreise keine Neigung zum Anziehen.

— Einen erneuten Beweis dafür, daß Sammlungen älterer, ungewöhnlicher, wohlerhaltener Münzen keine schlechte Kapitalanlage sind, ebenso, daß Dresden ein gern aufgesuchter Verwerthungsplatz für Münzensammlungen größerer Art ist, ergab die dieser Tage hier durch den Kunstauktionator Herrn Bruno Salomon versteigerte 6. Abtheilung der namhaften Reichenbach'schen Sammlung. Es wurden trotz der unerhörten Preisherabsetzung des Silbers in unserer Zeit für gute Stücke 2, 3, 4, ja 20 mal höhere Preise bezahlt als vor 20 und 30 Jahren. Es wurden u. A. bezahlt für: Thaler von Worms von 1573: 356 Mk. (früher 100 bis 120 Mk.). Thaler von Thann i. Elsaß von 1548: 226 Mk. (1869 nur 66 Mk.). Medaille von Pfalzgraf Ludwig VI. von 1580: 200 Mk. (1873 nur 60 Mk.). Thaler von Mülhausen i. Els. von 1623: 186 Mk. (1869 nur 28½ Mk.). Gulden von Baden von 1624: 185 Mk. (1868 nur 9 Mk.). Thaler von Württemberg von 1537: 150 Mk. (1869 nur 33 Mk.). Porträtmedaille der Pfalzgräfin Ludovika von 1677: 122 Mk. (früher nur 21 Mk.). Gulden von Hersfeld von 1621: 115 Mk. (früher nur 32, 51 und 53 Mk.). Schießklippe von Frankfurt a. M. von 1715: 104 Mk. (früher nur 30 Mk.). Thaler der Reichsstadt Constanz von 1573: 105 Mk. (1869 nur 14½ Mk.). An der Versteigerung betheiligten sich gegen 30 Bieter und Auftraggeber von hier, aus Berlin, Chemnitz, Frankfurt a. M., Leipzig, Prag, München, Hamburg. Durchschnittlich soll jede Münze (Pfennige, Kreuzer, Groschen, Rechenpfennige 2c.) eingeschlossen mit rund 10 Mk. bezahlt worden sein. Für den Lichtensteiner Vereinsthaler von 1862 wurden 55 Mk., für seltene Doppelthaler der Zeitperiode 1837 bis 1857 wurden Preise bis zu 150 Mk bezahlt.

— Am Montag unternahm der Allgemeine Handwerkerverein unter zahlreicher Betheiligung einen Ausflug nach Cossebaude, um die Cementwaarenfabrik der Herren Dyckerhoff u. Widmann zu besichtigen. Die Dauerhaftigkeit der dort gefertigten Röhren für Kanalisirung und Wasserleitungen, Futtertröge und dergl. mehr wurde bekanntlich in letzter Zeit mehrfach angezweifelt, um so eingehender wurde auch von den sich für die Sache interessirenden Mitgliedern die Fabrikation dieser Gegenstände besichtigt. Die Masse besteht aus einer Mischung von bestem Portland-Cement, Kies und zerkleinerten Granitsteinen, welche nach sorgfältiger Reinigung gemischt und in eiserne Formen gestampft wird, letztere werden, um das Ankleben zu verhüten, vorher mit einer Mischung von Rüböl und Petroleum bestrichen. Nach kurzer Zeit ist die Masse soweit gehärtet, daß die Form entfernt werden kann. Nachdem die Röhren mit einer entsprechenden Schicht von reinem Cement überzogen, erhalten sie ein 6wöchentliches Lager, worauf sie zum Versandt gelangen. Die Arbeiten werden äußerst gewissenhaft ausgeführt. Den Beweis der Festigkeit des Materials lieferte ein Bruchstück, welches sich als ein hartes Felsstück darstellte, von dem es kaum möglich war, auch nur das Geringste abzuschlagen. Außer der dortigen Fabrik haben die Besitzer noch solche in Karlsruhe und Nürnberg, sowie die Portland-Cementfabrik in Biebrich a. Rh., welche die größte derartige Anlage Deutschlands ist und jährlich 500,000 Tonnen Cement fabrizirt und 1500 Arbeiter beschäftigt. Außer anderen Anlagen hat diese Firma auch die großartige Kanalisationsanlagen von Frankfurt a. M. hergestellt, welche der Verein vor 2 Jahren Gelegenheit hatte, zu sehen. Nach 2stündiger Besichtigung schieden die Theilnehmer höchst befriedigt und versammelten sich im Bergrestaurant zum üblichen Tanz, worauf in später Abendstunde die Rückfahrt angetreten wurde.

— Am frühen Morgen des gestrigen Tages hat endlich ein etwas intensiverer Regen die durstenden Fluren im Elbthal erquickt. Freilich sogen gar bald die das Gewölk durchbrechenden Sonnenstrahlen das kostbare Naß wieder auf, sodaß der Himmel uns immer noch nichts Werthvolleres schenken kann, als einen längeren Regen. Der Mai muß die Fehler seiner Vorgänger mit Regen wieder quitt machen, wenn anders die herrlich anstehende Vegetation nicht verderben soll. Heißt es doch vom Mai: „Mairegen auf die Saaten, dann regnet es Dukaten“. Es bleiben ja uns sowieso die Eisheiligen um Mitte dieses Monats noch gewärtig, auf deren Konto alle Maifröste oder die sogenannten Kälterückfälle des Sommers sündigen. Nachmittags zog das erste diesjährige Gewitter mit Donner und Blitz über Dresden. Im Ganzen trat dieses erste Gewitter trotz vieles Donnerns und Blitzens milde auf, zog auch bald wieder fort. — Vermuthlich werden wir einen kalten und trockenen Sommer haben. Die englischen Meteorologen haben, wie die „Now. Wr.“ schreibt, dem kommenden Sommer dieses wenig erfreuliche Prognostikon gestellt und begründen ihre Vermuthung auf den Erscheinungen des heurigen Frühlings. Es ist nämlich aus Vergleichen zwischen langjährigen meteorologischen Beobachtungen der Schluß gezogen worden, daß ein Frühling, der gleich dem diesjährigen so reich an hohem Druck im Nordwesten und nördlichen Windströmungen ist, gewöhnlich einen Sommer nach sich zieht, der nur sehr wenig warme Tage und atmosphärische Niederschläge hat.

— Die Dirigenten sämmtlicher städtischer Musik-Kapellen, sowie die Inhaber öffentlicher Tanzlokale des Königreichs Sachsen haben für morgen, Freitag, Mittags 12 Uhr eine Versammlung im „Wettiner Hof“ in Riesa angesetzt zum Zwecke einer Beschlußfassung über die dem Königl. Ministerium des Innern einzureichende Petition in Sachen der Regulirung des öffentlichen Tanzwesens. Zahlreiche Betheiligung an der Versammlung ist im Interesse der wichtigen Angelegenheit erforderlich.

— Eine eigenthümliche Fügung ist es, daß Herr Heinrich Herzog, der in Deutschland allgemein bekannte und beliebte Circusdirektor, dessen Ableben gestern schon gemeldet wurde, nur 24 Stunden später gestorben ist, als sich sein von ihm viele Jahrzehnte ruhmvollgeleiteter Circus, oder richtiger seine Künstlergesellschaft aufgelöst hatte. Direktor Herzog stand im 68. Jahre und wurde in den letzten Jahren mehrfach von Schlaganfällen getroffen; er soll schon lange und oft schwer gelitten haben. Als Besitzer eines hiesigen Grundstücks mit einer Reitbahn in der Werderstraße, war er auch Bürger von Dresden und unsere Stadt schätzte er sehr hoch, denn seit 1878 ist er regelmäßig ein Jahr um das andere hierher gekommen und hat hier die verdiente Anerkennung und einen reichlichen Geschäftsertrag gefunden.

— Die Legung und Umlegung der Geleise für die elektrische Deutsche Straßenbahn und für die Tramway Company auf dem Schillerplatz in Blasewitz geht nun bald ihrer Vollendung entgegen und die Ritzenputzer sind auf der Naumannstraße schon tüchtig bei der Arbeit. Der Halteplatz der Deutschen Straßenbahn am Schillerplatz ist dicht neben der Auffahrts-Rampe vor der neuen Brücke; die direkt auf die Brücke führenden Geleise sind auch schon fertig und es scheint Alles soweit vorgerückt, daß man auf die Eröffnung der Fahrten wohl wird am längsten gewartet haben. Mit Elektricität über die Brücke zu fahren, sollen oberbehördliche Bedenken nicht vorliegen. Daß beide Straßenbahn-Gesellschaften sich mit der Loschwitzer Gemeinde wegen der Brückengeldfrage geeinigt haben, wurde schon früher erwähnt; man mag die Brücke zu Fuß oder zu Wagen passiren, es kostet pro Person 3 Pfennige.

— Die Leser der Dresdner Nachrichten erhalten mit der heutigen Nummer eine Sonderbeilage von J. Bargou Söhne, hier.

— Während der Baumblüthe sind auf dem Bahnhof Dresden-Friedrichstadt an Fahrkarten verausgabt worden: Sonntag (d. 23. April) 5373, Montag 1759, Dienstag 1575, Mittwoch 1463, Donnerstag 1252, Freitag 795, Sonnabend 984, Sonntag 4294 — zusammen Summa 17,495 Stück.

— Wie gestern telegraphisch mitgetheilt wurde, ist vorgestern vom Schwurgericht zu Chemnitz wegen Mordes 2c. der Dienstknecht Hermann Tannert aus Kleinhennersdorf zum Tode verurtheilt worden. Eine entsetzliche Blutthat, die am 6. März d. J. gegen Abend innerhalb der Mauern des Männerzuchthauses zu Waldheim gegen den Anstaltsaufseher Paufler von Tannert vollbracht und damals auch in diesem Blatte ausführlich geschildert wurde, fand damit ihre gesetzliche Sühne. Die Verachtung wie der Haß gegen den gemeinen Mörder gaben sich damals wie auch jetzt kund. Als am Montag Tannert vom Zuchthaus Waldheim nach der Bahnstation zur Fahrt nach Chemnitz geführt wurde, begleiteten Hunderte von Menschen den Transport und umstanden den abgeschlossenen Perron, ihrer Empörung über den ruchlosen Menschen Ausdruck gebend. Trotz der Bemühungen des Amts- und Bahnpersonals soll es nicht ohne einige Stöße und Püffe für den Mörder abgegangen sein. Bei seiner Vorführung in den Schwurgerichtssaal erschien er mit Ketten belastet. Die im Saale anwesende Wittwe des ermordeten Paufler erhob sich bei seinem Eintreten laut weinend von ihrem Platze, schleuderte ihm die Worte zu: „Du Scheusal!“ und verließ den Saal. Tannert ist 1868 in Kleinhennersdorf geboren, sein Vater ist Schiffer, welcher gegenwärtig 13 Jahre Zuchthaus verbüßt. Er selbst ist ebenfalls mehrfach vorbestraft mit Haft und Gefängniß. Gegenwärtig verbüßt er vier Jahre sechs Monate Zuchthaus wegen schweren und einfachen Diebstahls. Auf die verlesene Anklage erklärte Tannert auf Vorhalt, daß er sich des ihm zur Last gelegten schwersten Verbrechens schuldig bekenne. Tannert charakterisirte sich als ein gemeingefährlicher Mensch, welcher bei seinem letzten Diebstahl 1000 Mark seinem Dienstherrn entwendete, um damit nach Italien zu reisen. Er ist am 2. Juni 1890 in's Zuchthaus eingeliefert worden und wurde hier mit Schuhmacherarbeiten beschäftigt. Anfangs war er sehr faul, besserte sich jedoch später, sodaß ihm Hausarbeiten übertragen wurden und er zum sogenannten Kübler aufrückte. Es war bei ihm ein starker Drang nach Freiheit vorhanden, den er auch auf einen anderen Züchtling zu übertragen wußte. Die Beiden hatten nun eine wahre Revolte geplant, um zu ihrem Ziele zu gelangen. Sie wollten Nachts ausbrechen, und, nachdem sie die Felder der Thüren durchgeschnitten, die hinzukommenden Aufseher mit Messern niedermachen, worauf sie deren Uniformen anziehen, weitere Gefangene befreien und mit Messern bewaffnet in's Freie stürzen wollten. Am 5. März begannen sie nun ihr Vorhaben zur Ausführung zu bringen. Tannert hatte als Kübler Zutritt zu dem sogenannten Spülzimmer, woselbst die Messer, Feilen 2c. in einem Werkzeugkasten aufbewahrt wurden. Er wußte unbemerkt zwei Schustermesser in die Arbeitskleider Wagner's zu praktiziren, die ebenfalls in diesem Raume aufbewahrt waren und fügte noch einen mit Schwärze beschriebenen Pappdeckel zu, auf dem stand, es solle heute noch losgehen. Wagner jedoch theilte ihm beim „Bewegen“ (Spazierengehen) mit, daß es so nicht gehe, trotzdem machte sich Tannert des Nachts über an die Arbeit, die Felder seiner Zellenthür auszuschneiden, wurde jedoch nicht fertig. Gleichzeitig mit den Messern hatte er auch eine Feile entwendet, die am anderen Morgen, am Sonntag, vermißt wurde. Der Anstaltsaufseher Paufler kam in seine Zelle und frug ihn, ob er die Feile habe; Tannert verneinte es, worauf sich der Beamte wieder entfernte. Er fühlte nun, daß es zur Katastrophe kommen mußte, wenn die im Strohsack verborgene Feile gefunden würde, denn dann würde er in schwere Strafe genommen, die ihm jede Aussicht auf eine Flucht benahm. Es dauerte auch nicht lange, so kam Paufler abermals, aber diesmal in Begleitung zweier Beamten, und suchte wieder nach der Feile. Nunmehr stand es bei Tannert fest, wenn bei der Suche auch der Strohsack mit in Betracht käme, sein verbrecherisches Vorhaben zur Ausführung zu bringen. Er legte sich ein in dem Handwerkskasten aufbewahrtes Schustermesser handbereit auf den Tisch und als nun Paufler sich bückte, den Strohsack zu untersuchen, stürzte sich Tannert mit gezücktem Messer auf den nichtsahnenden Beamten und versetzte ihm mit dem Messer den tödtlichen Stich in den Hals. Mit cynischem Gleichmuth erzählte er, daß er es vorsätzlich gethan habe in der Absicht, daß Paufler ohne einen Laut von sich zu geben niederstürzen sollte, um unbemerkt aus der Zelle entschlüpfen zu können, die augenblicklich von dem anderen Beamten verlassen war. Mit dem Wehschrei „Au“ fiel Paufler zu Boden, worauf Tannert aus der Zelle sprang, aber von dem sofort hinzukommenden Zellenwärter Thieme in die Zelle zurückgedrängt wurde, dem er nun mit dem Messer einen Stich in den linken Arm versetzte. Es sprangen noch die Aufseher Finsterbusch und Schietzel hinzu, die ihm mit den Seitengewehren Hiebe auf die Arme und den Kopf versetzten, nachdem Beide vorher mit dem Messer erheblich verletzt worden waren. Trotzdem ihn nun drei Mann packten, gelang es ihm doch, sich loszureißen und die Treppe hinabzufliehen. Hier blieb er stehen und rief den ihm nachsetzenden Beamten zu, er wolle sie niederstechen. Bald jedoch war er überwunden und unschädlich gemacht. Auf Vorhalt erklärte Tannert, daß ihm Alles egal gewesen sei und daß er den Stich nach Paufler mit aller Gewalt ausgeführt habe, um ihn mit einem Schlage unschädlich zu machen, er gab ferner an, daß er von Rachegefühl gegen Paufler erfüllt gewesen sei, weil er ihn nicht habe zur Stellung gehen lassen. Tannert muß von einem wahren Wahnwitz befallen gewesen sein, zu denken, durchzukommen, wo eine Menge Beamte in der nächsten Nähe zugegen waren. Nicht die geringste Spur von Reue legte Tannert nach seiner That an den Tag und als ihm der später erfolgte Tod Paufler's mitgetheilt wurde, entgegnete er kein Wort hierauf. Die Verkündigung des Todesurtheils nahm Tannert scheinbar gleichgiltig entgegen.

— Leipzig, 3. Mai. Gestern hat sich ein im 67. Lebensjahre stehender, in Volkmarsdorf wohnhafter Handarbeiter aus Zschopau in den bei Volkmarsdorf gelegenen Schoebergärten erhängt. — Ferner wurde gestern eine 26 Jahre alte Schneiderin aus Berlin wegen Verbrechens gegen § 218 des Reichsstrafgesetzbuches von der Criminalpolizei verhaftet.

— Wie der „Pirn. Anz.“ meldet, darf Herr Dr. med. Salus in Krippen seinen Aufenthalt beibehalten und seine Praxis auf ministeriell ertheilte Genehmigung hin nach wie vor ausüben.

— Schwurgericht. Vor den Geschworenen erschien gestern, angeklagt der Kindestödtung, die am 8. Juli 1874 geborene Fabrikarbeiterin Christiane Marie Pauline Zschieck aus Särchen (Kreis Kahla). Die Königl. Staatsanwaltschaft vertrat Hr. Staatsanwalt Kästner; als Vertheidiger fungirte Herr Rechtsanwalt Justizrath Krause. Die Zschieck war zuletzt in Dresden wohnhaft und ist hintereinander in der Siemens'schen Glasfabrik, einer Ziegelbrennerei und einer Chokoladenfabrik thätig gewesen. Sie ist beschuldigt, in der Nacht vom 12. zum 13. Dezember 1892 ihr uneheliches Kind männlichen Geschlechtes gleich nach der Geburt vorsätzlich getödtet zu haben. Die Beweisaufnahme fand unter Ausschluß der Oeffentlichkeit statt und nach dem bejahenden Wahrspruch der Geschworenen wurde die Angeklagte zu 3 Jahren Gefängniß verurtheilt. Als ärztlicher Sachverständiger wohnte Herr Geh. Medizinalrath Dr. Lehmann der Sitzung bei. — Demnächst hatte sich wegen vorsätzlicher Brandstiftung der zuletzt in Löthain bei Meißen wohnhafte Tagelöhner Friedrich August Pohle aus Krakau bei Königsbrück vor dem Schwurgericht zu verantworten. Anklage und Vertheidigung führten die Herren Staatsanwalt Dr. Gensel und Rechtsanwalt Dr. Stöckel. Pohle ist 39 Jahre alt und seit 1883 schon öfters bestraft worden. Es wird ihm zur Last gelegt, in der Nacht zum 23. Februar ds. J. eine dem Schmiedemeister Herrmann in Deila gehörige baufällige Scheune angezündet und mitsammt den darin befindlichen Erntevorräthen eingeäschert zu haben. Der Angeklagte bekennt sich ohne Umschweife schuldig und giebt als Motiv der That an, er habe die Scheune lediglich um deswillen niedergebrannt, weil sie alt und baufällig gewesen sei und den Leuten im Wege gestanden habe. P. befand sich am Abend des 22. Februar auf dem Nachhauseweg, als er zunächst ein Streichhölzchen anzündete, um sich unter Benutzung einer dazu geeigneten Oeffnung zu überzeugen, daß sich seine Absicht leicht verwirklichen lasse. Mit dem zweiten Streichhölzchen brannte er das bequem erreichbare Stroh an und lief dann der Dorfmühle zu, um dort Kehrt zu machen und sich den schnell herbeigeeilten Zuschauern zuzugesellen. Pohle wird auf die Dauer von 2 Jahren in's Zuchthaus geschickt.

Fortsetzung des örtlichen Theiles Seite 9.

Tagesgeschichte.

Deutsches Reich. Der mit den vatikanischen Kreisen in Fühlung stehende römische Berichterstatter der „Pol. Korr.“ nimmt noch einmal zu dem Besuch des Kaisers und dem Empfang des Staatssekretärs Frhrn. Marschall v. Bieberstein beim Papst das Wort und schreibt: Die Aeußerungen, die man im Vatikan nachträglich über den Besuch des Kaisers Wilhelm II. beim Papste vernimmt, bestätigen auf's Neue, daß dieser Besuch einen sehr günstigen Eindruck hinterlassen hat. Der Papst hat seiner Befriedigung über die Zusammenkunft mit dem deutschen Kaiser wiederholt Ausdruck gegeben. Ebenso äußern sich die Kardinäle und Prälaten, die mit Wilhelm II. in Berührung kamen, über diesen mit sympathischen Worten. Es kann nicht bestritten werden, daß der deutsche Einfluß in den vatikanischen Kreisen dank dem Besuche des Kaisers

Die Deutsche Hagel-Versicherungs-Gesellschaft für Gärtnereien ꝛc. zu Berlin,

gegründet im Jahre 1847,

übernimmt Versicherungen gegen **Hagelschaden** an **Fensterscheiben, Schiefer- ꝛc. Dächern: Gewächsen unter Fensterscheiben und im Freien, Wein- u. Obsternten, Baumschulen** ꝛc. zu den **billigsten** Prämien, und bin ich **jederzeit** zur Annahme derselben bereit. Bei genannter Gesellschaft haben **zahlreiche Staats- u. Stadtbehörden** versichert. **Der Reservefond beträgt 276,000 Mark (mithin ca. 4 Procent des Versicherungs-Kapitals), die Durchschnitts-Dividende = 20 Procent der Prämien.** Statuten ꝛc. werden bei mir **kostenfrei** verabreicht.

Dresden, im Mai 1893.

Max Wiedemar,

Haupt-Agentur,

Bureau: Töpferstrasse 1, II.

G. A. Händel

Gegründet 1826 — Gegründet 1826

DRESDEN

K. S. Feuerlösch- Spritzen-Fabrik

empfiehlt neben seinen anerkannt leistungsfähigen **Feuerlösch-Spritzen**

Centrifugal- und Brause-Sprengwagen

sowie **Strassen-Kehrmaschinen.**

Lieferung unter Garantie bei soliden Preisen. — Illustrirte Preis-Courante sofort auf Verlangen.

Referenzen zahlreicher Stadtbehörden im In- und Auslande.

Rennen zu Striesen.

Sonntag den 7. Mai grosses

Rad-Wettrennen

auf der **Siksay**'schen

Rennbahn Striesen

(Sächsischer Prinz).

Rennprogramm.

1. Niederradhauptfahren 3000 M.	5. Dreirad-Hauptfahren 3000 M.
2. Hochradhauptfahren 3000 M.	6. Hochrad mit Vorgabe 2000 M.
3. Erstfahren 2000 M.	7. Niederrad mit Vorgabe 2000 M.
4. Niederrad mit Vorgabe 2000 M.	

Einlaß 2 Uhr. Anfang 3 Uhr.

Eintrittskarten können an den bekannten Verkaufsstellen gelöst werden (siehe Plakatsäulen) und auf der Rennbahn Striesen.

Preise der Plätze.

	an der Kasse	im Vorverkauf
Logensitzplatz	Mk. 3.—	Mk. 2.50,
I. Tribüne	2.—,	1.50,
II. Tribüne	1.50,	1.—,
III. Tribüne	1.25,	1.—.
Sattelplatz	1.50,	1.25,
Gartensitzplatz	—.75,	—.70,
Stehplatz	—.50,	—.40.

Radfahrer-Rennverein Dresden-Striesen.

Münchner Hackerbräu.

Bevorzugter Stoff der Münchner.

Export nach allen Ländern.

Von Gesundheitsbehörden als **Musterbier** erklärt, wird den Herren Wirthen hier und auswärts in Orig.-Fässern jeder Größe unter den coulantesten Bedingungen bestens empfohlen.

Haupt-Depôt Dresden:

Ernst Fleischer,

Königstraße 19.

Strauß-Federn

Fantasie.

Die **billigste** Bezugsquelle für Strauß- und Fantasie-Federn ist die **Schmuckfeder-Fabrik** von

F. E. Kranz,

Feldschlößchenstraße 24.

Reparaturen schnell und billigst.
Schwarz in zwei Tagen, bunt in einem Tage.

Billigster Einkauf für Modistinnen.

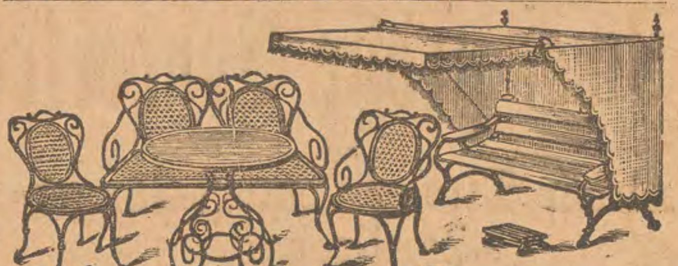

Garten-Möbel aller Art,

Bettstellen, Matratzen, Waschtische,

Schirm- und **Garderobeständer, Flaschenschränke, Sicherheits-Kinderbetten** usw.

Fr. Horst Tittel,

leistungsfähigste Eisenmöbelfabrik,

Georg-Platz Nr. 1, vis-à-vis Café français.

Hotel und Restaurant

Stadt Petersburg,

an der Frauenkirche 8.

Neue Bewirthung.

Erlaube mir, meine Lokalitäten, besonders **Saal, Vereinszimmer** zur Abhaltung von **Hochzeiten, Gesellschaften ꝛc.,** in freundliche Erinnerung zu bringen.

Hochachtungsvoll **M. Jakob.**

Am See 15.

Spiegel,

Spiegelgläser, Bilder-Einrahmungen und **alle Arten Leisten**

empfiehlt billigst das **Spezialgeschäft** von

Eduard Wetzlich,

Dresden, am See 15.

Dr. med. Dörffel

praktischer Arzt, Chirurg und Geburtshelfer

hat sich in **Loschwitz** niedergelassen und wohnt

Pillnitzerstraße 304 f., Villa Kalypso.

Leo Stroka, **spec. Damen-Friseur aus Wien,** jetzt nur **Seestraße, Nr. 5, 1. Etage** gegenüber der Zahnsgasse (kein Laden), empfiehlt durch Erspar. der hoh. Ladenmiethe

unsichtbare Perrücken

(auch für Herren) ohne die so lästigen Federn, jedoch festsitzend, von 6 M. an.

Unsichtbare Scheitel von 6 bis 25 Mark. **Unsichtbare Stirnlöckchen** (naturgekraust) v. 1 M. an. **Zöpfe, Dreher, Strähne** von 4—45 Mark. **Gründlicher Unterricht im Frisiren** 25 M. Bei Einkauf lehrt Frau Stroka und geübte Friseurin die Frisuren gratis. Praktische **Neuheiten für Damen** mit wenig Haaren oder kahlen Stellen. Sicherster Rath u. Hilfe beim Ausfallen der Haare (Hausmittel). Das beste und unschädlichste **Haarfärbemittel** M. 7,50.

Wiener Garten.

Die am **Sonntag den 7. Mai a. c.** stattfindende

Wiedereröffnung

unseres

Concert-Garten-Etablissements

beehren wir uns hierdurch ergebenst anzuzeigen. Das Etablissement ist in allen seinen Theilen neu hergerichtet. Die Concerte finden in derselben Reihenfolge wie im Vorjahre und bei Eintritt warmer Abende regelmäßig täglich statt.

Ueber die herrliche Lage unseres Concert-Gartens an der Elbe mit Aussicht auf die Prachtbauten der Residenz überheben wir uns jeder Anpreisung.

Für prompte u. vorzügliche Bedienung werden wir jederzeit besorgt sein.

Hochachtungsvoll

Moritz Canzler & Co.

Zeugniss.

Hierdurch bezeuge ich gern, daß ich in der

Hofrichter'schen biomagnetischen Heilanstalt

durch den Leiter derselben Herrn **L. Engel** in **8 Sitzungen** von einem schweren Nervenleiden (täglichen Angstanfällen, Schlaflosigkeit, nervöser Kopfschmerz) **vollständig** geheilt worden bin.

Ich empfehle allen Nervenleidenden die magnetische Kur auf das Wärmste und bin zur persönlichen Auskunft jederzeit bereit. Meine genaue Adresse ist in der Anstalt Chemnitzerstraße 18, part. zu erfahren.

Marie Türpe, Dresden.

Innere Neustadt.

Pa. 1890er Sardellen à Pfd. 90 Pf.

Schörke's Erbswurst mit Speck und Schinken

$1/1$ = 56 Pf., $1/2$ = 30 Pf.

Knorr's Erbswurst à Stck. 30 Pf.

Knorr's Suppen-Tafeln à Tafel 18 Pf.

Echten Frankfurter Aepfelwein

à Fl. 50 Pf., im Dtzd. à Fl. 45 Pf.

August Böhme, Hauptstr.	**Gebr. Pohle,** Hauptstraße 7.
Arth. Bernhard, A. Markt 5.	**Paul Rossberg,** Am Markt.
Paul Förster, Rähnitzgasse 5.	**Max Schmidt,** Rähnitzg. 9.
Otto Jentzsch, An der Dreikönigskirche 7.	**Eduard Schippan,** Hauptstr.
Theod. Mietzsch, Hauptstr.	**Carl Schütze,** Heinrichstr. 8.
	Emil Schneider, große Meißnerstraße 12.

Restaurant auf dem Rosenberge,

Sächs.-Böhm. Schweiz.

Von heute an eröffnet.

Bertha Behrer.

Niederwald-Weinstuben

mit prachtv. **Sommer- u. Wintergarten, Marienstraße 26.**

Heute sowie jeden Donnerstag als Specialität: **Prager Schinken in Brotteig gebacken.** — Vorzügliche preiswerthe **Weine.** Täglich **frischen Maitrank.**

Magazingebäude.

Die der Stadt **Pegau** — Bahn Leipzig-Zeitz — gehörigen, im Norden der Stadt nach Carsdorf-Weideroda zu, nicht weit vom Elstermühlgraben gelegenen Militär-Magazingebäude, als:

a) das **Hafermagazin** mit etwa 5 Ar Grundfläche und einem Fassungsvermögen von 9000 Centner;

b) die **Stroh- und Heuscheune** mit etwa 6 Ar Grundfläche und 5000 Centner Fassungsvermögen,

werden **zum Verkauf** oder **zur Verpachtung**

vom 1. Oktober d. J. ab

— im Ganzen oder einzeln — hiermit ausgeschrieben.

Die Gebäude sind 1887 bez. 1889 neu erbaut und umschließen einen Hofraum von etwa 9 Ar. Das Hafermagazin ist mit Fenstern versehen und daher ohne Schwierigkeiten zu industriellen oder Wohnungszwecken einzurichten. Auf Verlangen kann auch ein anstoßendes Feldgrundstück von etwa 57 Ar Fläche mit abgegeben werden. Zur Ertheilung näherer Auskunft sind wir gern bereit. — **Pegau,** den 28. April 1893.

Der Stadtrath.

Heydemann, Bürgermeister.

Wegen Todesfalls

altes Hotel mit Restaurant im Centrum Berlins, comfortabel eingerichtet, mit ca. 30,000 Mark Anzahlung sofort zu verkaufen. Offerten unter **845 O. D.** beförd. das Centr.-Annonc.-Bur., Berlin SW, 19. Leipzigerstraße 48. **Vermittler strengstens verbeten.**

Pferde-Verkauf.

Ein frischer Transport **Holsteiner Wagenpferde,** sowie **dänischer Arbeitspferde** ist wieder eingetroffen und stehen von **Donnerstag den 4. Mai** ab in **Dresden, Friedrichstr. 7,** zu äußerst soliden Preisen zum Verkauf.

Fernspr. 182, I. **Ernst Kempe.**

Oswald Müller, Deuben-Dresden,

Leder-Treibriemen-Fabrik,

empfiehlt seine **Kernleder-Treibriemen** eigener Gerbung, **Schnuren-, Schlag-** und **Binderiemen.**

Verkaufsniederlage Dresden, Zwingerstrasse 3.

Fernsprech-Amt Deuben Nr. 34. *

Königliches Belvedère

der Brühlschen Terrasse.

Täglich Concert

von der

Concert-Kapelle des Königl. Belvedère.

Direktion:

Königl. Musikdirektor **A. Trenkler.**

Anfang ½8 Uhr. **Eintritt 50 Pf.**

Gr. Wirthschaft im Kgl. Großen Garten.

Heute

Grosses Concert

von der 26 Mann starken Kapelle
unter Leitung von **A. Wentscher.**

Anf. **4** Uhr. Eintritt **10** Pf. Hochachtungsvoll **H. Müller.**

Welt-Restaurant

„Société“

Neu! **Täglich** **Neu!**

Zwei große Concerte

der

echten Tiroler Concert-Sänger-Gesellschaft

„Almrausch“ und „Edelweiss“,

bestehend aus 4 jungen Damen (**Tiroler Schönheiten ersten Ranges**) und 1 Herrn.

Nachm. 4 Uhr. **Abends 8 Uhr.**

Außerdem erlaube mir noch auf meine seit Jahren so beliebt gewordene Küche aufmerksam zu machen.

Gutgepflegte Biere und Weine.

Hochachtungsvoll **Fritz Krüger.**

Feines Wein-Restaurant **Grell's Weinstuben** Salons Delicatessen Feines Wein-Restaurant

2 Zahnsgasse 2. Warme Küche.

Münchner Hof

Kreuzstrasse 21.

Hôtel & internat. Concerthaus.

Tyroler Gesangs-Concert,

ausgeführt von dem **Tyroler Künstler-Quintett Geschw. Ringler u. Maikl,** alleinige Inhaber des Kunstscheines vom Königl. Conservatorium für Musik und Gesang zu Dresden.

Empfehle freundl. Zimmer mit vorzügl. Betten v. 1.25—2 Mk. mit Concertzutritt. **E. Martin.** T.-A. III 3495.

Scheffelstr. 19.

Feen-Palast

Täglich Frei-Concert

der Russischen National-Kapelle.

Anfang 4 Uhr. Ehrhard Krause.

Neumann's Concerthaus

8 Schössergasse 8.

Heute und folgende Tage

Grosse Concerte

der Oesterreich.-Ungar. Damen-Kapelle.

Anfang 6 Uhr. Eintritt mit Programm frei.

Hochachtend **C. H. Kunze.**

Lincke'sches Bad.

Bringe meinen **prachtvollen**

Garten und Ballsaal

(ersterer der schönste und größte mit seinen uralten Kastanien- und Lindenbäumen) für große **Gesellschaften zur Abhaltung von Sommerfesten** in freundliche Erinnerung.

Küche u. Keller vorzüglich und billig.

Ueberzeugung macht wahr. Hochachtungsvoll **E. Laube.**

NB. Straßenbahn-Verbindung nach allen Richtungen.

Neu! **Neu!**

Oppellvorstädter Gesellschafts-Haus

13 Oppellstraße 13.

Heute große Eröffnungsfeier

wozu ergebenst einladet **Ernst Klessig.**

Für **gute Unterhaltung** ist bestens gesorgt.

Die Hutmacher-Innung zu Dresden

sieht sich veranlasst in Anbetracht der aus unseren Tagesblättern ersichtlichen verlockenden billigen Preisnotirungen von Herrenhüten, dem verehrten kaufenden Publikum bekannt zu geben,

dass jedes ihrer Mitglieder diese billigen Hüte auch führt

und bittet Sie daher, bei Einkäufen ihre Innungsmitglieder, welche durch die in ihren Geschäftslokalen aushängenden Mitgliedsurkunden, sowie aus dem Adressbuch erkenntlich sind, berücksichtigen zu wollen. Dieselben werden jederzeit für ganz billige und reelle Bedienung besorgt sein.

Hochachtungsvoll **Der Vorstand der Hutmacher-Innung.**

Residenz-Theater.

Donnerstag den 4. Mai 1893

Drittes Gesammt-Gastspiel

der Mitglieder des k. k. pr. Carl-Theaters zu Wien unter Leitung ihres Directors **Carl Blasel.**

Zum ersten Male:

„Die Gigerln von Wien“.

Lokalposse mit Gesang in 4 Acten von J. Wimmer.
Musik von Karl Kleiber.

Freitag den 5. Mai: Viertes Gesammt-Gastspiel.

„Die Gigerln von Wien“.

Direction: **M. Karl.**

Heinrich Grell

Dresden

Zahnsgasse 2, zunächst der Seestrasse

Weinhandlung

und

Weinrestaurant

mit

feinster warmer Küche.

(Sehr geräumige, in I. Etage wesentlich vergrösserte Lokalitäten.)

Dresdner Pferde-Rennen

Frühjahrs-Meeting 1893

Himmelfahrtstag den 11. Mai

Nachm. 2½ Uhr und

Sonntag den 14. Mai

Nachm. 2½ Uhr.

Totalisator-Betrieb mit Platzwetten.

Jeden Renntag sechs Rennen.

Donnerstag:

II. Grosser Sachsenpreis 8000 M.

I. Preis v. Wachwitz, Offizierrennen 1900 M.
III. Hosterwitzer Hürden-Rennen 2000 M.
IV. Königsteiner Rennen 2400 M.
V. Lehrlings-Rennen 1600 M.
VI. Loschwitzer Handicap steeple chase 3000 M.

Sonntag:

V. Grosses Dresdner Armee-Jagd-Rennen.

3 Ehrenpreise u. 5500 M. Offizierreiten.

I. Preis vom Albrechtsberg, Herren-Reiten 1700 M.
II. Grosses Pillnitzer Handicap 4300 M.
III. Moritzburger Jagd-Rennen 2000 M.
IV. Preis von Seidnitz 2800 M.
VI. Trost-Rennen 1200 M.

Plätze sind zu ermäßigten Preisen in den bekannten Verkaufsstellen zu haben, Logenplätze jedoch nur im Sekretariat Victoriastraße 26, I.

Panorama international,

Marienstraße **20, 1.** (3 Raben), geöff. Vorm. 10 bis geg. 10 Abends. Diese Woche höchst romantisch

Französische

Alpen.

Eux-Bonnes, Canterets, Gavarine u. s. w.

Neu! Neu!

Welt-Panorama

im Restaurant Germania, Albrechtstr. 41.

Sibyllenort,

Schloß Sr. Majestät des Königs von Sachsen, innere und äußere Ansichten, und die **Gartenbau-Ausstellung am Osterfest in der neuen Markthalle am Antonsplatz.** Photographien werden auf Wunsch abgegeben.

Unter dem Protectorate Ihrer Majestät der Königin von Sachsen.

Ausstellung

von

Wohnungs-Einrichtungen.

Mai bis September 1893. Gewerbehaus, Ostra-Allee.

Täglich geöffnet von Vorm. 9 bis Abends 7 Uhr.

Concert

von 3 bis 7 Uhr. **Eintrittspreis 75 Pf.**

Dauerkarten 3 Mark. — Vorverkaufskarten 10 Stück 5 Mark.

Die Dirigenten sämmtlicher städtischer Musik-Kapellen,

sowie die

Inhaber öffentl. Tanzlokale

des Königreichs Sachsen werden hierdurch eingeladen **Freitag den 5. Mai, Mittags 12 Uhr,** im

„Wettiner Hof“ in Riesa

sich einzufinden zu einer Beschlußfassung über die Petition in Sachen der **Regulirung des öffentlichen Tanzwesens.**

Das Comité.

Otto Scharfe's Etablissement „Pirnaischer Platz“

(1. Ranges)

mit Garten und Marquisen.

Nur auf ganz kurze Zeit u. zw. bis Montag 15. Mai

Original! **Täglich** **Original!**

Großes Concert

der

I. Rumänischen Elite-Kapelle „Wladescu“

(10 Herren) in ihren prachtvollen National-Costümen.

Anfang 7 Uhr. Ende 11 Uhr. Eintritt 25 Pf.

Sonntags u. Mittwochs 2 Concerte, Anf. Nachm. 4 und Abends ½8 Uhr. Hochachtungsvoll **Otto Scharfe.**

Dampfschiffhotel, Münzgasse

Einladung.

Nach vollständiger Renovirung meines Hotels u. Restaurants erlaube ich mir hierdurch alle meine werthen Nachbarn, Freunde und Bekannten, welche noch keine besondere Einladungskarte erhalten haben sollten, zu meinem am **Donnerstag den 4. Mai** stattfindenden

Einzugs-Schmaus

ganz ergebenst einzuladen. Hochachtungsvoll

Wilhelm Pohle u. Frau.

Für **launige Unterhaltung** ist bestens gesorgt.

Johannesgarten,

7 Johannesstrasse 7 und Ringstrasse.

Bestventilirtes Lokal der Residenz.

Vorzügliche, billige Küche. Bier aus Prima-Brauereien. Erste Etage für Familien und Vereine empfohlen.

Verantwortlicher Redacteur: Julius Schmidt in Dresden.
Sprechzeit Vorm. 10—12. Nachm. 5—7.
Verleger und Drucker: Liepsch & Reichardt in Dresden.

Eine Bürgschaft für das Erscheinen der Anzeigen an den vorgeschriebenen Tagen wird nicht geleistet.

Das heutige Blatt enthält einschl. Börsen- u. Fremdenblatt **28** Seiten und 1 Sonderbeilage von J. Baraou Söhne, hier.

Dr. Erwin Reichardt.

Dresden. Leubnitzer Str. 20.

ΕΤΟΣ Η.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.' Αριθ. 1661 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 Ιουλίου 1989

ΠΡΩΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	20
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	25
Ἐξαμηνιαία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	12
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

Κατὰ στίχον: 3η σελὶς . . λεπτὰ 55; 4η » . . » 35

ΜΑΚΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΙ ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ
Δ. Σ. ΛΟΥΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Σιμιγδάλια ἀρίστης ποιότητος	λεπτὰ	60
Ἀλευροσιμίγδαλα . . .	»	57
Ἄζυμα Ρωσσίας ἐκλεκτὴ .	»	52
Ἄλευρα ΑΑΑ' . . .	»	50
» ΑΑ'	»	47
» πιτυράτα . . .	»	44
» δεύτερα . . .	»	44
» τρίτα . . .	»	30
Πίτυρα χονδρὰ	»	15
» ψιλὰ	»	13
Ἄλευρα Α	»	45

Οἱ ἀγοράζοντες διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπαλλάσσονται τοῦ τελωνιακοῦ τέλους τῶν 6 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἐκτὸς τῶν πιτύρων.

Ν. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

(11 ὁδὸς Ἀδριανοῦ 11)

(Μεταξὺ φαρμακείου «Ἔλαφος» καὶ Παλαιᾶς ἀγορᾶς)

ΜΟΝΟΝ ΕΙΣ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
Α. ΤΣΑΚΩΝΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ

Ἐν Ἀθήναις (Παλαιὸν Χρηματιστήριον) παραγγέλετε σιδηρᾶς θύρας ὅλων τῶν διαστάσεων εἰς τὰς εὐθηνοτέρας τιμὰς ἑτοίμους τοποθετημένας.

ΟΘΥΠΛΟΓΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ
ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ

Ἐκπαιδευθεὶς ἐπὶ μακρὸν ἐν **Παρισίοις** καὶ ἐν ταῖς διαφόροις **Εὐρωπαϊκαῖς Κλινικαῖς** ἀσκηθείς.

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

τοὺς πάσχοντας ἐκ **παθολογικῶν** νοσημάτων *(Φάρυγγος, Λάρυγγος, Βρόγχων, Πνευμόνων, Καρδίας, Ἥπατος, Νεφρῶν, Νεύρων κλπ.)* ἐφαρμόζων τὰς **νεωτέρας θεραπευτικὰς μεθόδους** καὶ τὰ τελειότερα **μηχανήματα.**

Εἰδικὴ θεραπεία τῆς Φθίσεως.

Δι' ὑποδορείων **ἐνέσεων** ἐκ τῶν νεωτέρων ἐν Εὐρώπῃ παρασκευαζομένων **ἀντιφυματικῶν** καὶ **μικροβιοκτόνων λυμφῶν,** ἑτέρων εἰδικῶν **ὀρρῶν τονωτικῶν,** φαρμάκων ἄλλων δι' **εἰσπνοῶν** καὶ **ψεκασμῶν** διὰ τελείων μηχανημάτων. Εὐχάριστα ἀποτελέσματα πολυαρίθμων παρατηρήσεων.

Τῶν χρονίων νοσημάτων βρογχο-πνευμονικῶν λαρυγγο-φαρυγγικῶν, χοιραδικῶν.

Διὰ τῶν νεωτέρων εἰδικῶν ὑποδορείων **ἐνέσεων** καὶ **εἰσπνοῶν.**

Στομαχικῶν καὶ ἐντερικῶν νοσημάτων.

Διὰ **πλύσεων** τοῦ στομάχου ὅλως ἀνωδύνων, **ἐντριβῶν** καὶ **μασσάζ.**

Νευρασθενείας, σπερματορροίας, ἀνικανότητος.

Δι' ὑποδορείων **ἐνέσεων** τεχνητῶν **ὀρρῶν** ἄριστα ὑπισχνουμένων.

30 *Ὁδὸς Κολοκοτρώνη — Χαβρίου*

π. μ 8—9 1)2 καὶ μ. μ. 3—5

Δὲν ἀκούονται πλέον εἰδήσεις εἰς τὰς ἐφημερίδας περὶ τῆς ναυτικῆς Μοίρας, ἥτις πρό τινος κατηρτίσθη καὶ ἀπεστάλη πρὸς ἐκτέλεσιν γυμνασίων, διότι, ὡς ἔλεγεν ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἐν ἱερᾷ συγκινήσει, προτείνων τὴν γαστέρα του, εἰς τὴν Βουλὴν καὶ εἰς διαφόρους δημοσιογράφους ἐπιθυμοῦντας νὰ μάθωσι ποῖαί τινες μεταρρυθμίσεις τεκταίνονται καὶ περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν, δὲν ἦτο κατάστασις ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεῦρε τὸ ναυτικόν, καὶ τὴν ὁποίαν διὰ τοῦ ἐμπείρου αὐτοῦ ὀφθαλμοῦ ὀξέως διέκρινεν ὡς πολὺ ἀθλίαν καὶ ἀπελπιστικήν, διότι πάντες οἱ προκάτοχοι τοῦ κ. Βασιλείου Βουδούρη, καὶ ὁ κ. Μπούμπουλης, καὶ ὁ κ. Γ. Θεοτόκης, καὶ ὁ κ. Κουμουνδοῦρος καὶ ὁ κ. Σκουλούδης, καὶ ὁ κ. Λεβίδης, ἢ δὲν ἐννόησαν ἢ δὲν ἠθέλησαν νὰ πράξωσιν, ὅσα εὐθὺς ἀμέσως καὶ κατενόησε καὶ ἤρξατο ἐφαρμόζων ὁ ἐκ Χαλκίδος πολιτευτής.

Τόση μάλιστα ἦτο ἡ θέρμη τοῦ κ. ὑπουργοῦ, πρὸς ἄμεσον ἀναμόρφωσιν τῆς ναυτικῆς τῆς χώρας δυνάμεως, ὥστε διόλου δὲν ἐδίστασε νὰ διακηρύξῃ ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, ὅτι ἂν αὕτη δὲν ἤθελεν ἐγκρίνῃ τὰ πρὸς μεταρρύθμισιν καὶ τῶν ναυτικῶν πραγμάτων σχέδια αὐτοῦ—ἀπαιτοῦντα τὴν ἀσήμαντον ἄλλως δαπάνην 300,000 δρ.—ἦτο περιττὸν νὰ γίνηται λόγος περὶ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ ὅτι αὐτὸς τοὐλάχιστον ἀπεποιεῖτο τὴν τιμὴν νὰ προΐσταται τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν.

Ὁ κίνδυνος ὁ ἐπαπειλῶν τὸ Ναυτικὸν ἡμῶν ἐκ τῆς παραιτήσεως ὑπουργοῦ τόσον ἀγαθῶν ἐμφορουμένου προαιρέσεων δὲν ἦτο συνήθης, εὐτυχῶς δὲ ἡ πρὸς ἀποσόβησιν αὐτοῦ θυσία ἦτο μικρὰ καὶ ἀσήμαντος. Μὲ μόνον 300,000 δρ. ἐξήρχετο ἡ ναυτικὴ δύναμις τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν παναθλίαν κατάστασιν εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκετο, καὶ ἀπετρέπετο ὁ κίνδυνος τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Βουδούρη, Καὶ τὰ δύο καλὰ καὶ μεγάλα ἀποκτήματα.

Ἡ Βουλὴ οὐδαμῶς ἐδίστασε, καὶ τὰ ἐπείγοντα μέτρα τὰ προταθέντα ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ ἐπεψηφίσθησαν. Ἓν ἐκ τούτων ἦτο καὶ ὁ καταρτισμὸς Μοίρας γυμνασίων διὰ νὰ μὴ φθείρωνται πλέον ἐν ἀργίᾳ καὶ ὀκνηρίᾳ πληρώματα καὶ ἀξιωματικοί. Ἡ Μοῖρα κατηρτίσθη καὶ μετὰ πολυήμερον κάπνισμα ἐν Πόρῳ καὶ ἐν Φαλήρῳ ἀπέπλευσεν αἰσίως.

Ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἡ ἀτυχία καὶ αἱ περιπέτειαι ἀπέβησαν ἔμφυτόν τι ἰδίωμα εἰς τὰ ἑλληνικὰ σκάφη καὶ κατὰ πόδας παρακολουθοῦσιν αὐτά, εἴτε ἐν ὥρᾳ πολέμου, εἴτε ἐν περιόδῳ εἰρήνης. Μόλις ἐκπλευσάσης τῆς Μοίρας, ὁ μηνίων Ποσειδῶν ἀνετάραξε τὰ ὑγρὰ αὐτοῦ Βασίλεια καὶ μέγας ἐγένετο σάλος—οὕτω τοὐλάχιστον διηγοῦντο αἱ ἀξιόπιστοι τῶν ἐφημερίδων πληροφορίαι—ἀνὰ τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον καὶ ἀνὰ πᾶσαν τὴν ἑλληνικὴν θάλατταν. Καὶ μόλις ἀνευρέθη ὅρμος ἐπιεικὴς καὶ γαλήνιος παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Χαλκίδος καὶ ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς, ὅπου ἡσύχως καὶ ἁπαλῶς προσέψαυσεν ἡ κακότυχος Μοῖρα ἀναπαυομένη ἐπὶ μακρόν.

Τί ἐν τῷ μεταξὺ ἐγένετο, ἂν ἤρξαντο τὰ γυμνάσια ἢ πότε ἄρχονται ἢ πότε εἶναι ἐλπὶς νὰ περατωθῶσι, κομμίαν δὲν ἔχομεν εἴδησιν, διότι αἱ ἐφημερίδες, τὰς ὁποίας ἐπασχολοῦσιν αἱ περιπέτειαι τῆς δίκης τοῦ Δρεϋφοῦς, δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν νὰ συλλέξωσι πληροφορίας, ἢ διότι ἡ Μοῖρα ἐξακολουθεῖ ἐφησυχάζουσα ἐνώπιον τῆς Χαλκίδος, τοῦ Ποσειδῶνος μὴ δυσωπηθέντος ἔτι.

Παγκάκιστός τις καὶ βάσκανος δαίμων φαίνεται ὅτι παρακολουθεῖ τὸν νεαρὸν ἡμῶν στόλον. Τὰ ὅμοια περίπου συνέβαινον καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου. Ὅταν ἡ Ἀνατολικὴ Μοῖρα προέκειτο νὰ ἐκπλεύσῃ εἴτε πρὸς συνάντησιν ἐχθρικῶν πλοίων, εἴτε πρὸς διάπραξιν ἐχθροπραξίας ἐπὶ τουρκικῶν ἀκτῶν, ὁ πόντος ἀπὸ βυθοῦ ἀνεταράσσετο καὶ τὰ σκάφη ἡμῶν κατ' ἀνάγκην ἐπόδιζον προσφεύγοντα εἰς τοὺς ἡσύχους καὶ φιλοξένους ἑλληνικοὺς λιμένας, συνετρίβετο δὲ, ὡς εἰκός, κατὰ τῆς δυσμενείας ταύτης τῶν στοιχείων ὅλον τὸ θάρρος καὶ ἡ γενναιότης τοῦ διοικοῦντος τὴν ἀτυχῆ ἐκείνην Μοῖραν.

Ἐπιστεύετο, ὅτι ἡ σημερινὴ Μοῖρα, ἥτις ὅλως διόλου εἰρηνικὴν ἔχει ἀποστολήν, θὰ εἶχεν εὐμενέστερα ἐνώπιον αὐτῆς τὰ ὑγρὰ κέλευθα. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐλπὶς αὕτη κινδυνεύει νὰ ματαιωθῇ διὰ τὰς ἀνεξιχνιάστους βουλὰς τοῦ Ὑψίστου.

Ὅσοι ἐν τούτοις δὲν κατέχονται ὑπὸ τῆς δεισιδαιμονίας καὶ προλήψεων ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ ἐρευνήσωσι τὸ περίεργον συμβεβηκὸς καὶ νὰ ἀναζητήσωσι πρὸς ἐξήγησιν αὐτοῦ καὶ ἄλλας αἰτίας πραγματικωτέρας καὶ πειστικωτέρας.

Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ὑπῆρξαν πολὺ εὐτυχεῖς εἰς τὰς εἰκασίας αὐτῶν, τὰς ὁποίας δὲν συμμεριζόμεθα.

Διενοήθησαν λ. χ. ὅτι ἡ πολυήμερος ἐν τῷ λιμένι τῆς Χαλκίδος διαμονὴ τῆς Μοίρας ἀποβαίνει πολυτρόπως ὠφέλιμος εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην καὶ εἰς ὅλην σχεδὸν τὴν ἐπαρχίαν, ἐκ τῆς ὁποίας ἐκλέγονται βουλευταὶ ὁ κ. Βουδούρης, ὁ κ. Καλογερόπουλος, ὁ κ. Ἀβέρωφ καὶ ὁ κ. Γαζέπης. Ἔφθασαν μάλιστα νὰ συσχετίσωσι τὸ πρᾶγμα καὶ μὲ τὰς ἐπικειμένας δημοτικὰς ἐκλογάς, διατεινόμενοι ὅτι ἡ παραγομένη εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν ἀγορὰν Χαλκίδος κίνησις ἐκ τῶν ἐν τῷ λιμένι αὐτῆς συχνῶν ἐπισκέψεων τῆς Μοίρας καὶ τῆς ἐπὶ ἡμέρας προσορμίσεως ἐν αὐτῷ ἐπιδρᾷ ἐμμέσως καὶ καταλλήλως ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν δημοτῶν Χαλκίδος καὶ διευκολύνει εἰς αὐτοὺς νὰ διαγνώσωσι ποῖος εἶναι ὁ κατάλληλος ὑποψήφιος δήμαρχος, καὶ ποῖον νὰ ἐκλέξωσιν.

Ἀλλ' αἱ εἰκασίαι αὗται δὲν ἔχουσι βεβαίως τὸν τόπον των, προκειμένου περὶ ὑπουργῶν καὶ περὶ κόμματος, οἵτινες ἵστανται μὲ τὸ ρόπαλον εἰς χεῖρας θραύοντες ἀδυσωπήτως τὰς κεφαλὰς τῆς συναλλαγῆς, ὅπου ἂν συναντῶσιν αὐτάς, καὶ δὴ περὶ ὑπουργῶν, οἵτινες ἦλθον νὰ ἀναδιοργανώσωσι, τέλος πάντων, καὶ τὸν στρατὸν καὶ τὸ ναυτικὸν καὶ ὅλους τοὺς κλάδους καὶ τὰς παραφυάδας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, κληροδοτοῦντες εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ἔνδοξον τὸ ὄνομα αὐτῶν.

Ὅπως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὦσι βάσιμοι καὶ αἱ ἄλλαι ἀτοποιὑπόνοιαι αἱ ἐξενεχθεῖσαι ὑπὸ ἑτέρας συναδέλφου, ὅτι δῆθεν συνδέεται μὲ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἡ κίνησις καὶ ἡ ἐπείγουσα ἀποστολὴ διαφόρων ταγμάτων τοῦ Στρατοῦ εἰς ἐπαρχίας ὑπουργῶν ἢ ὑπουργικῶν βουλευτῶν. Καθ' ἣν ὥραν μελετῶνται ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἐν σπουδῇ καταρτίζονται ὀργανισμοὶ τοῦ Στρατοῦ καὶ ὀργανωταὶ προσκαλοῦνται ἐκ ξένων ἐπικρατειῶν, ὅπως χειραγωγήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὴν σύνταξιν καὶ ἀνοργάνωσιν τῶν κατὰ ξηρὰν καὶ θάλασσαν δυνάμεων, δὲν εἶναι πιθανὸν νὰ ἐμφιλοχωρῶσιν εἰς τὴν διάνοιαν τῶν ὑπουργῶν καὶ τοιαῦται σκέψεις ὑποδεέστεραι καὶ ἀνάρμοστοι.

Ποία ἄλλως τε εὐγενεστέρα φιλοδοξία διὰ τοὺς ὑπουργοὺς τούτους, ἢ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ λέγωσι τὰ τέκνα καὶ οἱ ἔγγονοι ἡμῶν εἰς τὰ τέκνα των μίαν ἡμέραν;

— Βλέπετε, (θὰ λέγωσι μετὰ τρεῖς τέσσαρας δεκαετηρίδας δεικνύοντες μὲ τὸν δάκτυλον εἰς τοὺς εὐτυχεῖς ἀπογόνους τοὺς ἀναδιοργανωμένους στρατοὺς καὶ τοὺς Στόλους, τὴν διοίκησιν τὴν Δικαιοσύνην, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν) βλέπετε, παιδιά μου! Αὐτὰ ὅλα εἶναι κατορθώματα τῶν ὑπουργῶν τοῦ 1899, τῶν ὁποίων πρόεδρος ἐτύγχανεν ὁ ἐκ Κερκύρας διάδοχος καὶ κληρονόμος τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ὑποπρόεδρος δὲ τὸ ἀγλαὸν τέκνον τῆς Σιγδίτσης, ἄνθρωποι ὅλοι νουνεχεῖς καὶ φρόνιμοι. Ἀπῃτήθησαν μὲν θυσίαι τινὲς καὶ ἔρρευσαν ποταμοὶ αἵματος ἕνεκεν τοῦ φόνου τῆς Συναλλαγῆς, ὃν οἱ ἀείμνηστοι ἐκεῖνοι ὑπουργοὶ θαρραλέως καὶ μετ' αὐταπαρνήσεως διεπράξαντο, ἀλλ' ηὐτυχήσαμεν νὰ ἴδωμεν εἰς τὰς ἡμέρας μας τὰ πάντα μεταρρυθμισθέντα, τὴν εὐδαιμονίαν πλημμυροῦσαν τὴν ὡραίαν ἡμῶν χώραν καὶ τὴν δόξαν περιϊπταμένην ὑπὲρ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν.

Καὶ θὰ ἀγάλλωνται χαρὰν μεγάλην οἱ εὐτυχεῖς ἡμῶν ἐπίγονοι, καὶ θὰ σκιρτᾷ ἐν τοῖς τάφοις ἡ ψυχὴ τῶν εὐλογουμένων μεταρρυθμιστῶν τοῦ 1899, οἵτινες συνετέλεσαν τὸ κυκλώπειον τοῦτο ἔργον.

Ὅταν δὲ εἶναί τις γεγραμμένον ἄνωθεν ν' ἀξιωθῇ τοιαύτης τιμῆς καὶ φήμης καὶ ν' ἀνέλθῃ μέχρι τῆς ἱστορίας τῆς Πατρίδος του οὕτως ἀνευφημούμενος, δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ σκέπτηται μικρὰ καὶ ταπεινά, καὶ ἀπαξιοῖ βεβαίως νὰ διαθέσῃ τὴν ναυτικὴν δύναμιν τοῦ Κράτους ἢ ἄλλα μέσα καὶ δυνάμεις τῆς ἐξουσίας, νὰ ὑποβάλλῃ δὲ εἰς ἁδρὰς δαπάνας τὸ δημόσιον ταμεῖον, ἵνα ἐπιτύχῃ τὴν ἐκλογὴν τῶν φίλων καὶ εὐνοουμένων αὐτοῦ δημάρχων.

Εἰς ἄλλους λόγους πάντως γενικωτέρους καὶ πατριωτικωτέρους πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἡ αἰτία τῶν συμβεβηκότων, τὰ ὁποῖα ἑλκύουσι τὴν προσοχὴν καὶ τὰς μερίμνας τῶν πολιτῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, διότι πατριωτικὸν εἶναι καὶ τὸ κόμμα, ἐκ τοῦ ὁποίου προέρχονται οἱ νῦν ὑπουργοί,

πατριωτικαὶ δὲ εἶναι καὶ αἱ ἀρχαὶ αὐτοῦ, τὰς ὁποίας ἀναλλοιώτως ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν διαπράττει, τοσαῦτα εὐτυχήματα προσπορίσαν εἰς τὴν χώραν ταύτην.

ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑΙ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΕΩΣ ΖΑΠΠΑ

Τὸ «Ἄστυ» ἐν τῷ χθεσινῷ αὐτοῦ φύλλῳ καὶ ἐν θέσει κυρίου ἄρθρου ἐξηγεῖ τοὺς λόγους ὧν ἕνεκεν τὸ μὲν Νομικὸν Συμβούλιον ἐγνωμοδότησεν, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἀποδεχθεὶς τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου, ἦρε τὴν ὑπὸ τοῦΔημοσίου ἐπιβληθεῖσαν κατάσχεσιν ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων τὰ ὁποῖα ἡ Ζάππειος ἐπιτροπὴ ὑπεχρεοῦτο κατὰ τὴν διαθήκην νὰ παραδώσῃ εἰς τοὺς ἀνεψιοὺς τοῦ Κ. Ζάππα, τοὺς κ. κ.Χρῆστον καὶ'Απόστολον Ζάππαν.

Ἡ συνάδελφος βεβαιοῖ ἐπὶ λέξεσι τὰ ἑξῆς :

«Τὸ Πρωτοδικεῖονἐπὶ τῆς ἐγερθείσης ταύτης »δίκης **ἀπεφάνθη τελευταίως ὅτι ἡ »κατάσχεσις δέον ν' ἀρθῇ** ἐπὶ τῷ »λόγῳ ὅτι οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ Κωνστ. Ζάππα δὲν »εἶχον ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ »Εὐαγγέλη, ἐλλειπούσης τῆς τυπικῆς πρά»ξεως τῆς ἐπισήμου ἐγκαταστάσεως, ὡς ἀπαι»τεῖ ὁ ρουμανικὸς νόμος, ἕνεκα τῆς προσβο»λῆς τῆς συμβάσεως τὴν ὁποίαν, ὡς εἴπομεν »ἐν ἀρχῇ, ἔκαμον οἱ λοιποὶ συγγενεῖς τοῦ »Κωνσταντίνου. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὸ δι»καστήριον φρονεῖ ὅτι **δέον ν' ἀρθῇ ἡ »κατάσχεσις καὶ νὰ πληρωθῶσι »τὰ καθυστερούμενα κληροδοτή»ματα** καὶ ἐὰν οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ Κωνσταν»τίνου ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ »Εὐαγγέλη, τότε δίδεται βάσιμος λόγος πρὸς »ἐπιβολὴν κατασχέσεως».

Τὸ «Ἄστυ» ἢ οἱ πληροφορήσαντες αὐτὸ παριστῶσιν οὕτω, ὅτι τὸ Πρωτοδικεῖον συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς κατασχέσεως καὶ αὐτὸ ἀπεφάνθη ἢ ἔκρινε δέον, ὅπως ἀρθῇ ἡ ἐπιβεβλη-
Πρωτοδικεῖον οὔτε συνεζήτησεν, οὔτε ἀπεφάνθη, οὔτε ἔκρινε δέον νὰ ἀρθῇ ἡ κατάσχεσις, ἀποροῦμεν δὲ πῶς τοιαύτη ἀνακρίβεια εἰσεχώρησεν εἰς ἀφήγησιν σκοποῦσαν νὰ δείξῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ διαφωτίσῃ τὴν κοινωνίαν ἐπὶ τῆς ἐνεργείας ταύτης τοῦ ὑπουργείου.

Ἰδοὺ δὲ πῶς ἔχει αὐταῖς λέξεσι τὸ διατακτικὸν τῆς μνημονευομένης ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν ἐκδοθείσης κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Ἰούνιον ἐ. ἔ.

Ἀριθ. 5,364
τοῦ ἔτους 1899

Διὰ ταῦτα

Ἀπορρίπτον τὰ ὡς ἀπορριπτέα ἐν τῷ σκεπτικῷ κρινόμενα καὶ ἀναβάλλον ν' ἀποφανθῇ ὁριστικῶς ὡς καὶ περὶ τῶν ἐξόδων, ὑποχρεοῖ τὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν, ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς, ἵνα διὰ παντὸς νομίμου μέσου καὶ μαρτύρων ἀποδείξῃ ά.) ὅτι οἱ ἐναγόμενοι (Χρῆστος καὶ Ἀπόστολος Ζάππας) παραπεμφθέντες κατὰ τὸ ἓν τρίτον ἐξ ἀδιαιρέτου εἰς τὴν νομὴν τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης περιγραφομένων ἀκινήτων τοῦ ἀποβιώσαντος Εὐαγγέλη Ζάππα, τῶν ἐν Ρουμανίᾳ κειμένων, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 103 τῆς 20 Μαΐου 1896 ὁριστικῆς καὶ τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν ἐν Βουκουρεστίῳ ἐφετῶν, ἔλαβον ἔκτοτε τὴν πραγματικὴν κατοχὴν αὐτῶν κατὰ τὰ ἀναλογοῦντα αὐτοῖς δύο ἕκτα ἐξ ἀδιαιρέτου καὶ κατεῖχον ταῦτα κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ὑπὸ κρίσιν ἀπὸ 27 Μαρτίου 1898 (ἤτοι κατὰ τὴν 27 καὶ 28 Μαρτίου 1898) ἀγωγῆς ποικίλας ἐπ' αὐτῶν ἐνεργοῦντες πράξεις διακατοχῆς καὶ ὡρισμένως ποίας.

β.') Ὅτι ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 547 τοῦ 1898 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἰλφὼβ διαταχθεῖσα μεσεγγύησις ἐπὶ τῶν αὐτῶν κτημάτων ἢ καὶ οἱαδήποτε ἄλλη πρὸ ταύτης ἐπιβεβλημένη ἐστὶν εἰκονικὴ προκληθεῖσα δόλῳ καὶ ἐκ συνεννοήσεως τῶν ἐναγομένων Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα πρὸς τοὺς αἰτησαμένους ταύτην ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀποφύγωσι τὴν ὑπὸ κρίσιν ἀγωγήν.

Ὡς βλέπει τις ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Δικαστηρίου οὔτε ἄρσις τῆς κατασχέσεως διατάσσεται, οὔτε λόγος κἂν γίνεται περὶ τοιούτου ζητήματος, ἁπλῶς δὲ ἐπιβάλλονται εἰς τὸ δημόσιον ἀποδείξεις τινές, ὅπως προοδεύσῃ ἡ δίκη καὶ ἐξακριβωθῶσι τὰ δικαιώματα αὐτοῦ. Τὴν ἀνακρίβειαν ταύτην εἴχομεν καθῆκον νὰ μὴ ἀφήσωμεν ἀνεξέλεγκτον.

ΕΙΣ ΔΥΟ τῶν ἑσπερινῶν ἐφημερίδων ἐδημοσιεύθη χθὲς ἡμιεπίσημος δήλωσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν λέγουσα :

«Παρεκλήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν εἰς ἀπάντησιν τῶν ὑπὸ τῆς «Πρωίας» τῆς 28 λήγοντος δημοσιευθέντων σχετικῶς πρὸς γενόμενον δῆθεν διάλογον ἐν Λουτρακίῳ διὰ τὸν τῆς διοικητικῆς διαιρέσεως νόμον καὶ ἀναφορικῶς πρὸς τὴν Γορτυνίαν, ὅτι ὁ κ. Β. Βουδούρης ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, οὔτε ἐν Λουτρακίῳ ὡμίλησε μετὰ ἀνταποκριτοῦ τινος τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν, οὔτε ἀλλαχοῦ ποτε ἐξέφρασέ τι ἀφορῶν τὸν νομὸν Γόρτυνος».

Ὑπομιμνήσκομεν, ὅτι ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν εἶχε παραστήσῃ τὸν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν εἰπόντα αὐτῷ ἐν Λουτρακίῳ, ὅτι πάντες οἱ βουλευταὶ Γορτυνίας, καὶ οἱ συμπολιτευόμενοι **καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι** δὲν ἐπεθύμουν, ὅπως ἡ Γορτυνία ἀποτελέσῃ ἴδιον νομόν.

Τοῦτο ἂν ἤθελεν εἴπῃ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἦτο ψεῦδος, καὶ ἡμεῖς ἐγράψαμεν, ὅτι ἦτο ψεῦδος.

Ἡ ἡμιεπίσημος δήλωσις βεβαιοῖ ἤδη, ὅτι ὁ κ. Βουδούρης οὔτε εἶδε κανένα ἀνταποκριτὴν
μὸν Γορτυνίας. Πατρῶν εἰς Λουτράκιον, οὔτε
Ἐπομένως τὸ ἀλλαχοῦ τι ἀφορῶν τὸν νο- [illegible] ἐλάλησε καὶ ἐδημοσίευσεν ὁ ἔντιμος ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν, ἵνα συκοφαντήσῃ τοὺς ἀντιπολιτευομένους βουλευτὰς τῆς Γορτυνίας θέσας εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν λόγους, οὓς ὁ κ. Βουδούρης βεβαιοῖ, ὅτι δὲν εἶπε.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ παρατηρήσεις ἡμῶν περὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν ἐγένοντο ὑπὸ τὴν σημειωθεῖσαν αἵρεσιν, ἂν ὅσα περὶ αὐτοῦ μετέδιδεν ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Νεολόγου» Πατρῶν, ἦσαν ἀκριβῆ, ἤδη ὅτε ὁ κ. ὑπουργὸς διακηρύττει, ὅτι δὲν ἦσαν ἀκριβῆ, αἱ παρατηρήσεις τῆς «Πρωίας», φυσικῷ τῷ λόγῳ, δὲν ἀποβλέπουσιν αὐτὸν καὶ ἄρα δὲν ἔπρεπε νὰ χολωθῇ καὶ νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ «Πρωία» ἀνέγραψε ψεύδη, διότι ἡ «Πρωία» ἀνέγραψεν ἁπλῶς ὅσα ἐδημοσίευσεν ὁ «Νεολόγος» Πατρῶν καὶ εἶπεν ὅτι ὁ εἰπὼν αὐτὰ ὑπουργός, ἐὰν ὄντως τὰ εἶπε, ἐψεύδετο, εἶχε δὲ δικαίωμα ἡ «Πρωία» νὰ γράψῃ ταῦτα, ἀφοῦ ἡμέραι 5 ἢ 6 εἶχον παρέλθῃ καὶ δὲν εἶχον διαψευσθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Βουδούρη ὅσα ὁ «Νεολόγος» Πατρῶν ἔθεσεν εἰς τὸ στόμα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

ΟΙ ΙΘΑΓΕΝΕΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΙΠΠΙΝΩΝ

Ἀνέκτησαν τὴν Καλάμπαν

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΜΑΔΡΙΤΗ, 30 Ἰουλίου. Τηλεγράφημα ἐκ Μανίλλης βεβαιοῖ, ὅτι οἱ Φιλιππῖνοι ἀνέκτησαν τὴν ὑπὸ τῶν Ἀμερικανῶν καταληφθεῖσαν Καλάμπαν.

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΡΕΥΦΟΥΣ

Ἡ χθεσινὴ συνεδρίασις

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΡΕΝΝΑΙ, 30 Ἰουλίου. Κατὰ τὴν σημερινὴν μυστικὴν συνεδρίασιν, ἀρξαμένην κατὰ τὴν συνήθη ὥραν καὶ λήξασαν ὀλίγον ἐνωρίτερον ἐπερατώθη ἡ ἐξέτασις τοῦ μυστικοῦ διπλωματικοῦ φακέλλου. Οὐδὲν ἐπεισόδιον συνέβη.

Ἡ αὐριανὴ συνεδρίασις θὰ γείνῃ ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν. Ἡ πόλις διατελεῖ ἡσυχωτάτη.

ΟΙ ΕΣΤΕΡΧΑΖΥ ΚΑΙ ΑΝΡΗ

Τί λέγει ὁ «Χρόνος».—Ἡ ἐνοχή των

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30 Ἰουλίου. Ὁ «Χρόνος» βεβαιοῖ, ὅτι ὁ ἐν ἀποτάξει ταγματάρχης Ἐστερχάζυ καὶ ὁ συνταγματάρχης Ἀνρῆ παρέδωκαν μυστικὰ ἔγγραφα εἰς τὸν Σβαρτσκόπεν, στρατιωτικὸν ἀκόλουθον τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας ἐν Παρισίοις. Ἡ ἀποκάλυψις αὕτη ἐμποιεῖ μεγάλην αἴσθησιν.

ΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΑΙ ΕΝ ΣΕΡΒΙΑ

Μία ἐπιστολὴ τοῦ Μιλάνου

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΒΙΕΝΝΗ, 30 Ἰουλίου Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος κατέχουσι καὶ ἀπεφάσισαν νὰ δημοσιεύσουν ἐπιστολὴν τοῦ Μιλάνου, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Τσάρον καὶ ζητοῦσαν παρὰ τοῦ Ρώσσου αὐτοκράτορος τέσσαρα ἑκατομμύρια ρουβλίων, ὡς ἀντάλλαγμα τῆς ὑποχρεώσεώς του, νὰ ἀναχωρήσῃ ἀνεπιστρεπτεὶ ἀπὸ τὴν Σερβίαν.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΕΠΕΜΒΑΣΕΙΣ

Τοῦ ἐν τῷ δήμῳ Ὀλυμπίων τῆς Ἠλείας ὑποταμίου Ἀθανασίου Τομαρᾶ αἱ παρεκτροπαὶ εἰσὶ συνεχεῖς καὶ ἀλλεπάλληλοι, ἡ δὲ εἰς τὰ ἐκλογικὰ τοῦ δήμου ἐκείνου ἀνάμιξις καὶ ὁ φατριασμὸς αὐτοῦ ὑπερβαίνουσι τὴν ἀναίδειαν. Καταδιώκει ὡς ὀφειλέτας πρὸς τὸ δημόσιον μόνους τοὺς φίλους τοῦ παραιτηθέντος δημάρχου κυ [illegible] Κριεκουκιώτου, καὶ μόνον κατ'
ὁ δ' ἐνωμοτάρχης β' τάξεως προσωποκρατήσεως λαμβάνει καὶ ἀποστέλλει εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ἂν ὑπερέβησαν τὸ 70ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, πλὴν ἂν ἐξομώσωσιν ἐνώπιον αὐτοῦ, ὑπισχνούμενοι ὅτι ἐγκαταλείπουσι τὸν κ. Κριεκουκιώτην καὶ βαπτίζονται εἰς τὰ δόγματα τοῦ περιλαλήτου κ. Δόγκα. Οὐδὲ διστάζουσιν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἀνομολογῶσιν ὅτι εἰσὶ παράνομα ὅσα πράττουσι, δικαιολογοῦντες ἑαυτοὺς ὅτι **διὰ τοῦτο ἐστάλησαν ἐκεῖσε.**

Καὶ ταῦτα γίγνονται ἐν ἡμέραις, καθ' ἃς τυγχάνει ὑπουργὸς ὁ ἀμείλικτος διώκτης τῆς συναλλαγῆς, ὁ νέος οὗτος Θησεὺς οὐχὶ τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλὰ τοῦ Δαδίου, ὅστις δὲν καταδιώκει πιτυοκάμπτας, ἀλλὰ τοὺς μὴ στέργοντας νὰ ψηφοφορήσωσι τὸν περίφημον ἀνεμοστρόβιλον, ὅστις ἀπὸ κόμματος εἰς κόμμα περιάγεται ὡς τὰ ἄνευ κυρίου κυνάρια.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ὁ κ. Εὐταξίας προέβη ἤδη εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς διατάξεως τοῦ νόμου περὶ διοικητικῆς διαιρέσεως τοῦ Κράτους τῆς ἀφορώσης τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ὁμολογῶ, ὅτι ὅταν εἶδον τὴν εἴδησιν εἰς τὰς ἐφημερίδας ἠρνήθην νὰ πιστεύσω ὅτι ἦτο ἀκριβής. Ἀλλ' ἐδημοσιεύθη προχθὲς τὸ Β. Διάταγμα, τὸ ἐφαρμόζον τὴν εἰρημένην διάταξιν, ἀκριβῶς ἐκείνην, ἥτις ὀλιγώτερον πάσης ἄλλης δύναται σήμερον ἐκ τοῦ νέου νόμου νὰ ἐφαρμοσθῇ. Καὶ δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ὄχι μόνον διότιὑπὸ τὰς νέας συνθήκας δὲνθὰ εὑρεθῶσι στέργοντες πλέον νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις τῶν ἐπιθεωρητῶν καθηγηταὶ ἄξιοι τοῦ ὀνόματος αὐτῶν, πλὴν ἂν ἀληθεύῃ τὸ διαδιδόμενον ὅτι πρὸς δόξαν τῆς ἐπιθεωρήσεως θὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὰς θέσεις ταύτας οἱ δι' ἐκθέσεων ἀπολυθέντες καθηγηταί, οἱ τέλεον ἀπελπισθέντες περὶ νέου αὐτῶν διορισμοῦ ἐν τοῖς γυμνασίοις, ἀλλὰ καὶ διότι δὲν δύνανται εἰς τὰς νέας ἕδρας τῶν νομῶν νὰ καταρτισθῶσιν ἐποπτικὰ συμβούλια διὰ τὴν ἔλλειψιν καὶ γυμνασιαρχῶν καὶ ἀρχιεπισκόπων, ἄνευ δὲ ἐποπτικῶν συμβουλίων δὲν δύναται νὰ λειτουργήσῃ ὁ νόμος.

Καὶ ταῦτα πάντα λέγομεν χωρὶς νὰ συζητήσωμεν τὸ θέμα, ἂν ἰσχύοντος τοῦ ΒΤΜΘ' νόμου δύναται νομίμως νὰ προβῇ εἰς μεταβολὰς ἐπιθεωρητῶν ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως. Δι' ὅλους λοιπὸν τούτους τοὺς λόγους δὲν ἠδυνάμην νὰ πιστεύσω ὅτι ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Παιδείας ἐγίνετο σκέψις σοβαρὰ περὶ μεταβολῆς τοῦ καθεστῶτος ἐν τῇ δημοτικῇ ἐκπαιδεύσει. Ἡ φρόνησις ἀπῄτει νὰ μὴ μεταβληθῶσι τὰ πράγματα. Καὶ τὴν φρόνησιν ταύτην ἔπρεπε νὰ ἔχωσι καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως καὶ ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀναλογιζόμενος τὸ μέγεθος τῆς εὐθύνης, ἣν ὑπέχουσι διὰ τῆς παραλύσεως τοῦ νόμου, ἣν ἀσφαλῶς δημιουργεῖ ἡ νέα τροπὴ τῶν πραγμάτων. Ἀλλὰ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἐκράτησαν ἄλλαι σκέψεις ἐν τῇ Κυβερνήσει καὶ πρὸς οὐδὲν ἐλογίσθη ἡ παράλυσις τοῦ νόμου καὶ ἡ καταστροφὴ τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως.

Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπίστευτον. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι ὑπὸ τοὺς σημερινοὺςΛουθήρους τίποτε δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἀδύνατον καὶ ἀπίστευτον, ὅσον ἂν εἶναι παράλογον ἢ ἔκτροπον ἢ ἀσυμβίβαστον πρὸς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους. Ἀρκεῖ νὰ συμβιβάζηται πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς φατρίας, ἵνα διαπράττωσιν αὐτὸ οἱ ὑπουργοί.

Νέδας

Η ΣΤΑΦΙΣ

Πόσον πρέπει νὰ εἶναι τὸ παρακράτημα.—Τὰ πρῶτα φορτία

Κατὰ τὴν προχθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς ἐν Πάτραις Σταφιδικῆς Ἑνώσεως συνεζητήθη τὸ ζήτημα τοῦ κανονισμοῦ τοῦ ποσοστοῦ τῆς παρακρατήσεως. Πρὸ πάσης συζητήσεως ὁ κ. Γεωργακόπουλος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δήμου ἐζήτησε παρὰ τοῦ κ. Προέδρου ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὸ σῶμα τὰς πληροφορίας, ἃς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ συμβουλίου τῆς Σταφιδικῆς Τραπέζης [illegible] ἀνὰ τὰ σταφιδοφόρα [illegible]ριοδείας των, ἵνα [illegible] τῇ βάσει αὐτῶν κανονίσωσι τὴν γνώμην των. Ὁ κ. Πρόεδρος ἔδωκε τὴν ἑξῆς σημείωσιν.

Παραγωγὴ κατ' ἐπαρχίας

1898 - 1899

Καλάμαι) Μεσσηνία)	56	17
Πυλία		49
Τριφυλία	30	—23
Ἠλεία	47	—37
Ὀλυμπία	86 1)2	—90
Ζάκυνθος	21	—22
Κεφαλληνία	18	—25
Λευκὰς	18	—14
Αἰγιαλεία	3	— 2 1)2
Κορινθία	19	—12
Πάτραι	22	—15
Μεσολόγγιον) Ναύπακτος) Αἰτωλικόν)	—	—23
		5
Ἰθάκη) Γύθειον)		1
		335 —

Ἀποθέματα ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ Ἐξωτερικῷ κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κυρίου Ἀνδ. Ρούφου. Περίπου 60

395

Ἐξ αὐτῶν ἐὰν ἀφαιρέσωμεν πιθανὴν κατανάλωσιν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τοῦ παρελ. ἔτους 250—300 ἑκατομ. τὸ πολύ. Κατανάλωσις 300

Μένει πλεόνασμα ἑκατομ. λίτρας 95

Τοῦτο ἔχουσα ὑπ' ὄψει ἡ πλειοψηφία τοῦ συμβουλίου παρεδέχθη ὡς ποσοστὸν 20 ο)ο ἀφήσασα οὐχ ἧττον πλήρη ἐλευθερίαν ἐνεργείας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς κ. Παπαζαφειρόπουλον.

* *
*

Εἰς Πάτρας ἀφίκοντο προχθὲς σημαιοστόλιστα τρία βαγόνια νέας σταφίδος μὲ καρπὸν Ἀμαλιάδος, Γαστούνης καὶ Κυλλήνης. Ἡ ποιότης δὲν ἐθεωρήθη πολὺ καλή, διότι καὶ ἀτελῶς ἀπεξηραμένη εἶναι καὶ οὐχὶ ἐπαρκῶς

ΠΡΩΙΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ 30 ΣΑΒΒΑΤΟΝ
Σελήνη 7 ἡμερῶν — Εὐδοκίμου
Ἀνατολ. ἡλ ὥρα 5 λ. 5.—Δύσις ὥρα 7 λ. 6

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τρίτη 30 Ἰουλίου.

Ὁμολογίαι Ἐθν. Δανείων		
76 354,000 τῶν 5 0]0 . . . . . Δρ.	107	75
120 000,000 » 50]0 . . . . . . »	320	
170,000,000 » 50]0 . . . . . . »	320	
135 000,000 » 4]0 . . . . . . »	372	
125,000,000 » 40]0 . . . . . . »	264	
Σιδ, Πειρ.-Λαρίσ.-Συνόρων 50]0 »	314	
30,000,000 Δάνειον Πατριωτικὸν »	3	55
Ὁμολογίαι		
Ἐθν. Τρα .έζης λαχειοφ. 40]0 Δρ.	620	
Σιδ. Πειρ. Ἀθην. Πελοπ. 50]0 »	156	
Σιδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 40]0 »	426	
Προεκτάσεως Πειραιῶς . . .51]0 »	199	
» » 50]0 »	198	
Σιδηρόδρομοι Θεσσαλίας . . .51]0 »	505	
» » 50]0 »	193	
Μετοχαὶ Τραπεζῶν.		
Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος . . Δρ	3960	
Τράπεζα Ἠπειροθεσσαλίας . . . . »	202	50
Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλ »	85	25
Τράπεζα Ἀθηνῶν . . . . »	178	
Μετοχαὶ Ἑταιρειῶν		
Μεταλουργείων Λαυρίου . . . . . Δρ.	130	
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν-Πειραιῶς »	416	
Σιδηρόδ. Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	78	
Σιδηροδρόμου Θεσσαλλίας . . . . . »	122	25
Ἑταιρίας Δημοσ. καὶ Δημ. ἔργων »	87	
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν »	301	
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου . . . . »	244	
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας . . . . . »	257	
Προεκτάσεως Σιδ. Ἀθην.-Πει . . »	95	
Ἑταιρείας Μονοπωλίων χρυσ . . . »	481	
Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν . . . . »	525	
Νομίσματα.		
Εἰκοσάφραγκον Μετρητοῖς . . . . . »	30	05
Λίρα Ἀγγλίας . . . . »	37	70
Λίρα Τουρκίας . . . . »	34	40

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	3μηνον	(ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας	1501)2	150
Ἐπὶ Ἀγγλίας	38	38.10
Ἐπὶ Αὐστρίας	3.13 3)4	38 30
Ἐπὶ Γερμανίας	1.84	1 87
Ἐπὶ Τουρκίας		34.70

ὥριμος· ὑποτίθεται ὅμως ὅτι αἱ προσεχεῖς ἀφίξεις θ' ἀντιπροσωπεύωσι τὴν ἀληθῆ ποιότητα τῆς ἐσοδείας.

Χθὲς ὑπῆρχον ἐν τῇ ἀγορᾷ Πατρῶν προσφοραὶ νέας σταφίδος ἐκ Καλαμῶν. Ἡμίσακκα προσεφέρθησαν καὶ ἐπωλήθησαν χίλια πρὸς 175 δραχ. φόμπ, δελτία δὲ παρακρατήσεως πρὸς δραχ. 130 τὸ χιλιόλιτρον. Ἐκ τῶν ἄλλων σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν δὲν συνεκομίσθη ἔτι ἐπαρκὴς καρπὸς, καὶ ἑπομένως ἐλλείπουσι προσφοραί.

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΩΝ

Λῆξις τῆς προθεσμίας τῶν Δηλώσεων

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον δι' ἐγκυκλίου του πρὸς τοὺς οἰκον. ἐφόρους τοῦ Κράτους ἀνεκοίνωσεν ὅτι αὔριον ἀνυπερθέτως λήγει ἡ ταχθεῖσα προθεσμία διὰ τὴν ἐπίδοσιν τῶν δηλώσεων τῶν ἐπιτηδευματιῶν· εἰδοποιεῖ δ' ὅτι παράτασιν προθεσμίας δὲν ἐννοεῖ νὰ δώσῃ. Παραγγέλλει δ' εἰς αὐτοὺς νὰ ὑποβάλωσιν αὐτῷ ἀκριβῆ πίνακα τῶν γενομένων δηλώσεων.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΜΙΛΑΝΟΥ

Ἐκ Πετρουπόλεως τηλεγραφοῦσιν εἰς τὸν «Ἐγχώριον Ἀγγελιαφόρον» τοῦ Βερολίνου·

Καθ' ἃ ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου ἐν μέσῳ τῆς νυκτὸς ἐνεφανίσθη ὁ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Ρίστο Βαδένελιτς, συνοδευόμενος ὑπὸ στρατιωτῶν, εἰς τὴν φυλακὴν καὶ διέταξε νὰ προσαγάγωσι τὸν Ρίστιτς καὶ Ταουσάνοβιτς. Οὗτοι συνηντήθησαν νῦν κατὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν σύλληψίν των καὶ κατεπλάγησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ἔπακρον. Οἱ φίλοι ἐχαιρετίσθησαν ἐγκαρδίως. Ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Βαδένελιτς ἐνεφανίσθη αἴφνης ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Βουκασὶν Πετρόβιτς, ὅστις ἔτεινεν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς φυλακισμένους τὴν χεῖρα. Ὁ Πέτροβιτς ἀναπληροῖ τὸν πρωθυπουργὸν Βλάδαν Γεώργεβιτς ἀπόντα. Εἶναι Ἰουδαῖος τὴν καταγωγὴν, συνάμα δὲ καὶ φίλος καὶ θεράπων τοῦ Μιλάνου. Ἅμα εἰσῆλθεν εἰς τὸ γραφεῖον ἔνευσε τῷ Βαδένελιτς ν' ἀπομακρυνθῇ, εἶτα ἤρξατο συνδιάλεξις μετὰ τῶν φυλακισμένων. Εἶπεν ὅτι ἐνετάλη ὑπὸ τοῦ Μιλάνου νὰ ἔλθῃ πρὸς αὐτοὺς, ἀφ' οὗ οὗτοι εἶναι τὸ στήριγμα τοῦ ῥιζοσπαστικοῦ κόμματος. Μετὰ τοῦτο εἰσῆλθεν εἰς τὸ κύριον θέμα του. «Ὁ βασιλεὺς ἐπιθυμεῖ—εἶπεν—ἵνα ὡς ἐκ τοῦ κύρους ὑμῶν, συντελέσητε νὰ διαλυθῇ ἐντελῶς τὸ ῥιζοσπαστικὸν κόμμα, ὅπως μὴ ὑπάρχῃ πλέον. Προσέτι πρέπει καὶ οἱ δύο νὰ ἐγκαταλίπητε τὴν Σερβίαν καὶ ἐγκατασταθῆτε εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Ἐὰν συναινῆτε εἰς τοῦτο καὶ θεωρῆτε πολύτιμον τὴν ζωὴν ὑμῶν, πρέπει νὰ ὑπογράψητε τὸ χαρτίον τοῦτο. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Πέτροβιτς ἐζήτει νὰ τοὺς πείσῃ, ἀλλ' εἰς μάτην. Ὁ Μιλάνος ἑπομένως ὑπέστη φιάσκο μὲ τὸ τέχνασμά του. Ὡς θρυλεῖται ὁ Μιλάνος πάσχει ἐκ μανίας καταδιώξεως. Κατὰ τὰς νύκτας περιτρέχει τὰ δώματά του μὲ ἀνεσπασμένον τὸ ξίφος εἰς τὴν μίαν χεῖρα καὶ μὲ τὸ πολύκροτον εἰς τὴν ἄλλην!»

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΥΠΟΤΡΟΦΩΝ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

Διὰ Β. Διατάγματος κηρύσσεται διαγωνισμὸς καθ' ὃν δύο οἱ μᾶλλον διακριθησόμενοι θ' ἀποσταλῶσιν εἰς τὴν Ἑσπερίαν ὡς ὑπότροφοι τοῦ Κράτους πρὸς εὐρυτέραν σπουδὴν τῆς γυμναστικῆς καὶ τελειοποίησιν ἐν αὐτῇ.

Ὁ διαγωνισμὸς ἄρχεται τὴν 30 Αὐγούστου τρ. ἔ, τελεσθήσεται δ' ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, καθισταμένης δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ τμηματάρχου τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως ὡς προέδρου, 2) ἐκ τριῶν καθηγητῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὧν ὁ εἷς τῆς Ἰατρικῆς καὶ οἱ δύο τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ 3) ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου καὶ τοῦ τῆς Σχολῆς τῶν Γυμναστῶν, ἐν ἐλλείψει δὲ τοῦ ἑτέρου τούτων, ἐξ ἑνὸς τῶν γυμναστῶν τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Γυμναστηρίου.

Οἱ διαγωνισθησόμενοι θὰ ἐξετασθῶσι γραπτῶς καὶ προφορικῶς: ά) εἰς τῆς φυσικῆς τὰ κεφάλαια τὰ σχέσιν ἔχοντα πρὸς τὴν γυμναστικὴν, β') εἰς τὴν ἀνατομικὴν καὶ ὑγιεινὴν, ἐφ' ὅσον αὗται σχετίζονται πρὸς τὴν γυμναστικὴν, γ') εἰς τὴν ἱστορίαν καὶ διδακτικὴν τῆς γυμναστικῆς, δ') εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν διὰ συνθέσεως, ἧς τὸ ὑποκείμενον ἔσται ἐκ τῆς θεωρίας τῆς Γυμναστικῆς, ε') εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν οὐσιωδεστέρων καὶ δυσχερεστέρων εἰδῶν 1) τῶν ἀσκήσεων διὰ κινητῶν καὶ ἐπὶ ἀκινήτων ὀργάνων καὶ 2) τῶν ἀθλητικῶν ἀσκήσεων, στ') ἐν τῇ Γαλλικῇ καὶ Γερμανικῇ γλώσσῃ.

Δι' ἑτέρου Διατάγματος κηρύσσεται διαγωνισμὸς καθ' ὃν οἱ μᾶλλον ἐπιτυχόντες θὰ κριθῶσιν ἄξιοι ἵνα καταλάβωσι θέσεις γυμναστοῦ ἐν τῷ Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ καὶ τῇ Σχολῇ τῶν γυμναστῶν ἐφ' ὅσον τοιαῦται κεναὶ ὑπάρχουσι.

Ὁ διαγωνισμὸς ἄρχεται τῇ 15 Σεπτεμβρίου τρέχ, ἔ. καὶ τελεσθήσεται ἔν τινι τῶν αἰθουσῶν τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου καὶ ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἀκαδημαϊκῷ Γυμναστηρίῳ ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, καθισταμένης δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς μίαν ἡμέραν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ διαγωνισμοῦ καὶ ἀποτελουμένης 1) ἐκ τοῦ κοσμήτορος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου ὡς προέδρου, ἢ τούτου κωλυομένου, ἐκ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ, 2) ἐκ τριῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ὧν ὁ εἷς τῆς Ἰατρικῆς καὶ οἱ δύο τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, καὶ 3) ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ἀκαδ. Γυμναστηρίου καὶ τοῦ τῆς γυμναστικῆς σχολῆς ἤ, ἐν ἐλλείψει ἑνὸς τούτων, ἐξ ἑνὸς ἄλλου γυμναστικοῦ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Πρεσβευτὴς ἐν Βελιγραδίῳ

Κατά τινα βυζαντινὴν ἐφημερίδα, ὁ ἐν Σμύρνῃ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Ἰάκωβος Ἀργυρόπουλος διορισθήσεται προσεχῶς πρεσβευτὴς ἐν Βελιγραδίῳ.

Νέος Πρόεδρος τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Πειραιῶς

Διὰ Β. διατάγματος διωρίσθη πρόεδρος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ἀλέξ. Ρετσίνας ἀντὶ τοῦ κ. Τρύφωνος Μουτσοπούλου ἀπαλλασσομένου τῆς ὑπηρεσίας ταύτης.

Ἀναχώρησις εὐζωνικοῦ τάγματος

Ἀνεχώρησε χθὲς τὴν πρωΐαν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου μεταβαῖνον εἰς Νησίον τῆς Μεσσήνης, ὅπου ἐτοποθετήθη, τὸ ἐνταῦθα εὐζωνικὸν τάγμα.

Νέα κτίρια Δημοτ Σχολείων ἐν Πειραιεῖ

Ὁ Δῆμος τοῦ Πειραιῶς ἔσπευσε μεταξὺ τῶν πρώτων ν' ἀνεγείρῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τρία νέα κτίρια Δημ. Σχολείων κατὰ τὸ σύστημα καὶ τὰ σχέδια, ἅτινα ὁρίζει ὁ περὶ δημττ. ἐκπαιδεύσεως νόμος. Τὰ ἐγκαίνια τῶν Σχολείων νούτων γενήσονται τὴν προσεχῆ Κυριακὴν δημοτελέστατα.

Ὁ καύσων

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς εἴχομεν ἀφόρητον καύσωνα ἐν Ἀθήναις, ὅστις κατεῖχε καὶ τὸ πλεῖστον τῆς Ἑλλάδος. Προχθὲς μάλιστα τὸ θερμόμετρον ἀνῆλθε μέχρι 35 βαθμῶν ὑπὸ σκιὰν, ἐγένετο δὲ καὶ ἓν κροῦσμα ἡλιάσεως, ἀποβιώσαντος τοῦ ἐξ Ἠπείρου ἐργατικοῦ Β. Χριστοδούλου.

Χθὲς ὅμως ἐμετριάσθη ἡ θερμοκρασία καὶ ἔπνευσε δροσερὸς βορειανατολικὸς ἄνεμος, προάγγελος ἴσως βροχῆς.

Ὅπου ὁ ἔρως τρώγει τὰ γίδια

Εἰς τὰ Τρίκκαλα τῆς Θεσσαλίας ὁ Ἀθ. Γ. Θανασιᾶς ἠρᾶτο μὲ μανίαν τῆς δεκαοκταετοῦς καὶ ὡραίας ἐξαδέλφης του Αἰκατερίνης. Ὁ στενὸς κύκλος τῶν Κουμπουργιανῶν ἔνθα τὸ εἰδύλλιον λαμβάνει χώραν δὲν ἄφινε τὸν δυστυχῆ ἐραστὴν νὰ ἐκδηλώσῃ τὸ πάθος του. Ἀλλ' ἠγάπα τόσον τὴν νεαρὰν ἐξαδέλφην του, ὥστε ἐπὶ νύκτας ὁλοκλήρους ἐκεῖ ποῦ ἐφύλαττε τὰ γίδια του τὴν ὠνειρεύετο καταστρώνων σχέδια ἐπὶ σχεδίων. Εἰς τὴν φλόγα ἥτις κατέτρωγε τὸν ἀτυχῆ ἐξάδελφόν της ἡ ἐξαδέλφη δὲν ἐφαίνετο ξένη καὶ εἶδος συμπαθείας τὴν εἵλκυε πρὸς αὐτὸν. Τέλος μετὰ τόσα βάσανα συναντήσας τὴν λατρευτὴν τῆς καρδίας του μόνην καὶ εὑρὼν εὐκαιρίαν κατάλληλον ἔθεσεν εἰς ἐνέργειαν τὰ πρὸ πολλοῦ κατεστρωμένα σχέδιά του καὶ τὴν ἀπήγαγεν. Ἐν τῇ ἐρωτικῇ του δὲ παραζάλῃ ἀφῆκε τὰ γίδια του εἰς τὴν τύχην των καὶ ὅταν καθ' ὁδὸν ἡ ἀπαχθεῖσα τοῦ ὑπενθύμισε τὰ γίδια ἀνέκραξε· «Λύκος ἂς φάῃ τὰ πρόβατα καὶ ἀλεποῦ τὰ γίδια».

Καὶ πᾶν' τὰ γίδια.

Δολοφονία ἐργοδηγοῦ ἐν Ψαθοπύργῳ

Εἰς τὸν Ψαθόπυργον προχθὲς ἄγνωστος ἐνεδρεύσας τὴν νύκτα παρὰ τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμὸν ἐπυροβόλησε κατὰ τοῦ ἐργοδηγοῦ Μαγουλᾶ δι' ὅπλου Γκρᾶ. Τὸ θῦμα ἐπέζησε μίαν μόλις ὥραν ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθη νὰ ὁμιλήσῃ ὅπως ὑποδείξῃ τὸν δολοφόνον. Ὁ ἄγνωστος κακοῦργος φεύγων ἔκοψε καὶ τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα, ἵνα μὴ λάβωσι γνῶσιν αἱ Ἀρχαὶ τοῦ ἐγκλήματός του καὶ προβῶσιν ἐγκαίρως εἰς τὴν καταδίωξιν αὐτοῦ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τῆς 29 Ἰουλίου.

Διωρίσθη Α' πάρεδρος παρὰ τῷ εἰρηνοδικείῳ Ἀθηνῶν τῆς Νοτίου πλευρᾶς ὁ δικηγόρος Θ. Παναγούλης ἀντὶ τοῦ δικηγόρου Θεοδ. Ξουρῆ, ἀπαλλαγέντος.

Διωρίσθη μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Λευκάδος ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γεώργιος Στεφανίτσης ἀντὶ τοῦ κ. Σπυρ. Μαυροειδῆ, ἀπολυομένου. Διωρίσθη μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἀργοστολίου ἐπιτροπῆς ὁ κ. Γεώργιος Μαρκέτος ἀντὶ τοῦ κ. Νικολάου Μομφερράτου, ἀπολυομένου, τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Γυθείου ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Χρ. Πολυχρονάκος καὶ Παναγ. Νικολόπουλος ἀντὶ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Ἀλ. Καλκαντῆ καὶ Ἀντων. Μυλωνάκου, ἀπολυομένων, τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ζακύνθου ἐπιτροπῆς οἱ κ.κ. Ἰωάν. Δ. Λεονταράκης καὶ Ἰωάν. Χ. Δαμίρης ἀντὶ τῶν κ. κ. Ἰωάν. Θεοδωρακοπούλου καὶ Δημ. Ρώσση, ἀπολυομένων.

Ἀνετέθη προσωρινῶς ἡ διεύθυνσις τοῦ Γεωργ. σταθμοῦ Βυτίνης εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ σταθμῷ δασονομικοῦ τμήματος κ. Αὔγουστον Ὄλτεν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Γεωργ. σταθμοῦ Τύρινθος κ. Σπυρ. Χασιώτου.

Μετετέθησαν ὁ ἀστυνόμος Κυπαρισσίας Κ. Βαρδομλάκης, εἰς Γύθειον, Ἐλευσῖνος Θεόδ. Νικήτας, εἰς Πάρνηθα, Σάμης Ἰωάν. Πάσχος, εἰς Κραναίαν, Γαυρίου Βασίλ. Βασιλόπουλος εἰς Ἀμοργόν.

Τῆς 30 Ἰουλίου.

Ἀπενεμήθη ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος τῷ κ. Δ. Ἀντωνιάδῃ.

Ἐπετράπη τῷ κ. Ἀλ. Μ. Κοντολέοντι, ἵνα δεχθῇ καὶ φέρῃ τὸ ὑπὸ τῆς Γαλ. Κυβερνήσεως ἀπονεμηθὲν αὐτῷ παράσημον τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Ἀκαδημίας.

Ἀπελύθη ὁ εἰρηνοδίκης Ἀροανείας Ν. Ἀντύπας ὡς τιμωρηθεὶς πειθαρχικῶς.

Μετετέθη ὁ ἀστυνόμος Μυκηνῶν Ματ. Φιλιππίδης εἰς Ἀνδρίτσαιναν, ὁ ἀστυνόμος Στυμφαλίας Ν. Ζαγούρας εἰς Σολυγείαν, ὁ ἀστυνόμος Φαρῶν Περ. Οἰκονόμου εἰς Βάλτον.

Ἀπηλλάγησαν οἱ ἀστυνόμοι Κυθήρων Βασ. Γρηγοράκης, Λεύκτρου Ἰω. Οἰκονομόπουλος.

Ἀνετέθη προσωρινῶς ἡ ἀναπλήρωσις τοῦ ἐπ' ἀδείᾳ ἀπουσιάσοντος διευθυντοῦ τοῦ Γεν. Λογιστηρίο Τσακωνοπούλου εἰς τὸν οἰκον. ἐπιθεωρητὴν κ. Τρύφωνα Ἀναστασόπουλον. Προήχθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ οἰκον. ἐφόρου ά τάξεως παρὰ τῇ οἰκον. ἐφορίᾳ Πειραιῶς ὁ μέχρι τοῦδε οἰκον. ἔφορος Κ. Κατσαούνης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἀποπερατωθείσης ἐν Πειραιεῖ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ Ἀστυκοῦ σχολείου τῶν ἀρρένων τελοῦνται τὰ ἐγκαίνια τούτου αὔριον Κυριακὴν περὶ ὥραν 6 μ. μ. ψαλήσεται δὲ κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ὁ ἀνήκων ἁγιασμός.

— Αὔριον Κυριακὴν ἐκτίθεται ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν οἰκόπεδον τῶν κληρονόμων Ν. Μερτίκαλη ἐξ ὀκτὼ χιλιάδων πήχεων κείμενον ἐν Νέῳ Φαλήρῳ, παρὰ τὴν οἰκίαν Ρετσίνα πλησίον τοῦ σταθμοῦ τοῦ σιδηροδρόμου.

ΘΕΑΤΡΑ

Νεαπόλεως. Ἐπαναλαμβάνεται διὰ τρίτην φορὰν ἡ κωμῳδία «Ἔξω Φρενῶν». Ὁ θίασος δηλοῖ ὅτι καλυφθέντων διὰ τῶν δύο παραστάσεων τῶν ἐκτάκτων ἐξόδων εἰς ἃ ὑπεβλήθη ἐπαναφέρει τὰς ἀρχικὰς τιμάς, ἤτοι 1 δραχ. διὰ τὴν πρώτην θέσιν καὶ 60 λεπτὰ διὰ τὴν δευτέραν.

Τσόχα Ἀθηνῶν. Ἀπόψε δίδεται κατ' ἀπαίτησιν πολλῶν οἰκογενειῶν ἡ «Θεία τοῦ Καρόλου».

Τσόχα Πειραιῶς. Ἐν Πειραιεῖ ὁ θίασος Παντοπούλου δίδει τὸ δημοφιλὲς ἔργον «Εὔα»,

Ἀθήναιον. Ἐν τῷ θεάτρῳ τούτῳ θὰ δοθῇ ἀπόψε εὐεργετικὴ ὑπὲρ δυστυχοῦς ἠθοποιοῦ εὑρισκομένου ἐν τῷ Δημοτ. Νοσοκομείῳ καὶ ἔχοντος πολυμελῆ οἰκογένειαν. Διδάσκεται ὁ «Ἔμπορος τῆς Βενετίας» εἰς ὃ θὰ λάβωσι μέρος οἱ κ. κ. Λεκατσᾶς καὶ Θ. Πεταλᾶς.

Φαλήρου. «L' enleve ment de la Toledad».

Ζητεῖται αἴθουσα εὐρεῖα (ἢ οἰκίσκος) βορεινὴ, εἰς τὸ βάθος οἰκίας κειμένης εἰς εὐπρεπῆ συνοικίαν, ἐντὸς κήπου ἢ αὐλῆς. Χρῆσις ἡσυχοτάτη. Ἀπευθυντέον 63, ὁδὸς Κολοκοτρώνη.

ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΕΙΩΝ ΛΑΥΡΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΣ ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΙΑΣ 1899

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Κτήματα καὶ κτήσεις :			
Κτήσεις ἐν Λαυρίῳ	Δρ. 4,750,000.—		
Μεταλλεῖον «Νικίας»	» 170,000.—		
Μεταλλεῖον Λαυρεωτ. Ὀλύμπου	» 346,924.39	Δρ. 5,266,924.39	
Ἀκίνητα		Δρ. » 2,180,000.—	
Πλυντήρια	Δρ. 2,670 000.—		
Μηχαναὶ καὶ ἐργαλεῖα	» 293.000 —	» 2,963,000.—	
Ἀτμόπλοιον «Νικίας»		» 10,000.—	
Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς (27,000 μετοχα)		» 5,385,690.—	
Ζῷα		» 37.000 —	Δρ. 15,842,614.39
Ὑλικὰ καὶ Α' ὕλαι :			
Γενικὴ ἀποθήκη ὑλικοῦ	Δρ. 173,121 90		
Ἀποθήκη μηχανουργείου	» 224,318 79		
» πλυντηρίων	» 148,178,73		
» Μεταλλείου Νικίου	» 7 432.50	» 553,051.92	
» Α' ὑλῶν	» 601,956.—		
» Μεταλλευμάτων	» 445,068 49		
» πλίνθων (τόννοι 3,709)	» 56 260.—		
Α'. ὕλαι διὰ κατασκ. πλίνθ. (τ. 1205)	» 13,877 —	» 1,117,161 49	
Ἀποθήκη καυσίμων ὑλῶν		» 200,740.92	Δρ. 1.870.954.33
Προϊόντα :			
Μόλυβδος παρὰ (Rodrigues Marseille) χιλ. 1,315 354	Δρ. 679 188.—		
Μόλυβδος ἐν ἀποθ. χιλ. 148,114	» 72,300 25	— Δρ. 751,488.25	
Μαγγανιοῦχος σιδηρόλιθος μεταλλείου Νικίου :			
α) παρα Beer Sondheimer et Co τόν. 3,400	Δρ. 77,700.—		
β) ἐν ἀποθήκῃ » 8,790	» 152,570.—	Δρ. 230,270.—	Δρ 981,758 25
Μετοχαὶ καὶ ὁμολογίαι :			
3,109 μετ. Ἑταιρ. Μεταλ. Βαλιας Καραϊδὶν X 250	Δρ. 777 250.—		
1,264 ὁμολ. » » » » X 390	» 492,960.—		Δρ. 1,270,210.—
Λογαριασμοὶ ὀφειλετῶν :			
Ἑταιρικὸς Λ)σμὸς Μεταλλείων Λαυρεωτικοῦ Ὀλύμπου (ἔξοδα ἐγκαταστάσεων)		Δρ. 99 913 23	
Ὀφειλέται διαφοροι		» 195,623 46	
Σιδηρόδρομοι Ἀττικῆς :			
Λ)σμὸς τρεχούμενος	Δρ. 1,481 59		
Ὀφειλόμενον μέρισμα Α' ἑξαμ. 1899	» 135,000.—	Δρ. 136 481.59	Δρ. 432,018.28
Ταμεῖον :			
Ἐν Ἐργαστηρίοις		Δρ. 26,015 85	
Ἐν Ἀθήναις		» 93,539 94	
Καταθέσεις ἄτοκοι παρὰ τῇ Ἐθν. Τραπ. τῆς Ἑλλάδος		» 280,250.—	
Καταθ. ἔντοκοι παρὰ τῇ Τραπ. Π.Ν. Καρυδιᾶ καὶ Σας		» 178,934 20	Δρ. 578 739 99
			20,976,295.24

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Κεφάλαιον κατατεθέν		Δρ 14,000,000.—
Ὑποχρεώσεις ἐπὶ ὡρισμένῃ λήξει :		
Χρεωλυτικὰ δάνεια		» 3,713,955 80
		Δρ. 17,713,955 80
Λογαριασμοὶ πιστωτῶν :		
Τόκοι δανείων λήξάσης χρήσεως	Δρ. 34,398 89	
John Carr et Co	» 433,68	
Rodrigues—Ely frères	» 631,420 55	
Πιστωταὶ διάφοροι	» 979,070 57	
Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐργατῶν	» 263 312 05	
Ταμεῖον αὐτοβοηθείας	» 179,544 63	
Μερίσματα παρελθουσῶν ἑξαμηνιῶν	» 76,290 25	
Φόροι Δημοσίου	» 57 441 29	
Γραμμάτια πληρωτέα	Δρ. 435 365 50	Δρ. 2,657,277 41
Μέρισμα Α' ἑξαμηνίας 1899		» 390,000.—
Προβλέψεις δι' ἐπισφαλεῖς ἀπαιτήσεις		» 150,000.—
Κέρδη καὶ Ζημίαι (ὑπόλοιπον εἰς νέον)		» 65,062 03
		Δρ. 20,976,295 24

ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΧΡΕΩΣΙΣ

Τόκοι χρεωλυτικῶν δανειων		Δρ. 114,709 25
Ὑπηρεσία δανείου 5,000,000 fr:		
Χρεωλύσιον ληξάσης ἑξαμηνίας	Δρ. 70,000 —	
Διάφορα (prime) 140 κληρωθεισῶν ὁμολ. X 75	» 10 500.—	Δρ. 80,500.—
Ἀποσβέσεις :		
Ἀκινήτων	Δρ. 15 869.13	
Πλυντηρίων	» 75,000.—	
Μηχανῶν καὶ ἐργαλείων	Δρ. 10 000 —	Δρ. 100,869.13
Μερισμα Α' ἑξαμηνίας 1899		» 390,000.—
Ἀμοιβὴ ὑπαλλήλων 1 ο)ο ἐπὶ τοῦ μερίσματος (ἄρθρ. 44 Καταστατικοῦ)		» 3,900.—
Φόροι Δημοσίου :		
Ληξάσης ἑξαμηνίας	Δρ. 57 441.29	
Παρελθουσῶν χρήσεων	» 1 743 15	Δρ. 59,184 44
		» 749,162 82
Ὑπόλοιπον εἰς νέον		» 65,062 03
		Δρ. 814,224 85

ΠΙΣΤΩΣΙΣ

Ὑπόλοιπον παρελθούσης ἑξαμηνίας		Δρ. 100,523 65
Προμήθειαι ναύλων	Δρ. 6,717 95	
Διάφορα κέρδη	» 115,466 20	
Ἐνοίκια ἀκινήτων	» 56,904.10	
Καθαρὸν προϊὸν μολύβδου	» 301 412 93	
Προϊὸν μεταλλείου Νικίου	» 18,233.52	
» Σιδηροδρόμων Ἀττικῆς	» 135,000 —	
» Ἀνθρακωρυχείου Ὠρωποῦ	» 1,046 50	
Τοκομερίδια 1284 ὁμολογιῶν Ἑταιρίας Μεταλλείων Βάλιας Καραϊδὶν, ληξάσης ἑξαμηνίας	Δρ. 16,050 —	
Ἐξ ἐπισφαλῶν ἀπαιτήσεων	» 62.870 —	Δρ. 713,701.20
		Δρ. 814,224 85

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΜΟΛΥΒΔΟΥ

Παραχθεὶς μόλυβδος καθ' ὅλην τὴν ἑξαμηνίαν		χιλιόγραμμα 4,077,510
Δαπάναι παραγωγῆς :		
Α' Κίνησις ἀτμομηχανῶν :		
Ἡμερομίσθια, ἐπισκ. καύσ. ὕλη (χιλιόγρ. 3,195,230)		Δρ. 160,069 57
Β' Δαπάναι καμίνων :		
α') Μισθοί, ἡμερομίσθια καὶ ἐργολαβίαι	Δρ. 234,188 40	
β') Διάφορα ὑλικὰ	» 5,498.10	
γ') Συντήρησις καὶ ἐπισκευαὶ καμίνων	» 51,927.10	
δ') Ἠλεκτρικὸς φωτισμὸς	» 5 394.72	
ε') Διάφορα ἔργα ἰαι	» 38,023 50	
ς') Κατανάλ. καυσίμου ὕλης (Κὼκ, γαιάνθρ. κλπ.) χιλ. 12,491,510	» 715 347.45	» 1,050,379 27
Γ'. Καταναλωθέντα μεταλλεύματα χιλ. 91,088,960		» 1,408,991 13
Δ'. Μεταφορὰ μεταλλευμάτων :		
α') Διὰ τοῦ σιδηροδρόμου	» 20,881.37	
β') Διὰ τῶν κάρρων	» 9,965 34	» 30,846.71
Ε'. Γενικὰ ἔξοδα :		
α') Ἀποδοχαὶ ὑπαλλήλων	» 34,912.20	
β') Διάφορα ἔξοδα	» 47,255 31	
γ') Ὁδοσυντήρησις	» 14,658.23	» 96,825.74
		Δρ. 2,747,112.42
Φθορὰ ζώων καὶ ἀξία θανόντων καθ' ὅλην τὴν ἑξαμ.		» 2,700.—
Ἀμοιβὴ Συμβουλίου (δρ. 12,500) ἀντιμισθία προσωπικοῦ γραφείου, ἔξοδα γραφείου καὶ δαπάναι διάφοροι	» 84,809.42	
Δικαστικαὶ δαπάναι	» 5,605.—	» 90,414.42
		Δρ. 2,840,226.84
Πρόσοδος ἐκ τοῦ μολύβδου καθ'ὅλην τὴν Α' ἑξαμηνίαν 1899, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς «Διαφορᾶς συναλλαγῆς»		» 3,141 639.77
Καθαρὸν προϊὸν μολύβδου		» 301,412.93

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΦΟΡΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Καθαρὸν προϊὸν μολύβδου Α' ἑξαμηνίας 1899		301,412.93
α') Φόρος Δημοσίου 10 ο)ο ἐπὶ τοῦ καθαροῦ προϊόντος	Δρ. 30,141.29	
β') » πρόσθετος 5 ο)ο ἐπὶ τοῦ διανεμητέου	» 19,500.—	
γ') » χαρτοσήμου 2 ο)ο » »	» 7,800.—	Δρ. 57,441.29

Διανεμηθέντα μερίσματα ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς ἑταιρίας

Ἀπὸ 1873 μέχρι		1880	Δρ. 57.30
Α'	Ἑξαμηνίας	1881	» 5.
Β'	»	1881	» 7.—
Α'	»	1882	» 7.—
Β'	»	1882	» 7.—
Α'	»	1883	» 5.50
Β'	»	1883	» 3.75
Α'	»	1884	» 3.—
Β'	»	1884 Α' καὶ Β' 1885 καὶ Α' 1886	» 4.—
Β'	»	1886	» 5.—
Α'	»	1887	» 5.—
Β'	»	1887	» 6.—
Α'	»	1888	» 6.—
Β'	»	1888	» 6.—
Α'	»	1889	» 5.—
Β'	»	1889	» 6.—
Α'	»	1890	» 5.50
Β'	»	1890	» 6.—
Α'	»	1891	» 6.—
Β'	»	1891	» 5.50
Α'	»	1892	» 5.—
Β'	»	1892 —Β' ἑξαμην. 1895	» —.—
Α.	»	1896	» 4.—
Β'	»	1896	» 4.—
Α.	»	1897	» 4.—
Β'	»	1897	» 4.55
Α'	»	1898	» 3.75
Β'	»	1898	» 4.55
Α'	»	1899	» 3.90
		Ἐν ὅλῳ	Δρ. 195.30

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου **Β. ΚΑΒΒΑΣ** — Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰουλίου 1899. — Ὁ ἐπὶ τοῦ Λογιστικοῦ, καὶ ἁ. α. **Ν.Μ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ**

Σημείωσις· Τὸ μέρισμα ἐκ Δρ. 9.90 κατὰ μετοχὴν ἔσται πληρωτέον ἀπὸ της 2)14 Αὐγούστου 1899 α') ἐν Ἀθήναις, ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας. β') ἐν Βρυξέλλαις, παρὰ τῇ Société française de Banque et de Dépôts καὶ γ') ἐν Λονδίνῳ, παρὰ τῷ αὐτόθι Ὑποκαταστήματι τοῦ Comptoir National d'Escompte de Paris. τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν προσαγωγὴν τοῦ σχετικοῦ τοκομεριδίου. Ἡ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πληρωμὴ τοῦ μερίσματος ὡρίσθη εἰς φράγκα χρυσᾶ 2 60.

ΕΤΟΣ Η.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.' Αριθ. 1663 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΤΡΙΤΗ 3 Αὐγούστου 1989

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	20
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	25
Ἑξαμηνιαία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	12
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΠΡΩΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κατὰ στίχον { 3η σελὶς . . λεπτὰ 55 / 4η » . . » 35

ΜΑΚΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ
Δ. Σ. ΛΟΥΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Σιμιγδάλια ἀρίστης ποιότητος λεπτὰ	58
Ἀλευροσιμίγδαλα . . . »	55
Ἀζύμα Ρωσσίας ἐκλεκτὴ . »	50
Ἄλευρα ΑΑΑ' . . . »	48
» ΑΑ' . . . . »	46
» πιτυράτα . . . »	43
» δεύτερα . . . »	43
» τρίτα . . . »	30
Πίτυρα χονδρὰ . . . . »	15
» ψιλὰ . . . . »	15
Ἄλευρα Α . . . . . »	43

Οἱ ἀγοράζοντες διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπαλλάσσονται τοῦ τελωνιακοῦ τέλους τῶν 6 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἐκτὸς τῶν πιτύρων.

Ν. Λ. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
(11 ὁδὸς Ἀδριανοῦ 11)
(Μεταξὺ φαρμακείου «Ἔλαφος» καὶ Παλαιᾶς ἀγορᾶς)

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΕΛΑΝΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΣΤΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Πραξιτέλους 8

Ὁ Τυπογραφικὸς Χάρτης τῶν ἡνωμένων ἐργοστασίων τῆς **Δανίας**, ἀποδεδειγμένως ὑπέρτερος παντὸς ἄλλου. καθὸ μὴ περιέχων γαιώδεις οὐσίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῶν στοιχείων φθείρεται καὶ ἡ τύπωσις γίνεται ἐλλιπής, διακρινόμενος δὲ καὶ διὰ τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὸ λεῖον αὐτοῦ εἶναι ὁ κατ' ἀρχὴν ἐν χρήσει χάρτης τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Εὑρίσκεται πάντοτε εἰς μεγάλας ποσότητας παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις **Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ** ὁδὸς Πραξιτέλους 8, καὶ ἐν τῷ **τελωνείῳ Πειραιῶς** διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, Κων)πόλεως, Σμύρνης. Ἀλεξανδρείας. κλπ. εἰς **οἱασδήποτε ποσότητας.**

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ

Ἡ ἐγχώριος τυπογραφικὴ **μελάνη** πρὸς **1.30** ἡ ὀκά.

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ ἐν τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς εὑρίσκεται πάντοτε **μελάνη τυπογραφικὴ** ἀρίστης ποιότητος εἰς μεγάλας ποσότητας, ὡς καὶ **πάσται διὰ κυλίνδρους λευκαὶ** κ.λ.π. δεδοκιμασμένης ἀντοχῆς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον.

Ἀποθήκην χάρτου Δανίας
Ὁδὸς Πραξιτέλους 8
Εἰς Ἀθήνας.

ΓΕΩΡΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΑΝΑΤΟΛΗ

Κατακτητικαὶ βλέψεις καὶ σχέδια Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἰδίως κατὰ τὸν ΙΗ' καὶ ΙΘ' αἰῶνα. Ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων μαρτυριῶν

Τιμᾶται Δραχμῆς
καὶ πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ
ΚΑΣΔΟΝΗ

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Καὶ τὰ κατ' αὐτῆς ἐπιχειρήματα τοῦ κ. Εὐταξία

Καίτοι ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐκπαιδεύσεως κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς Βουλῆς ὑπεδήλου μεταμέλειαν δι' ὅσα ἀπεπειράθη κατὰ τοῦ ἰσχύοντος νόμου τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, ἐπειδὴ ὅμως ἐκ πολλῶν φαινομένων καὶ πράξεων αὐτοῦ δὲν φαίνεται παραιτηθεὶς τοῦ σκοποῦ, ὅπως δι' ἄλλων πλαγίων ὁδῶν καὶ μονοπατίων ἀναιρέσῃ καὶ παραλύσῃ τὸν νόμον ἐκεῖνον, ἐπίκαιρον κρίνομεν, ὅπως δημοσιεύσωμεν τὴν κατωτέρω μελέτην εἰδήμονος φίλου τῆς «Πρωΐας», ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκθέτουσαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου ἐν τῷ Νομῷ τῆς Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος, ἀφ' ἑτέρου δὲ καταδεικνύουσαν ἀναλυτικῶς ποῖα ἤθελον εἶναι τ' ἀποτελέσματα ἂν ἐψηφίζετο τὸ νομοσχέδιον τοῦ ὑπουργοῦ, ἢ ἄν, ματαιωθέντος ἐκείνου, ἤθελον προταθῇ ἕτερα μέτρα τὸν αὐτὸν ἔχοντα σκοπόν.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ θέματα ταῦτα θέλει ἐξετάσῃ προσεχῶς ἡ ὑπὸ τῆς Βουλῆς καταρτισθεῖσα εἰδικὴ ἐπιτροπὴ βουλευτῶν πρὸς ἐξέτασιν πάντων τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων, ἡ μελέτη τοῦ φίλου ἡμῶν εἶναι, νομίζομεν, λίαν χρήσιμος εἰσφορά.

Ἰδοὺ ἡ μελέτη αὕτη :

Α'.

Κατὰ τὸ κρατοῦν σύστημα ἐπετεύχθησαν τὰ ἑξῆς ἀγαθὰ ὡς πρὸς τὰ σχολεῖα τοῦ νομοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος

α') Συνεστήθησαν γραμματοσχολεῖα εἰς χωρία, ὥστε νὰ μὴ εὑρίσκηται ἐν τῷ νομῷ τοιοῦτον, ὅπερ ἔχον πληθυσμὸν κατοίκων 200 καὶ ἄνω νὰ στερῆται γραμματοσχολείου, πολλαχοῦ δὲ καὶ ὡς ἔχοντα πληθυσμὸν ἀπὸ 100—200 κατοίκων, διότι ὑπῆρχον πλείονες τῶν 15 μαθητῶν· εἰς τὰ τοιαῦτα ἤδη φοιτῶσιν ἀπὸ 20-40 μαθηταί.

β') Διὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν μαθητῶν, ὁ ὁποῖος μόνος πρέπει νὰ κανονίζῃ τὸ σχολεῖον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν διδασκάλων, προσετέθησαν διδάσκαλοι εἰς τὰ ἐν Ἀρτοτίνῃ, Γρανίτσῃ, Λιδωρικίῳ, Βιτρινίτσῃ, Δραχμανίῳ, Βαλίτσῃ, Ἰμίρμπεῃ, Λαμίᾳ ἀρρένων καὶ θηλέων, Ἀγᾷ, Γαρδικίῳ, Ὁμιλαίων. Σούρπῃ καὶ Γαρδικίῳ Κρεμαστῆς Λαρίσσης· τὰ δ' ἐν Χρυσῷ καὶ Θεσφίνῃ ἀρρένων προήχθησαν εἰς πλήρη καὶ ἤδη ὡς τοιαῦτα λειτουργοῦσιν.

γ') Ἐμισθώθησαν διδακτήρια αἱ κατάλληλοι οἰκίαι· τῇ προτροπῇ δὲ τῶν ἐπιθεωρητῶν ἐπεσκευάσθησαν καὶ κατεσκευάσθησαν διδακτήρια δαπάνῃ τῶν κατοίκων ἐν Μαλανδρίνῳ, Κουπακίῳ, Ξυλικοῖς, Καρυᾷ, Καιτουρίῳ, Δερβισάδες, Ρεντζερίῳ, Σκόρλιᾳ, Λοτοσύλῳ, Ζημιανῇ, Πιτσιωτᾷ, Παλαιοκάστρῳ, Μαυρίλλῳ, Μερκάδι, Λευκάδι, Πουγκακίοις, Στάγιᾳ, Κυριακοχωρίῳ, Κολοκυθιᾷ, Ἐδῶθεν Χομίργιανῃ, Καστανιᾷ, Διασκόβῳ κλπ. εἰς πλεῖστα δὲ σχολεῖα κατεσκευάσθησαν θρανία, μελανοπίνακες δαπάνῃ τῶν κατοίκων.

δ') Οἱ ἄχρηστοι διδάσκαλοι ἀπελύθησαν. Τῶν δὲ ὑπηρετούντων ἤδη ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' οἱ πλεῖστοι ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκον αὐτῶν μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ τελεσφόρως, διότι παρετήρησαν ὅτι ἡ ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ διατήρησίς των ἐξηρτήθη οὐχὶ ἐκ τῆς πολιτικῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς φιλοπονίας αὐτῶν· τινὲς δὲ ἀπὸ φύσεως χρηστοὶ οἵτινες ἐξετέλουν πρὸ καὶ τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' τὸ ἑαυτῶν καθῆκον, ἤδη μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐκτελοῦσιν αὐτό.

ε') Ὁ ἀριθμὸς μαθητῶν καὶ μαθητριῶν ηὔξησε καταπληκτικῶς ἐξαναγκασθέντων τῶν κατοίκων ἢ πεισθέντων ν' ἀποστέλλωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ σχολεῖα.

στ') ἐκ τῶν διατηρουμένων διδασκάλων οὐδεὶς ἐπιθυμεῖ ἀλλαγὴν τοῦ κρατοῦντος συστήματος, ἐκτὸς ἐλαχίστων τιμωρηθέντων· ἐὰν ἐρωτηθῶσιν οἱ διδάσκαλοι ἢ αἱ κοινότητες, θὰ ἴδητε ὅτι ἀρέσκονται εἰς τὸ κρατοῦν σύστημα.

Διὰ τί ἄλλως τε δὲν συνιστῶντο καὶ πρότερον γραμματοδιδασκαλεῖα, δὲν προσετίθεντο διδάσκαλοι, δὲν ηὔξανεν ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, δὲν ἐπεσκευάζοντο ἢ κατεσκευάζοντο διδακτήρια ἢ θρανία κλπ. ὑπὸ τῶν κατοίκων ; Γιὰ τί δὲν ἀπελύοντο οἱ ἄχρηστοι; Διὰ τί πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου οἱ πλεῖστοι εἰργάζοντο ὥρας μόνον τῆς ἑβδομάδος οἱ νῦν φιλοπόνως ἐργαζόμενοι διδάσκαλοι ;

Ἂς ἐρωτηθῶσιν οἱ ἴδιοι διδάσκαλοι καὶ θὰ ἴδητε τί θὰ σᾶς εἴπωσιν.

Τὰ ἀποτελέσματα ταῦτα ἂς ἴδωσιν οἱ τοῦ ἰσχύοντος νόμου κατήγοροι.

Β'.

Τί δὲ ἤθελεν ἐπιτευχθῇ διὰ τοῦ ματαιωθέντος νομοσχεδίου ἢ δι' ἄλλου τινὸς ὑποβληθησομένου, ὅπερ θὰ περιεῖχε τὰς αὐτὰς βάσεις καὶ ἰδέας ;

α') Θὰ καταργηθῶσι τὰ ἑξῆς δημοτικὰ σχολεῖα, διότι οἱ κάτοικοι, ἐν οἷς ταῦτα λειτουργοῦσιν, εἶνε ὀλιγώτεροι, κατὰ τὴν γενομένην στατιστικήν, τῶν 500 κατοίκων.

α') Λάλας Ὑπάτης, β') Ἀλποσπήτων Ἡρακλειωτῶν, γ') Μακρήσης δ') Γραμμένης Μαλρακώμης, ε') Στύρφακος, στ') Πουγκακίων, ζ') Μεγάλης Κάψης, η') Κλήματος Ὑαίας, θ') Μαραζιῶν, ι') Δρεστενῶν, ια') Παύλου Λαρύμνης, ιβ') Ἁγίου Κωνσταντίνου, ιγ') Μπεσχενίου ιδ') Ἁγίου Γεωργίου Ἀμφίσσης ιε') Κάλλανης Δωριέων, ιστ') τὸ τῆς Καρυᾶς Δροσίου καὶ ιζ') τὸ ἐν Μπεκῇ Λαμιέων· καὶ θὰ προαχθῶσιν εἰς δημοτικὰ σχολεῖα τὰ ἑξῆς γραμματοσχολεῖα· 1) τὸ ἐν Παλαιοχωρίῳ Δωριέων, 2) τὸ ἐν Κηφισσοχωρίῳ 3) τὸ ἐν Ἁγίᾳ Μαρίνῃ Τιθορέως καὶ 4) τὸ ἐν Πέραν Κάζῃ Τυμφρηστοῦ.

β') Διότι τὸ ἐποπτ. συμβούλιον θὰ ἑδρεύῃ ἐν Ἀθήναις, δὲν θὰ ἐπιθεωρῶνται δὲ καὶ τὰ σχολεῖα ἅπαντα κατ' ἔτος, ὅπερ ἀνάγκη νὰ γίγνεται, διότι οἱ διδάσκαλοι ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῆς ἐπιθεωρήσεως τοῦ σχολείου των θὰ ἐργάζωνται τακτικώτατα· οἱ διδάσκαλοι δὲν θὰ ἐργασθῶσι μεθ' οὗ ἄχρι τοῦδε εἰργάσθησαν ἐνθουσιασμοῦ, διότι τὸ νὰ ἐξαρτῶνται ἐκ τῆς πολιτικῆς εἰς διορισμούς, μεταθέσεις καὶ ἀπολύσεις θὰ περιαγάγῃ αὐτοὺς εἰς ἣν καὶ πρὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου ΒΤΜΘ' κατάστασιν ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν οἰκτράν.

γ') Παρατηρεῖται ὅτι ἐν τῷ 1 ἄρθρ. τοῦ νομοσχεδίου οὐδὲν νεώτερον προσετίθετο· διότι τὰ εἰσηγμένα βιβλία κατὰ τὰς κατ' ἔτος γιγνομένας προκηρύξεις διαγωνισμοῦ πρὸς ἔγκρισιν βιβλίων περιέχουσι τὸ ὑλικόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖ τὸ 1 ἄρθρ. τοῦ ὑποβλ. νομοσχεδίου· ἐν δὲ τῷ 2 ἄρθρῳ ἡ δημοτ. ἐκπαίδευσις ὁρίζεται ἑπταετής, ἑνιαία καὶ ὁμοιόμορφος καθ' ὅλον τὸ Κράτος· ἀλλ' ἐν τῇ γενικῇ εἰσηγήσει τοῦ νομοσχεδίου τούτου σελ. λγ' λέγεται...... «ἀλλ' ἐπειδὴ πολλοὶ μαθηταί, μέλλουσι νὰ καταταχθῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως εὐθὺς μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος ἐκ τῶν δημοτ. σχολείων, διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν, ὅτι ἔπρεπε κατά τι νὰ περιορίσωμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων»· Πῶς ὅμως συμβιβάζεται τοῦτο πρὸς τὸ διὰ τοῦ 2 καὶ 6 ἄρθρου ὁριζόμενον, ὅτι ἡ δημοτ. ἐκπαίδευσις εἶναι ἑπταετής ; Ποῦ τοῦ εἰρημένου νομοσχεδίου ὁρίζεται, ὅτι οἱ μαθηταὶ δύνανται μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς εἰς αὐτὰ φοιτήσεως νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ σχολεῖα τῆς μέσης ἐκπαιδεύσεως; Ἐὰν τοῦτο ἐπιτραπῇ, εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχωσι μαθηταὶ ἐν τῇ Ε'. ΣΤ'. καὶ Ζ'. τάξει τῶν σχολείων ; Ἀλλὰ καὶ τούτου δεκτοῦ γενομένου τίς ἡ ἀνάγκη νὰ αὐξηθῇ ὁ χρόνος τῆς εἰς τὰ δημοτ. σχολεῖα φοιτήσεως τῶν παίδων ἀπὸ 4 ἢ 6 εἰς 7 ἔτη ; Ποία μελέτη προηγήθη, ὅτι οἱ παῖδες πρέπει ἵνα φοιτήσωσι πλέον τῶν 4 ἐτῶν εἰς τὰ κοινὰ δημοτ. σχολεῖα ἢ πλέον τῶν ἓξ ἐτῶν, ἅπερ διὰ τὰ πλήρη δημοτ. σχολεῖα ἔχουσιν, ἵνα τὰς προσηκούσας κτήσωνται ταύτα γνώσεις; Ποία ἐπιτροπὴ συγκροτηθεῖσα, εἶπεν, ὅτι ἵνα οἱ παῖδες μονίμους κτήσωνται τὰς παραστάσεις τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ ἀληθοῦς καὶ τοῦ καλοῦ καὶ κατὰ ταύτας νὰ ζῶσιν, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ φοιτήσωσιν 7 ἔτη καὶ οὐχὶ ἓξ ἢ πέντε ; Τί κατένειμε μετὰ τὴν τοιαύτην τῆς ἐπιτροπῆς ἐργασίαν τὸ διδακτικὸν ὑλικὸν εἰς ὥρας καὶ εἶδεν, ὅτι τὸ σύνολον τῶν ὡρῶν ἀπαιτοῦσιν ἑπταετῆ τὴν φοίτησιν τῶν παίδων εἰς τὰ δημοτ. σχολεῖα καὶ γραμματεῖα ; Ποία ἐπιτροπὴ ἀπεφήνατο, ὅτι οἱ παῖδες ἡμῶν πρέπει νὰ κατέχωσι σταθερῶς ταύτας ἢ ἐκείνας τὰς γνώσεις ; Ἀφοῦ προηγηθῇ ἡ τοιαύτη ἐργασία, τότε δέον τὸ πόρισμα τῆς τοιαύτης μελέτης νὰ παραβληθῇ πρὸς τὰ ἤδη κρατοῦντα, καὶ ἂν εὑρεθῇ σύμφωνον τότε οὐδεμία ἀνάγκη νά αὐξηθῇ ὁ χρόνος τῆς φοιτήσεως· ἐὰν δ' εὑρεθῇ, ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ προστεθῶσι μαθήματά τινα πρὸς διδασκαλίαν εἰς τὰ δημοτ. σχολεῖα, τότε πρότερον πρέπει νὰ διδαχθῶσι τὰ μαθήματα ταῦτα εἰς τὰ διδασκαλεῖα καὶ σὺν τῷ χρόνῳ νὰ εἰσαχθῶσι καὶ εἰς τὰ δημ. σχολεῖα· ἤδη θὰ εἶνε ἀνέφικτος ἡ διδασκαλία μαθημάτων ἀγνώστων τοῖς διδασκάλοις, ὁποῖα τὰ ἐν τοῖς ἐδαφ. Ε'. (ὡς πρὸς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν) στ'. θ'.(ὡς πρὸς τὴν χημείαν) ιδ'. καὶ ιέ. ἀναφερόμενα ἐν τῷ 4 ἄρθρῳ τοῦ νομοσχεδίου. Τὰ ἐν τῷ ιδ'. ἐδαφ. ἀναφερόμενα τοῦ 4 ἄρθρου μαθήματα πρέπει νὰ εἰσαχθῶσιν, ἀλλὰ πρὸ τούτου πρέπει νὰ μορφωθῶσι διδάσκαλοι.

δ'.) Πῶς θὰ εἶναι ἑνιαία καὶ ὁμοιόμορφος ἡ δημοτ. ἐκπαίδευσις, ὅταν κατὰ τὸ 88ον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου ἐδαφ. β'. τὸ ἐποπτ. συμβούλιον τὸ ἱδρυόμενον ἐν Ἀθήναις καὶ κατὰ τὸ μεταποιηθὲν νομοσχέδιον, θὰ συντάττῃ τὰ παντοῖα προγράμματα τῶν διαφόρων σχολείων καὶ ὅταν κατὰ τὸ 26 ἄρθρ. πέντε εἴδη δημοτ. σχολείων θὰ ὑπάρχωσιν ;

ε'.) Ἐν τῷ Βῳ Κεφαλ. τοῦ νομοσχ. ὁρίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, ἐκ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διδασκάλων τὸ εἶδος τῶν σχολείων καὶ τὸ πρόγραμμα, ὥστε αἱ γνώσεις τῶν ἐξερχομένων ἐκ δημοτ. σχολ. ἐχόντων ἕνα διδάσκαλον δὲν θὰ εἶναι αἱ αὐταὶ πρὸς τὰς γνώσεις τῶν ἀπολυομένων ἐκ σχολίων ἐχόντων δύο, τρεῖς κλπ. διδασκάλους· ποῦ ἡ ἑνιαία διδασκαλία ;

στ.') Εἰς τὰ χωρία τὰ ἔχοντα πληθυσμὸν 200—500 κατοίκων συνιστῶνται γραμματεῖα· εἰς δὲ τὰ ἔχοντα πληθυσμὸν ὑπὲρ τοὺς 200 κατοίκους τὰ λοιπὰ παντοειδῆ σχολεῖα (ἄρθ. 24, 27 καὶ 28 τοῦ νομοσχεδίου.

Παρατηρεῖ τις ὡς πρὸς τὴν σύστασιν τῶν σχολείων, ὅτι ἡ ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων ὕπαρξις τούτου τοῦ εἴδους ἢ ἐκείνου τῶν σχολείων εἶναι ἐσφαλμένη· ἡ καταναγκαστικὴ φοίτησις τῶν παίδων εἰς τὰ σχολεῖα πρέπει νὰ εἶναι γενικὴ καὶ οὐχὶ μερικὴ διὰ τὴν ἐθνικὴν καὶ ἠθικὴν μόρφωσιν τῶν παίδων, ἅπερ εἶναι

τὰ μέλλοντα ἐθνικὰ κεφάλαια καὶ τὰ τῆς θρησκείας οὔσης, πρώτης βάσεως τῆς ὑπάρξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ· τὴν γενικὴν ὑποχρεωτικὴν φοίτησιν ὅμως δέχεται καὶ τὸ προτεινόμενον σύστημα ὅπως καὶ τὸ κρατοῦν· τίς ἡ ἀνάγκη τῆς προτάσεως ταύτης; οὐδεμία. Μόνον οἱ δημόσιοι κατήγοροι ἔδει ὑποχρεωτικῶς νὰ εἰσάγωσι τὰς γενομένας καταγγελίας κατὰ γονέων μὴ ἐγγραψάντων τὰ τέκνα των εἰς τὰ σχολεῖα ἢ ἀπομακρυνάντων αὐτὰ πρὸ τῆς περατώσεως τῶν μαθημάτων.

Ἡ σύστασις τῶν σχολείων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων εἶναι ὡς ἐσφαλμένη, ἀνωτέρω εἴπομεν. Αἱ μέχρι τοῦδε-ἀπὸ τριετίας γενόμεναι στατιστικαὶ ἐγγραφέντων μαθητῶν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ φοιτώντων δὲν ἀποδίδουσιν 6 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατοίκους ἄρρενας παῖδας καὶ τέσσαρας θήλεις, ὡς ὁρίζει τὸ προτεινόμενον σύστημα, ἀλλὰ ἀπὸ 7—16 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἄρρενας καὶ ἑτέρους τοσούτους θήλεις ἐκτὸς τῶν πόλεων, ὅπου καταβιβάζονται εἰς 5 ο)ο οἱ ἄρρενες ὡς ἐν Λαμίᾳ, Ἀμφίσση κλπ. καὶ εἰς τοσούτους θήλεις, καὶ τοῦτο, ἂν καὶ δὲν ἐπετεύχθη διὰ τὴν ἀβελτηρίαν τῶν δημοσίων κατηγόρων νὰ ἐξαναγκασθῶσιν οἱ γονεῖς ἁπάντων τῶν παίδων τῶν χωρίων καὶ ἁπασῶν τῶν πόλεων νὰ ἐγγράψωσι τὰ τέκνα των εἰς τὰ σχολεῖα, μεθ' ὅλας τὰς πρὸς αὐτοὺς ἀποσταλείσας καταγγελίας. Ἐὰν δι' ἀποφάσεως μόνον τοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἐξηναγκάζοντο οἱ γονεῖς παίδων ἢ δι' ἀποφάσεως κοινῆς τῶν ἐν τῷ νομῷ δημοσίων κατηγόρων εἰς τὴν ἐγγραφὴν καὶ ἀποστολὴν τῶν παίδων εἰς τὰ σχολεῖα ἀρρένων καὶ θηλέων, τότε θὰ ἔχωμεν οὐχὶ δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατοίκους ἄρρενας καὶ θήλεις, ἀλλὰ 12—20 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν ἄρρενας καὶ ἀπὸ 8—16 θήλεις παῖδας· πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων, παραλλαττούσης τῆς φορᾶς τῆς τεκνογονίας νὰ ὁρισθῇ τὸ εἶδος τοῦ σχολείου καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων, ἐνῷ ἔδει ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πρὸς φοίτησιν παίδων νὰ ὁρίζηται τὸ εἶδος τοῦ σχολείου καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν διδασκάλων; Τὸ ὀρθὸν τοῦτο λαμβάνει ὑπ' ὄψει μόνον ὁ ΒΤΜΘ νόμος.

Διατί δὲν ὁρίζεταί που, ἀφοῦ διὰ τοῦ ὑποβληθέντος νομοσχεδίου ἀπαιτοῦνται 30 μαθηταὶ (500 κάτοικοι ἐπὶ 6 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν κατ. =30 παῖδες), ἵνα λειτουργῇ δημοτ. σχολεῖον, ὅπως καὶ γραμματεῖον προάγεται εἰς δημοτικὸν σχολεῖον εὐθὺς ὡς βεβαιωθῇ ὅτι φοιτῶσιν ἐκ τῶν ἐγγεγραμμένων μαθητῶν πλέον τῶν τριάκοντα εἰς τὸ γραμματεῖον, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ὁ ἀριθμὸς τῶν κατοικούντων ἔν τινι χωρίῳ, εἴτε διότι μεγάλη εἶναι ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῷ χωρίῳ, εἴτε διότι ἐν τούτῳ παραχειμάζουσιν ἢ διαμένουσι πλεῖστοι ἐξ ἄλλων κωμῶν προερχόμενοι παῖδες.

Ἐπιθεωρηταὶ καὶ Ἐποπτικὰ Συμβούλια

η,') Ὁ προτεινόμενος νόμος θέλει ἀντικαταστήσῃ τούς ὑπάρχοντας ἐπιθεωρητὰς διὰ δημοδιδασκάλων καί θὰ διατηρηθῶσιν ἐκ τῶν ἐπιθεωρητῶν, ἢ θὰ διορισθῶσιν ἐκ τῶν γυμνασιαρχῶν καὶ καθηγητῶν τῶν γυμνασίων 5 ἐπιθεωρηταί. Διατί προτείνεται τοῦτο; Διότι οἱ νῦν ἐπιθεωρηταὶ ἐδείχθησαν ἄπιστοι ἢ ἐπεδείξαντο διαγωγὴν ἀσυμβίβαστον πρὸς τὸ ἐπάγγελμά των; Οἱ κείμενοι νόμοι δύνανται νὰ τιμωρήσωσι τοὺς παρεκτραπέντας. Ἂν τὸ ποσὸν καὶ τὸ ποιὸν τοῦ διδασκομένου ὑλικοῦ θεωρηθῇ ἀνεπαρκὲς δι' ἕνα διδάκτορα τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου, ἵνα οὗτος διορισθῇ ὡς ἐπιθεωρητὴς κατώτερος ἢ ἀνώτερος, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρηθῇ ἐπαρκής, εἰς ὅστις ὀλίγα ἐδιδάχθη ἐκ τῆς ψυχολογίας, λογικῆς καὶ παιδαγωγικῆς καὶ ὅστις ἐπεράτωσε τὴν πρώτην, δευτέραν ἢ καὶ τρίτην τάξιν τοῦ γυμνασίου; Ποῦ ἔμαθεν οὗτος πῶς γίνεται ἡ διδασκαλία;

Καὶ οἱ κατώτεροι καὶ οἱ ἀνώτεροι ἐπιθεωρηταὶ πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐκ τῶν ἤδη ἐπιθεωρητῶν ἐκ τῶν διδασκαλείων ἢ τῶν γυμνασίων· ἀνώτεροι δὲ δὲν πρέπει νὰ εἶναι πέντε, ἀλλ' ὅσαι καὶ αἱ διοικήσεις ἢ οἱ νομοί. Ἅπαντες δὲ δὲν πρέπει ν' ἀπολύωνται ἢ συνεπείᾳ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως ἐκδοθησομένης δι' ἀπιστίαν περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων ἢ διὰ βίον ἀνώμαλον ἐπισήμως μεμαρτυρημένον.

Τὸ δὲ ἐποπτικὸν συμβούλιον τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ἑδρεύῃ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν τῷ ὑπουργείῳ; Ἆρά γε διὰ νὰ εἶναι ὑποχείριον εἰς τὴν πολιτικήν;

Οὐδεμία ἀνάγκη μεταβολῆς τοῦ κρατοῦντος συστήματος ὑπάρχει· μόνον συμπληρώσεως ἔχει ἀνάγκην ὁ ἤδη ὑφιστάμενος εὐεργετικὸς διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ τὰ σχολεῖα νόμος, ἃς οἱ ἐπιθεωρηταὶ ἅπαντες προσκαλούμενοι ἠδύναντο ἀπὸ κοινοῦ νὰ ὑποδείξωσιν. Ἐὰν διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ΒΤΜΘ' νόμου ἀπαιτοῦνται πολλὰ χρήματα, διὰ τὴν τοῦ προταθέντος ἢ δι' ἄλλου ἀναλόγου συστήματος θὰ ἀπαιτηθῶσιν πολλῷ πλείονα.

Οἱ διδάσκαλοι, ὄργανα τῆς ἠθικῆς καὶ ἐθνικῆς τῶν τέκνων τοῦ ἔθνους μορφώσεως, δὲν πρέπει ἐπὶ πετρῶν καθ' ἑκάστην νὰ κόπτωνται. Τὸ ἀντίπαλον δέος, ὅπερ τὰς πολιτείας σώζει, διότι δι' αὐτοῦ ἐμπνέεται ὁ φόβος τῆς τιμωρίας εἰς τοὺς ἀμελοῦντας τοῦ ἑαυτοῦ καθήκοντος διδασκάλους πρέπει νὰ εὑρίσκηται εἰς χεῖρας ἀνεξαρτήτους καὶ ἐλευθέρας πάσης πολιτικῆς ἐπηρείας καὶ τοῦτο δὲ δὲν ἐπιτυγχάνεται διὰ τοιούτων νομοσχεδίων. Τοιαῦτα μέτρα θέλουσι μόνον ἀποδείξει ὅτι τὰ τῶν διδασκάλων καὶ σχολείων θὰ ἀφεθῶσι καὶ αὖθις εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ὑπουργείου ἤτοι θὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν πρὸ τοῦ 1896 ἀχρείαν κατάστασιν.

**

Η ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΔΡΕΥΦΟΥΣ

Δολοφονία τοῦ δικηγόρου τοῦ Δρεῦφοῦς

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΡΕΝΝΑΙ, 2 Αὐγούστου. Ταύτην τὴν πρωίαν μεταξὺ τῆς 6 καὶ 6 1)4, ὀλίγα λεπτὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ Δρεῦφοῦς εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Στρατοδικείου, εἷς ἄγνωστος μάρτυς, καθ' ἣν στιγμὴν ὁ δικηγόρος Λαμπορῆ, συνήγορος τοῦ Δρεῦφοῦς, διήρχετο διὰ τῆς προκυμαίας Ρισμὸνδ, ἐπυροβόλησεν ἐπανειλημμένως ἐναντίον αὐτοῦ μὲ πολύκροτον.

Ὁ κ. Λαμπορῆ ἔπεσε βαρέως τραυματισθεὶς ὑπὸ σφαίρας εἰς τὴν ράχιν.

Ἀπερίγραπτος εἶναι ἡ συγκίνησις τὴν ὁποίαν προξενεῖ ἡ ἀπόπειρα αὐτη,

ΡΕΝΝΑΙ, αὐθημερόν. Παρ' ὅλην τὴν ἐκ τῆς κατὰ τοῦ Λαμπορῆ δολοφονικῆς ἐπιθέσεως παραχθεῖσαν συγκίνησιν ἡ σημερινὴ συνεδρίασις ἤρξατο τὴν 7 π. μ. Ὁ στρατηγὸς Μερσιὲ ἐκλήθη καὶ ἐξητάσθη κατ' ἀντιπαράστασιν μετὰ τοῦ Καζιμὶρ Περιέ. Ἀμφότεροι ἐπέμειναν ζωηρῶς εἰς τὰς κατηγορίας των. Ἡ κατάθεσις τοῦ στρατηγοῦ Μπιγιῶ ὑπῆρξεν ὅλως ἀνώδυνος. Ἡ συνεδρίασις ἔληξεν, ἄνευ ἄλλου ἐπεισοδίου, διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ κ. Καβαινιὰκ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ἥτις ὑπῆρξεν ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν γενομένην ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου.

ΡΕΝΝΑΙ, αὐθημερόν. Οἱ ἰατροί, οἱ κληθέντες ἀμέσως ὅπως παράσχωσι βοήθειαν εἰς τὸν κ. Λομπορῆ, ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ πληγή του δὲν εἶναι σπουδαία, ὡς ἐπιστεύθη ἐν ἀρχῇ. Ἡ σφαῖρα δὲν ἐπέφερε καμμίαν βλάβην ὀργανικήν. Ὁ δολοφόνος δὲν συνελήφθη εἰσέτι. Οὗτος δὲν εἶναι ἐκ τῶν μαρτύρων τῆς δίκης, ὡς διεδόθη, ἀλλ' ἀτομόν τι, τοῦ ὁποίου ἡ ταυτότης δὲν ἐγένετο δυνατὸν νὰ πιστοποιηθῇ παρ' οὐδενὸς ἐκ τῶν προσώπων τῶν παρόντων κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας.

ΡΕΝΝΑΙ, αὐθημερόν. Ἰδοὺ συμπληρωματικαὶ λεπτομέρειαι περὶ τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως:

Ἡ κατ' ἀντιπαράστασιν μαρτυρία τοῦ στρατηγοῦ Μερσιὲ καὶ τοῦ Καζιμὶρ Περιὲ περιεστράφη ἐξ ὁλοκλήρου ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως ἥτις ὑπεβλήθη κατὰ τὸ 1894 ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Μερσιέ, ὡς ὑπουργοῦ τῶν Σρτατιωτικῶν. πρὸς τὸν Καζιμὶρ Περιέ, τότε Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, ἐπὶ τῶν ἐγγράφων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ μυστικῷ φακέλλῳ καὶ ἐπὶ τοῦ ἐνοχοποιητικοῦ σημειώματος (μπορντερώ).

Ὁ Καζιμὶρ Περιὲ ἐβεβαίωσεν, ὅτι ὁ στρατηγὸς Μερσιὲ τῷ ἐδήλωσε κατηγορηματικῶς, ὅτι τὰ ἔγγραφα αὐτὰ οὐδεμίαν ἐνεῖχον σπουδαιότητα. Ὁ στρατηγὸς Μερσιὲ δὲ ἰσχυρίσθη ὅτι τῷ εἶπε τὸ ἐναντίον.

Ἡ κατάθεσις τοῦ στρατηγοῦ Μπιγιῶ, ἄλλοτε υπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὑπῆρξε καθ' ὅλα σύμφωνος πρὸς τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πρὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ Δρεῦφοῦς διέψευσε διαρρήδην ὡς ἐντελῶς ψευδεῖς ὅλας τὰς ἐπιβαρυντικὰς καταθέσεις τοῦ μάρτυρος Βυλλῶν, ὃν ἀπεκάλεσε ψευδομάρτυρα.

Ὁ Καβαινιὰκ ἐν τῇ καταθέσει του ἀνεμάσησε πάλιν τὰ περὶ σπουδαίων συμφερόντων ἐκδηλωθέντα υπὸ υψηλῶν ξένων προσώπων, καθ' ὅσον ἀφεώρα τὸν Δρεῦφοῦς, τοῦ ὁποίου τὴν τρανὴν ἀπόδειξιν περὶ τῆς ἐνοχῆς του εὑρίσκει ἐν τῷ μπορντερω καὶ ἰδίως ἐν τῷ περιβοήτῳ τηλεγραφήματι τοῦ συνταγματάρχου Πανιζαρδῆ στρατιωτικοῦ ἀκολούθου τῆς Ἰταλικῆς πρεσβείας.

Μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ Καβαινιὰκ, ἐπιμείναντος εἰς τὴν ἐνοχὴν τοῦ Δρεῦφοῦς, οἱ στρατηγοὶ Ζουρλινδὲν καὶ Σανουὰν, ἄλλοτε ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν, ὡμίλησαν ἐπὶ μακρὸν ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι πρὸς τὸν Καβαινιάκ.

Κατόπιν ὁ Ἀννοτὼ ὑπερησπίσθη ζωηρῶς τὸ ὑπουργεῖον Δουπουῆ, τοῦ ὁποίου μέλος ὑπῆρξε καὶ ἠρνήθη ὅτι ἐγνώρισέ ποτε, αὐτὸς καὶ οἱ συνάδελφοί του, κατὰ βάθος τὴν ὑπόθεσιν Δρεῦφοῦς.

Ἡ συνεδρίασις διεκόπη τὴν μεσημβρίαν καὶ ἀνεβλήθη διὰ τὴν πρωίαν τῆς Τετάρτης.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ Δρεῦφοῦς ἐξήρχετο τῆς αἰθούσης ὁ Ζωρὲς ἐφώναξεν αὐτῷ ζωηρῶς «Θάρρος!». Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον ἐνεποίησε ζωηρὰν αἴσθησιν ἦτο, ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ὁ κ. Καβαινιὰκ ἐτελεύτα τὴν κατάθεσίν του ὁ Δρεῦφοῦς ἀπευθυνόμενος ζωηρῶς πρὸς αὐτὸν κραυγάζει διὰ φωνῆς τρεμούσης ἐκ τῆς ταραχῆς: «Δὲν ἀρκεῖσθε ὅτι μὲ συντρίβετε διὰ ψευδῶν ἐγγράφων, ἀλλ' ἔρχεσθε νὰ φέρητε ἐναντίον μου ἐπιχειρήματα πρὸ πολλοῦ καταπεσόντα.» Ὁ Καβαινιὰκ δὲν ἀπήντησεν οὐδὲ λέξιν.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΟΡΗ

(Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον)

ΡΕΝΝΑΙ 2 Αὐγούστου (ὥρα 6 μ. μ.) Ὁ Λαμπορῆ εὑρίσκεται ἐν καλῇ καταστάσει, καίτοι ἐκ τῆς πληγῆς του ὑποφέρει πολύ. Ὁ δολοφόνος δὲν συνελήφθη, κατέφυγε δὲ εἰς τὸ πλησίον δάσος, ὅπου στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐξεπέμφθη εἰς καταδίωξίν του.

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωίας»

Παρακαλεῖσθε νὰ καταχωρίσητε εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον Σας τὰ ἀκόλουθα.

Ὁ κ. Χρ Ζάππας διὰ τετραστήλου ἄρθρου του ἐν τῷ σημερινῷ «Ἄστει» ὑπὸ τὸν τίτλον **ἡ ὑπόθεσις Ζάππα**, πειρώμενος νὰ δικαιολογήσῃ τὴν πρὸς ὄφελός του διαταχθεῖσαν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῶν παρὰ τῇ Ζαππείῳ Ἐπιτροπῇ κληροδοτημάτων ἑαυτοῦ καὶ τοῦ αὐταδέλφου του, ἐπιτίθεται μετὰ γλώσσης ἥκιστα ἀβρόφρονος κατὰ πάντων ὅσοι, ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου ἀμυνόμενοι, συνήργησαν εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῆς κατασχέσεως. Μετὰ τοὺς ραγδαίους διαξιφισμούς του κατὰ τοῦ νῦν Προέδρου τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, κατὰ τοῦ κ. Στρέϊτ, καὶ κατὰ τοῦ κ. Φασιλάκη, Προέδρου πέρυσι τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, φυσικῶς ἑπόμενον ἦτο νὰ στρέψῃ τὰ ἐπιθετικὰ ὅπλα του καὶ κατ' ἐμοῦ, μεταχειριζόμενος γλῶσσαν, ἣν ἀποφεύγω νὰ χαρακτηρίσω προσηκόντως. Σεβόμενος δὲ ἐμαυτὸν δὲν θὰ καταδεχθῶ νὰ ἀπαντήσω εἰς τὰς κατ' ἐμοῦ ὕβρεις τοῦ ἀξιοτίμου κ. Χρ Ζάππα, θεωρῶν ὡς τιμήν μου καὶ ὡς τίτλον διακρίσεως ἐν τῇ συνειδήσει παντὸς φιλοπάτριδος Ἕλληνος ὅτι ὑβρίζομαι παρὰ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος τὰ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα ἀποκαλεῖ σκιαμαχίαν καὶ ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ καυτηριάσῃ, φαίνεται ὑπεραπολογούμενος τῆς ἀποφάσεως τῶν Ρουμανικῶν δικαστηρίων, τῆς ἀποφάσεως δηλονότι ἐκείνης, δι' ἧς ἡ Ἑλλὰς αὐτόχρημα ἐληστεύθη περιουσίαν ἑπτὰ τοὐλάχιστον ἑκατομμυρίων φράγκων, ἅτινα διὰ τῆς διαθήκης του κατέλιπεν αὐτῇ ὁ ἀληθῶς ἐθνικὸς εὐεργέτης Εὐαγγέλης Ζάππας.

Ἀφίνων λοιπὸν τὸν κ. Χρ. Ζάππαν νὰ πάλλῃ τὸ δόρυ κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ σωβινισμοῦ καὶ νὰ ἐντρυφᾷ καὶ βρενθύηται ἐπὶ ταῖς μεγάλαις αὐτοῦ νομικαῖς γνώσεσιν, ἃς ἀναπτύσσει ἐν τῷ σημερινῷ ἄρθρῳ του ὄντως μετὰ ἀριστοτελικῆς διαλεκτικῆς δεινότητος, περιορίζομαι εἰς τὸ νὰ διαψεύσω διὰ τοῦ θετικωτέρου τρόπου, ὅτι ἐγὼ συνέταξα δῆθεν **ἀνακοινωθὲν** ἐκ μέρους τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων ἁπλῶς μόνον, μετὰ προηγουμένην συνεννόησιν τῶν ἐνταῦθα παρόντων μελῶν τῆς εἰρημένης ἐπιτροπῆς, τὴν παρελθοῦσαν Δευτέραν, 26 λήξαντος, ἀνεκοίνωσα ὡς εἴδησιν εἰς ἕνα τῶν συντακτῶν τῆς «Ἑστίας» τὸ γεγονὸς τῆς διαταχθείσης ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῶν κληροδοτημάτων τῶν κ. κ. Χρ. καὶ Ἀπ. Ζάππα. Ἡ εἴδησις ἐκείνη προεκάλεσε θόρυβον εἰκότως καὶ κατάπληξιν. Ἡ εἴδησις ὅμως ἐκείνη ἐν ταῖς λεπτομερείαις της δὲν ἐδημοσιεύθη, ὡς ἐγὼ ἀνεκοίνωσα αὐτήν· ἐὰν δὲ ἡ εἴδησις ἐκείνη κατ' ἰδίαν ἐμοῦ ὑπαγόρευσιν καὶ σύνταξιν ὡς ἀνακοινωθὲν ἐδημοσιεύετο, βεβαίως δὲν θὰ περιεῖχεν ἀνακριβείας, τὰς ὁποίας οὐδεὶς καλῆς πίστεως ἄνθρωπος θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ εἰς ἐμέ, λίαν γνωστοῦ ὄντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν συντάσσονται καὶ φέρονται εἰς φῶς αἱ συλλεγόμεναι διάφοροι εἰδήσεις παρὰ τῶν ρέπορτερ τῶν ἐφημερίδων. Τὴν ἐπομένην ὅμως ἡμέραν, 27 Ἰουλίου, ἰδὼν ὅτι εἰς τὰς εἰδήσεις της περὶ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἡ «Ἑστία» ἔδιδε τὸν χαρακτηρισμὸν τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, εὐθὺς ἔσπευσα ἐν τῷ φύλλῳ τῆς «Πρωίας» τῆς παρελθούσης Τετάρτης νὰ δηλώσω, ὅτι οὔτε ἀνακοινωθὲν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν Ὀλυμπίων οὐδὲν ἐδημοσίευσεν, οὔτε εἰς οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν προέβη αὕτη κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ κ. ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ, τοῦ διατάξαντος τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως. Εἰς γραφεῖον δὲ οὐδεμιᾶς ἐφημερίδος μετέβην οὐδὲ ἐδημοσίευσά τι. Αὕτη ἐστὶν ἡ μόνη καὶ καθαρὰ ἀλήθεια· ἐὰν δὲ ὁ κ. Ζάππας ἐξακολουθῇ φρονῶν, ὅτι ὅσαι ἀνακρίβειαι ἐδημοσιεύθησαν, σχετικῶς μὲ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ἐπιβαρύνουσιν ἐμέ, ὡς τὸν εἰσηγησάμενον καὶ μεταδόντα αὐτάς, συγχαίρω αὐτῷ ἐπὶ τῇ νοημοσύνῃ του καὶ τῇ καλῇ αὐτοῦ πίστει.

Συγχαίρων ἐπίσης τῷ κ. Χρ Ζάππᾳ ἐπὶ τῷ ἀπὸ τῆς ἐμβριθείας του ἀπορρέοντι χαρακτηρισμῷ μου, ὡς δημοσίου ὑπαλλήλου, δὲν διστάζω νὰ διαβεβαιώσω αὐτὸν ὅτι μέχρις ἀληθοῦς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου ἐπικροτῶ συντασσόμενος τῇ περυσινῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου, ὅτε τοῦτο ἐγνωμοδότει ὑπὲρ τῆς ἐπιβολῆς τῆς κατασχέσεως, μᾶλλον ἢ τῇ ἐφετεινῇ, ὅτε τοῦτο ἐγνωμοδότησεν ὑπὲρ ἄρσεως τῆς κατασχέσεως τῶν κληροδοτημάτων τῶν κ. κ. ἀδελφῶν Ζάππα. Φρονῶν δὲ ὅτι ἡ ὅλη ὑπόθεσις χρήζει ἀπλέτου φωτός, πρὸς διαφώτισιν καὶ καθησύχασιν τῆς Ἐθνικῆς συνειδήσεως, ἔχω τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐν τῇ προσεχεῖ συνόδῳ τῆς Βουλῆς εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀχθῇ ἐνώπιόν της ἡ ὅλη ἱστορία καὶ ἐξέτασις περὶ τῆς δίκης ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα καὶ τὰ κατ' αὐτὴν συμβάντα ἀπὸ ἑπταετίας ἤδη. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἃς καταστέλλῃ τὴν πατριωτικήν του ἔξαψιν ὁ κ. Χρ. Ζάππας καὶ ἃς ἑτοιμάζῃ καὶ ἃς κατηχῇ ἐν ἀνέσει τοὺς συνηγόρους τῆς ἀνιδιοτελοῦς ὑποθέσεώς του.

ΠΡΩΙΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Αὐγούστου 3 ΤΡΙΤΗ
Σελήνη 10 ἡμερῶν — Ἰσαακίου, Φαύστου
Ἀνατολ. ἡλ. ὥρα 5 λ. 14.—Δύσις ὥρα 7 λ. 53

Δέξασθε κ. Διευθυντὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς διακεκριμένης ὑπολήψεώς μου μεθ' ἧς διατελῶ ὅλως ὑμέτερος.

Ἀλ. Κολυβᾶς

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Αὐγούστου 1899

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Πρότασις ὑποψηφίων Ἀρχιεπισκόπων

Κατὰ τὰ προαγγελθέντα συνῆλθε χθὲς ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, τῇ προτάσει δὲ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ὑπέδειξε τοὺς ἑξῆς κληρικοὺς ὡς καταλλήλους πρὸς κατάληψιν τριῶν Ἀρχιεπισκοπικῶν ἑδρῶν.

Καὶ διὰ μὲν τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Κερκύρας ὑπέδειξε τοὺς ἀρχιμανδρίτας κ. κ. Α. Παράσχην ἐφημέριον τῆς ἐν Λονδίνῳ ἑλληνικῆς Κοινότητος, Σ. Νικοκάβουραν ἐφημέριον τῆς ἐν Νεαπόλει ἑλλην. Κοινότητος καὶ Ἀθαν. Ἀκύλαν.

Διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Κορινθίας τοὺς ἀρχιμανδρίτας κ. κ Βαρθολομαῖον Γεωργιάδην, Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, Φ. Γιαννούλην καὶ Ἰω. Μαρτῖνον καὶ διὰ τὴν ἀρχιεπισκοπὴν Λευκάδος τοὺς ἀρχιμανδρίτας κ. κ. Σαμ. Ἀνεστόπουλον, Εὐγ. Περδικάρην καὶ Π. Δημητρόπουλον.

Ἐκ τῶν ἐννέα ὑποψηφίων τὸ ὑπουργεῖον θέλει προτείνει εἰς τὴν Α. Υ. τὸν Ἀντιβασιλέα τοὺς τρεῖς κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ καταλληλοτέρους διὰ τὰς εἰρημένας ἀρχιεπισκοπάς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Διὰ Β. Διατάγματος Μετετέθησαν οἱ πρόεδροι τῶν Πρωτοδικῶν Λαμίας Ἰω. Μ·ϊδανόπουλος εἰς Κέρκυραν, Κερκύρας Ἀν. Βαλτινὸς εἰς Λευκάδα, Κεφαλληνίας Π. Κουμανταρέας εἰς Χαλκίδα, Χαλκίδος Ἠλ. Οἰκονομίδης εἰς Ναύπλιον καὶ Ναυπλίου Β. Μωραΐτης εἰς Κεφαλληνίαν.

ΚΑΘΗΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Προάγονται εἰς γυμνασιάρχας ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Κερκύρᾳ Διδασκαλείου Γ. Γρατσιᾶτος εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ γυμνάσιον, ὁ καθηγητὴς τοῦ ἐν Σύρῳ γυμνασίου καὶ ὁ καθηγητὴς τοῦ Λυκείου Ε. Παπαχατζῆς εἰς τὸ ἐν Χαλκίδι γυμνάσιον ἀντὶ τοῦ Δ. Γερολάζου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Βόλῳ γυμνάσιον ἀντὶ τοῦ Δ. Παπαγεωργίου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Φιλιατρεῖς ἀντὶ τοῦ Γ. Παπανδρέου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Πύργῳ ἀντὶ τοῦ Π. Στυμφαλιάδου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Αἰγίῳ ἀντὶ τοῦ Ἐλευθ. Κούση, μετατιθεμένου εἰς τὸ Β' ἐν Πάτραις γυμνάσιον, κενῆς οὔσης τῆς θέσεως.

Μετατίθενται οἱ γυμνασιάρχαι Μιχ. Γιοτσαλίτης ἐκ τοῦ ἐν Καρδίτσῃ γυμνασίου εἰς τὸ ἐν Ἀνδριτσαίνῃ ἀντὶ τοῦ Π. Δούκα, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Μεσσήνῃ ἀντὶ τοῦ Ὀθ. Ρέντζου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Καλάμαις ἀντὶ τοῦ Ν. Δημοπούλου, μετατιθεμένου εἰς τὸ ἐν Γυθείῳ, καὶ Π. Παΐζης ἐκ τοῦ ἐν Λευκάδ εἰς τὸ ἐν Ληξουρίῳ.

ΕΚ ΒΑΛΤΟΥ

Καθ' ἃ μᾶς γράφουσιν ἐκ Βάλτου, διεδόθη ἐκεῖ ὑπὸ τοῦ δημάρχου Ἰδομένης Ἰωάν. Γεωργούση σκάνδαλον παρασκευαζόμενον ζητοῦσι δὲ νὰ καταγγείλωμεν τοῦτο, ὅπως κατασταλῇ πᾶσα τοιαύτη ἔνοχος προαίρεσις καὶ ἐπιθυμία, καὶ μὴ προβῇ τὸ ὑπουργεῖον εἰς τοιαύτην φαύλην συναλλαγήν.

Ὁ δήμαρχος Ἰδομένης Ἰωάν. Γεωργούσης, ἐνοικιάσας πρὸ ἐτῶν δάσός τι τῆς περιφερείας τοῦ χωρίου «Γιαννόπουλοι» τοῦ αὐτοῦ δήμου, πρὸς ἀνθράκευσιν, καὶ ἐκμεταλλευθεὶς τοῦτο ἔκτοτε, ἐπεζήτησε κατόπιν αὐθαιρέτως καὶ ἐναντίον τῶν ὅρων τῆς διακηρύξεως καὶ τοῦ πίνακος, νὰ ἐκκαμινεύσῃ καὶ εἰς δάσος ξένης περιφερείας, τοῦ χωρίου τουτέστι Σαρδίνινα τοῦ δήμου Ἀμβρακίας, ἀλλ' ἀποβληθεὶς ἐκεῖθεν συνεπείᾳ προσωρινῶν μέτρων, ἅτινα ἡ κοινότης τοῦ χωρίου τούτου ἤγειρεν, ἐδικάσθη ἔκτοτε καὶ ποινικῶς. Ἡ ἐκδοθεῖσα δὲ τότε δικαστικὴ ἀπόφασις ἐπεδίκαζε τὸ δάσος τοῦτο εἰς τὸ χωρίον Σαρδίνινα καὶ κατεδίκαζε τὸν Ἰωάν. Γεωργούσην εἰς τὴν προσήκουσαν πρὸς τὸ Δημόσιον ἀποζημίωσιν διὰ τὴν γενομένην καταστροφὴν δένδρων, τῶν ὁποίων ἡ ἐκκαμίνευσις ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ Νόμου.

Ἀλλὰ νῦν τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον, ἀντὶ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα διὰ τὴν εἰρημένην πρᾶξιν τοῦ Δημάρχου, ἀπ' ἐναντίας πρόκειται νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καὶ ἀποζημίωσιν δραχμῶν 10,000.

Ἡ εἰρημένη διάδοσις ἐνδέχεται νὰ ἐπαληθεύσῃ διότι εἶναι τυφλὴ ἡ ὑποστήριξις, ἣν τὸ ὑπουργεῖον παρέχει εἰς τὸν βουλευτὴν κ. Καραγιάννην, ἀφοῦ καὶ πᾶσαι αἱ καταγγελίαι κατ' αὐτοῦ μένουσιν ἐκκρεμεῖς ἀπὸ πολλοῦ χρόνου εἰς τὸ γραφεῖον τῆς εἰσαγγελίας Μεσολογγίου.

Ὅταν δ' ἀνεγινώσκομεν τὰ ἀνωτέρω, ἐνθυμούμεθα ποῖα περισταλτικὰ περὶ τὴν ἀνθρακοποιίαν ἐν Βάλτῳ εἶχον διαταχθῆ μέτρα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δηλιγιάννη, καὶ πόσον τότε εἶχον κατασταλῆ καὶ αἱ περὶ τὴν ὑλοτομίαν λόγῳ ἀνθρακοποιίας κατ χρήσεις, καὶ τὰ πρὸς διαφθορὰν τῶν χαρακτήρων τῶν τε πολιτευομένων καὶ τῶν ἐν τῷ τόπῳ κομματαρχῶν εἰσαχθέντα ὑπὸ τοῦ Τρικουπικοῦ κόμματος ἔθιμα ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βάλτου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐκδρομὴ διπλωματῶν

Προχθὲς ἐξέδραμον εἰς Μεσσηνίαν οἱ πρεσβευταὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας κ. Μπουριὰν τῆς Ρουμανίας κ. Γκίκας καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας. Οἱ ξένοι διπλωμάται θὰ μεταβῶσιν εἰς τὸν Ταΰγετον καὶ θὰ ἐπιστρέψωσιν ἐκ τῆς ἐκδρομῆς περὶ τὰ τέλη τῆς ἑβδομάδος.

Δυστύχημα εἰς Ἀντίπαρον

Ἔκρηξις ὑπονόμου ἀγγέλλεται ὅτι ἐγένετο εἰς τὰ μεταλλεῖα τῆς Ἀντιπάρου. Ἐκ τῆς ἐκρήξεως ἐφονεύθησαν δύο ἐργάται δύο ἄλλοι ἐπληγώθησαν σοβαρῶς καί τινες ἄλλοι ἐλαφρότερον.

Ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων. — Παράτασις τῆς προθεσμίας

Χθὲς διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν παρήγγειλε τοὺς ἀστυνόμους τοῦ Κράτους ὅπως δώσωσι διήμερον προθεσμίαν εἰς τοὺς μὴ ἐπιδώσαντας ἐξ ἀνυπερβλήτων κωλυμάτων δήλωσιν τοῦ ἐπιτηδεύματός των ἰδιώτας. Ἐὰν μετὰ τὴν πάροδον τῆς διημέρου ταύτης προθεσμίας δυστροπήσωσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των, οἱ ἀστυνόμοι νὰ προβαίνωσιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένων καταναγκαστικῶν μέτρων.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τῆς 31 Ἰουλίου.

Ὁ κ. Ἀντ. Σολωμὸς διωρίσθη ἄμισθος ὑποπρόξενος ἐν Θεοδοσίᾳ ἀντὶ τοῦ κ. Δημοσθένους Γρυπάρη, οὗτινος ἐγένετο ἀποδεκτὴ ἡ ἐκ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις.

Διωρίσθη προσωρινὸς ἀναπληρωτὴς τοῦ ἐν Βερατίῳ προξένου κ. Α. Νομικοῦ ὁ κ. Παναγ. Κάος ἀντὶ τοῦ κ. Στερ. Ρίγγα.

Διωρίσθησαν γραμματεῖς εἰρηνοδικείων Ζαχόλης ὁ Γ. Ν. Πικιὸς, Σπετσῶν ὁ Θ. Γ. Ταvῆς, Αὐλῶνος τῆς Τριφυλίας ὁ Ἰω. Ραδιατόπουλος.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Κροκεῶν Ἀπ. Γκοβότσος.

Ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν Παρνασσίδος Ἰω. Γ. Φαρμάκης, Ζακύνθου Κ. Παπαγεωργίου καὶ Καρδίτσης Δ. Τσαουσόπουλος.

Μετετέθησαν οἱ γραμματεῖς τῶν Πρωτοδικῶν Τρικκάλων Γ. Τ. Κοντόπουλος εἰς Λάρισσαν, Λαρίσσης Ν. Παλλάδης εἰς Καλάμας, Καλαμῶν Χρ. Ν. Καλαντζόπουλος εἰς Τρίκκαλα Ἠλ. Ν. Σπινέλης εἰς Λευκάδα, Λευκάδος Σπ. Λιαρόπουλος εἰς Κεφαλληνίαν, Κεφαλληνίας Ν. Νικηταράκος εἰς Ζάκυνθον.

Διωρίσθησαν γραμματεῖς Πρωτοδικῶν ἐν Ἠλείᾳ ὁ Ἀρ. Κ. Βλαχόπουλος. Ἐν Παρνασσίδι ὁ Ἰω. Μ. Κεφαλᾶς. Ἐν Καρδίτσῃ ὁ Δ. Νικολαΐδης.

Διωρίσθη εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ἐπιστάτου τῶν ἐν Λαρίσσῃ ποινικῶν φυλακῶν ὁ Δημ. Νικολαΐδης.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ φύλαξ τεχνίτης τῶν σωφρον. φυλακῶν Συγγροῦ Μαρ. Κοτσαμπασόπουλος, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Νικ. Ι. Σταυρόπουλος.

Ἀπηλλάγη τῶν ἀστυνομ καθηκόντων τῇ αἰτήσει του ὁ ἀστυνόμος Λαμίας Ἀνδρ. Μπαΐρας, λοχαγὸς, ἐκφρασθείσης ἅμα αὐτῷ τῆς Β. εὐαρεσκείας διὰ τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον αὐτοῦ ὑπηρεσίαν ἐν τῇ ἀστυνομίᾳ.

Διωρίσθησαν μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ζαβέρδας ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ν. Τάνταρος ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Γεροκωστοπούλου ἀπαλλασσομένου, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Καρβασσαρᾶ ἐφορευτ. ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ν. Σαρλῆς ἀντὶ τοῦ κ. Δ. Φαφούτη, ἀπαλλασσομένου, μέλος τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἄνδρου ἐφορ. ἐπιτροπῆς ὁ κ. Ἀριστ. Ν. Ἐμπειρῖκος ἀντὶ τοῦ Νικολ. Ματθ. Ἐμπειρίκου.

Ἀπελύθησαν τῆς ὑπηρεσίας οἱ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ Λακωνίας κλητῆρες Κ. Μανωλᾶκος καὶ Μ. Φιλιππόπουλος.

Διωρίσθη κλητὴρ παρὰ τῷ γραφείῳ τοῦ νομομηχανικοῦ Λαρίσσης ὁ Ν. Κραχτόπουλος ἀντὶ τοῦ Κ. Ἀτσαβάκου, οὗτινος ὁ διορισμὸς ἀνακαλεῖται.

Ἀπελύθησαν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ὁ παρὰ τῇ τηλεγραφικῇ ὑποδιευθύνσει Πατρῶν προσωρινὸς διανομεὺς Π Παπασταθόπουλος, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ προσωρινὸς ἐπίσης τοιοῦτος ὁ Ἠλ. Κουσουνιώτης, ὁ παρὰ τῇ τηλ. ὑποδιευθύνσει Πατρῶν προσωρ. διανομεὺς Σπηλ. Σαμούρης, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσης προσωρ. τοιοῦτος ὁ Ἀνδρ. Τραγούδας, ὁ παρὰ τῇ τηλ. ὑποδ. Ἀθηνῶν προσ. διανομεὺς Γ. Μπαξεβάνογλους, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσης προσ. τοιοῦτος ὁ Δ. Καρυώτης, ὁ παρὰ τῇ τηλ. ὑποδ. Ἀθηνῶν προσ. διανομεὺς Β. Κυριακίδης καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ προσ. ἐπίσης τοιοῦτος ὁ Ἠλ. Λιακόπουλος.

Διωρίσθησαν διανομεῖς β' τάξεως παρὰ τῇ ταχ. ἐπιστασίᾳ Πειραιῶς οἱ Αἰμίλ. Φιλιακὸς, Γ. Α. Ἄννινος, Διον. Θ. Ζήρας, Β. Κυριακίδης καὶ Παναγ. Ι. Γκούβερης. Παρὰ δὲ τῇ ταχ. ὑποδ. Ἀθηνῶν ὁ Περ. Σπυρίδωνος καὶ Χαρ. Πρασσιώτης

Διωρίσθη κλητὴρ παρὰ τῇ Κεντρ. Ἀποθήκῃ ὁ τέως τηλεγρ. διανομεὺς Γ. Μπαξεβάνογλους ἀντὶ τοῦ Ἀντ. Χαριτάκη, μετατιθεμένου εἰς διανομέα β' τάξεως παρὰ τῇ ταχ. ὑποδ. Ἀθηνῶν.

Διορίζεται ἐπιμελητὴς ἐν τῇ παθολ. κλινικῇ ὁ ὑπὸ τοῦ οἰκείου καθηγητοῦ προταθεὶς ἰατρὸς Γ. Δημητρίου, ἀντὶ τοῦ Δημ. Ἀσημῆ.

Διωρίσθη οἰκον. ἔφορος Μαντινείας ὁ κ. Εὐθ. Αὐγέρης, ἀντὶ τοῦ κ. Γ. Γκιόκα, ὅστις προήχθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ οἰκον. ἐφόρου Βόλου ἀντὶ τοῦ κ. Π. Κόκκαλη, μετατεθέντος εἰς τὴν θέσιν τοῦ οἰκον. ἐφόρου Ἀττικῆς ἀντὶ τοῦ κ. Δημ. Γκιώτη, διορισθέντος εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Διωρίσθησαν, ἀποθηκάριος τοῦ τελωνείου Πατρῶν ὁ Ν. Ἀντωνόπουλος καὶ ὑπογραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ τελωνείου ὁ Ι. Μάνεσης.

Προήχθησαν εἰς ὑπελεκτὴν α' τάξεως τοῦ τελωνείου Πατρῶν ὁ β' γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Βόλου Σπυρίδων Κυριαζῆς, εἰς ὑπελεγκτὴν α' τάξεως τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας ὁ ὑποτελώνης κ. Ἐμμ. Βοριαδάκης, εἰς ὑποτελώνην Πόρου ὁ ὑποτελώνης Βυτρινίτσης Ἀριστείδης Δετζώρτζης, οἱ τελωνοσταθμάρχαι Κακοβάτου Ἐπαμ. Λεκατσᾶς εἰς ὑποτελώνην Σιδαρίου, Πλατανιᾶς Σωτ. Τσαμούρης, εἰς ὑποτελώνην Χορευτοῦ, Μύλων Ἄργους Δημ. Ἀλεξάκης εἰς ὑποτελώνην Λάκκας καὶ ὁ ἀποθηκάριος τοῦ τελωνείου Πατρῶν Διονύσιος Φλαμπουριάρης εἰς γ' γραμματέα τοῦ αὐτοῦ τελωνείου. Μετετέθησαν ὁ α' γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Ζακύνθου Ἰω. Γ. Οἰκονομόπουλος εἰς α' γραμματέα τοῦ τελωνείου Κατακώλου, ὁ ὑποτελώνης Πόρου Ι. Τσακασιάνος εἰς ὑποτελώνην Μαράθου, ὁ δ' γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Κερκύρας Χρ. Π. Γεωργακόπουλος εἰς ὑποτελώνην Καλυδῶνος, ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Βονίτσης Ν. Π. Νικολάου εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Κορίνθου, ὁ ὑπελεγκτὴς α' τάξεως τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας Βασ. Συρμακέζης εἰς ὑποτελώνην Μπέη-Μύλου, ὁ βοηθὸς τῆς στατιστικῆς τοῦ τελωνείου Βόλου Ν. Χαριάτης, εἰς ὑποτελώνην Κορώνης καὶ ὁ ὑπογραμματεὺς τοῦ τελωνείου Πατρῶν Ν. Σωτηρόπουλος εἰς ἀποθηκάριον τοῦ αὐτοῦ τελωνείου.

Ἀπελύθησαν δὲ τῆς ὑπηρεσίας ὁ ὑπελεγκτὴς α' τάξεως τοῦ τελωνείου Πατρῶν Ἀναστ. Α. Πολίτης, ὁ γ' γραμματεὺς τοῦ αὐτοῦ τελωνείου Γ. Παπαηλιοῦ, οἱ ὑποτελῶναι Κορώνης Π. Κούσκουρης καὶ Μαράθου Ν. Δ. Τράκας, ὁ τελωνοσταθμάρχης Λάκκας Γ. Σ. Παπαγεωργίου καὶ ὁ ἀποθηκάριος τοῦ τελωνείου Πατρῶν Σ. Δ. ογγίτης.

Προήχθη ὁ γραφεὺς α' τάξεως τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου Ν. Ἀθανασιάδης εἰς ὑπογραμματέα παρὰ τῷ αὐτῷ σώματι, ἀντὶ τοῦ κ. Κ. Π. Κανάρη, διορισθέντος εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Διωρίσθη γραφεὺς β' τάξεως παρὰ τῷ ταμείῳ Μήλου ὁ Γ. Χαλκουτσάκης, πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ γραφέως β' τάξεως παρὰ τῷ αὐτῷ ταμείῳ Ἀνδρ. Κονδύλη, μετατιθεμένου παρὰ τῷ ταμείῳ Παξῶν.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δημοσ. εἰσπράκτορος παρὰ τῷ ταμείῳ Γόρτυνος ὁ Λεων. Καφετζῆς.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλητῆρος τῆς οἰκον. ἐφορείας Ναυπλίας ὁ Π. Ζαρόκωστας, καὶ διωρίσθη ἀντ' αὐτοῦ ὁ Σωτ. Χαραμῆς.

Διωρίσθη κλητὴρ παρὰ τῷ ταμείῳ Πατρῶν ὁ Γ. Ἀνυφαντῆς καὶ ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας τοῦ κλητῆρος παρὰ τῷ αὐτῷ ταμείῳ ὁ Ἀνδρ. Κροντηρόπουλος.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Ἐν Λαγκαδίοις ἐτελέσθησαν πρὸ μικροῦ οἱ γάμοι τοῦ τελειοφοίτου τῆς φιλολογίας κ. Γ. Π. Καγιᾶ μετὰ τῆς ἀξιολόγου καὶ διὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένης θυγατρὸς τοῦ Ν. Ἀρμυριώτου Ἀντιόπης. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα ἀνέφελον καὶ εὐδαίμονα βίον.

Τὴν οἰκογένειαν τοῦ παρ' ἡμῖν δικηγόρου κ. Τριαντ. Μανταφούνη ἐβύθισε κατ' αὐτὰς εἰς μέγα πένθος ὁ θάνατος τῆς μόνης θυγατρός του ΜΑΡΙΚΑΣ ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας της, καὶ μόλις πρὸ δύο ἐτῶν νυμφευθείσης τὸν ἐξ Ἁγίου Πέτρου τῆς Κυνουρίας Ἰατρὸν κ. Ἰωάν. Παντελάκην. Ἡ ἐκπαίδευσις, ἡ μόρφωσις, ἡ χρηστοτάτη καὶ ἐνάρετος συμπεριφορὰ τῆς νέας ταύτης, ἡ σπανία εὐφυΐα, ἡ κρίσις καὶ μάθησις ἐφείλκυσαν τὴν ἀγάπην ὅλων, καὶ ἡ μνήμη της ἔμεινεν ἀνεξάλειπτος. Ἰδίως δὲ ἀπαρηγόρητοί εἰσιν οἱ γονεῖς, οἱ ἀδελφοὶ καὶ ὁ σύζυγός της, οἵτινες ἡμέρας καὶ νυκτὸς θρηνοῦσι τὴν ἀπώλειαν ἑνὸς τοιούτου ἀγγέλου.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Τῆς Ριζαρείου Ἐκκλ. Σχολῆς

Προκηρύσσει ὅτι

ἐκτίθεται εἰς νέαν προσφορὰν, μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς μισθώσεως, ἡ ἐνταῦθα ἐν τῇ ὁδῷ Ἀπόλλωνος ὑπ' ἀριθ. 37 μονοκατοικία τῆς Σχολῆς, ἐν ᾗ κατῴκει ὁ κ. Πυρρῆς. Αἱ ἔγγραφοι προσφοραὶ, ἐν αἷς θὰ κατονομάζωνται ὡρισμένως τό τε ποσὸν τοῦ ἐνοικίου καὶ ὁ ἀξιόχρεος ἐγγυητὴς παραδοθήσονται τῷ γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Σχολῆς ἐνσφράγιστοι ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον, 1ης Αὐγούστου ἐ. ἔ. καὶ ἀπὸ τῆς 9—12 π. μ. καθ' ἑκάστην. Τὸ δὲ Διοικητ. Συμβούλιον θὰ ἀποφασίσῃ ἐπὶ τούτων.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

Ἐνοικιάζονται τὸ μεσαῖον καὶ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Νίκης καὶ Κηδαθηναίων ἀπέναντι τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας γωνιαίας οἰκίας τοῦ κ. Ν. Δ. Ματθοπούλου. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη ἀριθ. 63 κατάστημα τοῦ ἰδίου.

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

ΤΙΜΑΙ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Κορσέδες ἐκτάκτου στερεότητος καὶ κομψότητος, εἰς τιμὰς διαφόρους, κατασκευάζει ἡ Κυρία **Κλειὼ Π. Ἠλιοπούλου**, ἐν τῇ στοᾷ Μελᾶ.

Τιμαὶ ἐκτὸς παντὸς συναγωνισμοῦ. Στερεότης, ἀπαράμιλλος, Ποικιλία, Εἰλικρίνεια.

Μία δοκιμαστικὴ ἐπίσκεψις ἀρκεῖ διὰ νὰ πεισθῇ καὶ ἡ πλέον ἰδιότροπος κυρία περὶ τῆς μεγάλης διαφορᾶς, καὶ περὶ τῆς εἰλικρινείας τῆς κυρίας Ἠλιοπούλου.

Ὁδὸς Ἑρμοῦ

Ἐν τῇ Στοᾷ Μελᾶ, ἀριθ. 8εμ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

('Εγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 29 'Ιουλίου 1894 Βασιλικοῦ Διατάγματος)

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ τριῶν διακεκριμμένων σχολῶν τῆς 'Εμπορικῆς, τῆς Γεωργικῆς καὶ τῆς Βιομηχανικῆς σχολῆς·

Α'. ΤΟ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ, περιέχον Α' καὶ Β' τάξιν, ἔχει σκοπὸν τὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἐμπορικήν, τὴν γεωργικὴν ἢ τὴν βιομηχανικὴν σχολήν.

Μαθήματα Προπαιδευτικοῦ σχολείου: 'Ελληνικὰ (κυρίως ἀσκήσεις εἰς τὸ χειρίζεσθαι τὴν λαλουμένην γλῶσσαν), Γαλλικά, Μαθηματικά, (ἀριθμητική, γεωμετρία, ἄλγεβρα, ἐμπορικοὶ λογισμοί, κοσμογραφία,) 'Ιστορία, Γεωγραφία, Ζωολογία καὶ Φυτολογία, 'Ορυκτολογία καὶ Γεωλογία, Φυσική, Γενικὴ χημεία, Καλλιγραφία καὶ 'Ιχνογραφία.

Β'. Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὴν τελείαν μόρφωσιν ἐμπόρων, ἐμπορικῶν καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προγραμμάτων τῶν ἐπισημοτάτων ἐμπορικῶν σχολῶν.

Μαθήματα 'Εμπορικῆς σχολῆς. Καταστιχογραφία (ἁπλογραφικὴ καὶ διπλογραφική). Λογιστικὴ 'Επιστήμη τοῦ ἐμπορίου, 'Εμπορικὴ ἐπιστολογραφία, Γαλλικὰ (συνέχεια), 'Εφαρμογαὶ λογιστικῆς καὶ ἐπιστολογραφίας Γαλλιστί· 'Αγγλικά, ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς καὶ ἐπιστολογραφίας 'Αγγλιστί, Μαθηματικὰ (ἄλγεβρα, ἐμπορικοὶ λογ]σμοί), 'Εμπορικὴ Γεωγραφία, 'Ιστορία τοῦ ἐμπορίου, 'Εμπορικὸν δίκαιον, Πολιτικὴ οἰκονομία, Στοιχεῖα ἑλληνικῆς νομοθεσίας, 'Εμπορευματολογία, Στενογραφία, Καλλιγραφία, Πρακτικὰ γραφεῖα, 'Ασκήσεις εἰς τὸ διὰ μηχανῆς γράφειν.

Γ'. Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν περιλαμβάνουσαν καὶ εἰδικὴν κτηνιατρικὴν ἕδραν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων γεωπόνων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν προϊόντων τοῦ τόπου.

Μαθήματα Γεωργικῆς Σχολῆς. Γενικὴ χημεία, Γεωργικὴ χημεία, 'Αμπελουργία, Νόσοι τῶν φυτῶν μετ' ἀσκήσεων, Χωρομετρία καὶ Χωροστάθμισις, Γεωργικὴ μηχανικὴ μετ' ἀσκήσεων, Γαλακτομία καὶ Τυροκομία, 'Αρδεύσεις καὶ ἀποστραγγίσεις, Μετεωρολογία, Γενικὴ καὶ εἰδικὴ Γεωργία μετ' ἀσκήσεων, Βοτανική, Δασολογία καὶ Δενδροκομία μετ' ἀσκήσεων, Γενικὴ καὶ εἰδικὴ Ζωοτεχνία, Φορβολογία, 'Ελαιουργία μετ' ἀσκήσεων, Γεωργικὴ οἰκονομία, Γεωργικὴ λογιστική, Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν οἰκοβίων ζώων, 'Επιζωοτολογία (κρεωσκοπία), Οἰνοποιΐα, Οἰνοπνευματοποιΐα καὶ 'Οξοποιΐα, 'Εντομολογία (μελισσοκομία, σηροτροφία), Πτηνοτροφία μετ' ἀσκήσεων. Γαλλικά.

Δ'. Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν χημικῶν καὶ χημικῶν βιομηχάνων, εἰδικῶς δὲ οἰνοποιῶν (οἰνοπνευματοποιῶν, ποτοποιῶν), ἐλαιουργῶν (σαπωνοποιῶν), καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ ζυμοτεχνικὸν καὶ τὸ ἐλαιουργικόν, μετὰ προσηρτημένων ἐλευθέρων μαθημάτων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς ἡμετέρας χώρας.

Γενικὰ μαθήματα ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων: 'Αναλυτικὴ χημεία μετ' ἀσκήσεων ἐν τῷ χημείῳ, 'Ανόργανος καὶ ὀργανικὴ χημεία, Βιομηχανικὴ χημεία, Βιομηχανικαὶ ἀναλύσεις, Φυσική, 'Ορυκτολογία, Γεωλογία, Μηχανική, Λογιστική, Καταστιχογραφία, Γαλλικά, 'Ιχνογραφία.

Εἰδικὰ μαθήματα ζυμοτεχνικοῦ τμήματος. 'Αμπελουργία, Οἰνοποιΐα καὶ Οἰνοπνευματοποιΐα μετ' ἐφαρμογῶν, Ζημοχημεία μετὰ μικροσκοπικῶν ἀσκήσεων, 'Αφρίζοντες καὶ εἰδικοὶ οἶνοι, Ποτοποιΐα 'Οξοποιΐα καὶ ταχυοξοποιΐα. Ζυθοποιΐα.

Εἰδικὰ μαθήματα ἐλαιουργικοῦ τμήματος. 'Ελαιουργία μετ' ἐφαρμογῶν Σαπωνοποιΐα, 'Αρωματοποιΐα.

'Ελεύθερα μαθήματα. Σηροτροφία. Μελισσοκομία, Πτηνοτροφία (τεχνικὴ ἐκκόλαψις).

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

1. Χημεῖον, ά) προπαρασκευαστήριον μαθημάτων, 6') χημεῖον ἀσκήσεων τῶν σπουδαστῶν τῆς βιομ. σχολῆς.

2. Μικροσκοπικὸν ἐργαστήριον. 3. Οἰνοποιεῖον (καὶ ἀφρώδεις οἶνοι), οἰνοπνευματοποιεῖον, ὀξοποιεῖον.

4. 'Ελαιουργεῖον - σαπωνοποιεῖον — ἀρωματοποιεῖον. 5. Σηροτροφεῖον.

6. Τεχνητὸν ἐκκολαπτήριον. 7. 'Ορυκτολογικὸν Μουσεῖον. 8. Συλλογὴ φυσικῶν ὀργάνων.

9. Βιβλιοθήκη εἰδικῶν βιβλίων κ. τ. λ. 10. 'Εμπορευματολογικὸν μουσεῖον.

Διάρκεια φοιτήσεως καὶ ὅροι κατατάξεως: Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ 'Ακαδημίᾳ σπουδῶν καὶ πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος τῆς ἐμπορικῆς, τῆς γεωργικῆς ἢ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς:

ά) Οἱ μὲν ἔχοντες ἀπολυτήριον ἢ ἀποφοιτητήριον ἑλλην. σχολείου ἢ ἐνδεικτικὸν Α' τάξεως γυμνασίου κατατάσσονται εἰς τὴν Α' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τετραετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς δύο τάξεις.. τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ δύο τάξεις τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ δύο τάξεις τῆς γεωργικῆς ἢ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς.

β') Οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν ἢ πιστοποιητικὸν φοιτήσεως Β' ἢ Γ' τάξεως γυμνασίου κατατάσσονται εἰς τὴν Β' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τριετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τῆς Β' προπαιδευτικῆς καὶ ἐφεξῆς.

γ') Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ Προπαιδευτικοῦ σχολείου ἢ ἀπολυτήριον ἢ ἀποφοιτητήριον γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ λυκείου κατατάσσονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς εἰδικὰς σχολάς, οἱ τοιοῦτοι ἄρα ὑποχρεοῦνται εἰς φοίτησιν διετῆ.

Εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν εἰδικῶν σχολῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τρίτον ἔτος φοίτησις, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεών των ἐν ταῖς ἐφαρμογαῖς καὶ τοῖς θεωρητικοῖς μαθήμασι, κατ' ἐκλογήν, προπληρώνοντας τὸ ἥμισυ τῶν ἐτησίων διδάκτρων (δρ, 180) καὶ τὸ ὅλον τῶν ἀσκήτρων (δρ. 60). *'Εν τῇ 'Ακαδημίᾳ γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι.*

Χρηματικαὶ καταβολαί. Τὰ δίδακτρα πλὴν τοῦ δεκαδράχμου δικαιώματος ἐγγραφῆς ὡρίσθησαν: τῶν μὲν δύο τάξεων τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου εἰς δραχ. 300 ἐτησίως προπληρωτέας, τῶν δύο τάξεων τῆς γεωργικῆς, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς σχολῆς εἰς δραχ. 360 ἐτησίως προπληρωτέας, ἑκάστου δὲ τῶν ἐλευθέρων μαθημάτων ἢ ἑνὸς τῶν λοιπῶν κατ' ἐκλογὴν εἰς δραχ. 60 ἐτησίως προπληρωτέας.

Πᾶσαι αἱ χρηματικαὶ καταβολαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς ἀσκούμενοι κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ χημείῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐργαστηρίοις προπληρώνουσι πλὴν τῶν διδάκτρων διὰ τὰς καταναλισκομένας οὐσίας καὶ τὸ φωταέριον δραχ. 60 διὰ τὰς οἰνοποιητικὰς ἢ ἐλαιουργικὰς ὕλας δρ. 15, ἀποζημιοῦσι δὲ τὰς τυχὸν γενομένας ὑπ' αὐτῶν ζημίας προκαταβάλλοντες δρ. 25 συμψηφιζομένας εἰς τὰ ἐξέταστρα. "Ασκηστρα τῆς Γεωργικῆς σχολῆς δρ. 100.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, μηνιαῖον εἰς 10 000 ἀντίτυπα. συνδρ. ἐτησία ἐσωτ. δρ. 1. ἐξωτ. φρ. χρ. 1.

Οἰκοτροφεῖον. 'Εν τῇ 'Ακαδημίᾳ λειτουργεῖ καὶ οἰκοτροφεῖον μετὰ Γάλλου ἐπιμελητοῦ ὑπὸ εἰδικὴν ἐπιτήρησιν τῆς διευθύνσεως τῆς 'Ακαδημίας. Τροφεῖα δι' ἓν σχολικὸν ἔτος δρ. 1200 προπληρωτέαι· Πᾶς κηδεμὼν προσυπογράφων εἰς τὸ μητρῶον δηλοῖ διὰ τούτου ὅτι ἀποδέχεται ἀνεπιφυλάκτως πάντας τοὺς ἐν τῷ παρόντι ὅρους.

'Εγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου καὶ ἑξῆς ἐν τοῖς ἐν 'Αθήναις γραφείοις τῆς 'Ακαδημίας (Πλατεῖα Κάνιγγος).

ΟΛΛΑΝΔΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ
ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

'Εδρεύουσα ἐν Παρισίοις

Γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. L. DESOIS

Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεῖ πρὸς ἔκδοσιν εἰσιτηρίων κλπ. δι' 'Αμερικὴν

Πειραιεὺς-Νέα 'Υόρκη
Πειραιεὺς-Σικάγον
Πειραιεὺς—Νότιος καὶ Βόρειος 'Αμερικὴ

Γραμμὴ ἑβδομαδιαία μέσον Βουλώνης

'Ατμόπλοα ταχύτατα χωρητικότητος 8—10 χιλ. τόννων. Θέσεις ἐπιβατῶν τρίτης θέσεως μετὰ κλινῶν καὶ πάσης περιποιήσεως καὶ ἀνέσεως. Πλοῦς ἐκ Βολώνης κατ' εὐθεῖαν μέχρι Νέας 'Υόρκης 8—9 ἡμερῶν μόνον. Σιδηροδρομικὴ ὑπηρεσία ἀπὸ Μασσαλίας μέχρι Βουλώνης μὲ ὑπαλλήλους ὁδηγοὺς τῆς ἑταιρίας.

'Αναχωρήσεις.

ἐκ Μασσαλίας ἑκάστην Τρίτην ὥρα 11 π.μ σηδιροδρομικῶς. "Αφιξις εἰς Βουλώνην Πέμπτη πρωΐαν.

'Αναχωρήσεις

ἐκ Βουλώνης ἑκάστην Πέμπτην πλοῦς 8—10 ἡμερῶν.

'Εκ Πειραιῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

'Ο ἐν Πειραιεῖ πρακτωρ κ. Π. Τίμπης δίδει πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν πρὸς τοὺς ζητοῦντας καὶ εἰς τοὺς ἐν γένει μεταναστεύοντας δι' 'Αμερικήν, ἀπαλλασσομένους οὕτω πάσης ἐνοχλήσεως ἢ δαπάνης εἰς ὅλα τὰ μέχρι Βουβώνης ἔνθα θὰ προσεγγίζωσιν. 'Ο ναῦλος οἰκονομικώτατος κατ' εὐθεῖαν ἐκ Πειραιῶς μέχρι Νέας 'Υόρκης ἢ Σικάγου μὲ διαμονὴν ἀνέξοδον ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Βουλώνῃ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας ἀπευθυνθήτωσαν καὶ ταχυδρομικῶς εἰς τὸ πρακτορεῖον κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ Καραϊσκάκη ἐν Πειραιεῖ,

'Ο Πράκτωρ Π. ΤΣΙΜΠΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ Σ. Π. Α. Π.

'Απὸ 15 'Απριλίου 1899.

Πειραιεὺς ἀναχ.	6.20 π.μ.	11.20 π. μ
'Αθῆναι »	7.— π.μ.	12— π. μ.
Κόρινθος ἀφ.	10.30 π.μ.	3.10 π. μ.
Πάτραι »	3.45 μ.μ.	7.15 μ. μ.
Πάτραι ἀναχ.	4.02 μ.μ.	6.40 π. μ.
Λουτρὰ ἀφ.	7,35 μ.μ.	10.35 π. μ.
Πύργος »	7.50 μ.μ.	11.— π. μ
'Ολύμπια »	9.— μ. μ.	12.05 μ. μ.

'Ολύμπια ἀναχ.	5.25 π.μ.	1.45 μ. μ.
Πύργος »	6 30 π.μ.	2.50 μ. μ.
Λουτρὰ »	7.05 π.μ.	3.— μ. μ.
Πάτραι ἀφ.	10.20 π.μ.	6.55 μ. μ.
Πάτραι ἀναχ.	11.45 π.μ.	7.45 π. μ.
Κόρινθος ἀφ.	4.10 μ.μ.	1.25 μ. μ.
'Αθῆναι »	7.10 μ.μ.	4.45 μ. μ.
Πειραιεὺς »	7.40 μ. μ.	5.20 μ. μ.

Κόρινθος	10.32 π.μ.	Τρίπολις	7.35π.μ.
"Αργος	12.50 μ.μ.	Ναύπλιον	9.45π.μ.
Ναύπλιον	1.35 μ.μ.	"Αργος	10.35π.μ.
Τρίπολις	4.20 μ.μ.	Κόρινθος	12.50μ.μ.

Τρίπολις	9.—π.μ	Καλάμαι	7.—π.μ.
Κούρταγα	11.40π.μ.	Χράνοι	12.35μ.μ.
Χράνοι	12.20.μ.μ.	Κούρταγα	1.10μ.μ.
Καλάμαι	6.35μ.μ.	Τρίπολις	3.50μ.μ.

Διακοφτὸ	1.50μ.μ.	Καλάβρυτα	10.15π.μ.
Ζαχλωροῦ	3.30μ.μ.	Ζαχλωροῦ	11.10π.μ.
Καλάβρυτα	4.20μ μ.	Διακοφτὸ	12.50π.μ.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ

Γνήσιαι Hartmunth Βιέννης διαφόρων μεγεθῶν, χρωμάτων καὶ τιμῶν, πήλιναι ἔφθασαν εἰς τὸν γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. **Α. Τσάκωνα** Μηχανικὸν ἐν 'Αθήναις (Βιομηχανικὴ "Εκθεσις) ὁδὸς Σοφοκλέους.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ
ΠΑΝΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 π. μ. διὰ Γύθειον, Καλάμας Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψόν, 'Αταλάντην, Στυλίδα, 'Ωρεοὺς καὶ Βῶλον.

ΤΕΤΑΓΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Σύρον, Σίφνον, Μῆλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ 'Ηράκλειον.

ΠΕΠΜΤΗΝ 9 π μ. διὰ **Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κων'πολιν, Σαμψοῦντα, 'Ορδοῦ, Κερασοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 6 μ. μ. (διὰ τῆς διώρυγος) διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, 'Αργοστόλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Κόπραιναν, καὶ Καρβασαρᾶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Στυλίδα, 'Ωραιοὺς καὶ Βόλον.

'Αναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. (κατ' εὐθεῖαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην

Σημ. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια εἰς τὸ ἐν 'Αθήναις Μρακτορεῖον τῆς 'Εταιρίας, ὁδὸς Κοραῆ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζελέπη τοιοῦτον

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Α. ΤΣΑΚΩΝΑ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

'Οδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9

'Αντλίαι — 'Ανεμοαντλίαι. — 'Ατμαντλίαι. — Σιδηροσωλῆνες. — Χιτοσιδηροσωλῆνες. — Βιομηχανίας εἴδη ἐν γένει.

ΦΩΣ ΑΣΕΤΥΛΙΝΗΣ ΤΕΛΕΙΟΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΠΑΓΩΤΩΝ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ

Α. ΤΣΑΚΩΝΑΣ
ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

"Εκθεσις πώλησις καὶ προμήθεια βιομηχανημάτων

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩι 1890

Βιομηχανικὰ εἴδη καὶ μηχαναὶ νεωτάτου συστήματος κάλλισται καὶ στερεώταται

'Εγκαταστάσεις προνομιοῦχοι. 'Ασετυλίνης δι' ἧς φωτίζονται τὰ καταστήματα Α. Τσάκωνα πρώτου εἰσαγαγόντος τὴν 'Ασετυλίνην εἰς τὴν 'Ελλάδα.

ΕΤΟΣ Η.' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.' Αριθ. 1664 — ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ — ΤΕΤΑΡΤΗ 4 Αὐγούστου 1989

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ἐτησία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	20
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	25
Ἑξαμηνιαία	Ἐσωτερικοῦ	δραχμαὶ	12
	Ἐξωτερικοῦ	φράγκα	15

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΠΡΩΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΟΥ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Κατὰ στίχον { 3η σελὶς . . λεπτὰ 55; 4η » . . » 35 }

ΜΑΚΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΚΑΤ' ΑΠΟΚΟΠΗΝ

ΤΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΟΝΤΑΙ

ΑΤΜΟΜΥΛΟΙ
Δ. Σ. ΛΟΥΜΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

Σιμιγδάλια ἀρίστης ποιότητος	λεπτὰ	58
Ἀλευροσιμίγδαλα . . .	»	55
Ἀζύμα Ρωσσίας ἐκλεκτὴ .	»	50
Ἄλευρα ΑΑΑ' . . .	»	48
» ΑΑ'	»	46
» πιτυράτα . . .	»	43
» δεύτερα . . .	»	43
» τρίτα . . .	»	30
Πίτυρα χονδρὰ	»	15
» ψιλὰ	»	15
Ἄλευρα Α	»	43

Οἱ ἀγοράζοντες διὰ τὸ ἐξωτερικὸν ἀπαλλάσσονται τοῦ τελωνιακοῦ τέλους τῶν 6 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν ἐκτὸς τῶν πιτύρων.

Ν. Α. ΚΟΤΣΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
(11 ὁδὸς Ἀδριανοῦ 11)
(Μεταξὺ φαρμακείου «Ἔλαφος» καὶ Παλαιᾶς ἀγορᾶς)

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΑΡΤΟΥ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΜΕΛΑΝΗΣ
ΚΑΙ ΠΑΣΤΑΣ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Πραξιτέλους 8

Ὁ Τυπογραφικὸς Χάρτης τῶν ἡνωμένων ἐργοστασίων τῆς **Δανίας**, ἀποδεδειγμένως ὑπέρτερος παντὸς ἄλλου. καθὸ μὴ περιέχων γαιώδεις οὐσίας, ἕνεκα τῶν ὁποίων καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῶν στοιχείων φθείρεται καὶ ἡ τύπωσις γίνεται ἐλλιπής, διακρινόμενος δὲ καὶ διὰ τὴν ἐλαστικότητα καὶ τὸ λεῖον αὐτοῦ εἶναι ὁ κατ' ἀρχὴν ἐν χρήσει χάρτης τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Εὑρίσκεται πάντοτε εἰς μεγάλας ποσότητας παρὰ τῇ ἐν Ἀθήναις **Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ** ὁδὸς Πραξιτέλους 8, καὶ ἐν τῷ **τελωνείῳ Πειραιῶς** διὰ πᾶσαν παραγγελίαν ἔκ τε τῶν ἐπαρχιῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, Κων)πόλεως, Σμύρνης. Ἀλεξανδρείας. κλπ. εἰς **οἱασδήποτε ποσότητας.**

Τιμαὶ ἀνεπίδεκτοι συναγωνισμοῦ
Ἡ ἐγχώρεος τυπογραφικὴ **μελάνη** πρὸς **1.30** ἡ ὀκᾶ.

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ καὶ ἐν τῷ τελωνείῳ Πειραιῶς εὑρίσκεται πάντοτε **μελάνη τυπογραφικὴ** ἀρίστης ποιότητος εἰς μεγάλας ποσότητας, ὡς καὶ **πάσται διὰ κυλίνδρους λευκαὶ** κ.λ.π. δεδοκιμασμένης ἀντοχῆς εἰς τιμὰς λίαν συμφερούσας. Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον.

Ἀποθήκην χάρτου Δανίας
Ὁδὸς Πραξιτέλους 8
Εἰς Ἀθήνας.

ΓΕΩΡΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
ΕΥΡΩΠΗ και ΑΝΑΤΟΛΗ

Κατακτητικαὶ βλέψεις καὶ σχέδια Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς, ἰδίως κατὰ τὸν ΙΗ' καὶ ΙΘ' αἰῶνα. Ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων μαρτυριῶν

Τιμᾶται Δραχμῆς
καὶ πωλεῖται ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ
ΚΑΣΔΟΝΗ

Εἶναι ὄντως πολὺ διασκεδαστικὴ ἀπό τινος ἡ ἀρθρογραφία τοῦ «Ἄστεως», διὰ τὸν ἀναγινώσκοντα δὲ κύρια ἄρθρα ἐν τῇ εἰρημένῃ ἐφημερίδι καθίσταται ἀπαραίτητον ἐφόδιον ἡ λεκάνη, διὰ τὴν ἀμάθειαν ἢ διὰ τὴν μέχρις εὐηθείας ἁπλότητα τῶν γραφόντων.

Ὅταν οἱ ἐπείσακτοι ἢ οἱ ἡμιεπίσημοι ἀρθρογράφοι τοῦ «Ἄστεως» δὲν παραχαράττωσι κείμενα δικαστικῶν ἀποφάσεων, δίδουσι πληροφορίας ὡς τὴν ἑξῆς λ. χ. ὅτι «**πρώτην φορὰν ἀπὸ »καταβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ βασι»λείου,** καθόσον ἐνθυμοῦνται, Κυβέρνησις »προβαίνει εἰς ἐπισήμους δηλώσεις, »ὅτι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελλόντων »δημοτικῶν ἀρχόντων θὰ ἀφήσῃ ἀνε»πηρεάστους τοὺς φίλους της νὰ ἐκλέ»ξωσι δημάρχους τῆς προαιρέσεως καὶ »τῆς ἐμπιστοσύνης των'» καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ «ἐγγυᾶται ἀκόμη, »ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ διὰ τῶν δικαστι»κῶν καὶ διοικητικῶν ὀργάνων της »τὴν ἀνεπηρέαστον καὶ νομοταγῆ »διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν.»

Ἐν τοῖς ἀνωτέρω ὁ πτωχοπρόδρομος τῆς πρωινῆς ὑπουργικῆς ἐφημερίδος ἐγκωμιάζει τὴν θρυλληθεῖσαν ἐγκύκλιον, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐκδώσῃ ἢ ἐξέδωκε τὸ ἀμερόληπτον ὑπουργεῖον ἵνα δι' αὐτῆς διακηρύξῃ, ὅτι δὲν θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς.

Ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ προκηρυχθῇ βραβεῖον διὰ τὴν ἀμάθειαν καὶ ἀνεκηρύσσετο πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ διαγωνισμός, θὰ ἐλάμβανον αὐτὸ ἀναμφισβητήτως αἱ ἱστορικαὶ αὗται μελέται καὶ αἱ πληροφορίαι τοῦ «Ἄστεως».

Ἂς ἐρωτήσωσιν ὅμως τὸν σοφὸν ἀρθρογράφον τοῦ πρωινοῦ φύλλου οἱ διεκπεραιωταὶ καὶ οἱ μελανωταὶ αὐτοῦ, οἵτινες θὰ γινώσκωσι πλείονα αὐτοῦ περὶ τοῦ θέματος: ὑπῆρξε ποτὲ Κυβέρνησις, γινώσκει αὐτὸς καμμίαν «ἀπὸ καταβολῆς τοῦ ἑλληνικοῦ Βασιλείου», ὁμολογήσασαν ἐπισήμως καὶ δημοσίως, ὅτι ἀναμιγνύεται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἢ ὅτι ζητεῖ νὰ ἐπηρεάσῃ τὸ φρόνημα τῶν ἐκλογέων ὑπὲρ τῶν φίλων της ὑποψηφίων δημάρχων; Ἔδωκέ ποτε Κυβέρνησις ἐν τῷ φανερῷ ὁδηγίας εἰς τοὺς Νομάρχας, ὅπως ἐπιδράσωσι τῶν ἐκλογῶν ὑποστηρίζοντες τοῦτον τὸν ὑποψήφιον ἢ πολεμοῦντες τὸν ἕτερον; Καὶ ἐὰν τοιαύτη Κυβέρνησις δὲν ὑπῆρξεν—ἂν ὑπῆρξεν ἂς τὴν ὀνομάσωσιν οἱ ἱστοριογράφοι τοῦ «Ἄστεως»—τί τὸ καινὸν καὶ τὸ πρωτοφανὲς ἔχει ἡ ἐξυμνουμένη ἀπόφασις τοῦ ὑφεστῶτος ὑπουργείου, ὅπως δι' ἐγκυκλίου ἀνακοινώσῃ ὅτι δὲν θέλει ἐπηρεάσει τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ὅτι θέλει ἀπογυμνώσει αὐτὰς πάσης πολιτικῆς ἐννοίας, ἢ ποία ἀνάγκη ὑπαγορεύει τοιοῦτον ἐπίσημον διάβημα;

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ Κυβέρνησις ὁμολογοῦσα δημοσίως, ὅτι θέλει ἀναμιχθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, ὅπως τρέψῃ αὐτὸν ὑπὲρ τῶν φίλων της; Καθῆκον τῶν ὑπουργῶν εἶναι νὰ μὴ ἀναμιγνύωνται εἰς τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ νὰ μὴ ζητῶσιν, ὅπως ἐκπορισθῶσιν ὠφέλειαν κομματικὴν ὑπὲρ τῶν φίλων των διὰ τῆς ἐξουσίας, τὴν ὁποίαν ἐνασκοῦσι· διότι τὴν ἐξουσίαν ἔλαβον, ὅπως ἐφαρμόζωσι τοὺς νόμους, οὐχὶ ὅπως παραβιάζωσιν αὐτούς, πιέζοντες τοὺς ἀντιπάλους, ἵνα περιποιήσωσιν ὠφέλειαν εἰς τοὺς φίλους αὐτῶν. Ὅταν δὲ διακηρύττωσιν, ὅτι δὲν θέλουσι παραβῇ τὸ καθῆκόν των, ὅτι δὲν θέλουσι πράξει ὅ,τι εἶναι ἀπηγορευμένον εἰς αὐτούς, εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς νὰ ἤθελον ἀναγγείλει δι' ἐγκυκλίου καὶ διὰ τῶν ἐφημερίδων, ὅτι σκοπεύουν νὰ μὴ θέσωσιν εἰς τὸ θυλάκιόν των ἢ εἰς τὰ θυλάκια τῶν φίλων των τὰ ἐν τοῖς δημοσίοις ταμείοις χρήματα.

Εἰσὶ σπανιώταται ἐν τῷ παρελθόντι τοιαῦται ἐπίσημοι δι' ἐγκυκλίων διακηρύξεις Κυβερνήσεων, ἐὰν δὲ τυχὸν ἐγένοντο καὶ τοιαῦται, ἐσκόπουν πάντως νὰ περιστείλωσι καταχρήσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἐξωθήθησαν ἢ ἐχειραγωγήθησαν ὄργανα ὑπὸ προκατόχων ὑπουργείων, τὰ ὁποῖα οὐχὶ ἁπλῶς ἀνεμίχθησαν, ἀλλ' ἠσέλγησαν αὐτόχρημα ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἐλευθεριῶν. Ἀλλὰ καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπουργεῖα ἐν τῷ παρελθόντι προήρχοντο ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ κόμματος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον.

Οὕτω, λόγου χάριν, ὁ Ἡγέτης τοῦ ἡμετέρου κόμματος κ. Θ. Δηλιγιάννης ἠναγκάσθη κατὰ τὸ 1891 νὰ ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον, ὅπως ὑποδείξῃ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους καὶ τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως ποῖα εἶναι τὰ καθήκοντα αὐτῶν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, διότι τὸ προκάτοχον ὑπουργεῖον ἐν τῇ ὁρμητικῇ τῶν πάντων ἀναμορφώσει διὰ τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν πράξεων αὐτοῦ εἶχεν ἀλλοιώσει τὰ καθήκοντα ταῦτα καὶ εἶχεν ἐνδείξει ἔργῳ εἰς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, ὅτι δύνανται νὰ πράττωσιν ὅσα οἱ Νόμοι, ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ καθῆκον αὐτῶν τοῖς ἀπηγόρευε νὰ πράξωσιν. Ἐξήγει διὰ τῆς ἐγκυκλίου ἐκείνης ὁ Ἡγέτης ἡμῶν, ὅτι κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς οἱ Νομάρχαι πρέπει μόνον νὰ δίδωσι τὴν ὤθησιν πρὸς ἐνέργειαν αὐτῶν, διότι οὐδεμίαν ἄλλην ἔδωκεν αὐτοῖς ἐντολὴν καὶ ἐξουσίαν ὁ περὶ ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν Ἀρχῶν νόμος, ἑπομένως ὅτι ὀφείλουσι ν' ἀπέχωσι πάσης ἀναμίξεως οὐδὲ νὰ παρασταθῶσί που.

Διατί ὅμως προέβη ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ 1891 εἰς τὴν ἔκδοσιν τοιαύτης ἐγκυκλίου; Πάντες ἐνθυμοῦνται τί ἀπετολμήθη καὶ τί διεπράχθη κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1887 ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου, ὅπερ διηύθυνεν αὐτὰς τότε, ἦτο δὲ ἀνάγκη ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1891, ἡ ὑπὸ τὸν κ. Δηλιγιάννην, νὰ εἰδοποιήσῃ τοὺς κ. κ. Νομάρχας καὶ τοὺς ἐπάρχους τοῦ Κράτους ὅτι οὔτε αὐτὴ θέλει διαπράξει τὰ ὄργια, τὰ ὁποῖα εἶχον διαπραχθῇ ὑπὸ τῆς Τρικουπικῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1887, οὔτε θέλει ἐπιτρέψει νὰ διαπραχθῶσιν αἱ ἀκολασίαι, αἵτινες ἀπετολμήθησαν κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1887 ἐν Κερκύρᾳ, ὅτε ὑπουργὸς τοῦ Βασιλέως παρίστατο κατὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐπὶ τῆς κάλπης αὐτοῦ ψηφοθηρῶν δι' ὅλου τοῦ ὄγκου τῆς δημοσίας αὐτοῦ ἐξουσίας.

Ἀλλὰ τίς ἐλησμόνησε τὰς ἀνομίας καὶ τὰς ἀσελγείας τῶν ὑπουργῶν τοῦ 1887 καὶ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν; Κατὰ τὰς ἀξιομνημονεύτους ἐκείνας ἡμέρας, οἱ ὑπουργοί, λόγῳ δῆθεν τῶν ἑορτῶν τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ Διαδόχου, μετεκάλουν εἰς Ἀθήνας τοὺς Δημάρχους καὶ προεχείριζον αὐτούς, αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ὑπουργοί, ἐν τοῖς χοροῖς καὶ ταῖς δεξιώσεσι προγράφοντες τοὺς ἀντιθέτους. Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας οἱ χρηστοὶ ἐκεῖνοι ὑπουργοὶ μηδὲν διέσπειραν καθ' ὅλον τὸ Κράτος 4,000 χαρίτων εἰς καταδίκους καὶ δὲν ἐκόσμησαν μὲ παράσημα τὰ στήθη τρισχιλίων ἀνθρώπων παντὸς φυράματος τῶν ὁδῶν καὶ ἀγυιῶν; Καὶ δὲν εἴδομεν τότε τὸ ἐπίσημον δημοσιογραφικὸν ὄργανον τοῦ Πρωθυπουργοῦ τοῦ 1887 ἐκδοθὲν τὴν ἐπιοῦσαν τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ ἀπαριθμοῦν πόσοι τῶν ἐκλεχθέντων δημάρχων ἦσαν Τρικουπικοί, πόσοι δ' ἀντιπολιτευόμενοι, καὶ βρενθυόμενον καὶ διατυμπανίζον ἀπὸ τῆς ὑψηλοτέρας στέγης τοῦ οἴκου τὸν μέγαν θρίαμβον, ὃν ἤρατο τὸ ὑπουργεῖον Τρικούπη κατὰ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως;

Κατόπιν τοιούτων ἀσέμνων καὶ ἀκολάστων συμβεβηκότων, κατόπιν τοιούτων παραδειγμάτων καὶ διδασκαλίας, τὴν ὁποίαν παρεῖχε τότε ἡ Κυβέρνησις τοῦ 1887 πρὸς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, εἶχεν ὑποχρέωσιν ὁ Ἡγέτης ἡμῶν, ἐπικειμένων δημοτικῶν ἐκλογῶν τῷ 1891, νὰ ποιήσηται γνωστὸν εἰς τὸν ἕλλην. Λαόν, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργεῖον δὲν θέλει μιμηθῇ τὸ προκάτοχον αὐτοῦ, οὔτε θέλει διαπράξει οἷα καὶ ὅσα εἶχον διαπραχθῇ καὶ κατὰ τὰς βουλευτικὰς καὶ κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς τοῦ 1887, ἀλλ' ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει μείνει ἐντελῶς ἀλλοτρία τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος, ὅτι θέλει σεβασθῇ τὰς ἐκλογικὰς ἐλευθερίας τοῦ Λαοῦ, νὰ καταστήσῃ δὲ ἰδίως καταληπτὸν εἰς τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτὰ νὰ διαπράξωσιν ὅσα οἱ προκάτοχοί των, νὰ καταστήσῃ δὲ καταληπτὸν καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς φίλους της, ὅτι τὸν κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς ἀγῶνα ὀφείλουσι νὰ διεξαγάγωσι διὰ τῶν ἰδίων ἑαυτῶν δυνάμεων, οὐχὶ δὲ διὰ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ Κράτους, ἣν διεχειρίζοντο οἱ ὑπουργοί.

Εἰς τοιαύτην θέσιν δὲν εὑρίσκεται τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον, ἂν δὲ τὰ ὄργανα τῆς διοικήσεως, τὰ ὁποῖα ἐγκατέστησε καὶ καθ' ἑκάστην διορίζει καθ' ἑκατοστύας καὶ σωροὺς διὰ τῆς «Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως», ἐπρόκειτο πράγματι νὰ σεβασθῶσι τὰς ἐκλογικὰς ἐλευθερίας τοῦ Λαοῦ, ἡ ἐγκύκλιος, τὴν ὁποίαν ἔσπευσαν νὰ διασαλπίσωσιν εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ νὰ θαυμάσωσιν οἱ πτωχοπρόδρομοι τοῦ «Ἄστεως», ἦτο χρῆμα περιττὸν ὅλως καὶ μάταιον.

Ἀλλ' ἐάν, ὡς πλεῖσται ἐνδείξεις ὑπάρχουσιν, οἱ τρικουπικοὶ ὑπουργοί, ὡς κληρονόμοι τῶν ἀχράντων ἀρχῶν τοῦ τρικουπικοῦ κόμματος, στοχάζωνται νὰ συνεχίσωσι καὶ κατὰ τὰς ἐπικειμένας δημαιρεσίας τὰ ἆθλα καὶ τὰς ἀσχημίας τῶν ὑπουργῶν τοῦ 1887, προέβησαν δὲ εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἐγκυκλίου κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Φα-

ρισαίου καὶ τοῦ Ταρτούφου, ὅπως ἐνδύσωσι καὶ περικαλύψωσι μὲ τὸν σεμνὸν χιτῶνα ὡραίων λόγων καὶ ἐπαγγελιῶν εἰδεχθεῖς καὶ ἀκολάστους σκοποὺς καὶ πράξεις, τὰς ὁποίας ἢ ἤρξαντο ἐκτελοῦντες ἢ σκοποῦσι νὰ διαπράξωσιν, ἐπεμβάσεις δηλονότι, διωγμοὺς ἀντιπάλων, ἀθεμίτους καὶ ἀνηθίκους ἐπηρεασμοὺς ἐκλογέων καὶ κομματαρχῶν, φατριαστικὴν καὶ μεροληπτικὴν διαχείρισιν τῆς ἐξουσίας, τότε ἡ ἐγκωμιαζομένη ἐγκύκλιος δὲν εἶναι μόνον προϊὸν ἀμαθείας καὶ μωρᾶς ἐπιθυμίας πρὸς ἐπίδειξιν χρηστῶν σκοπῶν, μηδενὸς ὑπάρχοντος λόγου, ἀλλ' εἶναι καὶ ὑπαγόρευσις πονηρίας καὶ φαύλης προαιρέσεως.

Ποῖαι ἐνδείξεις ὑπάρχουσι μέχρι τοῦδε περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ ὑπουργοὶ καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ἐξαρτώμενα ὄργανα θέλουσι διαχειρισθῇ κατὰ τὰς ἐπικειμένας δημοτικὰς ἐκλογὰς τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν δύναμιν, ἣν οἱ Νόμοι ἔδωκαν εἰς αὐτούς;

Τοῦ θέματος τούτου τὴν ἐξέτασιν θὰ ἀναβάλωμεν εἰς τὸ φύλλον τῆς αὔριον, ἵνα ἐξαντλήσωμεν τὰς παρατηρήσεις, ἃς προκαλεῖ τὸ ἀρθρογράφημα τῶν ἐν τῷ «Ἄστει» ἀπολογητῶν λίαν ὑπόπτων κυβερνητικῶν πράξεων.

ΤΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΙΡΑΣ

Παρεπονούμεθα, ὅτι δὲν ἀκούομεν εἰδήσεις περὶ τῶν γυμνασίων τῆς ναυτικῆς Μοίρας.

Ἰδοὺ πρὸς ἱκανοποίησίν μας, ὅτι αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι καθ' ἑκάστην δελτίον τῆς κινήσεως τῶν πλοίων. Ὁ Ποσειδῶν ἐξευμενίσθη καὶ μεθ' ὅλον τὸν ἰσχυρὸν βορειανατολικὸν ἄνεμον κανέν, εὐτυχῶς, κώλυμα δὲν παρεμβάλλεται πλέον εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ Στόλου.

Καὶ τρέχουσι τὰ πλοῖα — κατὰ τὰς ἀξιοπίστους μαρτυρίας τῶν ἐφημερίδων — μεταξὺ Βόλου καὶ Χαλκίδος, Στυλίδος καὶ Χαλκίδος, Λίμνης καὶ Χαλκίδος, καὶ οἱ ἑωρακότες μαρτυροῦσι καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτῶν.

Ὑπάρχουσι βάσιμοι λόγοι, ὅτι τὰ πολύκροτα ταῦτα γυμνάσια θὰ περατωθῶσιν ὅταν θὰ λήξωσι καὶ αἱ δημοτικαὶ ἐκλογαί.

Πρὸ τοῦ πέρατος ὅμως τῶν γυμνασίων, τὴν Μοῖραν θὰ ἐπιθεωρήσῃ ἐν Χαλκίδι — πάντοτε κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων — ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ὅστις εἶναι ὁ κ. Βασίλειος Βουδούρης, βουλευτὴς ἐκ Χαλκίδος.

ΟΠΟΥ ΔΕΝ ΕΠΕΜΒΑΙΝΕΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΤΙΚΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

Μᾶς γράφουσιν ἐκ Λαρίσσης ἀπὸ 31 Ἰουλίου·

«Ἡ Κυβέρνησις τοῦ κ. Θεοτόκη δὲν θὰ ἐπηρεάσῃ — λέγει — τὰς δημοτικὰς ἐκλογάς, καὶ θὰ ἐκδώσῃ—λέγει—ἐγκύκλιον διὰ νὰ μάθῃ τὴν ἐπιθυμίαν της καὶ ὅλος ὁ ἑλληνικὸς κόσμος.

Σᾶς δίδω τὰς ἑπομένας πληροφορίας πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀληθείας τοῦ πράγματος.

1) Ἐν τῷ δήμῳ Κρανῶνος ὁ ἀστυνομεύων ὑπενωμοτάρχης, ἄνθρωπος τοῦ ὑπουργικοῦ βουλευτοῦ Γιαννακίτσα, Βισβίκης ὀνόματι, σωρείαν ἔχων ἐκκρεμῶν μηνύσεων ἐπὶ διαφόροις βασιβουζουκισμοῖς, κατεδικάσθη πρὸ ἑνὸς καὶ ἐπέκεινα μηνὸς εἰς 15 ἡμερῶν φυλάκισιν. Καὶ ὅμως μένει ἔτι εἰς τὴν θέσιν του ψηφοθηρῶν διὰ τοῦ τρόμου ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου δημάρχου. «Ἐφ' ὅσον ἔχου Γιαννακίτσα —λέγει — ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται».

2) Διὰ νὰ ἐκπολεμωθῇ ὁ τέως δήμαρχος καὶ νῦν ὑποψήφιος ἐν τῷ δήμῳ Ἀρμενίου Δ. Ζουζούκης πολιτικὸς φίλος τοῦ τέως βουλευτοῦ Χασὰν βέη Πετρουδὶν, στέλλεται ἐκεῖ ὡς ἀστυνόμος ὁ λοχίας Φώτιος Καζῆς, ὁ ὁποῖος ὡς ἀποσπασματάρχης πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἐποιήσατο ἐκεῖ τέρατα καὶ σημεῖα, ὥστε νὰ ὑπάρχωσι πολλαὶ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐναντίον του. Οὕτω θέλει ὁ ὑπουργικὸς βουλευτὴς καὶ οὕτω γίνεται. Ἤρξατο λοιπὸν ὁ κ. λοχίας τὰ ἆθλά του ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς Πέμπτης, ὅτε ἐκδραμὼν εἰς τὸ χωρίον Ἀπτουλὰρ ἐπὶ τῇ ψευδεῖ προφάσει τοῦ διεξαγαγεῖν ἀνακρίσεις πρὸ πολλοῦ περατωθείσας, ἔδειρεν ἀνηλεῶς καὶ μὲ **τουφεκισμὸν ἠπείλησε** τοὺς ἰσχύοντας καθὸ φίλους τοῦ κ. Ζουζούκη. Ἡ πρᾶξις κατηγγέλθη ἀπειλεῖται δὲ ἡ δημοσία τάξις ἂν μεταβῇ ἐκ νέου εἰς τὸ χωρίον ὁ καλὸς οὗτος ἀστυνόμος τῆς μεταρρυθμίσεως.

3) Παρὰ τὴν ἀντίστασιν τοῦ δημονικοῦ Συμβουλίου Νέσσωνος, ἐπαύθη παρανόμως ὁ δημοτικὸς εἰσπράκτωρ, διότι οὕτως ἐλπίζουσιν, ὅτι θὰ ἐκλεχθῇ αὖθις ὁ κυβερνητικὸς ὑποψήφιος Ν. Βούλγαρης.

Αὐτὰ τὰ ὀλίγα διὰ σήμερον.

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Ο ΥΠΟΤΑΜΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΩΝ

Ἐλάβομεν χθὲς ἐκ Πυργου τὸ ἑξῆς τηλεγράφημα·

Σύνταξιν «Πρωίας»

Διαψεύσατε κατηγορηματικῶς τὰ γραφέντα εἰς «Ἄστυ» καὶ «Θόρυβον» περὶ ἀμεροληπτου ἐνεργείας ὑποταμίου Ὀλυμπίων Τομαρᾶ, θύοντος καὶ ἀπολύοντος ἀνὰ πάντα τὰ χωρία τοῦ δήμου, ὡς ἐπανειλημμένως ἐγράφη εἰς ἐφημερίδας Πατρινὰς καὶ Ἀθηναϊκάς, καταγγελλομένων ὡρισμένων φατριαστικῶν πράξεων ὑποταμίου καὶ ἀστυνομεύοντος. Πάντες οἱ συλληφθέντες, πλέον τῶν 30, φυλακισθέντες ὡς μὴ πληρώσαντες τυγχάνουσι φίλοι μου. Ἐν τούτοις ἐκτὸς ἐνεργειῶν εἰσαγγελέως συνεπείᾳ καταγγελιῶν μου, οὐδὲν μέτρον καταστολῆς διετάχθη παρ' ἁρμοδίων.

Ἰω. Ἀναγνωστόπουλος

Η ΔΙΚΗ ΔΡΕΥΦΟΥΣ

Η ΚΑΤΑΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ἐνώπιον τοῦ Στρατοδικείου τῶν Ρεννῶν καταθέσεων ἐπὶ τῆς πολυκρότου δίκης, ἡ σπουδαιοτέρα καὶ ἡ μᾶλλον ἔγκυρος καὶ διαφωτιστικὴ εἶναι ἀναντιρρήτως ἡ τοῦ πρώην Προέδρου τῆς Δημοκρατίας Καζιμὶρ Περιέ, καὶ διὰ τὸ ἀξίωμα ὅπερ κατεῖχε κατὰ τὴν ἀνακάλυψιν τῶν προδοσιῶν, αἵτινες ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Δρεϋφοῦς καὶ ἐγένοντο αἰτία τῆς καταδίκης αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν ἀτομικὴν περιωπὴν τοῦ ἀνδρός, ἑνὸς τῶν διαπρεπεστάτων καὶ ἐντιμοτάτων ὀνομάτων τῆς Γαλλίας.

— Θὰ εἴπω πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, ἤρξατο λέγων ὁ πρώην Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἐξεταζόμενος.

Ἤκουσα νὰ λέγωσιν ὅτι γνωρίζω γεγονότα καὶ πράγματα σπουδαῖα, καὶ ὅτι δὲν ἠθέλησα μέχρις ὥρας νὰ διαφωτίσω τὴν δικαιοσύνην. Οὐδὲν ἔχω νὰ προσθέσω εἰς ὅσα εἶπον ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν (ὁ στρατηγὸς Μερσιὲ) μοὶ ἀνεκοίνωσεν ὑποψίας αὐτοῦ κατ' ἀξιωματικοῦ τοῦ ἐπιτελείου, ὅστις ἀργότερον ἔμαθον, ὅτι εἶναι ὁ Δρεϋφούς. Ὁ ὑπουργὸς μοὶ εἶπεν, ὅτι ξένον πρόσωπον ἐπληροφόρει αὐτὸν περὶ τῶν καταχρήσεων τῶν λαμβανουσῶν χώραν εἰς τὸ ἐπιτελεῖον. Μοῦ προσέθεσε δὲ ὅτι τὰ ἔγγραφα ἅτινα ὑπετίθετο, ὅτι ἀνεκοίνωσεν ὁ Δ ρ ε ϋ φ ο ύ ς, ε ἶ ν α ι ἐ λ α χ ί σ τ η ς σ η μ α σ ί α ς.

Ἡ δήλωσις αὕτη προξενεῖ βαθεῖαν ἐντύπωσιν.

Ὁ Καζιμὶρ Περιὲ διηγεῖται μετὰ τοῦτο τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Γερμανίας Μύνστερ πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναγινώσκει τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ πρίγκηπος Χοενλόε, ὅπερ ὁ Μύνστερ τῷ ἀνεκοίνωσε. Τὸ τηλεγράφημα λέγει·

«Ὁ θόρυβος ὁ ἐγερθεὶς ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ τύπου εἰς τὴν ὑπόθεσιν Δρεϋφοῦς ἐκθέτει τὴν γερμανικὴν Πρεσβείαν εἰς βαθμὸν καθιστῶντα ἀναγκαίαν ρητὴν δήλωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, διαψεύδουσαν τὰς διαδοθείσας φήμας.»

Ὁ Καζιμὶρ Περιὲ ἀπήντησεν ὅτι ἀδυνατεῖ νὰ προβῇ εἰς τοιαύτην δήλωσιν, διότι τότε ἤθελε διεγείρει εὐλόγους ὑπονοίας κατὰ τῶν λοιπῶν Πρεσβειῶν, αἵτινες, ἐὰν ἐζήτουν ἐπίσης διαψεύσεις ἠθέλομεν φθάσει εἰς ἀπροχώρητον πολὺ κωμικόν. Ἀφ' ἑτέρου ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ Γαλλία εἶναι ἐντελῶς ἐλευθέρα εἰς τὰς ἀποφάσεις περὶ τῶν ἐσωτερικῶν αὐτῆς πραγμάτων. «Τὴν ἑπομένην ἡμέραν (ἐξακολουθεῖ ὁ Καζιμὶρ Περιὲ) ὁ πρεσβευτὴς μοὶ ἐδήλωσεν, ὅτι θεωρεῖ τὸ ἐπεισόδιον λῆξαν.»

Περὶ τοῦ Λεμπρὲν-Ρενῶ, ὅστις διατείνεται ὅτι τὴν ἡμέραν τῆς καθαιρέσεως ὁ Δραϋφοῦς δῆθεν ὡμολόγησε τὴν ἐνοχήν του, λέγει ὅτι ἐκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὰ Ἠλύσια ἵνα τῷ ὑπομνήσῃ τὸ καθῆκόν του, ἐπειδὴ ἐμάνθανεν, ὅτι μετ' ἐλαφρότητος ἀναρμόστου συμπεριεφέρετο, οὐδὲ τὸν ἠρώτησεν ὅμως, οὐδὲ ἔμαθε παρ' αὐτοῦ ἂν ὁ Δραϋφοῦς ἔκαμεν ἐξομολογήσεις. «Ἐγὼ (λέγει ὁ Καζιμὶρ Περιὲ) γνῶσιν ἔλαβον τῆς δικογραφίας Δραϋφοῦς δεκαπέντε ἡμέρας μετὰ τὴν ἀπόφασιν, ἀφοῦ ἐζήτησα ἐπιμόνως αὐτὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐπίσης οὐδεμία ἀνακοίνωσις τῆς δικογραφίας ἔγεινε πρὸς αὐτὸν πρὸ τῆς καταδίκης.»

Ἡ δήλωσις αὕτη προξενεῖ ἐπίσης ζωηροτάτην αἴσθησιν.

— Τὸν Πικὰρ (ἐξακολουθεῖ ὁ Καζιμὶρ Περιὲ) ἅπαξ μόνον εἶδον εἰς τὰ Ἠλύσια καὶ μοὶ εἶπεν, ὅτι ἡ πραγματογνωμοσύνη τοῦ Μπερτιλιῶν περὶ τοῦ γραφικοῦ χαρακτῆρος τοῦ Δραϋφοῦς ἐνεποίησεν ἀσθενῆ ἐντύπωσιν εἰς τοὺς στρατοδίκας τοῦ 1894. Ἐδέχθην τὸν Μπερτιλιῶν κατ' αἴτησιν τοῦ στρατηγοῦ Μερσιέ, ὅστις μοὶ ἐπῄνει τὴν συγκριτικὴν αὐτοῦ μελέτην ἐπὶ τῶν ἐγγράφων καὶ τοῦ «μπορντερῶ» τοῦ Δραϋφοῦς. Ὁμολογῶ ὅμως, ὅτι εἰς ἐμὲ ἐπροξένησεν αὕτη διάφορον ἐντύπωσιν.»

Ὁ πρώην πρόεδρος ἐμφαντικῶς δηλοῖ, ὅτι οὐδέποτε ἦλθεν εἰς συνεννόησιν μετὰ τοῦ Δραϋφοῦς ἢ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ.

«Πρὸς τιμὴν τοῦ ἀξιώματος ὅπερ κατεῖχον, (λέγει) πρὸς τιμὴν τῆς Δημακρατίας, δὲν ἐπιτρέπω νὰ λέγηται, ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀντήλλαξε λόγον πρὸς Γάλλον ἀξιωματικὸν κατηγορούμενον ἐπὶ προδοσίᾳ.»

Ὁ Καζιμὶρ Περιέ, δηλοῖ ἐν τέλει ὅτι τὸ ἐπεισόδιον μετὰ τοῦ Μύνστερ δὲν ὑπῆρξεν ἀφορμὴ τῆς παραιτήσεως αὐτοῦ. Πρέπει νὰ δηλώσω τοῦτο (λέγει) χάριν τῆς ἐθνικῆς ἀξιοπρεπείας.

ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑΤΟΣ

Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἀπεδέχθη χθὲς τὴν πρότασιν τῆς κατὰ νόμον συνελθούσης ἐνταῦθα ἐπιτροπῆς ἀντιπροσώπων τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν, ὅπως τὸ ποσοστὸν τῆς παρακρατήσεως σταφίδος διὰ τὴν ἐφετεινὴν παραγωγὴν ὁρισθῇ εἰς 15 τοῖς ἑκατόν. Ἐν τῷ χθεσινῷ δὲ φύλλῳ τῆς «Ἐφημ τῆς Κυβερνήσεως» ἐδημοσιεύθη τὸ σχετικὸν Β. Διάταγμα.

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΤΕΛΩΝ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Διωρίσθησαν ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας ὁ Μαρῖνος Πήληκας, τοῦ τελωνείου Κερκύρας ὁ κ. Γεώργ. Βουλπιώτης, καὶ εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ ὑποτελώνου Νησίου ὁ Γεώργ. Καλλικούνης.

Προήχθησαν εἰς τελώνην Λαυρίου ὁ τελώνης Κατακώλου Φίλιπ. Μανιάκης, εἰς τελώνην Κερκύρας ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ αὐτοῦ τελωνείου Εὐστάθ. Μελᾶς καὶ εἰς τελώνην Καλαμῶν ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Βόλου Δ. Καμπέρης, εἰς ἐπιστάτην τῆς διαμετακομίσεως τοῦ τελωνείου Πατρῶν ὁ τελώνης Βονίτσης Χρύσανθος Μπόϊκος, εἰς τελώνην Αἰγίου ὁ μέχρι τοῦδε ὑποτελώνης Αἰγίου Εὐθ. Σεγδίτσας, εἰς τὴν κενὴν θέσιν τοῦ α΄. γραμματέως τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας ὁ ὑποτελώνης Ληξουρίου Δ. Δημακόπουλος.

Μετετέθησαν ὁ τελώνης Λαυρίου Σταῦρος Σταυρόπουλος εἰς τελώνην Κατακόλου, ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Κεφαλληνίας Ἰω. Κριεζῆς εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Βόλου, ὁ ἐπιστάτης τῆς διαμετακομίσεως τοῦ τελωνείου Πατρῶν Ι. Παπομανώλης εἰς ἐλεγκτὴν τοῦ τελων. Κατακόλου καὶ ὁ ἐλεγκτὴς τοῦ τελων. Θήρας Σπυρίδων Μακρῆς εἰς τελώνην Ἰθάκης ἀντὶ τοῦ Παναγ. Λυκάκη, μετατεθέντος εἰς τελώνην Ἄνδρου.

Ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ τελώνης Κερκύρας Ἀνδρ. Δελφός.

Διωρίσθησαν τελώνης Σπετσῶν ὁ Γ. Μπουκουβάλας, καὶ ὑποτελώνης Αἰγίνης ὁ Δ. Λέγγερης, προήχθησαν εἰς τελώνην Σύρου ὁ ά. ἐλεγκτὴς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς Β. Ταμβακάκης, εἰς ά. ἐλεγκτὴν τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὁ τελώνης Χαλκίδος Β. Κορώνης, εἰς έ. ἐλεγκτὴν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου ὁ τελώνης Στυλίδος Α. Γαλανούλης, εἰς στ.' ἐλεγκτὴν τοῦ αὐτοῦ τελωνείου ὁ τελώνης Κορίνθου Κ. Βλαστάρης, εἰς τελώνην Χαλκίδος ὁ τελ. Σπετσῶν Γαζῆς Κονδάκης, εἰς τελώνην Κυθήρων ὁ ὑποτελώνης Αἰγίνης Εὐστ. Κλεώπας.

Μετετέθησαν ὁ τελώνης Κυθήρων Δημ. Οἰκονομάκος εἰς τελώνην Στυλίδος καὶ ὁ τελώνης Νάξου Σταῦρος Μαρινόπουλος εἰς τελώνην Κύμης ἀντὶ τοῦ Χρήστου Παπαγεωργίου μετατεθέντος εἰς τελώνην Κορίνθου.

Διωρίσθη γ' γραμματεὺς τοῦ τελωνείου Πειραιῶς ὁ Διον. Ξύνδας, πρωϋπηρετήσας εἰς ὁμοιόβαθμον θέσιν, εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Δαμιανοῦ Εὐαγγελίδου, ἀπολυθέντος.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΛΗΡΟΥΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Πειραιῶς:

Κατὰ τὸν νόμον ΒΤΜΘ' τῆς Δημοτ. Ἐκπαιδεύσεως, πλὴν τῶν ἄλλων καλῶν, τὰ ὁποῖα πάντες ἀνομολογοῦσιν ὅτι ἔφερεν ὁ νόμος οὗτος, ἐλήφθη καὶ ἡ πρόνοια νὰ κτισθῶσι σχολεῖα καθ' ὑπόδειγμα, ὅπερ παρασκευάζει ἐπιτροπεία ἐξ ἀρχιτεκτόνων καὶ παιδαγωγικῶν. Ἓν τοιοῦτον ἐκτίσθη καὶ ἐν Πειραιεῖ τῇ φροντίδι τοῦ φιλομούσου δημάρχου καὶ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ δαπάνῃ τοῦ δήμου Πειραιέων, οὗ τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ.

Τὸ κτίριον τοῦτο μὲ τὰς μαρμαρίνους κλίμακας, μὲ τὴν εὐρυχωρίαν τὴν μεγάλην τῶν αἰθουσῶν, μὲ τὸν ἄπλετον φωτισμὸν αὐτῶν, μὲ τὸ πλακόστρωτον ἔδαφος τὸ ἀπαστράπτον, μὲ τὴν εὐρύχωρον αὐλήν, μὲ τὰ θρανία τὰ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ὑγιεινῆς κατεσκευασμένα μεταφέρει ἡμᾶς εἰς ἄλλας χώρας, εἰς τὴν Ἑλβετίαν, εἰς τὴν Γερμανίαν, εἰς τὴν Γαλλίαν, ἔνθα τὰ δημοτικὰ σχολεῖα καὶ οἱ ναοὶ εἶναι τὰ καλλίτερα κτίρια. Ὁ λαὸς ἀθρόος εἶχε συρρεύσει ἵνα θαυμάσῃ τὸ κτίριον καὶ συνέχαιρεν ἐκ βάθους ψυχῆς τὸν γηραιὸν δήμαρχον, ὅστις ἀπέβη πατὴρ καὶ προστάτης ἐκ τῶν σπανίων εἰς τὸν πεφιλημένον του δῆμον.

Τὰ κατέχοντα τὸν κόσμον αἰσθήματα εὐγλώττως διηρμήνευσεν ὁ Σ. Μητροπολίτης κ. Προκόπιος ὁ καὶ πρόεδρος τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου, ὅστις ἐτέλεσε καὶ τὸν ἁγιασμὸν ἐπαινέσας τὴν προθυμίαν τῶν ἀρχόντων Πειραιῶς πρὸς ἵδρυσιν εὐπρεπῶν καὶ ὑγιεινῶν σχολείων, ἔνθα πρὸς τοῖς ἄλλοις θὰ διεγείρωνται εἰς τοὺς παιδευομένους μικροὺς μαθητὰς καὶ αἰσθήματα εὐσεβείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἄρχοντας οὓς βλέπουσι προνοοῦντας περὶ τῆς ὑγιείας καὶ τῆς παιδεύσεως αὐτῶν. Μετὰ τὸν Σ. Μητροπολίτην ὡμίλησε λίαν ἐπικαίρως καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων κ. Μιχαλόπουλος ἐξάρας τὸ ἔργον ὡς ἔχον σημασίαν διὰ τὴν ὅλην ἐκπαίδευσιν καὶ ὡς ἀφετηρίαν προνοίας διὰ τὴν ὑγείαν καὶ τελειοτέραν παίδευσιν τῶν νέων. Τοιαῦτα ἔργα, εἶπε μόνον ἐπὶ Καποδιστρίου ἐγίνοντο Ἤδη μετὰ διακοπὴν 70ετῆ ἀναφαίνεται ἡ σοφὴ τοῦ Κυβερνήτου ἐκείνου πρόνοια περὶ τῆς δημ. ἐκπαιδεύσεως ἐν τῷ νέῳ νόμῳ τοῦ 1895. Ὡς παιδαγωγικὸς καὶ ὡς ἐπιθεωρητὴς τῶν σχολείων αἰσθάνεται ἀγαλλίασιν ἐπὶ τῷ φαινομένῳ τούτῳ καὶ συγχαίρει τὸν κ. Δήμαρχον, διότι ἐγκαινίζει διὰ τοῦ σχολείου τούτου νέαν ἐποχήν.

Ἐν τῇ σεμνῇ ταύτῃ τελετῇ τὰ βλέμματα πάντων ἀνεζήτουν τὸν σεβαστὸν ἡμῶν Ἡγέτην κ. Θ. Δηλιγιάννην, οὗτινος ὁ σοφὸς νοῦς καὶ ἡ διάπυρος φιλοπατρία ἐφιλοτέχνησε τὸν ὄντως σοφώτατον τοῦτον νόμον, οὗ προϊὸν εἶναι τὸ ἐγκαινισθὲν σχολεῖον καὶ ὅστις μετὰ τὸν Κυβερνήτην ἐγένετο ὁ μόνος ἐν τῇ δημοτ. ἐκπαιδεύσει εὐεργέτης τοῦ ἔθνους.

ΠΡΩΙΑ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Αὐγούστου 4 ΤΕΤΑΡΤΗ
Σελήνη 11 ἡμερῶν — Τῶν ἐν Ἐφέσῳ 7 παίδων
Ἀνατολ. ἡλ. ὥρα 5 λ. 14.—Δύσις ὥρα 7 λ. 53

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τρίτη 3 Ἰουλίου.

Ὁμολογίαι Ἐθν. Δανείων		
76,354,000 τῶν 50]0 . . . . . Δρ.	107	25
120 000 000 » 50]0 . . . . . »	320	
170,000,000 » 50]0 . . . . . »	320	
135,000,000 » 4]0 . . . . . »	372	
125,000,000 » 40]0 . . . . . »	264	
Σιδ. Πειρ.-Λαρίσ.-Συνόρων 50]0 »	314	
30,000,000 Δάνειον Πατριωτικὸν »	3	55
Ὁμολογίαι		
Ἐθν. Τραπέζης λαχειοφ. 40]0 Δρ.	619	
Σιδ. Πειρ. Ἀθην. Πελοπ. 50]0 »	156	
Σιδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 40]0 »	426	
Προεκτάσεως Πειραιῶς . . .51]0 »	199	
» » 50]0 »	198	
Σιδηρόδρομοι Θεσσαλίας . . .51]0 »	505	
» » 50]0 »	193	
Μετοχαὶ Τραπεζῶν.		
Ἐθν. Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος . . Δρ	3942	50
Τράπεζα Ἠπειροθεσσαλίας . . . . »	203	
Βιομηχανικῆς Πίστεως τῆς Ἑλλ »	84	
Τράπεζα Ἀθηνῶν . . . . »	174	
Μετοχαὶ Ἑταιρειῶν		
Μεταλουργείων Λαυρίου . . . . . Δρ.	128	25
Σιδηρόδρομοι Ἀθηνῶν-Πειραιῶς »	428	
Σιδηρόδ. Πειρ.-Ἀθην.-Πελοπ. »	79	
Σιδηροδρόμου Θεσσαλλίας . . . . . »	122	75
Ἑταιρίας Δημοσ. καὶ Δημ. ἔργων »	89	
Γενικῆς Ἑταιρείας Ἐργοληψιῶν »	333	
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου . . . . »	247	
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας . . . . . »	258	
Προεκτάσεως Σιδ. Ἀθην.-Πει . . »	96	
Ἑταιρείας Μονοπωλίων χρυσ . . . »	491	
Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν . . . . »	525	
Νομίσματα.		
Εἰκοσάφραγκον Μετρητοῖς . . . . . »	30	15
Λίρα Ἀγγλίας . . . . »	37	60
Λίρα Τουρκίας . . . . »	34	40

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ	3μηνον	(ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας	1.51 1)4	1 52 1)4
Ἐπὶ Ἀγγλίας	38.15	38.45
Ἐπὶ Αὐστρίας	3.14 3)4	3.18 3)4
Ἐπὶ Γερμανίας	1.84 3)4	1 87 3)4
Ἐπὶ Τουρκίας	-	34.80

Ο ΦΟΡΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΩΝ ΕΝ ΣΥΡΩ

Ἀραὶ καὶ ἀναθέματα

Ἐν ΣΥΡΩ τῇ 31 Ἰουλίου 1899

Ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου μεταρρυθμιστικοῦ νόμου περὶ ἐπιτηδευμάτων ὁρμώμενος, ἔρχομαι διὰ βραχέων νὰ εἰκονίσω τὴν κατάστασιν, εἰς ἣν ἀπὸ ἡμερῶν ἤδη διατελεῖ ἡ ἡμετέρα φιλόνομος πόλις. Ἀλλὰ τί πρῶτον τί δ' ὕστατον καταλέξαι. Ἰδοὺ ἡ κλάσις τῶν ἀτυχῶν ἐμποροϋπαλλήλων, οἵτινες τρίβοντες τοὺς ὀφθαλμοὺς μένουσιν ἔκπληκτοι πρὸ τῶν τραγελαφικῶν δημιουργημάτων τῆς ἐνεστώσης κυβερνήσεως καὶ ἀλλήλους διερωτῶντες καταλήγουσιν εἰς δικαίας ὑπονοίας μὴ αἱ φρένες τοῦ εἰσηγησαμένου τὸν ἀλλόκοτον τοῦτον νόμον ἐξέστησαν, ἐνῷ συγχρόνως ὑπόκωφοι ἀγανακτήσεως στεναγμοὶ ἐξέρχονται τοῦ στήθους των καὶ βαρεῖαι κατὰ τοῦ νομοθέτου ἀραὶ πληροῦσι τὸν ἀέρα.

Ἰδοὺ ἑτέρα κλάσις τῶν οἰνοπνευματοποιῶν, οἰνοπνευματοπωλῶν, μεταπρατῶν, καφεπωλῶν καὶ τῶν ἄλλων μικρεμπόρων καὶ μεταπωλητῶν, οἵτινες κλαίουσιν οἱ δυστυχεῖς, οἱ πλεῖστοι ὄντες στηρίγματα πολυμελῶν οἰκογενειῶν καὶ ταλανίζοντες ἑαυτοὺς ἀναθεματίζουσιν ὡς ἀποφράδα τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν ἀνέλαβον ἄνδρες πολιτικῶς ἐξηχρειωμένοι θύοντες ἀσυστόλως εἰς τὴν συναλλαγήν, τὴν σπατάλην καὶ πᾶσαν κακίαν, ἄνδρες, οἵτινες διὰ παντὸς θεμιτοῦ καὶ ἀθεμίτου τρόπου οὐδὲν ἄλλο ζητοῦσιν εἰμὴ τὴν ἐπιβολὴν καὶ εἴσπραξιν φόρων πρὸς κορεσμὸν τῶν φίλων των καὶ πρὸς αὔξησιν τῶν ὑπαλλήλων.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἡ μᾶλλον ἀναστάτωσιν εὑρίσκεται ἡ πόλις μας, καὶ ἐν ᾧ τοιαύτης καταστάσεως ἐργάται εἰσὶν οἱ ὑπουργοὶ καὶ καταθλίβουσι τὸν λαὸν ὑπὲρ τῶν ἰδίων αὐτῶν φατριαστικῶν συμφερόντων ἐλπίζουσιν ὅτι θὰ δυνηθῶσι νὰ συνεχίσωσι καὶ ἐπιτελέσωσι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς οὗτινος καὶ πάλιν ἤρξαντο.

Εὐελπιστεῖ ὅμως καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὅτι ταχέως θέλει πατάξει πάντας.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐπάνοδος τοῦ κ. Ἀλ. Ρώμα

Ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Πάτρας ἡ εὐγενεστάτη δέσποινα κυρία Ἀσπασία Σ. Κ. Ρώμα, προσφιλεστάτη μήτηρ τοῦ ἐκ Ζακύνθου διαπρεποῦς πολιτευτοῦ κ. Ἀλεξ. Σ. Κ. Ρώμα, τέως προέδρου τῆς Βουλῆς, μετὰ τοῦ κ. Ἀλεξίου Κολυβᾶ, τέως γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ἐν Πάτραις θὰ συναντηθῶσι μετὰ τοῦ ἐπιλέκτου ἡμῶν φίλου κ. Ἀλ. Σ. Κ. Ρώμα ἐρχομένου ἐκ Παρισίων διὰ τοῦ «Μεσσαζερῆ» μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του καὶ θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Ζάκυνθον ἔνθα θὰ παραμείνωσι μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου.

Ὁ «Ν. Μιαούλης».

Δὲν ἦτο ἀκριβὴς ἡ εἴδησις, ὅτι τὸ εὔδρομον «Ν. Μιαούλης» κατέπλευσεν εἰς Κίελον. Κατ' εἰδήσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν, τὸ εὔδρομον εὑρίσκεται εἰς Λίβερπουλ, σήμερον δὲ πρόκειται νὰ ἐκπλεύσῃ εἰς Πόρτσμουθ τῆς Ἀγγλίας.

Νέος ὑποφρούραρχος

Ἀντὶ τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Βόρσα ὑποφρούραρχος Ἀθηνῶν διορίζεται ὁ διοικητὴς τοῦ ἐν Κορίνθῳ εὐζωνικοῦ τάγματος ἀντισυνταγματάρχης κ. Πίκουλας.

Κλοπὴ

Ἄγνωστος ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βερανζέρου οἰκίας τοῦ Δημ. Ραυτοπούλου ὑπεξήρεσε χθὲς ἓν ὡρολόγιον χρυσοῦν μετ' ἁλύσεως, μίαν ἐνδυμασίαν καὶ ἑκατὸν δρ.

Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν

Αἱ ὑψηλαὶ πιέσεις [illegible] μερον νὰ κατέχωσι τὴν Κεντρ. Εὐρώπην· αὗται προχωρήσασαι πρὸς Ν κατέλαβον ὁλόκληρον τὴν Ἰταλίαν καὶ Ἑλλάδα· ἐν τῇ Β Δ Εὐρώπῃ ἀνεφάνησαν σήμερον πιέσεις χαμηλαί. Σήμερον 8 π.μ. βαρόμετρον ἐν Ἀθήναις 765,5.

Ἡ θερμοκρασία παρέμεινε περίπου ἡ αὐτή. Σήμερον 8 π.μ. θερμοκρασία ἐν Ἀθήναις 23,2 ἐν Παρισίοις 21,3, ἐν Βιέννῃ 14,8, ἐν Κωνσταντινουπόλει 18,6, ἡ μεγίστη ἐν Ἀθήναις 28,2 καὶ ἡ ἐλαχίστη 19,7.

Οὐρανὸς νεφελώδης.

Ἄνεμοι ἐπικρατέστεροι Β—ΒΑ ἰσχυροὶ ἐν τῇ Α Ἑλλάδι καὶ μέτριοι ἐν τῇ λοιπῇ. Θάλασσα ἐν τῷ Αἰγαίῳ λίαν κυματώδης καὶ ἐν τῷ Ἰονίῳ τεταραγμένη. Ὑγρασία ἐν Ἀθήναις ὀλίγη (42)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Τῆς 2 Αὐγούστου

Ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντεισαγγελέως παρὰ τῷ πρωτοδικείῳ Καλαμῶν ὁ ἔμμισθος πάρεδρος Πέτρος Ν. Μανουσόπουλος καὶ ἀνετέθησαν τὰ καθήκοντα ταῦτα εἰς τὸν ἔμμισθον πάρεδρον Θεόδωρον Α. Σακελλαρόπουλον

Διωρίσθη ἀστυνόμος Ἐράνης ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Δανίκας Χαράλαμπος.

Ἀπελύθη ὁ παρὰ τῇ τηλ. ὑποδιευθ. Πατρῶν διανομεὺς Ἀθ. Ἀνδρουτζόπουλος καὶ διωρίσθη ὁ Νικ. Κλουκινιώτης.

Διωρίσθη διανομεὺς παρὰ τῇ ταχ. ἐπιστασίᾳ Πειραιῶς ὁ Δημοσθ. Χ. Ἀργυριάδης.

Τίθεται τῇ αἰτήσει του δι' ἀρχαιότητα ὑπηρεσίας εἰς ἀποστρατίαν ὁ λοχαγὸς τοῦ πεζικοῦ Νικολόπουλος Ἀλέξανδρος.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

Φίλε Κύριε Συντάκτα τῆς «Πρωίας»

Κατὰ τοῦ κ. Κολυβᾶ οὐδεὶς ἐσκέφθη, ὡς μετριοφρόνως πιστεύει, νὰ στρέψῃ τὰ «ἐπιθετικά του ὅπλα» καὶ πολὺ ὀλιγώτερον ἐγώ. Μοὶ ἀρκεῖ ὁ προϊστάμενός του κ. Ἀλέξανδρος Θ. Α. Ζαΐμης, ὅστις μοῦ ἔδωσε καὶ ἴσως μοῦ δώσῃ ἀφθονωτάτην ὕλην. Θ' ἀπήντων ὅμως σεβόμενος τὸ ἀποπλανώμενον δημόσιον, πρὸς τὸν γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, ἄν, δι' ὅσων γράφει σήμερον εἰς τὴν «Πρωίαν», ἀπεδείκνυεν, ὅτι ἠνόησε τὴν πρὸς τὸ «Ἄστυ», τῆς πρώτης Αὐγούστου ἐπιστολήν μου.

Ἀλλ' οὐδὲν ἐξ αὐτῆς ἀπολύτως ἠνόησε, οὐδεμίαν ἐξ ὅσων ἐβεβαίωσα ἀναμφισβητήτων ἀληθειῶν ἀνήρεσεν, ἐπιστοποίησε δὲ μόνον ἀξιοθρήνητον ἀδυναμίαν, μὴ κατορθώσας ν' ἀποδείξῃ τὸ προσωπικῶς τοὐλάχιστον ἀφορῶν αὐτόν, ὅτι δηλαδὴ δὲν ἔσπευσε πρὸς τὴν «Ἑστίαν», ἵνα ἀποπλανήσῃ αὐτήν. διὰ τῶν ἀνακριβῶν ἀνακοινώσεών του, τὰς ὁποίας ὑπηγόρευσε πρὸς ἕνα τῶν συντακτῶν της ἐν ὀνόματι τῆς ὀλεμελείας τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, τῆς ὁποίας τυγχάνων, ὑπάλληλος ἠξίωσεν αὐθαιρέτως νὰ ἑρμηνεύσῃ τὰς γνώμας, ἵνα πωλήσῃ πατριωτισμόν, ὃν ἄφθονον καὶ ἀνέξοδον ἐξακολουθεῖ πωλῶν καὶ σήμερον ἐν τῇ «Πρωίᾳ», ὡς γνήσιος ρωμηός, ἐξ ἐκείνων, οἵτινες ἀδικοῦσι τοὺς λογικευομένους συμπολίτας μας, τοὺς ἀληθεῖς ἄνευ σωβινισμοῦ πατριώτας.

Μετὰ τὴν πρώτην αὐτῆς μετ' ἀγανακτήσεως διαμαρτύρησιν τῆς «Ἑστίας» ὅτι ἔπεσε θῦμα τῶν ἀνακριβειῶν τοῦ κ. Κολυβᾶ, ὑπαγορεύσαντος ἐν ὀνόματι τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων εἰς ἕνα τῶν συντακτῶν της τὰ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, νέα ἐπῆλθε σήμερον διαβεβαίωσις τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος, μεθ' ὅσα ἐδημοσίευσεν ὁ κ. Κολυβᾶς ἐν τῇ «Πρωίᾳ». Βεβαιοῖ αὐθημερὸν ἡ «Ἑστία» ὅτι «εἴμεθα ὑποχρεωμένοι ἀπαντῶντες εἰς τὸν κ. Κολυβᾶν νὰ »ἐπαναλάβωμεν ὅτι ὁ κύριος οὗτος ἔδωκε πρὸς »τὸν συντάκτην μας τὴν εἴδησιν περὶ τῆς ἄρσεως »τῆς κατασχέσεως τῶν κληροδοτημάτων τῶν »ἀδελφῶν Ζάππα, συνοδεύσας αὐτὴν καὶ μὲ »τὰς δημοσιευθείσας δυσμενεῖς κρίσεις».

Ἐγὼ ὑπὸ ταύτην καὶ μόνην τὴν ἔποψιν ἐπρόσεξα εἰς τὸν κ. Κολυβᾶν εἰς τὴν ἀγαθοπιστίαν δῆλον ὅτι τοῦ γραμματέως τῆς ἐπιτροπῆς τῶν Ὀλυμπίων, διότι ἐγὼ τὸ ἀτύχημα [illegible] ἢ μόνον ὅταν ἀναληθῇ εἰς τὴν ράχιν μου λέγει· ἂς ἐξακολουθήσῃ δὲ — τὸν ἱκετεύω — νὰ ἔχῃ οἵαν δήποτε θέλει γνώμην περὶ ἐμοῦ καὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα, περὶ ἧς, δι' ὅσων καὶ σήμερον γράφει, ἀποδεικνύει, ὅτι οὐδὲν οὔτε πραγματικῶς οὔτε νομικῶς γνωρίζει, ἢ μόνον ὅτι ἠλαττώθησαν οἱ πόροι τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς.

Ἀλλ' ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἰς σοβαρὰς μ' ἐνέβαλε σκέψεις ἡ διαβεβαίωσις τοῦ κ. Κολυβᾶ, ὅτι εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς θὰ «ἀχθῇ ἐνώπιον αὐτῆς» ὅλη ἡ ἱστο»ρία καὶ ἐξέτασις περὶ τῆς δίκης ἐπὶ τῆς πε»ριουσίας Εὐαγγέλη Ζάππα».

Ἀναμένω τὴν σοβαρὰν συζήτησιν μετὰ φρικώδρᾶς προσδοκίας, διότι βέβαιος εἶμαι ὅτι κατὰ ταύτην θὰ συντελεσθῇ τὸ θαῦμα νὰ ἀνοίξῃ τὸ στόμα του ὁ κ. πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων ἐπιτροπῆς, ὁ βουλευτὴς Καλαβρύτων κ. Ἀλέξανδρος Θ. Α. Ζαΐμης, ἐὰν ἕως τότε ἐπανέλθῃ ἐκ Ρουμανίας, ὅπου εὐαρέστως διατρίβει, ἀλλ' ἰδίως ἐὰν κατώρθωσε νὰ ἐννοήσῃ περὶ τίνος πρόκειται ἐν τῇ ὑποθέσει Ζάππα ἢ γινώσκει περὶ αὐτῆς ὅσα καὶ ὁ κ. Κολυβᾶς, ἤτοι οὐδέν.

Δυστυχῶς δὲν διατελῶ βουλευτής. Ἀλλ' ὑπόσχομαι νὰ δώσω ἁρμοδίως πᾶσαν ἀπάντησιν πρὸς τὸν κ. Ἀλέξανδρον Ζαΐμην εἴτε ἔχει εἴτε δὲν ἔχει οἵας καὶ ὁ κ. Κολυβᾶς περὶ τῆς ὑποθέσεως Ζάππα γνώμας, διότι ἐγὼ πάντοτε θὰ διατελῶ ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Δηλῶ ἐν τέλει ὅτι ἐφεξῆς δὲν θὰ ἀπαντήσω εἰς τὸν κ. Κολυβᾶν, θεωρῶν περατωθεῖσαν τὴν μετ' αὐτοῦ συζήτησιν.

Δεχθῆτε παρακαλῶ φίλε κύριε Συντάκτα κ. λ. π.

Χρ. Ζάππας

Νέον Φάληρον 3 Αὐγούστου 1899

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ μεσαῖον καὶ ἄνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῶν ὁδῶν Νίκης καὶ Κυδαθηναίων ἀπέναντι τῆς ἀγγλικῆς ἐκκλησίας γωνιαίας οἰκίας τοῦ κ. Ν. Δ. Ματθοπούλου. Πληροφορίαι εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη ἀριθ. 63 κατάστημα τοῦ ἰδίου.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν ἐν Τήνῳ οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου ἐκ Σύρου καὶ δραστηρίου νέου κ. Νικολάου Δαπόντε μετὰ τῆς ἐπὶ κάλλει καὶ ψυχικαῖς ἀρεταῖς διακεκριμένης δεσποσύνης Κορίννης, θυγατρὸς τοῦ κ. Στεφάνου Κοκκίνου πλοιάρχου καὶ ἐγγονῆς τοῦ ἐπίσης ἄλλοτε πλοιάρχου κ. Σταματίου Ρέ. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ χαριτόβρυτος καὶ ὡραία δεσποσύνη Φανή, ἐξαδέλφη τῆς νύμφης. Ἡ «Πρωΐα» διαβιβάζουσα θερμὰ συγχαρητήρια εἰς τὸ εὐάρμοστον τοῦτο ζεῦγος εὔχεται αὐτῷ βίον μεστὸν τῶν τοῦ γάμου ἀγαθῶν καὶ πᾶν καταθύμιον.

ΘΕΑΤΡΑ

Τσόχα. Ἀπόψε γέλοια τρελλά, ἀδιάπτωτος εὐθυμία, ἡ τερπνοτέρα θερινὴ βραδυά.

Ὁ «Μπέμπς», ἡ μετὰ τόσης ἀνυπομονησίας ἀναμενομένη ἀπαραμίλλου χάριτος φάρσα τοῦ Μπράντον Τόμας, τοῦ συγγραφέως τῆς «Θείας τοῦ Καρόλου», ἥτις παίζει τὸν πρῶτον ρόλον εἰς ὅλα τὰ θέατρα τῆς Εὐρώπης καὶ οὗτινος ἀπὸ τὰς θαυμασίας φάρσας του ὑπερέχουσιν ὁ «Μπέμπς» κατὰ πρῶτον λόγον καὶ ἡ τόσον θέλξασα «Θεία τοῦ Καρόλου».

Κατόπιν τῶν ἐπιμελεστάτων δοκιμῶν τοῦ θιάσου ἀσφαλῶς ἡ ἐκτέλεσις θὰ εἶναι ἀνάλογος τοῦ ἔργου. Ὁ Παντόπουλος πρωτότυπος εἰς τὸν χαριτωμένον ρόλον του, θὰ εἶναι ἀπόλαυσις.

Ὅλοι εἰς τοῦ Τσόχα, ὅσοι προλάβουν εἰσιτήρια, ἅτινα θὰ ἐξαντληθῶσιν ἀσφαλῶς ὅπως θὰ ἔχωμεν τελείαν ἐξάντλησιν γελώτων καὶ εὐθυμίας.

Νεαπόλεως. Τὸ γλυκύτατον κωμειδύλλιον, «Ἡ Λύρα τοῦ Γέρω-Νικόλα» εἰς πράξεις 3 καὶ ᾄσματα 20. Προσεχῶς «Ὁ Βασιλεὺς Λήρ» μὲ τὸν διαπλάσαντα τὸν ρόλον τοῦτον κ. Πετρίδην.

Ὀλυμπίων. «Ὁ Ἀγαπητικὸς τῆς Βοσκοπούλας».

ΠΩΛΕΙΤΑΙ τυρὸς Ζακύνθου πρὸς 3,20 [illegible] ντέα) πρὸς 1 δραχμὴν τὴν ὀκᾶν εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας ἀριθ. 63 μαγειρεῖον τοῦ κ. Ι. Γερανοῦ, ὅστις μαγειρεύει καὶ ἐξαίρετα καὶ καθαρώτατα φαγητά.

ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Ε. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Ἐκπαιδευθεὶς ἐπὶ μακρὸν ἐν **Παρισίοις** καὶ ἐν ταῖς διαφόροις **Εὐρωπαϊκαῖς Κλινικαῖς** ἀσκηθείς.

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ

τοὺς πάσχοντας ἐκ **παθολογικῶν** νοσημάτων *(Φάρυγγος, Λάρυγγος, Βρόγχων, Πνευμόνων, Καρδίας, Ἥπατος, Νεφρῶν, Νεύρων κλπ.)* ἐφαρμόζων τὰς **νεωτέρας θεραπευτικὰς μεθόδους** καὶ τὰ τελειότερα **μηχανήματα.**

Εἰδικὴ θεραπεία τῆς Φθίσεως.

Δι' ὑποδορείων **ἐνέσεων** ἐκ τῶν νεωτέρων ἐν Εὐρώπῃ παρασκευαζομένων **ἀντιφυματικῶν** καὶ **μικροβιοκτόνων λυμφῶν,** ἑτέρων εἰδικῶν **ὀρρῶν τονωτικῶν,** φαρμάκων ἄλλων δι' **εἰσπνοῶν** καὶ **ψεκασμῶν** διὰ τελείων μηχανημάτων. Εὐχάριστα ἀποτελέσματα πολυαρίθμων παρατηρήσεων.

Τῶν χρονίων νοσημάτων βρογχο-πνευμονικῶν λαρυγγο-φαρυγγικῶν, χοιραδικῶν.

Διὰ τῶν νεωτέρων εἰδικῶν ὑποδορείων **ἐνέσεων** καὶ **εἰσπνοῶν.**

Στομαχικῶν καὶ ἐντερικῶν νοσημάτων.

Διὰ **πλύσεων** τοῦ στομάχου ὅλως ἀνωδύνων, **ἐντριβῶν** καὶ **μασσάζ.**

Νευρασθενείας, σπερματορροίας, ἀνικανότητος.

Δι' ὑποδορείων **ἐνέσεων** τεχνητῶν **ὀρρῶν** ἄριστα ὑπισχνουμένων.

30 *Ὁδὸς Κολοκοτρώνη—Χαβρίου* 1

π. μ. 8—9 1)2 καὶ μ. μ. 3—5

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

(Ἐγκριθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 29 Ἰουλίου 1894 Βασιλικοῦ Διατάγματος)

Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ τριῶν διακεκριμμένων σχολῶν τῆς Ἐμπορικῆς, τῆς Γεωργικῆς καὶ τῆς Βιομηχανικῆς σχολῆς·

Α'. ΤΟ ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ, περιέχον Α' καὶ Β' τάξιν, ἔχει σκοπὸν τὴν κατάρτισιν τῶν μελλόντων νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν ἐμπορικήν, τὴν γεωργικὴν ἢ τὴν βιομηχανικὴν σχολήν.

Μαθήματα Προπαιδευτικοῦ σχολείου: Ἑλληνικὰ (κυρίως ἀσκήσεις εἰς τὸ χειρίζεσθαι τὴν λαλουμένην γλῶσσαν), Γαλλικά, Μαθηματικά, (ἀριθμητική, γεωμετρία, ἄλγεβρα, ἐμπορικοὶ λογισμοί, κοσμογραφία,) Ἱστορία, Γεωγραφία, Ζωολογία καὶ Φυτολογία, Ὀρυκτολογία καὶ Γεωλογία, Φυσική, Γενικὴ χημεία, Καλλιγραφία καὶ Ἰχνογραφία.

Β'. Η ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὴν τελείαν μόρφωσιν ἐμπόρων, ἐμπορικῶν καὶ τραπεζικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπαλλήλων τῆς δημοσίας οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων κατηρτίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προγραμμάτων τῶν ἐπισημοτάτων ἐμπορικῶν σχολῶν.

Μαθήματα Ἐμπορικῆς σχολῆς. Καταστιχογραφία (ἁπλογραφικὴ καὶ διπλογραφική). Λογιστικὴ Ἐπιστήμη τοῦ ἐμπορίου, Ἐμπορικὴ ἐπιστολογραφία, Γαλλικὰ (συνέχεια), Ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς καὶ ἐπιστολογραφίας Γαλλιστί· Ἀγγλικά, ἐφαρμογαὶ λογιστικῆς καὶ ἐπιστολογραφίας Ἀγγλιστί, Μαθηματικὰ (ἄλγεβρα, ἐμπορικοὶ λογ]σμοί), Ἐμπορικὴ Γεωγραφία, Ἱστορία τοῦ ἐμπορίου, Ἐμπορικὸν δίκαιον, Πολιτικὴ οἰκονομία, Στοιχεῖα ἑλληνικῆς νομοθεσίας, Ἐμπορευματολογία, Στενογραφία, Καλλιγραφία, Πρακτικὰ γραφεῖα, Ἀσκήσεις εἰς τὸ διὰ μηχανῆς γράφειν.

Α' καὶ Β' τάξιν περιλαμβάνουσαν καὶ εἰδικὴν κτηνιατρικὴν ἕδραν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν ἐπιστημόνων γεωπόνων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν προϊόντων τοῦ τόπου.

Μαθήματα Γεωργικῆς Σχολῆς. Γενικὴ χημεία, Γεωργικὴ χημεία, Ἀμπελουργία, Νόσοι τῶν φυτῶν μετ' ἀσκήσεων, Χωρομετρία καὶ Χωροστάθμισις, Γεωργικὴ μηχανικὴ μετ' ἀσκήσεων, Γαλακτομία καὶ Τυροκομία, Ἀρδεύσεις καὶ ἀποστραγγίσεις, Μετεωρολογία, Γενικὴ καὶ εἰδικὴ Γεωργία μετ' ἀσκήσεων, Βοτανική, Δασολογία καὶ Δενδροκομία μετ' ἀσκήσεων, Γενικὴ καὶ εἰδικὴ Ζωοτεχνία, Φορβολογία, Ἐλαιουργία μετ' ἀσκήσεων, Γεωργικὴ οἰκονομία, Γεωργικὴ λογιστική, Παθολογία καὶ θεραπευτικὴ τῶν οἰκοβίων ζώων, Ἐπιζωοτολογία (κρεωσκοπία), Οἰνοποιΐα, Οἰνοπνευματοποιΐα καὶ Ὀξοποιΐα, Ἐντομολογία (μελισσοκομία, σηροτροφία), Πτηνοτροφία μετ' ἀσκήσεων. Γαλλικά.

Δ'. Η ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, περιέχουσα Α' καὶ Β' τάξιν, σκοπεῖ τὸν καταρτισμὸν χημικῶν καὶ χημικῶν βιομηχάνων, εἰδικῶς δὲ οἰνοποιῶν (οἰνοπνευματοποιῶν, ποτοποιῶν), ἐλαιουργῶν (σαπωνοποιῶν), καὶ διαιρεῖται εἰς δύο τμήματα, τὸ ζυμοτεχνικὸν καὶ τὸ ἐλαιουργικόν, μετὰ προσηρτημένων ἐλευθέρων μαθημάτων. Τὸ πρόγραμμα τῶν μαθημάτων ἀποβλέπει εἰς τὴν κατεργασίαν τῶν φυσικῶν προϊόντων τῆς ἡμετέρας χώρας.

Γενικὰ μαθήματα ἀμφοτέρων τῶν τμημάτων: Ἀναλυτικὴ χημεία μετ' ἀσκήσεων ἐν τῷ χημείῳ, Ἀνόργανος καὶ ὀργανικὴ χημεία, Βιομηχανικὴ χημεία, Βιομηχανικαὶ ἀναλύσεις, Φυσική, Ὀρυκτολογία, Γεωλογία, Μηχανική, Λογιστική, Καταστιχογραφία, Γαλλικά, Ἰχνογραφία.

Εἰδικὰ μαθήματα ζυμοτεχνικοῦ τμήματος. Ἀμπελουργία, Οἰνοποιΐα καὶ Οἰνοπνευματοποιΐα μετ' ἐφαρμογῶν, Ζυμοχημεία μετὰ μικροσκοπικῶν ἀσκήσεων, Ἀφρίζοντες καὶ εἰδικοὶ οἶνοι, Ποτοποιΐα Ὀξοποιΐα καὶ ταχυοξοποιΐα. Ζυθοποιΐα.

Εἰδικὰ μαθήματα ἐλαιουργικοῦ τμήματος. Ἐλαιουργία μετ' ἐφαρμογῶν Σα- [illegible] ...ματοποιΐανοποι

Ἐλεύθερα μαθήματα. Σηροτροφία, Μελισσοκομία, Πτηνοτροφία (τεχνικὴ ἐκκόλαψις).

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

1. Χημεῖον, ά) προπαρασκευαστήριον μαθημάτων, β') χημεῖον ἀσκήσεων τῶν σπουδαστῶν τῆς βιομ. σχολῆς.

2. Μικροσκοπικὸν ἐργαστήριον. 3. Οἰνοποιεῖον (καὶ ἀφρώδεις οἶνοι), οἰνοπνευματοποιεῖον, ὀξοποιεῖον.

4. Ἐλαιουργεῖον — σαπωνοποιεῖον — ἀρωματοποιεῖον. 5. Σηροτροφεῖον.

6. Τεχνητὸν ἐκκολαπτήριον. 7. Ὀρυκτολογικὸν Μουσεῖον. 8. Συλλογὴ φυσικῶν ὀργάνων.

9. Βιβλιοθήκη εἰδικῶν βιβλίων κ. τ. λ. 10. Ἐμπορευματολογικὸν μουσεῖον.

Διάρκεια φοιτήσεως καὶ ὅροι κατατάξεως: Πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ σπουδῶν καὶ πρὸς ἀπόκτησιν διπλώματος τῆς ἐμπορικῆς, τῆς γεωργικῆς ἢ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς:

ά) Οἱ μὲν ἔχοντες ἀπολυτήριον ἢ ἀποφοιτητήριον ἑλλην. σχολείου ἢ ἐνδεικτικὸν Α' τάξεως γυμνασίου κατατάσσονται εἰς τὴν Α' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τετραετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς δύο τάξεις τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου καὶ δύο τάξεις τῆς ἐμπορικῆς σχολῆς ἢ δύο τάξεις τῆς γεωργικῆς ἢ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς.

β') Οἱ ἔχοντες ἐνδεικτικὸν ἢ πιστοποιητικὸν φοιτήσεως Β' ἢ Γ' τάξεως γυμνασίου κατατάσσονται εἰς τὴν Β' προπαιδευτικὴν τάξιν καὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τριετῆ φοίτησιν, ἔχοντες νὰ διανύσωσιν ἐπιτυχῶς ἀπὸ τῆς Β' προπαιδευτικῆς καὶ ἐφεξῆς.

γ') Οἱ ἔχοντες ἀπολυτήριον τοῦ Προπαιδευ- ... γυμνασίου ἢ Πρακτικοῦ λυκείου κατατάσσονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὰς εἰδικὰς σχολάς, οἱ τοιοῦτοι ἄρα ὑποχρεοῦνται εἰς φοίτησιν διετῆ.

Εἰς τοὺς σπουδαστὰς τῶν εἰδικῶν σχολῶν ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τρίτον ἔτος φοίτησις, πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐλλείψεών των ἐν ταῖς ἐφαρμογαῖς καὶ τοῖς θεωρητικοῖς μαθήμασι, κατ' ἐκλογήν, προπληρώνοντας τὸ ἥμισυ τῶν ἐτησίων διδάκτρων (δρ, 180) καὶ τὸ ὅλον τῶν ἀσκήτρων (δρ. 60). *Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ γίνονται δεκταὶ καὶ μαθήτριαι.*

Χρηματικαὶ καταβολαί. Τὰ δίδακτρα πλὴν τοῦ δεκαδράχμου δικαιώματος ἐγγραφῆς ὡρίσθησαν: τῶν μὲν δύο τάξεων τοῦ προπαιδευτικοῦ σχολείου εἰς δραχ. 300 ἐτησίως προπληρωτέας, τῶν δύο τάξεων τῆς γεωργικῆς, ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς σχολῆς εἰς δραχ. 360 ἐτησίως προπληρωτέας, ἑκάστου δὲ τῶν ἐλευθέρων μαθημάτων ἢ ἑνὸς τῶν λοιπῶν κατ' ἐκλογὴν εἰς δραχ. 60 ἐτησίως προπληρωτέας.

Πᾶσαι αἱ χρηματικαὶ καταβολαὶ ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιστρέφονται.

Οἱ σπουδασταὶ τῆς βιομηχανικῆς σχολῆς ἀσκούμενοι κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἀσκήσεων ἐν τῷ χημείῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἐργαστηρίοις προπληρώνουσι πλὴν τῶν διδάκτρων διὰ τὰς καταναλισκομένας οὐσίας καὶ τὸ φωταέριον δραχ. 60 διὰ τὰς οἰνοποιητικὰς ἢ ἐλαιουργικὰς ὕλας δρ. 15, ἀποζημιοῦσι δὲ τὰς τυχὸν γενομένας ὑπ' αὐτῶν ζημίας προκαταβάλλοντες δρ. 25 συμψηφιζομένας εἰς τὰ ἐξέταστρα. Ἄσκηστρα τῆς Γεωργικῆς σχολῆς δρ. 100.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, μηνιαῖον εἰς 10 000 ἀντίτυπα. συνδρ. ἐτησία ἐσωτ. δρ. 1. ἐξωτ. φρ. χρ. 1.

Οἰκοτροφεῖον. Ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ λειτουργεῖ καὶ οἰκοτροφεῖον μετὰ Γάλλου ἐπιμελητοῦ ὑπὸ εἰδικὴν ἐπιτήρησιν τῆς διευθύνσεως τῆς Ἀκαδημίας. Τροφεῖα δι' ἓν σχολικὸν ἔτος δρ. 1200 προπληρωτέαι· Πᾶς κηδεμὼν προσυπογράφων εἰς τὸ μητρῶον δηλοῖ διὰ τούτου ὅτι ἀποδέχεται ἀνεπιφυλάκτως πάντας τοὺς ἐν τῷ παρόντι ὅρους.

Ἐγγραφαὶ ἀπὸ τῆς 20 Αὐγούστου καὶ ἑξῆς ἐν τοῖς ἐν Ἀθήναις γραφείοις τῆς Ἀκαδημίας (Πλατεῖα Κάνιγγος).

ΟΛΛΑΝΔΟ—ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Ἑδρεύουσα ἐν Παρισίοις

Γενικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν Παρισίοις καὶ Μασσαλίᾳ ὑπὸ τοῦ κ. L. DESOIS

Πρακτορεῖον ἐν Πειραιεῖ πρὸς ἔκδοσιν εἰσιτηρίων κλπ. δι' Ἀμερικὴν

Πειραιεὺς-Νέα Ὑόρκη
Πειραιεὺς-Σικάγον
Πειραιεὺς—Νότιος καὶ Βόρειος Ἀμερικὴ

Γραμμὴ ἑβδομαδιαία μέσον Βουλώνης

Ἀτμόπλοα ταχύτατα χωρητικότητος 8—10 χιλ. τόννων. Θέσεις ἐπιβατῶν τρίτης θέσεως μετὰ κλινῶν καὶ πάσης περιποιήσεως καὶ ἀνέσεως. Πλοῦς ἐκ Βολώνης κατ' εὐθεῖαν μέχρι Νέας Ὑόρκης 8—9 ἡμερῶν μόνον. Σιδηροδρομικὴ ὑπηρεσία ἀπὸ Μασσαλίας μέχρι Βουλώνης μὲ ὑπαλλήλους ὁδηγοὺς τῆς ἑταιρίας.

Ἀναχωρήσεις.

ἐκ Μασσαλίας ἑκάστην Τρίτην ὥρα 11 π.μ σηδιροδρομικῶς. Ἄφιξις εἰς Βουλώνην Πέμπτη πρωΐαν.

Ἀναχωρήσεις

ἐκ Βουλώνης ἑκάστην Πέμπτην πλοῦς 8—10 ἡμερῶν.

Ἐκ Πειραιῶς δὶς τῆς ἑβδομάδος.

Ὁ ἐν Πειραιεῖ πρακτωρ κ. Π. Τίμπης δίδει πᾶσαν σχετικὴν πληροφορίαν πρὸς τοὺς ζητοῦντας καὶ εἰς τοὺς ἐν γένει μεταναστεύοντας δι' Ἀμερικήν, ἠπαλλασσομένους οὕτω πάσης ἐνοχλήσεως ἢ δαπάνης εἰς ὅλα τὰ μέχρι Βουβώνης ἔνθα θὰ προσεγγίζωσιν. Ὁ ναῦλος οἰκονομικώτατος κατ' εὐθεῖαν ἐκ Πειραιῶς μέχρι Νέας Ὑόρκης ἢ Σικάγου μὲ διαμονὴν ἀνέξοδον ἐν Μασσαλίᾳ καὶ Βουλώνῃ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορί ς ἀπευθυνθήτωσαν καὶ ταχυδρομικῶς εἰς τὸ πρακτορεῖον κείμενον παρὰ τῇ πλατείᾳ Καραϊσκάκη ἐν Πειραιεῖ,

Ὁ Πράκτωρ Π. ΤΣΙΜΠΗΣ

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ Σ. Π. Α. Π.

Ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1899.

Πειραιεὺς ἀναχ.	6.20 π.μ.	11.20 π. μ
Ἀθῆναι »	7.— π.μ.	12— π. μ.
Κόρινθος ἄφ.	10.30 π.μ.	3.10 π. μ.
Πάτραι »	3.45 μ.μ.	7.15 μ. μ.
Πάτραι ἀναχ.	4.02 μ.μ.	6.40 π. μ.
Λουτρὰ ἄφ.	7,35 μ.μ.	10.35 π. μ
Πύργος »	7.50 μ.μ.	11.— π. μ
Ὀλύμπια »	9.— μ. μ.	12.05 μ. μ.

Ὀλύμπια ἀναχ.	5.25 π.μ.	1.45 μ. μ.
Πύργος »	6.30 π.μ.	2.50 μ. μ.
Λουτρὰ »	7.05 π.μ.	3.— μ. μ.
Πάτραι ἄφ.	10.20 π.μ.	6.55 μ. μ.
Πάτραι ἀναχ.	11.45 π.μ.	7.45 π. μ.
Κόρινθος ἄφ.	4.10 μ.μ.	1.25 μ. μ.
Ἀθῆναι »	7.10 μ.μ.	4.45 μ. μ.
Πειραιεὺς »	7.40 μ.μ.	5.20 μ. μ.

Κόρινθος	10.32 π.μ.	Τρίπολις	7.35π.μ.
Ἄργος	12.50 μ.μ.	Ναύπλιον	9.45π.μ.
Ναύπλιον	1.35 μ.μ.	Ἄργος	10.35π.μ.
Τρίπολις	4.20 μ.μ.	Κόρινθος	12.50μ.μ.

Τρίπολις	9.—π.μ	Καλάμαι	7.—π.μ.
Κούρταγα	11.40π.μ.	Χράνοι	12.35μ.μ.
Χράνοι	12.20.μ.μ.	Κούρταγα	1.10μ.μ.
Καλάμαι	6.35μ.μ.	Τρίπολις	3.50μ.μ.

Διακοφτὸ	1.50μ.μ.	Καλάβρυτα	10.15π.μ.
Ζαχλωροῦ	3.30μ.μ.	Ζαχλωροῦ	11.10π.μ.
Καλάβρυτα	4.20μ μ.	Διακοφτὸ	12.50π.μ.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ

Γνήσιαι Hartmunth Βιέννης διαφόρων μεγεθῶν, χρωμάτων καὶ τιμῶν, πήλιναι ἔφθασαν εἰς τὸν γενικὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ κ. **Α. Τσάκωνα** Μηχανικὸν ἐν Ἀθήναις (Βιομηχανικὴ Ἔκθεσις) ὁδὸς Σοφοκλέους.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ
ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ 8 π. μ. διὰ Γύθειον, Καλάμας Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν, Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Αἰδηψὸν, Ἀταλάντην, Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βῶλον.

ΤΕΤΑΓΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν, Στυλίδα καὶ Βῶλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ 7 μ. μ. διὰ Σύρον, Σίφνον, Μῆλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον.

ΠΕΠΜΤΗΝ 9 π μ. διὰ **Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κων]πολιν, Σαμψοῦντα, Ὀρδοῦ, Κερασοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα**

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 6 μ. μ. (διὰ τῆς διώρυγος) διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Κόπραιναν, καὶ Καρβασαρᾶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ 7 μ.μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψόν, Στυλίδα, Ὠραιοὺς καὶ Βόλον.

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πατρῶν.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 μ. μ. (κατ' εὐθεῖαν) διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην

Σημ. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Κοραῆ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζελέπη τοιοῦτον

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Α. ΤΣΑΚΩΝΑ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 9

Ἀντλίαι — Ἀνεμοαντλίαι. — Ἀτμαντλίαι. — Σιδηροσωλῆνες. — Χυτοσιδηροσωλῆνες. — Βιομηχανίας εἴδη ἐν γένει.

ΦΩΣ ΑΣΕΤΥΛΙΝΗΣ ΤΕΛΕΙΟΝ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΠΑΓΩΤΩΝ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ

Α. ΤΣΑΚΩΝΑΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ

Ἔκθεσις πώλησις καὶ προμήθεια βιομηχανημάτων

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΩι 1890

Βιομηχανικὰ εἴδη καὶ μηχαναὶ νεωτάτου συστήματος κάλλισται καὶ στερεώταται

Ἐγκαταστάσεις προνομιοῦχοι.
Ἀσετυλίνης δι' ἧς φωτίζονται τὰ καταστήματα Α. Τσάκωνα πρώτου εἰσαγαγόντος τὴν Ἀσετυλίνην εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΕΤΟΣ ΙΔ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΚΥΡΙΑΚΗ, 8 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1899 ΡΙΘ. 3138

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Τρίμηνος. . . . Δρ. 8	. . . .
Ἑξάμηνος. . . » 15	Χρυσᾶ φράγκα . . 25
Ἐτησία. . . . . » 30	Χρυσᾶ φράγκα . . 45

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΡΧΟΝΤΑΙ
τὴν 1 καὶ 15 ἑκάστου μηνὸς καὶ εἶνε
ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ,,
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Θ. ΑΝΝΙΝΟΣ — ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: Δ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΟΣ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐν τῇ Δ' σελίδι ὁ στίχος. . . . . Λεπ. 25
Ἐν τῇ Γ' σελίδι ὁ στίχος. . . . . » 50
Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας, διὰ διατριβὰς ὡς καὶ διὰ καταχωρίσεις Α' καὶ Β' σελίδος
ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ ΣΥΜΦΩΝΙΑΙ
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΦΙΛΕΛΛΗΝΩΝ, ΑΡΙΘ. 3.
(Πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος)

ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙ

(ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ-ΣΚΙΤΣΑ-ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΙ)

I

ΜΕΧΡΙ ΚΑΤΤΑΡΟΥ

Μοῦ ἔλεγε μίαν φορὰν ὁ φίλος μου — ὁ παλαιός μου φίλος ὁ παραδοξολόγος — καὶ μοῦ τ' ἐπανέλαβε πολλάκις ἔκτοτε, εἰς κάθε ὁμιλίαν καὶ εἰς κάθε συζήτησιν περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου.

— Πρέπει νὰ μάθης, φίλε μου, νὰ βλέπης διὰ πρώτην φορὰν τὰ πράγματα. Εἶνε ὁ μόνος τρόπος νὰ ἔχης ὄχι τὴν ἀκριβεστέραν — αὐτὸ εἶνε ἀδιάφορον — ἀλλὰ τὴν ὡραιοτέραν ἰδέαν δι' αὐτά. Ἐὰν δὲν ἀντίκρυσες ποτέ σου τὴν πλάσιν ὡς πρωτόπλαστος καὶ ἂν δὲν εἶδες ποτέ σου τὴν ζωὴν ὡς νήπιον, ἡ ἰδέα σου καὶ διὰ τὴν πλάσιν καὶ διὰ τὴν ζωὴν δὲν ἔχει καμμίαν σημασίαν δι' ἐμέ. Εἶνε μέγα ἀδίκημα διὰ τὴν αἴσθησιν ἡ μακρὰ συμβίωσις μὲ τὰ ἴδια πράγματα. Εἰς τὸ τέλος καταντᾶς νὰ μὴν ἔχης καμμίαν ἀπὸ τὰς πέντε σου αἰσθήσεις. Κύτταξε πόσον ἀξιοδάκρυτοι εἶνε οἱ εἰδικοὶ εἰς τὴν σφαῖραν τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς τέχνης! ὅσον εἶνε χρήσιμοι εἰς τὴν σφαῖραν τῆς ἐπιστήμης. Μίαν φορὰν ἕνας ἰατρὸς ἐδοκίμασε νὰ ζωγραφήση τὴν ζωὴν τῶν νοσοκομείων. Λοιπὸν σὲ βεβαιῶ, ὅτι ἀηδεστέραν περιγραφὴν δὲν εἶδα εἰς τὴν ζωήν μου. Καὶ ὅμως ὁ ἴδιος ὁ ἰατρὸς εἶχε κάμει μίαν ἀπὸ τὰς πλέον θελκτικὰς περιγραφὰς τῆς λίμνης τῆς Γενεύης, τὴν ὁποίαν ἔβλεπε διὰ πρώτην φοράν.

Ὁ φίλος μου τῳόντι ἔχει παράδοξον αἰσθητικήν. Δὲν ἐπείσθη ποτὲ νἀκούση, νὰ διαβάση ἢ νὰ ἰδῆ μίαν εἰκόνα ἀγροῦ ὀφειλομένην εἰς ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔζησεν ὅλην του τὴν ζωὴν εἰς τοὺς ἀγρούς, οὔτε μίαν θαλασσίαν σκηνὴν γραμμένην ἢ ζωγραφισμένην ἀπὸ θαλασσινὸν ἐξ ἐπαγγέλματος.

Ἡ γνώμη αὐτὴ τοῦ φίλου μου μὲ κατέχει κάθε φορὰν ποῦ ταξειδεύω, κάθε φορὰν ποῦ πρόκειται νὰ ἰδῶ διὰ πρώτην φορὰν ἓν πρᾶγμα. Ἐπάνω εἰς τὸ κατάστρωμα τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυλίεται εἰς τὴν ὁμίχλην τοῦ ἀγνώστου, ἢ μέσα εἰς τὸ βαγόνι τοῦ σιδηροδρόμου, ὁ ὁποῖος σχίζει μὲ περιφρόνησιν τὰ δάση καὶ τρυπᾷ τὸν γρανίτην τῶν βουνῶν καὶ ἐξευτελίζει εἰς τρελλὸν ἀνακάτωμα τὰς ὡραίας ἀπόψεις, διὰ νὰ σταθῆ εἰς ἓν σημεῖον τοῦ ἀγνώστου, ἡ ἡδονὴ τοῦ πρωτοπλάστου μὲ γαργαλίζει μὲ τὰ πτερά της. Κάτω ἀπὸ τὸ μέτωπόν μου αἰσθάνομαι τότε ὅτι ἔχω διαφορετικοὺς ὀφθαλμούς, ξεκουρασμένους καὶ νέους, τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ νηπίου καὶ τοῦ πρωτοπλάστου. Καὶ ἐνθυμοῦμαι πάλιν τὸν φίλον μου.

— Ἡ φύσις δὲν ἔχει καμμίαν ὡραιότητα. Ἡ ὡραιότης κρύπτεται εἰς τὰ βάθη τῶν ὀφθαλμῶν. Ὅταν λέγωμεν δι' ἑκατοστὴν φορὰν ὅτι μία βραδειὰ εἶνε μαγευτικὴ ἢ ἕνα δάσος εἶνε θελκτικόν, ὅταν δὲν τὸ κάμνωμεν ἀπὸ συνήθειαν ἢ ἀπὸ ὑποχρέωσιν, εἶνε διότι τὸ ἀντικρύζομεν μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς πρώτης ἐντυπώσεως. Αὐτὸ συμβαίνει κάποτε μὲ τὰ συνηθέστερα θεάματα. Εἶνε μερικαὶ πρωίαι φθινοπώρου καὶ μερικαὶ δύσεις καλοκαιριναί, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν δύναμιν νὰ μᾶς παρουσιάζουν νέαν τὴν φύσιν. Ὅταν δὲν συμβαίνη αὐτό, πρέπει νὰ ἔχης τὴν δύναμιν μόνος σου νὰ βλέπης ὡς πρωτόπλαστος. Ἐὰν δὲν εἰμπορῆς νἀποκτήσης τὴν δύναμιν αὐτήν, δὲν σοῦ μένει ἄλλο παρὰ νὰ ζητῆς νέα πράγματα. Κάμε ὅ,τι κάμνη ἀσυνειδήτως ὅλος ὁ κόσμος. Ταξείδευε!

Τὴν φορὰν αὐτήν, ποῦ μοῦ ἦλθαν εἰς τὸν νοῦν τὰ λόγια τοῦ φίλου μου, ἐταξείδευα τῷ ὄντι. Καὶ ἦτο ἡ ἐμφάνισις τῆς νέας πλάσεως, τῆς δροσερᾶς καὶ παρθένου, εἰς τὸν μικρὸν στρογγύλον φεγγίτην, τὸν ἀνοιγόμενον εἰς τἄγνωστα πανοράματα, εἰς τοὺς σιωπηλοὺς παραδείσους, εἰς τὰ νερὰ τὰ ὀνειρευόμενα τῶν ἡσύχων κόλπων, καὶ τὰ βουνὰ τὰ βρέχοντα τὰ πράσινα κράσπεδά των εἰς τὰς νωχελεῖς δροσερότητας τῆς λιμνοθαλάσσης.

Ὁ μικρὸς φεγγίτης εἶχεν ἀνοιχθῆ εἰς τὸν κόλπον τοῦ Καττάρου.

Εἶχεν ἀνοιχθῆ κάτω ἀπὸ τὰ νεφελογείτονα βουνά, ἀπὸ τοὺς βαθυπρασίνους τιτάνας τῆς Δαλματίας, ἐμπρὸς εἰς τὸ ἐράσμιον στόμιον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου τείνονται ἀκόμη αἱ σκιαὶ τῶν ἁλυσιδωτῶν πυλῶν, φαντάσματα ἀψύχων, κατοπτριζόμενα εἰς τὰ βάθη τοῦ σμαραγδίνου καθρέπτου. Ἡ ἔκτασις ἐκλείσθη τριγύρω ἀπὸ πράσινα δίκτυα καὶ ὁ ἀέρας ἔπνεε λιποθυμημένος ἀπὸ τοὺς μεθυστικοὺς αἰθέρας τῆς δακρυσμένης βλαστήσεως καὶ ἡ βοὴ τοῦ πελάγους ἔμενεν ἔξω ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ τείχη τῶν βουνῶν καὶ ἦτο ὡς εἴσοδος πομπικὴ καὶ ἐπίσημος εἰς θαλασσίους θαλάμους, διὰ μέσου πυλώνων γλαυκοπρασίνων, εἰς ἡσυχίαν καὶ ρυθμὸν καὶ πειθαρχίαν βασιλικῶν δωμάτων, εἰς παράταξιν ἐπιβλητικὴν τῶν μεγάλων καὶ ἀκινήτων ἀψύχων, εἰς παράταξιν βράχων καὶ νησίδων καὶ ἀκρωτηρίων καὶ ἐπιθαλασσίων ἱερῶν, εἰς παράταξιν δασῶν, εἰς χαιρετισμοὺς πνοῶν ἐπισήμων καὶ ἀρωμάτων βαρέων, ὑπὸ στέγασμα κυανοῦν, ὑφασμένον μὲ τὰς λεπτὰς ἀράχνας τῶν συννέφων. Καὶ ἦτο ὡς διάβασις πομπικὴ καὶ ἐπίσημος ἐπὶ δαπέδων ὑγρῶν, στιλπνῶν καὶ ὀλισθηρῶν, ἐπάνω εἰς κρύσταλλον βενετικόν, κεντημένον μὲ κλάδους δένδρων καὶ τολύπας συννέφων, εἰς τὸν ἐράσμιον κόλπον, τὴν φωλεὰν τῶν ἡρωικῶν ναυτῶν καὶ τῶν ἀτρομήτων κουρσάρων, πρὸ τῶν ὁποίων ἔφευγαν περίτρομα εἰς τοὺς ὡραίους χρόνους τοῦ Ἀδρία, τὰ βενετικὰ σκάφη.

Ὁ πτωχὸς μικρὸς φεγγίτης μοῦ ἐφάνη τότε ὅτι ἤνοιγε καὶ διεστέλλετο ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, ἐκπλήκτου καὶ ἀκουράστου, ἤνοιγεν ἀπὸ σεβασμὸν καὶ ἀπὸ ἀγάπην, ἤθελε νὰ ἐναγκαλισθῆ περισσότερον φῶς καὶ περισσότερον πράσινον καὶ περισσότερον κυανοῦν, ἄπληστος εἰς χρώματα καὶ ἰριδώσεις καὶ σκιάς. Καὶ πάλιν μοῦ ἐφάνη ὁ μικρός, ὁ πρόστυχος φεγγίτης ὅτι ἤνοιγε καὶ διεστέλλετο μὲ παλμοὺς ρώθωνος, ζητῶν νὰ ροφήση τὰς βαλσαμώδεις πνοάς, τὴν ἀναπνοὴν τοῦ κύματος, τὴν εὐωδίαν τῶν χρυσῶν κέντρων, τὰς μακρυνὰς ἀναθυμιάσεις τῶν πρασίνων κορυφῶν. Καὶ ἔπειτα πάλιν ὁ ἀνίδεος φεγγίτης, μοῦ ἐφάνη ὅτι ἐγίνετο μία κόγχη ὠτός, μία κόγχη πελωρία, ἁπλώνουσα τὰς ἕλικάς της εἰς τὴν ἐκπνέουσαν μουσικὴν τῶν φλοίσβων, εἰς τοὺς μυστικοὺς ψιθύρους, εἰς τὰ φιλήματα τὰ ὑγρά, τὰ ὁποῖα ἔπαιζαν καὶ ἐκυνηγοῦντο γύρω ἀπὸ τὴν γάστραν τοῦ πλοίου καὶ ἐχύνοντο ὡς ἀφρὸς εἰς τὴν πλώρην καὶ ἐγλυστροῦσαν εἰς μίαν μελῳδικὴν γραμμὴν ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἕλικα. Ὁ πτωχός, ὁ ταλαίπωρος, ὁ ἀνίδεος φεγγίτης ἦτο τώρα ὡς ὀφθαλμὸς πρωτοπλάστου. Καὶ ὅταν ἔπαυσε νὰ βλέπη καὶ νὰ ὀσφραίνεται καὶ ν' ἀκούη, ἔγεινε ἕνα φλύαρον στόμα ὁ μικρὸς καὶ μοῦ εἶπε!

— Θὰ τὸν κάμω νὰ ζηλεύση τὸν Βόσπορον μίαν ἡμέραν.

Κάθε πρωὶ ἐζητοῦσα τριγύρω μου, κἄτι ἐζητοῦσα. Ἐζητοῦσα τὸν Ὑμηττὸν καὶ ἐζητοῦσα τὴν Πάρνηθα καὶ ὅπου ἐλεύκαζε σύννεφον εἰς τὸ βάθος τοῦ ὁρίζοντος ἐνόμιζα, ὅτι ἀστράπτει τὸ μάρμαρον τῆς Πεντέλης. Καὶ τὰ μεγάλα βουνὰ τῆς Δαλματίας, γίγαντες αὐτοκρατορικοὶ καὶ ἄγριοι καὶ ὑπεροπτικοί, ἐμάντευαν τὴν σκέψιν μου καὶ μ' ἐκύτταζαν μὲ περιφρόνησιν καὶ εἰρωνείαν, ἐμὲ καὶ τὴν ἀσθενικήν μου ἀγάπην, τὴν ἀγάπην τῶν μικρῶν καὶ τῶν γλαφυρῶν, τὴν ἀγάπην τῶν ἁβρῶν γραμμῶν καὶ τῶν γελαστῶν χρωμάτων, τῶν ἁπαλῶν κλιτύων καὶ τῶν ἐρασμίων κορυφῶν. Καὶ δὲν ἐτόλμησα πλέον νὰ συλλογισθῶ τὸν Ὑμηττὸν καὶ νὰ ὀνειρευθῶ τὴν Πάρνηθα, δὲν ἐτόλμησα ἀπὸ φόβον καὶ ἀπὸ δειλίαν· τὸ ἐξομολογοῦμαι.

Καὶ ἔμεινα ἐκεῖ εἰς τὸ ἔρημον δαλματικὸν ἀγκυροβόλιον, ὑπὸ τὴν δεσποτικὴν ἐπιβολὴν τῶν κατακαθέτων βουνῶν, ἐμπρὸς εἰς τὰ λευκάζοντα σπιτάκια καὶ τὸ χλοερὸν μοναστήρι τῆς Μελίνας, ταπεινὸς καὶ μικροσκοπικὸς ὑπήκοος τῆς μεγάλης καὶ ξένης φύσεως, περιμένων τὸ βαποράκι ποῦ θὰ μ' ἔφερε εἰς τὸ Κάτταρον, κάτω ἀπὸ τὸν ἄγριον βράχον τοῦ Μαυροβουνίου, τὸν ὑψηλὸν βράχον, ὁ ὁποῖος ἔτρεφε τὰ ὄνειρά μου τὰς νύκτας αὐτάς. Τὸ βαποράκι ἦλθε τὸ ἄλλο πρωί, ἕνα μικρὸν βαποράκι τρελλὸν καὶ ἀνυπόμονον, γεμᾶτο ἀπὸ ἐπιβάτας παραδόξους, γρηοῦλες μὲ καλαθάκια εἰς τὰ χέρια, παιδιὰ ἐνοχλητικὰ καὶ ἀεικίνητα, μασῶντα αἰωνίως καὶ κλαθμηρίζοντα διαρκῶς, γεροντάκια περίεργα μὲ μακρυὰ τσιμπούκια καὶ μὲ μετάλλια εἰς τὸ στῆθος, μ' ἕνα ὑπηρέτην ξεμανίκωτον μοιράζοντα διαρκῶς δροσιστικὰ ποτὰ πολύχρωμα καὶ ἀεριοῦχα, πάρα πολὺ ἀμφίβολα.

Τὸ γεροντάκι μὲ τὸ μακρὺ τσιμπούκι ἔβγαλε μίαν ὁλοστρόγγυλην καπνοσακκοῦλαν, ἐγέμισε τὸ τσιμπούκι, τὸ ἐστοίβαξε μὲ τέχνην, ἔβαλεν ἕνα κομάτι ἴσκαν, μὲ κινήσεις αὐτομάτους, κινήσεις μιᾶς ζωῆς ὁλοκλήρου, ἐκατέβασε τὴν καπνοσύριγγα τὴν ἀπέραντον μεταξὺ τῶν σκελῶν του, δίπλα εἰς τὸ ραβδί του, τὴν ἐστήριξεν εἰς τὸ ἔδαφος, ἐστερέωσε τὸν λουλᾶν μεταξὺ τῶν τεραστίων ὑποδημάτων του, ἐκόλλησε τὰ χείλη του εἰς τὸ ἤλεκτρον καὶ ἤρχισε νὰ βυζαίνη ἀπλήστως, ἐνῷ τὰ μάγουλά του ἐβυθίζοντο πενθίμως εἰς τὸ χάος τῶν σιαγόνων του. Καὶ τὸ βαποράκι ἐξεκίνησε! Τὸ γεροντάκι μὲ τὴν καπνοσύριγγα, ὅπως ἐκατάλαβα μετ' ὀλίγον, ἦτο τὸ μελαγχολικώτερον σύμβολον τοῦ ὡραίου καὶ μελαγχολικοῦ κόλπου, τοῦ σπαρμένου ἀπὸ τοὺς ξεπεσμένους ναυτικοὺς συνοικισμούς, οἱ ὁποῖοι διαλαλοῦν εἰς ὅλην τὴν πολύκολπον, τὴν γεμάτην λιμένας καὶ ἀγκυροβόλια, τὴν χλοερὰν καὶ ἀκόλαστον ἀκτήν, περασμένα μεγαλεῖα καὶ περασμένα πλούτη, μίαν ἐποχὴν ἡ ὁποία ἔδυσε καὶ ἐσκορπίσθη εἰς τὸ περιγιάλι μαζῆ μὲ τὰ τελευταῖα στραβόξυλα τῶν δαλματικῶν καραβιῶν.

Κάθε δέκα, κάθε εἴκοσι λεπτά, τὸ βαποράκι εἰσδύει εἰς ἕνα κόλπον, παραπλέει ἕνα νησάκι ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑψοῦται λησμονημένον ἱερόν, ἐγγίζει σχεδὸν ἕνα παραπονεμένον φανόν, ἕνα ἐρείπιον φρουρίου, σταματᾷ εἰς ἕνα ἀπὸ τοὺς συνοικισμοὺς αὐτούς, ἀνανεώνει τὸ παράδοξον φορτίον του, καὶ ξεκινᾷ διὰ τὸν ἄλλον σταθμόν. Τὸ σφύριγμά του ἀντηχεῖ ὀξὺ καὶ ἐνοχλητικόν, σύμβολον καταστροφῆς καὶ ἡ της εἰς τοὺς σιωπηλοὺς αἰγιαλούς, ὅπου ἐπτόχθησαν διὰ τελευταίαν φορὰν τὰ πλουτοφόρα ἱστία. Καὶ προβάλλουν κάθε λίγο, προβάλλουν εἰς τὸ πράσινον περιγιάλι οἱ λευκοὶ συνοικισμοί, ἀναδυόμενοι ἀπὸ πρασινάδας καὶ δροσερότητας ἐν μέσῳ ἐλαιώνων καὶ ἑσπεριδοειδῶν, ἕρποντες καὶ κατοπτριζόμενοι μέχρι τοῦ κύματος, ἀναρριχώμενοι εἰς τὰς ὑλοτρόφους κλιτύας, μὲ τὰς ἐρήμους γραμμὰς τῶν δρόμων, τὰ ραγισμένα τείχη τῶν παλαιῶν φρουρίων, τὰ χορταριασμένα λιθόστρωτα, τοὺς μαυρισμένους τοίχους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἑρπύζουν ἀνενόχλητα τὰ φυτά, τὰ ἐξηρθρωμένα παραθυρόφυλλα τὰ ὁποῖα κατατρώγει πενθίμως ἡ ἐρυσίβη.

Ἐδῶ μία ἐκκλησία, μνημεῖον ἐπιβλητικόν, ὑψώνεται εἰρωνικῶς μεγαλοπρεπὴς ἐν μέσῳ τῶν ἐρήμων ὁδῶν. Εἰς τὸ ὑψηλόν της κωδωνοστάσιον τὸ μέγα ὡρολόγιον μὲ τὴν μαυρισμένην πλάκα καὶ τοὺς σβυσμένους ἀριθμοὺς ἐσταμάτησε πρὸ καιροῦ εἰς μίαν πένθιμον ὥραν. Καὶ παρακάτω ἕνα πελώριον οἰκοδόμημα μὲ κλειστά, σφραγισμένα παράθυρα ὑψώνεται ὡς αἴνιγμα ἀξιοδάκρυτον. Ἐπαύλεις, κῆποι, ναοί, ἀνθότοποι σιωποῦν ὅλα. Οἱ ἄνθρωποι βαδίζουν ἀργὰ καὶ μελαγχολικὰ εἰς τὴν παραλίαν αὐτήν, οἱ νερόμυλοι κλαίουν ἀτελείωτον κλαυθμόν, τὰ πρόσωπα ποῦ προβάλλουν εἰς τὰ ὑψηλὰ παράθυρα φαίνονται ὡς εἰκόνες νεκρῶν μέσα εἰς μαῦρα πλαίσια καὶ τὰ μανδήλια ποῦ σείονται ἀπὸ τὴν ξηρὰν πρὸς τὸ βαποράκι, μανδήλια περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας του ὅλους, ἔχουν πενθίμους κυματισμοὺς καὶ φαίνονται ὡς νὰ νεύουν μακρὰν εἰς τὸ πέλαγος, πρὸς ἀοράτους λευκὰς σκιάς, πρὸς ἐξάρτια ἀφανῆ, ὡς λιτανεία δακρυσμένη ἀποθανόντος θεοῦ.

Καὶ ὅταν ξεκολλᾷ σιγὰ-σιγὰ τὸ μικρὸν σκάφος ἀπὸ τὸ κρηπίδωμα καὶ ὅταν χάνωνται αἱ σκιαὶ ἀπὸ τὰ παράθυρα καὶ ὅταν σβύνουν οἱ κυματισμοὶ τῶν μανδηλιῶν, ἀκούεται ἀκόμη μακρὰν ὁ θρῆνος τῶν νερομύλων καὶ λευκάζουν ὑπὸ τὸν ἥλιον αἱ πολιαὶ κεφαλαὶ τῶν γερόντων, οἱ ὁποῖοι διασκελίζουν τὴν ἀκτὴν μὲ τὰ μακρυὰ τσιμπούκια, μὲ τὰ σκέλη ἀνοικτὰ ὡς νὰ πατοῦν ἀκόμη τὴν σαλευομένην κουβέρταν.

— Κάθε γέρος ἀπ' αὐτοὺς ἦτο κ' ἕνας κατετάνιος, μοῦ λέγει ἕνας μαθητής, ποῦ κάθεται ἀπέναντί μου, μαντεύων τοὺς συλλογισμούς μου.

Ἕνα πελώριον ἀμφιθέατρον ἀνοίγεται τώρα, μέσα εἰς τὴν ἀγκάλην τῶν φαιῶν βουνῶν. Ἡ στίβος του ἡ ὑγρὰ λαμπυρίζει ἀκύμαντος.

Τὸ βαποράκι γλυστρᾷ ἐπάνω της καὶ σταματᾷ εἰς τὸ Κάτταρον. Ὁ ἄγριος, ὁ κατακάθετος ὄγκος τοῦ Μαύρου Βουνοῦ τὸ πατεῖ κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας του, τὸ πνίγει ὑπὸ τὴν σκιάν του. Καὶ ἐκεῖνο ἁπλώνεται γλυκὺ καὶ πράσινον καὶ φιλεῖ ἐρωτικὰ τοὺς πόδας τοῦ τιτᾶνος καὶ τοὺς στολίζει μὲ πρασινάδαν καὶ τοὺς βρέχει μὲ τὴν ἄχνην τοῦ κύματός του.

Καὶ ὑψώνεται ὁ γίγας μέσα εἰς τὴν χρυσῆν διαύγειαν τῆς δύσεως, μέγας καὶ εἰλικρινής, μὲ τὰ πλευρά του γυμνὰ καὶ ἀγέρωχα, περιφρονῶν τοὺς στολισμοὺς τῆς βλαστήσεως καὶ τὴν πολυτέλειαν τῆς χλόης, εὐθὺς πρὸς τὰ νέφη καὶ πρὸς τὸ φῶς τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ καθὼς πρασινίζει καὶ λάμπει κάτω του ἡ ἀκτὴ καὶ ὁ αἰγιαλὸς βλέπεις ὅτι εἰς ἕνα κίνημα ὑπέροχον ὁ γίγας ἄφησε νὰ γλυστρήση ἀπὸ τὸ σῶμά του ὁ πράσινος καὶ σμαραγδοκέντητος μανδύας καὶ τὸν πατεῖ γυμνὸς τώρα ὑπὸ τὰ πέλματά του, παραδίδων τὰ γυμνά του τιτάνεια πλευρὰ καὶ τοὺς γρανιτικοὺς μυῶνας εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς γλυκυτάτης ἀτμοσφαίρας καὶ εἰς τὰ μεταλλικά, τὰ ἄγρια φιλήματα τοῦ ἡλίου.

Ὦ! πῶς ἀνυπομονῶ ν' ἀναρριχηθῶ ἐκεῖ ἐπάνω! Ἡ δίψα τοῦ ὕψους ὑπῆρξεν ἡ δίψα ἡ τυραννικὴ ὅλης μου τῆς ζωῆς. Ὁ φίλος μου ὁ παραδοξολόγος τὸ γνωρίζει καλὰ καὶ ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ Μαυροβουνίου αἱ πρῶται μου γραμμαὶ ἦσαν δι' αὐτόν: «Σήμερον τὴν νύκτα ἀναβαίνω τὸ Μαυροβούνι. Τὸ πρωὶ εἰς τὴν κορυφήν του οἱ ὀφθαλμοί μου θ' ἀνοιχθοῦν ὀφθαλμοὶ πρωτοπλάστου. Κἄτι περισσότερον· ὀφθαλμοὶ ἐπιθανάτου. Μήπως πηγαίνει κανεὶς δύο φορὲς ἐκεῖ ἐπάνω;» Ἐσφράγισα τὸ γραμματάκι καὶ τὸ ἔρριψα εἰς τὸ ταχυδρομεῖον. Εἰς τὴν θυρίδα τοῦ γραμματοκιβωτίου κἄτι τι ἀντήχησεν ὡς ὁ συριστικὸς γέλως τοῦ φίλου μου.

Παῦλος Νιρβάνας

Ἕπεται:

ΑΠΟ ΚΑΤΤΑΡΟΥ ΕΙΣ ΚΕΤΙΓΝΗΝ

ΤΑ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΛΠΕΩΝ

Θάνατος περιηγητρίας ἐκ περιέργου συμπτώσεως

Ὁ κατάλογος τῶν δυστυχημάτων εἰς τὰς Ἄλπεις ραγδαίως αὐξάνει ἐφέτος. Πρὸ ἡμερῶν εἷς θάνατος συνέβη ἐπὶ μιᾶς τῶν κορυφῶν τοῦ Οὐπερλανδ, μόλις δὲ ἐσώθησαν ἀφοῦ ἐπλακώθησαν ἀπὸ τὰς χιόνας ὁ Μπὲργν καὶ οἱ δύο ὁδηγοί του. Εἶτα τρεῖς θάνατοι συνέβησαν εἰς Ρόθχορν καὶ ἄλλος εἰς Σεντίς. Τέλος ὁ θάνατος τῆς Ἀγγλίδος περιηγητρίας Μὶς Μπρὶδζ εἶνε ὁ θλιβερώτερος πάντων, ἐπειδὴ συνέβη αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκήτως, ἐνῷ κίνδυνος δὲν ὑπῆρχε καὶ ἐκ τυχαίας συμπτώσεως.

Ἡ Μὶς Μπρὶδζ, ἐκ Βραϊτῶνος, ἀδελφὴ τοῦ ὁμωνύμου ναυάρχου, ἐνῷ ἐβάδιζε ἐπὶ χλοερᾶς κλιτύος, πλησίον τῆς θέσεως Ζινάλ, ἐκεντήθη ἀπὸ ἔντομον, ἴσως ἀλογόμυιαν. Τὸ κίνημα, τὸ ὁποῖον ἔκαμε διὰ νἀποδιώξη τὸ ζωΰφιον, τὴν ἔκαμε νὰ χάση τὴν ἰσορροπίαν. Ἐγλύστρησεν, ἔπεσεν ἀπὸ ὕψος 300 ποδῶν μέχρι τῆς βραχώδους ὑπωρείας καὶ ἔθραυσε τὸ κρανίον. Ἀπέθανε δὲ ἀκαριαίως.

Πάντες οἱ ἐν Ρουμανίᾳ συνδρομηταὶ τοῦ «Ἄστεως» παρακαλοῦνται ν' ἀποστέλλωσι τὰς συνδρομάς των πρὸς τοὺς ἐν Βουκουρεστίῳ κ.κ. Ἀδελφοὺς Χαΐτα, παρὰ τῶν ὁποίων θὰ λαμβάνωσι τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις.

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΡΕΝΝΩΝ

Οἱ στρατηγοὶ Βοαδὲφφρ καὶ ὁ Γκὸνς βεβαιώνουν τὴν ἐνοχὴν τοῦ Δραῦφους

Ο ΕΣΤΕΡΧΑΖΗΣ ΔΕΝ ΗΤΟ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΓΡΑΨΗ ΤΟ "ΜΠΟΡΝΤΕΡΩ,,

(ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ,,)

ΡΕΝΝΑΙ, 7 Αὐγούστου ὥρᾳ 3 μ.μ.

Πρῶτος μάρτυς κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν προσέρχεται ὁ ταγματάρχης Κουϊνέ. Ὁ Κουϊνὲ ἐπανέλαβε τὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου κατάθεσίν του. Τὸ ἔγγραφον «Αὐτὸς ὁ μασκαρᾶς ὁ Δ....» δὲν θεωρεῖ ἀναφερόμενον εἰς τὸν Δραῦφους. Ἀλλ' αἱ ἄλλαι ἀποδείξεις νομίζει, ὅτι ἀποδεικνύουσι τὸν Δραῦφους ἔνοχον καὶ ἐκφράζει ἀπόλυτον πεποίθησιν εἰς τὴν ἐνοχήν του.

Ὁ στρατηγὸς Βοαδὲφφρ πρώην ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου καὶ ὁ στρατηγὸς Γκὸνς θεωροῦσι καὶ οὗτοι τὸν Δραῦφους ἔνοχον, ζητοῦσι δὲ νἀποδείξωσιν, ὅτι ἀδύνατον ἦτο ὁ Ἐστερχάζης νὰ γράψῃ τὸ «μπορντερῶ». Ὁ Γκὸνς ἀναφέρει διαφόρους ἀκριτομυθίας τοῦ Δραῦφους, ἐπιβεβαιώνει δ' ὅτι οὗτος τὴν ἡμέραν τῆς καθαιρέσεώς του, ὡμολόγησε τὴν ἐνοχήν του εἰς τὸν λοχαγὸν τῆς χωροφυλακῆς Λεμπρὲν-Ρενῶ.

Νέαν συνεδρίασιν θὰ ἔχωμεν τὴν Δευτέραν.

*

Διατί ὁ Κουϊνὲ θεωρεῖ τὸν Δραῦφους ἔνοχον. — Τὸ κατηγορητήριον τοῦ Γκὸνς κατὰ τοῦ Πεκάρ. — Τὰ μυστικὰ κονδύλια τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν

[Ἐθνικὸν Πρακτορεῖον]

ΡΕΝΝΑΙ, 7 Αὐγούστου. — Ἀρξαμένης τῆς συνεδριάσεως κατὰ τὴν συνήθη ὥραν, ὁ ταγματάρχης Κουϊνὲ καλεῖται, ὅπως ἐξετασθῇ. Τὸ ἀκροατήριον ἀγωνιωδῶς παρακολουθεῖ τὴν κατάθεσιν τοῦ μάρτυρος, ἀλλ' αὕτη ἀποτελεῖ ἁπλῆν ἐπανάληψιν τῆς γενομένης ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ὁ Κουϊνὲ μετὰ πολλῆς πειθοῦς ὑποστηρίζει, ὅτι ὁ Δραῦφους ἦτο ἔνοχος, τὴν ἐνοχὴν δ' αὐτοῦ ἀποδεικνύουσι τὸ «μπορντερῶ», τὰ ἔγγραφα τοῦ μυστικοῦ φακέλλου, ἡ περὶ γραφικοῦ χαρακτῆρος τοῦ «μπορντερῶ» πραγματογνωμοσύνη τοῦ Μπερτιγιῶν, ὡς καὶ ὁ ἐρευνητικὸς καὶ φιλοπράγμων χαρακτὴρ τοῦ κατηγορουμένου, ὅστις τόσας ἤγειρεν ὑπονοίας κατὰ τοῦ Δραῦφους ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ ὑπουργείου, ὅπου εἰργάσθη κατὰ καιρούς. Τὸ σπουδαιότερον γεγονὸς τῆς καταθέσεως τοῦ ταγματάρχου Κουϊνὲ εἶνε, ὅτι ὑποστηρίζει, ὅτι παρὰ τὴν διάψευσιν τοῦ «Φιγαρῶ» ἡ ἐπιστολὴ τοῦ συνταγματάρχου Στάϊδερ εἶνε αὐθεντική.

Ὁ στρατηγὸς Μποαδὲφφρ κληθεὶς νὰ ἐξετασθῇ, ἐξιστόρησε διὰ μακρῶν τὰ γνωστὰ γεγονότα, τ' ἀναφερόμενα εἰς τὴν δίκην Δραῦφους κατὰ τὰ ἔτη 1894 καὶ 95 μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραιτήσεώς του ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου. Ἡ κατάθεσις τοῦ Μποαδὲφφρ, οὐδὲν τὸ νέον ἀποκαλύψασα, κρίνεται δυσμενῶς.

Ἡ κατάθεσις τοῦ κατόπιν ἐξετασθέντος στρατηγοῦ Γκὸνς ὑπῆρξεν ἰδίως βιαιοπαθὲς κατηγορητήριον κατὰ τοῦ συνταγματάρχου Πικὰρ μετὰ ὑβριστικῶν ὑπαινιγμῶν περὶ τῆς ἐντιμότητός του. Ὁ Πικάρ, ζητήσας νὰ ἐξετασθῇ κατ' ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν Γκὸνς ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρῆσιν τῶν μυστικῶν κονδυλίων τοῦ ὑπουργείου καὶ λαβὼν τὴν περὶ τούτου ἄδειαν τοῦ προέδρου, ἀπέδειξεν ἐνώπιον τοῦ στρατηγοῦ Μπιλλιῶ, πρώην ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅτι ἐπὶ 100,000 φράγκων ἐδαπάνησε μόνον 20,000 κατ' ἀπόλυτον ἀνάγκην, τὰς δ' ὑπολοίπους 80,000 δραχμῶν ἐξαπάνησεν αὐτὸς ὁ Μπιλλιῶ. Οὕτως ἔληξεν ἡ συνεδρίασις.

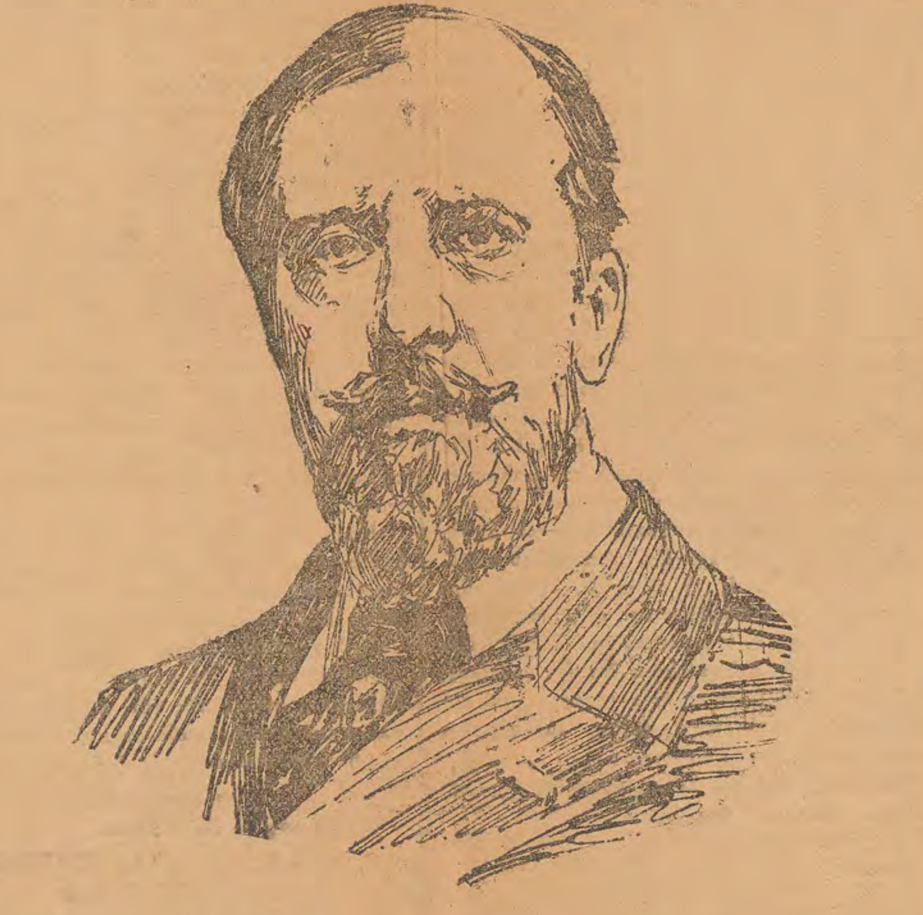

ΠΑΥΛΟΣ ΔΕΡΟΥΛΕΔ
(Ὁ συλληφθεὶς ἐν Παρισίοις συνωμότης)

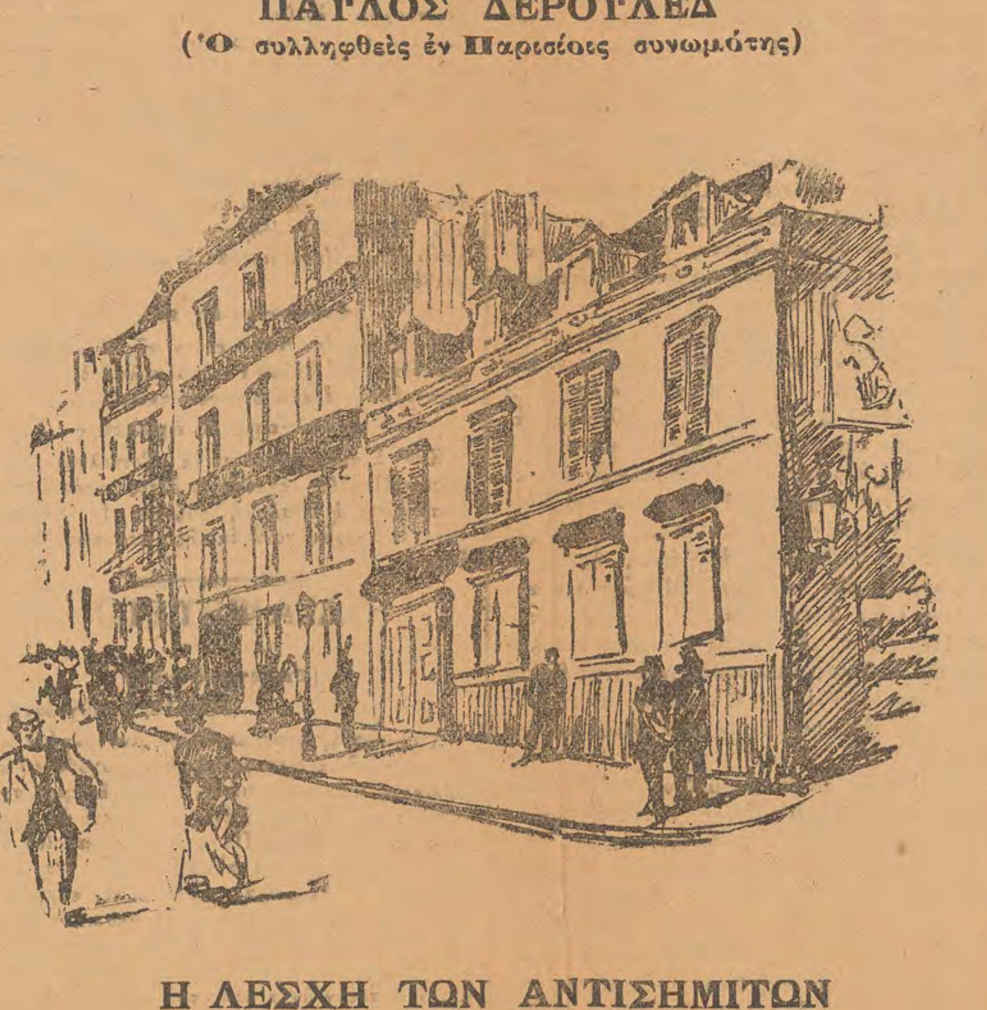

Η ΛΕΣΧΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΩΝ
(Ἡ πολιορκουμένη ἐν Παρισίοις οἰκία ὅπου εἶνε κλεισμένοι ὁ Γκερὲν καὶ οἱ φίλοι του)

ΕΛΛΕΙΜΜΑ 15,000 ΔΡΑΧΜΩΝ

ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΤΑΜΕΙΟΝ ΨΑΡΩΝ

ΠΡΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΤΑΜΙΟΥ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ Χαλανδρίτσης ὅτι γενομένης ἐξελέγξεως τοῦ ὑποταμείου Ψαρῶν ὑπὸ τοῦ παρέδρου τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κ. Παππαδοπούλου ἐβεβαιώθη ἔλλειμμα ἐκ 15,000 καὶ πλέον δραχμῶν. Διετάχθη ἡ προφυλάκισις τοῦ ὑποταμίου κ. Δ. Χηνιάδου, ὁ ὁποῖος θέλει παραδώσει τὴν ὑπηρεσίαν εἰς ἄλλον τινὰ ὑπάλληλον.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΧΑΣΑΝ ΚΑΙ ΕΝΒΕΡ ΠΑΣΣΑ

ΠΟΥ ΜΕΤΑΒΑΙΝΟΥΝ

Κατ' αὐθεντικὰς πληροφορίας τοῦ ἐνταῦθα ἀνταποκριτοῦ τῆς ἀγγλικῆς «Σημαίας», οἱ προχθὲς διὰ Πατρῶν διελθόντες Τοῦρκοι στρατηγοὶ Ἐνβὲρ πασσᾶς καὶ Χασὰν πασσᾶς ἀπεστάλησαν ἐκ Κων)πόλεως ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς Ἀλβανίαν, ἵνα ἐνεργήσωσιν ἀνακρίσεις περὶ τῶν ἐν τῇ πόλει Σκόδρᾳ πρό τινων ἡμερῶν συμβάντων καὶ τηλεγραφηθέντων ὑπὸ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τούτου ἀναγγείλαντος εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ ἐφημερίδα του, ὅτι ἡ ἐν τῇ πρωτευούσῃ ταύτῃ τῆς Ἄνω Ἀλβανίας τουρκικὴ φρουρὰ ἐστασίασε καὶ ἠπείλησε διὰ θανάτου τὸν ἀρχηγὸν αὐτῆς στρατηγὸν Κιαζὴμ πασσᾶν διὰ τὴν μακρὰν καθυστέρησιν τῶν μισθῶν της καὶ δι' ἄλλας αὐτῆς στερήσεις.

Ἕνεκα δὲ τούτου κατὰ τηλεγραφικὴν διαταγὴν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἐν Ἰωαννίνοις διοικητὴς τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα ἀπέστειλεν εἰς Σκόδραν εἴκοσι χιλιάδας τουρκικῶν λιρῶν καὶ ἐνδύματα διὰ τοὺς στασιάσαντας στρατιώτας.

Η ΠΑΝΩΛΗΣ

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΕΠΙ ΙΘΑΓΕΝΟΥΣ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι εὑρέθη εἷς νεκρὸς ἰθαγενής, παθὼν ἐκ πανώλους, κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν κυβερνητικῶν ἰατρῶν.

ΤΑΜΙΑΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Ὑπεβλήθησαν προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα πρὸς ὑπογραφὴν διατάγματα ἀφορῶντα μεταθέσεις, ἀπολύσεις καὶ προαγωγὰς ταμιῶν. Τὰ διατάγματα ταῦτα πιθανὸν μέχρι τῆς προσεχοῦς Τρίτης νὰ δημοσιευθῶσιν.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΡΠΟΥ

Τὸ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργεῖον διὰ τηλεγραφικῆς ἐγκυκλίου πρὸς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς διέταξεν, ὅπως ἐπιτραπῇ ἀπὸ τῆς χθὲς ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σταφιδοκάρπου εἰς τὴν ἀλλοδαπήν.

Η ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

ΤΟ ΠΟΛΙΟΡΚΗΜΕΝΟΝ ΣΠΗΤΙ

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ

Τί ἔχουν οἱ πολιορκούμενοι διὰ ν' ἀντισταθοῦν

ΚΑΙ Ο ΜΑΞ ΡΕΖΙΣ ΜΕΣΑ

(ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ,,)

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7 Αὐγούστου

Ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὁδὸν Σεβρὸλ ἐξακολουθεῖ ἡ αὐτή. Ὁ Γκερὲν καὶ οἱ φίλοι του ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε πολιορκημένοι. Ἡ ἀστυνομία ἔκοψεν ἀπὸ τὴν λέσχην τὸ ἀεριόφως, τὸ νερὸ καὶ τὸ τηλέφωνον, ἀλλ' οἱ πολιορκούμενοι ἐπιμένουν διατεινόμενοι, ὅτι ἔχουν 2,000 φιάλας μεταλλικοῦ ὕδατος καὶ τροφὰς ἀρκετὰς διὰ δύο μῆνας. Λέγεται ὅτι μεταξὺ τῶν πολιορκουμένων εὑρίσκεται καὶ ὁ Μὰξ Ρεζὶς, ὁ περιβόητος ἀντισημίτης δήμαρχος τοῦ Ἀλγερίου.

*

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΟΡΚΟΥΜΕΝΩΝ

(Ταχυδρομικῶς)

Ἡ πολιορκουμένη οἰκία εἶνε, ὡς φαίνεται, ἀληθὲς φρούριον, καὶ ἡ μεγάλη στοὰ ὁπλοθήκη περιέχει εἴκοσιν ἐπαναληπτικὰ ὅπλα Βίντσεστερ, μέγα πλῆθος φυσιγγίων εἰς ἀνοικτὰ κιβώτια, ἑτοίμων πρὸς χρῆσιν, πολυάριθμα ρεβόλβερ, καὶ ἀγχέμαχα ὅπλα παντὸς εἴδους. Ὁ Γκερὲν δέχεται μετὰ μεγάλης φιλοφροσύνης τοὺς προσερχομένους δημοσιογράφους, καὶ ἐπιδεικνύει εἰς αὐτοὺς ὅλα αὐτὰ τὰ ὅπλα, καὶ δηλοῖ ὅτι αὐτὸς καὶ οἱ φίλοι του εἶνε ἀποφασισμένοι νὰ ὑπερασπίσωσιν [illegible] ἐὰν ἡ ἀστυνομία ἐδοκίμαζε νὰ κυριεύσῃ ἐξ ἐφόδου τὸ ἄσυλόν των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἰδέαν, ὅτι θὰ παραδοθῶσι διὰ τῆς πείνης, εἶπεν ὅτι εἶνε ἁπλῶς ἀστεία. Ἔχει, εἶπε, μέσα νὰ προμηθεύεται ζωοτροφίας ἐντελῶς ἄγνωστα εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἔχει δὲ καὶ δέκα χιλιάδας λίτρας ὕδατος εἰς τὴν στέρναν, καὶ τροφὰς δι' ὀκτὼ ἑβδομάδας. Ὁ Γκερὲν ἐξέφρασε τὴν ἰδίαν ἀπόφασιν καὶ πρὸς συντάκτην τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Συζητήσεων» νὰ μὴ ἐπιτρέψῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ φρούριόν του, ἀλλ' ὅμως προσέθηκεν ὅτι, ἐὰν λάβῃ κλῆσιν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, θὰ συμμορφωθῇ μὲ αὐτήν. Ἄξιον σημειώσεως εἶνε, ὅτι ἡ οἰκία ἡ χρησιμεύουσα σήμερον ὡς τὸ φρούριον τοῦ ἀντισημιτισμοῦ ἔχει ἐκτάκτως ὀγκώδη λίθινα τείχη, καὶ ὅτι ὄχι μόνον ὅλαι αἱ θύραι καὶ τὰ παραθυρόφυλλα εἶνε θωρακισμένα διὰ σιδήρου, ἀλλὰ συνέχονται ὅλαι δι' ἠλεκτρικῶν συρμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐπροκάλουν σφοδροτάτην συναυλίαν κωδωνισμῶν ἂν ἐγίνετο ἀπόπειρα πρὸς παραβίασιν.

ΟΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ ΣΥΝΩΜΟΤΑΙ

Ὁ κόμης δὲ Σαμπρὰν Ποντέβ, σφόδρα πολεμικὸς βασιλόφρων, συνελήφθη εἰς τὴν ἐξοχικὴν οἰκίαν του, εἰς Κωτρέ, καὶ ἀπήχθη εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Λούρδης.

Ἡ ἐφημερίς του, ἡ «Σάλπιγξ τῆς Βιλλέτης», δημοσιεύει σφοδρότατον ἄρθρον διαμαρτυρήσεως κατὰ τῆς συλλήψεώς του.

Εἰς Παρισίους συνελήφθησαν τόσοι, ὥστε ὁ ἐπόπτης τοῦ κεντρικοῦ γραφείου τῆς ἀστυνομίας προσῆλθε πρὸς τὸν Μπουλό, τὸν κυριώτερον δημόσιον κατήγορον, διὰ νὰ τὸν πληροφορήσῃ ὅτι δὲν ὑπάρχουν ἀρκετὰ δωμάτια εὔκαιρα διὰ νὰ περιλάβουν ὅλους τοὺς συλληφθέντας.

Ὁ Φάμωρ, ὁ ἀνακριτὴς ἤρχισε τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Δερουλὲδ καὶ τῶν ἄλλων τῶν κρατηθέντων. 37 ἐντάλματα συλλήψεως ἐξεδόθησαν ἐντὸς τῆς ἡμέρας τῆς Παρασκευῆς, πρὸς δὲ καὶ εἴκοσι διαταγαὶ κατ' οἶκον ἐρευνης.

Ὡς περίεργον ἀναφέρεται ὅτι ὁ πρίγκηψ Βίκτωρ Ναπολέων ὑπῆρξεν ἀπό τινων μηνῶν ἀντικείμενον λίαν προσεκτικῆς ἐπιτηρήσεως ἐκ μέρους τῶν Ὀρλεανιστῶν φοβουμένων ὅτι δυνατὸν ἦτο ὁ πρίγκηψ νὰ διαταράξῃ τὰ σχέδιά των.

Τὴν ἑσπέραν οἱ Ἀντισημῖται ἔκαμαν διαδήλωσιν ἀπό τινος ξενοδοχείου ἀντικρύζοντος τὰ παράθυρα τοῦ πολιορκουμένου μεγάρου τοῦ Ἀντισημιτισμοῦ. Ὁ Γκερὲν ἠγόρευσε πρὸς αὐτοὺς ἀπὸ τὸ παράθυρον τέλος δὲ ἡ ἀστυνομία ἀπέκλεισε τὰς διόδους, ὅπως προλάβῃ τὴν διαδήλωσιν νὰ λάβῃ σοβαρωτέρας διαστάσεις.

Ὁ Διον. Κοσσὲν, μοναρχικὸς βουλευτής, ἔπεμψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν πρωθυπουργόν, ἀγγέλλων ὅτι προτίθεται νὰ ἐπερωτήσῃ τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς γενικῆς πολιτικῆς της.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ

Η ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

Τὰ Διατάγματα τοῦ διορισμοῦ τῶν νέων ἐπισκόπων, τοὺς ὁποίους προέτεινεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἡ Ἱερὰ Σύνοδος δὲν ὑπεβλήθησαν ἀκόμη εἰς τὰ Ἀνάκτορα ἕνεκα τῶν διδασκαλικῶν μεταβολῶν, αἵτινες ἀπησχόλησαν κατ' αὐτὰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Παιδείας.

Τὰ διατάγματα ὅμως ταῦτα ἤδη, ὅτε τὸ ζήτημα τῶν μεταβολῶν ἔληξε, θὰ ἑτοιμασθῶσι καὶ θὰ ὑποβληθῶσι πρὸς ὑπογραφὴν εἰς τὸν Ἀντιβασιλέα Διάδοχον ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καὶ ἴσως αὔριον. Ἡ δημοσίευσίς των ἐπίσης θὰ γείνῃ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

Η ΥΔΡΕΥΣΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΥΠΟΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἀπέστειλεν ἔγγραφον πρὸς τὰς ἐν Βερολίνῳ, ἐν Λονδίνῳ, ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Ρώμῃ Πρεσβείας ζητοῦσα νὰ ὑποδείξουν μηχανικοὺς

ΠΟΙΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΙΣΩΣ

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΟΥ ΤΩΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης ὁριστικῶς πλέον βαίνει πρὸς ταχεῖαν λύσιν χάρις εἰς τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τῆς χθεσινῆς ἐπισήμου πράξεως τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας λίαν προσεχῶς θὰναλάβωσι ξένοι μηχανικοὶ ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων νὰ γνωμοδοτήσωσιν ἐπὶ τῇ βάσει μελετῶν ἃς ἐπιτοπίως θὰ κάμωσιν ἐπὶ τούτῳ κατερχόμενοι ἐνταῦθα περὶ τῆς συμβάσεως καὶ τῆς διοχετεύσεως τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπονόμων, ἵνα ἐκλείψῃ οὕτω καὶ τὸ τελευταῖον σπουδαιοφανὲς ἐπιχείρημα τῶν πολεμίων τῆς συμβάσεως.

Ἐντολῇ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν συνέταξε χθὲς τὴν πρωΐαν ἔγγραφον μακροσκελέστατον — οὗ περιεκτικὴν αὐθεντικὴν περίληψιν δημοσιεύομεν κατωτέρω — ὅπερ αὐθημερὸν ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τοὺς ἐν Πετρουπόλει, Λονδίνῳ, Βερολίνῳ καὶ Ρώμῃ πρεσβευτάς.

Ἐν τῷ ἀποσταλέντι ἐγγράφῳ διὰ μακρῶν ἐκτίθενται τὰ περὶ τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας. Ἀναφέρεται τὸ τεχνικὸν μέρος τῆς συμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἐργοληψιῶν διὰ τὴν διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας καὶ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑπονόμων. Γίνεται μνεία τῆς προμελέτης τοῦ κ. Κελλενὲκ καὶ τῆς ἐκθέσεως τῆς ὑπηρεσίας τῶν δημοσίων ἔργων. Ἐκτίθενται δ' ἐντέλει ἐν περιλήψει αἱ ἐν τῇ Βουλῇ διεξαχθεῖσαι συζητήσεις ἐπὶ τῆς συμβάσεως. Μετὰ τοῦτο δ' ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔγγραφον ὅτι :

Ἡ Κυβέρνησις κατόπιν τῶν ἐξαγομένων ἐκ τῶν προτασσομένων ἐγγράφων, ἐθεώρησεν ἀπαραίτητον πρὸς ἐπίλυσιν ὁριστικὴν τοῦ τοσοῦτο σημαντικοῦ ζητήματος τῆς ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης, νὰ ζητήσῃ ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰς γνώμας τῶν μᾶλλον ἐξόχων μηχανικῶν καὶ πρωτίστως τὴν γνώμην τοῦ ἐν Παρισίοις μηχανικοῦ κ. Μπέκμαν ὡς καὶ τὴν τοῦ ἐν Βερολίνῳ κ. Ὄμπρεχτ, οἵτινες εἰδικῶς ἔχουσι καταγείνει εἰς ἔργα ὑδρεύσεως καὶ ἐξυγιάνσεως τῶν πόλεων καὶ τῶν ὁποίων ἡ γνώμη θὰ ἔχῃ κῦρος, ... θέλει ὑπάρξει

Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ κ. κ. πρεσβευταί, ὅπως ἀποταθῶσι πρός τε τοὺς μνησθέντας διαπρεπεῖς μηχανικοὺς καὶ ἄλλους, θέσωσι δ' ὑπ' ὄψει αὐτῶν τὴν πεμπομένην προμελέτην τοῦ κ. Κελλενὲκ καὶ πείσωσιν αὐτούς, ἐὰν ἐπιθυμῶσι νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ ἀσχοληθῶσιν ἐπιτοπίως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχόντων καὶ δοθησομένων αὐτοῖς στοιχείων, εἰς τὴν μελέτην τῆς ὑδρεύσεως τῆς πρωτευούσης διὰ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας, ὡς καὶ τὴν κατασκευὴν ἐν αὐτῇ τῶν ὑπονόμων, ἐκθέσωσι δὲ τῇ Κυβερνήσει μετὰ τὸ πέρας τῶν μελετῶν των τὴν γνώμην των περὶ τοῦ προτιμητέου συστήματος τῆς ὑδρεύσεως τῆς πόλεως καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπονόμων. Ἡ Κυβέρνησις εἶνε πρόθυμος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν δαπάνην, ἣν ἤθελε προκαλέσει ἡ κάθοδος τῶν κ.κ. μηχανικῶν, ὡς καὶ ἡ ἐργασία, εἰς ἣν θἀσχοληθῶσιν. Πρὸ πάσης ὅμως συμφωνίας οἱ ἀποδεχόμενοι νἀναλάβωσι τὸ ἔργον αὐτὸ μηχανικοὶ ὀφείλουν νὰ εἰδοποιήσουν τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ ποίας συνθήκας εἰσὶ διατεθειμένοι νἀναλάβωσι τὴν μελέτην ταύτην, ἵνα ἐν γνώσει αὐτῶν ἀποφασίσῃ αὕτη περὶ τῶν μετακληθησομένων ἐξ αὐτῶν.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Κυβερνήσεως εἶνε νἀνατεθῇ ἡ μελέτη αὕτη εἰς δύο μόνον μηχανικούς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ εἷς πρέπει νὰ εἶνε εἰδικὸς εἰς τὰ τῆς ὑδρεύσεως τῶν πόλεων, ὁ δ' ἕτερος εἰς τὰ τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπονόμων.

Ἐν τέλει τοῦ ἐγγράφου ἐκφράζεται ἡ ἐλπὶς ὅτι οἱ κ. κ. πρεσβευταὶ εὐαρεστούμενοι θὰ συμμορφωθῶσι μὲ τὰ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον, ὅπως οὕτω καταστῇ δυνατὸν πολὺ ταχέως νὰ κατέλθωσιν οἱ κ. κ. μηχανικοὶ εἰς Ἀθήνας καὶ ἀρχίσωσι τὰς μελέτας των.

*

Πλὴν τοῦ ἀνωτέρω ἐγγράφου ἀπεστάλησαν ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς πρεσβευτὰς ἀντίγραφα ὁλοκλήρου τοῦ κειμένου τῆς προμελέτης τοῦ Γάλλου ἀρχιμηχανικοῦ κ. Κελενὲκ τὸ κείμενον ὁλοκλήρου τῆς συμβάσεως τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἑταιρίας τῶν Ἐργοληψιῶν καὶ ἡ ἀναλυτικὴ ἔκθεσις διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων. Πάντα δὲ ταῦτα τὰ ἔγγραφα οἱ πρεσβευταὶ παρηγγέλλοντο. ὅπως παραδώσωσιν εἰς τοὺς μηχανικοὺς μεθ' ὧν θὰ ἔλθωσιν εἰς συνεντεύξεις, ὅπως μελετήσωσιν ταῦτα οὗτοι καὶ ἐκ τῆς μελέτης ἀντιληφθῶσι περὶ τίνος πρόκειται.

*

Ὅπως παράσχῃ ἡ Κυβέρνησις εἰς τοὺς μέλλοντας ν' ἀναλάβωσι τὴν μελέτην τῆς ὑδρεύσεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἄλλα στοιχεῖα, πλὴν τῶν γνωστῶν ἤδη, προέβη χθὲς εἰς τὴν σύστασιν τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν νομομηχανικῶν κ. κ. Γκίνη, Σιδερίδου καὶ Στράτου, οὓς θὰ παρακολουθήσουν ὡς βοηθοὶ καὶ οἱ ἐργοδηγοὶ κ.κ. Πουλάκης καὶ Λαμπρόπουλος, εἰς ἣν ἀνετέθη ἡ ἐντολή, ὅπως μεταβῇ εἰς Στυμφαλίαν καὶ ἐκτελέσῃ τὰς ἑξῆς ἐργασίας.

1ον) Μετὰ πάσης ἀκριβείας νὰ καταμετρήσῃ τὰ ὕδατα ἁπασῶν τῶν πηγῶν τῆς Στυμφαλίας.

2ον) Νὰ ἐξετάσῃ ἐὰν ὑπάρχωσι δουλεῖαι ἐπὶ τῶν ὑδάτων τῆς Στυμφαλίας καὶ εἰς τί ποσὸν ἀνέρχονται τὰ ὑπὸ δουλείαν εὑρισκόμενα ὕδατα καὶ

3ον) Νὰ μελετήσῃ πᾶν ἄλλο σχετικὸν ζήτημα. Ἡ ἐπιτροπὴ διετάχθη ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Στυμφαλίαν ἐντὸς τῆς ἀρχομένης ἑβδομάδος. Διὰ τὰς δαπάνας δ' αὐτῆς θὰ διατεθῇ ποσὸν 3,000 δρχ.

Η ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Θ' ΑΡΧΙΣΗ· ΑΠΟ ΤΗΝ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του χθὲς ἐκ τῆς περιοδείας του, διεβίβασεν ἐγκύκλιον διαταγὴν πρὸς τὰ τρία ἀρχηγεῖα τοῦ στρατοῦ, διὰ τῆς ὁποίας διατάσσονται οἱ ἀρχηγοὶ ν' ἀρχίσωσι τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν των στρατιωτικῶν σωμάτων καὶ καταστημάτων τὴν 15 τρέχοντος μηνὸς Αὐγούστου.

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἐπιτελείου ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἀφίεται εἰς αὐτοὺς ὀφείλουσιν ὅμως νὰ γνωστοποιήσωσιν ἐγκαίρως πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν τίνες καὶ πόσοι ἀξιωματικοὶ θἀποτελέσωσι τὸ ἐπιτελεῖον ἑκάστου ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον θὰ τὸν συνοδεύῃ κατὰ διάρκειαν τῆς ἐπιθεωρήσεως.

Ἡ ἐγκύκλιος διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου δίδει ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς καταλλήλους ὁδηγίας εἰς τοὺς Ἀρχηγοὺς διὰ τὴν ἐπιθεώρησιν ἥτις κατὰ τὸ δημοσιευθὲν Βασιλικὸν Διάταγμα θὰ ἐπεκταθῇ καὶ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν καταστημάτων τῶν μοιραρχιῶν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς καὶ τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες τυγχάνουσιν ἀπεσπασμένοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς ἀστυνομίας.

Ἡ ἐπιθεώρησις θὰ σταματήσῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ἕνεκα τῶν παρεμπιπτουσῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν καὶ θὰ συνεχισθῇ μετὰ τὸ πέρας αὐτῶν, μέχρις οὗ περατωθῇ.

ΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΝΤΑΙ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας κ. Εὐταξίου αἱ διδασκαλικαὶ μεταβολαὶ θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ αὐριανὸν φύλλον τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως». Αἱ δημοσιευόμεναι μεταβολαὶ εἶνε ἀρκεταί, πᾶσαι ὅμως συνοδεύονται καὶ ὑπὸ δικαιολογητικῶν ἐκθέσεων, εἴτε ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιθεωρητῶν, εἴτε ἐξ ἄλλων ἀσφαλῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας κατέχει ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου. Οἱ ἱκανώτεροι τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν τοποθετοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα καὶ κεντρικώτερα σχολεῖα τοῦ Κράτους, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται καὶ μεγαλειτέρα ἐργασία, δὲν παραβλέπονται ὅμως καὶ οἱ προλύται καὶ διδάκτορες τῆς φιλοσοφίας, τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν καὶ θεολογίας ἀλλὰ τοποθετοῦνται εἰς τὰ διάφορα Σχολεῖα ἕκαστος ἀναλόγως τῆς ἀξίας του.

Ἐκ τῶν ἐν Ἀθήναις καθηγητῶν δύο προάγονται εἰς γυμνασιάρχας, οἱ κ. κ. Τσιριγώτης καὶ Παππαχατζῆς καὶ ἀποστέλλονται εἰς ἄλλα γυμνάσια. Ἐκτὸς τούτων τὰ ἐν Ἀθήναις δὲν ὑφίστανται μεταβολὰς ἀλλ' ἁπλαῖ μετατοπίσεις τινες γίνονται ἀπὸ τοῦ ἑνὸς σχολείου εἰς τὸ ἄλλο χάριν τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας.

Εἰς τὰ διάφορα γυμνάσια τοῦ Κράτους πολλαὶ μεταβολαὶ γίνονται τῇ αἰτήσει αὐτῶν τῶν καθηγητῶν, εἴτε διὰ λόγους ὑγείας, εἴτε δι' ἄλλους ἀποχρώντως δεδικαιολογημένους.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΘΟΡΙΟΝ

ΚΟΙΝΗ ΣΥΜΠΡΑΞΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Κατ' εἰδήσεις αὐθεντικὰς ἐκ Κων)πόλεως, ὁ ἡμέτερος πρεσβευτὴς κ. Μαυροκορδάτος ἐντολῇ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν προέβη εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν Τεφὴκ πασσᾶ διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς καταδιώξεως τῆς ὁσημέραι ἐπαυξανούσης ἐπικινδύνως λῃστείας παρὰ τὴν μεθόριον.

Εὐτυχῶς αἱ διαπραγματεύσεις αὗται κατέληξαν εἰς ἀποτέλεσμα εὐχάριστον καθόσον ἀπεφασίσθη, ὅπως ἀπὸ κοινοῦ τὰ παραμεθόρια τουρκικὰ καὶ ἑλληνικὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα διώκωσι τὰς λῃστοσυμμορίας εἰσερχόμενα ἀκωλύτως καὶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς ἑτέρας τῶν ἐπικρατειῶν.

Μετὰ τὴν συνεννόησιν ταύτην τοῦ κ. Μαυροκορδάτου μετὰ τοῦ Τεφὴκ πασσᾶ, θὰ διαταχθῇ τὸ ἐν Λαρίσσῃ ἀρχηγεῖον τοῦ στρατοῦ, ὅπως διακανονίσῃ λεπτομερῶς τὰ τῆς κοινῆς συμπράξεως μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν πρὸς διωγμὸν τῆς λῃστείας μετὰ τοῦ ἐν Ἐλασσῶνι ἑδρεύοντος ἀρχηγείου τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ.

Η ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΛΟΓΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ ἐκδηλωθεῖσα πλέον γνώμη τῶν δημοτῶν ὑπὲρ τοῦ κ. Μερκούρη τοσοῦτον ἀπεθάρρυνε τοὺς φίλους τοῦ κ. Καλλιφρονᾶ, ὥστε, ἀποδίδοντες αὐτὴν εἰς τὸ ἀκατάλληλον τοῦ ἀντιπάλου, ἀπεφάσισαν νὰ προτείνωσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Νέγρη. Ὁ κ. Νέγρης ἐδήλωσεν ὅτι δὲν δέχεται, σαφῶς ἀντιληφθεὶς τὸ ὑπὲρ τοῦ κ. Μερκούρη ρεῦμα. Οὐχ ἧττον οἱ περὶ τὸν κ. Καλλιφρονᾶν ἐπιμένουσι, παραφερόμενοι ὑπὸ τοῦ κατὰ τοῦ κ. Μερκούρη μίσους των, καὶ μὴ γνωρίζοντες ὅτι ἐκθέτουσι τὸν κ. Νέγρην εἰς ἀγῶνα, οὗτινος τὸ γέρας ἐκ τῶν προτέρων εἶνε γνωστὸν ὅτι δὲν θὰ εἶνε ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Ἐσωτερικῶν καταρτίζεται ἐν τῷ γραφείῳ τῶν σχεδιάσεων χωρογραφικὸς χάρτης τῆς πόλεως Ἀθηνῶν εἰς μέγα σχῆμα. Ἐν τῷ χάρτῃ τούτῳ σημειοῦνται λεπτομερῶς αἱ συνοικίαι, αἱ πέριξ ἐξοχαί, αἱ ὁδοὶ καὶ τὰ δημόσια κτίρια. Τοιοῦτος χάρτης πρώτην φορὰν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει ἄλλου χάρτου τῆς πρωτευούσης χαραχθέντος ὑπὸ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. Χάγερ κατὰ τὸ 1888 μετὰ τῶν ἀναγκαίων προσθηκῶν. Ὁ χαρασσόμενος θέλει χρησιμοποιηθῇ διὰ τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως. Ἐξ αὐτοῦ τοῦ χάρτου θέλουσιν ἀνατυπωθῇ καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς ὅλα τὰ δημόσια κτίρια τῆς πρωτευούσης.

ΤΑ ΕΠΙΤΗΔΕΥΜΑΤΑ

Αἱ πληροφορίαι εἰς τὸ ὑπουργεῖον

Ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἐφόρων ὑπολείπονται, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπέβαλον εἰσέτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν τοὺς ὀνομαστικοὺς πίνακας τῶν γενομένων δηλώσεων ὑπὸ τῶν ἐπιτηδευματιῶν. Πάντες οἱ μέχοι τοῦδε ὑποβαλόντες τὰς ἐκθέσεις των ἔφοροι καὶ ταμίαι μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἀναφέρουσιν ὅτι ὁ νέος νόμος περὶ ἐπιτηδευμάτων ἐστέφθη ὑπὸ ἄκρας ἐπιτυχίας, ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων, διὰ τὰς ὁποίας ἐδόθησαν ἐγκαίρως εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας αἱ ἀπαιτούμεναι ἐξηγήσεις.

ΕΝΑΣ ΑΓΓΛΟΣ ΔΡΑ·Υ·ΦΟΥΣ

Η "ΥΠΟΘΕΣΙΣ„ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΤΙ ΘΑ ΕΚΑΜΝΑΝ ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΑΝ ΕΙΧΑΝ ΔΡΑ·Υ·ΦΟΥΣ

(Τοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ συνεργάτου μας)
ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 29)10 Αὐγούστου

Προχθές, ἐνῷ περιεπλανώμην εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Οὐεστμίνστερ, ἡ ὁποία εἶνε ἴσως τὸ μεγαλοπρεπέστερον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον εἶδα εἰς τὸν κόσμον, παρετήρησα μεταξὺ ὅλων τῶν τάφων καὶ τῶν μαυσωλείων, ὅπου ἀδιακρίτως ποιηταὶ καὶ ρήτορες, μυθογράφοι καὶ πολιτικοί, ὁ Γλάδστων καὶ ὁ Τέννυσων, ὁ Δίκενς καὶ ὁ Δισραέλη, ὁ Νεύτων καὶ ὁ Κάρολος ὁ Α' — δύο διάφοροι βασιλεῖς — κοιμῶνται στεφανωμένον ὕπνον· παρετήρησα λέγω ἐν μνημεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον μία Ἀμερικανὶς ἄφηνεν ἐν ζωηρὸν ὡραιότατον ρόδον.

Ἐπὶ τοῦ τάφου μία μορφὴ μαρμαρίνης μελαγχολίας καὶ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν τὸ ὄνομα λοχαγὸς Ἀνδρέ.

Καὶ ἠρώτησα τὸν πεπαιδευμένον καὶ καλλιτέχνην Ἄγγλον, ὅστις μὲ συνώδευε τί ἦτο ὁ λοχαγὸς αὐτός, ὅστις εἶχε θέσιν εἰς τὸ Οὐεστμίνστερ, ὅστις ἠδύνατο νὰ ὑψοῦται χωρὶς ἐντροπὴν κοντὰ εἰς τὸν Σωσὲρ καὶ παραπλεύρως τοῦ Νέλσωνος.

Καὶ τότε ἔμαθα, ὅτι ὁ λοχαγὸς Ἀνδρὲ αὐτὸς εἶνε ὁ Δραῦφοὺς τῆς Ἀγγλίας, ἕνας ἀξιωματικός, ὅστις διῆλθε τὸν Γολγοθᾶν, τὸν ὁποῖον διέρχεται τώρα καὶ ἄλλος ἕνας ἀξιωματικός, ὅστις ὑπηρέτησε τὴν πατρίδα του, ἐμισήθη, κατηγορήθη, ἐμαρτύρησε καὶ ἀπέθανεν. Ἦτο κατὰ τὸν Ἀγγλαμερικανικὸν πόλεμον καὶ ὁ Ἀνδρέ, τυφλὸς ἀπὸ τὸν πατριωτισμόν του, βλέπων ὅτι ἡ πατρίς του ἐκινδύνευεν, ἔλαβε διάφορα ἔγγραφα ἐμπιστευτικά, τὰ ὁποῖα ἔκρυψεν ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων του. Ἐπρόκειτο νὰ τὰ μεταφέρῃ διὰ μυρίων κινδύνων εἰς τὸ Λονδῖνον. Ἀλλὰ τὸν συνέλαβον οἱ συμπατριῶταί του, ἀνεκάλυψαν τὰ ἔγγραφα οἱ ἐχθροί του, ἐρρίφθησαν ὡς λυσσῶντες κύνες κατ' αὐτοῦ, τὸν κατηγόρησαν, τὸν ἐδίκασαν, τὸν ἐφόνευσαν.

Καὶ τώρα μετὰ τὴν ζωὴν τὴν ἄδοξον καὶ ἀχάριστον κοιμᾶται τὸν μέγαν ὕπνον εἰς τὸ τέμενος, ὅπου κρύπτεται μαρμαρίνη ὅλη ἡ ἀγγλικὴ δόξα εἰς τὸ γοτθικὸν ἐκεῖνο ἀριστούργημα τοῦ Οὐεστμίνστερ. Καὶ ὁ μεγάλος αὐτὸς ὕπνος καὶ τὰ μάρμαρα καὶ ὁ τάφος καὶ τὸ ρόδον, τὸ ὁποῖον ἐναπέθεσε χθὲς ἡ Ἀμερικανίς, δὲν προσθέτουν παρὰ μίαν εἰρωνείαν εἰς τὴν ἀδικίαν τῶν ἀνθρώπων.

Πιθανὸν ἂν ἀποθάνῃ αὔριον ὁ Δραῦφοὺς νὰ ἐναποθέσουν τὰ ὀστᾶ του εἰς τὸ Πάνθεον. Ἀμφιβάλλω πολὺ ἂν αὐτὸ θὰ γείνῃ ποτέ, μολονότι ὁ Κεναὶ δὲ Βωρεπαὶρ θὰ συγκατένευε νὰ φονεύσουν τὸν Ἑβραῖον ἔστω καὶ τὸν ἀπεθέωναν κατόπιν.

Πρὶν τὸν φονεύσουν ὅμως καὶ πρὶν τὸν ἐνταφιάσουν ὁπωσδήποτε ὁποῖα μαρτύρια καὶ ὁποῖος Γολγοθᾶς. Καὶ ἡ δίκη του αὐτή, καθὼς τὴν λέγουν αἱ ἐφημερίδες, μὲ τὰς ἀκάμπτους ... νἀπαντήσῃ, τῶν μυρίων ἀτίμων μηχανορροφιῶν, τὰς ὁποίας μολαταῦτα πρόκειται νὰ ἐξηγήσῃ καὶ νἀποκρούσῃ, εἶνε εἰς τὸ τελευταῖον ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὸ σκληρότερον τῶν μαρτυρίων. Τελευταίως δὲν τρώγει τίποτε, δὲν κοιμᾶται σχεδὸν καθόλου καὶ ζῇ καὶ ὑπάρχει καὶ κινεῖται μὲ μόνην τὴν δύναμιν τῶν νεύρων του. Καὶ οἱ Παρισινοὶ καὶ αἱ Παρισιαναὶ ἀπογοητεύονται, τὸν εὑρίσκουν ἀσχημότερον τοῦ Πραντζίνη καὶ συνεπῶς ἄξιον ὀλιγωτέρου ἐνδιαφέροντος.

Τί τὰ θέλετε. Ὁ Δραῦφοὺς ἔπρεπε νὰ ἔχῃ κόμην μακράν, ὅπως ὁ Ἀβελάρδος· ἡ ρὶς του ἔπρεπε νὰ εἶνε εὐθεῖα· οἱ ὀφθαλμοί του γαλανοὶ καὶ ἂν δὲν εἶχε τὴν ὡραιότητα κορασίδος, ἔπρεπε νὰ ἔχῃ τὴν ἀσχημίαν τέρατος. Ἀλλὰ μίαν φυσιογνωμίαν ἐμπόρου, καμμία αἰσθηματικὴ κυρία σεβομένη ἑαυτὴν δὲν ἠμπορεῖ νὰ συγχωρήσῃ εἰς αὐτόν. Ἤκουσα πρὸ τριῶν ἡμερῶν μίαν Παρισιανὴν νὰ λέγῃ — μειδιῶσα εὐτυχῶς — ὅτι θὰ τὸν ἴδῃ καί, ἂν εἶνε εὔμορφος, τότε θὰ συγχωρήσῃ ἑαυτήν, διότι συνετέλεσε νὰ ἐπιστρέψῃ ἀπὸ τὴν Νῆσον τοῦ Διαβόλου.

Δυστυχῶς, καθὼς λέγουν, ἡ φυσιογνωμία τοῦ στρατιώτου αὐτοῦ εἶνε κοινὴ καὶ ἂν δὲν συγκινῆται κανεὶς μὲ τὰ λευκά του μαλλιά — λευκὰ μαλλιὰ ἀνθρώπου τριακονταπενταετοῦς! λευκὰ μαλλιὰ Μαρίας Ἀντωανέττας — καὶ ἂν δὲν συγκινῆται ἀπὸ τὴν σφραγῖδα τοῦ μεγάλου πόνου, τὴν ὁποίαν φέρει εἰς τὸ μέτωπον, δὲν θὰ εὕρῃ τίποτε ἄλλο τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὸ καταπλῆσσον.

Καὶ ἐπειδὴ φεῦ! τὰ λευκὰ μαλλιὰ δὲν εἶνε τὰ περισσότερον ἐνδιαφέροντα διὰ τὰς γυναῖκας, ὁ Δραῦφοὺς θὰ χάσῃ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἄγνωστος καὶ ἀόριστος τὴν φυσιογνωμίαν ἐνέπνεεν.

Καὶ αὐτὸ εἶνε μία ἀκόμη εἰρωνεία.

Εἰς τὸ Palace-Theatre ἐδῶ παίζουν τὴν ἱστορίαν τοῦ Δραῦφοὺς κάθε βράδυ καὶ ὁ κόσμος συρρέει. Ἡ κυρία Δραῦφοὺς ἔχει μέρος πολὺ καὶ λυποῦμαι ὅτι δὲν ἠδυνήθην ἀκόμη νὰ ἴδω αὐτὸ τὸ θέαμα. Ἐπίσης εἰς ἐν κατάστημα τοῦ Πικαδαίλλυ πωλοῦν ἐν παιγνίδι, τὸ ὁποῖον παριστᾷ τὸν Δραῦφοὺς εἰς τὴν Νῆσον τοῦ Διαβόλου. Ὅσον διὰ τὰς ἀγγλικὰς ἐφημερίδας καθημερινῶς εἰς τὰς ἀγγελίας, τὰς ὁποίας ἐναποθέτουν καὶ στερεώνουν διὰ χαλίκων ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῶν πλατειῶν — εἶδος ρεκλάμας παραδοξότατον — ὁ Δραῦφοὺς ἀναφέρεται πότε εἰς ἄδικον δῆθεν δολοφονίαν του, πότε εἰς ἀποκάλυψιν δολοπλοκιῶν, πότε εἰς ἀπειλὴν κεραυνοβολήσεων τοῦ Μερσιέ.

Καὶ περιέργως οἱ Ἄγγλοι δὲν εἶνε, φαίνεται, πάρα πολὺ συμπαθεῖς πρὸς τὸν ἀθῷον. Εἰς μίαν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ἐγνώρισα, ὅλοι εἶνε κατὰ τοῦ Δραῦφοὺς πρὸς μεγάλην μου ἀγανάκτησιν καὶ πολλὴν συζήτησιν, μόνον δ' ἡ αὐθεντική, ἀπρόοπτος καὶ καταπληκτικὴ ἀνακοίνωσις τοῦ σημαντικοῦ «Χρόνου» τοῦ Λονδίνου, ὅστις λέγει, ὅτι ὁ Ἀνρὺ εἶνε ἔνοχος ὅλων τῶν προδοτικῶν ἐγγράφων, ἤρχισε νὰ τοῖς κλονίζῃ τὴν πεποίθησιν. Μία ἀγγλικὴ αὐθεντικὴ λέξις βλέπετε ἀξίζει δι' αὐτοὺς περισσότερον ἀπὸ τοὺς διετεῖς πολέμους ὁλοκλήρου τῆς Γαλλίας, περισσότερον ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Πρεσανσὲ καὶ τοῦ Κλεμανσῶ, περισσότερον ἀπὸ τὴν πεποίθησιν τοῦ Ζολᾶ καὶ τοῦ Φράνς.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον θαυμάζουν καὶ ὁπωσδήποτε συναισθάνονται εἶνε ἡ καταπληκτικὴ ἐπιρροὴ τοῦ τύπου εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτήν. Ἀναγνωρίζουν πρὸ πάντων, ὅτι εἶνε ἐν δεῖγμα προόδου ἡ ὑπόθεσις αὕτη δι' ἐν ἔθνος.

— Ἐδῶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, μοῦ ἔλεγεν Ἄγγλος οἰκοδεσπότης τοῦ Σοῦσσεξ, δὲν θὰ ἐκρατοῦσε τόσον αὐτὴ ἡ δίκη. Ὁ Δραῦφοὺς καταδικασμένος θὰ ἔμενε καταδικασμένος· ὁ τύπος θὰ ἐσιώπα· ὁ στρατὸς ὁπωσδήποτε δὲν θὰ ἐθίγετο καὶ ὅλον θὰ ἐπνίγετο. Ἡ ἰδική μας ἀρχὴ δὲν ἀστειεύεται.

— Καὶ δὲν νομίζετε ὅτι εἶνε μεγαλεῖον διὰ τὴν Γαλλίαν αὐτό;

— Εἶνε ἐλευθερία, μοῦ ἀπήντησεν ὁ φίλος μου, ἀλλὰ δὲν εἶνε μεγαλεῖον. Τὰ ἔθνη τὰ μεγάλα εἶνε ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα δεικνύονται περισσότερον πειθαρχικά, περισσότερον σιδηρᾶ, περισσότερον ἄδικα. Ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀκαμψίαν τῶν νόμων καὶ τῶν ἐθίμων της. Ἡ εὐστροφία, ἡ πλήρης ἐλευθερία τῶν γειτόνων μας, εἶνε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θαυμάζομεν, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν φθονοῦμεν.

Εἶχε προφανῶς δίκαιον, ἀλλ' αὐτὸ δὲν μ' ἐμποδίζει νἀγαπῶ τὴν Γαλλίαν, διότι κατώρθωσε νὰ ἐλευθερώσῃ ἕνα ἀθῷον — πρᾶγμα φυσικόν, ἀσήμαντον, λογικόν, δίκαιον καὶ μολαταῦτα φεῦ! τόσον δύσκολον.

Ν. Ἐπ.

Ο ΓΛΑΔΣΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Ἐν ἀνέκδοτον περὶ τοῦ Μεγάλου Γέροντος

Σχετικῶς μὲ τὴν βιογραφίαν τοῦ Γλάδστωνος, τὴν ὁποίαν συγγράφει ἐν ἐκτάσει ὁ φίλος καὶ ἔνθερμος θαυμαστὴς του Τζὼν Μόρλεϋ, αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες διηγοῦνται τὸ ἑξῆς ἀνέκδοτον :

Ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου Κόγκουεστ, λίαν περίφημος κατάσκοπος καὶ ἀνιχνευτής, εἰς τὰ 1881, ἐποχὴν εἰρηνικῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τοῦ ὑπουργείου Μπήκονσφηλδ, εἶχε λάβει ἐντολὴν νὰ παρακολουθῇ καὶ νὰ ἐπιτηρῇ παντοῦ τὸν Γλάδστωνα καὶ τὴν ἐντολὴν ταύτην ἐξετέλει εὐσυνειδήτως ὁ Κόγκουεστ. Τὸν ἠκολούθει παντοῦ ὡς ἡ σκιά του. Ὁ Γλάδστων, μεγάλως ἐνοχλούμενος, ἐσοφίζετο διάφορα μέσα διὰ τὸν ἀποφύγῃ.

Μίᾳ τῶν ἡμερῶν εἰσῆλθεν εἴς τινα λέσχην τοῦ Λονδίνου. Ὁ ἐπιθεωρητής, ἀκολουθῶν κατόπιν του ἐστάθη παρὰ τὴν θύραν. Εἰσελθὼν ὁ Γλάδστων, συναντᾷ ἕνα φίλον εἰς τὸν ὁποῖον ἐπρότεινε νὰ φορέσῃ τὸν ἴδιον στερεότυπον πῖλον καὶ τὸν ἐπενδύτην του, νὰ λάβῃ δὲ καὶ τὴν ὀμπρέλλαν του, καὶ νὰ ἐξέλθῃ τῆς λέσχης, διὰ νὰ ἴδωσιν ἂν θὰ γελασθῇ ὁ ἐπιθεωρητὴς Κόγκουεστ, βοηθούσης καὶ τῆς ἑσπερινῆς ἀμφιλύκης.

Ὁ φίλος ἐφόρεσε τὴν ἐπενδύτην καὶ τὸν πῖλον τοῦ Γλάδστωνος καὶ ἐξῆλθεν. Ὁ πανοῦργος ἰχνηλάτης εἶδε τὰ γνώριμα ταῦτα φορέματα, ἀλλὰ δὲν ἠπατήθη. Τὸ παράστημα καὶ τὸ βάδισμα εἶνε πράγματα δυσμίμητα καὶ τὸ τοῦ Γλάδστωνος ἦτο λίαν χαρακτηριστικόν.

Ὁ Κόγκουεστ τρέχει κατόπιν τοῦ κυρίου τοῦ ἐξελθόντος τῆς λέσχης, θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐκείνου καὶ λέγει :

— Νομίζω κύριε, ὅτι ἐξήλθετε ἀπὸ αὐτὸ τὸ κλοὺμπ μὲ ξένα φορέματα εἰς τὴν ράχιν σας!

Ἔκτοτε ὁ Γλάδστων οὐδέποτε πλέον ἀπεπειράθη νἀπατήσῃ τὸν ἐπιθεωρητήν.

Η ΠΥΡΚΑ·Ι·Α ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ ΤΗΣ ΚΙΝΕΤΑΣ

Τηλεγραφικῶς ἀγγέλλεται εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐκ Μεγάρων, ὅτι ἐπανελήφθη διὰ τρίτην φορὰν ἡ πυρκαϊὰ τοῦ δάσους τῆς Κινέτας ἀκριβῶς παρὰ τὴν θέσιν Κόκκινο Λιθάρι ... ασοφυλάκων καὶ χωρικῶν, περιορισθεῖσα εἰς ἔκτασιν 10 στρεμμάτων.

Η ΣΤΑΦΙΣ

Ὁ καιρὸς εὐνοϊκώτατος διὰ τὴν ἀποξήρανσιν

Κατὰ τὰ ἐκ τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν τηλεγραφήματα, ὁ ἐπικρατῶν ἀπὸ τῆς προχθὲς καιρὸς συντρέχει τὰ μάλα εἰς τὴν ταχεῖαν ἀποξήρανσιν τῆς σταφίδος.

Εἰς πολλὰ τῶν λεπτογείων μερῶν μεγάλαι ποσότητες σταφιδοκάρπου συνεκομίσθησαν. Ἡ ποιότης ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἶνε καλή. Τὸ ποσὸν ὅμως τῆς παραγωγῆς φαίνεται ὅτι θὰ ὑστερήσῃ κατὰ 20 ο)ο τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Αἱ τιμαὶ αἵτινες προσεφέρθησαν, ἂν καὶ δὲν εἶνε πολὺ ἱκανοποιητικαί, ἐν τούτοις εἶνε ἐπαρκεῖς. Κατὰ πᾶσαν δὲ πιθανότητα θ' ἀνέλθωσιν ἔτι, καθόσον αἱ ζητήσεις ἐκ τῶν ἀγορῶν τῆς καταναλώσεως εἶνε πολλαί. Παρατηρεῖται ὅτι φέτος οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ δὲν προσφέρουσιν ἀθρόως ὡς ἄλλοτε, ἀλλὰ τηροῦσι μᾶλλον ἐπιφυλακτικὴν στάσιν, τοῦτο δὲ σημαντικῶς ἐπιδρᾷ εἰς τὴν ἀνατίμησιν τῶν τιμῶν.

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Πατρῶν πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, σήμερον τὴν πρωΐαν ἄρχεται ἡ φόρτωσις πριμαρολίου σταφίδος. Εἰς τὸν λιμένα ἀναμένουσιν ἀπὸ προχθὲς δύο μεγάλα ἀγγλικὰ ἀτμόπλοια, σημαιοστόλιστα, ἐφ' ὧν θὰ φορτωθῇ ἡ πρώτη ἐξαχθησομένη σταφὶς τῆς νέας ἐσοδείας. Τὰ ἀτμόπλοια ταῦτα παραλαμβάνοντα τὸν σταφιδόκαρπον θὰ κατευθυνθῶσιν εἰς Λίβερπουλ.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑ

Τραυματισμὸς ἐν Καρπενησίῳ

Ἐκ Καρπενησίου ἀγγέλλεται τηλεγραφικῶς ὅτι προχθὲς τὴν 6ην μ. μ. εἰς τὴν θέσιν Μπουκουβάλα τοῦ δήμου Δολόπων ἕνεκα διαφορᾶς λιβαδίων ὁ Ν. Γιαννοῦσος ἐτραυμάτισε θανατηφόρως τὸν Χρῆστον Καραντζίνην.

Ἀνθρωποκτονία

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖ ὁ ἀστυνόμος Δημητσάνης ἐπληροφορήθη ἐξωδίκως ὅτι ἔλαβε χώραν ἀνθρωποκτονία εἰς τὴν θέσιν Λαγκάστι τοῦ δήμου Ἡραίας. Μετέβη ἐπὶ τόπου μετὰ τοῦ οἰκείου εἰρηνοδίκου διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὰ καταγγελθέντα.

Αὐτοκτονία ἐν Ζακύνθῳ

Εἰς τὸ χωρίον Καλλιπάδον τῆς Ζακύνθου ηὐτοκτόνησε δι' ὅπλου Γκρᾶ ὁ μυλωθρὸς Ἀναστ. Καπαρέλλης ἕνεκα οἰκογενειακῶν λόγων.

Δυστύχημα ἐξ ἀμελείας

Καθ' ἃ τηλεγραφοῦσιν ἐκ Τριπόλεως εἰς τὸ χωρίον Παυλίτη κατέπεσεν ἐντὸς φρεάτός τινος ὀλισθήσασα ἡ Βασιλική, σύζυγος Ι. Κωσταρέτου. Ἡ ἀτυχὴς γυνὴ ἐκ τῆς πτώσεως ἔμεινεν ἄπνους.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ

(Τηλεγραφικῶς)
ΒΟΛΟΣ, 7 Αὐγούστου

Διαψεύσατε, παρακαλοῦμεν, ἀναγραφόμενα ἐν τῇ ἐφημερίδι «Ἐμπρὸς» τῆς 4ης Αὐγούστου κακοβούλως καὶ κομματικῶς, ὅτι ὁ ἔντιμος συμπολίτης μας Κωνστ. Ξένος φυγοδικεῖ ὡς χρεώστης πρὸς τὸν δῆμον Παγασῶν. Τοὐναντίον δῆμος Παγασῶν ὀφείλει αὐτῷ δραχμὰς δισχιλίας. Ὁ ἀρχηγὸς δὲ μοίρας κ. Κριεζῆς εὐχαριστεῖ τὸν κ. Ξένον, ὡς παρέχοντα τὰ μέσα τῆς ὑδρεύσεως τοῦ στόλου δωρεὰν καὶ διατελοῦντα ἐνήμερον πρὸς πᾶσαν ἐργασίαν καὶ προμήθειαν, νυχθημερὸν δ' ἐνεργοῦντα ὑπὲρ τοῦ στόλου. Κοινωνία Βόλου ἀγανακτεῖ σφοδρα διὰ τὰ δημοσιευθέντα.
Γ. Λιναρᾶς, Κ. Ἀντωνόπουλος, Α. Σταμπόγλου, Κ. Κασιμάτης, Α. Βλασσόπουλος, Α. Λιβέρης, Ι. Δότζας, Ι. Δραγωνᾶς, Ι. Σκιαδόπουλος.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ

Τὸ γυναικεῖον ὄνομα ἐν Ἑλλάδι

Ἀκολουθῶν τὸ ἀγγλικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἡ ἀρίστη τοῦ νοῦ ἀνάπαυσις εἶνε οὐχὶ ἡ διακοπὴ ἀπὸ οἱασδήποτε ἐργασίας, ἀλλ' ἡ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ποικιλία, συνειθίζω νὰ καταγίνωμαι μὲ θέματα φιλολογικά, ἀφορῶντα τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν διαμόρφωσιν τῆς νεωτέρας ἡμῶν γλώσσης.

Ἓν τῶν θεμάτων τούτων ὑπῆρξε καὶ τὸ γυναικεῖον ὄνομα ἐν Ἑλλάδι, οὗ ἡ ποικιλία, ὁ πλοῦτος, ἡ ποίησις, μοῦ ἔκαμαν ἐντύπωσιν.

Μικρὸν λεξικὸν

Ὀλίγον κατ' ὀλίγον, βοηθούντων καὶ διαφόρων φίλων, κατώρθωσα νὰ καταρτίσω μικρὸν λεξικὸν τῶν γυναικείων ὀνομάτων ἐν Ἑλλάδι, συνονθυλεύσας ἐν αὐτῷ περὶ τὰ 1000 ὀνόματα.

Τὸ λεξικὸν αὐτὸ βεβαίως δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ εἶνε πλῆρες ἕνεκα τῆς μεγίστης ποικιλίας, ἣν ἀνωτέρω ἀνέφερα, ὁπωσδήποτε ὅμως δίδει ἀρκετὰ σαφῆ ἰδέαν τοῦ πράγματος.

Πηγαὶ

Πρὸς κατάρτισιν τοῦ λεξικοῦ τούτου κατέφυγα εἰς τὰς ἑξῆς πηγάς : Μαθητολόγια παρθεναγωγείων καὶ δημοτικῶν σχολείων θηλέων, βαπτίσεις, ἀγγελίας γάμων, νεκρώσιμα, πλειστηριασμούς, διδασκαλικὰς μεταβολάς, καταλόγους συνδρομητριῶν εἰς βιβλία, ἐπισκεπτήρια καὶ ἐρεύνας δι' ἐπιστολῶν εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας.

Κατάταξις

Εἰς τὴν μεγάλην, τὴν ἀπεριόριστον ταύτην ποικιλίαν, ἣν παρ' οὐδενὶ ἔθνει συναντᾷ ὁ φιλόλογος, προσεπάθησα νὰ θέσω τάξιν τινὰ καὶ νὰ ὑποδιαιρέσω τὰ ὀνόματα εἰς μεγάλας τοὐλάχιστον κατηγορίας. Ἠθέλησα μὲ ἄλλους λόγους νἀναζητήσω τὰς πηγάς, ἐξ ὧν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀρύεται τὰ ὀνόματά του. Ἔφθασα δὲ εἰς τὸ ἑξῆς συμπέρασμα, ὡς ἑξῆς ὑποδιαιρέσας αὐτά :

Α'. «Ὀνόματα ἐκ τοῦ Ἁγιολογίου ἢ Ὁσιολογίου» ληφθέντα. Τοιαῦτα εἶνε π. χ. τὸ Ἐλεοῦσα Ἀναστασία, Ἀποστολιά, Εὐαγγελιά, Θεοσεβή, Ἰσιδώρα, Καισαριανή, Κεροῦ, Κυρά, Κωνσταντία, Ματρῶνα, Μαύρα, Ὀρθοδοξία κλπ. κλπ. κλπ.

Β'. Ὀνόματα ληφθέντα μὲν ἐκ τῆς ἄνω πηγῆς ὄντα ὅμως καθαρῶς ἑβραϊκά, ὡς Μαρίο, Βαρβάρα, Βηθλεὲμ (ἐν Ἄνω Σύρῳ), Ἐσθὴρ, Ἰωάννα, Ἰωσηφίνα, Μαγδαληνή, Ματθία, Παυλίνα, Σάρα, Σεραφίνα, Ἄννα, Θωμαή, Σωσσάνα.

Γ'. Ὀνόματα διατηρηθέντα ἀπὸ τῆς ρωμαϊκῆς κυριαρχίας, ὡς ἡ Αὐγουστίνα, Βικτωρία, Βιργινία, Ἱερωνυμία (Γκιουραμάνα ἐν Χίῳ), Γλυκερία, Δομινίκη (Δόμνα παρὰ Φαναριώταις), Κορνηλία, Μαξιμίνα, Ματρῶνα, Ὀνωρίνα, Πουλχερία, Φεβρωνία, Τατιανή, Ἰουλία.

Δ'. Ὀνόματα εἰσαχθέντα διὰ τῆς φραγκικῆς κυριαρχίας, ὡς Ἁγνὴ (εἰς τὰς νήσους Ἀνέζω), Ἀδελλαΐς, Ἀδέλλα, Ἀρριέττα ... (Ταρσὴ Ταρῶ), Κλαίρη (Κιάρα, Κιουρά), Βαλεντίνη, Ματθίλδη (Μάνθα, Τοῦλα), Ὀρτενσία, Οὐρσολίνα (Ὄρσολα, Ὄρσα, Δίνα), Ρεγγίνα, (Ρηγίνα) Ὀολάνδη, Φραντζέσκα (Φράγκα), Ἀδριανή, Ἐλίζα.

Ε'. Ὀνόματα εἰσαχθέντα διὰ τῶν Βενετῶν καὶ Γενουηνσίων, ὡς Βενετσάνα, Βενέτα, Βιόλα, Βιολέττα, Ἰακωβίνα (Γιακουμίνα), Ἐλμίνα, Ζουμπέλλα, Ζαμπέτα, Μπεγίνα, Μπετίνα, Ντορίνα, Ράμπελλα (Πάρος), Ρουσέττα, Σπεράντζα, Διατσίντα, Φλωρεντία.

ΣΤ'. Ὀνόματα διατηρηθέντα εἴτε ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τῶν Βυζαντιακῶν χρόνων, εἴτε διὰ τῶν Φαναριωτῶν μεταδοθέντα, ὡς Ἀθηναΐς, Γεωργία, Εἰρήνη, Ἐριφίλη, Ἐρωφίλη, Εὐδοκία, Εὐδοξία, Θεανώ, Θεοδώρα, Κασσάνδρα, Νικάνδρα, Πολύμνια, Προκοπία, Ραλλοῦ, Ρωξάνδρα, Ρωξάνη, Σεβαστιανή, Σμαράγδα, Φερονίκη, Σεβαστή, Κυράτσα.

Ζ'. Ὀνόματα διὰ τῆς τουρκικῆς κατακτήσεως εἰσαχθέντα, ὡς Σουλτάνα, Ντουντοῦ, Πεντζεχροῦλα, Κιζοῦλα, Χαζινοῦλα, Ζαμπάκια, Ζαφείρω, Κοκκῶνα.

Η'. Ὀνόματα λαμβανόμενα ἀπ' εὐθείας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἀρχαιότητος, ἰδίᾳ παρὰ ταῖς κατωτέραις κοινωνικαῖς τάξεσιν, ὡς Ἀβροκόμη, Ἀγαρίστη, Ἀγλαΐα, Ἀθηνᾶ, Αἴγλη, Ἀλκμήνη, Ἀσπασία, Γαλάτεια, Δημαρίστη, Ἔλλη, Εὐτέρπη, Ἠλέκτρα, Θάλεια, Ἰφιγένεια, Καλυψώ, Μερόπη, Ὀλυμπία, Φαίδρα, Χλόη καὶ ἄπειρα ἄλλα.

Θ'. Τίνα ὀνόματα διετηρήθησαν ἐκ τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος εἶνε δυσχερέστατον νὰ εὑρεθῇ. Ἀναμφηρίστως τὰ ἐν χρήσει παρ' ἡμῖν ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ Ἁγιολογίου. Ἐν τούτοις ἀσφαλῶς θὰ ἠδύνατό τις νὰ βεβαιώσῃ ὅτι τὸ Ἀρετή, Γραμματικὴ ἐν Θήρᾳ, Ἐπιστήμη καὶ Δάφνη ἐν Ἀθήναις θὰ ἔχωσι διατηρηθῆ ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος.

Ι'. Ὀνόματα εἰσαχθέντα ἔκ τινος γεγονότος καὶ διαδοθέντα πολὺ παρὰ τῷ λαῷ εἶνε τὸ Ἀμαλία διὰ τῆς πρώην βασιλίσσης, Ὄλγα διὰ τῆς νῦν, Ἀλεξάνδρα διὰ τῆς πολυφιλήτου βασιλόπαιδος. Ἐν τούτοις τὸ ὄνομα τοῦτο ἦν ἐν χρήσει καὶ πρότερον παρά τισιν οἰκογενείαις ἐν Ρωσσίᾳ διαμενούσαις.

ΙΑ'. Ὀνόματα ληφθέντα ἐξ ἀνθέων, δένδρων, ἀρωμάτων κλπ., ὡς Ἀνθή, Ἀμυγδαλιά, Γαρουφαλιά, Γιοῦλα, Κανέλλα, Καρυά, Κρίνα, Μαντζουράνα, Μηλιά, Μοσχαδώ, Μόσχω, Μυρωδώ, Νεραντζιά, Πουλουδιά, (πούλουδο=ἄνθος), Ροδάμνω, Ροδή, Φιούλη κλπ.

ΙΒ'. Ὀνόματα ληφθέντα ἐκ μετάλλων.

Ἀδαμαντία (Διαμάντω), Ἀργεντῖνα (βενετικῆς καταγωγῆς), Ἀργυρή, Ἀσημίνα, Μαλαματένια, Σιδερή, Σμαράγδα (διὰ τῶν Φαναριωτῶν), Κοραλλία, Χρυσάφω, Χρυσή.

ΙΓ'. Ὀνόματα ληφθέντα ἐκ πτηνῶν, ὡς Παγώνα, Πέρδικα, Περιστέρα, Πούλια.

ΙΔ'. Ὀνόματα ληφθέντα ἐκ τόπων, ὡς Ἑλλάς, Κέρκυρα, Αἰτωλία.

ΙΕ'. Ὀνόματα ἀποτελοῦντα ὄνομα καὶ κοσμητικὸν ἐπίθετον, ὡς καὶ παρ' ἀρχαίοις συχνότατα, ὡς Ἀκριβή, Ἀρχοντοῦλα, Ἀστέρω, Αὐγερινή (ἀρχαῖον χιακόν, Βιεροῦ), Ἀφεντοποῦλα, Βαλσάμω, Βελούδω, Δικαία, Δροσοῦλα, Ζαχάρω, Καλή, Μαγιοῦ, Μεταξωτή, Ξακουστή, Ξανθή, Πανώρηα, Ποθητή, Πράσινη, Ρουσέττα (βενετικόν), Φυλαχτή, Φωτεινή, Χαϊδεμμένη, Χαριτωμένη.

Ν. Σπανδωνῆς

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΖΑΠΠΑ

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΙΣ ΝΟΜΟΜΑΘΩΝ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργός, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ δημοσίου καὶ τῆς ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ κληροδοτημάτων ἐπιτροπῆς, ἤγειρε κατὰ τῶν ἀδελφῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν τὴν ἀπὸ 27 Μαρτίου 1898 ἀγωγήν, δι' ἧς ἀξιοῖ ὅτι τὸ δημόσιον καὶ ἡ ρηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐγκατέστησαν διὰ διαθήκης τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα κληρονόμοι αὐτοῦ καὶ ὅτι ἑπομένως ἀνήκουσιν αὐτοῖς τὰ ἐν Ρουμανίᾳ κείμενα καὶ ἐν τῇ ἀγωγῇ εἰδικῶς περιγραφόμενα κτήματα, ἅτινα μέχρι τελευτῆς διετέλεσαν ἐν τῇ κατοχῇ τοῦ διαθέτου, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892, ὅτε ἀπεβίωσεν ὁ διὰ τῆς αὐτῆς διαθήκης διορισθεὶς ἐπικαρπωτὴς τῶν αὐτῶν κτημάτων Κωνσταντῖνος Ζάππας, κατέχονται κατὰ τὸ ἐξ ἀδιαιρέτου τρίτον ὑπὸ τῶν ἐναγομένων, καὶ ᾐτήσατο τὴν ὑπὸ τούτων ἀπόδοσιν τοῦ τρίτου τῶν καταληφθέντων, ὡς εἴρηται, κτημάτων καὶ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1892 εἰσοδημάτων αὐτῶν ἢ ἄλλως τὴν ἀξίαν τοῦ εἰρημένου τρίτου μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταλήψεως, ἐκτὸς δὲ τούτου ᾐτήσατο, διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀγωγῆς καὶ δι' ἑτέρας παρεμπιπτούσης, τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συντηρητικῶν κατασχέσεων, ἃς παρὰ τῇ Ζαππείῳ Ἐπιτροπῇ ἐνήργησεν ἐπὶ τῶν ἐτησίως καταβλητέων εἰς τοὺς ἐναγομένους κληροδοτημάτων δυνάμει τῆς διαθήκης τοῦ Κωνσταντίνου Ζάππα καὶ ἐπὶ τῆς ὀφειλομένης ἐτησίως ἑκατέρῳ αὐτῶν ὡς μελῶν τῆς Ζαππείου Ἐπιτροπῆς ἐπιχορηγήσεως ἐκ 3,000 χρυσῶν φράγκων.

Κληθέντες δὲ παρὰ τῶν ἐναγομένων οἱ ὑποφαινόμενοι δικηγόροι, ὅπως γνωμοδοτήσωμεν περὶ τοῦ βασίμου ἢ μὴ τῆς ἀνωτέρω ἀγωγῆς, ἀποφαινόμεθα ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ὡς ἑξῆς, μετὰ προηγουμένην μελέτην τῶν ὑποβληθέντων ἡμῖν ἐγγράφων.

Βάσις τῆς προκειμένης ἀγωγῆς ὡς ἀνενδοιάστως προκύπτει ἐκ τοῦ περιεχομένου αὐτῆς εἶνε τὸ ἐκ διαθήκης κληρονομικὸν δικαίωμα τῶν ἐναγόντων ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, εἰς ἣν ἀνήκουσι τὰ ἐν Ρουμανίᾳ κείμενα ἐπίδικα κτήματα· περὶ τοῦ δικαιώματος ὅμως τούτου ἐδίκασαν ἤδη τελεσιδίκως μεταξὺ τῶν αὐτῶν διαδίκων καὶ ἄλλων, οἷον τὸ Ρουμανικὸν Δημόσιον καὶ οἱ ἐγγύτεροι ἐξ αἵματος συγγενεῖς τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, τὰ ἐν Ρουμανίᾳ ἁρμόδια δικαστήρια, ἐξ ὧν τὸ μὲν πρωτοδικεῖον Ἰλφόβου ἀπέρριψε τὰς ἀγωγὰς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ τοῦ Ρουμανικοῦ Δημοσίου, ἀποφηνάμενον ὑπὲρ τῶν συγγενῶν τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 141 τοῦ 1893 ἀποφάσεως, τὸ δὲ ἐφετεῖον Βουκουρεστίου διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 103 τοῦ 1896 ἀποφάσεως ἀπέρριψε τὰς κατ' αὐτῆς γενομένας ἐφέσεις ὑφ' ἑκατέρου τῶν ἡττηθέντων Κρατῶν, ἡ τελευταία δὲ αὕτη κατέστη ἀμετάκλητος ἀπορρίψαντος τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου Βουκουρεστίου τὴν κατ' αὐτῆς αἴτησιν ἀναιρέσεως, ἣν εἶχεν ἀπευθύνει καὶ κατὰ τῶν νῦν ἐναγομένων ἀδελφῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου Ζάππα τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος, ὡς ἀποδεικνύει ἡ ὑπ' ἀριθ. 108 τοῦ ἔτους 1898 ἀπόφασις τοῦ ρηθέντος ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Ρουμανίας.

Ἡ ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφάσεων πηγάζουσα ἔνστασις δεδικασμένου κατὰ τῆς προκειμένης ἀγωγῆς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἰσχύει καὶ ἄνευ περιαφῆς τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως εἰς τὴν τελεσίδικον ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου ... διατύπωσις αὕτη καίτοι ἀποτελοῦσα ἄφευκτον ὅρον τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν ἀλλοδαπῶν ἀποφάσεων ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὰ ἄρθρα 858 καὶ ἑπόμ. τῆς πολιτικῆς δικονομίας, δὲν εἶνε ὅμως καὶ στοιχεῖον τοῦ δεδικασμένου, ἐξ ἀλλοδαπῆς ἀποφάσεως, καὶ τοῦτο ἕνεκα τῆς οὐσιώδους διαφορᾶς μεταξὺ τελεσιδικίας καὶ τίτλου ἐκτελεστοῦ, διότι οὗτος ἄγει εἰς ἀναγκαστικὰ μέτρα, ἅτινα χωροῦσι μόνον ἐν ὀνόματι τοῦ κυριάρχου τῆς χώρας καὶ οὐχὶ δυνάμει τῆς κυριαρχίας ξένου Κράτους, ἥτις δὲν ἐπεκτείνεται πέραν τῶν ὁρίων αὐτοῦ, ἐνῷ ἡ ἁπλῆ ἀναγνώρισις τοῦ δεδικασμένου ἐξ ἀλλοδαπῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως ἐπιβάλλεται ἐν τῷ ἰδιωτικῷ διεθνεῖ δικαίῳ ὅπως ἡ ὑποχρέωσις πρὸς ἀναγνώρισιν ἐν γένει ἀλλοδαπῶν νόμων, τοσούτῳ μᾶλλον ὅσῳ ἡ ἐναντία θεωρία ἤθελεν ὑποθάλπει τὴν κακὴν πίστιν ἐπιτρέπουσα τῷ ἡττηθέντι ἐνώπιον ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου, εἰς οὗ τὴν δικαιοδοσίαν ἑκουσίως ὑπεβλήθη, ὅπως προκαλῇ νέον δικαστικὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου ἐνώπιον τῶν ἐγχωρίων δικαστηρίων (ὅρα Bar 2α ἔκδοσις § 413 καὶ ἑπομ. καὶ 436 Weiss σελ. 817 Massé τομ. 2ος, § 147, Martens § 82. Wheaton § 147, Phillimore § 937 καὶ Cour de Cassat ἀπόφασις τῆς 15 Νοεμβρίου 1827.

Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἀναγκαία προϋπόθεσις τοῦ δεδικασμένου ἐξ ἀποφάσεως ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου εἶνε ὅτι τοῦτο ἁρμοδίως ἐπελήφθη τῆς διαγνώσεως τῆς διαφορᾶς [ὅρα Bar β' ἔκδοσις αὐτόθι) ἀλλ' ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδεμία ὑφίσταται ἀμφιβολία ὅτι μόνα τὰ Ρουμανικὰ δικαστήρια ἦσαν ἁρμόδια πρὸς λύσιν τῶν ἐγερθεισῶν ἀξιώσεων ἐπὶ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ ἀκινήτων τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, διότι κατὰ τὸ ἐν τῷ διεθνεῖ ἰδιωτικῷ δικαίῳ ἀνεγνωρισμένον δόγμα τῆς κληρονομίας ἀκίνητα διέπονται ἐκ τοῦ νόμου τῆς τοποθεσίας αὐτῶν αἱ δὲ περὶ τούτου κληρονομικαὶ διαφοραὶ ὑπάγονται εἰς τὸ forum rei sitae (ὅρα τὴν ἀπὸ 27 Δεκεμβρίου 1892 γνωμοδότησιν τῆς νομικῆς σχολῆς τοῦ Βερολίνου καὶ τὴν ἀπὸ 19 Ὀκτωβρίου 1892 γνωμοδότησιν τοῦ ἐν Παρισίοις καθηγητοῦ τοῦ διεθνοῦς δικαίου Renault ἔτι δὲ Bar § 420 καὶ 428 καὶ τὴν ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1869 ἀπόφασιν τοῦ Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου τῆς Νεαπόλεως) πρὸς τὸ δόγμα δὲ τοῦτο συμμορφουμένη καὶ ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ὑπέβαλεν, ὡς εἴρηται, ἐνώπιον τῶν ρουμανικῶν δικαστηρίων τὰς ἀξιώσεις αὐτῆς ἐπὶ τῶν ἀκινήτων τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἀναγνωρίσασα οὕτω τὴν ἁρμοδιότητα τῶν ρουμανικῶν δικαστηρίων, μάλιστα δὲ ρητῶς διὰ τοῦ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1892 ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ Πρωτοδικεῖον Ἰλφόβου ἐδήλωσεν «ὅτι τὰ ρουμανικὰ δικαστήρια δικαιοῦνται καὶ εἶνε ἁρμόδια νὰ δικάσωσι τὰς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους καὶ ἰδιωτῶν ἐγχωρίων ἢ ξένων διαφοράς, ὅτι νόμοι ἐφαρμοστέοι ὡς πρὸς τὰ ἀγροτικὰ κτήματα τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα εἶνε οἱ ρουμανικοί, ἀποκλειομένων ἀπολύτως ἑτέρων ξένων νόμων καὶ τέλος ὅτι δὲν ἀρνεῖται ὅτι ἡ ρουμανικὴ δικαιοσύνη, εἶνε ἡ μόνη ἁρμοδία νὰ ἀποφανθῇ ἐπὶ τῶν μεταξὺ ἰδιωτῶν καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους διαφορῶν, ὡς ἀνεγνώρισεν ἤδη διὰ τῆς ἀγωγῆς αὐτῆς περὶ παραπομπῆς εἰς τὴν διακατοχὴν τῆς ἀκινήτου περιουσίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα».

Ἀνεξαρτήτως τῶν ἀνωτέρω ἡ ἐν λόγῳ ἀγωγή, ἀφορῶσα εἰς τὸ κληρονομικὸν δικαίωμα τοῦ ὑπὸ διπλῆν ἰδιότητα παρισταμένου ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐπὶ τῶν ἀκινήτων κτημάτων τῆς κληρονομίας τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, ἐκινήθη κατὰ τῶν δύο ἀδελφῶν ὡς κατόχων τῆς περιουσίας ταύτης· ἡ ἰδιότης ὅμως αὕτη, ἡ ἀπαιτουμένη εἰς τοιαύτην περὶ κλήρου ἀγωγήν, οὐδόλως συντρέχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου, διότι οἱ ὡς κληρονόμοι ἐναγόμενοι ἀδελφοὶ Ἀπόστολος καὶ Χρῆστος οὔτε κατὰ τὴν διάρ-

κειαν, οὔτε μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐν Ρουμανίᾳ δίκης, ἀλλ' οὔτε πρὸ τῆς ἐνάρξεως αὐτῆς ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Εὐαγγέλου Ζάππα ἔσχον τὴν κατοχὴν οἱωνδήποτε κτημάτων τῆς κληρονομίας του, ὡς πιστοποιεῖ ὁ ἁρμόδιος γραμματεὺς τοῦ Πρωτοδικείου Ἰλφόβου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 27, 227 τῆς 19 Σεπτεμβρίου 1898 ἐγγράφου, οὐδὲ ἀληθεύει ὅτι οὗτοι κατέλαβον δῆθεν τὸ ἐξ ἀδιαιρέτου τρίτον τῆς μνησθείσης κληρονομίας δυνάμει τοῦ συμβιβασμοῦ, ὃν ἐν ἔτει 1892 ἐπισήμως συνωμολόγησαν μετὰ τῶν ἐγγυτέρων συγγενῶν τοῦ τελευτήσαντος Εὐαγγέλη, καθότι ἐκ δημοσίων ἐγγράφων καὶ ἰδίᾳ ἐκ τῶν ὑπ' ἀριθ. 11796 καὶ 11798 π. ε. πιστοποιητικῶν τοῦ εἰρημένου δημοσίου λειτουργοῦ, προκύπτει ὅτι, συνεπείᾳ τῆς ἐγερθείσης δίκης περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ καὶ κατ' αἴτησιν τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων τοῦ Εὐαγγέλη Ζάππα, διωρίσθησαν δικαστικῶς μεσεγγυοῦχοι τῶν κτημάτων αὐτοῦ, οἵτινες καὶ κατέλαβον ταῦτα ὡς τοιοῦτοι καὶ κατέχουσιν ἔκτοτε, λογιζόμενοι ἐντεῦθεν καὶ ὡς νομεῖ αὐτῶν κατά τε τὸν Ρωμαϊκὸν νόμον καὶ κατὰ τὸν Ρουμανικὸν κώδικα Ν. 17 § 1 Πανδ. [16.3] καὶ ἄρθρα 1632—1634 τοῦ Κώδικος τῆς Ρουμανίας, μέλλουσι δὲ ν' ἀποδώσωσι τὰ μεσεγγυηθέντα στοιχεῖα τῆς κληρονομίας μόνον μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκκρεμοῦς ἔτι δίκης περὶ ἀκυρώσεως τοῦ συμβιβασμοῦ εἰς τὸν διάδικον, ὃν ἤθελεν εὐνοήσει ἡ δικαστικὴ ψῆφος.

Ὅθεν ἡ προκειμένη ἀγωγὴ οὐδόλως ἥρμοζε κατὰ τῶν ἀδελφῶν Χρήστου καὶ Ἀποστόλου ὡς δῆθεν κατόχων τοῦ ρηθέντος τρίτου τῶν ἐν Ρουμανίᾳ κληρονομιαίων κτημάτων.

Ἡ καιρία αὕτη ἔλλειψις τῶν ἀγωγῶν, πιστοποιηθεῖσα ἐκ τῶν μνημονευθέντων ἐπισήμων ἐγγράφων, εἰς ἐπίρρωσιν τῶν ὁποίων ἐπηκολούθησεν ὁ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γενόμενος ἔλεγχος, ἤγαγεν ὡς εἰκός, εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ δικογράφου αὐτῶν παραίτησιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως συνεπείᾳ ὁμοφώνου γνωμοδοτήσεως τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου· διότι ἀφοῦ ἅπαξ ὁ ἁρμόδιος ὑπουργὸς καὶ τὸ Νομικὸν αὐτοῦ Συμβούλιον ἐπείσθησαν περὶ τοῦ ἀνυποστάτου τῶν ἀγωγῶν ἕνεκα τῶν ἀνωτέρω ἐλλείψεων, ἡ ἠθικὴ καὶ τὸ δίκαιον, ἃ δέον νὰ καθοδηγῶσι τὸ δημόσιον ἐν πάσῃ αὐτοῦ ἐνεργείᾳ, ἐπέβαλον ἐπιτακτικῶς τὴν παραίτησιν τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς κατασχέσεως τῶν εἰσοδημάτων, ἥτις, ὑφ' οὓς ὅρους ἐγένετο, ἦν αὐτόχρημα πρᾶξις ἐκβιάσεως, δημιουργήσασα σκάνδαλον, τὴν ἄρσιν τοῦ ὁποίου ἐπήνεγκεν ἡ κατὰ πάντα νόμιμος ἐνέργεια τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ.

Ἀλλὰ τὸ ὀφειλόμενον σέβας εἰς τὸ δεδικασμένον ἐξ ἀλλοδαπῶν ἀποφάσεων, ἁρμοδίως ἐκδεδομένων, ὅπερ συνάδει πρὸς τὰς ὑγιεῖς ἀρχὰς τοῦ ἰδιωτικοῦ διεθνοῦς δικαίου, θέλει ἀποτρέψει βεβαίως τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπὸ τῆς κατ' οὐσίαν ἐπαναλήψεως τοῦ δικαστικοῦ ἀγῶνος, ἣν ἀποκλείει ἡ bona fides κατὰ τὴν κρίσιν κορυφαίων ἐν τῷ Διεθνεῖ Δικαίῳ νομοδιδασκάλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Αὐγούστου 1899.

Οἱ δικηγόροι
Α. Κρασσᾶς
Ἰω. Εὐκλείδης
Ἠλ. Ποταμιάνος
Ξ. Ψαρᾶς

ΜΙΚΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Διὰ τοῦ ὡραίου ἀτμοπλοίου ἡ «Πύλαρος» ἀνεχώρησε χθὲς ἐπανακάμπτων εἰς Λευκάδα ὁ κ. **Νικόλαος Καλκάνης**.

— Ἀφίχθη ἐκ Λουτρακίου ὁ κ. Σταμάτιος Κανάκης οἰνοπώλης.

— Συνεπληρώθη καὶ ὁ 2ος τόμος τοῦ Λεξικοῦ τῆς Νομικῆς ὑπὸ Θ. Φλογαΐτου. Τὸ ὅλον ἔργον ἐγένετο τόμοι 2, σελ. 2000. Τιμᾶται δρ. 30.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ τῆς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην περιοδείας του ὁ φιλόκαλος καὶ ἐν καινοτομίαις πρῶτος ὑποδηματοποιὸς τῆς πόλεώς μας κ. Ι. Τσάμης, μὴ φειδόμενος οὔτε κόπων οὐδὲ θυσιῶν. Ὁ κ. Τσάμης διὰ τῶν συχνῶν ἐν Εὐρώπῃ ταξειδίων του, φροντίζει νὰ εἰσάγῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του πᾶσαν νέαν ἐν Εὐρώπῃ ἐφεύρεσιν καὶ πάντα κομψὸν νεωτερισμόν, ὅπως τὸ ὑποδηματοποιεῖόν του ἁμιλλᾶται μετὰ τῶν καλλιτέρων εὐρωπαϊκῶν. Αἱ ἐφετειναὶ μάλιστα προμήθειαί του θὰ μᾶς ἐκπλήξωσι καθ' ἃ βεβαιοῖ ὁ κ. Τσάμης, ὅστις πολὺ δικαίως ἀπολαύει ἀρίστης φήμης παρ' ἡμῖν.

Νέαι ἐκδόσεις. — ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ Lyon Caen καὶ Renault κατὰ μετάφρασιν τῶν κ.κ. Κουντουριώτου καὶ Σακελλαρίου, δικηγόρων, ἐκδίδεται λίαν προσεχῶς κατὰ τεύχη ἐκδιδόμενα δὶς τῆς ἑβδομάδος.

— Ἐξεδόθησαν ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΡΧΑΙ καὶ ΕΜΠΡΑΓΜΑΤΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοφανοπούλου. Τιμῶνται ἕκαστον δρ. 4.

—Περὶ Ὀρροθεραπείας ὑπὸ Ι. Καραβία δρ. 3. Ἀστικὸν Δίκαιον Dernburg δρ. 28.—Λεξικὸν Νομικῆς δρ. 30.—Χειρουργικὴ Tillaux δρ. 25.—Γενικαὶ Ἀρχαὶ καὶ Ἐμπράγματον Δίκαιον κατὰ τὰς παραδόσεις τοῦ καθηγητοῦ κ. Θεοφανοπούλου. Τιμᾶται ἕκαστον δρ. 4.—Πρόχειρος Δικηγόρος ἤτοι Νομικὸς Ὁδηγὸς δρ. 10.—Λεξικὸν Ἑλληνικὸν Ζαλούχου δρ. 6—Φαρμακευτικὴ Χημεία ὑπὸ Γ. Γαρουφαλίδου, φαρμακοποιοῦ δρ. 5.

— Προσεχῶς τὸ δεκάτομον ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ τῶν καθηγητῶν Lyon-Caen καὶ Renault.

Ὅλα ἐκ τοῦ Ἐκδοτικοῦ Καταστήματος Γ. Δ. Φέξη.

ΛΕΟΝΤΕΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

Ἀπὸ δύο ἤδη ἐτῶν ἐν τῷ παρὰ τῇ Ἀκαδημίᾳ νεοδμήτῳ ἰδίῳ οἰκοδομήματι λειτουργοῦν τὸ Λύκειον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν διακεκριμένων τμημάτων, ἑλληνικοῦ, γαλλικοῦ καὶ ἰταλικοῦ. Καὶ τὸ μὲν ἑλληνικὸν τμῆμα περιλαμβάνει νηπιαγωγεῖον, δημοτικὸν καὶ ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ γυμνάσιον (πρώτην καὶ δευτέραν τοῦτο τὸ ἔτος τάξιν) καὶ ἡ διδασκαλία ἐν τούτοις γίνεται ἀκριβῶς κατὰ τὸ ἐν ἰσχύϊ ἐπίσημον πρόγραμμα, πλὴν ὅτι ἡ γαλλικὴ γλῶσσα ἀρχομένη ἀπ' αὐτοῦ τοῦ νηπιαγωγείου ἐν τῷ ἑλληνικῷ πλέον σχολείῳ καὶ γυμνασίῳ διδάσκεται καθ' ἑκάστην εἰς ἁπάσας τὰς τάξεις γαλλιστί. Τὸ δὲ γαλλικὸν τμῆμα περιλαμβάνον προκαταρκτικὸν μόνον σχολεῖον, ὡς καὶ τὸ ἰταλικόν, λειτουργοῦσιν ἑκάτερον κατὰ τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τῆς ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Ἐν τῷ Λυκείῳ παρέχονται τοῖς βουλομένοις καὶ μαθήματα Ἀγγλικῆς καὶ Γερμανικῆς γλώσσης, ἔτι δὲ μουσικῆς, φωνητικῆς τε καὶ ὀργανικῆς, ἐπὶ ἰδίᾳ πληρωμῇ. Ἕκαστον δὲ μάθημα διδάσκεται ὑπὸ εἰδικοῦ ἀναγνωρισμένου καθηγητοῦ.

Αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν γίνονται ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ Λυκείου καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9ης ἕως τῆς 11ης π. μ., τὰ δὲ μαθήματα ἄρχονται τακτικῶς, ὡς κατ' ἔτος, ἀπὸ τῆς 3ης Σεπτεμβρίου ἀνυπερθέτως. Ἀπὸ 1ης δὲ Ὀκτωβρίου γίνεται ἔναρξις καὶ ἑσπερινῶν μαθημάτων τῆς Γαλλικῆς γλώσσης.

Τὸ Λύκειον δέχεται μαθητὰς ἐσωτερικούς, ἡμισυσσίτους καὶ ἐξωτερικούς.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἀποθήκη ἔνθα τὸ κατάστημα ἀνδρικῶν ὑφασμάτων τῶν κ.κ. Π. Ἀναστασοπούλου καὶ Π. Γελαδάκη παραπλεύρως τοῦ καταστήματος τῶν ἀδελφῶν Κόππα. Ἀπευθυντέον τῷ ἰδιοκτήτῃ κ. Κ. Θ. Βρυζάκη, 11 ὁδὸς Θεοχάρους, ὄπισθεν τοῦ Ἀμαλιείου Ὀρφανοτροφείου.

ΑΠΟ ΧΘΕΣ ΕΩΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

** (**Ἀνεχώρησε**) χθὲς μετὰ μεσημβρίαν μεταβαίνων εἰς Λουτράκιον διὰ τῆς ἀτμοπλοίας «Κίσσης» ὁ πρωθυπουργὸς κ. Θεοτόκης.

** (**Ἐπεσκέφθη**) χθὲς τὴν 11 π. μ. τὸν Πρωθυπουργὸν ὁ πρέσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας.

** (**Ἐπεδόθη**) χθὲς εἰς τὸ ἐνταῦθα πρωτοδικεῖον καὶ ἡ περὶ τῆς ὑποψηφιότητος ὡς δημοτικοῦ συμβούλου τοῦ καὶ τῶν τοιούτου κ. Γεωργίου Καλλισπέρη αἴτησις, φέρουσα τὰς ὑπογραφὰς ἐγκρίτων δημοτῶν.

** (**Ὁ ὑπουργὸς**) τῶν Οἰκονομικῶν κ. Σιμόπουλος κακοδιαθετήσας οἰκουρεῖ ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς χθές.

** (**Ὁ ὑπουργὸς**) τῶν Ναυτικῶν ἐκύρωσε τὸν πίνακα τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὸν τελευταῖον διαγωνισμὸν τῶν ὑπολογιστῶν. Πιθανὸν ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος νὰ διορισθῶσιν οἱ τέσσαρες πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, οἱ δὲ λοιποὶ θὰ διορισθῶσι βραδύτερον, καθόσον ἤδη τέσσαρες μόνον θέσεις χηρεύουσιν.

** (**Ἡ κηδεία**) τοῦ Τσέρνοβιτς ἐγένετο χθὲς παρακολουθήσαντος πολλοῦ κόσμου. Εἰς τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Διονυσίου παρέστη κατὰ τὴν νεκρώσιμον ἀκολουθίαν ἡ Βασίλισσα, ὁ Διάδοχος, ἡ πριγκήπισσα Μαρία, ὁ πρίγκηψ Ἀνδρέας, οἱ ὑπασπισταί, οἱ αὐλικοί, πολλοὶ τῶν ξένων πρεσβευτῶν καὶ ἄλλα μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπενεμήθησαν αἱ νενομισμέναι στρατιωτικαὶ τιμαὶ μέχρι τάφου.

** (**Ἐπέστρεψε**) χθὲς ἐκ τῆς μέχρι Μεσσήνης ἐκδρομῆς του ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κουμουνδοῦρος.

** (**Αὔριον**) ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Εὐταξίας θὰ προβῇ εἰς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις τοῦ Ἀρσακείου, αἱ ὁποῖαι ἐφέτος θὰ διεξαχθῶσι μὲ ὅλην τὴν αὐστηρότητα, ἵνα μὴ συμβῇ ὅ,τι συνέβαινε τὰ παρελθόντα ἔτη, εἰσαγομένων ἐν τῷ Ἀρσακείῳ μαθητριῶν ὅλως ἀκαταρτίστων διὰ τὸ ἀνώτερον αὐτὸ ἐκπαιδευτήριον τῶν θηλέων.

** (**Ὑπεγράφη**) Β. Διάταγμα δι' οὗ ἀπονέμεται ὁ ἀνώτερος Ταξιάρχης εἰς τοὺς κκ. Μπάρτερ, Βέμπερ καὶ Βούνδερερ καθηγητὰς τῆς σχολῆς τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν Μονάχῳ, καὶ ὁ ἀργυροῦς Σταυρὸς τοῦ Σωτῆρος εἰς τοὺς κκ. Χάντζερ δασάρχην, καὶ Νεϊμάστερ διευθυντὴν τοῦ δασαρχείου τῆς Σαξονίας.

Εἰς τὴν παρασημοφορίαν τῶν ἀνωτέρω κυρίων προέβη ἡ Κυβέρνησις ἀμείβουσα αὐτοὺς διὰ τὰς πολλὰς ὑπηρεσίας ἃς οὗτοι προσφέρουσιν εἰς τοὺς ἐν Δρέσδῃ καὶ Μονάχῳ σπουδάζοντας τὰ τῆς δασικῆς ὑποτρόφους τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως.

** (**Ἐπανῆλθον**) χθὲς ἐκ τῆς εἰς Καλάβρυτα ἐκδρομῆς των οἱ πρεσβευταὶ τῆς Αὐστρίας καὶ Ρουμανίας κ. κ. Μπούριαν καὶ Γκίκας μετὰ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχαιολόγου κ. Βίλελμ, παρ' οὗ συνωδεύοντο.

Ἐπεσκέφθησαν τὸ Μέγα Σπήλαιον καὶ τὴν Μονὴν τῆς Ἁγίας Λαύρας ἔνθα ἔτυχον ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων παρὰ τῶν μοναχῶν.

Ἀκολούθως ἀνῆλθον εἰς τὸ ὄρος Χελμὸς καὶ μέχρι αὐτῆς τῆς ὑψηλοτέρας αὐτοῦ κορυφῆς, εἶτα δὲ μετέβησαν μέχρις Ἐρυμάνθου καὶ διενυκτέρευσαν εἰς τὸ χωρίον Κέρτεζι καταλύσαντες εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Δημάρχου ὅστις παρέθηκεν αὐτοῖς λαμπρὸν γεῦμα καὶ ὑπεδέχθη αὐτοὺς μὲ μεγάλας τιμάς.

Οἱ δύο διπλωμάται ἀπεκόμισαν ἐνθουσιώδεις ἐντυπώσεις ἐκ τῶν μαγευτικῶν τοπίων δι' ὧν διῆλθον καὶ τὰ ὁποῖα εὗρον ἀνώτερα καὶ αὐτῶν τῶν τῆς Ἑλβετίας.

** (**Μετ' ὀλίγας**) ἡμέρας συμπληροῦνται αἱ ὀκτὼ κεναὶ θέσεις τῶν οἰκονομικῶν ἐπιθεωρητῶν, ὧν πέντε εἶνε ἐκείνων οἵτινες δὲν ἐξελέχθησαν τὴν θέσιν ταύτην. Ἡ συμπλήρωσις αὕτη τῶν ἐπιθεωρητῶν ἀπεφασίσθη νὰ γείνῃ δι' ὑπαλλήλων τῆς ὑπηρεσίας προαγομένων, ἤτοι ἐκ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ Γενικ. Λογιστηρίου.

** (**Ὁ ἀστυνόμος**) τῆς καταδιώξεως κ. Γ. Τσολάκος, μεταβὰς εἰς τὸ ζυθοποιεῖον τοῦ κ. Καρ. Φίξ, ἀνεκάλυψεν ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτοῦ 170 ὀκάδας πεφρυγμένης κριθῆς, ἥτις δὲν εἶχε δηλωθῆ εἰς τὴν ἐφορείαν κατὰ τὸν νόμον. Τὸ ἐπιβαλλόμενον τέλος ἐπὶ τῆς διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ ζύθου κριθῆς εἶνε 65 λεπτὰ κατ' ὀκᾶν, ἡ δὲ τιμωρία τοῦ καταδολιευομένου τὸν νόμον συνεπάγεται τὸ ὀκταπλοῦν τοῦ νομίμου τέλους.

** (**Ὁ στρατιώτης**) τοῦ Πυροβολικοῦ Ι. Παππαδόπουλος καὶ ὁ Ι. Μακαρόνας εἰσῆλθον προχθὲς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σολωμοῦ οἰκίαν τοῦ Ἀθ. Δεσποτοπούλου καὶ ἐπροξένησαν ταραχάς. Εἰδοποιήθησαν ἀμέσως τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα, τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν τοὺς διαταράξαντας τὴν οἰκογενειακὴν εἰρήνην εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον.

** (**Ὁ ὑπηρέτης**) τοῦ Γ. Φιλιππίδου ὀνόματι Ἰω. Χριστοδούλου ἐκ Καρπενησίου, ἀφήρεσεν ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καρπενησίου οἰκίας τοῦ κυρίου του μίαν ραπτομηχανὴν καὶ ἐγένετο ἄφαντος.

** (**Αὐτόπτης μάρτυς**) μᾶς εἶπεν ὅτι προχθὲς εἷς ὑπαξιωματικὸς τοῦ πυροβολικοῦ ἔφιππος πρὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου παρὰ τὸ Πολυτεχνεῖον ἐξετέλει ἐπιδεικτικῶς γυμνάσια ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως τῆς μαρμαρίνης κλίμακος τοῦ Μουσείου Εἰς τὴν φθορὰν τὴν ὁποίαν τὰ πέταλα τοῦ ἵππου ἐπέφερον ἐπὶ τῆς μαρμαρίνης κλίμακος οὐδεμίαν ἔδιδε προσοχὴν ὁ καλὸς ὑπαξιωματικὸς ἀλλ' ἐξηκολούθει ἐπὶ ἀρκετὴν ὥραν τὸ γύμνασμά του ἀποσπῶν εἰς κάθε πάτημα τῶν ποδῶν τοῦ ἵππου τεμάχια μαρμάρου ἀπὸ τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος. Μὰ ἡ φρουρὰ τοῦ Μουσείου ἐκοιμᾶτο ἢ λόγῳ συναδελφικῆς ἀβρότητος ἠρκέσθη νὰ θαυμάσῃ τὴν ἱππευτικὴν δεινότητα τοῦ ὑπαξιωματικοῦ;

** (**Ἀφίχθη**) ἐκ Θεσσαλίας ὁ κ. Δημ. Βικέλας.

** (**Εἷς ἐπιβάτης**) τοῦ τράμ, γέρων ἐργατικὸς χθὲς τὴν 10ην τῆς νυκτὸς θελήσας νὰ κατέλθῃ τοῦ τραίνου ἐνῷ τοῦτο ἔτρεχεν, ὠλίσθησε καὶ πεσὼν ὑπὸ τοὺς τροχοὺς ἔπαθε κάταγμα τοῦ δεξιοῦ ποδὸς παρὰ τὸν ἀστράγαλον. Ὁ τραυματισθεὶς μετεφέρθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον. Αἱ φωναὶ τοῦ δυστυχοῦς ἦσαν σπαρακτικαί, συνεκίνησαν δὲ βαθέως ὅλους τοὺς ἐπιβαίνοντας τοῦ τραίνου.

** (**Ἡ σιτοπαραγωγὴ**) τῆς Γαλλίας, κατὰ τὰς ἐκεῖθεν εἰδήσεις, ἀνῆλθεν εἰς 131,000,000 κοιλά. Σχεδὸν εἶνε ἡ αὐτὴ καὶ ἡ τοῦ παρελθόντος ἔτους.

ΑΥΡΙΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ "ΑΣΤΥ,,
ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΚΩΣΤΗ ΠΑΛΑΜΑ
Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΠΑΤΡΙΣ

Τὸ δεύτερον ἄρθρον τῶν ὡραιοτάτων μαυροβουνιωτικῶν ἐντυπώσεων τοῦ ΠΑΥΛΟΥ ΝΙΡΒΑΝΑ

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

Ἐν νεκροταφεῖον πλησίον τῆς Νέας Ὑόρκης ἐφωδιάσθη διὰ τὴν ἀποτέφρωσιν τῶν νεκρῶν μὲ ἠλεκτρικὸν κλίβανον.

** Ὁ κλίβανος οὗτος πληροῦται ὀξυγόνου δι' ἀέρος ρευστοῦ, καὶ οὕτω ἡ ἀποτέφρωσις γίνεται ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν ἀντὶ νὰ χρειάζεται ὥρας.

** Ἐκεῖ λοιπὸν δύναταί τις ν' ἀποθάνῃ καὶ νὰ κηδευθῇ κατὰ τὸν τελευταῖον ἀμερικανικὸν συρμόν.

** Ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν Δραϋφοὺς μονομαχία συνέβη εἰς τὴν πόλιν Ὀρλεάν, μεταξὺ δύο λοχαγῶν τοῦ 30οῦ συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ Ζολὸ καὶ τοῦ Πικάρ, ὧν ὁ δεύτερος Ἑβραῖος.

** Οἱ ἀντίπαλοι ἀντήλλαξαν δύο βολὰς ἄνευ ἀποτελέσματος, καὶ ἀπῆλθον τοῦ πεδίου τῆς μάχης χωρὶς νὰ φιλιωθῶσιν.

** Ἡ Φραγκφούρτη ἑορτάζει τὴν 150ὴν ἐπετηρίδα ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Γκαῖτε τὴν 16)28 Αὐγούστου.

** Θὰ γείνῃ μεγάλη «ἀκαδημαϊκὴ πανδαισία» τὴν πρωΐαν τῆς Δευτέρας. Ὁ καθηγητὴς Ἔριχ Σμὶτ θὰ ὁμιλήσῃ περὶ Γκαῖτε καὶ Φραγκφούρτης, ὁ δὲ καθηγητὴς Βαλεντῖνος περὶ τοῦ Γκαῖτε ἐν τῇ φύσει καὶ τῇ τέχνῃ.

** Θὰ ψαλῶσιν ᾄσματα πεποιημένα ὑπὸ τοῦ ἰδίου Γκαῖτε. Μεγάλη διαδήλωσις θα γείνῃ περὶ τὸ μνημεῖόν του, πάμπολλοι στέφανοι θὰ κατατεθῶσι καὶ ὁ δήμαρχος θὰ ἐκφωνήσῃ λόγον.

** Τὴν νύκτα μεγάλη λαμπαδηφορία πολιτῶν καὶ φοιτητῶν, θὰ παρασταθῶσι δὲ ἐκ τῶν δραμάτων τοῦ Γκαῖτε ὁ «Προμηθεύς», ἡ «Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις» καὶ ὁ «Φαῦστος».

** Καὶ διὰ τὰ παιδία θὰ γείνῃ χωριστὴ παράστασις τοῦ δραματίου «Γκαῖτε».

** Ὁ Τζὼν Μόρλεϋ, ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτευτῶν τοῦ Γλαδστωνικοῦ κόμματος, ἀσχολεῖται συγγράφων τὴν βιογραφίαν τοῦ μεγάλου φιλελευθέρου ἀρχηγέτου.

** Εἶνε δὲ τὸ ἔργον τεράστιον. Εἶνε ὑποχρεωμένος νὰ διεξέρχεται ὄχι μόνον ὅλα τὰ ἐπίσημα δοκουμέντα τῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ χιλιάδας καὶ μυριάδας ἰδιωτικῶν ἐπιστολῶν πρὸς τὸν Γλάδστωνα καὶ ἄλλας τόσας ἀπαντήσεις τοῦ Γλάδστωνος πρὸς τοὺς ἐπιστέλλοντας.

** Ὁ Γλάδστων εἶχε συνήθειαν νὰ κρατῇ ἀντίγραφα πάσης ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἔστελλε καὶ πάσης ἐπιστολῆς τὴν ὁποίαν ἐλάμβανε.

** Σχεδὸν 60 τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν Ρώσσων δὲν γνωρίζουν ἀνάγνωσιν οὔτε γραφήν.

** Πολλαὶ τῶν οἰκιῶν τῆς Μανίλλης ἔχουν τὰ παράθυρά των κατεσκευασμένα ἀπὸ ὄστρακα ἀντὶ ὑάλων.

** Τοῦτο μετριάζει τὸ φῶς καὶ τὴν θερμότητα καὶ εἶνε εὐάρεστον εἰς τὸ ὄμμα.

** Εἰς Βρίστολ ἐνῷ ἐκοιμᾶτο ἄνθρωπός τις, μία γάττα ἐπάτησεν ἐπάνω στὸ πρόσωπόν του καὶ τὸν ἐξύπνισε.

** Ἐδίωξε τὸ ζῶον, ἀλλ' ἐκεῖνο ἐπανῆλθε καὶ ἤρχισε νὰ τὸν κεντᾷ ἐλαφρῶς. Τότε ἐνόησεν ὅτι φωτιὰ εἶχον ἀνάψει στὸ σπίτι, ἐσηκώθη κ' ἐσώπασε τὴν οἰκογένειάν του.

** Ὁ Βρεττανὸς Πρόξενος Βενεζουέλας στέλλει εἰς τὴν κυβέρνησίν του τὴν ἑξῆς πληροφορίαν:

** Ἕνα ἑκατομμύριον, 538 χιλιάδες καὶ 738 πτηνὰ ἐθυσιάσθησαν ἐν Βενεζουέλᾳ διὰ νὰ προμηθεύσουν πτερὰ διὰ τὰ καπέλλα τῶν κυριῶν τῶν Δύο Κόσμων.

** Τριάντα νεχρὰς κυρίας ἀγάμους ἢ χήρας ἐπεριγέλασεν ἕνας κύριος εἰς Σάουθεντ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

** Ἔγραψεν ἀπαραλλάκτους ἐπιστολὰς πρὸς ὅλας, λέγων ὅτι εἶνε κόμης, καὶ ὑπόσχεται νὰ ἐρωτευθῇ ἐκ πρώτης ὄψεως καὶ νὰ νυμφευθῇ ἐν ἐλαχίστῃ προθεσμίᾳ τὴν πρὸς ἣν ἔγραφεν, ἀρκεῖ νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν δεῖνα πλατεῖαν, τὴν δεῖνα ὥραν.

** Ἡ κυρία ὡς σημεῖον ἀναγνωρίσεως νὰ φέρῃ ἐρυθρὸν ρόδον, καὶ αὐτὸς τὸ ἴδιον.

** Καὶ αἱ τριάντα ἐπῆγαν εἰς τὸ μέρος τὴν ὡρισμένην ὥραν, καὶ αἱ τριάντα ἔφερον ἐρυθρὸν ρόδον, ἀλλ' ὁ κύριος κόμης ἔλαμπε διὰ τῆς ἀπουσίας του.

** Τὸ μεγαλείτερον δημόσιον χρέος ἔχει ἡ Γαλλία, ἡ ὁποία χρεωστεῖ ἓν δισεκατομμύριον καὶ 58 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν.

** Τὰ δευτερεῖα ἔχει ἡ Ρωσσία 643 ἑκ. λιρ. στ. Τρίτη ἔρχεται ἡ Ἀγγλία, 634 ἑκ. λιρ. στερλινῶν.

** Ἀλλ' ἡ μὲν Ἀγγλία ἐπλήρωσεν 71 ἑκ. κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ δὲ Ρωσσία ηὔξησε τὸ χρέος της κατὰ 245 ἑκ.

** Μία εὐρύχωρος αἴθουσα διὰ νὰ παίζουν τὰ μικρὰ τῶν ἐπιβατῶν εἶνε ἡ τελευταία εὐμάρεια ἡ εἰσαχθεῖσα εἰς ἓν τῶν μεγάλων ἀτμοπλοίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, τὴν «Γερμανίαν», ἀρτίως ναυπηγηθεῖσαν ἐν Ἀμβούργῳ.

** Τὸ ἴδιον ἀτμόπλοιον θὰ ἔχῃ καὶ γυμναστήριον, διὰ νὰ «ξεμουδιάζουν» τὰ μέλη των οἱ ἐπιβάται.

** Τὰ πρόβατα μεταχειρίζονται ὡς ἀχθοφόρα ζῷα ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Περσίᾳ.

** Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουν 25 σκυλλιὰ εἰς κάθε χιλίους ἀνθρώπους.

** Τὸ μελανόδενδρον θάλλει ἐν Καναδᾷ. Ὁ ὀπός του χρησιμεύει ὡς φυσικὴ μελάνη.

** Εἰς Νέτλεϋ ἀπέθανον καὶ ἐτάφησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν δύο ἄνθρωποι φέροντες τὸ αὐτὸ ὄνομα, Τζέϊμς Φάρρελ. Καὶ ὁ ἱερεὺς ὅστις τοὺς προέπεμψεν εἰς τὸν τάφον ἐκαλεῖτο ἐπίσης Φάρρελ.

** Κατὰ τὸν βελγικὸν νόμον, οἱ ἄγαμοι ἄνδρες οἱ ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχουσι μίαν ψῆφον, οἱ ἔγγαμοι καὶ χηρευμένοι μὲ τέκνα δύο ψήφους, οἱ δὲ ἱερεῖς καὶ οἱ ἐπιστήμονες τρεῖς ψήφους.

** Αὐστηραὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται εἰς τοὺς ἀπέχοντας τῆς ψηφοφορίας.

** Ἡ κυρία Πένδεργρας, μεθοδίστρια, 103 ἐτῶν, ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ βαπτισθῇ ἐν Ἀλαβάμα τῆς Ἀμερικῆς.

** Ἐπειδὴ ἦτο παράλυτος μετεκομίσθη ἀπὸ τὸν ναὸν τῶν Μεθοδιστῶν εἰς τὸν ναὸν τῶν Βαπτιστῶν ἐπὶ τῆς θρονίδος της.

** 60 ἑκατομμύρια λιρῶν στερλινῶν ἐξώδευσεν ἡ Ἀγγλία εἰς ναυπήγησιν νέων πλοίων ἀπὸ εἰδεκαετίας.

** Ἐσχάτως εἰς τὴν δαπάνην ταύτην προσετέθη καὶ ἄλλη, 9 ἑκατομμυρίων.

** Τὸ ὅλον ποσὸν τὸ δαπανηθὲν εἰς ναυτικὰς παρασκευὰς ἀνέρχεται εἰς 173 ἑκ. λιρ. στ.

** Τὸ μεγαλείτερον δένδρον τοῦ κόσμου εὑρίσκεται εἰς Μάσκαλι παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Αἴτνης καὶ καλεῖται ἡ Καστανέα τῶν ἑκατὸν ἵππων.

** Ἐπειδὴ ἡ βασίλισσα Ἰωάννα τῆς Ἀραγῶνος ἐζήτησε καταφύγιον ὑπὸ τοὺς κλῶνάς του ἐν ὥρᾳ καταιγίδος, μετὰ τῶν ἑκατὸν ἱππέων εὐγενῶν της.

** Ὁ κορμὸς εἶνε 204 ποδῶν τὴν περιφέρειαν.

** Τὸ μεγαλείτερον δένδρον τῆς Ἀμερικῆς εὑρίσκεται ἐν Καλλιφορνίᾳ, μὲ περιφέρειαν 140 ποδῶν.

** Τὸ γιγαντιαῖον ἐρυθρόξυλον τῆς Νεβάδας ἔχει μόνον 119 ποδῶν περιφέρειαν.

** Μία μόνη ἐφημερὶς ἐκδίδεται ἐν Γροιλανδίᾳ, ὑπό τινος Μέλλερ, ὅστις εἶνε ὁ ἴδιος καὶ συντάκτης καὶ τυπογράφος καὶ διανομεύς.

** Τρία συστήματα ὑπάρχουσι διαδοχῆς τῶν εὐρωπαϊκῶν θρόνων. Τὸ πρῶτον εἶνε τὸ λεγόμενον Σαλικὸν σύστημα, καθ' ὃ τὰ θήλεα καὶ τὰ τέκνα τῶν θηλέων ἐντελῶς ἀποκλείονται.

** Τοῦτο τὸ σύστημα ἐπικρατεῖ ἐν Βελγίῳ, Σουηδίᾳ, Ἰταλίᾳ, Δανίᾳ καὶ Πρωσσίᾳ.

** Εἶτα ἔρχεται τὸ γερμανοολλανδικὸν σύστημα, καθ' ὃ οἱ ἄρρενες παντὸς βαθμοῦ συγγενείας προηγοῦνται τῶν θηλέων, μόνον δὲ ἐν ἐκλείψει παντὸς ἄρρενος μεταβαίνει ὁ θρόνος εἰς γυναῖκα.

** Τοῦτο ἰσχύει ἐν Ὁλλανδίᾳ, Ρωσσίᾳ καὶ εἴς τινα γερμανικὰ κρατίδια.

** Τρίτον σύστημα εἶνε τὸ ἀγγλικόν, τὸ ὁποῖον ἰσχύει καὶ ἐν Ἱσπανίᾳ καὶ Πορτογαλλίᾳ. Τὰ θήλεα ὑποχωροῦσιν ἐν ἰσότητι βαθμοῦ ἐνώπιον παντὸς ἄρρενος, καὶ νεωτέρου, ἀλλὰ προηγοῦνται τῶν ἀπωτέρων βαθμῶν.

** Π. χ. ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλεύοντος μὴ ἔχουσα ἄρρενα ἀδελφὸν προηγεῖται τοῦ ἐξαδέλφου της καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ της.

** Ὁ σκελετὸς μόνος μιᾶς φαλαίνης μέσου μεγέθους ζυγίζει 25 τόννους.

** Τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα τῆς Δανίας εἶνε τόσον τέλειον καὶ τόσον δημῶδες, ὥστε καθ' ὅλην τὴν χώραν δὲν ὑπάρχει μία οἰκογένεια ἀγραμμάτων.

** Ἀξιοσημείωτόν τι συνέβη εἰς Ρώθσεϋ, ὅπου ἀνετράπη μία λέμβος, τῆς ὁποίας ἐπέβαινε μία οἰκογένεια.

** Ἓν παιδίον ὀκτὼ ἐτῶν, τὸ ὁποῖον ὁ διδάσκαλος τῆς καλυμβητικῆς εἶχε συμβουλεύσει νὰ «κάνῃ τ' ἀνάσκελα» εἰς τὸ κολύμβημα, ἐφήρμοσε τὴν μέθοδον.

** Δύο ἄλλα μικρὰ ἀδελφάκιά του ἐκρατοῦντο τὸ ἓν ἀπὸ τὴν κνήμην του, τὸ ἄλλο εἶχεν ἀκουμβήσει τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τοῦ στήθους του.

** Ἔπλευσαν οὕτω ἐπ' ὀλίγα λεπτά, εἶτα ἔφθασε βοήθεια καὶ ἐσώθησαν.

** Λοιπόν, τὸ γιατρικό μας σ' ἐξαλάφρωσε; ἠρώτησεν ὁ ἐφευρέτης νέου φαρμάκου.

** Μάλιστα, ἀπήντησεν ὁ πτωχὸς ἀσθενής, μὲ 'ξαλάφρωσε ἀπὸ μερικὰς δραχμάς, ποῦ 'μποροῦσαν ἀλλοῦ νὰ πιάσουν τόπο.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΓΟΡΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα αἱ τιμαὶ ἦσαν λίαν ἀκανόνιστοι, διῆλθε δὲ σχεδὸν ἐν ἀπραξίᾳ· ὁμοίως τοιαύτη κατάστασις ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἀγοράς· μόνον ἓν φορτίον σίτου Ταϊγανίου 57 1)2 λιβρῶν ἐπωλήθη πρὸς 39 λεπ. καὶ 3)4 μὲ 3 ο)ο σχόντο.

Σιτηρὰ τιμαὶ ὀνομαστικαὶ

Ταϊγανίου λιβρῶν	57	λεπ.	40
» »	58	»	41
Ἰσμαηλίου »	58	»	40
Ὀδησσοῦ »	58	»	40.50
Μὲ σχόντο 3 ο)ο χ			—
Κριθὴ		»	32
Ντεβέδες		»	44
Ἀραβόσιτος	19 1)2 - 21 τράντζιτο		
Ἄλευρα ΑΑΑ		»	48 1)2
» ΑΑ		»	46 1)2
» Α		»	45 1)2
» Β		»	43.—
» πιτυράτα		»	42.—
» Γ'		»	32.—
Πίτυρα ψιλὰ		»	13 1)2
» χονδρὰ		»	14.—
Ἄλευρα ρωσσικὰ Νο 0 ὁ σάκκος		δραχ.	45.—
» » » 1 »		»	43.—
» » » 2 »		»	42.—
Σεμιγδάλια Α ποιότητος		»	58.—

Ἔλαια Γερολιμένος Καρδαμύλης 1,48. Καλαμῶν 1,46. Φιλιατρῶν 1,45. Γυθείου 1,44. Ἄστρους 1,43.

Ἀποικιακὰ

Σακχάρεις κοιναὶ	Δρ. 1.65
» τετραγ.	» 1.69
» εἰς κώνους	» 1.78
Καφέδες κατὰ ποιότητας ἀπὸ	31—35.25
Καρολῖναι διαμάντι	» 1.16
» ΟΟΟ	» 1.10
» Ἰαπωνίας	» 1.04
Ρυζόνι ΑΑΑ	» 1.02
Ὀρύζια Ἰαπωνίας	» 94
» Ἀμβούργου	» 84
» Ἀγγλίας	» 68
» Γένοβας 8 ἀστέρων	» 96
» Θεσσαλίας	» 87
Μαυροπίπερον γερόν	» 3.65
» ἐλαφρὺ	» 3 50
Στράτσα Βενετίας	» 41
» Γαλλικὰ βαριὰ	» 22.50
» » ἐλαφρὰ	» 16.50
» Ἰταλικὰ	» 15.75
» Ἐγχώρια ἔλλειψις	
Κόλλα Κόλμαν	» 1.28
» Γέττας	» 1.03
» Ντόξ	» 80
Κανέλλαι εἰς κιβώτια	» 3.40
Σχοινὶ Εὐρώπης εἰς κουλούρας	» 2 25
Σπάγκο ψιλὸ κατ' ὀκᾶν	» 3.20
» χονδρὸν	» 2.90
Μερλῖνον	» 2.45
Ταμποῦρον	» 2.55
Γαρύφαλλα	» 3.60
Χαρτὶ γραφῆς ἀπὸ 2.60—4.70 κατὰ ποιότ.	
Σόδα εἰς βαρέλια σκοῦρα ὁ στατ.	» 12.50
» κρυσταλλωτὴ κατ' ὀκᾶν	λ. 19
Μαλτεζόπετρα εἰς κιβώτια τῶν 50 τεμαχίων	Δρ. 9.—
Μουστάρδαι Κόλμαν τὸ κουτ. λεπτ. 78, δρ. 125 καὶ δρ. 24.50 ἀναλόγως τῆς χωρητικ.	
Σπερματσέτα Κερκύρας 4	» 1.33
» Ἀθηνῶν	» 1.32
Κύμινον	» 1.20
Γλυκάνισον	» 1.15
Κεχρὶ	» 48
Σάπωνες Ζακύνθου Α' ὁ στατὴρ	» 43.50
» Κερκύρας ὁ στατὴρ	» 36.50
» Ἐγχώριοι κατ' ὀκᾶν	» 74
» Εὐρώπης Α' ποιότητος Μπεσὲντ τὸ κιβώτιον τῶν 200 τεμαχ.	» 63
» Β' τὸ κιβώτιον	» 48
Τυρὸς Βίτσερης	» 6.00
» Ὁλλανδίας	» 5.60
Βούτυρα γάλακτος	» 4.50
Γάλατα Ἑλβετίας Α' μάρκας	» 1.35
Μπῦραι Δρέχερ εἰς κιβώτια τῶν 60 φιαλῶν δρ. 83. Μονάχου εἰς κιβώτια τῶν 50 φιαλῶν δρ. 102	
Ψαρικῆς ἔλλειψις.	
Ταραμάδες	» 1.65
Μαυροχάβιαρα δρ. 25 καὶ ἄνω κατὰ ποιότ.	
Βακαλάος Γαλλίας	» 64.50
Κοκκινοχάβιαρα	» 2.45
Σουπιὲς Βενετίας	» 4.50
Ὀκταπόδια Κρανιδίου	» 3.30
Κουκκιὰ ἄβραστα	» 61
» βραστ.	» 60
Φακαὶ	» 66
Ρεβίθια	» 54

ΕΤΑΡΙΑ Σ.Π.Α.Π.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΕΓΕΑΣ

Εἰσιτήρια εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς

Διὰ τὴν μεγάλην πανήγυριν Τεγέας-Τριπόλεως ἐκδοθήσονται διὰ τοὺς ἀναχωρήσοντας τὴν Παρασκευὴν 13 τρ. ἐκ τῶν σταθμῶν Πειραιῶς καὶ Ἀθηνῶν εἰδικὰ εἰσιτήρια ἰσχύοντα διὰ τὴν ἐπάνοδον ἄνευ διακοπῆς μέχρι τῆς Τετάρτης 18 τρ.

Ἐκ Πειραιῶς ἀναχ. 6.20', ἐξ Ἀθηνῶν 7 π.μ.
Α'. θέσις δρ. 23.10, Β'. 18.40, Γ'. 11.55.

Εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τοὺς ἄνω σταθμοὺς ἀπὸ τῆς Τετάρτης καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΤΟ "ΑΣΤΥ,, ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Μία ἀπαγωγὴ

Ἡ ἀνεψιὰ τοῦ μεσίτου Στυλιανοῦ Γιαννουδάκη, ὀνόματι Ἑλένη ἡλικίας 14 ἐτῶν, χθὲς τὴν 10 π. μ. ἀπῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας τοῦ θείου της, ἀφοῦ προηγουμένως παρέλαβε μερικὰ τῶν ἐνδυμάτων της καὶ ἠκολούθησε κάποιον νέον ὀνομαζόμενον Κώσταν. Εἰς τὴν ἀπαγωγὴν ταύτην, τὴν ὅλως ἑκουσίαν, ἔλαβεν ἐνεργότατον μέρος κοινή τις γυνὴ ὀνόματι Φώτω Ὀρφανάκη, ἥτις καὶ συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας Πειραιῶς. Μόλις ἀντελήφθη τὴν ἀπουσίαν τῆς ἀνεψιᾶς του ὁ κ. Γιαννουδάκης, ἀνήγγειλε τὸ γεγονὸς εἰς τὴν ἀστυνομίαν.

Ἀνεκάλυψε δὲ τὴν Ὡραίαν Ἑλένην ὁ σταθμάρχης Κερατοχωρίου κ. Νικόλαος Καστόρχης εἰς Φάληρον κρυπτομένην εἴς τινα οἰκίαν, καὶ ὡδήγησεν αὐτὴν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Ὁ αὐτὸς σταθμάρχης συνέλαβε καὶ τὴν κοινὴν γυναῖκα Φώτω Ὀρφανάκη. Εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἡ κόρη κατέθηκε πολὺ περίεργα πράγματα περὶ τοῦ Γιαννουδάκη.

Μνημόσυνον εὐεργετῶν

Μεγαλοπρεπέστατα σήμερον τὴν πρωΐαν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Τριάδος τελεῖται τὸ ἐτήσιον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον, ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων μεγάλων εὐεργετῶν τοῦ δήμου Πειραιῶς Ἰωάννου καὶ Μαριγοῦς Χατζηκυριακοῦ. Εἰς τοῦτο θὰ παρευρεθῶσιν ὁ δήμαρχος μετὰ τῶν δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῶν δημαρχικῶν παρέδρων, τὰ ἀδελφᾶτα τοῦ Ζαννείου Νοσοκομείου, Ὀρφανοτροφείου Ἑλένης καὶ Νικήτα Ζάννη καὶ Γηροκομείου, τὰ ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια πάντων τῶν ἐνοριακῶν ναῶν, γυμνασιάρχης μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ ἑλληνοδιδασκάλων, οἱ δημοδιδάσκαλοι τῶν δύο φύλων, καὶ σύμπασα ἡ πειραϊκὴ κοινωνία, ἥτις τιμᾷ τὴν μνήμην τῶν μεγατίμων εὐεργετῶν.

Ἐπάνοδος βουλευτοῦ

Ἐπανῆλθε χθὲς περὶ τὴν ἑσπέραν ἐκ Λουτρακίου, ὅπου εἶχε μεταβῆ χάριν λουτρῶν, ὁ βουλευτὴς Ἀττικῆς κ. Θεόδωρος Γ. Ρετσίνας ὃν μετ' ἀνεκλαλήτου χαρᾶς ἐπανεῖδον οἱ πολυπληθεῖς του φίλοι.

Ἀξιομίμητος πρᾶξις

Ἡ ἀξιότιμος σύζυγος τοῦ ἐργοστασιάρχου κονιακοποιΐας καὶ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Σπυρ. Μεταξᾶ ἐδωρήσατο, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς προχθεσινῆς ἑορτῆς, εἰς τὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, πολυτελέστατον καὶ οὐ σμικρᾶς ἀξίας κηροπήγιον. Διὰ τῆς ἀξιομιμήτου ταύτης πράξεώς της ἡ εὐσεβὴς δέσποινα ἀποδεικνύει τὸν σεβασμόν, ὃν τρέφει πρὸς τὴν θρησκείαν καὶ τὰ περικοσμοῦντα αὐτὴν εὐγενῆ αἰσθήματα.

Ἀπὸ ὑπερβολικὴν ἀγάπην

Ὁ καρραγωγεὺς Ν. Ἀξιώτης ἐνῷ μὲ τὸν φίλον του Δ. Κανέλλον συνδιεσκέδαζε καὶ συνέθυε τῷ Βάκχῳ, ἐνεθουσιάσθη τόσον, ὥστε διὰ νὰ τοῦ δείξῃ πόσον ὑπερβολικὰ τὸν ἀγαπᾷ, ἔσυρε μάχαιραν δι' ἧς τὸν ἐτραυμάτισεν ἀκινδύνως εἰς τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ ἐτράπη εἰς φυγήν.

ΣΥΝΤΕΧΝΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Συνελθὸν τὸ διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Συντεχνίας τῶν ὑποδηματοποιῶν Πειραιῶς ἀπεφάσισεν, ὅπως ὑποδείξῃ ὑποψήφιον δημοτικὸν σύμβουλον εἰς τὰς μελλούσας δημοτικὰς ἐκλογὰς καὶ ὡς τοιοῦτον ὑπέδειξε παμψηφεὶ τὸν πρόεδρον τῆς Συντεχνίας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7 Αὐγούστου 1899.

Ὁ πρόεδρος **Ν. Ροδίτης** — Ὁ ταμίας **Ι. Χατζηπέτρος**
Ὁ ἀντιπρόεδρος **Δ. Στρατῆς** — Ὁ γραμματεὺς **Β. Ἀναστασόπουλος**

Οἱ σύμβουλοι
Ἰωάννης Ἀναστασάκης, Β. Διαμαντόπουλος, Ν. Ψύχας, Γ. Καρακατσάνης, Γ. Ἀναστασόπουλος, Π. Μανόπουλος, Σ. Κουστουλίδης, Κ. Κυριακός, Ι. Δαμουλάκης.

LOSER JANOS

ΕΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ:
Προμηθευτὴς τῆς Αὐλῆς τῆς Αὐστροουγγαρίας

Αὐτοφυὲς καθαρτικὸν ὕδωρ τοῦ σήματος τοῦ φοίνικος

ΕΚ ΤΗΣ ΠΗΓΗΣ ΛΟΖΕΡ ΓΙΑΝΟΣ
Βουδαπέστη (Οὐγγαρία)

Χάρις εἰς τὰς θεραπευτικάς του ἰδιότητας τὸ ὕδωρ αὐτὸ συνιστᾶται ἰδιαιτέρως ἀπὸ ὅλας τὰς **ἰατρικὰς ἐξοχότητας**.

Διὰ τῆς χρήσεώς του προλαμβάνονται ὅλαι αἱ ἐκ τῆς δυσκοιλιότητος προερχόμεναι διαταράξεις, ὡς **ἀνορεξία, ἴλιγγος, λιποψυχία**, κτλ. **Θεραπεύει** καὶ τὰς μᾶλλον ἐπιμόνους **δυσκοιλιότητας** καὶ ἁρμόζει εἰς ὅλας τὰς ἡλικίας.

Τὸ ὕδωρ αὐτὸ **οὔτε πόνους, οὔτε ναυτίαν, οὔτε ἄλλην ἐνόχλησιν προκαλεῖ**. Ἔχει γεῦσιν **εὐχάριστον** καὶ τὸ λαμβάνουν ἀκόπως καὶ τὰ **παιδία ἀκόμη**.

ΚΑΜΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ δὲν ἔπρεπε νὰ στερῆται τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον συνιστῶσι ἰδιαιτέρως ὁ **Βακελῆ Βράουν, Γκὶζ Λομβρόζο** καὶ πολλαὶ ἄλλαι ἐπισημότητες. Χάριν τῆς γνησιότητος ἀπαντᾶται ἐπὶ ἑκάστης φιάλης τὸ **σῆμα τοῦ φοίνικος**.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Η "ΤΕΧΝΗ,,

32 ΜΕΓΑΛΑ ΣΕΛΙΔΕΣ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

Τακτικοὶ συνεργάται: Πέτρος Βασιλικός, Ι. Γρυπάρης, Γιάννος Ἐπαχτίτης, Ν. Ἐπισκοπόπουλος, Ἀργύρης Ἐφταλιώτης, Κ. Θεοτόκης, Γ. Καλοσγοῦρος, Γιάννης Καμπύσης, Μ*** Μ. Μαλακάσης, Κ. Μάνος, Παῦλος Νιρβάνας, Γρηγόριος Ξενόπουλος, Κωστῆς Παλαμᾶς, Ἀλέξ. Πάλλης, Ἀλέξ. Παππαδιαμάντης, Κ. Πασαγιάννης, Σπ. Πασαγιάννης, Λάμπρο, Πορφύρας, Στέφανος Ραμᾶς, Στ. Χρυσομάλλης Ι. Ψυχάρης καὶ ἄλλοι.

Συνδρομὴ ἑνὸς χρόνου: Δραχμαὶ 10
Διὰ τὸ ἐξωτερικόν: Φρ. χρ. 10
Τιμὴ φύλλου δρ. 1.
Γραφεῖον τῆς «Τέχνης»: Ὁδὸς Μητροπόλεως, 11.
Ἐξεδόθη καὶ τὸ φύλλον τοῦ Ἰουνίου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σίνα ὑπ' ἀριθ. 25 πολυτελὴς τριώροφος μονοκατοικία μετ' ἠλεκτρικοῦ φωτὸς ἀντὶ δραχμῶν 400 τὸν μῆνα.

Ἡ αὐτὴ οἰκία καὶ **ΠΩΛΕΙΤΑΙ**.

Πληροφορίαι εἰς τὸν κ. Ἑρρῖκον Κωνσταντινῶφ, παρὰ τῇ Τραπέζῃ Ἐμπεδοκλέους.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ Π. Δ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Ἐν Ἀθήναις ὁδὸς Λυκούργου 8

ΛΕΞΙΚΑ ΚΑΙ ΞΕΝΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ

Πλῆρες πρακτικὸν σύστημα πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν.

ΓΑΛΛΙΚΑ

Λεξικὸν Γαλλοελληνικὸν Κοντοπούλου. . .	Δρ. 10.—
» Ἑλληνογαλλικὸν » . . .	» 10.—
Γαλλικὴ Μέθοδος Otto Κοντοπούλου . . .	» 4.80
Κλεὶς Μεθόδου » » . . .	» 1.50
Γαλλικοὶ Διάλογοι Π. Δ. Σακελλαρίου. . .	» 2.—

ΑΓΓΛΙΚΑ

Λεξικὸν Ἀγγλοελληνικὸν Περβάνογλου. . .	Δρ. 11.—
» Ἑλληνοαγγλικὸν » . . .	» 11.—
Ἀγγλικὴ Μέθοδος Mauron Ψαρᾶ	» 5.50
Κλεὶς Μεθόδου » »	» 1.50
Ἀγγλικοὶ Διάλογοι Ψαρᾶ	» 2.—

ΙΤΑΛΙΚΑ

Ἰταλικὴ Μέθοδος Sauer Κανταχίδου . . .	Δρ. 5.50
Κλεὶς Μεθόδου » » . . .	» 1.50
Ἰταλικοὶ Διάλογοι Γ. Χοϊδᾶ	» 2.—

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

Λεξικὸν Γερμανοελληνικὸν Γιάνναρη. . . .	Δρ. 11.—
Γερμαν. Μέθοδοι Otto Σακελλαρίου . . .	» 5.50
Κλεὶς Μεθόδου » » . . .	» 1.50
Διάλογοι Γερμανοελληνικοὶ Μαναράκη. . .	» 2 —

Τὸ ΕΛΛΗΝΟΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ δημοσιεύεται περὶ τὰ μέσα Αὐγούστου 1899.

ΕΙΔΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ΤΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ Λάρυγγος, Ὤτων, Ρινὸς καὶ Μεταδοτικῶν

Ο ΙΑΤΡΟΣ
ΕΜΜ. Δ. ΚΥΤΑΡΙΟΛΟΣ

εἰδικῶς ἐπὶ τετραετίαν τὴν λαρυγγολογίαν, ὠτολογίαν, ρινολογίαν καὶ μεταδοτικὰς νόσους σπουδάσας εἰς τὰς διασημοτέρας κλινικὰς καὶ νοσοκομεῖα **Παρισίων, Βιέννης, Βερολίνου, Βρυξελλῶν** καὶ **Λονδίνου**, διευθύνας δὲ καὶ τὴν ἐν **Παρισίοις** λαρυγγολογικὴν κλινικὴν ἐν τῷ Διεθνεῖ νοσοκομείῳ Hôpital international (Pean Astier).

ΘΕΡΑΠΕΥΕΙ τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω νόσων πάσχοντας διὰ νέων ὅλως μεθόδων καὶ τῶν τελειοτέρων ἐργαλείων καὶ συσκευῶν ἐν τῇ εἰδικῇ αὐτοῦ κλινικῇ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν εὐρωπαϊκῶν κατηρτισμένῃ.

ΕΙΔΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ τῆς **ὀζαίνης** διὰ πρωτοτύπου μεθόδου μετὰ μεγίστης ἐπιτυχίας, τῆς ὑπερτροφίας τῶν **ἀμυγδαλῶν** ἐνηλίκων καὶ παίδων ὡς καὶ τῶν ἀδενωδῶν ὄγκων, πολυπόδων κτλ., τῶν συφιλιδικῶν ἐκδηλώσεων λάρυγγος, ρινός, ὤτων.

27 — Ὁδὸς Πανεπιστημίου — 27
ἀντικρὺ Ὀφθαλμοϊατρείου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Τμῆμα τραπεζικὸν

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ. Ἔκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ.—Ἀγοραπωλησίαι συναλλαγματικῶν, ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζικῶν γραμματίων καὶ τίτλων.
ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ Συναλλαγματικῶν, τίτλων καὶ τοκομεριδίων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ.
ΔΑΝΕΙΑ. Προκαταβολαὶ ἐπὶ τίτλων.—Λογαριασμοὶ τρεχούμενοι.
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:
3 1)2 ἐτησίως, ἀπόδοσις εἰς πρώτην ἀναζήτησιν
4 » » μετὰ ἕνα μῆνα
4 1)2 » » » τρεῖς μῆνας
5 » » » ἓξ μῆνας
5 1)2 » » » ἓν ἔτος καὶ πλέον.
Πᾶσα ἄληκτος ὑποχρέωσις τοῦ γραφείου ΠΡΟΕΞΟΦΛΕΙΤΑΙ τῇ αἰτήσει αὐθωρεὶ πρὸς 7 ο)ο-

Τμῆμα χρηματιστηρίου

Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐπὶ ἁπλῇ μεσιτείᾳ.

Τμῆμα ἐμπορίου

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ
ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ παντὸς εἴδους ἐμπορευμάτων, μηχανῶν κλπ. ὑπὸ συμφέροντας ὅρους, μετρητοῖς καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.
ΟΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΕΝΤΕΛΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

τῶν **αἱμορροΐδων** (ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν) τῶν κοινῶς ζοχάδων καὶ τῆς ἐξ αὐτῶν αἱμορραγίας, καθὼς καὶ τῶν ἕνεκα τούτων παθήσεων τοῦ στομάχου, οἷον ἀδυναμιῶν, πόνων, δυσπεψιῶν, ἀνορεξιῶν, διενεργουμένη ἐντὸς βραχέος χρονικοῦ διαστήματος ὑπὸ τοῦ ἐν Νεαπόλει, ὁδὸς Σόλωνος, ἀριθ. 103 **Δ. Μαντᾶ**.

ΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΛΑΡΥΓΓΙΚΑ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Δημήτριος Στ. Δημητριάδης
(Ὑφηγητὴς τοῦ Ἐθν. Πανεπιστημίου)

εἰδικῶς ἐκπαιδευθεὶς ἐ. Βιέννῃ εἰς τὰ ἀνωτέρω νοσήματα ἐν ταῖς κλινικαῖς τῶν καθηγητῶν Stoerk, Schrötter, Politzer, Urpanschitch θεραπεύει τοὺς ἐξ ὠτικῶν, λαρυγγικῶν καὶ ρινικῶν νοσημάτων πάσχοντας.

11—12 καὶ 3—4

ΑΣΦΑΛΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑ

Πρὸς τοὺς κ. κ. ὑποψηφίους δημοτικοὺς συμβούλους καὶ παρέδρους

Ὅσοι θέλετε νὰ ἐπιτύχητε παραγγείλατε τὶς κάρτες σας εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον Κοκκινάκη ἔναντι Χρυσοσπηλαιωτίσσης, ὁδὸς Αἰόλου 121.

Εὔθηναι καὶ καλλιτεχνικαὶ

ΚΟΝΙΣ καὶ **ἔμπλαστρον** τοῦ Ἀμερικανοῦ DE GOUERRE, φάρμακον θεραπεῦον ριζικῶς καὶ τὴν πλέον χρονίαν κήλην (κοινῶς καταίβασμα).

Φαρμακεῖον Κ. Ὀλυμπίου

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀπελλοῦ ἀριθ. 2 καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Νέου Θεάτρου συγκείμενον ἐξ ἐννέα (9) δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ πρώτῳ πατώματι τῆς αὐτῆς οἰκίας καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σανταρρόζα ὑπ' ἀριθ. 3 οἰκία (παρὰ τὸ Ἐθνικὸν Τυπογραφεῖον) ὁλόκληρος ἢ κατὰ πάτωμα. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Βίκτωρι Μελᾶ (πρὸ μεσημβρίας).

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ, 8 Αὐγούστου, 1899

Τὰ γραφεῖα τοῦ ΑΣΤΕΩΣ εὑρίσκονται εἰς τὴν ὁδὸν Φιλελλήνων, ἀριθ. 3, πλησίον τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Τιμαὶ διὰ	τρεῖς μῆνας	ἓξ μῆνας	Ἓν ἔτος
τὸ Ἐσωτερικὸν	8 δρ.	15 δρ.	30 δρ.
τὸ Ἐξωτερικὸν	—	25 φρ.	45 φρ.

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 8 Αὐγούστου. — Σελήνη 15 ἡμ. —Ἀνατ. ἡλίου ὥρ. 5 λ. 19.—Δύσις ὥρ. 6 λ. 47.— Αἰμιλιανοῦ τοῦ ὁμολογητοῦ.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΘΕΑΜΑΤΑ

ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΣΟΧΑ. — Δύο μεγάλαι παραστάσεις· ἡ πρώτη ὥρᾳ 5η μ.μ.· ἡ δευτέρα ὥρᾳ 9η μ. μ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΑΘΗΝΩΝ ΤΣΟΧΑ.—Ὁ «Μπέμπς»

Ο ΚΑΙΡΟΣ

7 Αὐγούστου

Αἱ ὑψηλαὶ πιέσεις ἐξακολουθοῦσι νὰ κατέχωσι τὴν Δ. Εὐρώπην, αἱ δὲ χαμηλαὶ αἱ κατέχουσαι χθὲς τὴν Ρωσσίαν προχωρήσασαι πρὸς Ν. κατέλαβον σχεδὸν τὴν Ἑλλάδα ἔνθα ἡ πίεσις κατέστη περίπου κανονική. Σήμερον 8 π. μ. βαρόμετρον ἐν Ἀθήναις 759,6.

Ἡ θερμοκρασία ἐν Ἑλλάδι ἀνῆλθεν. Θερμοκρασίαι σήμερον τὴν 8 π.μ. ἐν Ἀθήναις 26,1, ἐν Βιέννῃ 14,0 ἐν Ρώμῃ 21,5, ἐν Παρισίοις 21,8 καὶ ἐν Κων)πόλει 23,3. Ἡ μεγίστη ἐν Ἀθήναις 31,0 καὶ ἡ ἐλαχίστη 24,6.

Οὐρανὸς νεφελώδης.— Βροχὴ ὀλίγη ἐν Λαρίσσῃ καὶ Βόλῳ μετὰ καταιγίδος.— Ἄνεμοι μεταβλητοί·ἐπικρατέστεροι Ν.μέτριοι— ἀσθενεῖς. —Ὑγρασία ἐν Ἀθήναις μετρία (54).

(Ἐθνικὸν Ἀστεροσκοπεῖον Ἀθηνῶν)

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Σάββατον, 7 Αὐγούστου, 1899

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

1881 120,000,000 » 5 0]0 . . δρ.		320	—
1884 170,000,000 » 5 0]0 . . »		320	—
1887 135,000,000 » 4 0]0 . . »		372	—
1889 125,000,000 » 4 0]0 . . »		264	—
1890 Σιδ. Πειρ.-Λαρίσ.-Συν. 5 0]0 »		314	—
1885 30,000,000 Δάν. Πατριωτ. κὸν »		3	55
1898 170,000,000 φρ. χρ. ἠγγ. 2.50			—
1898 76,354,000 ‘ . ν. Δάνειον 5 0]0		108	25
ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ			
Κτημ. ὁμ. Ἐθν. Τραπέζ. λαχ. 4 0]0	Δρ.	623	—
Ὁμ. Δαν. ἑταιρ. Σ-Π-Α-Π. 3 1]2	»	156	—
» » Ἀθηνῶν-Πειραιῶς 4 0]0	»	426	—
» Προεκτάσεως Πειραιῶς 5 1]2	»	199	—
» » » 5 0]0	»	198	—
» Σιδηροδρ. Θεσσαλίας 5 1]2	»	505	—
» » » 5 0]0	»	193	—
» » Π. Α. Πελοπ. 5 0]0	»	192	—
» » Ἀθ.-Πειραιῶς 4 0]0	»	422	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ			
Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος	Δρ.	4190	—
Τραπέζης Ἠπειροθεσσαλίας . . .	»	203	—
Βιομηχαν. Πίστεως τῆς Ἑλλάδος	»	83	50
Τραπέζης Ἀθηνῶν	»	187	25
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ			
Μεταλλουργείων Λαυρίου	Δρ.	129	—
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς	»	432	—
Σιδ. Ἀθηνῶν-Πειραιῶς-Πελοπον.	»	77	—
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας	»	122	50
Ἑταιρίας Δημ. καὶ Δημ. ἔργων	»	88	25
Γενικῆς Ἑταιρίας Ἐργοληψιῶν	»	338	—
Ἑλληνικοῦ Πυριτιδοποιείου . . .	»	247	—
Πανελληνίου Ἀτμοπλοΐας	»	270	—
Προεκτάσ. Σιδ. Ἀθην.-Πειραιῶς	»	99	—
Ἑταιρίας Μονοπωλίων . . . . δρ.	»	497	—
Ἀεριόφωτος Ἀθηνῶν	»	525	—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ			
Εἰκοσάφραγκον τοῖς μετρητοῖς . .	Δρ.	30	15
Ἀγγλίας Λίρα	»	37	60
Λίρα Τουρκίας	»	34	50

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		Τρίμηνον	ὄψεως
Ἐπὶ Γαλλίας . . .	Δρ.	1,51 1)2	1,52 1)2
Ἐπὶ Ἀγγλίας . . .	»	38,25	38.55
Ἐπὶ Αὐστρίας . . .	»	3,15 —	3.19 —
Ἐπὶ Γερμανίας . .	»	1,85 1)4	1.88 1)4
Ἐπὶ Τουρκίας . .	»		35

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

(Τηλεγραφικῶς)

Ἑλληνικὸν δάνειον 1881	Δρ.	41 3)4
Μονοπώλιον	»	49 1)2
Πάγιον	»	35 3)4
Σιδηρ. Λαρίσσης	»	41 1]2

Institut Vaccinal de Paris

Πρόσφατος ἐξαίρετος δαμαλὶς ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Ἀσφάλεια πλήρης. Ἐπιτυχία ἐγγυημένη.

Μόνος ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΔΗΣ, ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀσωμάτων ἀριθ. 22.

Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ φαρμακεῖα τῆς πρωτευούσης καὶ εἰς τὰ ἐν Πειραιεῖ φαρμακεῖα Δ. Ψαρᾶ καὶ Ι. Κωνσταντίνου.

ΙΩΑΝ. Χ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ

ΙΑΤΡΟΣ

Θεραπεῖαι ὅλως νέαι καὶ ἀποτελεσματικαὶ νοσημάτων πνευμόνων, καρδίας, στομάχου καὶ ἐντέρων.

Ὧραι ἐπισκέψεως 8—9 π.μ. καὶ 2—4 μ.μ.

Ὁδὸς Περικλέους, ἀριθ. 18

Περίληψις

τῆς ὑπ' ἀριθ. 670 1899 ἀποφάσεως Πρωτοδικείου, ἐκδοθείσης ἐπὶ διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος Ἰωάννου Κουμουνδούρου κατοίκου Βόλου καὶ τοῦ ἐναγομένου Πολυχρόνου Ἐμμ. Ἐξάρχου κατοίκου ἐπίσης.

Διὰ ταῦτα

Δικάζον ἐρήμην τοῦ ἐναγομένου.

Δέχεται τὴν προκειμένην ἀγωγήν.

Ὑποχρεοῖ τὸν ἐναγόμενον ἵνα διὰ τὴν ἐν αὐτῇ καὶ τῷ ἱστορικῷ τῆς παρούσης αἰτίαν πληρώσῃ πρὸς τὸν ἐνάγοντα καὶ διὰ προσωπικῆς του κρατήσεως λίρας ὀθωμανικὰς χρυσᾶς πραγματικὰς εἴκοσι ἓξ καὶ 20)οο ἢ τὸ ἰσότιμον τούτων εἰς δραχμὰς τρεχουμένας ἢ εἰς τραπεζογραμμάτια μιᾶς ὑπὸ ἐν Ἑλλάδι Τραπεζῶν, κατὰ τὴν ἀξίαν τῆς λίρας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς, ἢ δραχμὰς 1048 κατὰ τὴν ἐπιλογὴν αὐτοῦ τοῦ ἐνάγοντος ἐντόκως τοῦ μὲν κεφαλαίου πρὸς 12 ο)ο τῶν δὲ τόκων 9 ο)ο ἐτησίως ἀπὸ τῆς ἀγωγῆς μέχρις ἐξοφλήσεως.

Κηρύσσει τὴν παροῦσαν προσωρινῶς ἐκτελεστὴν καὶ

Καταδικάζει τὸν ἐναγόμενον εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα τοῦ ἐνάγοντος ἐκ δραχμῶν τριάκοντα πέντε καὶ τὰ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Βόλῳ τῇ 25 Μαΐου 1899 παραχρῆμα.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γραμματεὺς
Α. Μπαΐρας Α. Γεωργίου

Ἀκριβὴς περίληψις.

Βόλος, τὴν 21 Ἰουνίου 1899.

Ὁ τοῦ ἐνάγοντος Ι. Κουμουνδούρου πληρεξούσιος δικηγόρος

Χρ. Παππαδημητρίου

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΥΠΟΨΗΦΙΟΥΣ

Δι' εἰδικοῦ πιεστηρίου τοῦ τελειοτέρου Ἀμερικανικοῦ συστήματος ἐκτυποῦνται εἰκόνες τσιγκογραφίας τῶν κ.κ. ὑποψηφίων εἰς χρῶμα φωτογραφίας καὶ ἄλλα διάφορα χρώματα.

Ἐπίσης ἐκτυποῦνται καλλιτεχνικῶς ἐκλογικὰ ἐπισκεπτήρια (κάρται ὑποψηφίων) ἐπὶ χάρτου καὶ χαρτονίου εἰς διάφορα μεγέθη.

Τιμαὶ ἐξαιρετικῶς συγκαταβατικαὶ

Εἰς τὰς ἐπαρχίας στέλλονται δείγματα μὲ τιμὰς ἐπὶ τῇ αἰτήσει.

Τυπογραφικὸν τμῆμα τοῦ ἐργοστασίου

Τέσσαρα ἀτμοκίνητα μικρὰ ταχυπιεστήρια ἐργάζονται διαρκῶς καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκτυποῦνται ταχύτατα: Ἐπικεφαλίδες ἐπιστολῶν, φακέλλων, εἰσιτήρια, εἰδοποιητήρια, διπλότυπα, Block, λογαριασμοὶ καταστημάτων, ἐπικεφαλίδες καταστίχων καὶ παντὸς εἴδους μικραὶ ἐπιμελημέναι ἐργασίαι. Ἐκτυποῦνται στιγμιαίως ἐπισκεπτήρια διὰ δύο τελειοτάτων πιεστηρίων, ὡς καὶ χαλκογραφημένα, μονόγραμμα κλπ. κλπ. Μόνον παρ' ἡμῖν ὑπάρχει ὁ ἀδιάρρηκτος περγαμηνὸς χάρτης ἐπισκεπτηρίων (Bristol parmenchié.

Τμῆμα καταστιχοποιίας

Ἐν τῷ τμήματι τῆς καταστιχοποιίας, δι' ἀτμοκινήτων τελειοτάτων μηχανῶν, κατασκευάζονται κατάστιχα πάσης ποιότητος, ἀπὸ τῆς ἀρίστης ἐξ ἀγγλικοῦ χάρτου, μέχρι τῶν κοινῶν κατ' ὀκὰν καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

Δεκταὶ παραγγελίαι διὰ παντὸς εἴδους κατάστιχα μὲ ἰδιαίτερα χαρακώματα.

Κατασκευὴ παντὸς εἴδους (Blocks) σημειωματαρίων, τετραδίων μαθητῶν κλπ.

Τμῆμα κατασκευῆς βιβλίων ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν (Copies des Lettres).

Σάπωνες

ἐκ γνησίας γλυκερίνης, κατασκευῆς Α. Δ. Κρίνου, εἰς σφαίρας (balls) κατὰ τὸ σύστημα Pear's, πωλοῦνται λιανικῶς καὶ χονδρικῶς παρ' ἡμῖν καὶ τῷ κατασκευαστῇ.

Πωλοῦνται ἐπίσης παρ' ἡμῖν σάπωνες εὐρωπαϊκοὶ φανικοῦ ὀξέος διαφόρων ποιοτήτων, λανολίνης, ἀρωματικοὶ διαφόρων εἰδῶν καὶ οἱ γνήσιοι σάπωνες Pear's.

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ Δ. ΖΥΓΟΥΡΑ

1.) Ὁ πρακτικὸς βίος τοῦ ἐμπόρου Δρ. 2.50
2.) Ὁδηγὸς ἐμποροϋπαλλήλου » 2.00
3.) Ἐμπορ. Ἐπιστολογραφία ἐκδ. β'. » 4.00
4.) Ἐμπορευματολογία, φυτ. προϊόντα » 2 00
5.) Γεν. Λογιστικὴ αὐτοδίδακτος » 8.00
6.) Καταστιχογρ. καὶ Λογιστογραφία » 3.50
7.) Ἱστορία τοῦ καθόλου ἐμπορίου ἐκδ. β' » 2.50
8.) Ἐμπορ. καὶ βιομηχανικὴ Οἰκονομία » 2.50
9.) Ἐμπορικὴ καὶ βιομηχ. Γεωργραφία
10). Σταμ. Θεοχάρη δύο τόμοι » 5.60
Πρότυπον Λαϊκὸν Ἐπιστολάριον » 2.00

Τὰ ἐμπορικὰ καὶ ἰδίως ἡ διπλογραφία παραδίδονται ἐπιστημονικῶς ὑπὸ τοῦ κ. Ξ. Ζύγουρα εἰς τὴν διασταύρωσιν Φαβιέρου καὶ Μάγερ ἀρ. 9.

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΓΕΩΡ. ΦΕΞΗ

100 ΔΡΑΧΜΩΝ βιβλία δύνασθε νὰ ἐκλέξητε πληρώνοντες αὐτὰ ἀνὰ **5 δραχμὰς κατὰ μῆνα**. Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ζητήσατε τὸ γενικὸν τιμολόγιον τοῦ καταστήματος, τὸ διαλαμβάνον τοὺς ὅρους καὶ συμφωνίας τῆς πιστώσεως, καθὼς καὶ πλήρη κατάλογον τῶν βιβλίων.

ΚΟΛΩΝΙΑ ΣΥΡΑΚΟΥ

Ὁδὸς Ὀφθαλμιατρείου, 106.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥραν 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Κύμην καὶ Σκῦρον.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 8 μ. μ. (διὰ τῆς Διώρυγος) Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Κυλλήνην, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Παξοὺς καὶ Κέρκυραν.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Πάρον, Νάξον, Ἴον, Οἴαν (Θήρας), Θήραν, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον καὶ Μῆλον.

ΔΕΥΤΕΡΑΝ, ὥρ. 10 μ.μ. (διὰ τῆς διώρυγος) Διὰ Κόρινθον, Λουτράκιον, Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Αἴγιον, Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Ἄκτιον, Κόπραιναν, Καρβασσαρᾶν, Σαλαώραν καὶ Πρέβεζαν

ΤΡΙΤΗΝ, ὥρ. 8 π.μ. Διὰ Σῦρον.

ΤΡΙΤΗΝ, ὥρ. 7. μ. μ. Διὰ Λαύριον, Ἀλιβέριον, Χαλκίδα, Ἀταλάντην, Αἰδηψόν, (κατὰ τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ὥρ. 9 μ.μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, 9 π. μ. (διὰ τῆς Διώρυγος) Διὰ Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Βρενδήσιον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 11 π.μ. (διὰ τῆς διώρυγος) Διὰ Λουτράκιον (τὸ θέρος), Πάτρας, Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν, Ἁγ. Κυριακήν, Μάραθον, Πύλον, Κορώνην, Νησίον, Καλάμας, Γύθειον καὶ Κύθηρα.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΠΕΜΠΤΗΝ, ὥρ. 9 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Νάουσαν, (Πάρου), Νάξον, Ἀμοργόν, Ἴον, Σίκινον, Φολέγανδρον, Οἴαν, (Θήρας) Θήραν καὶ Ἀνάφην.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ. ὥρ. 9. μ.μ. Διὰ Σῦρον, Ἄνδρον καὶ Κόρθιον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ ὥρᾳ 7 π. μ. Διὰ Κέαν, Κύθνον καὶ Σῦρον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 7 μ. μ. Διὰ Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν (τὸ θέρος), Στυλίδα, Ὠρεοὺς, Βόλον, Σκίαθον καὶ Σκόπελον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 9. μ. μ. Διὰ Σῦρον, Τῆνον καὶ Μύκονον.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, ὥρ. 10 μ.μ. Διὰ Κύθηρα, Γύθειον, Λιμένιον, Καρδαμύλην, Καλάμας, Νησίον, Κορώνην, Μεθώνην (κατὰ τὸ θέρος) Πύλον, Μάραθον Ἁγ. Κυριακήν, Κυπαρισίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον καὶ Πάτρας (ὁπόθεν διὰ τῆς διώρυγος θὰ διευθύνεται κατ' εὐθεῖαν εἰς Πειραιᾶ, ἔνθα θὰ καταπλέῃ τὴν 7 μ. μ. ἑκάστης Τετάρτης καὶ θ' ἀναχωρῇ διὰ Πελοπόννησον τὴν 11ην π.μ. τῆς ἐπομένης μέσω διώρυγος, ὡς τὸ ἄνωθι δρομολόγιόν του.)

Πρακτορεῖα: Ἐν Ἀθήναις, ὁδὸς Ἀθηνᾶς, 140, ἔναντι τοῦ ὑπογείου Σιδηροδρόμου παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας καὶ κάτωθι τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ι. Σόλωνος. Ἐν Πειραιεῖ δὲ ἐπὶ τῆς παραλίας Τζελέπη καὶ παραπλεύρως τῶν πρακτορείων Αὐστριακοῦ Λόϋδ, ἰταλικοῦ Florio et Rubatino καὶ Πανελληνίου ἀπὸ τῆς 1ης ἐλευσομένου Αὐγούστου.

Τὰ πρακτορεῖα Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς συνδέονται διὰ τηλεφώνου.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ, 8 π. μ. Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Κατάκωλον, Πάτρας, Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

ΔΕΥΤΕΡΑ, 7 μ.μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Ἀταλάντην, Αἰδηψὸν, Στυλίδα, Ὠρεοὺς καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 7 μ. μ. Διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν, Στυλίδα καὶ Βόλον.

ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 μ. μ. Διὰ Σῦρον, Σίφνον Μῆλον, Χανία, Ρέθυμνον καὶ Ἡράκλειον

ΠΕΜΠΤΗ, 9 π.μ. Διὰ Χίον, Σμύρνην, Μιτυλήνην, Δαρδανέλλια, Κων)πολιν, Σαμψοῦντα, Ὀρδοῦ, Κερασοῦντα καὶ Τραπεζοῦντα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 6 μ.μ. (διὰ τῆς διώρυγος). Διὰ Πάτρας, Μεσολόγγιον, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον, Κέρκυραν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Κόπραιναν καὶ Καρβασσαρᾶν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 7 μ. μ. διὰ Λαύριον, Χαλκίδα, Λίμνην, Αἰδηψὸν, Στυλίδα, Ὠρεοὺς, Βόλον.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 μ.μ. (κατ' εὐθεῖαν). Διὰ Κέρκυραν καὶ Τεργέστην.

Σημ. Πληροφορίαι καὶ εἰσιτήρια εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρίας, ὁδὸς Κοδρῆ ἀπέναντι τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἐν Πειραιεῖ εἰς τὸ ἐπὶ τῆς πλατείας Τζελέπη τοιοῦτον.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΥ "ΠΥΛΑΡΟΣ,,

Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς

Ἑκάστην Παρασκευὴν 12 τ. μεσημβ. διὰ Λουτράκιον, Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα καὶ Πρέβεζαν, ἔνθα καταπλέει τὴν 2 μ.μ. τοῦ Σαββάτου μετὰ προσεγγίσεως εἰς Λουτράκιον. Ἑκάστην Δευτέραν 10 π. μ. δι' Ἰτέαν, Γαλαξείδιον, Βιτρινίτσαν, Λουτράκιον, Πάτρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Σαλαώραν, Βόνιτσαν, Κόπραιναν καὶ Καρβασσαρᾶν.

Ἀφίξεις εἰς Πειραιᾶ

Τὸ ἀνωτέρω ἀτμόπλοιον καταπλέει εἰς Πειραιᾶ τὴν μεσημβρίαν ἑκάστης Κυριακῆς ἐκ τῶν λιμένων Πρεβέζης, Λευκάδος, Φισκάρδου, Πυλάρου, Σάμης, Πατρῶν.

Καὶ ἑκάστην Πέμπτην 2 1)2 μ.μ. ἐκ τῶν λιμένων Καρβασαρᾶ, Κοπραίνης, Βονίτσης, Λευκάδος, Φισκάρδου, Πυλάρου, Σάμης, Ἀστακοῦ, Πατρῶν, Βιτρινίτσης, Γαλαξειδίου καὶ Ἰτέας.

Τὸ πρακτορεῖον εἰς Πειραιᾶ κεῖται ἐν τῷ καταστήματι σιδηρικῶν τοῦ κ. Π. Β. Ποταμιάνου κειμένῳ ἐπὶ τῆς πλατείας Καραϊσκάκη καὶ παραπλεύρως τοῦ πρακτορείου Γουδῆ.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΛΕΩΝ. Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

(ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ ΓΟΥΔΗ

ΜΗΧΑΝΑΙ ΠΡΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΒΟΥΤΥΡΟΥ

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ VERMOREL

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΔΙΑ ΤΑ ΕΙΔΗ: ἀτμομύλων, κλωστηρίων, ὑφαντηρίων, σιδηροδρόμων, ἀτμοπλοίων, σιδηρουργείων, πνευματοποιείων καὶ ξυλουργείων

ΕΙΔΗ δι' ἐργολάβους δημοσίων καὶ δημοτικῶν ἔργων. — Προμήθειαι ἀτμομηχανῶν καὶ μηχανημάτων ἐν γένει.—Ἐγκαταστάσεις καὶ τοποθετήσεις αὐτῶν.— Σιτοκαθαριστικαὶ μηχαναὶ νεωτάτου συστήματος.—Πλυντήρια ὁριζόντια ἀτμομύλων συστήματος ALIBER

Verdet Ferrieres

ΘΕΪΚΟΣ ΧΑΛΚΟΣ εἰς κόνιν παρεσκευασμένος, βραβευθεὶς ἐν Γαλλίᾳ, εἰδικὸς διὰ τῶν ψεκασμὸν τῶν ἀμπέλων κατὰ τοῦ περονοσπόρου. Ἓν κοιλὸν ἐκ τῆς κόνεως ταύτης δίδει ὑγρὸν **100 λιτρῶν**

ΨΕΚΑΣΤΗΡΕΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ VERMOREL

ΥΔΩΡ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΙΝ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑΣ

(Φαρμακεῖον «Ἡ Ἔλαφος», 15—ὁδὸς Ἀδριανοῦ—15)

Τὸ ὕδωρ τῆς Κυλλήνης ἐνδείκνυνται κατὰ τῶν παθήσεων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, λαρυγγίτιδος, βρογχίτιδος, ἄσθματος καὶ γενικῶς καθ' ὅλων τῶν χρονίων καταρρωδῶν παθήσεων: φαρυγγίτιδος, κυστίτιδος, βλεννορροίας κτλ. κατὰ δυσπεψιῶν καὶ μητρικῶν παθήσεων ἑρπητικῆς αἰτίας καὶ τῶν ἐκ κακῆς κυκλοφορίας τῆς κάτω κοιλίας προερχομένων, ἰδίως αἱμορροΐδων.

Πωλεῖται εἰς ἅπαντα τὰ ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχίαις φαρμακεῖα.

Η ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΣ

ΚΑΙ ΤΑ

ΣΦΡΙΓΟΦΟΡΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ Tor Hirsch

Οὐχὶ πλέον ἡ λύμφη τοῦ BROWN SECQUARD

Ἡ ἀλάθητος τῶν καταποτίων τούτων ἐνέργεια εἶνε ἤδη ἀναμφισβήτητος. Ἐπιστημονικαὶ ἐμβριθεῖς παρατηρήσεις καὶ δηλώσεις πολλῶν, οἱ ὁποῖοι ἔκαμον χρῆσιν αὐξάνουσιν ὁσημέραι τὰς ἐπὶ τοῦ φαρμάκου τούτου πεποιθήσεις. Ἡ καταπληκτικὴ ζήτησις ἐξαπλουμένη ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶνε ἀρκοῦν συστατικὸν τῆς σπουδαιότητος. Ἡ θεραπεία γίνεται καταφανὴς ἐν βραχεῖ χρόνῳ μετὰ τὴν χρῆσιν δύο φυλλαδίων.

ΕΚΡΙΖΟΝΤΥΛΙΝΗ

Ἀλάθαστον κατὰ τῶν κάλων φάρμακον

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΑΠΟΘΗΚΗ

δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα καὶ [illegible]

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Α. ΙΣΑΑΚΙΔΟΥ

Ὁδὸς Κολοκοτρώνη ἀρ. 49.

Ν. ΒΑΚΤΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

Φαρμακοποιοῦ

ΕΛΙΞΙΡΙΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΣΦΡΙΓΟΦΟΡΟΝ - ΤΟΝΩΤΙΚΟΝ

Τὸ θεῖον τοῦτο φάρμακον θεραπεύει ἀσφαλέστατα τοὺς πά[illegible] καὶ ἑλωδῶν πυρετῶν ἐν γένει, τὸν ἴκτερον, τὴν ἀνικανότητα, τὴν κεφαλαλγίαν καὶ τὴν χλώρωσιν. Διεγείρει τὴν ὄρεξιν καὶ τονώνει τὸν στόμαχον.

Ἀναμφισβητήτως προλαμβάνει τὴν φυματίωσιν (φθίσιν) καὶ θεραπεύει αὐτὴν ἐν τῷ πρώτῳ σταδίῳ. Εἰς τοὺς γέροντας ἐπαναφέρει τὸ σφρῖγος. Προσδίδει τοῖς ἀδυνάτοις καὶ καχεκτικοῖς τὴν ρώμην καὶ ροδίνην χροιάν. Ἀντικαθιστᾷ τὰς σιδηρούχους σκευασίας χωρὶς νὰ βαρύνῃ τὸν στόμαχον, τὸν οἶνον τοῦ Κολᾶ καὶ τὸν τῆς κίνας, καθὼς καὶ τὸ ἔλαιον τοῦ Ἥπατος τοῦ ὀνίσκου. Ἀλάνθαστον κατὰ τῶν νευρασθενειῶν, τῆς σπερματορροίας καὶ ἐν γένει τῆς ἀναιμίας καθὼς καὶ τῆς ἀκρατείας τῶν οὔρων.

Η ΦΙΑΛΗ ΔΡΑΧΜΑΣ 6

Εἰς τὰς Ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δρ. **8.—**
» **τὸ Ἐξωτερικὸν** ἀντὶ φράγκων χρυσῶν **12.—**

Κεντρικὴ ἀποθήκη: Βασιλικὸν Φαρμακεῖον

Ν. ΒΑΚΤΑΛΟΠΟΥΛΟΥ

75 — Ὁδὸς Σόλωνος — 75

ΥΔΡΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ Ο "ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ,, Κ. ΚΟΡΟΔΗΜΟΥ

Πλατεῖα Ὁμονοίας

παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Σιδηροδρ. Λαυρίου.

Ὅλα τὰ συστήματα τῶν λουτρῶν ἀνεξαιρέτως. Θερμὰ ἁπλᾶ, πιτυροῦχα, θειοῦχα, ἀμυλοῦχα, ἀρωματικά, Vichy, Pénès κτλ. (Ντοὺς ἔξοχα ψυχρὰ καὶ Σκωτικά. Ἀτμόλουτρα πρωτοφανῆ (bains à vapeur).

Νέον διώροφον οἰκοδόμημα

ΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΩΣΣΙΚΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

τελειοτάτων, μὲ πᾶσαν ἄνεσιν καὶ εὐμάρειαν κατηρτισμένον. Ἀποκλειστικῶς τὸ τμῆμα τοῦτο εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μὲν **κυριῶν** κατὰ Δευτέραν καὶ Πέμπτην, τῶν δὲ **κυρίων** κατὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας.

Ὁ «Ἀσκληπιὸς» ἔχει τὴν λαμπροτέραν πελατείαν, διότι ἐργάζεται μετ' εὐσυνειδησίας ἐπιστημονικῆς καὶ ὑπὸ διεύθυνσιν προοδευτικωτάτην.

Ἀπὸ τῆς 2ας μέχρι τῆς 10ης μ. μ. καθ' ἑστην, χάριν τῶν ἀπορωτέρων ΤΙΜΑΙ ΛΑΪΚΑΙ.

Ἐκπτώσεις 50 ο)ο ἐφ' ὅλων τῶν τιμῶν

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΠΕΙΤΕΝΑΤΟΥ

Ἐν τῷ ἀνωτέρω καταστήματι εὑρίσκονται εἰς μεγάλην ποσότητα αἱ ἐκλεκτότεραι ποιότητες τῶν ἀρίστων οἴνων Κεφαλληνίας παλαιῶν καὶ νέων.

Ρομπόλας.—Μαυροδάφνης.— Μοσχάτου, τοῦ μόνου καταλλήλου πρὸς κατασκευὴν οἴνου Κίνας καὶ Κολά.

Τὰ ἐκλεκτότερα **Λικὲρ** Κεφαλληνίας ἐπίσης πωλοῦνται εἰς τὸ αὐτὸ κατάστημα καὶ τέϊον (τσάϊ) Κεϋλάνης.

(Ὁδὸς Βουλῆς ἀριθ. 2)

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ FRAISSINET & CIE

Ἀναχωρήσεις

Ἕκαστον **Σάββατον** τὴν μεσημβρίαν διὰ Κων)πολιν, Σουλινᾶν, Γαλάζιον, Βραΐλαν μὲ προσέγγισιν εἰς Σμύρνην καὶ Θεσσαλονίκην ἐναλλάξ.

Κατὰ δεκαπενθήμερον τὴν **Παρασκευὴν** ἑσπέρας κατ' εὐθεῖαν διὰ Μασσαλίαν.

ΥΓΡΟΝ ΑΝΤΙΒΛΕΝΝΟΡΡΟΙΑΚΟΝ

Ἐστεμμένον ὑπὸ χιλιάδων ἐπιτυχιῶν

(Ἐφευρεθὲν τῷ 1886)

ὁ θαυματουργὸν τοῦτο φάρμακον θεραπεύει ἀλανθάστως καὶ ἄνευ συνεπειῶν τὴν ὀξεῖαν, χρονίαν καὶ χρονιωτάτην βλενόρροιαν καθὼς καὶ τὴν λευκόρροιαν τῶν γυναικῶν. Τῶν μὲν ἀνδρῶν εἰς ὀκτὼ (8) ἡμέρας, τῶν δὲ γυναικῶν εἰς ἓξ (6).

Ἐπιτυχία ἑκατὸν ἐπὶ τοῖς ἑκατόν

Τὸ φάρμακον τοῦτο εἶνε καὶ ἀλάνθαστον προφυλακτικὸν κατὰ τῆς βλενορροίας καὶ ἐν γένει τῶν ἀφροδισιακῶν.

Τὸ γνήσιον πωλεῖται μόνον ἐν τῷ φαρμακείῳ ὁ «ΓΑΛΗΝΟΣ» Ν. Βακταλοπούλου, διασταύρωσις ὁδῶν Ἱπποκράτους καὶ Σόλωνος ἀριθ. 79.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ παραμένει εἰδικὸς ἰατρὸς καὶ ἐφευρέτης τοῦ φαρμάκου, δεχόμενος δωρεὰν τοὺς πάσχοντας ἄνδρας καὶ γυναῖκας· διὰ τὰς γυναῖκας ἰδιαιτέρα αἴθουσα 10—12 καὶ 3—5 μ.μ.

Ἑκάστη φιάλη δραχ. 5.50. Εἰς τὰς ἐπαρχίας ἀποστέλλεται ἀντὶ δρ. 8 καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. χρ. 8.

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις!

Ὕδωρ Λουτρακίου ἡ φιάλη λεπ. 25

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΑΣΤΕΩΣ,,

Κυριακή, 8 Αὐγούστου, 1899 (25)

Ο ΑΥΤΟΚΤΟΝΩΝ ΝΕΚΡΟΣ

Θ'.

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Ὁ Ἀμερικανὸς ἐνόησεν ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ἐξόδου, ὅπου τὴν προτεραίαν εἶδε φωτογραφούμενον τὸ θῦμα τῆς ὁδοῦ Τουρνελλῶν.

Δὲν ἠπατᾶτο· τὴν ἀνεγνώρισεν ἀμέσως ὅτε ὁ ὁδηγός του ἐφώτισεν αὐτὴν διὰ μικροῦ φαναρίου, ὅπερ ἀνεζήτησεν ὄπισθεν ἑνὸς φερέτρου.

— Βλέπετε καλά; ἠρώτησεν ὁ φύλαξ ἀφαιρῶν ἐκ τοῦ φαναρίου τὸ κηρίον καὶ διευθύνων τὸ φῶς πρὸς τὸ πτῶμα τὸ κείμενον ἐπὶ τῆς μεταλλίνης τραπέζης.

— Ἐξαίρετα, ἀπήντησεν ὁ Στάνλεϋ κύπτων ἐπὶ τοῦ πτώματος.

Ἀλλ' ἀνηγέρθη σχεδὸν ἐν τῷ ἅμα καὶ ἀφοῦ ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ θυλακίου του ἀρκετὰ ἐργαλεῖα χειρουργικὰ ἔρριψε βλέμμα περὶ αὐτόν.

— Ζητεῖτε τίποτε; ἠρώτησεν ὁ φύλαξ.

— Ἄ, νὰ τί μοῦ χρειάζεται.

Καὶ ἐξεκρέμασε ἀπὸ καρφίου τινὸς τοῦ τοίχου μεγάλην ποδιὰν φέρουσαν κηλῖδα αἵματος, ἥτις εἶχε χρησιμεύσει πρό τινων ὡρῶν εἰς τὸν ἰατροδικαστήν.

Τὴν ἐφήρμοσε περὶ τὸν τράχηλόν του, τὴν ἔσφιγξεν εἰς τὴν μέσην του καὶ ἀνεγείρων τὰς χειρίδας ἐπλησίασεν εἰς τὸν νεκρόν.

Ἐξήτασεν ἐν πρώτοις τὴν πληγὴν τοῦ βουβῶνος, διασαφηνίζων διὰ τῆς σμίλης τὴν διεύθυνσιν, ἣν εἶχεν ἀκολουθήσει τὸ φονικὸν ὅπλον. Ἡ πρώτη αὕτη ἐξέτασις τὸν ἐξέπληξε βεβαίως κάπως, διότι τὴν διέκοψε πρὸς στιγμήν, ὅπως σκεφθῇ.

Ἀκολούθως ἐξήτασε τὸν στόμαχον τοῦ νεκροῦ, ὅστις ἦτο διανεῳγμένος ἔφθασε δὲ εἰς τὸ τραῦμα τοῦ τραχήλου, σταματήσας μόνον ἐπὶ ἓν δευτερόλεπτον.

— Τὸ πτῶμα αὐτὸ θὰ τὸ ξαναϊδῇ ὁ ἰατρός; ἠρώτησεν ἀκολούθως τὸν Γουσταῦον, ὅστις παρηκολούθει τὸ ἔργον βλέπων ἠλιθίως.

— Δὲν τὸ πιστεύω· ἡ ἄδεια τοῦ ἐνταφιασμοῦ θὰ ἔλθῃ βεβαίως αὔριον τὸ πρωΐ.

— Τότε δός μου ἕνα σφυρί.

— Τί τὸ θέλετε;

— Διὰ νὰ ἐξετάσω τὸν ἐγκέφαλον τὸ ὁποῖον ἐλησμόνησε νὰ πράξῃ ὁ ἰατρός.

— Καὶ ἂν τὸ ἰδοῦν;

— Ποῖος; ἀφοῦ θὰ τὸ βάλῃς σὺ αὔριον τὸ πρωΐ τὸ πτῶμα εἰς τὸ φέρετρον. Ἄλλως τε μεῖνε ἥσυχος· πρέπει νὰ κυττάξουν ἀπὸ πολὺ σιμά, διὰ νὰ διακρίνουν τίποτε.

Λέγων ταῦτα ὁ Στάνλεϋ ἥρπασε ταὐτοχρόνως τὴν σφῦραν, ἣν ἔτεινε πρὸς αὐτὸν ὁ φύλαξ καὶ ἐνταὐτῷ ἡτοίμασεν εἶδός τι ψαλιδίου, τὸ ὁποῖον ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ θυλακίου του.

Ἐν διαστήματι μικροτέρῳ τῶν πέντε λεπτῶν ἀπεγύμνωσε τὸν ἐγκέφαλον τοῦ νεκροῦ, λαμβάνων δὲ ὁ ἴδιος τὸ κηρίον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ Γουσταύου, ἔκυψεν ἐπὶ τοῦ ἀνοικτοῦ κρανίου, τοῦ ὁποίου ἐπιμελῶς ἐξήτασε τὰ ἐλάχιστα μέρη.

Ἦτο ὄντως φρικῶδες τὸ θέαμα τῶν δύο ἀνδρῶν, μόνων ἐντὸς τοῦ πενθίμου ἐκείνου τόπου. Ὁ εἷς αὐτῶν, νοήμων, διακεκριμένος, ἐξήταζε τὸν νεκρὸν διὰ νὰ δυνηθῇ ν' ἀνακαλύψῃ ἐν αὐτῷ σοβαρόν τι ἀπόρρητον· ὁ δ' ἕτερος, χυδαῖος, ἀπνυκτηνωμένος, ἵστατο μάρτυς ἄφωνος τῆς σκηνῆς, ἥτις μόνον ἔκπληξιν προυξένει εἰς αὐτόν.

Ταῦτα δὲ συνέβαινον ὑπὸ τὴν τρέμουσαν λάμψιν ρυπαροῦ κηρίου, τοῦ ὁποίου τὸ πνευστιῶν φῶς προσέπιπτεν ἐπὶ τοῦ ἀνατετμημένου πτώματος, διαγράφον σκιὰς φανταστικὰς εἰς τοὺς ἀσβεστοχρίστους τοίχους τῆς αἰθούσης τῶν νεκροφυιῶν.

Δὲν ἠκούετο ἄλλος κρότος εἰμὴ ὁ τῶν ἁμαξῶν διερχομένων διὰ τῶν πλησιοχώρων παροχθίων ὁδῶν, ὁ μυκηθμὸς τοῦ ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου τὰ πλεονάζοντα τὴν νύκτα ἐκείνην ὕδατα διεχωρίζοντο εἰς τὴν ἄκραν τῆς νήσου, καὶ ἐκ διαλειμμάτων, φερόμενοι ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ δυτικοῦ ἀνέμου, οἱ συριγμοὶ τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Αὐρηλίας καὶ οἱ θρηνώδεις ὠρυγμοὶ περιπλανωμένων τινῶν κυνῶν.

Ὁ μυστηριώδης ἀνατόμος ἐπεράτωσε τέλος τὸ πένθιμον ἔργον του, τόσον ἐπιτηδείως δέ, ὥστε, ὅπως προεῖπεν εἰς τὸν φύλακα, οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ ἐννοήσῃ διὰ τοῦ πρώτου βλέμματος ὅτι εἶχεν ἐγγιχθῇ ἡ κεφαλὴ τοῦ νεκροῦ.

Τὸ ὀστέϊνον κρανίον εἶχεν ἀνακτήσει τὴν θέσιν του, ἡ δὲ κόμη ἐκάλυπτε τὰ μέρη ἔνθα τὸ δέρμα εἶχεν ἀφαιρεθῇ.

Ὁ διάσημος χειρουργὸς Πεὰν δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἐνεργήσῃ καλλίτερα!

Ὅτε ὁ Ἀμερικανὸς ἀνηγέρθη, ἡ φυσιογνωμία του ἐξέφραζε καταφανῆ εὐχαρίστησιν.

— Εἶνε ἐδῶ τὰ ἐνδύματα αὐτοῦ τοῦ δυστυχοῦς; ἠρώτησεν.

— Νά τα ἐδῶ, ἀπήντησεν ὁ Γουσταῦος, δεικνύων δέμα ἀποτεθειμένον εἰς τὴν δευτέραν τράπεζαν τῆς νεκροψίας.

Μεταξὺ τῶν ἐνδυμάτων αὐτῶν εὑρίσκετο ἐπανωφόριον ἐκ τσόχας, τοῦ ὁποίου ὁ Στάνλεϋ παρετήρησεν ἐπιμελῶς τὴν δεξιὰν χειρίδα, μεθ' ὃ ἐψιθύρισεν:

— Αὐτὸ εἶνε! δὲν ἠπατήθην! Ἐτελείωσε· δός μου νερὸν νὰ πλυθῶ.

Ὁ φύλαξ ἔσπευσε νὰ τοῦ φέρῃ νερόν.

Ὁ ξένος ἔπλυνεν ἐπιμελῶς τὰς χεῖρας, ἀφήσεσε τὴν ποδιάν, τὴν καλύπτουσαν τὸ ἐμπρόσθιον τοῦ σώματός του μέρος, ἐπανέθηκεν ἡτύχως τὰ χειρουργικὰ ἐργαλεῖα εἰς τὴν θήκην καὶ ταύτην εἰς τὸ θυλάκιόν του, εἶτα τείνων πρὸς τὸν φύλακα τῶν νεκρῶν καὶ δεύτερον κύλινδρον ἐκ πεντακοσίων φράγκων:

— Ἐτήρησες τὴν ὑπόσχεσίν σου, τοῦ εἶπεν· ἰδοὺ ὅτι καὶ ἐγὼ τηρῶ τὴν ἰδικήν μου. Ὅταν θὰ μὲ ὁδηγήσῃς εἰς τὴν θύραν τῆς ἐξόδου, δὲν θὰ ἔχωμεν πλέον καμμίαν ὑποχρέωσιν ὁ εἷς πρὸς τὸν ἄλλον. Ἐν τούτοις ἂν σοῦ συμβῇ κανὲν δυσάρεστον ἐξ αἰτίας αὐτοῦ τοῦ περιστατικοῦ, ἔχε πεποίθησιν εἰς τὴν συνδρομήν μου· θὰ πληροφορηθῶ καὶ δὲν θὰ σὲ λησμονήσω.

Ἐνῷ ἐλάλει οὕτω μετὰ τῆς συνήθους του ἀταραξίας ὁ Ροβέρτος Στάνλεϋ, ὅστις εἶχε φορέσει τὰ χειρόκτιά του, περιεβάλλετο τὸ ἐπανωφόριόν του.

Πράγματι ἔκθαμβος διὰ τὸ τόσον φλέγμα, τοῦ ὁποίου παρόμοιον δὲν εἶχεν ἴδει ἄλλοτε, μολονότι ἔζη εἰς τὸν πένθιμον ἐκεῖνον τόπον, ὁ πτωχὸς φύλαξ δὲν ἐτόλμα νὰ προφέρῃ λέξιν.

Ἠρκέσθη νὰ προσκλίνῃ διερχόμενος πρὸ τοῦ ξένου, ὅπως δείξῃ εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον.

Μετά τινας στιγμὰς οὗτος εὑρίσκετο ἐπὶ τῆς γεφύρας.

Ἡ νὺξ ἦτο πάντοτε σκοτεινὴ καὶ τὰ πέριξ ἔρημα.

Ἀφοῦ διέβη τὴν λεωφόρον καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν παρόχθιον ὁδὸν τῆς Γέβρης, ὁ ἥρως μας ἔσπευσε τὸ βῆμα διὰ νὰ φθάσῃ ταχέως εἰς τὸν πλησιέστερον σταθμὸν τῶν ἁμαξῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ ὁ κατάσκοπος εἰς μάτην ἐπεκαλεῖτο τὸν ὕπνον ἐπὶ τῆς κλίνης τοῦ ξενοδοχείου, ἔνθα εἶχεν ἀναγκασθῇ νὰ καταλύσῃ, βλέπων ὅτι εἶχεν ἐμπαιχθῇ καὶ ἀναλογιζόμενος πῶς θὰ τὸν ἐδέχετο ὁ προϊστάμενός του ὅτε θὰ ἐμάνθανε τὴν ἄσκοπον αὐτοῦ παραμονὴν ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ, ὁπόθεν εἶχεν ὑποσχεθῇ νὰ φέρῃ τόσον σπουδαίας εἰδήσεις.

Ι'.

Η ΑΝΑΚΡΙΣΙΣ

Τὴν μεθεπομένην τῆς ἀνευρέσεως τοῦ πτώματος οἱ κλητευθέντες μάρτυρες προσῆλθον εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Δουαΐ.

Ἡ γραῖα κυρία Βρεδαΐν, ἐξετασθεῖσα πρώτη, διηγήθη τρέμουσα πῶς εἶδε τὸ σῶμα τοῦ θύματος, ὁ δὲ σύζυγός της, πτοηθεὶς ἐκ τοῦ σκαιοῦ καὶ αὐστηροῦ ὕφους τοῦ δικαστοῦ, ὀλίγον ἔλειψε ν' ἀπολέσῃ τὴν μνήμην τῶν συμβάντων εἰς τὸ κεφαλόσκαλον, ὅτε ἤκουσε τὴν κραυγὴν τῆς συζύγου του.

Ὅτε ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν θυρωρῶν, ἡ ἀγαθὴ κυρὰ Μπονὲ κατετρόμαξεν, ἀκούσασα τὸν κ. Δουαΐ νὰ τῆς λέγῃ τραχέως:

(Ἀκολουθεῖ)